Univerzita Karlova v Praze

Právnická fakulta

Rigorózní práce

Doménová jména ve vztahu k právům na označení

Jaroslav Tajbr

srpen 2006

Prohlašuji, že jsem tuto rigorózní práce zpracoval samostatně a že jsem vyznačil prameny, z nichž jsem pro svou práci čerpal, způsobem ve vědecké práci obvyklým

V Praze dne 15. 9. 2006

Jaroslav Tajbr

Obsah

1. SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK 4

2. CÍL A STRUKTURA 5

3. ÚVOD DO PROBLEMATIKY DOMÉNOVÝCH JMEN 7

3.1. TECHNICKÁ SPECIFIKACE 7

3.2. CNRP – MOŽNÝ DALŠÍ VÝVOJ 11

3.3. PROCES REGISTRACE DOMÉNOVÉHO JMÉNA V TLD .CZ 12

3.4. PRÁVNÍ POVAHA PROCESU REGISTRACE A PRAVIDEL REGISTRACE 15

3.5. PRÁVNÍ REŽIM PRAVIDEL VYDÁVANÝCH ORGANIZACÍ ICANN 18

3.6. EXKURZ – TLD DOMÉNA „.EU" 20

3.6.1. Proces registrace 20

3.6.2. Řešení sporů 23

4. DOMÉNOVÉ JMÉNO JAKO PŘEDMĚT PRÁV A POVINNOSTÍ 29

4.1. VĚCI 29

4.2. PRÁVA 31

4.3. JINÉ MAJETKOVÉ HODNOTY 35

4.4. NEHMOTNÉ STATKY 36

4.5. SHRNUTÍ 37

5. TYPOVÉ DELIKTY A JEJICH PRÁVNÍ KVALIFIKACE 39

5.1. TYPOVÉ DELIKTY 39

5.1.1. Konflikt doménového jména s právy na označení 40

5.1.2. Odpovědnost za registraci a užívání doménového jména 42

5.1.3. Problematika práv vznikajících registrací doménového jména 43

5.1.4. Ostatní právní otázky 44

5.2. PRÁVNÍ INSTITUTY APLIKOVATELNÉ NA SPORY Z DOMÉNOVÝCH JMEN 44

6. DOMÉNOVÁ JMÉNA A PRÁVA NA OZNAČENÍ 46

6.1. OCHRANNÉ ZNÁMKY 47

6.2. OBCHODNÍ FIRMA 51

6.2.1. Rozsudek ohledně domény ceskapojistovna.cz 53

6.3. NÁZEV PRÁVNICKÉ OSOBY 59

6.4. JMÉNO FYZICKÉ OSOBY 61

6.5. DRUHOVÉ A JINÉ NÁZVY 65

6.5.1. Druhové názvy 65

6.5.2. Jiné názvy 72

7. PRÁVNÍ NÁROKY A JEJICH UPLATNĚNÍ 75

7.1. PRÁVNÍ NÁROKY VZNIKAJÍCÍ V SOUVISLOSTI S DOMÉNOVÝMI JMÉNY 75

7.1.1. Nároky z porušení práv k ochranné známce 76

7.1.2. Nároky z porušení práva k obchodní firmě 80

7.1.3. Nároky z porušení práva z názvu právnické osoby 81

7.1.4. Nároky z porušení práva na jméno fyzické osoby 82

7.1.5. Nároky z porušení práva k druhovým a jiným názvům 83

7.1.6. Shrnutí 84

7.2. OBSAH VYBRANÝCH NÁROKŮ 85

7.2.1. Předběžná opatření 86

7.2.2. Nárok zdržovací 88

7.2.3. Nárok odstraňovací 90

7.2.4. Ostatní nároky 95

7.2.5. Rozhodčí doložka v Pravidlech registrace 96

8. ZÁVĚR 101

9. PŘÍLOHY 103

9.1. SEZNAM GENERICKÝCH VRCHOLNÝCH DOMÉN 103
9.2. SEZNAM NÁRODNÍCH VRCHOLNÝCH DOMÉN 104
9.3. SOUDNÍ ROZHODNUTÍ VYDANÁ DOSUD V ČESKÉ JURISDIKCI 107

10. SEZNAM PRAMENŮ A POUŽITÉ LITERATURY 180

10.1. LITERATURA 180
10.2. INTERNET 182
10.3. JUDIKATURA A JINÉ INFORMAČNÍ ZDROJE 183

1. SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

ObčZ – zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník

ObchZ – zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník

OSŘ – zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád

ZOHS - zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže

ZOZ – zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách

ZOOP – zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení

ZRŘ - zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů

ZVP - zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví

LZPS - ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod

CZ.NIC - CZ.NIC, z.s.p.o.

2. CÍL A STRUKTURA

Cílem této rigorózní práce není věnovat se legálnímu vymezení pojmu a obecnému právnímu režimu doménových jmen. Na toto téma již bylo světovou, a v několika posledních letech i českou odbornou právní literaturou, řečeno mnohé. Jak již tomu sám název napovídá, hlavním cílem této práce je především pokus o právní analýzu oblasti potenciálních konfliktů doménových jmen s jinými právy, a to tzv. právy na označení.

Autor práce si je vědom skutečnosti, že ve spojitosti s tématikou doménových jmen již česká právnická literatura zcela nemlčí, jak tomu bylo jen nemnoho let nazpět, ale i zde se již objevily některé právní analýzy, a nutno říci, že v mnoha případech poměrně dobře zpracované. V této oblasti však stále dochází k dynamickému vývoji, četnost různých sporů se neustále zvětšuje a takřka hmatatelným způsobem se posunují názory právnické odborné veřejnosti na tuto problematiku. Proto nebude dle názoru autora anachronismem pokusit se tuto problematiku odpovídajícím způsobem zpracovat nanovo.

Postrádalo by dozajista smyslu se k tomuto tématu postavit stejným způsobem jako jiní autoři, a tak v podstatě myšlenkově kopírovat již práce zveřejněné. Autor se tedy v této práci pokusil o dva kroky, které by dle jeho názoru práci mohly posunout kupředu a vtisknout ji alespoň částečně punc originality.

V první řadě se autor zaměřil na aktuální vývoj v této oblasti, do něhož spadá kupříkladu nový systém decentralizovaných registrací doménových jmen ve vrcholné doméně „.cz“, zavedení vrcholné domény „.eu“ apod., první meritorní rozhodnutí české justice v doménových sporech, nově přijatá zákonná norma upravující vymáhaní nároku souvisejích s tzv. průmyslovými pravy a další. Druhým „inovativním“ krokem je pokus o právní analýzu oblasti českou právnickou literaturou dosud takřka nedotčené, a to oblasti možných konfliktů doménových jmen s tzv. „jinými názvy“, tj. obecnými názvy, nechráněné názvy zeměpisných oblastí, ale např. i názvy orgánů veřejné moci, apod., které dle českého právního řádu

nepodléhají explicitní právní ochraně. Neotřelým je také dle názoru autora pohled právníka na možné problémy vznikající ve spojitosti s identičností resp. podobností doménových jmen a tzv. generických názvů. Jednou ze stěžejních částí práce je také oddíl věnující se jednotlivým nárokům vyplývajicím z konfliktů doménových jmen s právy na označení, přičemž se autor pokusil o nastínění možných formulaci jednotlivých nároků v rámci žalobních petitů.

Je však nutno dodat, že za účelem zachování určité komplexnosti a didaktičnosti práce jsou alespoň v krátkosti zmíněny i oblasti jiné, a následující text se tak nevyhýbá ani stručnému vymezení základních pojmů, dalším možným konfliktům doménových jmen s právy na označení aj. V těchto souvislostech se však většinou nejedná o ucelenou analýzu dotyčného problému, nýbrž u mnohých případů pouze o jeho nastínění a odkaz na odbornou literaturu.

Z hlediska struktury je práce členěna do šesti hlavních tématicky homogenních kapitol. Po úvodu následuje kapitola zabývající se vymezením některých základních pojmů, bez jejichž osvojení by nebylo možno účelně přistoupit k právnímu rozboru dotčené problematiky. V úzké návaznosti na tento základní nárys následuje kapitola věnující se vymezení doménového jména de lege. Následující dvě kapitoly se věnují hmotněprávnímu pohledu na oblast možných konfliktů doménových jmen s tzv. právy na označení. Vlastní text práce potom uzavírá šestá kapitola zabývající se aspekty procesněprávními. Závěr, přílohy a seznam použitých informačních zdrojů jsou obsahem posledních tří částí. V tomto ohledu by autor rád upozornil zejména na přílohu č. 3, která obsahuje soubor dosud vydaných českých soudních rozhodnutí. Protože se pravděpodobně jedná o první uspořádání tohoto druhu, může být tento soubor hodnotným zdrojem informací.

Tato práce je zpracovaná za právního stavu ke dni 30. června 2006. Rovněž veškeré internetové odkazy jsou aktuální k tomuto datu.

3. ÚVOD DO PROBLEMATIKY DOMÉNOVÝCH JMEN

3.1. Technická specifikace

Vzhledem k hojnosti a dostupnosti odborné literatury zabývající se technickými aspekty adresování v počítačové síti Internet bude text následující kapitoly jen letmým shrnutím základních faktů vztahujících se k této problematice, bez jejichž osvojení by nebylo v zásadě možné přikročit k právní analýze, která má být hlavním cílem této práce. Pro přístup k dalším informacím, které se týkají technické stránky věci, lze odkázat na četnou odbornou literaturu[1].

Každý počítač (budeme-li chápat tento pojem v širším slova smyslu[2]), je v síti Internet jednoznačně identifikován číselným řetězcem, tzv. IP adresou, tvořenou čtyřmi byty, která je zapisována zpravidla formou čtyř čísel v rozsahu 0-255 oddělených tečkami. Příkladem IP adresy je např. řetězec 123.123.123.1 nebo 123.123.123.9. Tyto IP adresy jsou následně kumulovány v logických celcích, jež jsou nazývány sítě, resp. podsítě. Dva výše uvedené příklady IP adres jsou pak společně součástí jedné sítě s označením 123.123.123. Přidělováním jednotlivých IP adres poskytovatelům připojení, tzv. providerům neboli ISP[3], jsou pověřeny 4 nadnárodní organizace[4], jejichž cílem je zabezpečit efektivní a nediskriminační přidělování IP

---

[1] např. Kabelová A., Dostálek L.: Velký průvodce protokoly TCP/IP a systémem DNS, 3. vydání, Computer Press, 2002

[2] „počítačem" pro naše účely budeme rozumět jakékoliv zařízení připojené k síti Internet, které má přidělenu v konkrétním čase svoji vlastní IP adresu

[3] ISP z anglického *Internet Service Provider*, tedy Poskytovatel služeb Internetu

[4] American Registry for Internet Numbers, ARIN, nezisková organizace spravující a přidělující IP adresy pro oblast Severní Ameriky a části Karibské oblasti a Subsaharské Afriky, http://www.arin.net/

Réseaux IP Européens Network Coordination Centre, RIPE pro Evropu, Střední Východ a části Afriky and Asie, http://www.ripe.net/

adres. Jakou konkrétní IP adresu tedy určitý počítač, resp. skupina počítačů obdrží, závisí především na tom, jakého ISP využívá subjekt, který vlastní daný počítač a připojuje jej do sítě Internet. Problematika přidělování a fungování IP adres je poměrně složitá a pro účely této práce bude plně dostačovat výše uvedené uzavřít s tím, že následkem tohoto systému přidělování IP adres je fakt, že každý počítač má v daný okamžik[5] pouze omezený počet IP adres (v naprosté většině případů pouze jednu IP adresu), které mají 2 základní funkce:

- jednoznačně identifikovat konkrétní počítač v síti Internet;

a zároveň

- jednoznačně odlišit konkrétní počítač od jakéhokoliv jiného počítače připojeného do sítě Internet.

Podoba IP adresy jako číselného řetězce však není příliš praktická pro účely jejího zapamatování a použití při označení konkrétního počítače. Z tohoto důvodu byl vyvinut systém, pomocí kterého je možno označovat počítače pomocí alfanumerických řetězců. Tento systém se nazývá systém doménových jmen (z anglického *Domain Name System* - DNS). DNS umožňuje každé IP adrese přidělit jedno nebo více symbolických jmen, tzv. DNS jmen, zkráceně doménových jmen. Taková jména mají význam rozlišovací a vznikají v důsledku fantazijní duševní činnosti fyzických osob a z tohoto důvodu je lze charakterizovat jako nezapsaná označení[6]. Doménové jméno je tedy posloupnost znaků v určité předepsané formě, která je

---

Latin American and Caribbean Internet Addresses Registry, LACNIC pro oblast Latinské Ameriky, http://lacnic.net/sp/

Asia Pacific Network Information Centre, APNIC, pro oblast jižní a jihovýchodní Asie, http://www.apnic.net/

[5] IP adresa konkrétního počítače nemusí být trvalá a může se v čase měnit, jedná se potom o tzv. dynamickou IP adresu

[6] Smejkal V: Právo informačních a telekomunikačních systémů, 1. vydání, Praha, C.H.Beck, 2001, str. 411

pomocí tzv. DNS serverů převáděna na IP adresy jednoznačně odkazující na určitý počítač připojený do Internetu.

Doménové jméno lze tedy, bez nároku na vědeckou přesnost a snahu zachytit všechny aspekty tohoto pojmu, popsat jako název, který lokalizuje, resp. identifikuje určitý počítač v držení konkrétního subjektu, který je zároveň připojený k Internetu. Tento název je užíván za účelem označení WWW stránek, směrování e-mailových zpráv a pro mnoho dalších účelů.

Podobně jako IP adresy, i doménová jména mají předepsanou formu a hierarchii a nelze je tedy vytvářet v libovolné podobě. Doménová jména se skládají z tzv. domén, které lze dělit do několika stupňů. Základem doménového jména je doména prvního stupně, označovaná také někdy jako doména vrcholná nebo TLD[7]. Vrcholné domény existují ve dvojí podobě:

- **generické domény** (gTLD), jež jsou registrovány celosvětově[8]
- **národní domény** (ccTLD), jež jsou registrovány národními registrátory a jejichž podoba je odvozena z názvu státu, v jehož rámci je doménové jméno registrováno[9]

Jednotlivým doménám prvního stupně jsou podřazeny domény druhého stupně, které již náležejí konkrétním subjektům na základě registrace (viz. dále). Příkladem domény druhého stupně je například označení „microsoft", kdy tato doména druhého stupně bude spolu s vrcholnou doménou tvořit doménové jméno „microsoft.com", případně „microsft.cz" apod. Právě domény druhého stupně jsou nejčastěji předmětem sporů, i když nejsou neobvyklé ani spory o domény třetího případně vyššího stupně. Analogicky lze tedy tvořit domény třetího a

---

[7] z angl. *Top Level Domain*

[8] Seznam je uveden v příloze č. 1

[9] Seznam je uveden v příloze č. 2

vyššího stupně podřazené vždy doménám stupně nižšího. Počet stupňů není technicky nijak omezen, kritériem bude tedy spíše praktická stránka věci.

Kromě normativních předpisů upravujících strukturu a hierarchii doménového jména, existují i závazná pravidla ohledně formy. Článek 12 Pravidel registrace doménových jmen v doméně „.cz" vydaných sdružení CZ.NIC[10] (dále v textu označována také jen jako „Pravidla registrace") stanoví, že doménová jména způsobilá k registraci musí vyhovovat podmínkám norem RFC 1034, 1035, 1122, 1123[11] a jakýmkoliv je nahrazujícím nebo doplňujícím normám. Jedná se zejména o tyto podmínky:

- doménové jméno může obsahovat pouze znaky [a-z,0-9,-];
- délka doménového jména smí být nejvýše 63 znaků;
- doménové jméno nesmí začínat ani končit znakem „-";
- doménové jméno nesmí obsahovat dva znaky „-" za sebou.

Zdánlivě samozřejmé, avšak velice důležité je pravidlo, že každé registrované doménové jméno musí být unikátní. Není tedy možné registrovat doménové jméno shodné s již registrovaným doménovým jménem.

---

[10] http://www.nic.cz/_doc/331/Pravidla_reg_20060101.pdf

[11] http://www.w3c.org/

(RFC = Request For Comments, rozumí se jím označení řady dokumentů obsahujících výzkumy, měření a pozorování, stejně jako navrhované a přijaté standardy pro TCP/IP protokol)

V této souvislosti lze vzpomenout např. judikát německého Zemského soudu týkající se přípustnosti registrace doménového jména „01051.de“[12]. Žalobce, německá společnost poskytující telekomunikační služby, se domáhala proti žalovanému, německé registrační autoritě DENIC, aby žalobci umožnila registraci doménového jména „01051.de“. Důvodem žaloby bylo předchozí odmítnutí této registrace na základě skutečnosti, že registrované označení neobsahovalo žádnou hlásku v rozporu s pravidly registrace registrátora DENIC. Soud uznal tvrzení žalovaného za důvodné a žalobu v plném rozsahu zamítl.

3.2. CNRP – možný další vývoj

V poslední době jsou čím dál více slyšet kritické hlasy považující stávající systém doménových jmen za nevhodný a dlouhodobě neudržitelný. Jedním z návrhů na vyřešení všech stávajících problémů s registracemi doménových jmen je iniciativa nazvaná *Common Name Resolution Protocol*, přeloženo do češtiny tedy něco jako „Protokol rozpoznávající běžné názvy“, ve zkratce CNRP.

Dle definice[13] je běžný název *„názvem, který není URI (Uniform Resource Identifier) používaným z důvodu chybějící syntaktické struktury“*. Celý systém by tedy měl být postaven na neformálním zápisu adres odkazujícím k určité IP adrese. Jako příklad aplikace lze uvést imaginární internetovou adresu www.novakaspol.cz, která by například mohla být užívána ve spojitosti se stránkami imaginární společnosti Novák a spol. V tomto případě je možno si představit mnoho derivátů tohoto názvu použitých ve stávající podobě jako doménové jméno, např. www.novak-a-spol.cz, www.novak-aspol.cz apod.

---

[12] Zemský soud ve Frankfurtu nad Mohanem, rozsudek z 22.3.2002, 3/8 O 153/99, věc „01051.de“

[13] http://www.ietf.org/rfc/rfc2972.txt, kde je také možno se o celém projektu dozvědět více

CNRP by měl být protokol, který bude umět rozeznat běžné názvy zadávané za účelem připojení se k počítači s konkrétní IP adresou, fungující na základě jiného adresování než je DNS. Prakticky by tento systém mohl fungovat tak, že do adresového řádku bude místo doménového jména zadán pouze název „Novák a spol." a CNRP automaticky najde počítač s asociovanou IP adresou.

Pakliže by byl tedy tento systém spuštěn, mohl by vést k zániku doménových jmen v současné podobě[14].

3.3. Proces registrace doménového jména v TLD .cz

Následující subkapitola se věnuje technickým aspektům procesu registrace a bude východiskem pro právní analýzu tohoto procesu níže.

Je nutno vycházet z premisy, že Internet není vlastněn ani spravován centrálně jedním subjektem. Nicméně pro zachování funkčnosti Internetu vyvstala nutnost některé aktivity svěřit do rukou jednoho subjektu. Mezi tyto aktivity patří i pravomoc registrovat označení v podobě doménových jmen.

Celosvětově je tato činnost vykonávána nevládními organizacemi. Prvním subjektem, oprávněným globálně registrovat doménová jména, byla IANA – *Internet Assigned Numbers Authority*[15]. IANA je neziskovou organizací, která byla založena za účelem *„vykonávat funkci ústředního koordinátora globálního Internetu za účelem veřejného blaha"*. V dnešní době již tato organizace nevykonává v tomto ohledu prakticky žádnou pravomoc.

---

[14] Látal M.: Internetová doménová jména – Rozbor právní úpravy ČR a USA, VŠE, Praha, 2002, str. 56 a násl.

[15] http://www.iana.org/

Později byly pravomoci této mezinárodní organizace téměř zcela přeneseny na mezinárodní organizací ICANN - *Internet Corporation for Asigned Names and Numbers*[16]. ICANN je mezinárodní neziskovou organizací, založenou mimo jiné za účelem správy systému doménových jmen.

Organizace IANA delegovala již v minulosti svou pravomoc registrovat doménová jména na národní soukromé registrátory, tzv. *Network Information Centers* (NIC). Národní soukromí registrátoři tak získali pravomoc vytvářet si vlastní pravidla registrace a v rámci těchto pravidel registrovat doménová jména. Tato pravidla ovšem nesmí být v rozporu s pravidly organizace ICANN. Názvy národních registrátorů jsou většinou tvořeny spojením mezinárodního kódu té které země a zkratky „NIC". Jako příklady lze uvést např. název německého registrátora DENIC, hongkongské registrační autority HKNIC nebo pro nás nejbližšího subjektu, českého centrálního registrátora CZ.NIC, z.s.p.o. (dále v textu označován již jen jako „CZ.NIC"). Z výše uvedeného plyne skutečnost, že národní registrátoři, a to včetně českého registrátora CZ.NIC, nejsou státními ani jinými veřejnými institucemi, a nevykonávají tudíž veřejnou správu v materiálním pojetí[17]. Proces registrace je tedy podřízen normám práva soukromého.

Hlavní činností sdružení CZ.NIC je zastupování vrcholné domény „.cz" při koordinaci národních a regionálních registrátorů a standardizačních institucí, definování pravidel pro přidělování doménových jmen v doméně „.cz" a vytváření mechanismů pro jejich dodržování.

Ve vztahu k uvedené problematice je vhodné zdůraznit, že od měsíce října 2003 byl v České republice zaveden decentralizovaný systém registrací v národní doméně „.cz", když na konci roku 2002 schválila valná hromada, jako vrcholný orgán sdružení CZ.NIC, projekt „Decentralizované správy domény „.cz" (někdy také označován jako „DSD"). Hlavní výhodou

---

[16] http://www.icann.org/

a zároveň cílem tohoto nového systému registrace doménových jmen mělo být vytvoření bezpečnějšího a stabilnějšího prostředí, které nebude závislé na jediném monopolním registrátorovi, jakož i vytvoření tržního prostředí, které povede ke zkvalitnění poskytovaných služeb a přirozené, tj. soutěžní regulaci cen. Tohoto cíle se podařilo dosáhnout pouze částečně, protože CZ.NIC je i nadále jediným centrálním registrátorem doménových jmen a zároveň vede jejich registr. Soukromí registrátoři (v terminologii Pravidel registrace doménových jmen CZ.NIC jsou označováni jako „Určení registrátoři" nebo jen „Registrátoři") tedy „odebírají" doménová jména na základě smluvního vztahu od CZ.NIC za „velkoobchodní ceny" a nabízejí je dále „Žadatelům", tedy jakýmsi „konečným odběratelům". Žadatel o registraci však musí vždy souhlasit s aktuální verzí Pravidel registrace doménových jmen CZ.NIC.

V zásadě lze tedy Určené registrátory označit jako jakési „zprostředkovatele" registrací doménových jmen. Na českém trhu se k dnešnímu dni etablovalo celkem asi 20 subjektů, které nabízejí koncovým zákazníkům registraci doménových jmen.

Celý proces registrace nově funguje tak, že jednotliví Žadatelé o doménu si registrují doménu prostřednictvím Určených registrátorů. Určeným registrátorem se může stát výhradně obchodní společnost, která vyhoví schváleným pravidlům pro registrátory a se sdružením CZ.NIC uzavře smlouvu. Aktuální seznam Určených registrátorů je zveřejněn na internetových stránkách CZ.NIC[18], pokyny k registraci od Určeného registrátora neuvedeného v tomto seznamu CZ.NIC nesmí přijmout.

---

[17] Srov. Hendrych D.: Správní právo – obecná část, 5. rozš. vydání, C.H. Beck, Praha, 2003, str. 6

[18] http://www.nic.cz/page.php?sid=9

Protože podrobnější popis registračního procesu zřejmě přesahuje účelný rozsah této práce, lze zájemce o bližší informace odkázat např. na internetové stránky CZ.NIC, kde jsou k dispozici Pravidla registrace v doméně „.cz" účinná po dni 1.1.2006[19].

3.4. Právní povaha procesu registrace a Pravidel registrace

Jak již bylo stanoveno výše, sdružení CZ.NIC nemá charakter orgánu veřejné správy, a činnost jím vykonávaná nemá proto povahu výkonu veřejné správy. Proces registrace tedy bude v plném rozsahu podřízen právním normám práva soukromého. Registrace doménového jména může být pokládána za uzavření tzv. smlouvy nepojmenované[20] mezi Žadatelem a Registrátorem. V odborné literatuře[21] se však lze setkat i s názory, že smlouva o registraci by mohla mít charakter smlouvy příkazní ve smyslu §724 a násl. ObčZ či dokonce smlouvy o dílo podle §631 a násl. téhož předpisu[22]. Tato tvrzení jsou zejména podepřena argumentem, že provedení registrace doménového jména je v podstatě provedení určité činnosti (ve smyslu smlouvy příkazní) či dosažení určitého výsledku (ve smyslu smlouvy o dílo). Je nutno poznamenat, že tento názor je v zásadě jedinečný a neztotožňuje se s většinovým názorem právnické veřejnosti.

Jak v případě smlouvy uzavírané mezi Registrátorem a Žadatelem, tak v případě smlouvy uzavírané mezi CZ.NIC a Registrátorem se vždy jedná o tzv. adhezní smlouvu.

---

[19] http://www.nic.cz/page.php?aid=233&sid=5&wid=1

[20] §51 zák. č. 40/1964 Sb., ObčZ, k tomu srov. např. Pelikánová R.: Právní aspekty doménových jmen, Linde, Praha, 2000, str. 179

[21] Smejkal V.: Právo informačních a telekomunikačních systémů, 1. vydání, Praha, C.H.Beck, 2001, str. 419 a násl.

[22] V tomto ohledu je nutno nepřehlédnout fakt, že analagicky by bylo možné aplikovat ustanovení o smlouvě o dílo resp. smlouvě mandátní dle §536 resp. §566 ObchZ

Není předmětem této publikace komplexně posuzovat aspekty těchto smluvních vztahů a především potom smluvních vztahů mezi CZ.NIC a jednotlivými Registrátory, nicméně je vhodné zmínit, že zvláště v poslední době vykazuje počínání národního registrátora sporné kvality a nelze vyloučit jisté soutěžněprávní dopady, zejména ve vztahu k ustanovení §10 a násl. ZOHS. Tato problematika bude dotčena níže.

Specifikace právní povahy Pravidel registrace bude poměrně důležitá jako východisko pro další kapitoly, zejména kapitolu 7.2.5 zabývající se problematikou řešení sporů na základě rozhodčích doložek obsažených v článcích 17. a 18. Pravidel registrace.

Pravidla registrace vydaná sdružením CZ.NIC nejsou právním předpisem ve formálním smyslu, jak jej vymezuje česká právní teorie. Psané právo ve formě právních předpisů je vytvářeno zákonodárnou činností státu a zcela výjimečně právotvornou činností jiných subjektů, jimž stát tuto pravomoc výslovně (zákonem) udělil[23]. Tak se tomu v případě norem vydávaných českým národním registrátorem nestalo, a proto je nutno relativní závaznost těchto předpisů odvozovat spíše z obligačního vztahu vznikajícího zprostředkovaně mezi CZ.NIC a Žadatelem o registraci, přičemž Podmínky registrace budou mít v zásadě režim obchodních podmínek[24] nebo v občasnském právu analogicky smluvních podmínek, na něž neobchodní smlouva odkazuje.

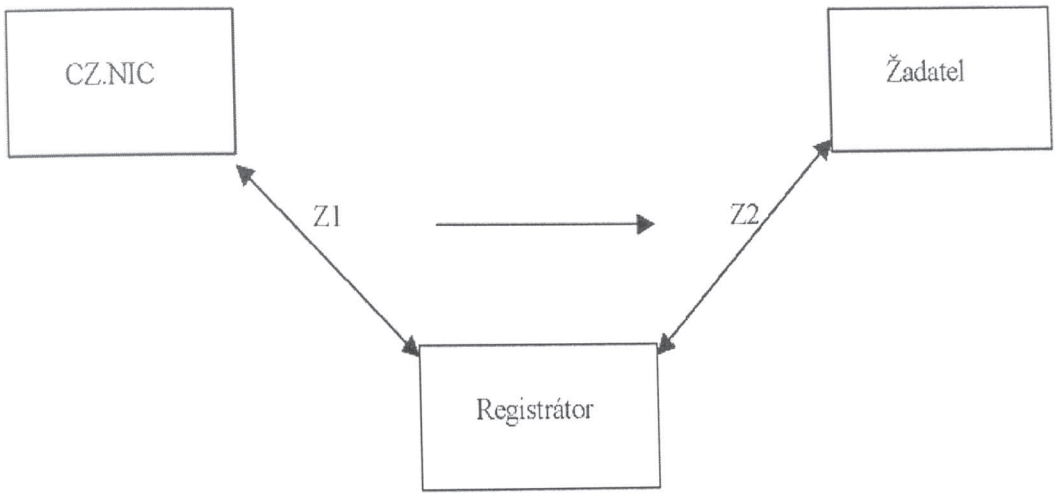
V případě registrace v systému DSD lze tento pseudoobligační vztah mezi Žadatelem a CZ.NIC dovodit z článku 3.2 Pravidel registrace, který stanoví, že *„registrátor je povinen získat písemný souhlas každého žadatele s aktuální verzí Pravidel registrace jako podmínku registrace Doménového jména. Tento souhlas je platně získán i tehdy, pokud aktuální znění Pravidel registrace bylo Žadatelem přijato způsobem, z něhož je patrný souhlas Žadatele s*

---

[23] Srov. např. Knapp V.: Teorie práva, C.H. Beck, Praha, 1995, str. 131

[24] §273 ObchZ

obsahem Pravidel registrace.". Schématicky lze tedy tento smluvní vztah znázornit asi následovně:

Z1 .... závazek ze smlouvy uzavřené mezi Registrátorem a sdružením CZ.NIC ve smyslu čl. 3.2. Podmínek registrace
Z2 .... závazek ze smlouvy uzavřené mezi Žadatelem a Registrátorem vyplývajícího z čl. 3.2. Podmínek registrace

Diagram znázorňuje schéma propojenosti smluvních vztahů všech tří subjektů, tedy CZ.NIC, Registrátora a Žadatele. Je zřejmé, že fakticky existují 2 smluvní vztahy:

- smluvní vztah mezi CZ.NIC a Registrátorem (konkrétní závazek dodržovat Pravidla registrace je schematicky označen jako Z1) a
- smluvní vztah mezi Registrátorem a Žadatelem (konkrétní závazek dodržovat Pravidla registrace je schematicky označen jako Z2)

Jak je vidno, ač neexistuje přímý závazek Žadatele vůči CZ.NIC dodržovat Pravidla registrace, tento závazek nepřímo, leč zcela jasně, vyplývá ze závazku označeného Z1 (vztah na obrázku znázorněn horizontální šipkou). Pakliže tedy nedojde k porušení smluvních podmínek

ani jedním subjektem tohoto trojúhelníku, Žadatel bude dodržovat Podmínky registrace, neboť jej k tomu zavázal Registrátor na základě svého závazku k CZ.NIC.

3.5. Právní režim pravidel vydávaných organizací ICANN

Abychom uzavřeli výklad o problematice právního režimu Pravidel registrace CZ.NIC, je třeba se alespoň zběžně věnovat otázce, na základě čeho vydává CZ.NIC normativní pravidla a o které normy opírá autoritu těchto předpisů. Jak již bylo uvedeno výše, Pravidla registrace a jiné normy vydávané českým národním registrátorem CZ.NIC jsou odvozeny od nástrojů regulace vydávaných mezinárodními organizacemi, především potom organizací ICANN.

Na poli registrace a užívání doménových jmen v minulosti vznikalo velké množství norem nestátního původu, jež jsou jednak obsaženy v dokumentech za tímto účelem vydaných různými nestátními organizacemi (např. organizací ICANN vydaná *Jednotná pravidla pro řešení sporů týkajících se doménových jmen* – „UDNDP"[25]), jednak vyplývají z judikatury arbitrážních tribunálů pověřených jejich aplikací[26], příp. z rozhodovací praxe jednotlivých registrátorů. Tato masa právních norem může zjednodušit řešení některých sporných případů, jež nejsou přímo řešeny v jednotlivých národních právních řádech. Nutno podotknout, že i prozatím sporadická judikatura českých národních soudů se v otázkách doménových jmen často opírá o rozhodnutí mezinárodních rozhodčích orgánů, a to především Rozhodčího a Mediačního Centra při WIPO[27].

---

[25] Bettinger T.: ICANN's Uniform Domain Name Resolution Policy, CR 4/2000, str. 234 a násl.

[26] http://arbiter.wipo.int/cgi-bin/domains/search/legalindex?lang=eng

[27] http://arbiter.wipo.int/center/index.html

V literatuře se objevuje často názor autorů spojující právní režim výše uvedených mezinárodních norem s oblastí tzv. „*Soft-law*“[28]. Tato kvalifikace se ovšem týká pouze norem vydávaných mezinárodními organizacemi, nikoliv již konkrétních rozhodnutí různých rozhodčích orgánů, neboť jestliže budeme vyvozovat i jakousi faktickou (tzn. neformální) „normativnost“ těchto aktů, bude se jednat spíše o tvorbu práva přibližujícího se tzv. právu soudcovskému neboli precedenčnímu[29].

Pojem „*Soft-law*“ je užíván v oblasti terminologie práva mezinárodního a je uváděn jako protiklad pojmu „*Hard-law*“. Východiskem pro toto dělení je teorie tvrdící, že právní norma se vyznačuje jednotou obsahu a formy. Obsahem je pravidlo chování, které musí být dostatečně určité a jednoznačné, aby subjekty byly s to z něho vyčíst odpovídající oprávnění a povinnosti. Formou v širším pojetím budeme chápat právně relevantní autorizaci takovou normu vydat. Normy, které splňují obě náležitosti, se nazývají „*Hard-law*“. Za „*Soft-law*“ lze tedy považovat normy mezinárodního práva, které postrádají stanovenou formu. Lze učinit závěr, že výše uvedené normativní akty mezinárodních organizací v oblasti doménových jmen spadají do režimu „*Soft-law*“, se všemi následky s tím spojenými[30].

---

[28] Pelikánová R,. Čermák K.: Právní aspekty doménových jmen, Linde Praha, Praha, 2000, str. 36

[29] Knapp V.: Teorie práva, C.H. Beck, Praha, 1995, str. 133

[30] Čepelka Č., Šturma P.: Mezinárodní právo veřejné, 1. vydání, Eurolex Bohemia, Praha, 2003, str.138 a násl.

3.6. Exkurz – TLD doména „.eu“

3.6.1. Proces registrace

Vrcholná doména „.eu“ (někdy také označována jako dot-eu) není ani generickou ani národní doménou v pravém slova smyslu. Od národních domén se liší především tím, že Evropská unie není státem a chybí zde tedy základní předpoklad pro zařazení této domény mezi ccTLD. Nenaplňuje však ani znaky generické domény, neboť její působnost je vymezena geograficky (územím členských států EU) a nikoliv věcně.

K historii tohoto institutu lze ve zkratce uvést následující. Evropská rada společně s Evropským parlamentem přijala dne 22.4.2002 nařízení č. 733/2002/EC[31] upravující implementaci nové vrcholné domény „.eu“. Toto nařízení bylo dále provedeno rozhodnutím Evropské komise ze dne 21.5.2003 přijatým pod číslem 2003/375/EC, které upravuje registraci doménových jmen v rámci této nové TLD. Dle tohoto rozhodnutí bylo Registrátorem domén „.eu“ zvoleno sdružení evropských registrátorů EURid[32].

Zakládajícími členy EURidu se stali správci národních domén Belgie, Itálie a Švédska. V současnosti je přidruženým členem tohoto sdružení i český registrátor CZ.NIC. Další podrobná pravidla upravující registrační proces stanovilo nařízení Evropské komise přijaté pod číslem 874/2004/EC[33] dne 28.4.2004.

---

[31] http://europa.eu.int/eur-lex/pri/en/oj/dat/2002/l_113/l_11320020430en00010005.pdf

[32] http://www.eurid.org/

[33] http://europa.eu.int/eur-lex/pri/en/oj/dat/2004/l_162/l_16220040430en00400050.pdf

Jak je vidno z níže uvedeného harmonogramu registrací[34], představuje tento poměrně inovativní proces registrací částečný průlom do dosud výhradně zastávaného pravidla „first come first served". Harmonogram registrací je rozvržen následovně[35]:

Fáze 1 (tzv. Sunrise I - zahájení 7. prosince 2005 – ukončení 6.února 2006)

Během Fáze 1 si mohli držitelé práv k příslušným názvům nebo orgány veřejné správy zaregistrovat pouze názvy shodné s ochrannými známkami zapsanými v rámci komunitárního nebo národního práva, geografická označení nebo názvy orgánů veřejné správy.

Fáze 2 (tzv. Sunrise II - zahájení 7. února 2006 – ukončení 6. dubna 2006)

Během Fáze 2 bylo lze registrovat jména, která bylo možno registrovat ve Fázi 1 a jména založená na veškerých jiných právech na označení (např. obchodní firma apod.) v takové míře, jak jsou uznávána v rámci komunitárního právního řádu nebo národních právních řádů členských států ES.

Žádosti o registraci podané během Fáze 1 a Fáze 2 (tzv. zaváděcí období) musely být podány prostřednictvím akreditovaného registrátora. V průběhu zaváděcího období měli žadatelé 40 denní lhůtu na to, aby poskytli tzv. validačnímu agentovi důkaz o existenci jejich práva k označení.

Podalo-li během zaváděcího období žádost více žadatelů s právy na totéž označení, žádosti měly být vyřízeny podle zásady „first come first served". U jmen, o jejichž registraci byla podána žádost v průběhu zaváděcího období, měla být v průběhu jejich ověřování zablokována obecná registrace, aby si ostatní žadatelé nemohli tato označení registrovat později

---

[34] Zdroj informací: EURid, CZ.NIC

[35] Podrobnosti na stránkách EURidu - http://www.eurid.eu/en/general/sunrise-land-rush

v otevřené registraci. Pokud u jmen, o jejichž registraci byla podána žádost během zaváděcího období, nebyla do stanoveného termínu dodána dokumentace prokazující výše uvedená práva k označením, jména měla být uvolněna a zpřístupněna ostatním žadatelům, kteří si je mohou na principu „first come first served" zaregistrovat[36].

Fáze 3 (tzv. Land Rush - zahájení 7. dubna 2006)

V této fázi je zahájena otevřená registrace, která probíhá již klasicky na bázi „first come first served", přičemž je možné registrovat jakákoliv označení, jež nebyla zaregistrována během zaváděcího období a u nichž není zablokována registrace v rámci pravidel registrace.

Je zřejmé, že proces registrace doménových jmen v TLD .eu je svým způsobem průlomový a do této doby nemá v rámci světového internetu obdoby. Bude tak pravděpodobně možné předejít mnoha spekulativním registracím doménových jmen, u nichž mají oprávněné subjekty nárok na přednostní registraci.

Je ovšem rovněž nutno podotknout, že tento přístup není zřejmě samospasitelný, neboť po uplynutí fází Sunrise I a II[37] se registrace TLD .eu posunula do běžného režimu registrací na bázi „first come first served". Z prvních zkušeností již vyplývá, že v této fázi registraci vznikl opět prostor pro spekulativní registrace chráněných názvů, které z jakéhokoliv důvodu nebyly nebo nemohly být registrovány v průběhu zaváděcích fází[38].

---

[36] Podrobnosti na stránkách EURidu - http://www.eurid.eu/en/general/launch

[37] Tato kapitola je zpracována v průběhu měsíce května - června 2006, tzn. že autor nemá příliš mnoho informací o vývoji po uplynutí zaváděcích fází

[38] viz. např. články Jana Polznera a Vojtěcha Bednáře zveřejněné dne 8.6.2006 a 7.4.2006 na internetovém portálu ZIVE.CZ (http://www.zive.cz/h/Bleskovky/AR.asp?ARI=129810&CAI=2097 a http://www.zive.cz/h/Bleskovky/AR.asp?ARI=128910&CAI=2097)

3.6.2. Řešení sporů

Následující kapitola se bude stručně věnovat procesním aspektům řešení sporů souvisejících s registracemi doménových jmen .eu. Protože tato problematika je nová a zahrnuje, alespoň v určitých aspektech, poměrně inspirativní a inovativní právní elementy, bude tato kapitola věnována, narozdíl od kapitoly zaměřené na procesní aspekty řešení sporů před českými soudy, náležitostem žalob a průběhu řízení nejen z hlediska obsahového (tj. nástin žalobních petitů apod.), ale i z hlediska jejich formy.

Dalším důvodem pro podrobnější popis procesních otázek souvisejících se spory o TLD .eu může dle autora být také skutečnost, že řešením všech sporů ohledně domény .eu byl pověřen v Praze sídlící Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále v této kapitole také jen jako „*rozhodčí soud*"). V Praze byla také zřízena kancelář EURidu[39], poskytující podporu registrátorům z regionu střední Evropy. Obou dvou výsledků, jak výběru českého rozhodčího soudu, tak umístění kanceláře pro středoevropský region, bylo pravděpodobně dosaženo zejména díky aktivní účasti českého národního registrátora CZ.NIC v rámci organizace EURid.[40] Výběr pražského *rozhodčího soudu* však nebyl čistě „papírový" – dle dostupných informací se o tuto pozici ucházely také další podobné instituce, např. WIPO (Světová organizace duševního vlastnictví) či ICC (Internetová obchodní komora) a další. Dle neověřených informací český rozhodčí soud uspěl údajně i proto, že je schopen projednávat spory ve všech dvaceti jazycích Evropské unie[41],

---

[39] viz http://www.eurid.eu/en/shared/about

[40] podorobnosti lze nalézt na serveru www.lupa.cz, např. v článku autora Martina Léra ze dne 22.4.2005 (http://www.lupa.cz/clanky/spory-o-evropske-domeny-se-budou-resit-v-praze/) nebo v článku Lukáše Mokrého ze dne 16.12.2005 (http://www.lupa.cz/clanky/jak-se-soudit-o-evropskou-domenu/)

[41] byť - jak podotkl předseda rozhodčího tribunálu, JUDr. Bohuslav Klein - například maltštině by se rádi vyhnuli. Tento jazyk se ostatně používá velmi zřídka, neboť na Maltě je jako úřední jazyk vedena jak maltština, tak angličtina.

Spory ohledně TLD .eu jsou tak vyňaty z pravomoci obecných soudů a budou řešeny v rozhodčím řízení, resp., slovy relevantních předpisů, v tzv. „ADR řízení" (ADR z angl. Alternative Dispute Resolution = alternativní řešení sporu). Velice zjednodušeně řečeno je třeba pod pojmem „alternativní" chápat takový postup při řešení sporu, kdy věc není rozhodována státními soudy, tedy např. právě rozhodčí řízení.

Právní rámec pravidel pro řízení před rozhodčím soudem v uvedených sporech je dán Nařízením (EC) č. 733/2002 Evropského parlamentu a Rady ze dne 22. dubna 2002 o implementaci domény nejvyšší úrovně .eu a Nařízení Komise (EC) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004 vymezující pravidla veřejné politiky týkající se implementace a funkcí domény nejvyšší úrovně .eu a principů, jimiž se řídí registrace. Na jejich základě pak byla přijata samotná *Pravidla ADR* a *Doplňující pravidla ADR*[42], která obsahují konkretizaci postupu v rozhodčím řízení. Nutno přitom upozornit na skutečnost, že přestože tribunál sídlí v České republice, výklad a aplikace těchto Pravidel se řídí právním rámcem EU, přičemž český právní řád nelze aplikovat.

Žalobním návrhem (žalobou) lze žalovat buď držitele doménového jména (tj. právnickou nebo fyzickou osobu, která je držitelem aktivované registrace doménového jména .eu), anebo tzv. správce, kterým je sdružení EURid coby subjekt pověřený Evropskou komisí organizovat, spravovat a řídit TLD .eu. Proti držiteli se lze domáhat buď zrušení registrace sporného doménového jména, nebo, pokud žalobce splňuje všeobecná kritéria způsobilosti k registraci (podorobnosti viz odst. 4(2)(b) Nařízení (EC) č. 733/2002.), převod sporného doménového jména na žalobce. Takové žalobě lze vyhovět, pokud předmětné doménové jméno je identické nebo zaměnitelné se jménem, k němuž vnitrostátní právo členského státu EU resp. komunitární právo přiznává nebo zakotvuje oprávnění (typicky např. ochranná známka resp. ochranná známka Společenství), a buď toto doménové jméno bylo žalovaným zaregistrováno

---

[42] text viz http://www.adr.eu/adr/adr_rules/index.php

bez oprávnění k tomuto doménovému jménu nebo bez oprávněného zájmu na doménovém jménu, nebo doménové jméno bylo zaregistrováno nebo je užíváno v nedobré víře.

Výklad pojmu „(ne)dobrá víra" nelze pochopitelně nikde nalézt, nicméně *Pravidla ADR* dávají rozhodcům vodítko, které okolnosti mohou být chápany jako průvodní k „užívání doménového jména v nedobré víře". Jsou to kupříkladu okolnosti nasvědčující tomu, že doménové jméno bylo zaregistrováno primárně za účelem prodeje, pronájmu nebo jiného jeho převodu oprávněnému držiteli určitého označení (např. obchodní firmy nebo ochranné známky), nebo doménové jméno bylo zaregistrováno s cílem zabránit oprávněnému držiteli určitého označení v jeho užívání v podobě doménového jména, anebo doménové jméno bylo záměrně použito k přilákání uživatelů na webovou stránku žalovaného za účelem dosžení zisku, a to vytvořením pravděpodobnosti záměny s chráněným označením náležejícím určitému držiteli. Jinou takovou okolností může být rovněž fakt, že doménové jméno je osobním jménem a neexistuje žádná prokazatelná souvislost mezi žalovaným a zaregistrovaným doménovým jménem. Proti EURidu se pak lze domáhat zrušení takového jeho rozhodnutí o registraci, které je v rozporu s výše citovanými normami Evropské unie, příp. doplňujícími předpisy.

Pro účely zdárného průběhu řízení, včetně samotného podání žaloby, je nutno v prvé řadě stanovit, v jakém jazyce má být řízení vedeno. Tato otázka má význam např. i pro následnou volbu rozhodce (rozhodců), neboť je zřejmě nanejvýš vhodné, aby rozhodce ovládal jazyk řízení. *Pravidla ADR* stanoví, že procesním jazykem musí být některý z úředních jazyků EU. Pokud se strany nedohodnou jinak nebo pokud není jinak stanoveno v registrační smlouvě (tedy smlouvě mezi držitelem sporného doménového jména a registrátorem sporného doménového jména), je jazykem řízení jazyk registrační smlouvy. Žalobce však může požádat, z mimořádných důvodů, aby jazyk ADR řízení byl jiný než jazyk registrační smlouvy. Žádost nutno podat rozhodčímu soudu před podáním žaloby, a to na formuláři, který lze stáhnout na stránkách Rozhodčího soudu.

ADR řízení se zahajuje podáním žalobního návrhu rozhodčímu soudu. *Pravidla ADR* stanoví řadu obsahových náležitostí, které má návrh splňovat, lze je však vyčíst i ze vzorového

formuláře žaloby[43]. Žaloba musí být provázena veškerými listinnými nebo jinými důkazy, včetně dokladů o právech, na nichž je žalobní návrh založen, spolu s výčtem takových důkazů. Žaloba v tištěné formě se předkládá v jednom originále a třech kopiích. Žaloba se může týkat více než jednoho doménového jména, avšak ve všech případech musí být zachována totožnost žalobce a žalovaného a stejný procesní jazyk. Od počtu sporných doménových jmen se rovněž odvozuje výše poplatku za řízení.

Žaloba se předkládá jak v tištěné tak v elektronické formě, pro další řízení si však žalobce určí preferovaný způsob komunikace. Jedním z možných způsobů je tedy i komunikace elektronicky prostřednictvím Internetu. Pro tento účel zřídil *rozhodčí soud* na svých webových stránkách online platformu s přístupem zabezpečeným prostřednictvím uživatelského jména a hesla. Netřeba připomínat, že v českých poměrech je tento způsob komunikace s záležitost vskutku ojedinělá, která by měla významně usnadnit komunikaci s rozhodčím tribunálem.

Další náležitostí žaloby je uvedení, zda si žalobce přeje, aby spor rozhodl jeden rozhodce, nebo tříčlenný senát. Počet rozhodců rovněž ovlivňuje konečnou výši poplatku za řízení, lze proto odhadovat, že žalobci budou převážně navrhovat rozhodování věci pouze jediným rozhodcem, zvláště když mohou uvést (nezávazně) jména svých kandidátů na rozhodce. Rozhodčí soud vede veřejně přístupný seznam rozhodců, ze kterého se kandidáti zpravidla určují. Lze předpokládat, že žalobci často budou navrhovat kandidáty na rozhodce podle vlastní národnosti, neboť ti většinou nejlépe ovládají právní řád domicilu žalobce, z něhož žalobce převážně bude odvozovat svá oprávnění na označení odpovídající spornému doménovému jménu. Je však zároveň důležité, aby kandidáti ovládali procesní jazyk (viz výše). V současnosti je na seznamu rozhodců sedm osob z České republiky. Jak je ale uvedeno níže, počet a osoby rozhodců může ovlivnit také žalovaný.

---

[43] viz http://www.adr.eu/adr/forms/index.php

Pokud je žalovaným držitel doménového jména, pak po podání žaloby, ještě před podáním oznámení žalovanému, vyrozumí *rozhodčí soud* správce (sdružení EURid) o totožnosti žalobce a dotčeném doménovém jménu. Nato správce zablokuje příslušné doménové jméno, a to v souladu s *Podmínkami registrace doménových jmen*[44] vydanými EURidem. Nádledně je podání žaloby oznámeno žalovanému a je mu uloženo, aby se ve lhůtě třiceti pracovních dnů k žalobě vyjádřil. Rovněž vyjádření žalovaného je třeba podat na předepsaném formuláři a *Pravidla ADR* pro něj stanoví řadu obsahových a formálních náležitostí. Žalovaný by neměl obsahové a formální požadavky na podání svého vyjádření podcenit, neboť pokud vyjádření nebude splňovat veškeré požadované náležitosti (a to ani po marné výzvě k odstranění vad), bude toto podání považováno za nepodané ve lhůtě, a rozhodci mohou aplikovat pravidlo, že nedodržení lhůty lze bez dalšího pokládat za důvod k akceptování nároků žalobce. Žalovaný může rovněž žádat, aby spor rozhodoval tříčlenný senát namísto jen jediného rozhodce v případě, že tak požadoval žalobce. Tento požadavek může být namístě zejména v případech, kdy žalovaný nebude chtít, aby spor rozhodoval pouze jediný rozhodce stejné národnosti jako žalobce. Žalovaný však musí mít na paměti, že pokud požaduje, na rozdíl od žalobce, projednání věci tříčlenným senátem, nese náklady řízení tímto navýšené sám.

Jinak rozhodci vedou řízení v souladu s procesními pravidly a způsobem, jaký pokládají za vhodný. Ústní jednání se zpravidla nenařizují. Rozhodnutí se činí na základě dokumentů a jiných listinných důkazů, pokud rozhodci na základě svého výhradního posouzení a v důsledku mimořádných okolností nerozhodnou, že ústní projednání je k rozhodnutí o žalobě vhodné. I pak se ale preferuje jednání prostřednictvím telekonference, webové konference, příp. videokonference.

Konečným rozhodnutím ve věci samé je rozhodčí nález. Nález *rozhodčího soudu* je konečný, pro strany závazný a odvolání proti němu není přípustné. Pokud je rozhodnuto, že registrace sporného doménového jména má být zrušena nebo má být doménové jméno

---

[44] viz http://www.eurid.eu/en/shared/documents/file_folder.2005-10-25.5121442941/terms_and_conditions_cs.pdf

převedeno na žalobce, správce musí tuto povinnost vykonat do 30 dnů od oznámení nálezu stranám, pokud žalovaný nezahájí soudní řízení u příslušného soudu dle právního řádu dané jurisdikce. Text nálezu se zveřejňuje na internetových stránkách *rozhodčího soudu*, proto lze v dohledné době očekávat bohatou veřejně přístupnou judikaturu.

4. DOMÉNOVÉ JMÉNO JAKO PŘEDMĚT PRÁV A POVINNOSTÍ

Úvodem této kapitoly je třeba zdůraznit, že platný český právní řád pojem „doménové jméno" ani „doména" dosud nezná. Tak tomu ovšem není ve všech právních řádech. Např. americký právní řád[45] vymezuje doménové jméno jako *„jakékoliv alfanumerické označení, které je registrováno libovolným registrátorem, je obsaženo v rejstříku doménových jmen a slouží jako elektronická adresa na Internetu"*. V dalším textu se pokusíme kvalifikovat doménové jméno tak, abychom zjistili, jaký je jeho režim v mezích českého právního řádu.

4.1. Věci

Českou odbornou veřejností i organizací WIPO byl přijat již téměř jednoznačně závěr, že doména ani doménové jméno není věcí v právním smyslu[46]. Argumentem pro tento názor je hlavně tvrzení, že subsumpce doménového jména pod pojem věc je příliš extenzivní a z tohoto důvodu nevhodná. V odborné literatuře však lze najít i názory naprosto opačné. Nebude jistě bez zajímavosti je v krátkosti zmínit[47].

---

[45] Lanham (Trademark) Act, schválen kongresem USA 5.7.1946

[46] Pelikánová R., Čermák K.: Právní aspekty doménových jmen, Linde Praha, Praha, 2000, str. 43 a násl.;

Sehnalová J.: Právní ochrana domén ve vztahu k právům na označení, PF UK, 2002, str. 9;

Frimmel M.: Právní aspekty doménových jmen, Právní rádce č. 8/2000;

Kol. autorů: Právní a daňové aspekty e-obchodu, Linde Praha a.s., 2001;

Frimmel M.: Elektronický obchod / právní úprava, Praha, Prospektrum 2002

[47] Srov. například argumentaci na serveru www.itpravo.cz, David Sehnálek, Právní povaha doménového jména (http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=132115)

Pojem „věc" není v současnosti platným českým právem definován. ObčZ v ustanovení §118 pouze praví, že předmětem občanskoprávních vztahů jsou věci, a pokud to jejich povaha připouští, práva nebo jiné majetkové hodnoty. Ustanovení §119 citovaného právního textu potom dělí věci na věci movité a věci nemovité. Za nemovité věci jsou považovány pozemky a stavby spojené se zemí pevným základem.

Lze se snadno ztotožnit s názorem, že doménové jméno není věcí nemovitou[48]. Protože však ObčZ ani jiný platný právní předpis nevymezuje pojem věci movité, vyvstává nutnost definici dovodit z podstaty věci nemovité. A contrario k definici nemovitosti budou tedy movitými věcmi všechny věci ostatní, které nelze považovat za nemovitosti[49]. Stále ovšem nebyla vytyčena definice pojmu věci obecně. Jako vodítko při zkoumání přesného obsahu tohoto pojmu lze částečně použít text zákona č. 101/1963 Sb., zákoník mezinárodního obchodu. Tento předpis byl sice zákonem č. 513/1991 Sb. zrušen, pro didaktické účely bude však snad jeho znění použitelné. Ustanovením §13 tohoto předpisu byla vymezena věc jako *„hmotný předmět nebo ovladatelná přírodní síla, která slouží potřebám lidí"*[50]. Ovladatelnost věcí je zřejmě třeba posuzovat v čase v závislosti na konkrétním stavu poznání a míře možnosti ovládnutí přírodních sil. Požadavek, aby předmět občanskoprávních vztahů sloužil lidským potřebám, je zjevným projevem účelové provázanosti práva a ekonomických potřeb společnosti.

Budeme-li vycházet z výše uvedeného, dospějeme k názoru, že věcí mohou být jen takové statky, které jsou ovladatelné a mají vyjádřitelnou ekonomickou hodnotu. V tomto

---

[48] tamtéž

[49] Fiala J., Hurdík J., Korecká V., Telec I.: Lexikon Občanské právo. Vydání druhé, rozšířené, Sagit, Ostrava 2001, str. 93

[50] Srov. také např, §89 odst. 13 zák. č. 140/1961 Sb., trestní zákon

smyslu musí tedy sloužit potřebě lidí a jsou způsobilé stát se předmětem směny[51]. Doménové jméno, aby mohlo plnit svoji funkci, musí být uloženo na pevném disku v databázi některého z DNS serverů. Lze tedy tvrdit, že doménové jméno fyzicky existuje, a to v binární podobě jako série elektromagnetických záznamů, vytvořených a ovladatelných člověkem. O ekonomické hodnotě doménového jména pak není třeba dlouze polemizovat[52].

Dle názoru autora tedy nelze naprosto jednoznačně tvrdit, že doménové jméno nemůže naplňovat pojem věci v právním smyslu, ač to někteří autoři bez podrobnějšího vysvětlení kategoricky uvádějí[53]. Pro účely této práce se však lze přiklonit k většinovému a zavedenému názoru, že doménové jméno nemá být posuzováno jako věc v právním smyslu.

4.2. Práva

Protože je nutné doménové jméno chápat jako předmět majetkových práv, jinak by v podstatě nebyla možná žádná majetková dispozice s ním, bude třeba tento institut kvalifikovat dle ustanovení §118 ObčZ. Subsumpce tohoto institutu pod pojem věc byla

---

[51] Fiala J., Hurdík, J., Korecká V.: ObčZ – komentář, ASPI – CODEX, Část I. Hlava IX. Vymezení některých pojmů. Věci a práva. § 118.

[52] Na tomto místě bude vhodné zmínit rozhodnutí amerického soudu týkající se doménového jména "sex.com". Soud konstatoval, že v roce 1994 bylo sporné doménové jméno zaregistrováno panem Gary Kremenem a nebylo užíváno. V roce 1995 dosáhl pan Stephen Cohen na základě falšované žádosti o registraci převodu u NETWORK SOLUTIONS Inc. ve svůj prospěch. Stephen Cohen vybudoval prostřednictvím internetové stránky označené tímto doménových jménem pornografické impérium s 9 milióny klienty platícími měsíční poplatek ve výši 25 USD a hrubým ziskem cca. 100 miliónů USD ročně. Gary Kremen se posléze domáhal neplatnosti převodu. Neuspěl a zpětné přeregistrace nedosáhl, a to nikoliv z důvodu promlčení, vydržení nebo bezdůvodného obohacení, nýbrž na základě právního názoru soudce, že nebyl ve svých právech zkrácen, protože neexistuje žádný důkaz skutečnosti, že název domény naplňuje definici majetku. Kromě sporné argumentace soudu je na této kauze zajímavé, že odhadní cena internetových stránek označených doménou "sex.com", tedy v podstatě hodnota doménového jména, se blíží částce 250 miliónů USD.

Gary Kremen se domohl svého práva až v rámci odvolacího řízení, kdy soud na základě předložených důkazů vyhověl žalobě a v rámci rozsudku z 28 října 2002 nařídil zpětný převod sporného doménového jména spolu se zaplacením 65 miliónu USD jako náhradu škody.

[53] Sehnalová J.: Právní ochrana domén ve vztahu k právům na označení, diplomová práce PF UK, 2002, str. 9

odmítnuta v předešlé kapitole. Dále se tedy v textu zaměříme na otázku, zdali může být doménové jméno chápáno jako subjektivní právo.

Pojmem právo ObčZ v §118 rozumí subjektivní právo, tedy objektivním právem stanovenou a garantovanou míru možného chování určitého subjektu[54]. Samotný pojem „subjektivní právo" pak je někdy teorií považován za nevhodný a matoucí, a jako vhodnější se jeví použití synonyma „oprávnění"[55].

Obsahem pojmu oprávnění jsou následující elementy:

- Možnost být subjektem (nositelem) práva
- Možnost chovat se dovoleným (nezakázaným) způsobem
- Možnost vyžadovat odpovídající chování jiných subjektů
- Možnost státněmocenského zásahu (donucení)[56]

Oprávnění, resp. subjektivní práva, teorie dělí na práva relativní (tj. taková, která působí ve vztahu k určitému nositeli odpovídající povinností) a práva absolutní (tj. taková, která působí vůči neurčitému počtu subjektů povinností nebo jinými slovy ta práva, která náleží individuálně určenému subjektu, zatímco ostatním subjektům vzniká obecně definovaná

---

[54] Fiala J., Hurdík J., Korecká V., Telec I.: Lexikon Občanské právo. Vydání druhé, rozšířené, Sagit, Ostrava 2001, s.150

[55] Knapp V.: Teorie práva, C.H. Beck Praha 1995

[56] Havránek J.: Teorie práva, 1. vyd., Brno: Masarykova univerzita, 2000, str. 125

povinnost zdržet se všech zásahů, které by rušily nositele absolutních práv ve výkonu jeho oprávnění[57]).

Český právní řád zná následující absolutní práva

- právo vlastnické
- právo dědické
- jiná věcná práva
- práva k nehmotným statkům
- všeobecná osobnostní práva

Odborná literatura se většinou přiklání k názoru, že výčet jednotlivých absolutních práv v českém právním řádu je vyčerpávající. Tento názor byl dovozen z faktu, že tato práva působí erga omnes (vůči všem) a je tedy třeba, aby všem subjektům bylo umožněno se s jejich existencí a obsahem prostřednictvím právní normy seznámit tak, aby se učinilo zadost požadavku právní jistoty[58].

Pokud se tedy budeme snažit chápat doménové jméno jako absolutní subjektivní právo, dospějeme jistě k závěru, že do žádné z výše uvedených kategorií jej zařadit nelze.

---

[57] Fiala J., Hurdík J., Korecká V., Telec I.: Lexikon Občanské právo. Vydání druhé, rozšířené, Sagit, Ostrava 2001, str. 14

[58] Pelikánová R., Čermák K.: Právní povaha doménových jmen, Linde Praha a.s. 2000, str. 43 a násl.

Doménové jméno je však možné chápat jako nárok[59] Žadatele, založený smlouvou o registraci doménového jména s Registrátorem, na zřízení a vedení zápisu tohoto jména v databázi jmenných serverů Registrátora. Občanské právo chápe relativní právní vztah jako právní vztah mezi subjekty, jejichž protikladnost spočívá v různosti navzájem poskytovaných plnění a různosti poskytovaných potřeb i subjektivních cílů subjektů relativního právního vztahu v jednotlivostech, zatímco v zásadním měření zájmů všech společenských subjektů je dosaženo souladu[60]. Obligační závazek vzniká v případě doménového jména ze smlouvy o registraci, jejímž přímým předmětem je, velice zjednodušeně řečeno, závazek Registrátora zprostředkovat registraci a následnou delegaci doménového jména a související závazek Žadatele poskytnout za registraci Registrátorovi úplatu.

Charakteristika jedněch práv jako práv absolutních a druhých práv jako práv relativních používá k jejich odlišení jejich vlastnosti převažující, nikoliv výlučné, zamlčuje však druhou stránku věci. Ta spočívá v tom, že absolutní práva se za určitých okolností relativizují a naopak relativní práva mají vždy zároveň, takříkajíc skrytý, absolutní charakter. Obojí má velký význam pro chápání pojmu výkonu subjektivního práva. K relativizaci absolutních práv dochází tehdy, byla-li porušena či ohrožena. Naproti tomu relativní práva působí nejen proti tomu, kdo má jim odpovídající povinnost, ale zároveň vůči každému, a to tak, že nikdo nesmí bránit věřiteli v tom, aby se na svém dlužníkovi domáhal splnění splatného dluhu, nikdo se nesmí vydávat za věřitele pohledávky, jejímž věřitelem není atd.[61]

Pakliže výše uvedené aplikujeme na doménové jméno, dospějeme k závěru, že v případě konstrukce práva na doménové jméno jako relativního subjektivního práva, je zde dána obecná

---

[59] Od subjektivního práva se odlišuje nárok. Tomuto pojmu se však nedostává obecně uznané definice a zpravidla je chápán jako právní možnost uplatnit subjektivní právo, tj. domáhat se právní ochrany jeho realizace. Tak např. z půjčky vznikne subjektivní právo věřitelovo na vrácení půjčené věci. Nárok na její vrácení mu však vznikne až v době, kdy se půjčka stane splatnou. Více k této problematice např. Luby, Š.: Občianskoprávný nárok, str. 12 a násl.

[60] Holub M.: Občanský zákoník – komentář, Linde Praha, Praha 2003

[61] Knapp V.: Teorie práva, C.H. Beck, Praha, 1995, str.196 a násl.

povinnost třetích osob toto právo nerušit a zdržet se veškerého chování, které by mohlo bránit stranám v plnění jejich závazků vyplývajících ze smlouvy o registraci. Nicméně, z výše uvedeného nelze učinit závěr, že doménové jméno samo o sobě lze kvalifikovat jako právo (ať již relativní nebo absolutní) nezávisle na tom, jakým způsobem budeme hledět na práva a povinnosti vznikající jednotlivým subjektům na základě smlouvy o registraci.

4.3. Jiné majetkové hodnoty

Abychom vyčerpali trojici možných předmětů práv a povinností vyjmenovanou v ustanovení §118 ObčZ, pokusíme se ještě podívat na doménová jména z pohledu „jiných majetkových hodnot".

Nejčastějším vymezením tohoto pojmu je vymezení negativní. Tzv. jinými majetkovými hodnotami se rozumí zásadně všechno, co má majetkovou hodnotu, tedy je ocenitelné penězi, a přitom není ani věcí, ani právem resp. povinností, ani bytem nebo nebytovým prostorem. Řadíme sem zpravidla nehmotné předměty: autorská díla, vynálezy, patenty, ochranné známky, know-how, goodwill apod. I o jiných majetkových hodnotách platí, že mohou být předmětem občanskoprávních vztahů, pokud to jejich povaha připouští a pokud to připouští povaha onoho vztahu, jehož předmětem by měly být[62].

Nemajetkovou hodnotou pak budeme rozumět hodnotu, která souvisí s jinou než majetkovou sférou lidského života, existence právnických osob a živé přírody. Může to být tedy

---

[62] Holub M.: Občanský zákoník – Komentář, 1. svazek, Linde Praha, Praha 2002, str. 252

hodnota jako zdraví nebo život fyzické osoby, její soukromí, občanská čest, dobrá pověst právnické osoby apod.[63].

Pokud budeme chtít doménové jméno považovat za předmět občanskoprávních vztahů a zároveň odmítneme považovat doménu za věc a nepřisoudíme jí ani povahu subjektivního práva, pak nám zbývá pouze kategorie jiných majetkových hodnot. Neexistuje žádné zákonné ustanovení, které by toto vymezení vylučovalo a povaha doménového jména to připouští. O ekonomické hodnotě doménových jmen nebude vážnějšího sporu. Tato teoretická koncepce, zdá se, neobsahuje žádné vážnější trhliny. Proto lze soudit, že doménové jméno je v zásadě možné kvalifikovat jako jinou majetkovou hodnotu ve smyslu §118 ObčZ. Problematickou však pravděpodobně zůstane skutečnost, že český právní řád neobsahuje žádné ustanovení, které by institutu doménového jména poskytovalo jakoukoliv absolutní právní ochranu, a doménová jména tak lze chránit pouze relativně, v rámci závazkového právního vztahu. To ovšem nic nemění na skutečnosti, že povaha doménového jména v zásadě naplňuje podstatu pojmu jiná majetková hodnota se všemi důsledky, které platné právo s tímto institutem spojuje.

4.4. Nehmotné statky

Ač ustanovení §118 jako speciální kategorii předmětů občanskoprávních vztahů nehmotné statky nezmiňuje, nebude jistě neužitečné se touto kategorií alespoň krátce zabývat. Výraz nehmotné statky není v soudobém českém právu od 1. ledna 1992 nikde užit[64], hojně jej však užívá právní teorie. Pojem nehmotný statek bývá civilistickou doktrínou vykládán tak, že

---

[63] Fiala J., Hurdík J., Korecká V., Telec I.: Lexikon Občanské právo. Vydání druhé, rozšířené, Sagit, Ostrava 2001 str. 74, str. 91 a násl., str. 125 a násl, str. 135 a násl

[64] Viz. §130 dnes již zrušeného zákona č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník.

jde o statek tvořený konkrétním duševním obsahem, který je objektivně způsobilý být předmětem společenských vztahů, aniž by bylo třeba jeho ztělesnění v hmotné podobě[65].

Dle právní teorie je pojmovým znakem institutu nehmotný statek, tzv. *potenciální ubiquita*, tj. způsobilost nehmotného statku být kdykoli a na jakémkoliv místě současně i následně vnímán a užíván neomezeným počtem subjektů bez újmy na jeho hodnotě či funkci (tak např. autorské dílo lze teoreticky vydat a zároveň číst na neomezeném počtu míst světa a zároveň i neomezeným počtem osob).

K nehmotným statkům podle platné právní úpravy patří především statky chráněné zvláštními absolutními právy, například ochranné známky[66], obchodní firmy[67], názvy právnických osob[68] aj.

Budeme-li tedy vycházet z předpokladu, že dvěma základními pojmovými znaky nehmotných statků jsou potenciální ubiquita a zvláštní absolutní ochrana, můžeme dospět k závěru, že doménové jméno ve světle českého pozitivního práva nehmotným statkem není[69].

4.5. Shrnutí

Připustíme-li, že doménové jméno není věcí ani subjektivním právem ve smyslu §118 ObčZ, nezbývá než učinit závěr, že na doménové jméno lze v zásadě pohlížet jako na jinou

---

[65] Knap K., Opltová M., Kříž J., Růžička M.: Práva k nehmotným statkům, Codex Praha 1994, str. 11

[66] zák č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách

[67] zák č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník

[68] zák č. 40/1964 Sb., občanský zákoník

[69] Pelikánová R., Čermák K.: Právní povaha doménových jmen, Linde Praha, 2000, str. 46

majetkovou hodnotu, jejíž právní režim ovšem zůstává do značné míry nejasný. Tato charakteristika bude mít zásadní význam zejména při analýze možných nároků, které může ve spojitosti s registrací a užíváním doménového jména vznést Žadatel, resp. osoba, která by mohla být registrací a užíváním doménového jména poškozena.

5. TYPOVÉ DELIKTY A JEJICH PRÁVNÍ KVALIFIKACE

Cílem této kapitoly je popis typových skutkových dějů, při kterých dochází ke sporům souvisejícím s registrací doménového jména, a to ze dvou pohledů.

První část kapitoly bude věnována výčtu a základnímu popisu jednotlivých skutků, tedy deliktů, ke kterým dochází registrací, resp. následným užíváním registrovaného doménového jména. Ve druhé části se potom zaměříme na jednotlivé právní instituty, které lze z hlediska platného českého práva na jednotlivé případy aplikovat.

5.1. Typové delikty

Východiskem pro formulaci základních právních problémů, vyvstávajících ve spojitosti s doménovými jmény, bude zběžná charakteristika jednotlivých oblastí, v jejichž rámci mohou problémy, resp. konflikty vznikat. Ačkoliv je cílem této práce především zkoumat a právně kvalifikovat možné konflikty doménových jmen s právy na označení, resp. možné konflikty práv na označení vznikající na základě registrace doménového jména s jinými právy, bude jistě vhodné se alespoň okrajově zmínit o celém spektru možných skutkových podstat souvisejících s doménovými jmény a odpovídajícím způsobem vymezit relevantní právní oblasti.

Nelze však samozřejmě postihnout všechny možné skutkové děje, navíc ve všech jejich podobách a obměnách, proto není možné následující výčet považovat za uzavřený. Z této skutečnosti vyplývá i fakt, že do budoucna nelze předvídat ani vymezit všechny možné situace ústící v konflikt doménových jmen s jinými právy. Toto je také jedním z důvodů, proč se

v současnosti nelze přiklonit ke kazuistické legislativní úpravě, která by regulovala tuto oblast[70].

5.1.1. Konflikt doménového jména s právy na označení

Analýza této oblasti je primárním cílem této práce a budou ji komplexně věnovány kapitola 6 (aspekty hmotněprávní) a kapitola 7 (aspekty procesněprávní). Text následující subkapitoly bude spíše zaměřen na vymezení některých základních pojmů používaných ve spojitosti s touto problematikou a celková analýza problému bude následně provedena níže.

- Cybersquatting, Domaingrabbing

Pro tyto významově velice blízké pojmy neexistuje v současné době český jazykový ekvivalent, tím méně legální definice[71], proto budeme i nadále používat anglická označení. Za *Cybersquatting* resp. *Domaingrabbing* budeme označovat *„situaci, kdy si jeden subjekt registruje jako doménové jméno označení užívané po právu jiným subjektem, v úmyslu získat na úkor této osoby určitý, zpravidla majetkový prospěch"*. Není rozhodné, zda je doménové jméno registrováno s úmyslem jeho následného převodu na majitele proslulého označení za úplatu mnohonásobně převyšující registrační poplatek, nebo s úmyslem těžit ze zvýšené návštěvnosti webových stránek neoprávněně označených doménovým jménem.

- Typo-squatting

Ani pro tento termín nezná čeština ekvivalent. Tento delikt v zásadě spočívá v registraci názvu lišícího se od chráněného označení jen typografickou nebo jinou odchylkou. Držitel

---

[70] Pelikánová R., Čermák K.: Právní povaha doménových jmen, Linde Praha a.s. 2000, str. 25

[71] Srov. např. americký tzv. "Anticybersquatting Consumer Protection Act", ze dne 29 října 1999

takového doménového jména následně těží z návštěvnosti takto označených stránek, pokud uživatelé internetu omylem napíší do adresového řádku internetového prohlížeče takto „zkomolené" doménové jméno namísto doménového jména správného[72]. Jako příklad lze uvést konflikt doménových jmen www.ecity.cz a www.e-city.cz, kdy první doménové jméno označovalo svého času populární projekt virtuálního světa elektronického obchodu a druhé bylo spekulativně registrováno za účelem získání co možná největšího počtu přístupů a následných příjmů z reklamy.

- Spekulativní registrace

V širším významu lze tento výraz použít pro všechny typy registrací doménového jména s cílem toto doménové jméno výhodně zpeněžit. Jako užší význam literatura[73] uvádí situaci, kdy si určitý subjekt zaregistruje velké množství doménových jmen (běžných slov, obchodních firem aj.) s cílem je později převést za výhodnou cenu. Rozdíl mezi cybersquattingem a spekulativní registrací spočívá v zásadě v tom, že v prvním případě si spekulant registruje název, který je již známý a má určitou ekonomickou hodnotu, kdežto v druhém případě spekulant očekává, že název teprve ve známost vejde a tím takovou ekonomickou hodnotu získá. V praxi jsou např. známé případy, kdy byla spekulanty registrována doménová jména shodná s obchodními firmami nově zakládaných společností dle databáze registrační autority[74] v očekávání, že některé nově zapsané společnosti vejdou v budoucnu ve známost a doménová jména tak získají na hodnotě.

- Lstivé převzetí (tzv. „*Feline takeover*")

---

[72] V této souvislosti lze zmínit např. rozhodnutí Městského soudu v Praze ve věci "wwwpaegas.cz" ze dne 12.4. 2001 sp.zn. Nc 1072/2001-7

[73] Látal M.: Internetová doménová jména – Rozbor právní úpravy ČR a USA, VŠE, Praha, 2002, str. 21

[74] V ČR tuto funkci plní rejstříkové soudy a podobná databáze je dostupná na serveru www.justice.cz

Zajímavým a poměrně novým fenoménem je spekulativní registrace doménového jména, které dlouhodobě užívá oprávněný uživatel, jím označené stránky jsou hojně navštěvované, ale jehož registrace byla z určitého důvodu ukončena. Stává se tak často v případě nezaplacení registračních poplatků, které je zapříčiněno např. administrativní chybou uživatele apod. V případě podobné spekulativní registrace existuje vysoká pravděpodobnost, že původní uživatel takového doménového jména jej bude chtít zpět a bude ochoten zaplatit spekulantovi cenu převyšující registrační poplatek.

Ilustračně lze uvést případ spekulativní registrace, kdy se v době mezi 17. prosincem 2001 a 11. únorem 2002 stalo terčem útoku spekulantů doménové jméno *ocde.org* (OCDE – zkratka pro francouzské označení *Organisation de coopération et de développement économiques*, tedy OECD), které po jeden měsíc odkazovalo na internetové stránky obsahující pornografický materiál a nabídku na prodej tohoto doménového jména. OECD se podařilo později toto doménového jméno získat bezúplatně zpět[75]. Není také jistě bez zajímavosti, že v poslední době se objevuje čím dál více počítačových programů, které jsou schopny automaticky sledovat, která doménová jména jsou v určitý časový okamžik volná, tedy neregistrovaná. Tím značně ulehčují práci spekulantům, kteří tak získají kompletní přehled o možnostech spekulativní registrace.

5.1.2. Odpovědnost za registraci a užívání doménového jména

Druhou skupinou možných problémů spojených s registrací a užíváním doménového jména jsou právní otázky spojené s odpovědností za toto jednání. Předmětem této práce není teoretická analýza vzniku a trvání odpovědnostního vztahu a v této souvislosti lze odkázat na

---

[75] www.oecd.org/pdf/MOOO27316.pdf

poměrně hojnou literaturu[76]. Je však jistě záhodno alespoň krátce zmínit právnickou veřejností všeobecně přijímaný názor na tuto problematiku[77], neboť tento názor bude sloužit jako premisa pro zkoumání některých aspektů procesněprávních.

Prvořadou otázkou, která vyvstává v této souvislosti, je míra odpovědnosti Žadatele registrujícího si doménové jméno, které nějakým způsobem koliduje s právem třetích osob. O této problematice bude podrobněji pojednáno v kapitole 6 týkající se rozboru jednotlivých skutkových podstat konfliktů doménových jmen s právy na označení.

Případná odpovědnost Registrátora za registraci doménového jména kolidujícího s právem třetí osoby byla a je v celku uspokojivě řešena jinde a není předmětem této práce. Možné zájemce o tuto problematiku nezbývá než odkázat na odbornou literaturu[78].

5.1.3. Problematika práv vznikajících registrací doménového jména

Teoretická analýza okolností vzniku subjektivních práv svědčících Žadateli na základě uzavření smlouvy o registraci byla provedena výše v kapitole 3.4. Protože ani tato oblast není předmětem této práce a je zmiňována v zájmu co nejkomplexnějšího nastínění dotyčné problematiky, omezíme se jen na stručné shrnutí postřehů uváděných jinými autory.

V zásadě jednotně je v současné době prezentován názor, že povaha subjektivních práv vznikajících Žadateli v souvislosti s registrací doménového jména je podobná právům k nezapsané ochranné známce (v některých právních řádech mají tato práva dokonce povahu subjektivních práv absolutních). Další práva vznikající v souvislosti s registrací doménového

---

[76] Fiala J., Hurdík J., Korecká V., Telec I.: Lexikon Občanské právo. Vydání druhé, rozšířené, Sagit, Ostrava 2001, str. 148

[77] Pelikánová R., Čermák K.: Právní povaha doménových jmen, Linde Praha a.s. 2000, str. 172 a násl.

[78] tamtéž

jména a mající relativní povahu, jsou práva spojená s nekalosoutěžní právní úpravou. Nutno ovšem dodat, že rozhodující roli v upevňování pohledu na povahu těchto práv má v tomto směru stále praxe jednotlivých registrátorů, především pravidla ICANN[79].

5.1.4. Ostatní právní otázky

U ostatních právních otázek vznikajících v souvislosti s fenoménem doménových jmen lze již pokračovat pouze příkladným výčtem s odkazem na jinou odbornou literaturu[80]. K těmto otázkám bude patřit např. určení rozhodného práva, příslušnost a pravomoc soudů, problematika tzv. hypertextových odkazů nebo metatagů apod.

5.2. Právní instituty aplikovatelné na spory z doménových jmen

Zatímco v předchozí kapitole byl poskytnut prostor rozboru jednotlivých deliktů často se objevujících v souvislosti s registrací a užíváním doménových jmen, následující tabulka bude naopak obsahovat výčet jednotlivých právních institutů aplikovaných v závislosti na jednotlivých skutkových podstatách. Výčet bude komplexní, tedy se záměrem postihnout všechny možné právní otázky vyvstávající v této souvislosti. Následující kapitola se pak již bude věnovat detailní analýze pouze některých institutů v souladu se zaměřením této práce.

Oblast:	Právní úprava:
Rozhodné právo	**zák. č. 97/1963 Sb.**, o mezinárodním právu soukromém a procesním
Příslušnost a pravomoc soudů	**zák č. 99/1963 Sb.**, občanský soudní řád

[79] Bettinger T.: ICANN's Uniform Domain Name Resolution Policy, CR 4/2000

[80] Sehnalová J.: Právní ochrana domén ve vztahu k právům na označení, PF UK, 2002, str. 59 a násl.

	zák. č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním
Práva na označení a na jméno	**zák č. 40/1964 Sb.**, Občanský zákoník, §19 - ochrana názvu PO **zák č. 513/1991 Sb.**, Obchodní zákoník, §8 a násl. – ochrana obchodní firmy podnikatele, §44 a násl. – úprava nekalé soutěže **zák. č. 441/2003 Sb.**, o ochranných známkách **zák. č. 452/2001 Sb.**, o ochraně označení původu **zák č. 121/2000 Sb.**, autorský zákon
Odpovědnostní spory	**zák č. 40/1964 Sb.**, Občanský zákoník, §415 a násl. – prevence škod a odpovědnost za škodu, §451 – odpovědnost za bezdůvodné obohacení **zák č. 513/1991 Sb.**, Obchodní zákoník, §373 – náhrada škody

6. DOMÉNOVÁ JMÉNA A PRÁVA NA OZNAČENÍ

Tato kapitola bude zaměřena na českou hmotněprávní úpravu práv na označení a jejich možných konfliktů se zapsanými doménovými jmény. Mezi tzv. práva na označení řadíme podle současné české právní úpravy následující právní instituty:

- **právo k ochranné známce** (této problematice bude věnována kapitola 6.1)
- **právo k obchodní firmě** (této problematice bude věnována kapitola 6.2)
- **právo na název právnické osoby** (toto téma je jedním ze stěžejních témat hmotněprávní analýzy a bude mu věnována kapitola 6.3)

Je třeba ovšem dodat, že k tomu, aby byl výčet vyčerpávající, bude nutno k těmto vyjmenovaným institutům přiřadit některé další, které sice svojí povahou nespadají plně pod skupinu práv na označení, fakticky tam však mohou patřit.

V první řadě je nutno zmínit tzv. všeobecná osobnostní práva ve smyslu §11 a násl. ObčZ. Ustanovení této normy se vztahuje i na ochranu jména fyzické osoby, se kterým může kolidovat znění zapsaného doménového jména. Přestože tato problematika není hlavním tématem této práce, budou její hlavní aspekty alespoň krátce popsány v kapitole 6.4.

Další, poměrně zajímavou, ale z hlediska českého práva téměř nedotčenou oblastí, je ochrana tzv. „jiných názvů". Blíže v kapitole 6.5.

V neposlední řadě je třeba zmínit případy, kdy jsou registrovány a užívány tzv. generické názvy, tedy názvy, na které nevzniká de lege nárok žádnému subjektu, přesto mohou v souvislosti s jejich registrací vyvstat některé právní otázky. V tomto případě již pravděpodobně nelze mluvit o porušení práv na označení v klasickém slova smyslu, nicméně

pro aktuálnost a nepochybnou zajímavost se touto problematikou bude zabývat, společně s problematikou tzv. jiných názvů, podrobněji kapitola 6.5.

Další oblastí, o které se bude vhodné v této souvislosti zmínit, je oblast nekalé soutěže. Neposkytuje označením absolutní ochranu, jak tomu je u výše uvedených institutů, nicméně bude často působit v případě porušování práv na označení komplementárně, a dále v textu bude na některých místech dokonce dovozeno, že práva k některým specifickým názvům bude lze chránit pouze v rámci nekalosoutěžní úpravy. Této problematice nebude věnována samostatná kapitola, bude však zmíněna na několika místech v různých souvislostech.

Následující text se tedy bude postupně zabývat jednotlivými právními instituty s tím, že některými, v současné době již poměrně uspokojivě popsanými oblastmi, se bude zabývat méně podrobně než těmi, které zůstávají stále téměř nedotčené.

6.1. Ochranné známky

Není účelem této práce se primárně zaměřit na oblast doménových jmen ve spojitosti s ochrannými známkami. Ať již proto, že tato problematika byla již českou právní literaturou relativně uspokojivě řešena, tak i z důvodu existence četné judikatury zabývající se konflikty doménových jmen s ochrannými známkami[81].

Avšak vzhledem k tomu, že v poměrně nedávné době vstoupily v účinnost dvě nové normy, a to zákon o ochranných známkách (zveřejněn ve Sbírce zákonů pod číslem 441/2003 Sb. s účinností ke dni 1.4.2004) a zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví (zveřejněn ve Sbírce zákonů pod číslem 221/2006 Sb. s účinností ke 26.5.2006) a vzhledem k tomu, že problematika ochranných známek tvoří jednu z esencí práv na označení, bude nutné

[81] Viz příloha č. 3 této práce

se této problematice alespoň stručně věnovat. Následující text bude tedy spíše rekapitulací toho, co již bylo napsáno k této problematice jinými autory[82] nebo judikováno českými soudy v rámci předběžných opatření, s ohledem na změny, které přinesla nová právní úprava českého známkového práva.

Hmotněprávní úprava ochranných známek je v českém právním řádu upravena zákonem č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách. Podmínkou pro poskytnutí ochrany označení zboží nebo služeb je zápis ochranné známky u Úřadu průmyslového vlastnictví[83], přičemž celý proces zápisu ochranné známky je upraven v §19 a násl. ZOZ. Dnem podání přihlášky na zápis ochranné známky vzniká přihlašovateli právo přednosti (tzv. „*priority right*") před každým subjektem, který podá později přihlášku shodné nebo podobné ochranné známky pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby. V případě zápisu ochranné známky je tedy označení tvořící ochrannou známku chráněno již s účinností ke dni podání přihlášky.

Z výše uvedeného textu tedy plyne, že samotná registrace doménového jména nemůže v souladu s českým právním řádem v žádném případě založit právo k ochranné známce.

ZOZ stanoví, že „*ochrannou známkou může být jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby*[84]". Je zřejmé, že registrace a užívání doménového jména může zasáhnout do práv majitele tzv. slovní ochranné známky, tedy ochranné známky tvořící prostá

---

[82] Knap K., Opltová M., Kříž J., Růžička M.: Práva k nehmotným statkům, Codex Praha 1994

[83] http://www.upv.cz/

[84] Evropská komunitární úprav zachází ještě dále, kdy je v současné době možno ochrannou známkou společenství chránit i tzv. histogramy nebo čichové stopy

slova, nikoliv grafické vyobrazení. Není samozřejmě vyloučeno ani porušení práva ze známky kombinované[85].

Nový ZOZ, podobně jako ten předchozí[86], stanoví tzv. pozitivní a negativní vymezení práv, které vznikají držiteli ochranné známky. Dle §8 zákona má „*vlastník ochranné známky výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna*". Toliko pozitivní vymezení. Negativní vymezení práva ze zapsané ochranné známky je naopak koncipováno tak, že zakazuje subjektům odlišným od oprávněného držitele ochranné známky v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky užívat:

- *označení shodné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou shodné s těmi, pro které je ochranná známka zapsána, nebo*

- *označení, u něhož z důvodu jeho shodnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou a označením existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace mezi označením a ochrannou známkou,*

- *označení shodné s ochrannou známkou nebo jí podobné pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je ochranná známka zapsána, avšak jde o ochrannou známku, která má dobré jméno v České republice, a jeho užívání by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim bylo na újmu.*

---

[85] Pítra V.: Zákon o ochranných známkách, Komentář, C. H. Beck, Praha, 1996, str. 19 a násl.

[86] zákon č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách účinný od 1.10.1995 do 31.3.2004

Jak je vidno, dle současného zákona o ochranných známkách tedy přichází ochrana vlastníka ochranné známky v úvahu jen v souvislosti s užíváním stejného nebo podobného označení pro stejné nebo podobné výrobky či služby, a to pouze v obchodním styku. Výjimku tvoří tzv. *známka, která má dobré jméno v České republice*, která požívá za splnění zákonných podmínek i ochranu v souvislosti s jinými výrobky či službami. Z této skutečnosti plyne závěr, že kromě řídkých výjimek bude tedy ochranná známka účinná jen pro určitý okruh výrobků a služeb. Bude-li ochranná známka zapsána určitým subjektem např. pro dopravní prostředky a jiný subjekt si zaregistruje stejně nebo podobně znějící doménové jméno pro internetovou stránku nabízející textilie, nebude se moci vlastník ochranné známky dovolávat známkoprávní ochrany. Tím však samozřejmě není a priori vyloučena ochrana jiná, např. nekalosoutěžní.

ZOZ stanoví v negativním vymezení podmínku užití označení v obchodním styku. Vazba na obchodní styk bude znamenat, že na základě známkoprávní ochrany nebude možné postihnout jednání osob registrujících si doménová jména čistě pro soukromé účely. Pokud by se však takové doménové jméno mělo stát předmětem obchodu (tzn. spekulativní registrace, resp. domaingrabbing), bude nutno takové jednání považovat za jednání v obchodním styku se všemi důsledky s tím spojenými. Možná námitka držitele doménového jména, že jde o užití pro osobní účely, by byla nepřijatelná.

Zatím spornou otázkou zůstává, alespoň z pohledu českého práva, zda vlastníku ochranné známky může zasahovat do práv i pouhá blokace domény, tedy stav, kdy si jiný subjekt zaregistruje doménové jméno totožné s ochrannou známkou a toto doménové jméno vůbec nevyužívá. Vyvstává proto otázka, zda pouhá registrace naplňuje pojem užívání označení. Některá zahraniční soudní rozhodnutí rozumí pod pojmem užívání i pouhou registraci bez skutečného poskytování obsahu na webové stránce. Dle těchto rozhodnutí plní doménové jméno především úkol komunikační, a tak je tato adresa i bez reálného obsahu užívána v komunikaci a reklamě, tedy v obchodním styku.

V české odborné literatuře[87] se však objevila i odvážnější argumentace, nutno však podotknout, že bez znatelné odezvy mezi právnickou veřejností. Tato argumentace se opírá o výklad práv majitele ochranné známky nejen v souvislosti s negativním vymezením uvedeným v §8 odst. 2 zákona o ochranných známkách, nýbrž také v souvislosti s pozitivním vymezením práv vlastníka ochranné známky podle odst. 1 tamtéž. Vlastník ochranné známky má v souladu s pozitivním vymezením výlučné právo označovat touto ochrannou známkou své výrobky či služby, pro něž je ochranná známka zapsána, nebo ji ve spojení s těmito výrobky či službami jinak užívat. Do kategorie „užívání" dle těchto názorů spadá i užívání ochranné známky v podobě doménového jména. Registrace doménového jména shodného se zapsanou ochrannou známkou jiným subjektem tak brání vlastníku ochranné známky ve výkonu jeho výlučného práva ochrannou známku užívat a dochází tak k zásahu do práv z ochranné známky. Vlastníku ochranné známky by tak náležely všechny nároky uvedené v kapitole 7.1.1 bez ohledu na to, zda by registrace či užívání doménového jména naplňovala znak „jednání v obchodním styku" jak vyžaduje zákon. Zde se rovněž nabízí úzká paralela s tzv. „nekalou zabraňovací soutěží".

6.2. Obchodní firma

I k této problematice bylo již řečeno právnickou literaturou mnohé, proto se tato kapitola opět zaměří jen na hrubé shrnutí základních tezí s odkazem na podrobnější úpravu ve starší literatuře.

Institut obchodní firmy je upraven ObchZ v §8 a násl. Obchodní firma je vymezena jako *„název, pod kterým je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku"*. Z uvedeného je zřejmé, že ochrany podle tohoto ustanovení se nemůže dovolávat kdokoliv, nýbrž jen osoba zapsaná v obchodním rejstříku.

---

[87] Pelikánová R. Čermák K.: Právní aspekty doménových jmen, Linde Praha, Praha, 2000, str. 148 a násl

Podobně jako právo k ochranné známce je i právo k obchodní firmě koncipováno jako právo absolutní, tj. právo zamezující jakýmkoliv třetím osobám užívat shodného, zaměnitelného či jinak klamavého označení[88]. Je ovšem zřejmé, že do práv k obchodní firmě zasahuje nikoli jakékoliv, ale jen určitým způsobem kvalifikované užívání dotyčného označení. Naše judikatura ani odborná literatura se však dosud podrobněji nezabývala otázkou, v čem by tato kvalifikace měla spočívat.

Základní funkcí obchodní firmy je identifikace podnikatele (individualizační funkce ve vztahu k určité osobě). Ochrana se vždy vztahuje k názvu tak, jak je zapsán v obchodním rejstříku. Obchodní firmou je celé označení podnikatele včetně rozlišujících dodatků. Zde se objevuje první specifikum kolize doménových jmen s obchodními firmami. Doménová jména se totiž většinou budou registrovat bez dodatků. Ustanovení §12 ObchZ však chrání obchodní firmu v takovém znění, v jakém byla zapsána. Vyvstává tedy automaticky otázka, zdali je možno aplikovat ustanovení §12 ObchZ na znění doménových jmen obsahující pouze tzv. firemní kmen. Nutným extenzivním výkladem lze dospět k závěru, že za neoprávněné užívání obchodní firmy je nutno považovat nejen užívání názvu shodného s obchodní firmou, nýbrž i užívání zřejmě zaměnitelného označení[89].

Vzhledem k uvedenému tedy nebude nic bránit závěru, že registrací a následným užíváním doménového jména znějícího stejně nebo podobně jako obchodní firma zapsaná v obchodním rejstříku, může být zásahem do absolutních práv k obchodní firmě. Majiteli obchodní firmy potom budou náležet všechny nároky uvedené v kapitole 7.1.2.

Tento závěr však samozřejmě nebude platit ve všech případech a důležitou podmínkou pro přiznání uvedených nároků bude znak „neoprávněnosti", stanovený v §12 ObchZ, s jakým musí být dotyčné doménové jméno registrováno, příp. užíváno. V případném soudním sporu

---

[88] Knap K.: Práva k nehmotným statkům, Codex Praha, 1994, str. 191 a násl.

bude třeba prokazovat, že držitel sporného doménového jména má, popř. nemá k označení, jenž si nechal zaregistrovat, určitá práva nebo alespoň oprávněný zájem na jeho registraci a užívání jako doménového jména, ať již by takové právo či oprávněný zájem vyplývalo z jeho osobnosti, soutěžního postavení apod.

Zajímavým aspektem této problematiky je možný konflikt zapsané obchodní firmy se zapsanou ochrannou známkou a naopak. Jednalo by se například o situaci, kdy by si jeden subjekt zaregistroval ochrannou známku, která by ovšem kolidovala s obchodní firmou zapsanou dříve, než vzniklo právo přednosti k ochranné známce, a následně by si tento subjekt zaregistroval doménu znějící shodně jako tato označení, tedy fakticky kolidující s obchodní firmou jiného subjektu. Lze akceptovat názor[90], že v takových případech působí institut ochranné známky a institut obchodní firmy jako dva nezávislé a rovnocenné prostředky ochrany a nelze tvrdit, že právo známkové či firemní je a priori silnější než právo druhé. Pokud tedy určitému podnikateli svědčí silou práva priority oprávnění k obchodní firmě, bude mít toto oprávnění pravidelně přednost před známkoprávní ochranou, kterou si eventuálně následně zajistil jiný subjekt a vice versa.

6.2.1. Rozsudek ohledně domény ceskapojistovna.cz

Tato kapitola pro zajímavost zmíní jedno z prvních meritorních rozhodnutí českého soudu v doménovém sporu, jímž je rozsudek vydaný Vrchním soudem v Praze ohledně domény "ceskapojistovna.cz".

Vrchní soud v Praze svým rozsudkem ze dne 10. srpna 2004 (celé znění rozhodnutí Vrchního soudu v Praze je uvedeno dále v příloze 3 pod č. 59b) dal ve všech klíčových bodech

---

[89] Pelikánová I.: Komentář k obchodnímu zákoníku, 1. část, Linde Praha, 1994, str. 60

[90] Jehlička O., Švestka J., Škárová M.: Občanský zákoník – komentář, 6. vydání, C.H. Beck, Praha, 2001, str. 168

za pravdu Městskému soudu v Praze ve sporu týkajícím se doménového jména ceskapojistovna.cz, kdy Městský soud v Praze rozhodl, že tato doména po právu patří společnosti Česká pojišťovna a.s.

Hmotněprávní základ sporu není v tomto případě příliš důležitý a pro účely této práce postačí jen jeho letmé shrnutí. Česká Pojišťovna a.s., vystupující v tomto sporu jako žalobce, má s dotyčným doménovým jménem totožný kmen své obchodní firmy a rovněž je vlastníkem několika ochranných známek obsahujících kombinaci slov Česká pojišťovna. Vlastníkem těchto ochranných známek byla i před registrací domény ceskapojistovna.cz žalovaným. Žalovaným byl v tomto sporu držitel sporného doménového jména (tento je dále v označován také jako „žalovaný č. 1"). Kromě samotného držitele domény byl žalován i CZ.NIC (dále také jen jako „žalovaný č. 2").

Ve své žalobě se žalobce domáhal vydání rozsudku, jímž by byla žalovanému č. 1 uložena povinnost zdržet se jakékoli manipulace s doménou "ceskapojistovna.cz" a zaplatit žalobci náhradu vzniklé škody (ta byla žalobcem vyčíslena na 200 000 Kč) a žalovanému č. 2 uložena povinnost provést změnu držitele domény z žalovaného č. 1 na žalobce, a zároveň zaplatit žalobci náhradu škody (ve výši 100 000 Kč) a zveřejnit omluvu žalobci. Tyto nároky žalobci prvoinstanční soud v podstatě přiznal[91].

---

[91] K odůvodnění uplatněných nároků žalobce v žalobě uvedl, že oba žalovaní - první tím, že si nechal nikoli v dobré víře ve svůj prospěch registrovat doménu "ceskapojistovna.cz", druhý tím, že toto jako registrující subjekt umožnil - porušili práva žalobce ke znění obchodní firmy jak podle úpravy § 12 ObchZ, tak § 19b ObčZ a práva z ochranných známek, jichž je vlastníkem, a to včetně ochranné známky všeobecně známé. Žalovaný č. 1 nad to jednal nekalosoutěžně ve smyslu § 44 ObchZ a druhý žalovaný zneužil své monopolní postavení (§ 10 a násl. ZOHS), jež má v rámci poskytování služeb při provozování národní domény "cz" v síti Internetu. Ve skutkových tvrzeních žalobce mimo jiné uvedl, že oba žalovaní uzavřeli smlouvu o registraci doménového jména, na jejímž základě se první žalovaný stal od 1.1.2000 držitelem domény "ceskapojistovna.cz".

Soud prvního stupně ve výroku I.rozhodl tak, že uložil žalovanému č. 1 povinnost zdržet se jakékoli manipulace s doménou druhého stupně "ceskapojistovna", registrovanou pod doménou nejvyššího stupně ".cz", dále zaplatit žalobci 100.000,- Kč a náklady řízení. Výrokem II.pak soud uložil žalovanému č. 2 povinnost provést změnu registrace subjektu držitele k internetové doméně druhého stupně "ceskapojistovna" pod internetovou doménou nejvyššího stupně ".cz" v příslušném rejstříku internetových domén takovým způsobem, aby žalobce byl zapsán jako subjekt držitele k doméně "ceskapojistovna.cz" namísto žalovaného č. 1, a to na své náklady, a umožnit tak žalobci nakládat s touto doménou ode dne provedení změny způsobem, který dovoluje platný právní řád. Ve výrocích III. a IV. soud zamítl žalobu o zaplacení 100.000,- Kč žalovaným č. 1 a o

Proti provoinstančnímu rozsudku podal žalovaný č. 1 odvolání k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolací soud rozhodl rozsudkem takto: *"Žalovaný č. 1 je povinen se zdržet jakékoli*

---

zaplacení 100.000,- Kč žalovaným č.2 a zveřejnění omluvy žalobci žalovaným č.2 na své úvodní webové stránce. Výrokem V. rozhodl provoinstatnční soud o nákladech řízení.

V odůvodnění rozsudku soud prvního stupně zprvu uvedl tvrzení žalobce podle žaloby, obranu žalovaného č. 2, dále popsal svá zjištění, učiněná z provedených důkazů a v jejich skutkovém a právním hodnocení shledal - byť ne v celém rozsahu - důvodnost žaloby proti žalovanému č.1. Soud prvního stupně vzal za prokázané, že žalobce je zapsán od r. 1992 v obchodním rejstříku s obchodní firmou Česká pojišťovna, a.s., a je majitelem několika i mezinárodně zapsaných ochranných známek, z nichž jedna byla prohlášena v r. 1995 za známku proslulou (ve smyslu předchozí právní úpravy). Jak uvedl, označení "Česká pojišťovna" je běžně a dlouhodobě spojováno právě se žalobcem. Zjistil dále, že žalovaný č.1 je fyzickou osobou, jež nemá žádnou spojitost se žalobcem ani se službami, které žalobce poskytuje. Provoinstační soud také vzal za prokázané, že druhý žalovaný na základě žádosti prvního žalovaného, jež splňovala pravidly předepsané formální náležitosti, registroval pro žalovaného v r. 2000 doménové jméno "ceskapojistovna", v takto označené doméně první žalovaný vlastní webové stránky neotevřel. Z pravidel registrace soud dovodil, že neumožňují další registraci totožného doménového jména a že bez souhlasu držitele, pokud jsou jím hrazeny příslušné poplatky, nelze doménu zrušit či ji převést na třetí osobu (vyjma případu, kdy tak stanoví pravomocné soudní rozhodnutí, jak o tom dále). Soud uzavřel, že první žalovaný tím,že si pro sebe registroval předmětné doménové jméno, porušil práva žalobce k obchodní firmě i ochranným známkám. Poukázal na právní úpravu obchodní firmy dle § 8 a násl. ObchZ, kterou je podnikatel povinen užívat a je rovněž oprávněn pod jejím zněním nabízet veřejnosti své výrobky a služby, to v sobě zahrnuje i právo se pod označením shodným se zněním obchodní firmy, neboť takové je obvykle předpokládáno, prezentovat na Internetu. Užít označení shodného s obchodní firmou pro doménové jméno však první žalovaný žalobci znemožnil a tím i omezil jeho možnost prezentovat nabídku služeb. Obdobný závěr platí i ohledně práva žalobce užívat ochranné známky, přitom však ochrana práva z všeobecně známé ochranné známky (dříve proslulé) je podle právní úpravy zák. č. 137/1995 Sb. absolutní a zahrnuje právo tuto známku (jejíž součástí je text "Česká pojišťovna") užít i v prostředí Internetu. Svým jednáním však první žalovaný i toto právo žalobci nepřípustně omezil. Soud dále poukázal i na nezdar jednání žalobce s prvním žalovaným před zahájením řízení,skutečnost, že prvním žalovaným požadovaná částka za dobrovolný převod doménového jména mnohonásobně přesahuje výši nákladů s udržováním registrace doménového jména a dovodil rovněž spekulativní záměr prvního žalovaného při registraci předmětného doménového jména. Právem se proto žalobce obrátil na soud a jeho žalobu proti žalovanému č. 1soud z větší části shledal jako důvodnou. Je na místě vyhovění uplatněnému zdržovacímu nároku a zčásti rovněž je dán nárok žalobce na přiznání zadostiučinění v penězích. Jak soud k tomu uvedl, první žalovaný závažným způsobem omezil žalobce v jeho možnostech prezentace služeb na Internetu, a to pod označením shodným s jeho obchodní firmou a zněním ochranné známky, a to po dobu delší než dva roky. Ztížil tak přístup na webové stránky žalobce běžným návštěvníkům. Za přiměřené k náhradě způsobené újmy považuje soud zaplacení částky 100.000,- Kč, jež podle jeho názoru odpovídá závažnosti a délce trvání protiprávního jednání prvního žalovaného, přihlédl rovněž k tomu, že tato částka odpovídá i prvním žalovaným žádané úplatě za převod domény. Ve zbytku - v rozsahu zaplacení dalších 100.000,- Kč prvním žalovaným - žalobu soud zamítl.

Jiná situace je však ve vztahu k žalovanému č.2, jak soud uvedl, ten svým jednáním práva žalobce neporušil. Nebyl oprávněn – vázán vlastními pravidly registrace - odepřít žalovanému č.1 registraci jím zvoleného doménového jména, jako soukromoprávní subjekt nemá postavení, jež by mu umožňovalo rozhodnout, zda právo registrace přihlašujícímu náleží či nikoli. Z pravidel registrace doménových jmen přitom plyne, že plnou odpovědnost za případné porušení práv třetích osob nese přihlašovatel a druhý žalovaný sám o své vůli změny ohledně držitele domény realizovat není oprávněn. Výjimkou je pouze případ upravený v pravidlech, že druhý žalovaný může zrušit registraci pro držitele na základě vykonatelného soudního rozhodnutí. Byť tedy druhý žalovaný ve vztahu k žalobci žádnou smluvní ani zákonnou povinnost neporušil,změnu registrace v osobě držitele lze dosáhnout - podle pravidel registrace - právě uložením povinnosti druhému žalovanému tuto změnu provést tak, aby jako držitel byl zapsán žalobce. Ve vztahu žalobce a druhého žalovaného proto soud uzavřel, že k odstranění protiprávního stavu - vzniklého jednáním prvního žalovaného- uvedenou povinnost realizovat změnu registrace tomuto druhému žalovanému uložil, jinak žaloba proti němu shledána jako důvodná nebyla. Výrok o nákladech řízení soud odůvodnil výsledkem řízení,ve vztahu žalobce a prvního žalovaného byl žalobce zcela úspěšný(rozhodnutí o výši přiznaného zadostiučinění záviselo na úvaze soudu) a skutečností, že druhý žalovaný se práva na náhradu nákladů ve vztahu k žalobci vzdal. Soud ještě uložil žalobci doplatit na soudní poplatek 15.000,- Kč, jenž mu nebyl – jak uvedl - nedopatřením vyměřen.

dispozice s doménou druhého stupně 'ceskapojistovna', registrovanou pod doménou nejvyššího stupně 'cz', a žalovaný č. 2 je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku provést změnu registrace subjektu držitele internetové domény druhého stupně 'ceskapojistovna' pod doménou nejvyššího stupně 'cz' tak, aby jako držitel domény 'ceskapojistovna.cz' byl zapsán namísto žalovaného č. 1 žalobce". Jak je zřejmé, první část výroku rozsudku (v této části se podstatně nelišící od rozsudku prvoinstančního) je tedy pouze jakýmsi předpokladem pro uskutečnění druhé části výroku, který nařizuje CZ.NIC provedení změny registrace subjektu držitele domény. V jiných předešlých rozhodnutích českých soudů je takto konstruovaná povinnost pro CZ.NIC taktéž obsažena. Aby bylo možno poukázat na některé problematické aspekty tohoto rozhodnutí, je vhodné rovněž upozornit na následující fakta.

Jak již bylo uvedeno na několika místech tohoto textu, registrace doménových jmen v České republice (i v zahraničí) je uskutečňována na základě zásady "first come, first served". Každé doménové jméno může být tedy v jednom okamžiku drženo pouze jedním subjektem. Naopak však může v určitém okamžiku celosvětově existovat více práv na označení (ve smyslu subjektivním), se kterými toto doménové jméno může být v kolizi. Může jít o obchodní firmy, ochranné známky, označení zboží a služeb atd., které se vlivem své teritoriální omezenosti mimo prostředí Internetu do konfliktu nedostanou. Žádný subjekt tedy nemusí mít absolutní právo na konkrétní označení. Z tohoto faktu lze volnou úvahou dovodit, že žádný subjekt by neměl mít absolutní právní nárok na žádné doménové jméno. Jak již bylo několikrát řečeno výše, existence doménového jména není předvídána právními předpisy, které by upravovaly problematiku nakládání s doménovým jménem a tedy i otázku případného právního nároku na doménové jméno.

Přikloníme-li se však k opačné myšlence, tedy že určitý subjekt má na určité doménové jméno nárok v tom smyslu, že mu toto doménové jméno "patří", dostáváme se do situace, kdy je třeba rovněž určit, na základě čeho takový nárok vznikl, tzn. jestli například na základě jeho práva k obchodní firmě, jeho jména a příjmení, na základě práva k zapsané ochranné známce atd. Toto je samozřejmě situace víceméně absurdní, neboť každý subjekt by si od rejstříkového

soudu, z Úřadu průmyslového vlastnictví či z matriky rovnou "domů odnášel" i právo k určitému doménovému jménu.

Z výše uvedeného vyplývá, že nelze říci, že by Česká pojišťovna a.s. měla bez dalšího právní nárok na doménové jméno ceskapojistovna.cz, i když v tomto konkrétním případě lze na určité hladině pravděpodobnosti předpokládat, že na světě nelze nalézt žádnou jinou osobu, která by měla k tomuto doménovému jménu „právo silnější".

Proto je výše zmiňované rozhodnutí soudu, kterým bylo CZ.NIC uloženo provést změnu registrace subjektu držitele doménového jména, problematické, a to hned ze několika hledisek.

Prvním hlediskem je skutečnost, že z žádného právního předpisu nevyplývá nárok na převedení doménového jména ve prospěch poškozeného (k analýze jednotlivých nároků viz níže). Zákonný nárok poškozeného by se vždy měl omezit na požadavek zdržení se konkrétního jednání nebo odstranění závadného stavu ze strany škůdce (např. zrušení registrace doménového jména).

Sporný je tento postup soudu i proto, že rozhodnutím o nuceném provedení změny registrace subjektu držitele domény je osoba žalobce oproti třetím osobám, které však nejsou účastníky řízení, právně zvýhodněna. Z žádného právního předpisu totiž nelze dovodit skutečnost, že by právní postavení poškozeného v doménovém sporu mělo být „zlepšováno" ve vztahu k ostatním nepoškozeným subjektům, např. ostatním soutěžitelům.

Z právně teoretického hlediska je jistě zajímavá i právní konstrukce soudu ohledně nuceného vytvoření smluvního vztahu rozsudkem (povinnost přeregistrace totiž nelze splnit jinak, než uzavřením smlouvy mezi žalobcem a CZ.NIC).

Další sporný aspekt má závažnější následky rovněž ve vztahu k třetím osobám na sporu nezúčastněných. Jak již bylo uvedeno výše, registrací, držením a užíváním doménového jména může dojít k porušení práv více subjektů (zásahem do obchodní firmy, zásahem do práv k

ochranné známce, nekalosoutěžním jednáním aj.). Tento zásah do některého práva však zřejmě nemůže zakládat právní nárok poškozeného na určité doménové jméno. V případě, kdy soud rozhodnutím uloží povinnost k provedení změny registrace subjektu držitele domény (tak jako v případě doménového jména ceskapojistovna.cz), prakticky "vytvoří" absolutní právo poškozeného na toto doménové jméno. Pravomocný rozsudek, který uložil povinnost provést změnu registrace ve prospěch žalobce obsahoval rozhodnutí o tom, kdo je "oprávněným" a tedy i jediným držitelem určitého doménového jména. V soudním řízení lze samozřejmě přiznat pouze právo, na které má účastník řízení právní nárok. Všechny ostatní subjekty, i v případě silnějšího práva k tomuto doménovému jménu, nemohou dosáhnout zrušení předchozího pravomocného rozsudku ohledně "oprávněného" držení doménového jména (nejsou vůbec účastníky řízení). V případě, že by se tento subjekt s případným silnějším právem domáhal soudní ochrany, vyvstává nutně otázka, jakým způsobem by mu mohla být přiznána, neboť původnímu žalobci byl již nárok na doménové jméno "přiřčen" pravomocným rozsudkem.

Druhá stránka věci, a nutno říct, že ve světle tohoto judikátu pravděpodobně směrodatná, je praktický dopad rozhodnutí s povinným převodem doménového jména na úspěšného žalobce. V případě, že by soud uložil žalovaným pouze povinnost zrušení registrace žalovaného, mohl by si toto doménové jméno v okamžiku jeho uvolnění zaregistrovat jakýkoliv subjekt, v extrémním případě znovu žalovaný. Z tohoto praktického důvodu tedy soud nařídí převod doménového jména. Tímto výrokem prakticky supluje nedostatky na straně CZ.NIC, který nemá stanoven žádný postup pro případ, kdy by soud rozhodl o povinnosti zrušit registraci určitého doménového jména (uložení povinnosti zrušit registraci doménového jména lze považovat za legitimní prostředek pro odstranění závadného stavu, k tomu viz níže). Dle některých zahraničních vzorů si lze představit například stanovení určité ochranné lhůty ve prospěch úspěšného žalobce. V této lhůtě by si mohla doménové jméno zaregistrovat např. pouze osoba, která vyhrála daný spor. Tento způsob s ochrannou lhůtou se může na první pohled jevit podobně, jako je provedení změny registrace na základě výroku soudu, avšak s absencí toho negativního dopadu, že by zakládala "právní nárok" na určité doménové jméno ve prospěch žalobce.

Na závěr nutno uvést, že Vrchní soud v Praze v případě doménového jména ceskapojistovna.cz rozhodl nejspíše "spravedlivě", avšak tímto rozhodnutím nastolil patrně nesprávný precedent pro rozhodování českých soudů v podobných doménových sporech. V současnosti se sice jedná spíše o teoretický problém, který však s rostoucím počtem takovýchto rozsudků v doménových sporech může v každodenní praxi začít působit praktické potíže.

6.3. Název právnické osoby

Obecnou ochranu názvu právnických osob upravuje v českém právním řádu §19b ObčZ, který stanoví, že *„právnické osoby mají svůj název, který musí být určen při jejich zřízení"*, a že *„při neoprávněném použití názvu právnické osoby je možné se domáhat u soudu, aby se neoprávněný uživatel zdržel jeho užívání a odstranil závadný stav; je možné se též domáhat přiměřeného zadostiučinění, které může být požadováno i v penězích"*. V tomto případě se jedná o absolutní ochranu názvu všech právnických osob[92], tedy i těch, které nejsou zapsané v obchodním rejstříku. Ochrana obchodní firmy je tedy ochranou speciální ve vztahu k ochraně názvu právnických osob[93].

Neoprávněné užití názvu právnické osoby může zahrnovat jedno ze dvou typických deliktních jednání. Jednak lze do práva právnické osoby k jejímu názvu zasáhnout tak, že si jiná

---

[92] Co se rozumí pojmem právnická osoba je vymezeno v §18 odst. 2 občanského zákoníku takto:

- sdružení fyzických nebo právnických osob
- účelová sdružení majetku
- jednotky územní samosprávy
- jiné subjekty, o kterých to stanoví zákon

[93] Jehlička O., Švestka J., Škárová M.: Občanský zákoník – komentář, 6. vydání, C.H. Beck, Praha, 2001, str. 168

osoba zvolí název (popř. obchodní firmu) s tímto názvem shodný či zaměnitelný, jednak může dojít k tomu, že delikvent užívá jinak názvu právnické osoby, aniž existuje nějaká souvislost s jeho vlastním názvem.

V prvém případě, který není předmětem této analýzy, je podstata protiprávního jednání postavena na shodnosti či zaměnitelnosti dvou názvů. V druhém případě, vztahujícím se k problematice doménových jmen, jde o neoprávněné užití názvu právnické osoby ve vlastním (užším) smyslu. V tomto případě může také delikt tohoto druhu kumulovat s deliktem podle ustanovení §19b odst. 3, tedy neoprávněným zásahem do dobré pověsti právnické osoby.

Při deliktu musí dojít ke škodlivému následku, nestačí tedy pouhé ohrožení oprávněného zájmu právnické osoby. Není však vyžadováno opakované protiprávní jednání, bude plně dostačovat, dojde-li k jedinému zásahu do práv.

V souvislosti s doménovými jmény se omezíme na otázku, zda registrace a následné užívání doménového jména kolidující s názvem právnické osoby lze považovat za neoprávněné použití názvu právnické osoby, proti němuž přísluší právnické osobě nároky uvedené v kapitole 7.1.3. Protože ObčZ přiznává ochranu názvu právnické osoby proti všem neoprávněným použitím bez bližší specifikace a bez jakýchkoliv omezujících podmínek, lze souhlasit s názorem[94], že registrace a užívání doménového jména, které je shodné nebo zaměnitelné s názvem právnické osoby, resp. které takový název obsahuje jako podstatnou část, je zásahem do práv k názvu právnické osoby a může konstituovat nároky vymezené níže. Musí být ovšem opět, podobně jako v případě obchodní firmy, naplněna podmínka „neoprávněnosti" užívání takového doménového jména[95].

---

[94] Pelikánová R. Čermák K.: Právní aspekty doménových jmen, Linde Praha, Praha, 2000, str. 158 a násl.

[95] Srov. kapitolu týkající se ochrany obchodní firmy

Často bude zásah do práv z názvu právnické osoby úzce souviset se zásahem do dobré pověsti právnické osoby podle §19b odst. 3 ObchZ. Rozhodnutí, zda jde v konkrétním případě o neoprávněný zásah do názvu, resp. do dobré pověsti právnické osoby, bude vždy vyžadovat porovnání různých, zčásti protichůdných zájmů a hodnot. Za neoprávněný zásah do práv právnické osoby k jejímu názvu nebo do její dobré pověsti však bude a priori pravděpodobně nutné považovat každé užití názvu právnické osoby, tedy i registraci a užívání doménového jména shodného nebo zaměnitelného s takovým názvem, které bude mít za následek dosažení neoprávněného zisku nebo jiné neoprávněné výhody, ledaže by takové užití převážně směřovalo k výkonu určitých základních práv[96]. Za takový neoprávněný zásah bude jistě nutno vždy pokládat např. typo-squatting, domaingrabbing apod.

6.4. Jméno fyzické osoby

Vzhledem k tomu, že k této problematice se česká právní odborná literatura dosud vyjádřila nepoměrně skromněji, než k oblastem práv rozebraným v kapitolách 6.1 až 6.3, bude se tato část práce ochraně práv ke jménu fyzické osoby věnovat podrobněji.

Právo na ochranu osobnosti (též označované jako všeobecné osobnostní právo) fyzické osoby upravuje ObčZ jako jednotné právo v ustanovení §11 a násl. V tomto rámci práva na ochranu osobnosti existují jednotlivá dílčí práva, která zabezpečují civilněprávní ochranu jednotlivých složek osobnosti fyzické osoby. Z tohoto faktu lze dovodit, že jednotlivé hodnoty uvedené v ustanovení §11 ObčZ, tedy *„život, zdraví, občanská čest, lidská důstojnost, soukromí, jméno a projevy osobní povahy“* jsou vypočteny pouze demonstrativně. Mezi tato práva je explicitně zahrnuto i právo na jméno fyzické osoby, které bude pro problematiku doménových jmen zřejmě nejpodstatnější. V zásadě však nelze vyloučit ani případ, kdy by bylo

---

[96] Pelikánová R. Čermák K.: Právní aspekty doménových jmen, Linde Praha, Praha, 2000, str. 159 a násl.

registrací doménového jména zasaženo do jiných hodnot, např. do občanské cti, lidské důstojnosti apod.[97].

Předmětem práva na ochranu jména fyzické osoby není jen jméno rodové, tj. příjmení, ale i jméno vlastní. Vlastní jméno bude ovšem předmětem tohoto práva jen v případě, že se pro konkrétní osobu stalo tak příznačným, že tvoří samo o sobě dostatečný individualizační znak nebo i tehdy, kdy je nutným doplňujícím znakem pro individualizaci určité osoby[98]. Konečně je předmětem práva na ochranu jména i jméno krycí, jehož je užíváno zejména v literární, vědecké nebo umělecké činnosti[99]. Je třeba dodat, že v odborné literatuře lze nalézt i názory, které ochranu pseudonymu fyzické osobě nepřiznávají, s tímto stanoviskem se však nelze ztotožnit[100].

Obecně je obsahem práva na jméno výlučné právo fyzické osoby užívat k svému označení jméno a zároveň se bránit tomu, aby jiný subjekt bez souhlasu oprávněné osoby toto jméno neoprávněně užíval. Toto lze dovodit například z dikce §22 občanského zákoníku z roku 1950[101], na jehož znění současné ustanovení §11 zřejmě navazuje, stanovilo ochranu pro toho, *„kdo byl zkrácen ve svých právech tím, že někdo jiný neprávem užívá jeho jména“*[102]. Nebylo

---

[97] V této souvislosti lze např. zmínit poměrně známou kauzu „dagmarhavlova.cz", kdy se pod doménovým jménem obsahující jméno a příjmení tehdejší první dámy České republiky skrýval pornografický obsah

[98] Knap K., Švestka J.:, Ochrana osobnosti podle československého občanského práva, 2. vydání, Panorama Praha, 1989, str. 205 a násl.

[99] z cizí judikatury lze například poukázat na kauzu Ciccone vs. Parisi ohledně doménového jména „Madonna.com", ve kterém rozhodčí a mediační centrum při WIPO rozhodlo o převodu předmětného doménového jména na žalobce – populární americkou zpěvačku vystupující pod pseudonymem „Madonna". Podrobnosti na http://arbiter.wipo.int/domains/decisions/html/2000/d2000-0847.html

[100] Knapp V.: Učebnice čs. občanského práva, díl I., Praha, 1974, str. 222

[101] zák. č. 141/1950 Sb.

[102] Podobně i ustanovení §43 o.z.o z roku 1811 poskytovalo ochranu tomu, „kdo byl poškozen neoprávněným užitím svého jména".

pravděpodobně cílem zákonodárce cokoliv měnit na obsahu této ochrany novou formulací §11 současného ObčZ. Vyvstávají tedy opět dvě základní otázky, a to co je třeba přesně rozumět pojmem „užití jména" a dále jak přesně chápat podmínku „neoprávněnosti" takového užití.

Odborná literatura[103] při vymezení pojmu „užití jména" uvádí, že užitím jména jiného nelze rozumět každé označení jménem, které je shodné se jménem, jež někomu přísluší, nýbrž jen označení takovým jménem za okolností, jež by objektivně mohly ve veřejnosti vyvolávat dojem, že existuje určitá spojitost mezi užitím dotyčného jména a určitým subjektem práva, a to i za situace, že by toto jednajícím nebylo zamýšleno. Vždy tedy musí být dána objektivní možnost takové přímé spojitosti jména se subjektem práva. Jen za takových okolností může být užití jména újmou na osobnosti, která je základní podmínkou pro civilněprávní ochranu podle §11 ObčZ.

Užití jména jiného, které zakládá podstatu porušení práva na jméno, může být nejrůznějšího charakteru a mít nejrůznější formy. Velmi častým případem zásahu do práva na jméno bude užití jména známé osobnosti kulturního, politického nebo vědeckého světa k reklamním účelům. Takovým zásahem tedy samozřejmě může být i užití jména nebo jeho části jako doménového jména, resp. části doménového jména.

Ne každé užití jména fyzické osoby bude automaticky pokládáno za porušení subjektivního práva na jméno, proti kterému objektivní právo poskytuje ochranu. Jak již bylo zmíněno výše, takovou ochranu zakládá pouze užití, které je neoprávněné, tj. protiprávní (viz. §13 ObčZ). O neoprávněné užití bezpochyby nepůjde, jestliže jednající má na užití dotyčného jména právo. Takové právo může být dvojího druhu, a to buď původní (originární) nebo odvozené (derivativní).

---

[103] Knap K., Švestka J.: Ochrana osobnosti podle československého občanského práva, 2. vydání, Panorama Praha, 1989, str. 208 a násl

Prvý případ je dán především tehdy, jestliže někdo užívá svého jména, které je současně jménem jiného. Ani sebevýznamnější nositel určitého jména, např. známý umělec, se nemůže na jiném nositeli tohoto shodného jména domáhat, aby přestal užívat svého jména formou registrace nebo užívání doménového jména. Takový nositel však nesmí užíváním jména zasahovat do práv tohoto umělce. Pakliže by pod dotyčným doménovým jménem byly např. uveřejněny údaje poškozující dobré jméno umělce, došlo by bezesporu k neoprávněnému zásahu do osobnostních práv tohoto umělce. Stejně by bylo nutno pravděpodobně postupovat při spekulativní registraci doménového jména a následné nabídce k odprodeji poškozenému umělci.

Jinak se ovšem jeví případ, půjde-li o užívání pseudonymu. Rozdíl spočívá především v tom, že zatímco o občanském jménu je vždy vydán konstitutivní nebo alespoň deklaratorní akt veřejné správy, užívání pseudonymu záleží jen na volním rozhodnutí určité fyzické osoby. Při řešení této otázky je třeba zřejmě vycházet ze zásady priority užívání. Užívání pseudonymu v podobě doménového jména ve znění, které již dříve začal užívat jiný subjekt, bude tedy třeba pokládat za neoprávněný zásah do práva ke jménu. Toto bude platit i ve vztahu k pseudonymu (ale i jménu) osob zemřelých, pokud trvá právo na ochranu jejich osobnosti ve smyslu §15 ObčZ.

Právo na užití jména, resp. pseudonymu může však být také pouze odvozené. Takovým právem je právo získané na základě svolení původně oprávněného subjektu. Toto svolení nemusí být explicitní, bude plně dostačovat konkludentní jednání. O neoprávněném užití zde platí to, co bylo uvedeno výše.

Z výše uvedeného plyne závěr, že k tomu, aby určitý subjekt neoprávněně použil cizí jméno v podobě registrace nebo užívání doménového jména, musí postrádat vlastní subjektivní právo k tomuto jménu. Za subjektivní právo v tomto smyslu lze potom považovat buď originární právo k tomuto jménu nebo alespoň souhlas oprávněného držitele. Užitím se pro tyto případy bude rozumět označení takovým jménem za okolností, jež by objektivně mohly ve třetích osobách budit dojem, že existuje určitá spojitost mezi dotyčným doménovým jménem a

subjektem, jehož práva byla dotčena. Při splnění těchto podmínek bude následně možno vznést nároky popsané v kapitole 7.1.4.

6.5. Druhové a jiné názvy

Závěrečná část této kapitoly se bude věnovat dvěma aspektům doménových jmen, a to problematice názvů, které nespadají pod přímou ochranu dle předchozích kapitol (tzn. název zeměpisných oblastí, orgánů veřejné správy apod.), dále je budeme označovat jako „jiné názvy", a problematice tzv. druhových neboli generických doménových jmen. Tyto dvě oblasti, zdánlivě nesourodé, jsou zařazeny systematicky do jedné podkapitoly proto, že se na ně vztahuje v podstatě shodný právní režim. Ve spojitosti s nimi potom bude možné dospět k podobným závěrům.

Nutno předeslat, že tato problematika je poměrně těžko uchopitelná, a to jak z důvodu naprosté absence jakékoliv české judikatury[104] či odborné literatury zabývající se touto oblastí práva, tak i z důvodu značné protichůdnosti soudních rozhodnutí v cizích jurisdikcích. Pohled na tuto právní oblast bude nutno v této části opřít o střípky z cizí, resp. mezinárodní judikatury, přičemž se autor pokusí konfrontovat tyto zahraniční postřehy s českou právní realitou.

6.5.1. Druhové názvy

Druhový název lze vymezit jako název, který se nevztahuje k určitému konkrétnímu subjektu či objektu, nebo určité omezené skupině subjektů nebo objektů, nýbrž k větší skupině subjektů, resp. objektů určitého druhu nebo charakteristiky. V poslední době je tato

---

[104] Z této oblasti lze z české judikatury zmínit nedávné rozhodnutí o vydání předběžného opatření ve sporu Prace.cz vs. Sprace.cz vydané Městským soudem v Praze pod č. 15 Cm 46/2004-34. Vzhledem k naprosté argumentační absenci a „nemeritornosti" tohoto rozhodnutí nelze toto usnesení užít jako hodnotný zdroj informací.

problematika poměrně často zmiňována v souvislosti s názvy profesí a služeb, konkrétně profesí právnických. Zřejmě nic nebrání tomu, abychom na tomto příkladu postavili i tuto analýzu. Jednak proto, že tato práce má svým zaměřením k těmto profesím poměrně blízko, tak i proto, že bude možné závěry učiněné pro tuto oblast rozšířit bez problémů na všechny oblasti podobné. Bude však přitom nutno odhlédnout od jistých specifik těchto profesí, jimiž jsou např. různé stavovské předpisy podstatně omezující reklamu členů[105], samosprávná činnost komor apod. Z tohoto hlediska lze odkázat na jinou literaturu[106].

Hned v úvodu je třeba podotknout, že užívání druhových označení konkrétními subjekty je oblastí, jejíž pojetí je z hlediska práva velice nesnadné. Již na první pohled je zde totiž, a to daleko více než v předchozích případech, zřejmý střet zájmů jednotlivých subjektů soukromého práva, tedy subjektů registrujících si generické názvy jako doménová jména, a zájmy veřejnoprávních korporací či obecně řečeno zájmy veřejné. Úkolem práva je oba tyto zájmové proudy uvádět do stavu přijatelného souladu, a proto v tomto případě vyžaduje více než kde jinde pozorně posoudit, jaká ochrana a kterým z uvedených subjektů má být v konkrétních případech poskytnuta. Upřednostnění jedné skupiny na úkor skupiny druhé by totiž velice pravděpodobně vedlo k nerovnovážnostem v celém právním systému a následným potížím.

Hlavní problém, který je v této souvislosti nutno řešit, spočívá v tom, zda mohou určitému konkrétnímu subjektu, v tomto případě jednotlivému advokátovi, notáři či exekutorovi, práva k předmětnému označení na základě registrace doménového jména vzniknout, popř. jakým způsobem ho lze těchto práv zbavit.

Položíme-li si tedy otázku, jaký bude právní režim doménových jmen typu www.znalci.cz, www.pravni-sluzby.cz, www.pravnisluzby.cz, www.advokat.cz,

---

[105] I když v této oblasti dochází k výrazné liberalizaci, viz. např. usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2003 ze dne 24.6.2004

[106] Kupka P.: Doménová jména a poskytování právních služeb na internetu, Bulletin advokacie 3/2004, str. 18 a násl.

www.notar.cz[107] apod., který subjekt může být jejich oprávněným uživatelem a který již nikoliv, budeme nuceni zvážit mnoho aspektů.

V českém právním řádu nepožívají generické názvy žádné specifické právní ochrany. Zčásti i proto, že na ně nelze vztahovat instituty známkového práva vhledem k formální nemožnosti zápisu takových názvů jako ochranných známek. ZOZ stanoví, že do rejstříku ochranných známek se nezapíše označení, které je *„tvořeno výlučně označeními nebo údaji, které slouží v obchodě k určení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo k označení jiných jejich vlastností“* nebo *„které je tvořeno výlučně označeními nebo údaji, jež se staly obvyklými v běžném jazyce nebo v poctivých obchodních zvyklostech“*. Z tohoto ustanovení vyplývá, že ve většině případů by mělo dojít k odmítnutí ochrany druhových názvů, ať již z hlediska prvého či druhého ustanovení uvedeného výše. Situace u obchodních firem je vzhledem k §10 odst. 1 ObchZ analogická. Z toho plyne závěr, že žádný subjekt by se neměl dostat do situace, kdy si nechá zapsat ochrannou známku ve znění určitého generického názvu a potom bude užívat doménové jméno shodného znění víceméně z tohoto titulu[108].

V každém konkrétním případě bude nutno zvážit, který z výše uvedených zájmů, tedy soukromý nebo veřejný, bude převažovat. Nebude možné jakýkoliv právní názor opřít o absolutní právní ochranu těchto názvů, protože žádná taková ochrana jednoduše v českém právním řádu neexistuje.

---

[107] Nutno podotknout, že první tři z těchto doménových jmen jsou skutečně registrována a užívána (a to dokonce jedním subjektem), takže se tato problematika jeví jako velice aktuální

[108] Nutno podotknout, že tento předpoklad je nutné brát s jistými rezervami, neboť i v současné době se setkáme s ochrannými známkami, jejichž zápisná způsobilost je přinejmenším diskutabilní; viz např. slovní ochranná známka „právník“, číslo zápisu 197382 či „advokát“, číslo zápisu 255430

Mohlo by být inspirativní zaměřit se v této souvislosti na některá zahraniční soudní rozhodnutí. Již poměrně známá a pozoruhodná je německá kauza rechtsanwaelte.de[109], ve které soud prvního stupně zřejmě špatně argumentoval, že *„užití doménového jména www.rechtsanwaelte.de jedinou advokátní kanceláří bez dalších rozlišujících dodatků je automaticky jednáním omezujícím hospodářskou soutěž, neboť slovo Rechtsanwaelte (Advokáti) je obecným pojmem. Dle přesvědčení soudu je toto doménové jméno charakterizováno svou výstižností, lze ji snadno na internetu vyhledat, a je tak zajímavá především z hlediska ekonomického. Užívání takové domény je způsobilé k zachycení všech potenciálních klientů žalované advokátní kanceláře, kteří vyhledávají advokáty pomocí výše uvedeného přímého způsobu zadání označení advokátní profese. Tím je znemožněno konkurujícím advokátům nabídnout příslušnému okruhu klientů své služby a je zmařena možnost věcného srovnání těchto služeb*“. Toto prvoinstanční rozhodnutí Vrchního zemského soudu v Mnichově bylo posléze zrušeno Spolkovým soudním dvorem a vráceno Vrchnímu zemskému soudu k opětovnému projednání. Žalovaná advokátní kancelář užívá dotyčné doménové jméno dodnes[110].

Spolkový soudní dvůr v tomto případě, a také již v mnoha jiných[111], argumentoval způsobem, který se zdá být správnější a navíc aplikovatelný i v českém právním prostředí. Bylo judikováno, že *„registrace a užívání druhových doménových jmen je obvyklým chováním a nesplňuje znak jednání v rozporu s dobrými mravy. Použitím druhového pojmu se pouze využívá výhoda nabytá na principu „first come first served“, aniž by tímto byli nekalým způsobem ovlivňováni klienti (tj. spotřebitelé), které již lze přičítat soutěžiteli, a nejedná se tedy o „odchyt“ či „přetahování“ zákazníků“*.

---

[109] Rozhodnutí Vrchního zemského soudu Mnichov, rozsudek ze dne 22.11.2001, sp. zn. 6 U 5611/00, kerý byl ovšem Spolkovým soudním dvorem zrušen

[110] V této souvislosti je také zajímavé upozornit na doménové jméno wwwrechtsanwaelte.de, které je klasickou ukázkou tzv. typo-squattingu

[111] Zejména usnesení ze dne 17.5.2001, sp. zn. I ZR 216/99: “mitwohnzentrale.de”

Dále Spolkový soudní dvůr odmítl srovnání generického doménového jména s institutem ochranné známky potud, že by měla existovat překážka registrace obdobná absolutním překážkám zápisu ochranné známky: *„Druhové doménové jméno není srovnatelné s ochrannou známkou, protože nezakládá žádné výlučné právo k použitému pojmu a soutěžitelé mohou tento pojem i nadále používat."*

Nutno ovšem zmínit, že i Spolkový soudní dvůr stanovil registraci a užívání druhových doménových jmen jisté mantinely, při jejichž překročení by se již mohlo jednat o protiprávní jednání. Dle názoru tohoto soudního orgánu by se o protiprávní jednání mělo jednat tehdy, *„pokud si jeden určitý subjekt registruje generický název pod různými doménami nejvyššího stupně (tedy např. rechtsanwaelte.de, rechtsanwaelte.com, rechtsanwaelte.org, rechtsanwaelte.cz apod.), případně spolu s dalšími alternativními způsoby zápisu, a tím pojem plošně blokuje"*. K tomuto názoru lze mít jisté výhrady s ohledem na to, že z hlediska běžného uživatele internetu bude prakticky docházet k blokaci názvu již samotnou registrací doménového jména v TLD .de, protože běžný uživatel bude pravděpodobně vždy primárně vyhledávat prezentaci právních služeb v národní doméně a až posléze v doménách ostatních. Ke kompletní blokaci doménového jména by potom fakticky došlo až postupnou registrací doménového jména ve všech vrcholných doménách[112], a to je prakticky nemožné. Je ovšem asi pravda, že stupeň zabraňování ostatním subjektům v užívání konkrétního doménového jména bude tím vyšší, čím větší počet vrcholných domén bude takto obsazeno.

Druhé kritérium, které Spolkový soudní dvůr užil ke své argumentaci, je dle autora této práce mnohem zajímavější a v podstatě bez výhrad aplikovatelné taktéž v rámci české jurisdikce. Soud judikoval, že *„doménové jméno nesmí být použito klamavě např. tím, že by vznikal dojem, že jeho majitelem nebo uživatelem je subjekt s výsadním postavením v určitém*

---

[112] viz přílohy č. 1 a č. 2.

oboru popř. v určité lokalitě"[113]. Soudní dvůr dále konstatoval, že *„míra oprávněnosti užívání generického označení jako doménového jména je závislá především na tom, jestli průměrně informovaný a rozumný uživatel Internetu bude od začátku schopen rozeznat, že se pod dotyčným označením nenachází celá nabídka služeb v daném oboru"*.

Dle Spolkového soudního dvora by klamavost bylo také možné shledat tehdy, pokud by druhové doménové jméno označující např. předmět podnikání užíval subjekt, který nemá oprávnění k činnosti v daném oboru. V tomto světle se velice zajímavou jeví např. registrace již výše zmíněné domény www.pravnisluzby.cz, kdy její držitel evidentně nemá oprávnění k poskytování právního poradenství.

Zobecníme-li tedy výše uvedené poznatky i na jiná generická doménová jména než jsou názvy právnických profesí, mohou být jako meze přípustnosti registrace generického doménového jména vytyčena tato hlavní kritéria:

- nebezpečí právního zneužití druhového pojmu coby doménového jména (tj. plošné blokace mnoha variant druhového termínu)

- vyvolání věcné klamavosti (tj. držitel doménového jména není oprávněn k činnosti odrážející doménové jméno nebo nemá s doménovým jménem žádnou prokazatelnou spojitost)

- vytváření klamavé představy, že takto označená internetová stránka představuje výlučnou či alespoň podstatnou nabídku výrobků či služeb, jejichž název zrcadlí doménové jméno

---

[113] Zemský soud Celle, rozsudek ze dne 29.3.2001, sp. zn. 13 U 309/00. Právní závadnost tohoto doménového jména nebyla shledána v generickém označení „anwalt", ale naopak v geografickém dodatku „hannover"

Jako další kritérium, výslovně nevyjádřené, které bude třeba vždy vzít v potaz, je možná spekulativnost registrace. Toto kritérium však může být zahrnuto v kritériích uvedených výše.

Německá soudní rozhodnutí z posledních let jsou ve značné míře slučitelná s uvedeným stanoviskem Spolkového soudního dvora. Jako příklady jiných sporů spojených s druhovými doménovými jmény, kdy soudy postupovaly v podstatě shodně, lze uvést např. rozhodnutí ve věcech „netz.de“[114], „versicherungsrecht.de“[115], „presserecht.de“[116], „rechtsanwaelte-notar.de“[117] a především „tauchschule-dortmund.de“[118] a „deutsches-anwaltverzeichnis.de“[119].

Tyto závěry lze se zmíněnými výhradami aplikovat i v rámci českého práva. Je zřejmé, že uvedené generické názvy nebudou požívat ochrany absolutní, nýbrž za splnění určitých specifických podmínek budou podléhat relativní ochraně v rámci práva nekalé soutěže. Užívání generických názvů bude v rámci nekalosoutěžní úpravy možno kvalifikovat jako protiprávní pouze tehdy, pokud ho bude možné označit za jednání *„v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže, které je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům“*, jak vyžaduje §44 ObchZ. Je velice pravděpodobné, že pro rozhodování, zda registrace a užívání generických doménových jmen naplňuje skutkovou podstatu nekalosoutěžního jednání, budou použita kritéria podobná těm vytyčeným Spolkovým soudním dvorem.

---

[114] Zemský soudní dvůr Stuttgart, rozsudek ze dne 7.3.2002, MMR 2002, 388: „netz.de“

[115] Zemský soudní dvůr Düsseldorf, rozsudek ze dne 12.6.2002 CR 2003, 64 a rozsudek ze dne 25.11.2002, , MMR 2003, 117: „versicherungsrecht.de“

[116] Spolkový soudní dvůr, rozsudek ze dne 25.11.2002, MMR 2003, 252 = ZUM 2003, 302 = CR 2003, 355: „presserecht.de“

[117] Spolkový soudní dvůr, rozsudek ze dne 25.11.2002, MMR 2003, 256 = CR 2003, 354: „rechtsanwaelte-notar.de“

[118] Zemský soud Dortmund, rozsudek ze dne 24.10.2002, MMR 2003, 200 a Zemský soud Hamm, rozsudek ze dne 18.3.2003, CR 2003, 522: „tauchschule-dortmund.de“

[119] Zemský soud Berlín, rozsudek ze dne 16.12.2002, CR 2003, 937: „deutsches-anwaltverzeichnis.de“

V těchto případech bude možné se domáhat všech nároků, které přiznává ustanovení §53 ObchZ a které jsou vyjmenovány níže v kapitole 7.1.5. V konkrétních případech může být aktivně legitimován soutěžitel, spotřebitel či právnická osoba oprávněná hájit zájmy soutěžitelů nebo spotřebitelů[120].

6.5.2. Jiné názvy

„Jinými názvy" se budou v rámci této práce rozumět označení, která nespadají do kategorie generických názvů a které zároveň nepožívají žádnou z právních ochran podle kapitol 6.1 až 6.4. Tyto názvy není možné spojovat s více subjekty či objekty stejného druhu, nýbrž se vztahují k jednomu konkrétnímu subjektu či objektu. Jako příklad lze uvést doménová jména označující určitou zeměpisnou oblast (např. „cesky-raj.cz", „krivoklatsko.cz" či „krkonose.cz") nebo doménová jména označující orgány veřejné moci, které postrádají právní subjektivitu (jako např. „ministerstvospravedlnosti.cz", „nejvyssisoud.cz" nebo „ombudsman.cz"). Podobných případů bude možné jistě nalézt více.

V zásadě je možno v této souvislosti učinit podobné závěry, jaké byly uvedeny výše u generických názvů. Je zřejmé, že v rámci českého právního řádu neexistuje žádná explicitní ochrana, která by se vztahovala na tyto případy. Při registraci takového doménového jména bude tedy dle názoru autora opět nutno primárně vycházet z ustanovení předpisů týkajících se nekalé soutěže. Tato kvalifikace je jistě do značné míry omezující, neboť subjekty, na něž se zmíněná nekalosoutěžní úprava vztahuje, musí být především soutěžiteli[121] ve smyslu §41 ObchZ. Rovněž musí být splněny další podmínky stanovené generální klauzulí obsaženou v ustanovení §44 ObchZ, a to, že se jedná o *„jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu*

---

[120] viz §54 odst. 1 ObchZ.

[121] Hajn P.: Právo nekalé soutěže, Brno, Masarykova Univerzita, 1993, str. 18 a násl.

s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu soutěžitelům nebo spotřebitelům". Tato definice zde není uváděna s cílem rozebírat obecnou právní úpravu nekalé soutěže[122], nýbrž poukázat na skutečnost, že ve spojení s registrací a užíváním tzv. „jiných názvů" nebude možné postihnout na základě předpisů týkajících se nekalé soutěže libovolný subjekt, ale jen subjekt naplňující podmínky stanovené výše. Toto ostatně analogicky platí i pro oblast generických názvů.

Nebude pravděpodobně možné nijak postihnout například nepodnikatele užívajícího doménové jméno typu „nejvyssisoud.cz" a prezentující pod tímto doménovým jménem své osobní obrazové či textové materiály. Jiná bude ovšem situace, jestliže bude pod stejným doménovým jménem prezentovat své služby např. advokátní kancelář. V takovém konkrétním případě by mohlo jít o naplnění skutkové podstaty klamavé označování zboží a služeb dle ustanovení §46 ObchZ. Protože výčet skutkových podstat nekalé soutěže není uzavřený, lze si představit i naplnění znaků některého nepojmenovaného nekalosoutěžního jednání, zejména tzv. zabraňovací soutěže.

Jako kritéria při rozhodování, zda se subjekt užívající „jiného názvu" v podobě doménového jména dopustil nekalosoutěžního jednání, si lze představit hlediska podobná těm, která byla vyjmenovaná v předchozí kapitole. Zde by mohla vypadat asi takto:

- nebezpečí právního zneužití „jiného názvu" coby doménového jména, tj. např. plošná blokace mnoha variant jiného názvu typu „nejvyssisoud.cz", „nejvyssisoud.com" apod., ale i blokace různých modifikací tohoto nazvu jako „nsoud.cz", „nejvyssi-soud.cz" apod.)

- vyvolání věcné klamavosti (tj. držitel doménového jména postrádá jakoukoliv spojitost s registrovaným názvem)

---

[122] tamtéž

- vytváření klamavé představy, že takto označená internetová stránka představuje výlučnou či alespoň podstatnou nabídku výrobků či služeb, jejichž název zrcadlí doménové jméno (tj. průměrně informovaný klient by například nabyl dojmu, že advokátní kancelář prezentující své služby pod doménovým jménem „nejvyssisoud.cz" je jediná oprávněná zastupovat účastníky řízení před Nejvyšším soudem ČR)

Naplnění těchto kritérií bude jistě třeba v každém konkrétním případě posuzovat se zřetelem na jeho okolnosti. V některých případech bude třeba některá kritéria přidat (např. posuzovat spekulativnost registrace apod.), v některých případech určitá kritéria naopak vůbec neaplikovat. Vzhledem k naprosté absenci relevantních rozhodnutí českých soudů bude ovšem jistě zajímavé sledovat, jakým směrem se česká judikatura vydá.

V případech, kdy bude soudem vysloveno porušení předpisů týkající se nekalé soutěže, bude možno spotřebitelům, popř. soutěžitelům (např. cestovní kancelář nabízející zájezdy do oblasti Českého ráje proti cestovní kanceláři užívající doménové jméno „ceskyraj.cz") nebo právnickým osobám ve smyslu ustanovení §54 ObchZ přiznat nároky, které jim poskytuje ObchZ. Jestliže nebudou naplněna kritéria nekalosoutěžního jednání, bude nutno v souladu se zásadou „first come first served" přiznat uživateli dotyčného doménového jména právo dalšího užívání.

7. PRÁVNÍ NÁROKY A JEJICH UPLATNĚNÍ

Následující kapitola bude rozdělena do dvou základních částí, z nichž první se bude věnovat typickým právním nárokům, které mohou vznikat v souvislosti s užíváním doménových jmen, a druhá se bude zabývat procesními prostředky sloužícími k jejich uplatnění. Protože tyto dvě oblasti spolu úzce souvisí, je nutno tyto části posuzovat jako nedílný celek, přičemž jejich témata se úzce prolínají.

První subkapitola, tedy subkapitola upravující hmotněprávní část, se bude zabývat touto tématikou poměrně uceleně. Druhá procesněprávní subkapitola se zaměří jen na vybrané aspekty, např. obsah jednotlivých nároků, formulaci typických žalobních petitů apod. Komplexní analýza procesněprávní úpravy by totiž svým rozsahem a složitostí značně přesahovala zamýšlený účel této práce.

7.1. Právní nároky vznikající v souvislosti s doménovými jmény

Nároky vznikající ve spojitosti s doménovými jmény bude třeba dovodit z norem aplikovaných na jiné právní instituty, např. z norem upravujících známkoprávní ochranu, právo k obchodní firmě apod.

Vedle toho bude platit pro všechny nároky, vznikající v souvislosti s užíváním doménových jmen, obecná úprava ObčZ, vztahující se k prevenci a náhradě škody a vydání bezdůvodného obohacení[123]. Na rozdíl od jednotlivých zvláštních nároků zakotvených v právních normách, upravujících speciální civilní delikty, především porušení práv na označení, jsou instituty náhrady škody a bezdůvodného obohacení komplexními úpravami, které zahrnují

---

[123] Srov. §415 a násl. občanského zákoníku

jak předpoklady vzniku příslušných nároků a obecné otázky odpovědnosti, tak detaily týkající se obsahu takových nároků, jejich rozsahu a některých modalit jejich uplatnění. Předpoklady vzniku nároků na náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení jsou formulovány relativně široce a jejich právní úprava tak dopadá i na případy všech zvláštních civilních deliktů za předpokladu, že jsou splněny obecné předpoklady vzniku odpovědnosti za způsobenou škodu nebo bezdůvodné obohacení[124].

Zvláštní právní předpisy, zejména právní předpisy upravující práva na označení a právo hospodářské soutěže, většinou explicitně stanoví právo subjektu, jehož práva byla porušena, domáhat se náhrady škody a vydání bezdůvodného obohacení. Tato práva by ovšem s nejvyšší pravděpodobností ve většině případů plynula rovněž z obecného režimu úpravy odpovědnosti za škodu[125]. V souvislosti s nároky z protiprávního jednání, tedy sankcemi povahy hmotněprávní, upravují některé zvláštní předpisy i některé otázky procesněprávní.

V následujících subkapitolách budou obecně shrnuty nároky, které vznikají v souvislosti s užíváním doménových jmen zasahujících do jednotlivých práv na označení. V další části se potom práce bude zabývat aplikací jednotlivých nároků, včetně ukázek formulací žalobních petitů.

7.1.1. Nároky z porušení práv k ochranné známce

ZOZ s účinností k 26. 5. 2006 již problematiku jednotlivých nároků vznikajících z porušení práva k ochranné známce neupravuje. V rámci implementace evropského práva, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o vymáhání práv duševního vlastnictví, byl přijat parlamentem ČR zákon č. 221/2006 Sb. o

---

[124] Pelikánová R., Čermák K.: Právní aspekty doménových jmen, Linde Praha, Praha, 2000, str. 185 a násl.

[125] tamtéž

vymáhání práv z průmyslového vlastnictví. Tento zákon nově komplexně upravuje vymáhání nároků souvisejících s průmyslovým vlastnictvím, přičemž úpravy v jednotlivých předpisech byly s účinností této normy vypuštěny. ZVP se vztahuje na uplatňování nároků z vynálezů a zlepšovacích návrhů[126], topografií polovodičových výrobků[127], užitných vzorů[128], průmyslových vzorů[129], označení původu a zeměpisných označení[130] a v neposlední řadě na uplatňování nároků souvisejících s ochrannými známkami, kterými se zabývá tato kapitola.

Protože zmíněná norma je poměrně nová, zaslouží si dle názoru autora detailnější analýzu. Ve svém úvodu ZVP upravuje, které osoby jsou oprávněny vymáhat dodržování průmyslových práv a bránit je proti neoprávněným zásahům třetích subjektů. ZVP označuje toho, komu originárně svědčí právo vymáhat dodržování průmyslových práv, jako vlastníka či majitele s ohledem na nejednotnou terminologii jednotlivých zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví[131]. Podle tohoto zákona jsou oprávněny vymáhat dodržování průmyslového práva rovněž tzv. profesní organizace ochrany práv, které jsou řádně uznávány jako organizace oprávněné zastupovat vlastníky či majitele práv průmyslového vlastnictví v zemi jejich původu. Vedle vlastníka/majitele jsou oprávněni vymáhat dodržování průmyslového práva taktéž

---

[126] Zákon č. 527/1990 Sb. , o vynálezech a zlepšovacích návrzích

[127] Zákon č. 529/1991 Sb. , o ochraně topografií polovodičových výrobků

[128] Zákon č. 478/1992 Sb. , o užitných vzorech

[129] Zákon č. 207/2000 Sb. , o ochraně průmyslových vzorů

[130] Zákon č. 452/2001 Sb. , o ochraně označení původu a zeměpisných označení

[131] Zákon č. 527/1990 Sb. hovoří o majiteli patentu, stejně jako zákon č. 478/1992 Sb. hovoří o majiteli užitného vzoru a zákon č. 529/1991 Sb. o majiteli topografie. Novější zákony, jako zákon č. 207/2000 Sb., o průmyslových vzorech, a zákon č. 441/2003 Sb. , o ochranných známkách, osoby, kterým plynou z těchto předmětů průmyslového vlastnictví práva, označují jako vlastníky

nabyvatelé licence, a to svým jménem a na svůj účet, avšak obecně pouze se souhlasem vlastníka. Tímto ustanovením však zřejmě není dotčena povinnost stanovená v § 514 ObchZ[132].

ZVP dále upravuje institut nazvaný "právo na informace", přičemž stanoví, na které informace má osoba oprávněná vymáhat dodržování průmyslových práv nárok. Toto ustanovení, které má zřejmě za úkol posílit postavení vlastníka/majitele průmyslového práva, popřípadě další oprávněné osoby v boji proti porušování jeho práv, dává těmto subjektům možnost zasáhnout nejen proti konkrétnímu zjištěnému porušovateli práva, ale má jim umožnit vysledovat řetězec podnikatelů, tj. výrobců, zpracovatelů, skladovatelů, distributorů, dodavatelů a jiných předchozích držitelů zboží, kteří se v obchodním měřítku na porušování práv těchto osob podílejí. Dále je oprávněné osobě umožněno požadovat informace o množství držených výrobků či poskytovaných služeb a jejich ceně, na jejichž základě je posléze možno stanovit náhradu škody a výši bezdůvodného obohacení, které z porušení práv vzešlo.

Ohledně konkrétních nároků, jež jsou meritem této kapitoly, ZVP ve svém §4 především poskytuje vlastníku/majiteli práva tzv. nárok zdržovací a nárok odstraňovací. Je zřejmé, že zákaz porušování nebo ohrožování průmyslového práva formou zdržovacího a odstraňovacího nároku patří k základním civilním právům vlastníka/majitele průmyslového práva upraveného dosud ve všech předpisech zabývajících se ochranou průmyslového vlastnictví. Tento zákaz jsou také členské státy EU povinny zajistit ve smyslu čl. 11 výše zmíněné směrnice. Příslušné ustanovení ZVP tak provádí směrnici, která vyžaduje, aby příslušné soudní orgány členských států mohly na žádost navrhovatele nařídit přijetí vhodných nápravných opatření ve vztahu k výrobkům (či službám), o nichž shledaly, že porušují práva z průmyslového vlastnictví, a popřípadě i ve vztahu k materiálům a nástrojům, které převážně sloužily k vytvoření nebo výrobě takových výrobků či k poskytování služeb. Směrnice následně uvádí výčet takových opatření:

---

[132] toto ustanovení stanoví, že je-li nabyvatel licence omezován ve výkonu práva jinými osobami nebo zjistí-li, že jiné osoby toto právo porušují, je povinen bez zbytečného odkladu podat o tom zprávu poskytovateli licence a ten je povinen bez

- stažení zboží (a služeb) z obchodních kanálů

- konečné odstranění zboží (a služeb) z obchodních kanálů

- zničení zboží

Stažení z obchodních kanálů bude pravděpodobně přicházet v úvahu v těch případech, kdy nelze vyloučit, že mezi vlastníkem/majitelem práva, příp. jinou oprávněnou osobou a dosavadním porušovatelem dojde k dohodě, jež by z porušovatele učinila oprávněného uživatele práv průmyslového vlastnictví – např. formou uzavření licenční smlouvy.

Konečné (tedy trvalé) odstranění z obchodních kanálů bude přicházet v úvahu pravděpodobně tehdy, jestliže takováto dohoda nepřichází v úvahu, např. z důvodu nedostatečné kvality zboží apod. Je třeba zmínit, že ochranná opatření předvídaná příslušnou směrnicí byla již povětšinou zakotvena v příslušných českých normách před přijetím ZVP v podobě odstraňovacího nároku a případně i nároku na zničení zboží porušujícího práva z průmyslového vlastnictví.

Stažení z obchodních kanálů a definitivní stažení z obchodních kanálů přichází v úvahu jen u výrobků či služeb, které porušují právo průmyslového vlastnictví, zničení přichází v úvahu nejen u výrobků, ale i nástrojů či materiálů, které byly hlavně používány při výrobě nebo zpracování takového zboží. Tato opatření jsou vždy vykonávána na náklady porušovatele. Dosavadní předpisy na ochranu průmyslového vlastnictví, jež upravovaly právo na zničení výrobků, materiálů a nástrojů, v některých případech stanovily, že soud zničení nenařídí, nejsou-li tyto výrobky ve vlastnictví toho, proti němuž návrh směřuje. ZVP nově tuto úvahu svěřuje soudu.

---

zbytečného odkladu učinit potřebná právní opatření k ochraně výkonu práva nabyvatele.

Uvedené nároky lze uplatnit rovněž proti každému, kdo sám o sobě průmyslové právo neporušuje, ale svou činností umožňuje, aby průmyslové právo porušovaly třetí osoby. Tato činnost může být na úrovni nepřímého využívání[133], ale stejně tak lze zdržovací nárok uplatnit např. vůči osobě, která zhotoví šablonu či raznici, které umožňují padělat ochrannou známku. Soud má možnost na základě žaloby proti těmto osobám vyslovit zákaz činnosti, jež napomáhá při porušování práv z průmyslového vlastnictví. S ohledem na okolnost, že v některých případech uvedená opatření k nápravě mohou znamenat citelný zásah do majetkového postavení osoby, která sice průmyslové právo ohrozila nebo porušila, avšak nekonala tak ani z nedbalosti, ZVP umožňuje soudu, aby jako alternativu nápravných opatření na návrh povinné osoby tato opatření nahradil povinností finančního vyrovnání. ZVP rovněž umožňuje, aby soud přiznal v rozsudku osobě, jejímuž návrhu bylo vyhověno, právo uveřejnit rozsudek na náklady porušovatele, který ve sporu neuspěl.

ZVP rovněž stanoví nárok oprávněného subjektu na náhradu škody, vydání bezdůvodného obohacení a přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu. Zajímavostí je, že soudy mohou nově stanovit náhradu škody rovněž paušální částkou stanovenou na základě takových údajů, jako jsou výše licenčních poplatků, které by bylo nutné zaplatit, kdyby povinný postupoval legitimně a vyžádal si k využití průmyslového práva souhlas.

7.1.2. Nároky z porušení práva k obchodní firmě

Obchodní firma podléhá ochraně ve dvou formách. Základní formou ochrany, a to ochranou absolutní, je ochrana obchodní firmy obsažená v ustanovení §8 a násl. ObchZ. Relativní ochranou obchodní firmy je potom ochrana dle dikce §44 a násl. ObchZ, obsahující úpravu nekalé soutěže. Relativní ochraně obchodní firmy se tato práce nebude věnovat, některé

---

[133] jak je zná např. ust. § 13a zákona č. 527/1990 Sb.

nekalosoutěžní aspekty v souvislosti s užíváním doménových jmen jsou analyzovány na jiném místě, a to v rámci kapitoly 6.5, která se vtahuje k ochraně tzv. generických a jiných názvů.

ObchZ stanoví, že ten, kdo byl na svých právech dotčen neoprávněným užíváním obchodní firmy, může se na rušiteli domáhat zdržení se takového jednání a odstranění závadného stavu. Je zřejmé, že se tedy jedná o nárok zdržovací a nárok odstraňovací. Dále zákon přiznává oprávněnému subjektu nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za utrpěnou nemajetkovou újmu, nárok na náhradu škody a nárok na vydání bezdůvodného obohacení. Z výčtu lze vypozorovat, že uvedené nároky jsou totožné s nároky vyplývajícími z porušení práva k ochranné známce.

V souvislosti s ochranou obchodní firmy ObchZ navíc upravuje jeden méně typický nárok v oblasti absolutních práv na označení, a to nárok žalobce domáhat se uveřejnění rozsudku na náklady žalovaného, pakliže žalobci bylo rozsudkem vyhověno. Termín *uveřejnění* naznačuje, že se jím nemíní publikace v Obchodním věstníku (na druhou stranu však taková publikace není vyloučena[134]), pro niž český právní řád užívá termínu *zveřejnění*. Z hlediska významu dobré pověsti podnikatele může být tento způsob ochrany poměrně účinný.

7.1.3. Nároky z porušení práva z názvu právnické osoby

ObčZ poskytuje v ustanovení §19b odst. 2 oprávněnému subjektu ochranu v podobě nároku zdržovacího a odstraňovacího.

Mimo to lze po rušiteli požadovat i poskytnutí satisfakce, a to i v podobě majetkového plnění. Ustanovení ObčZ týkající se ochrany názvu právnických osob zvlášť neuvádí existenci nároku dotčené právnické osoby na náhradu způsobené škody, popř. na vydání bezdůvodného

---

[134] Pelikánová I: Komentář k obchodnímu zákoníku, Linde Praha, Praha, 2003, str. 153

obohacení. Jak již však bylo uvedeno výše, tento fakt nebrání tomu, aby takové nároky byly důvodně uplatněny, jsou-li dány obecné právní předpoklady jejich vzniku[135].

7.1.4. Nároky z porušení práva na jméno fyzické osoby

Touto problematikou se ObčZ zabývá v ustanovení §13, který stanoví, že *„fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněného zásahu do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění"*. Druhý odstavec téhož paragrafu potom stanoví, že *„pokud by se zadostiučinění podle odstavce 1 nejevilo dostačujícím zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích"*. Dikce §16 dále stanoví, že oprávněnému subjektu vzniká i nárok na náhradu škody a odkazuje na ustanovení ObčZ o odpovědnosti za škodu. Ač tak ObčZ výslovně neuvádí, nelze jistě vyloučit ani nárok na vydání bezdůvodného obohacení ve smyslu §451 ObčZ.

Zdržovací žaloba je tedy možná, a to opět v případě, že neoprávněný zásah trvá či pokračuje, resp. že reálně hrozí nebezpečí jeho opakování. O odstraňovacím nároku bude platit to, co již bylo uvedeno výše. Způsob odstranění škodlivých následků by měl odpovídat obsahu, formě a rozsahu neoprávněného zásahu.

Co se týče přiměřeného zadostiučinění, to může spočívat opět buď v morálním anebo v peněžitém plnění. V tomto ohledu je úprava ochrany osobnosti netradiční v tom smyslu, že výslovně stanoví možnost přiznání přiměřeného zadostiučinění v penězích až v případě, že se morální satisfakce ukáže jako nedostačující. Taková nedostatečnost ovšem musí být co do intenzity, trvání, rozsahu a ohlasu nepříznivých následků na postavení dotčené fyzické osoby

---

[135] Srov. §420 a §451 ObčZ

vždy prokazatelně zjištěna. Možnost kombinace zadostiučinění ve formě morálního a peněžitého však není v konkrétních případech vyloučena[136].

7.1.5. Nároky z porušení práva k druhovým a jiným názvům

Z kapitoly 6.5 mimo jiné vyplývá, že v obou těchto případech bude nutno aplikovat především právní úpravu nekalé soutěže a bude tedy nutno vycházet z nároků upravených ObchZ v ustanovení §53. Jak již bylo uvedeno výše, právní úprava nekalé soutěže značnou měrou překračuje rozsah a zaměření této práce, proto k této problematice jen velice stručně.

Nároky, které lze v souvislosti s nekalou soutěží uplatňovat, jsou opět majetkové i nemajetkové povahy. Základními nároky jsou požadavky, aby se rušitel zdržel protiprávního jednání a odstranil závadný stav. Z nekalosoutěžního jednání též vznikají nároky na náhradu škody, na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění a vydání bezdůvodného obohacení. Potud nebude většího rozdílu mezi nároky z nekalosoutěžního jednání a nároky např. z porušení práva k obchodní firmě (viz výše v kapitole 6.2).

Zásadní specifikum nároků vznikajících ve spojitosti s nekalou soutěží je otázka aktivní procesní legitimace. Obecně jsou podle ustanovení §53 ObchZ legitimovány k podání žaloby osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena, tj. soutěžitelé či spotřebitelé. Ustanovení §54 o zvláštní právnické osobě oprávněné hájit zájmy soutěžitelů či spotřebitelů je v této souvislosti marginální.

V celé šíři nekalosoutěžní úpravy přichází v úvahu jako osoba aktivně legitimovaná soutěžitel[137]. Spotřebitel může své nároky uplatnit pouze tehdy, jde-li o skutkovou podstatu,

---

[136] Jehlička O., Švestka J., Škárová M.: Občanský zákoník – komentář, 6. vydání, C.H. Beck, Praha, 2001, str. 126

vždy prokazatelně zjištěna. Možnost kombinace zadostiučinění ve formě morálního a peněžitého však není v konkrétních případech vyloučena[136].

7.1.5. Nároky z porušení práva k druhovým a jiným názvům

Z kapitoly 6.5 mimo jiné vyplývá, že v obou těchto případech bude nutno aplikovat především právní úpravu nekalé soutěže a bude tedy nutno vycházet z nároků upravených ObchZ v ustanovení §53. Jak již bylo uvedeno výše, právní úprava nekalé soutěže značnou měrou překračuje rozsah a zaměření této práce, proto k této problematice jen velice stručně.

Nároky, které lze v souvislosti s nekalou soutěží uplatňovat, jsou opět majetkové i nemajetkové povahy. Základními nároky jsou požadavky, aby se rušitel zdržel protiprávního jednání a odstranil závadný stav. Z nekalosoutěžního jednání též vznikají nároky na náhradu škody, na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění a vydání bezdůvodného obohacení. Potud nebude většího rozdílu mezi nároky z nekalosoutěžního jednání a nároky např. z porušení práva k obchodní firmě (viz výše v kapitole 6.2).

Zásadní specifikum nároků vznikajících ve spojitosti s nekalou soutěží je otázka aktivní procesní legitimace. Obecně jsou podle ustanovení §53 ObchZ legitimovány k podání žaloby osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena, tj. soutěžitelé či spotřebitelé. Ustanovení §54 o zvláštní právnické osobě oprávněné hájit zájmy soutěžitelů či spotřebitelů je v této souvislosti marginální.

V celé šíři nekalosoutěžní úpravy přichází v úvahu jako osoba aktivně legitimovaná soutěžitel[137]. Spotřebitel může své nároky uplatnit pouze tehdy, jde-li o skutkovou podstatu,

---

[136] Jehlička O., Švestka J., Škárová M.: Občanský zákoník – komentář, 6. vydání, C.H. Beck, Praha, 2001, str. 126

v níž může být dotčen jeho zájem. Nutno podotknout, že v případech uvedených výše tomu tak může leckdy být. Někdy bude spotřebitel jediným subjektem oprávněným se uvedených nároků domáhat.

7.1.6. Shrnutí

Pro přehlednost lze uvést výčet nároků vyplývajících z porušení jednotlivých práv na označení:

	Ochranné. známky	obchodní firma	název PO	jméno FO	druhové a jiné názvy
nárok zdržovací	Ano	Ano	Ano	Ano	Ano
nárok odstraňovací	Ano	Ano	Ano	Ano	Ano
náhrada škody	Ano	Ano	Ano	Ano	Ano
Vydání bezdůvodného obohacení	Ano	Ano	Ano	Ano	Ano
Přiměřené zadostiučinění	Ano	Ano	Ano	Ano	Ano

[137] Podrobněji viz Štenglová I., Plíva S., Tomsa M.: Obchodní zákoník – komentář, 8. vydání, C.H.Beck, Praha, 2003, str. 150 a násl.

Z této tabulky je zřejmé, že lze v zásadě v jakémkoliv případě porušení práv na označení úspěšně uplatnit všechny uvedené nároky[138]. Tento závěr je důležitým východiskem pro další část této kapitoly, kde budou jednotlivé nároky rozebrány z procesního hlediska tak, že dělení již nebude provedeno podle jednotlivých oblastí práv na označení, nýbrž z hlediska jednotlivých druhových nároků.

7.2. Obsah vybraných nároků

Další text se bude věnovat obsahu nejdůležitějších civilních nároků tak, jak mohou vznikat ve spojitosti s registrací a užíváním doménových jmen, a procesněprávním aspektům uplatňování těchto civilních nároků. Kapitola se v úvodu krátce zmíní o fenoménu předběžných opatření, která jsou prozatím v českém právním prostředí hojně využívána. Součástí kapitoly bude nástin možných formulací žalobních petitů. Závěrečná část této sekce se potom bude krátce zaobírat právním posouzením sporné rozhodčí doložky, kterou s účinností ode dne 1. 8. 2004 aplikuje ve svých Podmínkách registrace český národní registrátor CZ.NIC.

Procesněprávní režim uplatňování civilních nároků vznikajících ve spojitosti s užíváním doménových jmen podléhá obecným normám upravujícím civilní soudní proces, resp. rozhodčí řízení[139]. V této práci nebude poskytnut prostor rozboru procesněprávních aspektů rozhodčího řízení, tato problematika však bude dotčena v následujícím textu z jiného úhlu, a to v souvislosti s ustanovením Podmínek registrace obsahujících spornou rozhodčí doložku.

Podmínky vzniku jednotlivých nároků, okruh osob oprávněných se jich domáhat, modality jejich uplatnění a jejich konkrétní obsah se bude mírně lišit v závislosti na titulech

---

[138] Nárok na uveřejnění rozsudku v této souvislosti budeme považovat za speciální nárok na přiměřené nepeněžité zadostiučinění

[139] Zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, zák č. 216/1994 Sb., zákon č. 216/1994 Sb o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů

vzniku těchto nároků (viz výše). Tyto odlišnosti mají někdy racionální opodstatnění, ve většině případů jde však zřejmě o důsledek použití rozdílných legislativních technik při přípravě a prosazování jednotlivých norem[140]. Tyto drobné odlišnosti by však neměly bránit provedení určité generalizace a zkoumání jednotlivých nároků bez ohledu na to, v čem spočívá právní důvod jejich existence. V souvislosti s užíváním doménových jmen vyvolávají nejvíce otázek zejména nároky zdržovací a odstraňovací. Dalšími nároky se tato práce nebude specificky zabývat. Ať již proto, že jejich obsah není z hlediska dotyčné problematiky příliš zajímavý, tak i proto, že složitost a rozsah této problematiky by přesahoval zaměření této práce. Bližší informace o těchto civilních nárocích lze nalézt v odborné literatuře zabývající se příbuznou tématikou[141].

7.2.1. Předběžná opatření

Smyslem této kapitoly není zabývat se v obecné rovině institutem předběžného opatření[142] tak, jak jej vymezuje ustanovení §74 a násl. OSŘ. Dosud vydaná předběžná opatření nemají příliš velký význam teoretický, neboť se nejedná o meritorní rozhodnutí, a nelze je tedy použít jako základ pro formování jakéhokoliv právního názoru na oblast sporů z doménových jmen. Tato práce však stručně zmiňuje tuto problematiku především proto, že usnesení o předběžných opatřeních jsou dosud nejčetnějšími rozhodnutími českých soudů ve věcech doménových jmen a až na několik málo meritorních rozhodnutí, jejichž kvalita není vždy

---

[140] Pelikánová R. Čermák K.: Právní aspekty doménových jmen, Linde Praha, Praha, 2000, str. 188 a násl.

[141] Macek J.: Rozhodnutí ve věcech obchodního jména a nekalé soutěže, 1. vydání, C.H. Beck, Praha, 2000

Hlavsa P., Klimeš F.: Civilní nároky a jejich uplatňování, Linde Praha, Praha, 1995

[142] Winterová A.: Civilní právo procesní – 2. aktualizované a přepracované vydání, Linde Praha, Praha, 2002, str. 344 a násl.

nesporná[143], jediným zdrojem informací o právním názoru českých soudů. Všechna zveřejněná rozhodnutí jsou uvedena v příloze č. 3 této práce.

Jak je zřejmé z textu jednotlivých usnesení soudů, jak prvoinstančních, tak i druhoinstančních, praxe se ustálila na formulacích, kdy se žalobce většinou v rámci návrhu na vydání předběžného opatření domáhá:

- aby se žalovaný č. 1, tedy subjekt zasahující neoprávněným užíváním doménového jména, zdržel ode dne doručení usnesení o nařízení předběžného opatření převodu dotyčného doménového jména na třetí osobu, a to do právní moci rozhodnutí ve věci samé,

- aby se žalovaný č. 1 zdržel užívání dotyčného doménového jména ode dne doručení usnesení o nařízení předběžného opatření do právní moci rozhodnutí ve věci samé,

- aby se žalovaný č. 2, tedy národní registrátor CZ.NIC, zdržel ode dne doručení usnesení převodu doménového jména na třetí osobu, a to taktéž do právní moci rozhodnutí ve věci samé[144].

Je zřejmé, že žalobci v těchto případech sledují podáním návrhu na vydání předběžného opatření především *„prozatímní úpravu poměru účastníků"*, jak ji vymezuje §74 odst. 1 občanského soudního řádu, a to takovou, aby nedošlo v mezidobí mezi podáním návrhu na vydání předběžného opatření a meritorním výrokem ve věci samé k převodu sporného

---

[143] viz např. rozsudek ve věci ceskapojistovna.cz, kapitola 6.2.1

[144] K tomuto bodu je nutno podotknout, že sdružení CZ.NIC se v praxi většinou chová tak, že jakmile získá informace o běžícím sporu ohledně doménového jména, jehož je registrátorem, nejen že nepřevede doménové jméno na jiný subjekt, nýbrž dokonce automaticky udržuje registraci tohoto doménového jména na jméno žalovaného subjektu, i když tento subjekt neplatí registrační poplatky. Toto je zřejmě reflexe na znění §415 občanského zákoníku týkající se předcházení hrozícím škodám.

doménového jména na třetí osobu, a žalovaný č. 1 tak v průběhu řízení neztratil pasivní procesní legitimaci. Tato praxe je pochopitelná především z hlediska průměrného trvání soudního řízení ve věci samé. Žalobce si tak tedy „připravuje půdu" pro podání žaloby ve věci samé. Aplikovat však lze i kritérium *„obav, že výkon soudního rozhodnutí by byl ohrožen"*.

7.2.2. Nárok zdržovací

Nárokem zdržovacím se žalobce ve věci samé obecně může domáhat toho, aby se rušitel, tj. žalovaný, zdržel určitého protiprávního jednání. Předpokladem existence tohoto nároku je to, že protiprávní jednání buďto trvá nebo sice již netrvá, ale v budoucnosti může hrozit jeho opakování. Při splnění tohoto předpokladu pak přísluší žalobci právo, aby toto trvající protiprávní jednání nepokračovalo, nebo, pokud již netrvá, v budoucnosti nebylo opakováno. Co je třeba považovat za trvání nebo hrozbu protiprávního jednání, vyplývá z jednotlivých norem zakotvujících skutkové podstaty příslušných civilních deliktů (viz výše v rámci kapitoly č 6).

Takové protiprávní jednání může jistě spočívat i v užívání určitého doménového jména, bude to však zpravidla předpokládat určité aktivní jednání žalovaného, tedy např. zprovoznění webové stránky označené doménovým jménem určitého obsahu, popřípadě jeho zaměření na určitý okruh návštěvníků, komunikace prostřednictvím internetové stránky aj.

Samotná registrace doménového jména nebude mít zpravidla povahu protiprávního jednání, i když ani to podle názoru některých autorů nemusí být vždy vyloučeno[145]. Registrace konkrétního doménového jména je určitý jednorázový úkon, jehož opakování v budoucnosti v zásadě nehrozí. Zdržovací nárok nebude tedy možno v souvislosti s pouhou registrací doménového jména úspěšně uplatňovat.

---

[145] Pelikánová R. Čermák K.: Právní aspekty doménových jmen, Linde Praha, Praha, 2000, str. 144 a násl.

Velice důležitou otázkou, která zde může vyvstat ve spojitosti se zdržovacím nárokem směřujícím proti jednání týkajícímu se užívání sporného doménového jména, je to, zda tento nárok má směřovat jen vůči samotnému užívání doménového jména, nebo určitému způsobu jeho užívání, nebo zda se lze na základě zdržovacího nároku domáhat i zrušení registrace doménového jména.

Způsob realizace zdržovacího nároku vždy závisí, podobně jako podmínky vzniku tohoto nároku, na povaze protiprávního jednání, proti kterému nárok směřuje. Bude-li tímto protiprávním jednáním pouze určitý způsob užívání doménového jména, např. jeho užívání ve spojení s určitými druhy výrobků nebo služeb, postačí k realizaci nároku jen uložení určitých omezení při užívání doménového jména, zpravidla však nebude nutné, aby nárok byl realizován zrušením samotné registrace.

Jinak by tomu mohlo být v případech, kdy protiprávní jednání spočívá v jakémkoliv užívání určitého doménového jména. Tyto případy mohou např. nastat, představuje-li doménové jméno zásah do všeobecných osobnostních práv, názvu právnické osoby nebo v případě zabraňujících jednání v hospodářské soutěži, tzv. zabraňovací soutěži. Za protiprávní by v těchto případech bylo možno považovat jakýkoliv způsob užívání doménového jména.

Názor odborné právnické veřejnosti[146] se v poslední době ustálil na stanovisku, že v rámci zdržovacího nároku se nelze úspěšně domáhat zrušení registrace doménového jména. Tento nárok lze uplatnit pouze v rámci žaloby na odstranění závadného stavu (viz níže). Ve světle výše uvedeného lze tedy uvést formulaci žalobního petitu tak, jak by mohl v těchto případech vypadat[147]:

---

[146] Viz např. vystoupení předsedy Vrchního soudu v Praze na konferenci Doménová jména a ochrana duševního vlastnictví pořádané Mezinárodní ligou pro soutěžní právo dne 14.4.2004, Praha

[147] Dále bude v této práci jako žalovaný č. 1 označován subjekt, který užívá sporné označení, a jako žalovaný č. 2 sdružení CZ.NIC.

Žalovaný č. 1 je povinen ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku zdržet se jakéhokoliv užívání doménového jména „abc.cz“, s výjimkou převodu tohoto doménového jména na žalobce.

Zároveň je žalovaný povinen zaplatit žalobci náklady řízení, a to do 3 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Takto obecně formulovaný žalobní nárok ovšem nebude možno použít vždy. V souvislosti se zásahem do práv z ochranné známky, zapsané jen pro určité výrobky či služby, by potom petit mohl vypadat přibližně následovně:

Žalovaný č. 1 je povinen ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku zdržet se užívání doménového jména „abc.cz“ ve spojitosti s následujícími výrobky a službami ....., pro které je Úřadem průmyslového vlastnictví ČR zapsána ochranná známka žalobce, s výjimkou převodu tohoto doménového jména na žalobce.

Zároveň je žalovaný povinen zaplatit žalobci náklady řízení, a to do 3 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku.

7.2.3. Nárok odstraňovací

Častější než uplatnění zdržovacích nároků bude velice pravděpodobně v případě protiprávních jednání spočívajících v registraci nebo užívání doménových jmen uplatnění nároku odstraňovacího.

Odstraňovací nárok nemá na rozdíl od nároku zdržovacího obecně preventivní povahu, tj. nesměřuje do budoucnosti, nýbrž má povahu restituční, tj. směřuje do minulosti. Tento nárok zakládá právo žádat odstranění určitého, v současné době objektivně existujícího stavu, který nastal v minulosti a k němuž došlo v důsledku protiprávního jednání nebo chování odpovědné osoby. Podmínkou vzniku tohoto nároku je, že tento závadný stav trvá, tj. minulé protiprávní jednání nebo chování má nadále konkrétní účinky a představuje v rámci časové kontinuity zásah do práv určité osoby.

Takovým zásahem může právě být případ registrace sporného doménového jména. Tato registrace je jednorázovým aktem majícím povahu lidského jednání, v jehož důsledku nastává trvající stav, který může zasahovat do práv třetích osob. Závadnost tohoto stavu může v souladu s příslušnými podmínkami vzniku odstraňovacího nároku, jak je upravují jednotlivé zvláštní normy, spočívat buď v tom, že registrace určité osobě brání v registraci téhož doménového jména v téže vrcholné doméně, nebo v účincích, jaké tato registrace vykonává nebo může vykonávat na určitý okruh osob, v jejichž důsledku jsou zasažena práva oprávněného subjektu.

V prvním případě tzv. blokačního účinku registrace vyplývá protiprávnost stavu vytvořeného registrací například z právních předpisů na ochranu hospodářské soutěže. V druhém případě, kdy protiprávnost spočívá ve skutečných nebo potenciálních účincích registrace na určitý okruh třetích osob, může být titulem vzniku nároku vedle porušení předpisů na ochranu hospodářské soutěže i např. zásah do všeobecných osobnostních práv, do názvu právnické osoby, do práv majitele ochranné známky apod.

Vhodný způsob formulace odstraňovacího nároku z hlediska teoreticko právního je zatím více než sporný. V podstatě přicházejí v úvahu dvě alternativy:

- Alternativa 1 - požadovat, aby žalovaný (subjekt neoprávněně užívající doménové jméno) zrušil registraci daného doménového jména. Bylo by

pravděpodobně rovněž možné požadovat, aby tuto registraci zrušil přímo registrátor;

- Alternativa 2 - požadovat, aby žalovaný (subjekt neoprávněně užívající doménové jméno) převedl doménové jméno na žalobce. Bylo by pravděpodobně rovněž možné požadovat, aby tento převod uskutečnil přímo registrátor.

Jak již bylo uvedeno výše (zejména v kapitole 6.2.1), jako „právně čistější" se jeví alternativa 1. Alternativa 2, která by umožňovala provést změnu registrace subjektu držitele doménového jména, je totiž silně problematická z několika hledisek.

Prvním z nich je skutečnost, že z žádného právního předpisu nelze dovodit přímý nárok na převedení doménového jména ve prospěch poškozeného. Zákonný odstraňovací nárok poškozeného by se vždy měl omezit pouze na požadavek odstranění závadného stavu ze strany škůdce v takové nezbytně nutné míře, aby byl účel žaloby splněn.

Sporná je taková formulace nároku i proto, že rozhodnutím o nuceném provedení změny registrace subjektu držitele domény by osoba žalobce oproti třetím osobám, které zde nejsou účastníky řízení, byla nepřiměřeně zvýhodněna.

Další diskutabilní aspekt má mnohem závažnější následky také ve vztahu k třetím osobám na sporu nezúčastněných. Jak již bylo zmíněno výše v textu, registrací, držením a užíváním doménového jména může dojít k porušení práv více subjektů (např. zásahem do obchodní firmy, zásahem do práv k ochranné známce apod.). Tento zásah do některého práva však zřejmě nemůže zakládat právní nárok poškozeného na toto doménové jméno obecně. V případě, kdy by soud rozhodnutím uložil povinnost k provedení změny registrace subjektu držitele domény, prakticky by konstituoval absolutní právo poškozeného na toto doménové jméno. Pravomocný rozsudek, který by uložil povinnost provést změnu registrace ve prospěch žalobce, by měl obsahovat i rozhodnutí o tom, kdo je "oprávněným" a tedy i jediným možným

držitelem určitého doménového jména. Na základě rozsudku lze samozřejmě přiznat pouze takové právo, na které má účastník řízení právní nárok. Žádný jiný subjekt, ani v případě silnějšího práva k tomuto doménovému jménu, nemůže dosáhnout zrušení předchozího pravomocného rozsudku ohledně "oprávněného" držení doménového jména.V případě, že by se tento subjekt s případným silnějším právem domáhal soudní ochrany, vyvstává nutně otázka, jakým způsobem by mu mohla být přiznána, neboť původnímu žalobci byl již nárok na doménové jméno "přiřčen" pravomocným rozsudkem dřívějším.

Další stránka věci je praktický dopad rozhodnutí s povinným převodem doménového jména na úspěšného žalobce. V případě, že by soud uložil žalovanému pouze povinnost zrušení registrace žalovaného (alternativa 1), mohl by si teoreticky toto doménové jméno v okamžiku jeho uvolnění zaregistrovat jakýkoliv subjekt, tedy např. i znovu ve sporu neúspěšný žalovaný. Z tohoto praktického důvodu může tedy být účel žaloby splněn pouze tehdy, jestliže soud nařídí převod doménového jména na žalobce (alternativa 2).

Určité pochybnosti může vzbuzovat otázka závaznosti soudních rozhodnutí o odstraňovacích nárocích pro registrátora, tedy sdružení CZ.NIC. Tato otázka je aktuální, neboť u převodu doménového jména je nutná součinnost tohoto subjektu. V souladu s ustanovením §159a odst. 1 OSŘ, je *„výrok pravomocného rozsudku závazný jen pro účastníky řízení, nestanoví-li zákon jinak"*. Zákon tak sice stanoví, nicméně na místech, která nejsou z hlediska této problematiky zajímavá. Ustanovení §159a odst. 4 ještě praví, že *„V rozsahu, v jakém je výrok pravomocného rozsudku závazný pro účastníky řízení a popřípadě jiné osoby, je závazný též pro všechny orgány"*. Protože, jak již bylo v této práci zdůrazněno, je CZ.NIC soukromou osobou, tj. nikoliv vykonavatelem veřejné moci, tedy „orgánem" ve smyslu tohoto ustanovení, nebudou pro něj výroky rozsudku v řízeních, v nichž nebyl účastníkem, závazné (se všemi s tím spojenými důsledky, především důsledky spojenými s výkonem rozhodnutí apod.). Přitom vzhledem k obecným i zvláštním podmínkám vzniku odpovědnosti za civilní delikty, spočívající v registraci nebo užívání doménových jmen, nebude CZ.NIC primárně účastníkem příslušného řízení (především na straně žalované), nýbrž tímto účastníkem bude osoba, jež si sporné doménové jméno nechala zaregistrovat. Jen

pro tuto osobu (a pro žalobce, případně některé další účastníky řízeni), bude proto výrok rozsudku závazný.

Bude tedy na těchto osobách, aby povinnosti uložené ve výroku rozsudku splnily a k tomu případně zajistily součinnost třetích osob, pro něž výrok rozsudku závazný není, tj. i CZ.NIC. Pokud by registrátor takovou součinnost odmítl poskytnout, bylo by možno domáhat se jeho součinnosti pouze na základě zvláštní žaloby, opřené zpravidla o stejný právní důvod jako žaloba proti osobě, jež si doménové jméno nechala zaregistrovat. Protože by tato procedura jistě byla velice náročná jak z hlediska časového, tak finančního, najde si i zde praxe postup, který celý proces podstatně zjednoduší. V odstraňovacích žalobách bude vhodné jako žalovanou stranu vedle osoby neoprávněně užívající doménové jméno označit i CZ.NIC. Tomu, že tato cesta je schůdná, nasvědčuje současná rozhodovací praxe českých soudů, včetně prvních rozhodnutí meritorních.

Na základě všeho výše uvedeného lze tedy dospět k závěru, že odstraňovací nárok si lze představit ve dvou alternativách:

Alternativa 1

> Žalovaný č. 1 je povinen do 3 dnů dne nabytí právní moci zrušit registraci doménového jména „abc.cz".
>
> Zároveň je žalovaný č. 1 povinen zaplatit žalobci náklady řízení, a to do 3 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku

Alternativa 2

Žalovaný č. 1 je povinen do 3 dnů dne nabytí právní moci tohoto rozsudku převést doménové jméno „abc.cz“ na žalobce.

Žalovaný č. 2 je od právní moci tohoto rozsudku povinen zdržet se provádění jakýchkoliv změn a neumožnit žádnému subjektu, aby provedl jakoukoliv změnu údaje o majiteli doménového jména „abc.cz“ v registru domén pod vrcholnou doménou „.cz“, zejména zdržet se převodu doménového jména „abc.cz“ na třetí osobu, s výjimkou jeho převodu na žalobce.

Zároveň je žalovaný č. 1 povinen zaplatit žalobci náklady řízení, a to do 3 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku

Jak vyplývá z textu výše, právně „čistější“ a správnější je alternativa č. 1. Vzhledem k současné rozhodovací praxe českých soudů (a to včetně Vrchního soudu v Praze) lze však mít za to, že výhodnější pro případného žalobce bude se vydat cestou alternativy č. 2, neboť je zřejmé, že v případě uplatnění takto formulovaného nároku mu soud s jistou dávkou pravděpodobnosti vyhoví a účelu žaloby bude dosaženo mnohem lépe.

7.2.4. Ostatní nároky

Uplatňováním dalších typických nároků vyvstávajících na základě civilních deliktů, kterými jsou nárok na náhradu škody, nárok na vydání bezdůvodného obohacení a nárok satisfakční, se v souvislosti s doménovými jmény není třeba zvláště zabývat, neboť problémy, které v této souvislosti vznikají, se ničím podstatným neliší od problémů vznikajících při uplatňování těchto nároků z titulu porušení příslušných práv, zejména práv na označení.

K této problematice je záhodno jen stručně uvést, že častým nárokem v souvislosti s neoprávněnou registrací nebo užíváním doménového jména bude nesporně nárok na přiměřené zadostiučinění za utrpěné nemajetkové újmy, a to i z praktického důvodu. Vznik škody, ať již ve formě skutečné škody nebo ušlého zisku, a splnění ostatních předpokladů odpovědnosti žalovaného za tuto škodu, bude v podobných případech často obtížné prokázat. Naopak nemateriální újma, spočívající zejména v újmě na dobré pověsti majitele proslulého označení, bude v případech neoprávněných registrací doménových jmen vznikat zřejmě často a v souvislosti s tím bude také často docházet k uplatňování nároků na přiměřené zadostiučinění[148].

7.2.5. Rozhodčí doložka v Pravidlech registrace

Ač téma této podkapitoly nebude přímo souviset s primárním zaměřením této práce, je natolik aktuální a vyvolává tolik sporných otázek, že nebude jistě bez zajímavosti se k němu alespoň ve zkratce vyjádřit.

Jak již bylo v krátkosti zmíněno výše, český registrátor doménových jmen, sdružení CZ.NIC, schválil svojí valnou hromadou nové znění Pravidel registrace, které nabylo účinnosti ke dni 1. ledna 2006[149]. Tato nová pravidla, podobně jako jejich předchozí verze z roku 2004, byla nesporně přijímána se záměrem zabránit spekulativním registracím doménových jmen, resp. následně ulehčit řešení potenciálních konfliktů z nich vyplývajících.

Z procesněprávního aspektu je nejdůležitější především bod 18., nazvaný „Rozhodčí veřejná nabídka", který stanoví, že *„držitel se neodvolatelně veřejně podrobuje pravomoci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České*

---

[148] Pelikánová R., Čermák K.: Právní aspekty doménových jmen, Linde Praha, Praha, 2000, str. 192

[149] http://www.nic.cz/_doc/120/Pravidla_registrace_20040325.pdf

republiky, dále jen „rozhodčí soud", v rozhodčím řízení před tímto rozhodčím soudem podle jeho řádu zveřejněného v Obchodním věstníku, a to ve věci majetkového sporu, o němž lze uzavřít smír, v němž třetí osoba napadne doménové jméno držitele, zařazené v elektronické databázi doménových jmen v národní doméně „.cz" spravované sdružením CZ.NIC, pokud třetí osoba písemně projeví vůči držiteli vůli podrobit se pravomoci tohoto rozhodčího soudu v dané věci zejména tím, že písemně zahájí takový spor u tohoto rozhodčího soudu".

Hned zkraje je třeba zdůraznit, že toto ustanovení bylo do Pravidel registrace zavedeno již s účinností od 1. srpna 2004 a nelze je zaměňovat s již dříve používaným ustanovením, které říká, že *„nedohodnou-li se držitel a sdružení CZ.NIC na vyřešení vzájemného sporu týkajícího se doménového jména, má každá ze stran právo předložit spor k rozhodnutí Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky"*, přičemž *„rozhodčí nález je pro strany konečný a závazný"*. Tato rozhodčí doložka je praxí dlouhodobě běžně přijímána a nevyvolává vážnější právní otázky.

Naopak nově přidané ustanovení může vyvolat právních otázek řadu. Z hlediska české právní úpravy by se v tomto případě mělo pravděpodobně jednat o tzv. rozhodčí smlouvu, resp. rozhodčí doložku ve smyslu §2 a násl. ZRŘ. Tato právní norma především stanoví, že *„Strany se mohou dohodnout, že o majetkových sporech mezi nimi, s výjimkou sporů vzniklých v souvislosti s výkonem rozhodnutí a sporů vyvolaných prováděním konkursu nebo vyrovnání, k jejichž projednání a rozhodnutí by jinak byla dána pravomoc soudu, má rozhodovat jeden nebo více rozhodců anebo stálý rozhodčí soud"* Zároveň je v zákoně uvedeno, že *„rozhodčí smlouva se může týkat všech sporů, které by v budoucnu vznikly z určitého právního vztahu nebo z vymezeného okruhu právních vztahů (rozhodčí doložka)"* Pro účely tohoto rozboru je ještě podstatné ustanovení, které říká, že *„Rozhodčí smlouva musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná. Písemná forma je zachována i tehdy, je-li rozhodčí smlouva sjednána telegraficky, dálnopisem nebo elektronickými prostředky, jež umožňují zachycení jejího obsahu a určení osob, které rozhodčí smlouvu sjednaly. Tvoří-li rozhodčí doložka součást podmínek, jimiž se řídí smlouva hlavní, k níž se rozhodčí doložka vztahuje, je rozhodčí doložka platně ujednána i*

tehdy, jestliže písemný návrh hlavní smlouvy s rozhodčí doložkou byl druhou stranou přijat způsobem, z něhož je patrný její souhlas s obsahem rozhodčí smlouvy" .

Jak je vidno, platná právní úprava, ale kupříkladu i Pravidla Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky[150] vyžadují, aby platná rozhodčí doložka byla sjednána písemně a oba účastníci ji vědomě odsouhlasili. Proto byly zřejmě provedeny v Pravidlech registrace s účinností ke dni 1. srpna 2004, stejně jako v nových Pravidlech registrace účinných k 1. lednu 2006, i další změny, a to zejména změny v bodech 3.2 až 3.5, kde je požadován písemný souhlas Žadatele s Pravidly registrace při registraci doménového jména, přičemž toto ustanovení je obdobně použito i při prodloužení registrace nebo změně držitele[151].

Zde vyvstává první právní otázka, a to zda může být rozhodčí doložka platně sjednána předem pro naprosto neurčitý okruh případů do budoucna a s naprosto neurčitým okruhem osob. Autor této práce se domnívá, že platnost takového ujednání bude přinejmenším sporná. Zákon totiž evidentně vyžaduje konsensuální jednání dvou nebo více subjektů, a to navíc uskutečněné v písemné formě, které má upravovat do budoucna vztahy mezi těmito dvěma či více subjekty. Od 1.8.2004 se v praxi postupuje tak, že jedna strana, tj. Žadatel o registraci, se v rámci registrace doménového jména akceptací Pravidel registrace zaváže rozhodčí doložkou vůči neurčitému okruhu a počtu subjektů, tj. potenciálních žalobců, do budoucna, a k faktickému uzavření rozhodčí doložky dochází až její reálnou akceptací třetí osobou, tedy podáním žaloby u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. Tímto postupem dle názoru autora nemusí dojít k platnému uzavření rozhodčí doložky ve smyslu §2 a násl. ZRŘ. Bude tedy následně věcí žalovaného, resp.

---

[150] http://www.arbcourt.cz/

[151] Tato problematika již byla zmíněna výše v kapitole 3

záležitostí samotných rozhodců „ex offo", dovolávat se neplatnosti rozhodčí doložky či vyslovení nedostatku pravomoci ve smyslu §15 ZRŘ.

Druhou právní oblastí, která je tímto sporným ustanovením velice pravděpodobně dotčena, je oblast hospodářské soutěže. Mezi právnickou veřejností se dokonce sporadicky objevily názory[152], že takto pojatá Pravidla registrace, kdy monopolní subjekt, kterým CZ.NIC v oblasti registrace doménových jmen v TLD .cz bezesporu je, fakticky vynucuje na žadatelích o registraci přistoupení ke sporné rozhodčí doložce, jsou v rozporu se základními lidskými právy a svobodami garantovanými především ústavním zákonem č. 2/1993 Sb., Listinou základních práv a svobod (dále jen „LZPS"). Článek 36 této ústavněprávní normy totiž stanoví, že *„každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu"*. Tak tomu ovšem zdá se není v případě sporné rozhodčí doložky v Pravidlech registrace, neboť ta v podstatě nutí každý subjekt, který má v úmyslu registrovat si doménové jméno, a to u jakéhokoliv registrátora, aby se podvolil pravomoci rozhodčího orgánu. Tento argument se jistě může jevit zajímavým, nicméně jeho důsledky, resp. jeho aplikovatelnost při možném domáhání se protiprávnosti sporné rozhodčí doložky zůstávají zatím spíše v rovině akademické.

Možná ještě o něco zajímavějším, a pravděpodobně i implikujícím některé praktické důsledky, ovšem bude právní názor, že v případě takto koncipované rozhodčí doložky by se mohlo jednat o zneužití dominantního postavení soutěžitele, tedy sdružení CZ.NIC, ve smyslu ustanovení §10 ZOHS. CZ.NIC je s nejvyšší pravděpodobností v tzv. „dominantním postavení" s ohledem na jeho pozici monopolního registrátora v TLD .cz, protože lze celkem oprávněně zastávat názor, že *„jeho tržní síla mu umožňuje chovat se ve značné míře nezávisle na jiných soutěžitelích nebo spotřebitelích"*, v souladu s výše uvedeným ustanovením ZOHS, přičemž žádní soutěžitelé v podstatě neexistují.

---

[152] Viz např. vystoupení Doc. Ing. Vladimíra Smejkala, CSc. na konferenci Doménová jména a ochrana duševního vlastnictví pořádané Mezinárodní ligou pro soutěžní právo dne 14.4.2004, Praha

Tato otázka není totožná s otázkou decentralizace registrátorů[153], neboť v systému decentralizované registrace vystupuje sdružení CZ.NIC stále jako monopolní centrální registrátor, kterému v podstatě nic nebrání libovolně měnit Pravidla registrace a „diktovat" tak subjektům žádajícím o registraci doménového jména jednostranně obchodní podmínky. Z hlediska ZOHS e tak tedy mohlo jednat o *„přímé nebo nepřímé vynucování nepřiměřených podmínek ve smlouvách s jinými účastníky trhu"*, jak charakterizuje jedno z možných monopolních chování §11 odst. 1 písm. a) zmíněného právního předpisu.

V případě monopolního subjektu je jistě téměř vždy těžké posoudit, které chování je ještě v souladu s ochranou hospodářské soutěže a které již nikoliv. Nehledě na ušlechtilé cíle sdružení CZ.NIC, toto ustanovení nutící žadatele o registraci doménového jména podrobit se pravomoci arbitrážního orgánu však opět o trochu posunulo „troufalost" ústředního registrátora. Sice přehnaným, nicméně poměrně trefným, může tak být shledáno tvrzení, že sdružení CZ.NIC by brzy mohlo, pokračujíc v nastoleném trendu, vyžadovat na Žadatelích právo první noci s jejich manželkami[154].

Vzhledem k ustanovení §11 odst. 2 ZOHS by tak dle názoru autora mělo zůstat na posouzení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, aby spornou klauzuli posoudil jako zneužití dominantního postavení a její aplikaci do budoucna zakázal.

---

[153] Viz. výše v kapitole č. 3.4.

[154] Diviš M.: Arbitráž u domény .cz, článek na http://www.lupa.cz/tisknazory.php3?show=3345

8. ZÁVĚR

České právní prostředí v oblasti konfliktů doménových jmen s právy na označení není dosud ani zdaleka tak silně rozvinuto, jak by bylo záhodno a jak je tomu v mnoha zahraničních jurisdikcích. S výjimkou některých „prvních vlaštovek" česká právní veřejnost postrádá relevantní meritorní rozhodnutí soudů, popř. arbitrážních orgánů. Tato rozhodnutí, zejména poté, kdy se rozhodovací praxe českých soudů a rozhodčích orgánů ustálí, v budoucnu dozajista pomohou vyvrátit četné názorové rozpory, které v této oblasti ve větší či menší míře zatím neustále panují, a sjednotit názorové proudy, které jsou na mnoha místech popsány i v této práci.

Česká odborná právnická literatura vztahující se k této oblasti je sice již vcelku dostupná, nicméně názory v ní obsažené se často ještě stále bezvýhradně inspirují zahraniční právní teorií a praxí. Z tohoto důvodu také analýza provedena v této práci je pod zřejmým vlivem cizích státních, resp. mezinárodních rozsudků a nálezů ovšem se snahou co možná nejvíce odrazit českou právní realitu. Autor se snažil v maximální možné míře vycházet z českých informačních zdrojů a ze zahraničních pramenů čerpat pouze v případě úplné absence relevantních zdrojů domácích.

Je však nutné přiznat, že zejména v posledních měsících je v této oblasti v České republice znatelný pozitivní posun k lepšímu a v dohledné době lze zřejmě očekávat další soudní rozhodnutí ve věci samé, na jejichž základě bude posléze možné efektivně sjednocovat a tříbit právní názory. Lze také očekávat, že jistým přínosem v tomto směru bude také aktuální vývoj na poli rozhodování o sporech souvisejících s doménami .eu, kdy pravomoc v těchto záležitostech byla svěřena v Praze sídlícímu Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky.

Na druhou stranu se ovšem stále více ukazuje, že problémy v tomto odvětví se dále rozšiřují o zcela nové dimenze a pro české soudy tak pravděpodobně nebude ani zdaleka

jednoduché adekvátně pohotově reagovat. V budoucnosti tak bohužel může docházet k mnoha situacím, kdy právo nebude stíhat předjímat technologický rozvoj a bude reagovat se znatelným zpožděním. Tak tomu ostatně bylo většinou i doposud a nejen v této oblasti.

Ve světle výše uvedeného lze dospět k závěru, že stále není možné obecně formulovat myšlenku, v kterých situacích již dochází registrací či užíváním doménového jména k protiprávnímu jednání a v kterých situacích ještě nikoliv. Každý případ bude vyžadovat individuální právní (ale v mnoha případech i technické) posouzení. Až na základě takového posouzení bude možné kvalifikovaně rozhodnout. Stejně tak stále nebyla nalezena odpověď na otázku, jakým způsobem nejlépe formulovat žalobní petity tak, aby je soudy bez komplikací mohly akceptovat. Je totiž jasné, že dokonce ani vyšší soudy si s totuto problematikou nedovedou zatím zcela uspokojivě poradit.

Oblast práv na označení není jediným problematickým aspektem a mnohé právní problémy budou také nejspíš vznikat v souvislosti s procesem registrace doménových jmen, s jejich převody apod. V tomto ohledu bude rovněž nanejvýš zajímavé sledovat, k jakým závěrům dospějí rozhodčí orgány resp. soudy při posuzování platnosti poměrně nedávno zavedené rozhodčí doložky v Pravidlech registrace národního registrátora sdružení CZ.NIC. Tato problematika bude nejspíš také zasahovat do oblasti práva proti omezování hospodářské soutěže.

Nezbývá tedy než čekat na další meritorní rozhodnutí vyšších soudů resp. na rozhodnutí rozhodčích orgánů, která mohou do problematiky konfliktů doménových jmen s právy na označení, tak i do problematiky sporné rozhodčí doložky, vnést více světla.

I přes výše uvedené komplikace a částečou absenci informačních zdrojů se autor tohoto textu pokusil zhodnotit maximální objem dostupných informací a dospět k pokud možno co nejjednoznačnějším závěrům. Proto se autor domnívá, že tato rigorózní práce může být přínosem jak pro teoretické studium této problematiky, tak pro všechny ty, kteří se v praxi zabývají, či se jednou budou zabývat právním režimem doménových jmen.

9. PŘÍLOHY

9.1. Seznam generických vrcholných domén[155]

TLD:	Kategorie:
COM	Commercial
NET	Network
ORG	Non-Profit Organization
INFO	Information
BIZ	Business
NAME	Name
AERO	Aerospace
COOP	Cooperative
MUSEUM	Museum
PRO	Professional
EDU	US Educational
GOV	US Government
MIL	US Military
INT	International
ARPA	Old style Arpanet
NATO	Nato field
EU	European Union

[155] Zdroj: http://www.iana.org/gtld/gtld.htm

9.2. Seznam národních vrcholných domén[156]

TLD	Stát
UK	United Kingdom of Great Britain (UK)
IL	Israel (State of) (IL)
AU	Australia (AU)
NL	Netherlands (NL)
JP	Japan (JP)
FR	France (FR)
SE	Sweden (Kingdom of) (SE)
KR	Korea (Republic of) (KR)
DE	Germany (Federal Republic of) (DE)
NZ	New Zealand (NZ)
NO	Norway (Kingdom of) (NO)
CA	Canada (CA)
CH	Switzerland (Swiss Confederation) (CH)
MY	Malaysia top level domain (MY)
DK	Denmark (Kingdom of) (DK)
AR	Argentina (Argentine Republic) (AR)
IS	Iceland (Republic of) (IS)
IT	Italy (IT)
CL	Chile (Republic of) (CL)
FI	Finland (FI)
AT	Austria (Republic of) (AT)
IE	Ireland (IE)
ES	Spain (ES)
PT	Portugal (Portuguese Republic) (PT)
BE	Belgium (Kingdom of) (BE)
TH	Thailand (Kingdom of) (TH)
SG	Singapore (Republic of) (SG)
MX	Mexico (United Mexican States) (MX)
GR	Greece (Hellenic Republic) (GR)
BR	Brazil (Federative Republic of) (BR)
IN	India (Republic of) (IN)
YU	Yugoslavia (Federal Republic of) (YU2)
TW	Taiwan (TW)
PR	Puerto Rico (PR)
NI	Nicaragua (Republic of) (NI)
HK	Hong Kong (Hisiangkang, Xianggang) (HK)
LK	Sri Lanka (Dem. republic of) (LK)
PL	Poland (Republic of) (PL)
CR	Costa Rica (Republic of) (CR)

TLD	Stát
UY	Uruguay (Eastern Republic of) (UY)
PH	Philippines (Republic of the) (PH)
TR	Turkey (Republic of) (TR)
HU	Hungary (Republic of) (HU)
ZA	South Africa (Republic of) (ZA)
CN	China (People's Republic of) (CN)
EG	Egypt (Arab Republic of) (EG)
EC	Ecuador (Republic of) (EC)
BO	Bolivia (Republic of) (BO)
VE	Venezuela (Republic of) (VE)
NA	Namibia (Republic of) (NA)
TN	Tunisia (TN)
DO	Dominican Republic (DO)
AG	Antigua and Barbuda (AG1)
BB	Barbados (BB)
BS	Bahamas (Commonwealth of the) (BS)
BZ	Belize (BZ)
DM	Dominica (Commonwealth of) (DM1)
KN	Saint Kitts & Nevis (KN)
LC	Saint Lucia (LC)
SR	Suriname (SR1)
TT	Trinidad & Tobago (Republic of) (TT)
VC	Saint Vincent & the Grenadines (VC)
PY	Paraguay (Republic of) (PY)
JM	Jamaica (JM)
PG	Papua New Guinea (PG)
ZW	Zimbabwe (Republic of) (ZW)
PE	Peru (Republic of) (PE)
CO	Colombia (Republic of) (CO1)
AQ	Antarctica (AQ)
SI	Slovenia (SI1)
AL	Albania (Republic of) (AL)
CU	Cuba (Republic of) (CU)
EE	Estonia (Republic of) (EE)
FJ	Fiji (Republic of) (FJ)
GD	Grenada (Republic of) (GD1)
LT	Lithuania (Republic of) (LT)
PK	Pakistan (Islamic Republic of) (PK)
GT	Guatemala (Republic of) (GT)
MZ	Mozambique (People's Republic of) (MZ)

[156] Zdroj: http://www.iana.org/cctld/

TLD	Stát
MO	Macau (MO)
KW	Kuwait (State of) (KW)
AE	United Arab Emirates (AE1)
UA	Ukraine (UA1)
GE	Georgia (Republic of) (GE1)
MT	Malta (Republic of) (MT1)
CZ	Czech Republic (CZ)
LS	Lesotho (Kingdom of) (LS1)
LI	Liechtenstein (Principality of) (LI)
RO	Romania (RO)
HR	Croatia / Hrvatska (Republic of) (HR)
ID	Indonesia (ID1)
BW	Botswana (Republic of) (BW)
SN	Senegal (Republic of) (SN)
BF	Burkina Faso (BF)
SK	Slovakia (SK)
BM	Bermuda (BM)
HN	Honduras (Republic of) (HN)
KE	Kenya (Republic of) (KE)
LV	Latvia (Republic of) (LV)
FO	Faroe Islands (FO)
SZ	Swaziland (Kingdom of) (SZ)
AZ	Azerbaijan (AZ)
LB	Lebanon (Lebanese Republic) (LB)
AN	Netherlands Antilles (AN2)
MK	Macedonia (MK2)
ML	Mali (Republic of) (ML2)
NC	New Caledonia (Nouvelle Caledonie) (NC2)
MA	Morocco (Kingdom of) (MA2)
DZ	Algeria (People's Democratic Republic of) (DZ)
BH	Bahrain (State of) (BH)
MD	Moldova (Republic of) (MD3)
ZM	Zambia (Republic of) (ZM)
IR	Iran (Islamic Republic of) (IR2)
RU	Russia (Russian Federation) (RU)
GL	Greenland (GL2)
VN	Vietnam (Socialist Republic of) (VN)
GU	Guam (GU)
SB	Solomon Islands (SB2)
BY	Belarus (BY)
SA	Saudi Arabia (Kingdom of) (SA3)
PA	Panama (Republic of) (PA3)
BN	Brunei (BN3)
CY	Cyprus (Republic of) (CY)
GN	Guinea (Republic of) (GN2)
AM	Armenia (AM2)
GY	Guyana (GY)
KZ	Kazakhstan (KZ)
SV	El Salvador (SV2)
JO	Jordan (The Hashemite Kingdom of) (JO2)
GA	Gabon (Republic of) (GA3)

TLD	Stát
BG	Bulgaria top level domain (BG)
GH	Ghana (GH2)
MC	Monaco (Principality of) (MC6)
NP	Nepal (NP3)
LU	Luxembourg (Grand Duchy of) (LU1)
CI	Cote d'Ivoire (Republic of) (CI3)
AI	Anguilla (AI3)
MN	Mongolia (MN3)
UG	Uganda (Republic of) (UG)
NG	Nigeria (NG2)
VU	Vanuatu (VU)
FM	Micronesia (Federated States of) (FM2)
KI	Kiribati (KI2)
CM	Cameroon (CM2)
UZ	Uzbekistan (UZ)
KY	Cayman Islands (KY)
KG	Kyrgyzstan (Republic of) (KG2)
TZ	Tanzania (United Republic of) (TZ2)
WS	Samoa (WS3)
MG	Madagascar (MG2)
CK	Cook Islands (CK3)
SM	San Marino (Republic of) (SM4)
VI	Virgin Islands (US) (VI4)
VA	Vatican City State (VA4)
MU	Mauritius (MU3)
ET	Ethiopia (Democratic Federal Republic of) (ET3)
AO	Angola (Republic of) (AO4)
GI	Gibraltar (GI3)
TO	Tonga (TO5)
AD	Andorra (AD7)
BJ	Benin (Republic of) (BJ3)
AW	Aruba (AW4)
KH	Cambodia (KH2)
SY	Syria (Syrian Arab Republic) (SY2)
NF	Norfolk Island (NF3)
TV	Tuvalu (TV17)
PF	French Polynesia (PF4)
OM	Oman (Sultanate of) (OM6)
CF	Central African Republic (CF4)
MR	Mauritania top level domain (MR3)
NE	Niger (NE5)
LA	Lao People's Democratic Republic (LA7)
DJ	Djibouti (DJ2)
QA	Qatar (QA3)
GF	French Guiana (GF3)
GG	Guernsey (Channel Islands, Bailiwick of) (GG3)
JE	Jersey (Channel Islands, Bailiwick of) (JE2)
BA	Bosnia-Hercegovina (BA6)
MH	Marshall Islands (Republic of the) (MH3)
YE	Yemen (YE2)
TG	Togo (Republic of) (TG5)

TLD	Stát
IM	Isle of Man (IM6)
ER	Eritrea (ER4)
MV	Maldives (Republic of) (MV4)
ZR	Zaire (Republic of) (ZR2)
BI	Burundi (Republic of) (BI4)
CV	Cape Verde (CV8)
GP	Guadaloupe (GP4)
RW	Rwanda (Republic of) (RW6)
MP	Northern Mariana Islands (MP7)
MW	Malawi (MW5)
CG	Congo (Republic of) (CG6)
TC	Turks and Caicos Islands (TC13)
GW	Guinea-Bissau (GW8)
MM	Myanmar (MM12)
VG	Virgin Islands (British) (VG4)
HT	Haiti (HT6)
MS	Montserrat (MS13)
SD	Sudan (SD18)
FK	Falkland Islands (FK3)
GM	Gambia (GM6)
MQ	Martinique (MQ5)
RE	French Reunion Island (RE12)
LR	Liberia (LR6)
LY	Libya (LY4)
CX	Christmas Island (CX11)
IQ	Iraq (IQ11)
SC	Seychelles (SC24)
SL	Sierra Leone (SL7)
TP	East Timor (TP5)
TM	Turkmenistan (TM9)
AS	American Samoa (AS17)

TLD	Stát
PW	Palau (PW8)
NU	Niue (NU9)
GQ	Equatorial Guinea (GQ5)
PN	Pitcairn Island (PN5)
BT	Bhutan (BT8)
HM	Heard and McDonald Islands (HM9)
GS	South Georgia and South Sandwich Islands (GS13)
CD	Congo (The Democratic Republic of the) (CD27)
PM	Saint-Pierre and Miquelon (PM11)
BV	Bouvet Island (BV4)
SJ	Svalbard and Jan Mayen Islands (SJ5)
TF	French Southern Territories (TF13)
SO	Somalia (SO10)
IO	British Indian Ocean Territory (IO5)
SH	St. Helena (SH9)
CC	Cocos (Keeling) Islands (CC24)
AF	Afghanistan (AF12)
TD	Chad Republic (TD9)
ST	Sao Tome and Principe (ST20)
TK	Tokelau Islands (TK11)
WF	Wallis and Futuna Islands (WF7)
YT	Mayotte (YT6)
UM	US Minor Outlying Islands (UM8)
TJ	Tajikistan (TJ19)
AC	Ascension Island (AC24)
NR	Nauru Island (NR8)
KM	Comoros (KM15)

9.3. Soudní rozhodnutí vydaná dosud v české jurisdikci[157]

Soudní rozhodnutí č. 1 - Předběžné opatření - 12. 4. 2001

Městský soud v Praze rozhodl dne 12. 4. 2001 ve věci žalobce **R.** proti žalovanému **T.** o návrhu na nařízení předběžného opatření tak, že vydal předběžné opatření, dle kterého je žalovaný **T.** povinen zdržet se užívání doménového jména **wwwx+y.cz**. Ohledně uložení povinnosti registrátorovi domén CZ.NIC, z.s.p.o, do tří dnů od doručení usnesení pozastavit registraci doménového jména **wwwx+y.cz** soud návrh na nařízení předběžného opatření zamítl. Žalobci soud zároveň uložil, aby ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení usnesení o nařízení předběžného opatření podal žalobu ve věci samé.

Žalobce se domáhal nařízení předběžného opatření, kterým by soud uložil žalovanému **T.** povinnost zdržet se užívaní doménového jména **wwwx+y.cz** do tří dnů od doručení usnesení a registrátorovi domén ve stejné lhůtě povinnost pozastavit registraci tohoto doménového jména. Žalobce **R.** uvedl, že od roku 1996 poskytuje služby pod označením **x+y**, toto označení se stalo všeobecně známým a žalobce ho používá ve většině reklamních kampaních a na jeho propagaci vynaložil značné finanční prostředky. V roce 1996 si zaregistroval a stal se vlastníkem internetové domény **x+y.cz**, přičemž k vyhledání domény v síti Internet je nutné zadat **www.x+y.cz**. Doménové jméno slouží jednak k vyhledání domovské stránky žalobce na internetu, která obsahuje prezentaci žalobcem nabízených služeb a další údaje o žalobci a jeho podnikatelských aktivitách a dále má funkci propagační a informační. Žalovaný **T.** si v roce 2000 zaregistroval doménu **wwwx+y.cz**, pod kterou provozuje webové stránky s pornografickým obsahem. Tím, že používá doménové jméno způsobilé vyvolat a vyvolávající nebezpečí záměny žalobce a žalovaného jako provozovatelů předmětných webových stránek, popřípadě vyvolávající dojem, že žalovaný má některý zvláštní vztah k žalobci, se žalovaný dopouští nekalosoutěžního jednání. Spekulativní zaregistrování doménového jména žalovaným zvyšuje počet přístupů na jeho domovské stránky a tím i zisk žalovaného. Vzhledem k obsahu stránek žalovaného dochází k poškození dobré pověsti žalobce. Spekulativnost jednání žalovaného dokládá i zaregistrování dalších domén **wwwabc.cz**, **wwwdef.cz**, **wwwghi.cz**, **wwwjkl.cz**, **wwwmno.cz**. Národní registrátor domén a správce databáze domén pod hlavní doménou ***.cz**, sdružení CZ.NIC, požadavek žalobce na zrušení registrace doménového jména **wwwx+y.cz** odmítl. S ohledem na každodenní zvyšování újmy žalobce má žalobce zato, že před podáním žaloby na ochranu před nekalosoutěžním jednáním je třeba zatímně upravit poměry účastníků, přičemž navrhované předběžné opatření neomezuje v neúnosné míře žalovaného v předmětu jeho podnikání. Protože jediným subjektem oprávněným provést pozastavení registrace doménového jména je CZ.NIC, z.s.p.o., navrhuje žalobce uložit povinnost i tomuto subjektu, ač není účastníkem řízení.

Při rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření soud posuzoval, zda jsou splněny podmínky stanovené v ust. § 74 a násl. o.s.ř., přezkoumal přípustnost a důvodnost navrženého předběžného opatření. Při tomto rozhodování soud vychází z vymezení navrhovaného předběžného opatření a z toho, čím žalobce nutnost zatímní úpravy poměrů odůvodňuje. Ten, kdo se domáhá nařízení předběžného opatření musí osvědčit existenci základních předpokladů pro přiznání toho, co by tvořilo jeho nárok v řízení ve věci samé. Soud proto zkoumal, zda doklady předložené žalobcem osvědčují skutečnosti jím tvrzené, aby soud mohl posoudit, zda se v daném případě je dná o právní poměry účastníků, jejichž předběžnou úpravu se okolnosti vyžadují. V řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření soud nemusí hodnotit předložené důkazy, nárok nemusí být prokázán jako důvodný, stačí, je-li soudu pouze osvědčen.

Z předložených výpisů z obchodního rejstříku žalobce a žalovaného, z výpisu z rejstříku domén a z reklamních materiálů žalobce má soud za osvědčené, že žalobce má od roku 1996 registrovanou doménu **x+y.cz** a žalovaný od roku 2000 doménu **wwwx+y.cz**, žalobce poskytuje služby pod názvem **x+y** a pod tímto označením své služby i propaguje. Z obsahu domovské stránky žalobce a z obsahu stránky **www.x+y.cz** má soud za osvědčené že žalobce na své domovské stránce nabízí a propaguje své služby s označením **x+y** a žalovaný pod **wwwx+y.cz** provozuje stránky s pornografickým obsahem. Z výpisů z rejstříku domén týkajících se domén **wwwabc.cz**, **abc.cz**, **wwwdef.cz**, **def.cz**, **wwwghi.cz**, **ghi.cz**, **wwwjkl.cz**, **jkl.cz**, **wwwmno.cz** a **mno.cz** má soud za prokázané, že žalovaný zaregistroval svá doménová jména později než subjekty, v jejichž prospěch byla zaregistrována doménová jména **abc.cz**, **def.cz**, **ghi.cz**, **jkl.cz** a **mno.cz**. Z předložené korespondence má soud za osvědčené, že se žalobce neúspěšně pokusil o mimosoudní vyřešení sporu a zrušení registrace doménového jména. Z výpisu z registru zájmových sdružení právnických osob, smlouvy o registraci doménového jména a pravidel registrace doménových jmen v doméně .cz platných od 1. 9. 1999 a od 1. 3. 2001 má soud za osvědčené, že subjektem provádějícím registrace doménových jmen v doméně .cz je sdružení CZ.NIC.

Po zvážení všech rozhodných skutečností soud dospěl k závěru, že v daném případě jsou zákonem stanovené podmínky pro nařízení předběžného opatření splněny. Žalobce se svého nároku domáhá z titulu ochrany před jednáním nekalé soutěže. Aby šlo o nekalou soutěž, musí být současně splněna její základní kritéria, a to: (a) musí jít o jednání v hospodářské soutěži, (b) jednání musí být v rozporu s dobrými mravy soutěže, (c) jednání musí být objektivně způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. V daném případě soud dospěl k závěru, že žalobce i žalovaný jsou soutěžiteli v hospodářské soutěži. Nejde o vztah přímého soutěžitele žalobce, neboť žalovaný neposkytuje stejné služby jako žalobce, oba účastníci se však setkávají na internetu, kde propagují a nabízejí své služby, byť každý z jiné oblasti. Pokud žalovaný při nabídce svých služeb používá označení, které je podobné označení, jenž na stejném trhu již dříve používá žalobce, jde nepochybně o jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže a takové jednání v rozporu je objektivně způsobilé přivodit žalobci a potažmo i spotřebitelům (návštěvníkům Internetu) přivodit újmu. Vzhledem k tomu, že tato potenciální újma s ohledem na rychlost a snadnou dostupnost informací přenášených prostřednictvím Internetu vzniká denně, je třeba zatímně upravit poměry účastníků. S ohledem na shora uvedené soud návrh na nařízení předběžného opatření v části, v níž se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému zdržet se užívání doménového jména **wwwx+y.cz**, vyhověl.

Ohledně návrhu žalobce na uložení povinnosti třetí osobě, která není účastníkem řízení, sdružení CZ.NIC, jako subjektu spravujícímu doménu .cz a registrujícímu doménová jména pod doménou .cz, soud návrh neshledal důvodným. S odkazem na znění pravidel registrace doménových jmen v doméně . cz soud dospěl k závěru, že nařízení předběžného opatření vůči žalovanému je dostatečné k postupu podle bodu 6.1. pravidel a je věcí žalobce, aby se CZ.NIC o této skutečnosti dozvěděl. Dle názoru soudu nelze uložení povinnosti na této osobě spravedlivě žádat.

Soudní rozhodnutí 2 - Zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření - 27. 8. 2001

(proti tomuto rozhodnutí bylo žalobcem podáno odvolání, o kterém bylo rozhodnuto 31. 1. 2002 - viz. Soudní rozhodnutí 10*)*

---

[157] Zdroj: Sbírka soudních rozhodnutí na internetových stránkách sdružení CZ.NIC, http://www.nic.cz/soudni_rozhodnuti/, zveřejněné ke dni 30. 6. 2006

Městský soud v Praze rozhodl dne 27. 8. 2001 v právní věci žalobce **K.** proti žalovanému 1) **CZ.NIC**, 2) **M.** tak, že zamítl návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by soud žalovanému **CZ.NIC** uložil povinnost zdržet se provádění změn a neumožnit žádné třetí osobě aby, provedla změnu údaje o majiteli domény **x+y.cz** v rejstříku (databázi) domén pod doménou nejvyššího stupně **cz**, který žalovaný č. 1) spravuje a který je přístupný na internetových stránkách na adrese http://www.nic.cz, a kterým by soud dále žalovanému **M.** uložil povinnost zdržet se poskytování jakýchkoliv informací o své osobě a o službách , které poskytuje, veřejnosti anebo jednotlivcům, prostřednictvím elektronické pošty anebo stránek sítě World Wide Web, za využití domény s názvem **x+y.cz**

Žalobce se domáhal nařízení předběžného opatření proti žalovanému č. 1 a 2 ve znění výroků tohoto rozhodnutí s tím, že si v roce 1997 zaregistroval u právního předchůdce žalovaného č. 1 internetovou doménu s názvem **x+y.cz**, kterou řádně do 6. 8. 2001, kdy obdržel dopis od žalovaného č. 2 ze dne 4. 8. 2001 s oznámením, že jako vlastník domény **x+y.cz** mění její další využití a k datu 6. 8. 2001 byl žalobci znemožněn přístup k doméně, její obsah smazán a později nahrazen jiným. Žalobce u žalovaného č. 1 zjistil, že již není registrován jako majitel předmětné domény, neboť došlo k jejímu převodu dne 14. 8. 2000 dle dokumentu ze dne 14. 8. 2000, v němž pan M. H. souhlasil s provedením změn požadovaných v elektronické žádosti, které bylo přiděleno číslo. Žalobce trvá na tom, že nebyly splněny zákonné předpoklady pro převod domény, ani nedošlo k naplnění pravidel, vydaných žalovaným č. 1 od roku 1999, které lze dle žalobce shledávat jako obchodní podmínky žalovaného č. 1 a v neposlední řadě nedošlo rovněž k projevu vůle žalobce, jakožto majitele domény, převést předmětnou doménu na třetí osobu, neboť panu M. H. v době údajného převodu domény zanikl mandát člena představenstva žalobce, navíc dle zápisu do obchodního rejstříku mohou jednat za žalobce nejméně dva členové představenstva společně. Pan M. H. nebyl rovněž k uzavření smlouvy o převodu domény zmocněn.

Tím, že nedošlo k převodu domény ze žalobce na žalovaného č. 2, žalovaný č. 1 neplní svou smluvní povinnost umožnit žalobci užívání internetové domény **x+y.cz** respektive umožňuje toto užívání žalovanému č. 2, ocitl se žalobce několik dní bez internetového spojení se svými zákazníky a to i potencionálními, došlo ke ztrátě veškeré elektronické pošty, byl nucen si zaregistrovat doménu jinou, pod níž však není v zákaznických kruzích znám a není uvedena na žádném z obchodních a reklamních dokumentů žalobce, čímž žalobci vznikají rozsáhlé škody. Žalobce se obává toho, že žalovaný č. 1 by mohl přivolit k další změně v registraci předmětné domény, proto se domáhá předběžným opatřením úpravy poměrů účastníků ve vztahu žalobce a žalovaného č. 1, jak vyplývá z bodu výroku tohoto rozhodnutí,

Co se týče požadavku uplatněného vůči žalovanému č. 2 tím, že tento začal počínaje 6. 8. 2001 propagovat svoje služby na adrese využívající domény **x+y.cz** dopouští se vůči žalobci nekalosoutěžního jednání v rozporu s ustanovením § 44 odst. 1, a § 48 ObchZ způsobilého přivodit žalobci újmu odlákáním zákazníků, neboť působí v témže oboru činnosti jako žalobce, čímž naplňuje skutkovou podstatu parazitování na pověsti žalobce. Dále se dopouští dle žalobce nepřípustné srovnávací reklamy ve smyslu ustanovení § 50 a) odst. 2 písm. g) ObchZ využíváním zvláštního označení užívaného žalobcem na internetu. To vše způsobuje žalobci rozsáhlé škody na jeho pověsti, proto je třeba rovněž ve vztahu žalobce a žalovaného č. 2 upravit zatímně vztahy do rozhodnutí ve věci.

Protože žalobce spolu s předmětnými návrhy na nařízení předběžného opatření uplatnil i návrh ve věci samé, je třeba postupovat podle ustanovení § 102 odst. 1 o. s. ř., jehož podmínky jsou však v zásadě shodné s těmi, které upravují ustanovení § 74 odst. 1 o. s. ř. Soud může nařídit předběžné opatření za předpokladu, je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků a naléhavost této potřeby je náležitě osvědčena, není-li dána.

Skutečnost, že k žalobcem popíranému převodu domény na žalovaného č. 2 došlo již v srpnu 2000 a žalobce do kritického data 6. 8. 2001, tj. po dobu jednoho roku využíval na webových stránkách na uvedené adrese doménu **x+y.cz**, vede soud k závěru, že skutková tvrzení žalobce jsou neúplná a tudíž zavádějící, přičemž je třeba mít vždy na zřeteli, že vydaným předběžným opatřením nelze dotčené osobě způsobit jakoukoli újmu nebo zásah do práv, a tudíž proti němu vydat jakékoli opatření, nejsou-li skutkové okolnosti bez jakékoli pochyby a náležitě osvědčeny. S přihlédnutím k tomuto principu, kterého je třeba se při vydání předběžného opatření vždy držet a zohlednit jej při posuzování každého jednotlivého návrhu, soud dospěl k tomu, že nejsou splněny podmínky pro nařízení požadovaného předběžného opatření vůči žalovanému č. 2 a tudíž i vůči žalovanému č. 1, neboť návrh proti žalovanému č. 1 bezprostředně souvisí s výsledkem uplatněného nároku vůči druhému žalovanému. Soud má rovněž za to, že není vůči žalovanému č. 1 splněna podmínka naléhavosti potřeby úpravy poměrů účastníků, neboť měly-li být převodem domény získány žalovaným č. 2 neoprávněné výhody na úkor žalobce, pak nelze dovozovat obavu, že by mohlo dojít k dalšímu převodu domény případně musí být taková obava alespoň osvědčena, což v daném případě není. Soud má proto za to, že je třeba až v nalézajícím řízení teprve prokázat a náležitě posoudit žalobcem uváděné skutečnosti a návrh na nařízení předběžného opatření byl proto zamítnut.

Soudní rozhodnutí 3 - Předběžné opatření - 30. 5. 2001

Městský soud v Praze rozhodl dne 30. 5. 2001 v právní věci žalobce **B.** proti žalovaným 1) **I.** a 2) **CZ.NIC** o vydání předběžného opatření tak, že vydal předběžné opatření, dle kterého je žalovaný č. 1, společnost **I.** povinen zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení převodu doménového jména **x+y.cz** na třetí osobu, a to do právní moci rozhodnutí ve věci žalobce proti žalovanému č. 1 a žalovanému č. 2, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 00 AA 000/2001. Soud zároveň rozhodl, že žalovaný č.2, sdružení **CZ.NIC**, je povinen zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení převodu doménového jména **x+y.cz** na třetí osobu, a to do právní moci rozhodnutí ve věci žalobce proti žalovaným č. 1 a č. 2 vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 00 AA 000/2001.

Žalobou ze dne 23. května 2001 se žalobce domáhá, aby soud určil, že smlouva o registraci doménového jména **x+y.cz**, uzavřená mezi žalovanými č. 1 a č. 2, je neplatná a pro případ, že tento návrh bude soudem zamítnut, navrhl vydat rozhodnutí, kterým soud uloží žalovanému č. 2 zrušit registraci doménového jména **x+y.cz**, registrovaného na základě smlouvy o registraci doménového jména **x+y.cz**, uzavřené mezi žalovanými č. 1 a č. 2. Dále navrhl, aby soud vydal předběžné opatření, kterým uloží žalovaným č. 1 a č. 2 povinnost zdržet se převodu doménového jména **x+y.cz** na třetí osobu, a to do doby právní moci rozhodnutí ve věci žaloby na určení neplatnosti smlouvy o registraci doménového jména **x+y.cz** uzavřené mezi žalovanými č. 1 a č. 2.

Uvedl, že jediný společník žalobce, společnost **B. AG** se sídlem v Rakousku je majitelem slovní ochranné známky **x+y**, registrované v Rakouské republice od roku 1973, chráněné v České republice na základě mezinárodního zápisu u Světové organizace duševního vlastnictví, číslo mezinárodního zápisu: 123456. Dále je tato společnost majitelem kombinované známky **x+y-x**, registrované v Rakouské republice dne or roku 1993, chráněné v České republice na základě mezinárodního zápisu u Světové organizace duševního vlastnictví, číslo mezinárodního zápisu 654321. Uvedené ochranné známky byly na společnost **B. AG** převedeny smlouvou o převodu ochranných známek uzavřenou v srpnu 2000 se společností F. Počátkem roku 2001 žalobce zjistil, že žalovaný č. 1 je "vlastníkem" domény (doménového jména 2. stupně) **x+y.cz** a užívá ji ke své prezentaci na internetových stránkách pod adresou **http://www.x+y.cz**. Po zadání této adresy do internetového vyhledávače se na počítači objeví stránka označená logem "1st Web Design". Na stránkách, na než vedou odkazy z této domovské stránky, je uvedený projekt označen jako tvůrčí aktivita žalovaného č. 1, jež se opírá o jeho zkušenosti a zázemí.

Správcem národní domény nejvyšší úrovně .cz a subjektem oprávněným registrovat domény druhého řádu (např. **x+y.cz**) je žalovaný č. 2. Předpokladem pro registraci doménového jména **x+y.cz** je akceptace vzorové smlouvy předkládané žalovaným č. 2, jejíž nedílnou součástí jsou "Pravidla registrace doménových jmen v doméně .cz". Vzhledem k tomu, že žalovaný č. 1 je, dle výpisu z rejstříku domén, vlastníkem domény **x+y.cz**, je nepochybné, že takovou smlouvu se žalovaným č. 2 uzavřel.

Žalobce má za to, že žalovaný č. 1 svým jednáním porušuje práva žalobce k jeho obchodní firmě. Dále pak, že se žalovaný č. 1 svým jednáním dopouští jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, tedy nekalé soutěže. Konkrétní jednání žalovaného č. 1 je dle názoru žalobce skutkovou podstatou nekalosoutěžního jednání dle § 48 ObchZ, tedy parazitování na pověsti. Jeho jednání naplňuje rovněž znaky skutkové podstaty klamavého označení zboží a služeb. Především má však žalobce za to, že žalovaný č. 1 jednal při uzavření smlouvy o registraci doménového jména se žalovaným č. 2 v rozporu s ustanovením § 3 ObčZ, stanovícím, že výkon práv a povinností vyplývajících z občanskoprávních vztahů nesmí bez právní důvodu zasahovat do práv a oprávněných zájmů jiných a nesmí být v rozporu s dobrými mravy.

Svá skutková tvrzení doložil žalobce výpisem z obchodního rejstříku žalobce, výpisem registrace ochranné známky **x+y**, výpisem registrace ochranné známky **x+y-x**, smlouvou - převodní listinou ze srpna 2000, výpisem z obchodního rejstříku žalovaného č. 1, výtisky internetových stránek, výtiskem smlouvy o registraci doménového jména, výtiskem pravidel registrace doménových jmen v doméně .cz, formulářem pro registraci domény, výtiskem ceníku služeb registrace doménových jmen v doméně .cz, všech pořízených prostřednictvím internetu dne 22. května 2000.

Žalobce měl za to, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků a proto navrhl vydání předběžného opatření ve znění uvedeném ve výroku rozhodnutí. Dle jeho názoru byly splněny podmínky pro vydání předběžného opatření podle § 102, § 74 a násl. o.s.ř., a to jak z důvodu nutnosti prozatímní úpravy poměrů účastníků, tak pro obavy z ohrožení pozdějšího výkonu rozhodnutí.

Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků, může soud nařídit předběžné opatření. Institut předběžného opatření nesleduje pouhou úpravu faktických poměrů účastníků, ale vždy úpravu právních poměrů, i když je předběžnou.

Soud dospěl k závěru, že je třeba zatímně upravit poměry účastníků řízení a vyhovět návrhu žalobce na vydání předběžného opatření, kterým se domáhal, aby se žalovaní č. 1 a č. 2, do právní moci rozhodnutí ve věci samé, zdrželi převodu doménového jména **x+y.cz** na třetí osobu. Soud má za osvědčené, že jediný společník žalobce je majitelem slovní ochranné známky x+y a kombinované známky **x+y-x**, registrovaných v Rakouské republice a chráněné v České republice na základě mezinárodních zápisů u Světové organizace duševního vlastnictví, čísla mezinárodního zápisu 123456 a 654321. Dále pak, že žalovaný č. 1 je od února 2000 vlastníkem domény **x+y.cz** na základě smlouvy o registraci doménového jména uzavřené se žalovaným č. 2 jako správcem domény nejvyšší úrovně .cz, neboť ve výpisu z rejstříku domén je uveden jako vlastník domény **x+y.cz** s registrací ode dne 4. února 2000 a registrací v systému CZ.NIC ode dne 6. února 2000. Žalovaný uvedenou doménu užívá ke své prezentaci na internetových stránkách pod adresou **http://www.x+y.cz**.

Žalobou ze dne 23. května 2001 se žalobce domáhá, aby soud buď určil, že smlouva o registraci doménového jména **x+y.cz**, uzavřená mezi žalovanými č. 1 a č. 2, je neplatná, nebo, v případě, že tento návrh žalobce zamítne, uložil žalovanému č. 2 povinnost zrušit registraci doménového jména **x+y.cz** registrovaného na základě smlouvy o registraci doménového jména **x+y.cz** uzavřené mezi žalobcem a žalovanými č. 1 a č. 2, a to i z důvodu obavy z ohrožení výkonu rozhodnutí ve věci samé. Proto rozhodl o vydání předběžného opatření uvedeného ve výroku.

Soudní rozhodnutí 4 - Předběžné opatření - 28. 2. 2001

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 28. 2. 2001 v právní věci navrhovatele Č. proti odpůrci O. o návrhu nařízení předběžného opatření, o odvolání navrhovatele proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. května 2000 tak, že odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně změnil a rozhodl o nařízení předběžného opatření, dle kterého je odpůrce povinen zdržet se převodu internetové domény **x+y.cz** na jinou osobu než navrhovatele. Soud dále rozhodl, že sdružení **CZ.NIC** je povinno zdržet se provedení registrace převodu internetové domény **x+y.cz** na jinou osobu než navrhovatele. Soud konečně uložil navrhovateli, aby do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení podal návrh na zahájení řízení ve věci samé.

Soud prvního stupně návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by byla odpůrci uložena povinnost zdržet se převodu internetové domény **x+y.cz** na jinou osobu než navrhovatele a dále povinnost sdružení **CZ.NIC** zdržet se provedení registrace převodu téže domény na jinou osobu než navrhovatele, zamítl. V odůvodnění svého usnesení soud nejdříve uvedl tvrzení navrhovatele k odůvodnění návrhu. Navrhovatel podal u Úřadu průmyslového vlastnictví ČR dne 21. 12. 1999 návrh na zápis slovní ochranné známky **x+y** pro třídu 00, dne 18. 1. 2000 pro třídu 0 a 00, dne 25. 1. 2000 zveřejnil, že jeho služby budou poskytovány pod označením **x+y** a konečně dne 1.3.2000 zahájil poskytování těchto služeb a současně i rozsáhlou reklamní kampaň ve sdělovacích prostředcích. Odpůrce je registrován u sdružení **CZ.NIC** jako uživatel doménového jména **x+y.cz** a přislíbil navrhovateli písemně dne 25.1.2000, že je na něj převede. Svůj slib však porušil a právo užívání na navrhovatele nepřevedl, místo toho umožnil společnosti C., aby užívala doménu způsobem, který je, dle názoru navrhovatele, v rozporu s dobrými mravy soutěže, a to jako internetovou stránku **x+y.cz** pro tzv. virtuální prodejnu, kde společnost C. nabízí též služby subjektů, které jsou vůči navrhovateli konkurenty.

Soud prvního stupně podle odůvodnění vycházel z toho, že v předmětné věci navrhovatel svůj návrh sice osvědčil připojením fotokopií koncesní listiny, přihlášek ÚPV, otiskem textu internetové stránky **x+y.cz** s uvedením textu, že provozovatelem stránek je společnost C., reklamního letáku navrhovatele, faximile článku ze dne 26. 1. 2000, prohlášením odpůrce ze dne 26. 1. 2000, pravidly registrace doménových jmen v doméně .cz a výpisem z registru doménových jmen. Dospěl však k závěru, že nejsou dány důvody, pro které ustanovení § 74 a násl. o. s. ř. předpokládá před zahájením řízení mimořádný zásah soudu vydáním předběžného opatření tak, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků budoucího řízení, když navrhovatel se sice zmiňuje o budoucím vymáhání tvrzeného práva na převod doménového jména soudní cestou a předjímá pro sebe kladný výsledek takového řízení, avšak nedostatečně osvědčil předpoklady pro zahájení takového řízení, když připojil pouze prohlášení odpůrce ze dne 25. 1. 2000.

Soud uzavřel, že má za to, že ohrožené zájmy navrhovatele jsou předběžně dostatečně ochráněny, jak zjistil z připojené fotokopie pravidel registrace doménových jmen v doméně .cz (zejména čl. 6), vydaných sdružením **CZ.NIC**, proti němuž navrhovatel usiluje o stanovení povinnosti podle § 76 odst. 2 o. s. ř. a dále z jiného rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým bylo vyhověno návrhu navrhovatele a uloženo společnosti C., aby se zdržela užívání doménového jména **x+y.cz**, do právní moci konečného rozhodnutí ve věci a navrhovateli, aby podal ve věci žalobu. Soud prvního stupně proto návrh na nařízení předběžného opatření jako nedůvodný zamítl.

Navrhovatel ve včas podaném odvolání nesouhlasil se závěrem soudu prvního stupně, že ohrožené zájmy navrhovatele jsou předběžně dostatečně chráněny skutečnosti, že v jiném řízení bylo vyhověno návrhu navrhovatele, jak uvedeno shora, neboť takové rozhodnutí není pro navrhovatele dostatečnou ochranou jeho práv. Nesouhlasil ani se závěrem soudu, že nedostatečně osvědčuje předpoklady zahájení řízení o vymáhání práva na převod doménového jména soudní cestou. Navrhovatel odkázal na jednání, která probíhala v období od 21. 1. do 25. 1. 2000 mezi účastníky o převodu práv k internetové doméně **x+y.cz** na navrhovatele, která skončila ústní dohodou o převodu práv k této doméně a existenci této dohody potvrdil odpůrce písemným prohlášením ze dne 25. 1. 2000. Bez takové dohody s odpůrcem by navrhovatel nikdy nespouštěl nákladnou reklamní kampaň na poskytování svých služeb pod označením x+y. Navrhovatel navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil a návrhu na vydání předběžného opatření v plném rozsahu vyhověl.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací postupoval v odvolacím řízení v souladu s články 1 a 15 hlavy I části dvanácté zákona č. 30/2000 Sb. a věc projednával a rozhodl podle dosavadních právních předpisů, tj. podle občanského soudního řádu ve znění platném do 31. 12. 2000 (dále jen "o. s. ř."). Na základě podaného odvolání přezkoumal usnesení soudu prvního stupně podle ustanovení § 212 odst. 1 o. s. ř. a aniž by ve věci nařídil jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o. s .ř.) odvolání navrhovatele shledal důvodným.

V dané věci se navrhovatel domáhá, aby do doby rozhodnutí ve věci samé byly vztahy účastníků upraveny předběžným opatřením podle § 74 a § 76 odst. 1 písm. f) o. s .ř., neboť se obává, že pokud se navrhovateli podaří domoci se převodu domény soudní cestou, vznikla by navrhovateli nenapravitelná újma tím, že rozhodnutí soudu v jeho prospěch by již nebylo vykonatelné. Dále se navrhovatel domáhá, aby předběžným opatřením byla podle § 76 odst. 2 o. s .ř. uložena povinnost též sdružení **CZ.NIC** zdržet se provedení registrace převodu téže domény na jinou osobu než navrhovatele.

Předběžné opatření jako prostředek k zatímní úpravě poměrů účastníků směřuje svými důsledky k ovlivnění chování dotčených subjektů, k ochraně před jednáním, které hrozí nebo trvá, a to v době jeho vydání. Nutným předpokladem pro jeho vydání je vedle osvědčení nezbytnosti zásahu navrženým předběžným opatřením osvědčení, že u tvrzeného jednání porušující práva navrhovatele. Uložení povinnosti zdržet se po určitou dobu určitého jednání ještě neprejudikuje rozhodnutí ve věci samé.

Navrhovatel osvědčil, že je mimo jiné i poskytovatelem služeb (v rozhodnutí blíže specifikovaných - pozn. **CZ.NIC**), dále že podal u Úřadu průmyslového vlastnictví ČR návrh na zápis slovní ochranné známky **x+y** pro třídu 00, pro třídu 0 a pro třídu 00, že v roce 2000 zveřejnil, že jeho služby budou poskytovány pod označením **x+y** a poté zahájil poskytování těchto služeb a současně i rozsáhlou reklamní kampaň ve sdělovacích prostředcích. Je osvědčeno, že odpůrce je registrován u

sdružení **CZ.NIC** jako uživatel doménového jména **x+y.cz**. Navrhovatel dále osvědčil, že odpůrce dne 25. 1. 2000 písemně potvrdil svůj souhlas s převodem této domény na navrhovatele, že však dále umožnil též společnosti C., aby užívala tuto doménu jako internetovou stránku kde společnost C. nabízí služby subjektů, které jsou vůči navrhovateli konkurenty.

V daném případě dospěl odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně k závěru, že podmínky § 74a násl. o. s .ř. jsou pro navrhované předběžné opatření osvědčeny. Dle názoru odvolacího soudu nemůže jiné usnesení ze dne 18. května 2000 č.j. AA 000/2000, kterým bylo uloženo společnosti C., aby se zdržela užívání doménového jména **x+y.cz** do právní moci konečného rozhodnutí ve věci, zabránit možnému převedení domény **x+y.cz** na třetí osobu, neboť nikoli společnost C., ale odpůrce je registrován jako uživatel doménového jména **x+y.cz** u správce internetových domén v České republice **CZ.NIC** s výhradním právem převodu domény na třetí osobu. Vzhledem k tomu, že má i ostatní podmínky pro vydání předběžného opatření za splněné, považuje odvolací soud za potřebné návrhu v celém rozsahu vyhovět.

Odvolací soud proto odvoláním napadené usnesení podle § 220 odst 1 o. s .ř. změnil tak, že předběžné opatření nařídil. Dobu, na kterou se toto opatření nařizuje, nebylo třeba ve výroku uvádět, neboť zánik předběžného opatření upravuje pro daný případ § 77 odst. 1 písm. a) až c) o. s .ř. Zároveň odvolací soud uložil navrhovateli ve lhůtě k tomu přiměřené zahájit řízení ve věci samé tak, jak je ve výroku uvedeno.

Soudní rozhodnutí 5 - Předběžné opatření - 10. 10. 2001

Městský soud v Praze rozhodl dne 10. 10. 2001 v právní věci žalobce **Č.** proti žalovaným 1) **H.** a 2) **CZ.NIC** o převod registrace doménového jména a ochranu firmy právnické osoby s návrhem na nařízení předběžného opatření tak, že nařídil předběžné opatření, dle kterého je žalovaný č. 2 **CZ.NIC** povinen do 24 hodin od doručení tohoto usnesení učinit veškerá opatření (blokaci) k zamezení jakékoli manipulace s doménou druhého stupně **x+y**, zaregistrovanou pod doménou nejvyššího stupně ".cz", zejména pak zabránit prvnímu žalovanému - panu **H.** - aby s touto doménou nakládal - zejména převáděl práva k této doméně na třetí osoby.

Žalobce se domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil prvnímu žalovanému zdržet se jakékoli manipulace s doménou druhého stupně **x+y**, zaregistrovanou pod doménou nejvyššího stupně ".cz", a poskytnout žalobci přiměřené zadostiučinění v penězích ve výši Kč 200.000,- a druhému žalovanému pak uložit povinnost provést změnu registrace k internetové doméně druhého stupně **x+y** zaregistrované pod internetovou doménou nejvyššího stupně ".cz" tak, aby nejpozději do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku byl jako oprávněná osoba k doméně zapsán žalobce, to vše na náklady druhého žalovaného s tím, že druhý žalovaný je povinen umožnit žalobci ode dne provedení změny nakládat způsobem, který dovoluje český právní řád, poskytnout žalobci přiměřené zadostiučinění v penězích ve výši Kč 100.000,- a konečně uveřejnit na své náklady do 7 dnů od právní moci tohoto rozsudku na úvodní stránce webové adresy http://www.nic.cz omluvu, specifikovanou v žalobním petitu, a tuto ponechat na tomto místě po dobu třiceti kalendářních dnů od zveřejnění. Zároveň žalobce navrhl, aby soud předběžným opatřením uložil druhému žalovanému učinit nejpozději do 24 hodin od doručení tohoto usnesení veškerá opatření (blokaci) k zamezení jakékoli manipulace s doménou druhého stupně **x+y**, zaregistrovanou pod doménou nejvyššího stupně ".cz", zejména zabránit prvnímu žalovanému, aby s touto doménou jakkoli nakládal, zejména převáděl práva k této doméně na třetí osoby.

Žalobce uvedl, že je majitelem několika kombinovaných ochranných známek (č. 111111, 222222, 333333, 444444, 555555 a 666666), z nichž ochranná známka č. 222222 je mezinárodně zapsaná a dne 12. června 1995 byla prohlášena Úřadem průmyslového vlastnictví za proslulou. Všechny zmíněné známky obsahují text **x+y**. Toto označení je zároveň firmou žalobce, zapsanou od 1. května 1991 v obchodním rejstříku. Na základě písemné žádosti prvního žalovaného, který je fyzickou osobou, adresované druhému žalovanému, který je zájmovým sdružením právnických osob, a jehož hlavním předmětem činnosti je nezisková národní správa a provozování internetové domény nejvyššího stupně ".cz".byla mezi oběma žalovanými uzavřena písemná inominátní smlouva "o registraci doménového jména", na jejímž základě provedl druhý žalovaný v rejstříku internetových domén, který provozuje, "registraci vlastnického práva" ve prospěch prvního žalovaného od 1. ledna 2000. Internetová doména - doménové jméno je elektronickou adresou ve světové síti World Wide Web (dále jen www), pod kterou lze na internetu najít webové stránky, které k ní příslušejí. Jméno domény musí být celosvětově výjimečné, neboť nelze zaregistrovat dva zcela shodné názvy pod jednou konkrétní doménou nejvyššího stupně (v ČR ".cz"). Doménové jméno vykonává krom identifikace jednotlivého počítače řadu funkcí jiných - zejména vyhledávací, propagační, informační a soutěžní v nejširším slova smyslu. Zadání doménového jména do prohlížeče sítě www vede k vyhledání souboru dat, určených ke zpřístupnění jiným uživatelům sítě - tedy home page (domovská stránka), jejímž prostřednictvím lze event. získat přístup i k dalším souborům dat na příslušném počítači. Tím, že první žalovaný zcela spekulativně zaregistroval jako doménu označení totožné jak s firmou, tak i ochrannými známkami žalobce, které ani není oprávněn používat, porušil a stále porušuje práva žalobce, vyplývající z vlastnictví ochranných známek, a rovněž práva žalobce k jeho obchodní firmě. Na tyto skutečnosti žalobce prvního žalovaného také upozornil dopisy z března 2000, kterým ho zároveň vyzval ke zrušení registrace tohoto doménového jména, a z května 2000, kterým dal najevo nesouhlas s navrženým řešením - první žalovaný totiž mailem z 10. dubna 2000 žalobci navrhl, že mu práva k doméně převede za symbolický poplatek Kč 100.000,-. První žalovaný tím, že zaregistroval doménu očividně s cílem, učinit toto předmětem obchodu, z vlastní vůle a v rozporu se zákonem vstoupil do hospodářské soutěže a jeho jednání, kterým porušil práva žalobce k ochranným známkám a k obchodní firmě, vykazuje zároveň znaky skutkové podstaty nekalé soutěže podle ust. § 44 odst. 1 ObchZ - tzv. generální klauzule.

Druhý žalovaný pak jako subjekt s monopolním postavením na trhu, jehož hlavním úkolem je registrace doménových jmen - národní správa a provozování internetové domény nejvyššího stupně ".cz", neprovozuje své služby takovým způsobem, který by dostatečně ochránil všechny oprávněné osoby před spekulativními kroky třetích osob. Je tomu tak zejména proto, že druhý žalovaný přímo vynucuje nepřijatelné podmínky ve smlouvách s jinými účastníky trhu, a sám se zbavuje jakékoli odpovědnosti, bez jakékoli kontroly registruje libovolně přihlášená doménová jména, bez ohledu na jiné, právy chráněné statky a základní právní principy a hodnoty, na nichž stojí náš právní řád, mechanismus řešení případných konfliktů navržený a vynucovaný druhým žalovaným je již svou povahou diskriminační a nezaručuje dostatek právní jistoty pro subjekty, vstupující do smluvních vztahů s druhým žalovaným. Nespokojené subjekty se sice mohou obrátit na blíže neurčené nezávislé odborníky, kteří vyjádří své stanovisko, to však druhý žalovaný nemusí akceptovat a řídí se svým vlastním uvážením; druhý žalovaný je v případě porušení svých vlastních pravidel ze strany žadatele o registraci domény, nebo nezaplacení poplatku "oprávněn" podle svého (velmi širokého) uvážení zrušit nebo pozastavit s okamžitou platností registraci příslušného doménového jména, konečně druhý žalovaný nakládá s českým internetem - doménou nejvyššího stupně - ".cz", jako by se jednalo o jeho vlastní majetek. Jelikož je internetová síť nejen celosvětově, ale i v České republice nejen velmi významným prostředkem komunikace, ale místem, kde lze velmi jednoduše pouhým připojením počítače, získat informace a kontakty o stále větším počtu subjektů, ať již podnikatelských nebo i nepodnikatelských, přičemž nejběžnějším způsobem vyhledávání domovských stránek je zadání firmy nebo jména (bez háčků a čárek), jednání prvního žalovaného, které bylo přímo umožněno druhým žalovaným, významně poškozuje žalobce, neboť pro každého, kdo by chtěl získat informace o žalobci a jeho službách, a zadal by v prohlížeči firmu žalobce - tedy **www.x+y.cz**, žádné údaje o žalobci zpřístupněny nebudou. Proto má žalobce za to, že až do pravomocného skončení tohoto sporu je na místě navrženým předběžným opatřením zamezit dalším spekulativním převodům domény **x+y.cz** na další osoby. Toto předběžné opatření pak logicky směřuje proti druhému žalovanému, jehož předmětem činnosti je registrace doménových jmen, a který také na základě rozhodnutí soudu může zajistit, aby tato doména nebyla převedena. Žalobce k návrhu přiložil svůj výpis z obchodního rejstříku, výpis z registru zájmových sdružení právnických osob, osvědčení o registraci druhého žalovaného, výpisy z rejstříku domén, informace poskytované druhým žalovaným na internetu s uvedením aktuálního seznamu členů, informace o druhém žalovaném, formulář standardní smlouvy o registraci doménového jména, vyhotovený druhým žalovaným, aktuální výtisk současné podoby webové stránky www.x+y.cz, osvědčení o zápisech ochranných známek žalobce včetně dodatků a vyobrazení jednotlivých ochranných známek, popis historie žalobce, korespondenci mezi žalobcem a prvním žalovaným a údaje o rozhodnutích Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu. Na základě návrhu a přiložených listin má soud za osvědčené, že žalobce užívá obchodní firmu ve znění **x+y, a.s.**, je majitelem ochranných známek, v nichž ve všech je obsaženo slovní spojení **x+y**, ochranná známka č. 222222 je známkou všeobecně známou (podle dřívější úpravy proslulou), mezinárodně zapsanou, první žalovaný má prostřednictvím druhého žalovaného zaregistrovanou doménu **x+y**, pod internetovou doménou nejvyššího stupně ".cz". Podle ustanovení § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků, nebo je-li o zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření. Podmínky pro

nařízení předběžného opatření ve stadiu po zahájení řízení jsou v zásadě totožné s těmi, jež zákon vyžaduje pro nařízení předběžného opatření před zahájením řízení. Především musí být dostatečně osvědčena naléhavost potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků, a v míře odpovídající povinnostem vyplývajícím z předběžného opatření i nárok sám. V dané věci má soud za to, že podmínky pro nařízení předběžného opatření ve vztahu ke druhému žalovanému splněny jsou, neboť žalobce dostatečně osvědčil, že označení x+y je jeho obchodní firmou, a zároveň že toto označení je součástí jeho kombinovaných ochranných známek, z nichž jedna je známkou všeobecně známou. Zároveň osvědčil, že označení identické s jeho firmou a testovou částí ochranných známek je doménou, kterou má první žalovaný zaregistrovanou prostřednictvím druhého žalovaného. Naléhavost potřeby právě takto pojaté nezbytné úpravy poměrů účastníků vyplývá z toho, že je nezbytné zamezit tomu, aby za řízení ve věci samé nebyla až do jejího pravomocného skončení předmětná doména postupně převáděna na další osoby. Soud proto návrhu žalobce na nařízení předběžného opatření vyhověl v plném rozsahu. Podle ust. § 77 odst. 1 o.s.ř. zanikne předběžné opatření dnem právní moci rozhodnutí ve věci samé, nebude-li žalobě vyhověno, bude-li vyhověno pak uplynutím 15 dnů od vykonatelnosti rozhodnutí ve věci samé.

Soudní rozhodnutí 6 - Pravomoc soudu rozhodovat spory o doménová jména - 14. 6. 2000

Městský soud v Praze rozhodl dne 14. 6. 2000 v právní věci žalobkyně **B.** proti žalovaným: 1) **CZ.NIC** a 2) **P.** o uložení povinnosti zápisu do registrace doménových jmen a o návrhu na vydání předběžného opatření, k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 29. 3. 2000 tak, že uvedené usnesení soudu I. stupně zrušil a věc vrátil Obvodnímu soudu pro Prahu 6 k dalšímu řízení.

Napadeným usnesením ve shora uvedené právní věci soud I. stupně řízení zastavil, vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu jeho nákladů a rozhodl o vrácení jedné poloviny zaplaceného soudního poplatku žalobkyni. Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala vydání rozhodnutí, kterým by bylo uloženo prvému žalovanému zapsat do registrace doménových jmen II. stupně jako majitele specifikovaných doménových jmen žalobkyni a kterým by bylo druhé žalované uloženo strpět takovéto zapsání do registrace doménových jmen. Do doby vydání rozhodnutí o věci samé se domáhala žalobkyně nařízení předběžného opatření, kterým by bylo žalovaným zakázáno do doby vydání pravomocného rozsudku podnikat jakékoliv kroky směřující k převodu určených doménových jmen. Soud I. stupně dospěl k závěru, že uložení povinnosti ohledně registrace doménových jmen, tak jak se jej žalobkyně domáhá, nevyplývá ze vztahů, k jejichž projednání a rozhodování by byla dána pravomoc soudu, když se zároveň nejedná ani o jinou věc, kterou by soudy rozhodovaly na základě zákona. Dovodil tedy, že nedostatek pravomoci soudu je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení ve smyslu § 103 o. s. ř. a řízení proto dle § 104 o. s. ř. zastavil.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně včasné odvolání a odůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně vytýká, že z něj lze velmi obtížně dovodit, jakými úvahami se soud při rozhodování o zastavení řízení řídil. Za jediné možné vysvětlení rozhodnutí soudu I. stupně považuje to, že by snad soud I. stupně dospěl k závěru, že se jedná o veřejnoprávní vztah mezi žalobkyní a prvním žalovaným. Pokud by tomu tak ale skutečně bylo, musel by dle odvolatelky prvý žalovaný v této věci vystupovat jako účastník správního práva v postavení státního orgánu. To by mimo jiné znamenalo nutnost existence veřejnoprávní úpravy týkající se evidence doménových jmen, tato úprava však neexistuje a fakticky je národním registrátorem doménových jmen prvý žalovaný jako osoba práva soukromého. Odkazovala i na znění listiny základních práv a svobod, podle které se může každý domáhat stanoveným postupem práva u nezávislého a nestranného soudu a nemůže jít takto žalobkyni k tíži, že neexistuje výslovná právní úprava evidence doménových jmen. Navrhla, aby odvolací soud usnesení soudu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení soudu I. stupně a aniž by nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.) dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Soud I. stupně především pochybil, jestliže poté, co dospěl k závěru, že daná věc nespadá do soudní pravomoci vymezené v ustanovení § 7 odst. 1,2 o. s. ř., v rozporu s § 104 odst. 1 věta druhá o. s. ř. zároveň nevyslovil, kterému příslušnému orgánu ji postupuje. Rozhodnutí, ve kterém se soud omezí pouze na výrok o zastavení řízení pro nedostatek pravomoci je nepřípustné. Soud je naopak povinen zároveň určit, kterému správnímu orgánu přísluší o věci rozhodnout. To, že uvedený výrok usnesení soudu I. stupně neobsahuje, činí jeho rozhodnutí dle § 221 odst. 1 písm. c) nepřezkoumatelným a vedl k jeho zrušení a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 221 odst. 2 o. s. ř.)

V dalším řízení tedy bude muset nalézací soud (pokud dospěje ke stejnému závěru o nedostatku soudní pravomoci) kromě výroku o zastavení řízení též vyslovit, kterému orgánu věc postupuje. V případě zjištění, že žádný takovýto orgán neexistuje, bude vycházet z toho, že rozhodnutí o žalobou uplatněném nároku přísluší pouze soudu a žalobu projedná. Není totiž myslitelné odepřít výkon práva s poukazem na to, že neexistuje orgán nadaný k tomu pravomocí, když možnost domáhat se svých práv u soudu či jiných orgánů je zaručena mimo jiné článkem 36 listiny základních práv a svobod, jak správně akcentuje žalobkyně.

Soudní rozhodnutí 7 - Zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření - 20. 11. 2001

Vrchní soud v Olomouci rozhodl dne 20. 11. 2001 ve věci žalobce: **K.** proti žalovanému **O.S.** o návrhu na nařízení předběžného opatření, k odvolání žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 6. 2001 tak, že usnesení Krajského soudu v Ostravě změnil a návrh, aby předběžným opatřením bylo žalovanému uloženo zdržet se v souvislosti s propagováním svých služeb užití pojmu "X+Y" v jakékoliv kombinaci (s pomlčkou, bez pomlčky, s háčkem nad e nebo bez háčku, dohromady, velkým či malým písmem, aj.), dále i pojmu "XY" v jakékoli kombinaci zamítl. Návrh, aby předběžným opatřením bylo žalovanému uloženo do 24 hodin po doručení usnesení změnit znění domény "x+y.cz" na internetové stránce u správce domény pak Vrchní soud odmítl.

Shora označeným usnesením Krajský soud v Ostravě uložil žalovanému povinnost zdržet se v souvislosti s propagováním svých služeb užití pojmů "X+Y" v jakékoli kombinaci, dále i pojmu "XY" v jakékoli kombinaci, a to od okamžiku doručení usnesení. Do 24 hodin od doručení usnesení pak změnit znění domény " na internetové stránce u správce domény (doménové jméno). Dále uložil žalovanému, aby žalobci nahradil náklady řízení v částce Kč 1.850,- a žalobci uložil podat návrh na zahájení řízení ve věci samé do 90 dnů od právní moci usnesení. Dle odůvodnění "žalobce osvědčil, že je třeba zatímně upravit poměry účastníků tak, aby žalovaný rušitel práv žalovaného přestal se závadným jednáním a odstranil závadný stav". Soud prvého stupně tak zřejmě přisvědčil tvrzení žalobce, že žalovaný užívá bez souhlasu žalobce jeho ochrannou známku, kombinovanou, a to slovní s názvem "X+Y" a obrazovou s reprodukcí X+Y. Žalovaný ji užívá na internetových stránkách pod doménou "x+y.cz", a to slovní i obrazovou variantu tak, jak ji má žalobce zapsanou u Úřadu průmyslového vlastnictví Praha pod č. 123456ze dne 19. 2. 1996 a dále ji užívá jen jako slovní variantu jako označení doménového jména "x+y.cz".

Proti tomuto usnesení podal včas odvolání žalovaný. Namítá, že rozhodnutí soudu je nevykonatelné a spočívá v nesprávném posouzení věci. Žalobce má ochrannou známku "X+Y" registrovanou pro výrobek, nikoli pro službu. Nejde o všeobecně známou známku. Žalobce se tedy dle názoru žalovaného může domáhat právní ochrany proti stejným nebo obdobným výrobkům jiných soutěžitelů. Žalovaný však není výrobcem, nýbrž poskytovatelem služeb a podniká v předmětu činnosti koupě a prodej zboží a montáž autodoplňků, ochrannou známku žalobce tudíž neužívá a ani užívat nemůže pro žádný ze svých výrobků. Žalovaný v dohodě s žalobcem montoval do osobních automobilů mimo jiné autodoplňky i výrobek žalobce chráněný ochrannou známkou a tomuto výrobku ponechával pojmenování, kterým jej označil sám žalobce - tedy označením tvořeným zmíněnou ochrannou známkou. Touto montáží podle názoru žalovaného nemohla být porušena známkoprávní ochrana chráněného výrobku žalobce. Pokud tedy soud prvního stupně uložil žalovanému, aby se používání slov tvořících ochrannou známku "v souvislosti s propagováním svých služeb" zdržel, překročil rámec ochrany, která náleží ochranné známce výrobku. Zákaz užívání i jen samotného slova "XY" pak nemá oporu v žádném právním předpise. Výrok ukládající povinnost změnit název internetové domény u správce internetových domén považuje žalovaný za nevykonatelný. Žalovaný poukazuje na to, že registrace poskytování a užívání internetových domén první ani druhé třídy (internetových adres) není v ČR upravena žádným právním předpisem. V praxi se přidělováním internetových domén druhé třídy ve vztahu k doméně první třídy označení "cz" zabývá CZ.NIC, zájmové sdružení právnických osob, které přidělování názvů domén druhé třídy poskytuje smluvně za úplatu. Smluvní

vztah lze změnit opět pouze dohodou. Splnění povinnosti "změnit název" internetové domény u správce domény je proto nemožné. Žalovaný se proto domáhal zrušení napadeného usnesení.

Žalobce se k podanému odvolání nevyjádřil.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení (ustanovení § 206, § 212 a § 212a/ o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Z obsahu předloženého spisu odvolací soud zjistil, že žalobce svůj návrh na nařízení předběžného opatření, který podal dne 14. 6. 2001 u Krajského soudu v Ostravě odůvodnil tvrzením, že je majitelem ochranné známky kombinované - obrazové a slovní č. 123456 u Úřadu průmyslového vlastnictví v Praze, která obsahuje část slovní "X+Y" a je určena na ochranu výrobků a služeb "zařízení pro osobní automobily" *(označení výrobků a služeb pozměněno - pozn. CZ.NIC)*, a jeho práva tuto ochrannou známku na výrobcích nebo při poskytování služeb výlučně užívat porušuje žalovaný tím, že "zřídil na internetu doménu ve znění slovní části ochranné známky žalobce" a touto formou nabízí pod ochrannou známkou žalobce své služby a rovněž zařízení konkurenčních firem žalobce. Žalobce tvrdil, že jednání žalovaného mu přináší denně "další újmy", z čehož dovodil potřebu zatímně upravit poměry účastníků. K návrhu doložil výpis z OR, výpis z živnostenského rejstříku žalovaného, zápis ochranné známky č. 123456 a fotokopie internetových stránek - prohlížení údajů domény "x+y.cz". Nato již soud prvního stupně rozhodl nyní napadeným usnesením.

Odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně především nepovažuje za osvědčené tvrzení žalobce, že ochrannou známku "X+Y" má žalobce registrovánu též pro své služby. V rubrice "seznam chráněných výrobků a služeb" je v zápise Úřadu průmyslového vlastnictví č. 123456 uveden kód 00 - zařízení pro osobní automobily *(označení pozměněno - pozn. CZ.NIC)*. Je tedy nutno přisvědčit odvolací argumentaci žalovaného, že za situace, kdy není výrobcem obdobného zařízení nezasahuje do rámce ochrany náležející ochranné známce výrobku (§ 14 odst. 1 z. č. 400/2000 Sb.). Nadto odvolací soud shledává, že žalobcova skutková tvrzení o tom, jakým způsobem údajně žalovaný porušuje jeho práva k ochranné známce, případně se dopouští nekalé soutěže, naprosto neodůvodňují požadavek formulovaný v petitu, tj. zdržet se v souvislosti s propagováním svých služeb užití pojmu "X+Y" či XY. Jediné konkrétní tvrzené jednání žalovaného spočívá ve "zřízení domény na internetu, pod níž nabízí své služby". K odstranění tohoto stavu však zřejmě směřuje požadavek žalobce na uložení povinnosti "změnit doménu" a není tak zřejmé, zda a jakým jiným způsobem v souvislosti s propagováním svých služeb, žalovaný pojmy "X+Y" či "XY" užívá a k zamezení jakého konkrétního jednání žalovaného by tak mělo dojít. Z fotokopie internetové stránky je zřejmé, že žalovaný prezentuje své služby tak, že dodá i namontuje zařízení pro osobní automobily. Žalobce rovněž naprosto nedostatečně tvrdí, jaké újmy mu vznikají tvrzeným jednáním žalovaného a chybí tedy i další předpoklad pro nařízení předběžného opatření, to je osvědčení potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků. Návrh na užívání předběžného opatření spočívající v požadavku na zdržení se užití pojmu "X+Y" či "XY" tak odvolací soud shledává nedůvodným, a proto v tomto odstavci výroku napadené usnesení změnil tak, že návrh zamítl (ustanovení § 220 odst. 2 o. s. ř.).

Pokud jde o požadavek formulovaný v petitu jako uložení povinnosti změnit znění domény "x+y.cz" na internetové stránce u správce domény, tak odvolací soud považuje odvolací argumentaci žalovaného za naprosto správnou. Petit návrhu na nařízení předběžného opatření tak, jak jej soud prvního stupně převzal do výroku napadeného usnesení je neurčitý a tudíž i nevykonatelný, navíc nesměřuje k zatímní úpravě poměrů účastníků a je jím tak předjímáno rozhodnutí ve věci. Zejména však pro jeho neurčitost, kdy není zřejmé, co konkrétně by měl žalovaný ke splnění uložené povinnosti vykonat a jak by měl požadovanou změnu (a jakou) provést, nezbylo odvolacímu soudu než v tomto požadavku návrh žalobce odmítnout (ustanovení § 75a o. s. ř.).

Soudní rozhodnutí 8 - Zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření - 5. 2. 2002

Městský soud v Praze rozhodl dne 5. 2. 2002 v právní věci navrhovatele: C. proti odpůrci: 1. CZ.NIC, 2. P. o návrhu na vydání předběžného opatření tak, že zamítl návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by soud nařídil 1. odpůrci, aby pozastavil registraci doménových jmen x+y a x+yabc v rejstříku CZ doménových jmen ve smyslu pravidel registrace doménových jmen 1. odpůrce a provedl blokaci těchto doménových jmen pro registraci změn týkajících se těchto doménových jmen a 2. odpůrci zakázal převádět vlastnické právo ke kterémukoliv z doménových jmen x+y a x+yabc v doméně CZ na třetí osoby, zřizovat zástavní právo nebo předkupní právo k těmto doménám ve prospěch třetích osob nebo poskytovat tato doménová jména k úplatnému nebo bezúplatnému užívání ve prospěch třetích osob.

Navrhovatel se domáhal proti odpůrcům nařízení předběžného opatření ve znění výroku tohoto rozhodnutí a uvedl, že je podnikatelem v oblasti nemovitostí a jeho obchodní firma je registrována Úřadem průmyslového vlastnictví pod č. 123456 jako ochranná známka. Odpůrce č. 1 je zájmovým sdružením právnických osob pověřeným k výhradní registraci a správě doménových jmen v rámci domény CZ. Odpůrce č. 2 podniká v oblasti informačních technologií, zejména v oblasti poradenství, projektování a realizace počítačových sítí, zabývá se dodávkami komponentů pro hardware a software, tvorbou a správou internetových prezentací a www stránek na území ČR. 2. odpůrce provozuje pod předmětnými doménovými jmény v rámci domény CZ internetové stránky, na kterých publikuje informace nemající souvislost s podnikáním navrhovatele na území ČR, které mohou vyvolat zdání nezákonných postupů navrhovatele a zlehčují jeho dobré jméno. Navrhovatel používá stejná doménová jména v jiných státech, zde vykonává svou podnikatelskou činnost a jejich užívání je pro navrhovatele typickým, uvedená doménová jména jsou všeobecně známou známkou. Navrhovatel se marně snažil získat nápravu u obou odpůrců. Dle názoru navrhovatele lze jednání odpůrce č. 2 hodnotit jako čistě spekulativní jednání v rozporu s pravidly hospodářské soutěže a dobrými mravy, proti nimž je navrhovatel připraven se bránit právními kroky. Tím, že navrhovateli vzniká škoda a hrozí převod vlastnického práva k předmětným doménovým jménům na třetí osoby, domáhal se navrhovatel zatímní úpravy poměrů účastníků.

Soud při posouzení odůvodněnosti návrhu ve vztahu navrhovatele k 2. odpůrci vycházel z listin připojených k návrhu a zjistil jednak z výpisu z rejstříku ochranných známek vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví ČR, že navrhovateli nesvědčí právo majitele k ochranné známce č. 123456 tak, jak v návrhu uvedl. Jiná známkoprávní ochrana navrhovatelem osvědčena nebyla. Dále bylo vycházeno z připojených výpisů z obchodních rejstříků obou těchto subjektů, podle nichž se sice oba subjekty střetávají ve shodném předmětu podnikání, vymezeném jako "koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej", vycházeno však z odůvodnění návrhu, je podstatným předmětem podnikání navrhovatele poskytování poradenství a zprostředkování služeb v oblasti nemovitostí. Naproti tomu odpůrce podniká v oblasti informačních technologií. Tudíž se tito podnikatelé nestřetávají jakožto soutěžitelé v hospodářské soutěži ve smyslu ust. § 44 a násl. obch. zák., jak navrhovatel dovozoval v článku IX. návrhu. Taktéž uváděné spekulativní chování 2. odpůrce v souvislosti s nabízeným zpeněžením doménových jmen nebylo osvědčeno tak, aby byl na jisto postaven zlý úmysl odpůrce jako přihlašovatele domén jednat spekulativně, a to zejména proto, že z návrhu není zřejmý jakýkoli vztah 2. odpůrce k navrhovateli.

Podle ust. § 74 odst. 1 o. s. ř. může soud nařídit předběžné opatření před zahájením řízení ve věci a požadovat jím úpravu poměrů účastníků do doby rozhodnutí ve věci samé, avšak pouze za předpokladu, že tvrzené skutečnosti uváděné v návrhu na nařízení předběžného opatření byly náležitě osvědčeny. K náležitostem návrhu na předběžné opatření patří mimo jiné i vylíčení, jakou žalobu je navrhovatel připraven u soudu uplatnit a čeho se bude budoucí žalobou domáhat tak, aby bylo zřejmé, že navrhované předběžné opatření je založeno na shodném skutkovém základu a tudíž posouzení.

S ohledem na to, že předmětný návrh tuto náležitost postrádá a ani uváděné skutečnosti nebyly navrhovatelem dostatečně osvědčeny, byl návrh zamítnut jak proti druhému odpůrci, tak proti odpůrci prvému, jehož postavení v předmětném návrhu je odvozeno od výsledku rozhodnutí ve vztahu k druhému odpůrci.

Soudní rozhodnutí 9 - Předběžné opatření - 13. 3. 2002

Krajský soud v Praze rozhodl dne 13. 3. 2002 v právní věci žalobce K., proti žalovanému L., o obchodní firmu, o dobrou pověst právnické osoby a nekalou soutěž, přiměřené zadostiučinění ve výši Kč 50.000,-, s návrhem na nařízení předběžného opatření tak, že nařídil předběžné opatření, podle kterého je žalovaný povinen (1) odstranit internetovou stránku zobrazenou pod doménovým jménem "x+y.cz", (2) zdržet se užívání doménového jména "x+y.cz" a (3) zdržet se převodu doménového jména "x+y.cz" na třetí osobu. Soud zároveň předběžným opatřením rozhodl, že CZ.NIC je povinen zdržet se realizace převodu doménového jména "x+y.cz" ze žalovaného na třetí osobu.

Žalobce se domáhá žalobou doručenou soudu dne 8. 3. 2002 rozhodnutí, kterým by soud žalovanému uložil povinnost zdržet se užívání doménového jména "x+y.cz", povinnost požádat CZ.NIC o převod tohoto doménového jména ze žalovaného na žalobce, povinnost zaplatit přiměřené zadostiučinění ve výši Kč 50.000,- a dále, kterým by soud určil, že užití slovní ochranné známky "X+Y" č. přihlášky 123456 pro vyjmenované třídy je nedovoleným jednáním. Těchto nároků se žalobce domáhá z několika titulů, a to s ohledem na to, že žalovaný při vytýkaném jednání neoprávněně užívá obchodní firmu žalobce - z titulu ochrany před zásahy do práv neoprávněným užíváním firmy ve smyslu ust. § 12 odst. 1 ObchZ, vzhledem k šíření informací o žalobci způsobilých poškodit jeho pověst u veřejnosti a obchodních partnerů - z titulu ochrany proti neoprávněným zásahům do dobré pověsti ve smyslu ust. § 19b odst. 3 ObčZ, a vzhledem k tomu, že účastníci jsou v postavení soutěžitelů a jednání žalovaného je způsobilé žalobce poškodit v jeho podnikatelském postavení - z titulu ochrany před jednáním nekalé soutěže ve smyslu jak generální klauzule (ust. § 44 odst. 1 ObchZ) tak dle ust. § 47 a 50 odst. 1 ObchZ.

Na odůvodnění žalobce uvedl, že účastníci působí na trhu v oblasti obchodu a služeb zejména týkajících se realit, přičemž žalobce je pod svou firmou zapsán v obchodním rejstříku již od 22. 7. 1999. Žalovaný ačkoliv nikdy pod označením tvořícím firmu žalobce nikdy nevystupoval, dne 12. 11. 2000 pro sebe registroval u sdružení CZ.NIC doménové jméno "x+y.cz", následně pak podal u Úřadu průmyslového vlastnictví přihlášku slovní ochranné známky "X+Y" pro vyjmenované třídy. Závadné jednání žalovaného pak zejména spočívá v tom, že pod doménou "x+y.cz" zobrazuje internetové stránky s takovým obsahem, který poškozuje práva žalobce. V poslední době to jsou stránky s textovými a obrazovými prvky pornografického charakteru včetně odkazů pro vstup na jiné stránky s touto tematikou. Registrací předmětného doménového jména a jeho užíváním, charakterem obsahu internetových stránek pod tímto doménovým jménem, žalovaný poškozuje žalobce a zasahuje do jeho práv.

Současně se žalobou žalobce navrhl, aby soud nařídil předběžné opatření v takovém rozsahu, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Na odůvodnění návrhu na předběžné opatření žalobce uvedl, že je třeba zatímně upravit poměry účastníků do skončení řízení o žalobě, a to jak z důvodu, že opakovaně dochází k poškozování žalobce v jeho postavení, ale též pro obavu před převodem předmětného doménového jména na další osobu jednající ve shodě se žalovaným, čímž by nadále pokračovala možnost žalovaného poškozovat tímto způsobem žalobce. K zamezení tomuto dalšímu převodu se proto žalobce domáhá uložení povinnosti i sdružení CZ.NIC, které je registrátorem internetových domén v České republice.

K osvědčení nároku na nařízení předběžného opatření navrhl žalobce shodné důkazy, které navrhl k prokázání důvodnosti nároku ve věci samé.

Podle ust. § 102 o. s. ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření. Podmínky pro nařízení předběžného opatření ve stadiu po zahájení řízení jsou v podstatě totožné s těmi, jež zákon vyžaduje pro nařízení předběžného opatření před zahájením řízení (§§ 74 a násl. o. s. ř.). Vždy je třeba osvědčit naléhavost potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků a také samotný nárok do té míry, aby bylo i bez provedeného dokazování zřejmé, že jeho úspěšné uplatnění není zjevně vyloučeno. Předběžné opatření nepředbíhá rozhodnutí ve věci samé, nelze jej nařídit tam, kde nejde o úpravu dočasnou, ale ve svých důsledcích konečnou. Také proto by neměl návrh na nařízení předběžného opatření kopírovat obsahově návrh ve věci samé. To však neplatí absolutně, právě nároky vyplývající z ust. § 44 a násl. ObchZ jsou toho důkazem, neboť v těchto případech, a to platí i pro projednávanou věc, je návrh na nařízení předběžného opatření shodný nebo částečně shodný s některými nároky uplatněnými ve věci samé. Rozhodující pro posouzení návrhu je hledisko zabránění vzniku popřípadě rozšiřování újmy žalobce.

Dle ust. § 76 odst. 2 o. s. ř. lze předběžným opatřením uložit povinnost někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li to na něm spravedlivě žádat.

V dané věci se žalobce domáhá zdržovacího nároku obsahově shodného v návrhu na nařízení předběžného opatření tak ve věci samé. Jedná se o povinnost zdržet se užívání předmětného doménového jména, ostatní nároky uplatněné v návrhu na nařízení předběžného opatření směřují k opodstatnění závadného stavu - odstranění internetové stránky se závadným obsahem, k zamezení případnému převodu doménového jména na další osobu.

Z předložených listin má soud za osvědčené, že dle zápisů v obchodním rejstříku týkajících se žalobce a žalovaného, jsou účastníci právnické osoby - společnosti, podnikající mimo jiné ve shodné oblasti podnikání s realitami. Jedná se o společnosti v konkurenčním postavení, tedy o soutěžitele. Dále z výpisu týkajícího se žalobce má soud za osvědčené, že žalobce užívá svou obchodní firmu ode dne jeho zápisu do obchodního rejstříku, tedy od 22. 7. 1999. Z výpisu z databáze ochranných známek má soud za osvědčené, že žalovaný je přihlašovatelem slovní ochranné známky X+Y pod číslem přihlášky 123456. Z výpisu z internetové databáze doménových jmen vedené sdružením CZ.NIC má soud za osvědčené, že od 12. 11. 2000 je doména "x+y.cz" registrována a od tohoto data je žalovaný vlastníkem a plátcem této domény, od 9. 10. 2001 technickým správcem. Pravidly registrace doménových jmen platnými od 1. 9. 1999 do 28. 2. 2001 a od 1. 3. 2001 do 28. 2. 2002 osvědčuje žalobce principy registrace doménových jmen sdružením CZ.NIC. Exekutorským zápisem EZ 02/02 ze dne 15. 2. 2002 žalobce osvědčuje skutkový stav - použití předmětné domény a výsledek zadání této internetové domény v počítači, vedoucí k otevření internetové stránky obsahující obrázek pornografického obsahu a německý text související s obrázkem.

Při takto osvědčeném stavu věci dospěl soud k závěru, že návrh na nařízení předmětného předběžného opatření je důvodný v celém rozsahu. Žalobce osvědčil, že má prioritní právo užívat firmu a tím právo domáhat se ochrany proti neoprávněnému zásahu do tohoto práva. Dále žalobce osvědčil, že jednání žalovaného je jednáním v hospodářské soutěži, neboť účastníci podnikají ve shodné oblasti podnikání. Dále žalobce osvědčil, že žalovaný je evidován u sdružení zajišťujícího registraci doménových jmen v České republice jako vlastník domény, která obsahuje slovo tvořící firmu žalobce. Užití tohoto označení, které je příznačné pro podnikatelskou aktivitu žalobce, tím způsobem, jak bylo osvědčeno exekutorským zápisem, lze považovat za jednání způsobilé přivodit soutěžiteli újmu, a to s ohledem na způsob tohoto užití, stejně tak i za jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže. Soud s ohledem na shora uvedené má za to, že jsou splněny podmínky a zákonné předpoklady pro nařízení předběžného opatření a tím k dočasné úpravě poměrů účastníků. Zatímní úprava je důvodná jak z hlediska zamezení dalšího užívání doménového jména, tak z hlediska odstranění závadného stavu spočívajícího v tom, že pod doménovým jménem, nesoucím hlavní prvek v označení tvořící firmu žalobce, jsou internetové stránky pornografického charakteru, což vytváří dojem, že se tak děje z vůle žalobce. Žalobce však nemá možnost obsah stránek jakýmkoli způsobem ovlivnit. S ohledem na preventivní charakter předběžného opatření má soud zato, že je nutno zamezit i případnému pokračování v poškozování práv žalobce a případnému vzniku újmy na jeho straně a zabránit převodu předmětné domény na třetí osobu. Vzhledem k tomu, že doména je registrována u sdružení CZ.NIC oprávněného registrovat doménová jména a zajišťovat jejich správu, dospěl soud k závěru, že v daném případě lze spravedlivě požadovat na tomto sdružení, aby se zdrželo realizace převodu předmětného doménového jména na třetí osobu. Proto soud vyhověl v souladu s ust. § 76 odst. 3 o. s. ř. i návrhu směřujícímu proti někomu, kdo není účastníkem tohoto řízení.

Soudní rozhodnutí 10 - Předběžné opatření - 31. 1. 2002

(rozhodnutí odvolacího soudu k odvolání žalobce proti usnesení soudu prvního stupně - viz. Soudní rozhodnutí 2*)*

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 31.1.2002 v právní věci žalobce **K.** proti žalovaným: 1. **CZ.NIC** a 2. **M.** o splnění povinnosti ze smlouvy a ochranu proti jednání nekalé soutěže spolu s návrhem na vydání předběžného opatření, k odvolání žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27.8.2001 takto: Usnesení soudu prvního stupně se mění tak, že první žalovaný je povinen zdržet se provádění změn v registraci domény "xyz.cz" vyjma jejího převodu z druhého žalovaného na žalobce, druhý žalovaný je pak povinen zdržet se poskytování informací o své osobě a poskytovaných službách na internetových stránkách s využitím domény "xyz.cz". Ve zbytku se zamítavý výrok usnesení soudu prvního stupně potvrzuje.

Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh na vydání předběžného opatření, jímž by prvnímu žalovanému byla uložena povinnost zdržet se provádění změn a neumožnit třetí osobě, aby provedla změnu údaje o majiteli domény "xyz.cz" v rejstříku (databázi) domén pod doménou nejvyššího stupně "cz", který první žalovaný spravuje a který je přístupný na internetových stránkách na adrese http://www.nic.cz, druhému žalovanému pak povinnost zdržet se poskytování jakýchkoli informací o své osobě a o službách, které poskytuje, veřejnosti anebo jednotlivcům, prostřednictvím elektronické pošty anebo stránek sítě World Wide Web, za využití domény s názvem "xyz.cz". V odůvodnění soud uvedl, že ke svému návrhu na vydání předběžného opatření, podanému zároveň se žalobou ve věci samé, žalobce tvrdil, že si

v r. 1997 zaregistroval u právního předchůdce prvního žalovaného internetovou doménu "xyz.cz", kterou užíval až do 6.8.2001, poté ji začal užívat druhý žalovaný. Ten žalobci sdělil, že jako vlastník předmětné domény hodlá ji využívat sám a k 6.8.2001 znemožnil žalobci přístup k doméně. Šetřením u prvního žalovaného žalobce zjistil, že dne 14.8.2000 mělo dojít k převodu domény ze žalobce na druhého žalovaného a že s tímto převodem za žalobce souhlasil pan M.H. (nyní společník žalovaného). Jak dále žalobce tvrdil, k převodu domény nebyly splněny zákonné podmínky, nedošlo k naplnění pravidel, vydaných prvním žalovaným od r. 1999, nebyl zde projev vůle žalobce, jakožto majitele domény ji převést na třetí osobu, neboť panu M.H. v době převodu domény zanikl mandát člena představenstva žalobce, navíc nebylo jednáno v souladu se zápisem v obchodním rejstříku. Pan M.H. nebyl rovněž k převodu domény zmocněn. Tím, že nedošlo platně k převodu ze žalobce na druhého žalovaného, první žalovaný neplní svou smluvní povinnost umožnit žalobci užívání domény "xyz.cz", resp. umožňuje takové užívání druhému žalovanému, čímž žalobci vznikají rozsáhlé škody. Žalobce se obává, že by mohl první žalovaný přivolit k další změně v registraci domény, a proto navrhl předběžným opatřením toto prvnímu žalovanému znemožnit. Druhý žalovaný, jenž podniká ve shodném předmětu podnikání, na stránkách uvedené domény (ač si musí být vědom neplatnosti jejího převodu) propaguje své služby, tím se dopouští jednání nekalé soutěže. Poté, co soud v odůvodnění uvedl obecně podmínky pro vydání navrženého předběžného opatření, dospěl k závěru, že v daném případě zde nejsou skutkové okolnosti vztahu žalobce a druhého žalovaného náležitě osvědčeny, poukázal přitom na tvrzení, že k převodu domény došlo již v srpnu 2000, přitom ji žalobce užíval až do srpna 2001. U prvního žalovaného pak schází k vydání navrženého předběžného opatření splnění podmínky naléhavosti úpravy poměrů účastníků a alespoň osvědčení obavy, že doména bude dále převedena na třetí osobu. Soud proto odkázal žalobce na řízení ve věci samé a návrh na vydání předběžného opatření zamítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, v němž vytýká soudu prvního stupně nesprávnost jeho závěrů. Pokud soud poukázal na roční prodlevu od data převodu (srpen 2000) do ukončení užívání domény žalobcem (srpen 2001), pak žalobce znovu uvedl, že teprve z dopisu druhého žalovaného ze dne 4.8.2001 se o údajném převodu domény a jejím novém majiteli dozvěděl. Poukázal přitom na listiny, jež předložil ke svému návrhu. K neosvědčení obavy z možného dalšího převodu domény ve vztahu k prvnímu žalovanému žalobce uvedl, že již skutečnost, že v daném případě první žalovaný porušil své povinnosti ze smlouvy o registraci domény se žalobcem, nerespektoval ani svá vlastní pravidla, pak s ohledem na dosavadní chování žalovaných je zde důvodnost obavy žalobce, že v nelegálních převodech bude pokračováno. Znovu shrnul své důvody, pro něž má za to, že je na místě předběžné opatření v navrženém znění vydat a navrhl, aby odvolací soud v tomto směru napadené usnesení změnil.

Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a násl. o.s.ř. a aniž by nařizoval ve věci jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.), dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

V daném případě žalobce žádá vydání předběžného opatření ve shora uvedeném znění s odůvodněním, že první žalovaný vůči němu porušil smlouvu o registraci domény "xyz.cz" a vlastní pravidla pro registraci doménových jmen, když zaregistroval změnu majitele domény k 14.8.2000, a druhý žalovaný, který doménu užívá, ač si musí být vědom neplatnosti převodu, jedná vůči němu nekalosoutěžně, neboť - při shodnosti předmětu podnikání - těží z pověsti žalobce a jeho služeb, tak jak byly dosud na stránkách domény prezentovány a zákazníky vyhledávány. Tvrdí a osvědčil předloženými listinami, že na valné hromadě společnosti žalobce dne 25.7.2000 nebyl dosavadní místopředseda představenstva pan M.H. zvolen do představenstva společnosti, v údajích o doméně však zůstal registrován za žalobce jako administrativní kontaktní osoba ve vztahu k prvnímu žalovanému a že jmenovaný oznámil prvnímu žalovanému dne 14.8.2000 souhlas provedením změn v registraci domény a že jmenovaný se stal společníkem žalovaného. Osvědčil dále, že 4.8.2001 druhý žalovaný mu oznámil, že jako majitel domény od 6.8.2001 mění její další využití a že v současné době tento žalovaný doménu užívá (vedle další domény "abc.cz"). Žalobce dále osvědčil široké využívání domény "xyz.cz" do uvedené změny pro svou prezentaci a že na www stránkách se nyní prezentuje pod doménovým jménem "wxyz.cz".

Na rozdíl od soudu prvního stupně má odvolací soud k podstatné části návrhu na vydání předběžného opatření podmínky pro jeho vydání podle § 102, § 74 a násl. o.s.ř. za splněné. Je třeba vzít za osvědčené, že zde došlo k změně majitele domény ze žalobce na žalovaného, kterou žalobce přitom pro svou činnost (ke své prezentaci) nezbytně potřeboval, přičemž okolnosti tohoto převodu bude možno (a třeba) sice zjistit a postavit najisto až v řízení ve věci samé, z předložených listin lze však mít za osvědčené žalobcem, že k němu došlo proti vůli žalobce. Okolnost, jež je zde osvědčena, že ve vztahu k prvnímu žalovanému ve věci převodu domény jednal za žalobce někdo, kdo se stal společníkem druhého žalovaného a že zde v rozhodné době vznikly podle zápisu z valné hromady zřejmě rozpory mezi akcionáři žalobce, přitom druhý žalovaný je takovým menšinovým akcionářem, nesvědčí pro dobrou víru druhého žalovaného při nabytí domény žalobce (ostatně tuto doménu, jak se ze spisu jeví být osvědčeno, ani pro svou prezentaci nutně nepotřeboval). Pak soud prvního stupně pochybil, pokud navrženým předběžným opatřením po dobu řízení ve věci samé poměry účastníků podle § 102 o.s.ř. neupravil. Není nijak nepřiměřené - za situace, kdy prezentace žalobce a druhého žalovaného na internetových stránkách je realizována v jiných doménách - uložení příkazu druhému žalovanému zdržet se své prezentace na stránkách domény "xyz.cz" a zároveň (k zachování stavu a vyloučení možných změn v okruhu účastníků) uložení povinnosti prvnímu žalovanému zdržet se provádění změn (vyjma převodu domény zpět na žalobce) v registraci majitele domény. Odvolací soud z uvedených důvodů proto dospěl k závěru, že podmínky pro uložení těchto příkazů včetně jejich nezbytnosti jako dočasného řešení poměrů účastníků jsou zde podle § 102, § 74 a násl. o.s.ř. dány, v tomto rozsahu proto napadené usnesení změnil podle § 220 odst. 1 o.s.ř., ve zbytku pak zamítavý výrok usnesení podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Soudní rozhodnutí 11 - Předběžné opatření - 19. 6. 2001

(proti tomuto rozhodnutí bylo žalovaným podáno odvolání, o kterém bylo rozhodnuto - viz. Soudní rozhodnutí 12)

Městský soud v Praze, pracoviště Slezská 9, Praha 2, rozhodl dne 19. 6. 2001 v právní věci navrhovatele **S.** proti odpůrci **D.** o návrhu na nařízení předběžného opatření tak, že nařídil předběžné opatření, podle kterého (1) Odpůrce je povinen zdržet se užívání doménového jména **x+y+z.cz**, (2) Navrhovatel je povinen podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto usnesení návrh na zahájení řízení ve věci samé a (3) Navrhovateli se vrací přeplatek na soudním poplatku z návrhu ve výši Kč 500,00 po právní moci tohoto rozhodnutí.

Navrhovatel je podnikatelem zapsaným do obchodního rejstříku pod firmou S. spol. s r.o. od 24. 2. 1998, podniká v oblasti koupě zboží za účelem dalšího podnikání jako předmět činnosti provádí rovněž digitalizaci listinné dokumentace, poradenskou činnost v oblasti výpočetní techniky včetně digitalizace listinné dokumentace, poradenskou činnost v oblasti software apod. Dne 15. 12. 2000 podal u Úřadu průmyslového vlastnictví dva návrhy na zápis ochranné známky slovní kombinované "x+y+w" a od 11. 3. 1998 užívá doménové jméno "**x+y+w.cz**" registrované v databázi RIPE v souvislosti s rozvojem Internetu a na serveru označeném tímto doménovým jménem uveřejňuje informace o svém podnikání a nabízí služby týkající se především elektronického převodu dokumentů, tzv. digitalizace listinné dokumentace a činností souvisejících.

Odpůrce vystupuje ve shodném konkurenčním prostředí, neboť jeho společnost se zabývá rovněž elektronickým zpracováním dokumentů, spisovou službou a archivací, včetně dodávky technologií elektronického zpracování dokumentů a jako přímý konkurent v hospodářské soutěži si od 24. 10. 2000 zaregistroval doménu se jménem "**x+y+z.cz**", přičemž podle databáze registrátora CZ.NIC je u popisu účelu domény uvedeno "Služba převodu papírových dokumentů do elektronické podoby". Tuto doménu pak užívá tak, že má nastavené přesměrování na doménu (server) "**a+b+c.cz**", tudíž zadáním názvu - adresy serveru "**x+y+z.cz**" se objeví stránky odpůrce.

Navrhovatel se proto domáhá ochrany formou předběžného opatření v souvislosti s dříve přihlášenou a zapsanou doménou, shodnou s firmou navrhovatele, zapsanou do obchodního rejstříku, s odkazem na jednání příčící se dobrým mravům hospodářské soutěže a upravené ust. § 47 příp. ust. § 48 obch. zák., jakož i podle generální klauzule nekalé soutěže upravené v ust. § 44 odst. 1 obch. zák., dále s odkazem na přihlášku ochranné známky u Úřadu průmyslového vlastnictví a s poukazem na fonetickou shodnost označení odpůrcovy domény a shodnost nebo obdobnost nabízených informací o podnikatelských aktivitách a nabídkách služeb navrhovatele a odpůrce. Odůvodněnost postupu prostřednictvím předběžného opatření pak odůvodňuje trvalou a zvyšující se újmou navrhovatele přicházejícího o zákazníky a tím vzniklou škodu.

Navrhovatel podle soudu dostatečně osvědčil svá tvrzení obsažená v návrhu vlastním výpisem z obchodního rejstříku, podle něhož byl navrhovatel zapsán do tohoto rejstříku k datu 24. února 1998 pod označením firmy "S. spol. s r.o." a s uvedením předmětu podnikání spočívajícím mimo jiné v digitalizaci listinné dokumentace a poradenské činnosti v tomtéž oboru a oblasti software; marketingovými a jinými obdobnými nabídkovými materiály navrhovatele osvědčujícími aktivně vyvíjenou činnost v

oblasti software a elektronickém zpracování dokumentů apod.; výpisem z databáze CZ.NIC ze dne 13. 6. 2001 a doklady o úhradě za užívání domény od roku 1998 osvědčujícími vlastnictví navrhovatele k doménovému jménu "**x+y+w.cz**" s datem registrace od 11. 3. 1998 a registrace v systému CZ.NIC od 11. 10. 1999; přihláškami ochranné známky "x+y+w" u Úřadu průmyslového vlastnictví; stranou z výtisku Hospodářských novin ze dne 22. května 2001 obsahující inzerci důležitých internetových adres, mezi nimiž figuruje jak navrhovatel inzerující digitalizaci dokumentů a formulářů pod adresou www.x+y+w.cz, tak odpůrce inzerující elektronické zpracování dokumentů, spisovou službu a archivaci pod adresou www.a+b+c.cz; výpisem z rejstříku domén ze dne 5. 2. 2001, osvědčujícím vlastnictví odpůrce k doménovému jménu "**x+y+z.cz**" registrovaným od 24. 10. 2000 a konečně znaleckým posudkem provedeným soudním znalcem v oboru elektronika na základě zadání navrhovatele, požadujícího provést zjištění a zadokumentování obsahu www stránek, nacházejících se na Internetu na adrese http://www.x+y+z.cz, obsahujícím zjištění, že na doméně "**x+y+z.cz**" má její provozovatel a vlastník - odpůrce nastaveno přesměrování na jeho doménu "**a+b+c.cz**", tudíž zadáním adresy se jménem domény "**x+y+z.cz**" se objeví stránky odpůrce užívané za účelem nabídky služeb převodu papírových dokumentů do elektronické podoby.

Podle ust. § 74 odst. 1 o.s.ř. může soud vydat předběžné opatření, je-li potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků naléhavá a rozhodné skutečnosti v návrhu uvedené jsou náležitě osvědčeny.

Je třeba vycházet z toho, že registrace doménového jména nepožívá ochrany tak, jako tomu je u zapsané ochranné známky ve smyslu přísl. ust. zák. č. 137/1995 Sb. o ochranných známkách, nelze rovněž užíváním domény zasahovat do práv nositele firmy zapsané do obchodního rejstříku, a to zejména tehdy, vyvíjí-li tento nositel firmy shodnou nebo obdobnou podnikatelskou činnost vyvíjenou s uživatelem domény. Zápis a užívání domény shodné nebo zaměnitelné s firmou jiného podnikatele a rovněž soutěžitele, střetávajícího se v hospodářské soutěži na shodném nebo obdobném trhu nabídky a poptávky, může a nutně musí vyvolat nepřípustné nebezpečí záměny těchto subjektů, či dokonce nežádoucí parazitování na pověsti druhého soutěžitele, jak upravuje ust. § 47 a § 48 obch. zák. a z toho dovozované chování v rozporu s dobrými mravy soutěže, jak vyplývá z ust. § 44 generální klauzule nekalé soutěže upravené obch. zák.

Soud při zvažování postupu podle ust. § 74 odst. 1 o.s.ř. vycházel z osvědčené skutečnosti, že se oba subjekty pohybují ve shodném oboru podnikání a nabízejí mimo jiné tzv. digitalizaci listinné dokumentace, a to rovněž prostřednictvím Internetu, jakožto rozšířené formy poskytování informatiky a nabídky služeb své firmy. Užitím názvu domény "**x+y+z**" foneticky shodného s názvem domény "**x+y+w**" a označením firmy navrhovatele (co se týče ochranné známky, nepožívá navrhovatel dosud ochrany ve smyslu ust. § 15 odst. 1 zák.č. 137/1995 Sb.) může dojít k nebezpečí záměny o poskytovateli služeb nabízených prostřednictvím Internetu a tudíž nežádoucímu zásahu do práv druhého soutěžitele. Soud proto shledal návrh na nařízení předběžného opatření opodstatněným s tím, že byly splněny veškeré podmínky pro zatímní úpravu poměrů účastníků vyžadované ust. § 74 odst. 1 o.s.ř.

Protože definitivní úpravu může přinést až rozhodnutí ve věci samé, bylo navrhovateli uloženo v souladu s ust. § 76 odst. 3 o.s.ř. podat ve stanovené lhůtě návrh na zahájení řízení, bez něhož marným uplynutím lhůty předběžné opatření zanikne (§ 77 odst. 1 písm. a) o.s.ř.).

O náhradě nákladů předběžného rozhodnutí bude rozhodnuto podle § 145 o.s.ř. v rozhodnutí ve věci samé.

Soudní poplatek z návrhu na vydání předběžného opatření činí podle Pol. č. 3 Sazebníku poplatků zák. č. 255/2000 Sb. částku Kč 500,00. Žalobci se proto vrací přeplatek ve výši Kč 500,00 v souladu s ust. § 10 odst. 1 citovaného zákona.

Soudní rozhodnutí 12 - Potvrzení předběžného opatření - 31. 1. 2002

(rozhodnutí odvolacího soudu k odvolání žalovaného proti usnesení soudu prvního stupně - viz. Soudní rozhodnutí 11)

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 31. 1. 2002 v právní věci žalobce S. proti žalovanému D. o návrhu na vydání předběžného opatření, k odvolání žalovaného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. června 2001 č.j. Nc 1098/2001-6 tak, žeusnesení soudu prvního stupně v odvoláním napadených výrocích I. a II. potvrdil a odvolání do výroku III. usnesení odmítl.

Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně vyhověl návrhu žalobce a vydal předběžné opatření, jímž žalovanému uložil povinnost zdržet se užívání doménového jména **x+y+z.cz** (bod I. výroku), uložil žalobci podat ve lhůtě dvou měsíců návrh na zahájení řízení ve věci samé (bod II.) a zároveň rozhodl o vrácení přeplatku 500,- Kč na soudním poplatku (bod III.). V odůvodnění rozhodnutí zprvu popsal důvody podaného návrhu. Žalobce tvrdil, že je zapsán pod jím užívanou obchodní firmou v obchodním rejstříku od 24. 2. 1998, v prosinci 2000 a v lednu 2001 podal Úřadu průmyslového vlastnictví tři návrhy na zápis ochranné známky **x+y+w**, od 11. 3. 1998 užívá na internetu doménu "**x+y+w.cz**", na níž informuje o nabízených službách zejména v oblasti digitalizace listinné dokumentace a činnosti souvisejících. Žalovaný je konkurentem žalobce, zabývá se rovněž elektronickým zpracováním dokumentů. Dne 24. 10. 2000 si nechal zaregistrovat doménu "**x+y+z.cz**", která uživatele přesměruje na jeho doménu "**a+b+c.cz**", registrovanou od 24. 2. 1998. Jednání žalovaného považuje žalobce za jednání nekalosoutěžní a porušení jeho práv ke znění obchodní firmy a k přihlášeným ochranným známkám. Soud dále v odůvodnění usnesení uvedl, že svá tvrzení žalobce osvědčil výpisy z obchodního rejstříku, z databáze CZ.NIC, přihláškami ochranných známek, stranou z Hospodářských novin ze dne 22. 5. 2001, jež obsahuje inzerci důležitých internetových adres, kde je uvedena adresa žalobce **x+y+w.cz** a žalovaného **a+b+c.cz** s nabídkami služeb účastníků, výpisem z rejstříku domén, jenž osvědčuje vlastnictví žalovaného k doméně **x+y+z.cz**, znaleckým posudkem znalce z oboru elektroniky. Dospěl k závěru, že jsou zde dány podmínky k vyhovění návrhu podle § 74 a násl. o.s.ř. Jak bylo osvědčeno, oba účastníci nabízejí shodný okruh služeb, mj. digitalizaci listin, a to rovněž prostřednictvím internetu, užitím názvu domény **x+y+z**, foneticky shodného s názvem domény žalobce **x+y+w** a označením firmy žalobce může dojít k nebezpečí záměny o poskytovateli služeb zde nabízených, a tudíž nežádoucímu zásahu do práv žalobce jako druhého soutěžitele. Proto návrhu na prozatímní úpravu poměrů účastníků vyhověl s tím, že žalobci zároveň uložil zahájit řízení ve věci samé a vrátil mu přeplatek na uhrazeném soudním poplatku z návrhu.

Usnesení napadl žalovaný svým odvoláním, má za to, že usnesení je nevykonatelné, neboť žalovaný prakticky není schopen jeho splnění zabezpečit, nemůže disponovat s doménou způsobem, který by požadavku usnesení vyhovoval. Poukazuje dále na újmu, jež by mu vznikla v důsledku napadeného usnesení, zatímco ani soud při své argumentaci újmou žalobce vydání předběžného opatření neodůvodňoval. Nesouhlasí se závěrem, že by údajná fonetická shoda mohla sama o sobě odůvodňovat nebezpečí záměny. Je nesporné, že nejde o dvě shodné domény, jak dovozuje žalobce a znalecky dokumentovaná okolnost přesměrování nehraje zde žádnou roli. Navrhl, aby předběžné opatření bylo zrušeno.

Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a násl. o.s.ř. a aniž by nařizoval ve věci jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.), dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Předně je třeba uvést, že žalovaný není osobou, jež je oprávněna napadnout předmětné usnesení v té části, v níž bylo rozhodnuto o vrácení části úhrady na soudní poplatek zpět žalobci (výrok III. usnesení), nejde ani o výrok závislý na vyhovujícím výroku o předběžném opatření. Odvolací soud podle § 218 písm. b/ o.s.ř. odvolání žalovaného do výroku III. usnesení proto odmítl.

V daném případě žalobce požádal o vydání předběžného opatření, jímž má být uloženo žalovanému zdržet se užívání doménového jména "**x+y+z.cz**" - jak plyne z povahy opatření - po dobu řízení ve věci samé. Shodně se soudem prvního stupně i soud odvolací má za to, že podmínky pro vydání navrženého předběžného opatření podle § 74 a násl. o.s.ř. byly splněny, přitom nelze nijak dovodit, že by příkaz obsažený v předběžném opatření nepřiměřeně žalovaného v jeho právech omezoval. Je osvědčeno právo žalobce ke znění jeho obchodní firmy, jejíž podstatnou částí je slovo "**x+y+w**", právo k registrované doméně "**x+y+w.cz**", a že tato práva jsou časově starší než právo žalovaného k doméně "**x+y+z.cz**". Jen nepatrná odlišnost v označení uvedených domén a jejich fonetická shoda za situace, kdy jsou na nich nabízeny i shodné služby a budou tedy vyhledávány shodným okruhem zákazníků, osvědčuje možnost záměn účastníků. Je v míře postačující pro vydání předběžného opatření tak osvědčena možnost posouzení jednání žalovaného, jenž pro sebe registroval uvedenou doménu, jako neoprávněného zásahu do uvedených práv žalobce. Bylo tedy na místě návrhu možnost posouzení jednání žalovaného, jenž pro sebe registroval uvedenou doménu, jako neoprávněného zásahu do uvedených práv žalobce. Bylo tedy na místě návrhu žalobce vyhovět, přitom neobstojí námitka žalovaného, že příkaz předběžného opatření je nevykonatelný, resp. jím neproveditelný. Je věcí žalovaného, zda a jak příkaz splní, možným plněním je např. ukončení automatického přesměrování z uvedení domény žalovaného na jeho další doménu "**a+b+c.cz**" a umístění vhodného nápisu o dočasném

vyřazení stránek z provozu na předmětné doméně bez uvedení označení jejího majitele. Pokud pak soud návrhu podle § 74 o.s.ř. vyhověl, postupoval správně, když uložil žalobci v další části výroku povinnost podat žalobu ve věci samé ve stanovené lhůtě (§ 76 odst. 3 o.s.ř.).

Z uvedených důvodů odvolací soud usnesení v napadeném rozsahu jako věcně správné podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Soudní rozhodnutí 13 - Předběžné opatření - 11. 4. 2002

Městský soud v Praze rozhodl dne 11. 4. 2002 v právní věci žalobců: A) **C.** a B) **C.ČR** proti žalovaným: 1) **PŠ** a 2) **CZ.NIC**, o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

I.

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1) PŠ je od doručení tohoto usnesení povinen se zdržet zveřejňování jakéhokoli druhu materiálů nebo informací, nebo jakéhokoli obsahu na internetu pod doménovými jmény "**r+s+t.cz**", "**u+v+w.cz**" a "**x+y+z.cz**", a rovněž nakládání s registracemi těchto doménových jmen, zejména jejich převodu.

Žalovaný č. 2) CZ.NIC je od doručení tohoto usnesení povinen zdržet se jednání umožňujícího převod doménových jmen "**r+s+t.cz**", "**u+v+w.cz**" a "**x+y+z.cz**" ze žalovaného č. 1) PŠ na jinou osobu, jakož i zrušení doménových jmen "**r+s+t.cz**", "**u+v+w.cz**" a "**x+y+z.cz**".

II.

Žalobci A) a B) jsou povinni doplatit Městskému soudu v Praze na soudním poplatku za návrh na nařízení předběžného opatření společně a nerozdílně částku Kč 1.500,- do 10 dnů od doručení tohoto usnesení.

III.

Soud ukládá žalobcům A) a B), aby ve lhůtě do 30 dnů od doručení tohoto usnesení podali proti žalovanému č. 1) PŠ žalobu ve věci samé, tedy žalobu na ochranu proti porušování práv k ochranným známkám a proti nekalé soutěži.

Žalobci navrhli nařízení předběžného opatření, kterým by soud uložil prvnímu žalovanému zdržet se od doručení tohoto rozhodnutí zveřejňování jakýchkoli materiálů, informací a vůbec jakéhokoli obsahu na internetu pod doménovými jmény "**r+s+t.cz**", "**u+v+w.cz**" a "**x+y+z.cz**", a rovněž nakládání s nimi, zejména pak jejich převodu, druhému žalovanému pak povinnost zdržet se jednání umožňující převod nebo zrušení výše uvedených tří doménových jmen.

Uvedli, že první z nich je majitelem zapsaných ochranných známek **R+S+T**, **U+V+W** a **X+Y+Z**, všechny tyto známky jsou zapsány pro Českou republiku u Úřadu průmyslového vlastnictví. První žalobce je proslulý výrobce a distributor širokého sortimentu spotřebních výrobků, zejména pak nealkoholických nápojů, nesoucích předmětnou ochrannou známku. Distribuci výrobků prvního ze žalobců zajišťují různé dceřinné společnosti, mezi které patří druhý žalobce. Všechny tři shora uvedené známky jsou ve smyslu článku 6bis Pařížské úmluvy o ochraně průmyslového vlastnictví v důsledku jejich propagace v České republice známkami proslulými, a tomu odpovídá i jejich ochrana. První žalovaný je podnikatelem - fyzickou osobou, který podniká na základě živnostenského oprávnění, s předmětem podnikání nákup a prodej zboží, a to od 25.10.2000. Druhý žalovaný je zájmovým sdružením právnických osob, a předmětem jeho činnosti je přidělování a správa doménových jmen v nejvyšší národní doméně "cz". Jeho postavení je v České republice monopolní, neboť žádný jiný subjekt nemá oprávnění přidělovat doménová jména v nejvyšší národní doméně "cz" (doménová jména končící na .cz).

První žalovaný již dne 22. 11. 2000 zaregistroval u místního správce doménových jmen CZ.NIC doménová jména "**r+s+t.cz**", "**u+v+w.cz**" a "**x+y+z.cz**", tyto následně převedl na jiného vlastníka, a opět je získal do vlastnictví 29.9.2001. První žalovaný není, a nikdy nebyl v žádném spojení ani s prvním, ani s druhým žalobcem a první žalobce, jako majitel ochranných známek nikdy prvnímu žalovanému neudělil souhlas k registraci výše uvedených doménových jmen.

Třebaže byl první žalovaný opakovaně vyzýván žalobci, resp. jejich právními zástupci, aby doménová jména "**r+s+t.cz**", "**u+v+w.cz**" a "**x+y+z.cz**" převedl na ně, žádostem nevyhověl. Druhý žalobce se také obrátil na druhého žalovaného se žádostí o zrušení doménových jmen "**r+s+t.cz**", "**u+v+w.cz**" a "**x+y+z.cz**", také neúspěšně.

Žalobci mají za to, že registrací doménových jmen "**r+s+t.cz**", "**u+v+w.cz**" a "**x+y+z.cz**" porušil první žalovaný PŠ jednak právo k ochranným známkám majitele těchto známek - prvního žalobce, a jednak toto jednání naplňuje znaky skutkové podstaty nekalé soutěže, a to vůči oběma žalobcům. Již sama registrace uvedených doménových jmen je zásahem do práv majitele proslulých ochranných známek. Nadto jednání prvního žalovaného znemožnilo a znemožňuje žalobcům registrovat si tato označení, spojená s jejich podnikáním jako vlastní internetová doménová jména. Jednání žalovaného je dále podle názoru žalobců v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným podnikatelům. PŠ jedná v hospodářské soutěži s cílem získat prospěch, kterého by jinak nedosáhl. Jmenovaný používá bez souhlasu žalobců doménová jména, shodná s ochrannými známkami (označení "cz" v doménových jménech nelze pokládat za rozlišovací prvek), tím brání žalobcům v registraci těchto jmen, která jsou bezprostředně spojena s jejich produkty. Registrace doménových jmen prvním žalovaným je dále způsobilá přivodit žalobcům další újmy, protože nelze eliminovat nebezpečí, že na doménových adresách budou pod označením shodným s ochrannými známkami prvního žalobce uveřejňovány informace o firmě prvního žalovaného, nebo dokonce informace a údaje, které mohou žalobcům přivodit újmu (pornografie, údaje o přímých soutěžitelích žalobců, apod.). Žalobci považují jednání prvního žalovaného za klamavou reklamu, a rovněž lze toto jednání podřadit pod speciální skutkovou podstatu vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti žalobců, zejména prvního žalobce. V neposlední řadě pak je registrace shora uvedených doménových jmen prvním žalovaným typickým příkladem nekalosoutěžního jednání popsaného jako "domain grabbing", což se označuje jako "zabraňovací soutěž". Za takový případ se obvykle považuje jednání osoby, kdy si tato registruje doménové jméno pouze za účelem získání neoprávněné výhody, buďto nabídnutím k prodeji osobě, která by mohla mít na něj právní nárok, nebo za účelem zabránění jejího používání třetí osobou. Typickými znaky popsaného jednání jsou: absence pochopitelného důvodu, pro který by si měl přihlašovatel doménové jméno přihlásit, označení známého výrobku, podnikatele, ochranné známky, apod. a konečně registrace vyššího počtu doménových jmen jedním uživatelem. Tyto znaky první žalovaný naplňuje zcela. S ohledem na výše uvedené mají žalobci za to, že v tomto případě jsou splněny podmínky pro nařízení navrženého předběžného opatření k zatímní úpravě poměrů účastníků, neboť zde existuje reálné nebezpečí, že první žalovaný by mohl převést některá nebo všechna doménová jména na kteroukoli jinou osobu, a to kdykoli před podáním žaloby na ochranu proti porušování práv k ochranným známkám a nekalé soutěži. Podle žalobců je na místě uložit povinnosti i druhému žalovanému, který sice zřejmě není aktivně legitimován v hlavní žalobě, ale mohl by umožnit převod doménových jmen z prvního žalovaného na třetí subjekt, nebo by mohl zrušit registraci uvedených doménových jmen, čímž by se tato stala volnými a v mezidobí by mohla být zaregistrována třetí osobou, což by mělo za následek opakované porušování práv žalobců.

Žalobci k návrhu přiložili výpisy z rejstříku ochranných známek **R+S+T**, **U+V+W** a **X+Y+Z**, materiály o používání ochranných známek prvním žalobcem (k proslulosti známek), pravidla pro registraci doménových jmen stávající i předchozí, potvrzení od druhého žalovaného o registraci shora uvedených doménových jmen prvním žalovaným, upomínkové dopisy, adresované prvnímu žalovanému, žádost o zrušení smlouvy o registraci shora uvedených doménových jmen, listiny o existenci a oprávněných osobách, jednajících za prvního žalobce, výpis ze živnostenského rejstříku prvního žalovaného a výňatky z knihy "Právní aspekty doménových jmen".

Na základě návrhu a přiložených listin tedy má soud za osvědčené, že žalobce A) má v České republice zapsány ochranné známky **R+S+T**, **U+V+W** a **X+Y+Z**, že je výrobcem a distributorem nealkoholických nápojů, a že distribuci jeho výrobků na českém trhu zajišťuje krom jiných také žalobce B). Soud má dále za osvědčené, že první žalovaný je podnikatelem, podnikajícím na základě živnostenského oprávnění, a to v oblasti nákupu a prodeje zboží, že žalovaný má v současné době zaregistrována tři doménová jména v nejvyšší národní doméně, a to "**r+s+t.cz**", "**u+v+w.cz**" a "**x+y+z.cz**", přičemž tato jména zaregistroval prostřednictvím druhého žalovaného, který je zájmovým sdružením právnických osob a předmětem jeho činnosti je přidělování a správa doménových jmen v nejvyšší národní doméně "cz", za podmínek stanovených druhým žalovaným v registračních pravidlech, které vyhlásil a používá. Skutečnost, že tato tři doménová jména, totožná (až na dovětek, označující zemi původu) má zaregistrována první žalovaný, brání komukoli jinému, aby mohl tyto domény zaregistrovat. Takovou možnost tedy nemá ani majitel zapsané ochranné známky, shodné s doménou, ani ten, kdo se souhlasem majitele ochranné známky tato označení užívá.

Podle ust. § 74 odst. 1 o.s.ř. lze před zahájením řízení nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Má-li být nařízeno předběžné opatření k úpravě poměrů účastníků, pak musí být prokázána naléhavost potřeby zatímní úpravy, co se týče ostatních okolností důležitých pro rozhodnutí, postačí jejich osvědčení, tedy že se jeví s ohledem na okolnosti toho kterého případu jako pravděpodobné. V daném případě dospěl soud k závěru, že podmínky pro nařízení navrženého předběžného opatření jsou splněny. Naléhavost potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků, která spočívá v tom, že po dobu trvání tohoto předběžného opatření nebude první žalovaný moci jednak pod doménovými jmény "**r+s+t.cz**", "**u+v+w.cz**" a "**x+y+z.cz**" zveřejňovat žádné údaje ani informace, a jednak tyto domény dále převádět, je dána nezbytností po dobu řízení ve věci samé zamezit dalším převodům doménových jmen, a event. vzniku újmy jejich faktickým užíváním, např. v podobě internetových adres. Povinnost, uložená druhému žalovanému, který zde vystupuje jako třetí osoba, které lze uložit předběžným opatřením povinnosti, neboť to lze na ní spravedlivě požadovat, rovněž směřuje k eliminaci převodu domén na další osobu (osoby) z prvního žalovaného. Co se týče osvědčení nároku samotného alespoň v míře nezbytné pro nařízení předběžného opatření, má soud za to, že i tato podmínka je splněna, a to jak ve vztahu k budoucím nárokům ve věci, tak i k oběma žalobcům. Soud proto návrhu žalobců vyhověl, a zároveň jim uložil, aby ve lhůtě do 30 dnů od doručení tohoto usnesení podali žalobu ve věci, tedy žalobu na ochranu proti nekalosoutěžnímu jednání a porušení práv k ochranným známkám. Tato lhůta se jeví jako přiměřená.

Vzhledem k tomu, že návrhy na předběžná opatření podléhají poplatkové povinnosti - soudní poplatek činí Kč 500,- a v předmětné věci podali návrh dva žalobci, přičemž návrh směřoval proti dvěma žalovaným, činí soudní poplatek Kč 2.000,-. Žalobce však zároveň s podáním žaloby uhradil pouze Kč 500,-. Proto jim soud uložil uhradit doplatek soudního poplatku ve výši Kč 1.500,-, a to do 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Poplatek lze zaplatit buď kolky nebo bezhotovostně na účet Městského soudu v Praze. Nebude-li doplatek soudního poplatku ve lhůtě stanovené soudem uhrazen, bude jej soud vymáhat.

Soudní rozhodnutí 14 - Předběžné opatření - 24. 9. 2002

(proti tomuto rozhodnutí bylo žalobcem podáno odvolání, o kterém bylo rozhodnuto 28. 11. 2002 - viz. Soudní rozhodnutí 20)

Krajský soud v Ostravě rozhodl dne 24. 9. 2002 ve věci žalobce: **CEOF** proti žalovaným: č. 1) **H** a č. 2) **CZ.NIC**, o nařízení předběžného opatření v řízení o uložení povinnosti provést změnu registrace doménového jména tak, že žalovanému č. 1 uložil povinnost zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení užívání doménových jmen **x+y+z.cz** a **y+z.cz**. Žalovanému č. 1 byla dále uložena povinnost zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení jakéhokoliv nakládání s doménovými jmény **x+y+z.cz** a **y+z.cz**, zejména pak převodu těchto doménových jmen na třetí osobu, vyjma žalobce. Žalovanému č. 2 bylo uloženo ode dne doručení tohoto usnesení neumožnit žalovanému č. 1 jakékoli nakládání s doménovými jmény **x+y+z.cz** a **y+z.cz** zaregistrovanými pod doménou nejvyššího stupně .cz, zejména pak provozování internetových stránek pod těmito jmény žalovaným č. 1 nebo jinou osobou odlišnou od žalobce, respektive převod předmětných doménových jmen na jiné osoby, vyjma žalobce.

Žalobou, došlou soudu dne 20. 9. 2002 se žalobce domáhá vůči žalovaným č. 1 a 2 změny registrace internetových doménových jmen druhého stupně **x+y+z.cz** a **y+z.cz** zaregistrovaných pod internetovou doménou .cz tak, aby jako oprávněná osoba k těmto doménovým jménům byl zapsán v registru doménových jmen vedeným žalovaným č. 2, žalobce. Současně navrhl vydání předběžného opatření ve znění uvedeném ve výroku shora.

Oba návrhy žalobce odůvodnil tak, že je majitelem kombinované ochranné známky č. 123456 **X+Y+Z+ABC** zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví pro třídy výrobků a služeb č. 16, 30 a 42, kterou používá při své podnikatelské činnosti pro označení služeb jím poskytovaných - s právem přednosti od 27. 2. 2001. Dne 2. 4. 2002 došlo ke změně obchodní firmy z původní **ABC** na stávající **COEF** a rovněž ke změně sídla. Žalovaný č. 1 je podnikatelem, přičemž předmětem jeho podnikání není činnost odpovídající třídám výrobků a služeb, pro které má žalobce registrovanou ochrannou známku. Žalovaný č. 2 spravuje internetovou doménu .cz a registr doménových jmen druhého řádu v České republice a je autorem Pravidel registrace doménových jmen v doméně .cz, kterými se proces a užívání doménových jmen řídí. Při pokusu o registraci jména internetové domény **x+y+z.cz** a **y+z.cz**, vycházejícího ve svém označení z ochranné známky, žalobce zjistil, že doménová jména byly žalovaným č. 2 registrovány ve prospěch žalovaného č. 1 s účinností od 24. 3. 2002 a v důsledku této registrace nebyla žalovaným č. 2 umožněna registrace doménového jména ve prospěch žalobce. Žalovaný č. 2 při své činnosti nechrání práva a oprávněné zájmy třetích osob, která jim vyplývají s příslušných právních předpisů, když bez jakékoliv kontroly registruje přihlášená doménová jména toliko na principu priority. Na výzvy žalobce reagoval žalovaný č. 1 v podstatě tak, že spor o doménové jméno navrhl řešit zahájením vzájemné spolupráce při podnikání žalobce. Žalovaný č. 1 porušuje ust. § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 zákona o ochranných známkách, neboť již samotná registrace doménového jména zaměnitelného s ochrannou známkou osobou odlišnou od majitele takové ochranné známky neoprávněně zbavuje majitele ochranné známky práv přiznaných mu zákonem, když znemožňuje majiteli ochranné známky m.j. propagovat a prodávat výrobky či služby, pro jejichž označení má ochrannou známku zaregistrovanou, prostřednictvím internetu. Žalovaný č. 1 odmítá převést registrovaná doménová jména a žalobce nemá možnost dosáhnout registrace doménových jmen žalovaným č. 2 ve svůj prospěch bez součinnosti žalovaného č. 1. Dle názoru žalobce je důvod pro nařízení předběžného opatření, neboť jednáním žalovaného č. 1 může být způsobena žalobci újma, spočívající v ekonomických ztrátách či v poškození dobrého jména žalobce.

Z níže uvedených listin, předložených žalobcem, vzal soud za osvědčené tyto skutečnosti:

z úplného výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze a stejnopisu notářského zápisu, že žalobce byl zapsán do obchodního rejstříku dne 13. 3. 1998 pod obchodní firmou **CBA** S účinností od 31. 5. 1999 změnil obchodní firmu na **ABC** a od 28. 5. 2002 na **COEF**. V předmětu podnikání má zapsané činnosti: koupě zboží za účelem dalšího prodeje a prodej, zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu, reklamní a propagační činnost a hostinská činnost.

z výpisu z rejstříku ochranných známek, že žalobce má zapsanou od 23. 4. 2002 kombinovanou ochrannou známku č. 123456, s právem přednosti od 27. 2. 2001, ve znění **X+Y+Z+ABC** a to pro třídy výrobků 16 a 30 a služeb 42 (služby poskytované při provozu restaurací a podobných zařízení a provoz takovýchto zařízení).

z výpisu z registru živnostenského podnikání, že žalovaný jako fyzická osoba podniká zčásti ve shodném předmětu podnikání (koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej a zprostředkovatelská činnost).

z výpisů z rejstříku domén, že domény **x+y+z.cz** a **y+z.cz** jsou registrované od 24.03.2002 ve prospěch vlastníka H (žalovaného č. 1).

z korespondence žalobce a žalovaného č. 1, že žalobce vyzval dopisem ze dne 4. 6. 2002 žalovaného č. 1 ke zdržení se zásahů do práva k ochranné známce a převedení práva k registrovanému doménovému jménu **x+y+z.cz**. Žalovaný č. 1 dopisem ze dne 8. 7. 2002 sdělil žalobci, že nepovažuje za nutné postupovat dle jeho výzvy a jelikož má v úmyslu rozšířit podnikatelské aktivity právě v souvislosti s touto doménou, navrhl žalobci osobní setkání, při němž bude možné prodiskutovat užití domény žalobcem a ochranné známky žalovaným č. 1. Rovněž dalším dopisem ze dne 21. 8. 2002 žalovaný č. 1 odmítl zásah do práv majitele ochranné známky s tím, že žalobce má ochrannou známku registrovanou pouze pro vymezený rozsah tříd a proto může používat ochrany pouze v rámci tohoto vymezení.

z výpisu z registru zájmových sdružení právnických osob vedeného u odboru vnitřních věcí Úřadů městské části Praha 6, že žalovaný č. 2 je od 27. 5. 1998 zapsán pod názvem sdružení CZ.NIC, z.s.p.o., IČ: 67985726, sídlem Lužná 591, Praha 6.

z Pravidel registrace doménových jmen - platných od 1. 3. 2002, že tento dokument stanoví pravidla pro registraci a delegaci Doménových jmen druhé úrovně v síti Internet pod Doménou .CZ. Podle Pravidel CZ.NIC nepřijme žádost o registraci doménového jména, pokud byla podána dřívější žádost o registraci takového doménového jména a při posuzování žádosti o registraci se řídí pouze pořadím došlých žádostí, resp. případnou zaměnitelností s již registrovaným doménovým jménem.

Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření. Pro posouzení potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků, je v daném případě rozhodné hledisko zabránění vzniku, popř. rozšiřování újmy dotčeného účastníka (např. R 46/1996 Sb. rozh.). Soud má za to, že v daném případě je z tohoto hlediska potřebná zatímní úprava poměrů účastníků. Reálné nebezpečí újmy žalobce shledal soud v tom, že žalovaný č. 1 ve svém přípise z 08.07.2002 vyjádřil úmysl rozšíření svých podnikatelských aktivit právě v souvislosti s doménou **x+y+z.cz** a z uvedených důvodů navrhl žalobci i možnost užití této domény žalobcem a současně i ochranné známky žalovaným č. 1. Z tohoto

jednání i ze soudem ověřené skutečnosti, že žalovaný č. 1 nemá pod předmětnými doménovými jmény zřízenou webovou stránku, je patrný spekulativní úmysl žalovaného č. 1, jež si nechal doménová jména zaregistrovat.

Žalobce jako majitel ochranné známky má v souladu s § 13 odst. 1 zák. č. 137/1995 Sb. o ochranných známkách v platném znění výlučné právo označovat své výrobky nebo služby, pro něž je ochranná známka chráněna, touto ochrannou známkou, nebo ji ve spojení s těmito výrobky či službami (jinak) užívat. Ochranná známka má m.j. i funkci propagační a soutěžní, přičemž realizací této funkce v oblasti počítačových služeb je právě její registrace formou doménového jména. Registrace doménového jména shodného, případně zaměnitelného s ochrannou známkou jiným subjektem, bez souhlasu majitele ochranné známky, brání majiteli ochranné známky ve výkonu jeho výlučného práva známku užívat. Takovou registraci, případně užívání doménového jména je třeba považovat za zásah do práv majitele ochranné známky. Pro úplnost nutno uvést, že v daném případě sice znění ochranné známky není zcela totožné se zněním doménových jmen, nicméně dle názoru soudu jsou tato označení pro běžného spotřebitele, případně uživatele internetové sítě zaměnitelné.

Soud proto dospěl k závěru, že prioritu má zaregistrovaná ochranná známka žalobce a tento se proto právem dovolává ochrany formou předběžného opatření, a to jednak vůči žalovanému č. 1 a jednak vůči žalovanému č. 2, který internetovou doménu .cz a registr doménových jmen druhého řádu v ČR spravuje.

Soudní rozhodnutí 15 - Předběžné opatření - 3. 10. 2002

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl dne 3. 10. 2002 v právní věci navrhovatele: **LTAG** proti odpůrcům: 1. **CT**, 2. **CZ.NIC**, o návrhu na vydání předběžného opatření tak, že nařídil předběžné opatření, podle kterého je odpůrce č. 2 povinen učinit veškerá opatření (blokaci) k zamezení manipulace s doménou druhého stupně **x+y+z.** zaregistrované pod doménou nejvyššího stupně cz, zejména pak zabránit odpůrci č. 1, aby s touto doménou jakkoli nakládal - zejména převáděl práva k této doméně na třetí osoby vyjma jejich převodu z odpůrce č. 1 na navrhovatele. Navrhovatel je povinen do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení podat návrh na zahájení řízení ve věci samé.

Návrhem, který byl soudu doručen dne 2. 10. 2002, se navrhovatel domáhal vydání předběžného opatření, jímž by soud uložil odpůrci č. 2 povinnost popsanou ve výroku tohoto usnesení z důvodů v návrhu podrobně uvedených. Podle § 74 odst. 1 o.s.ř. může předseda senátu před zahájením řízení nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Podle § 76 odst. 3 věty první před středníkem o.s.ř. předseda senátu při nařízení předběžného opatření uloží navrhovateli, aby ve lhůtě, kterou mu určí, podal u soudu návrh na zahájení řízení.

Základním předpokladem pro vydání předběžného opatření, kterým mají být upraveny poměry účastníků, je prokázání nutnosti potřeby takové úpravy, přičemž rozhodující okolnosti musí být alespoň osvědčeny. V tomto případě soud dospěl k závěru, že navrhovatel je majitelem ochranné známky **x+y+z** zapsané dne 18. 9. 1996 pod č. 123456 u World Intellectual Property Organization, což vyplývá z listiny tohoto subjektu osvědčené otiskem razítka Úřadu průmyslového vlastnictví České republiky. Dále má soud za osvědčené, že odpůrce č. 1 je vlastníkem internetové domény **x+y+z.cz**, a to od 22. 7. 1999. Z výpisů z obchodního rejstříku navrhovatele, jakož i odpůrce č. 1 vyplývá, že předmětem podnikání obou těchto subjektů je provozování cestovní kanceláře. Dopisem ze dne 23. 11. 2001 navrhovatel vyzval odpůrce č. 1 k ukončení užívání označení **x+y+z** a o převedení domény **x+y+z.** na navrhovatele. Odpůrce č. 1 ve svém vyjádření ze dne 15. 1. 2002 uvedl, že doména, kterou užívá, není zcela totožná s ochrannou známkou navrhovatele; dále uvedl, že na stránce **x+y+z.cz** nejsou nabízeny žádné výrobky ani služby a vyslovil domněnku, že navrhovatel není v Česku natolik známým subjektem, aby stránka **x+y+z.cz** mohla u českých klientů vyvolat dojem, že se pod touto stránkou prezentuje navrhovatel. Tvrzení odpůrce č. 1, že na stránce **x+y+z.cz** nejsou prezentovány žádné výrobky ani služby, je pravdivé a bylo soudem ověřeno. Nicméně téměř vzápětí po připojení se k této stránce dojde k přesměrování na stránku **x+a+b.cz**, která prezentuje nabídku zájezdů odpůrce č. 1. Je tedy zřejmé, že stránka **x+y+z.cz** umožňuje seznámení se s nabídkou zájezdů odpůrce č. 1, i když zprostředkovaně. Názor odpůrce č. 1, že stránka **x+y+z.cz** není způsobilá vyvolat dojem, že jde o nabídku navrhovatele, soud nesdílí, neboť je všeobecně známo, že tato stránka je celosvětově dostupná, tedy i pro klienty navrhovatele mimo území Česka. Námitka, že stránka **x+y+z.cz** a zejména na ni navazující stránka **x+a+b.cz** je prezentována v českém jazyce, neobstojí, neboť především ve Spolkové republice Německo lze důvodně očekávat, že zde bude jisté množství osob, které jsou znalé českého jazyka a zároveň je jim známým navrhovatel a stránka **x+y+z.cz** jimi může být považována za prezentaci navrhovatele na území Česka a zejména pak za jeho nabídku zájezdů v této zemi. Soud dospěl k závěru, že stránku **x+y+z.cz** je možno ztotožnit s ochrannou známkou navrhovatele **x+y+z**, neboť jediným odlišujícím prvkem je apostrof za písmenem **x**, což soud nepovažuje za odlišení dostatečné. Vzhledem k tomu, že navrhovatel je vlastníkem ochranné známky **x+y+z** již od roku 1996, zatímco odpůrce č. 1 si doménu **x+y+z** zaregistroval až v roce 1999 a užívání této domény může být jednáním nekalosoutěžním, což bude ovšem předmětem dokazování v rámci řízení o návrhu ve věci samé, považuje soud za nutné zatímně upravit poměry účastníků způsobem uvedeným ve výroku I. tohoto usnesení. Navrhovatelem uplatněný petit však soud považoval za příliš široce vymezený, neboť znemožňoval převod práva k doméně **x+y+z** na jakoukoliv třetí osobu, tj. i na navrhovatele, proto byl navrhovatel z okruhu osob, na které se vztahuje zákaz převodu práv k doméně **x+y+z**, vyňat. Protože odpůrce č. 2 je subjektem, který jediný je oprávněn provést převod práv k doménám, musela být povinnost zdržet se takového nakládání s doménou **x+y+z** právě jemu. Při svém rozhodování soud dále přihlédl i k významné skutečnosti, že odpůrce č. 1 doménu **x+y+z** k prezentaci svých služeb a výrobků nutně nepotřebuje, neboť mu slouží pouze k přesměrování na stránku **x+a+b.cz**.

Protože soud návrhu na vydání předběžného opatření vyhověl, uložil navrhovateli povinnost podat ve věci samé návrh na zahájení řízení, a to ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Soudní rozhodnutí 16 - Předběžné opatření - 18. 10. 2002

Městský soud v Praze rozhodl dne 18.10.2002 v právní věci žalobce **SAF** proti žalovanému **Š.**, o návrhu na nařízení předběžného opatření tak, že nařídil předběžné opatření, podle kterého

Žalovaný je povinen zdržet se užívání doménového jména **x+y+z.cz**.

Žalovaný je povinen zdržet se převodu doménového jména **x+y+z.cz** na třetí osobu s výjimkou převodu na žalobce.

CZ.NIC je povinen zdržet se realizace převodu doménového jména **x+y+z.cz** s výjimkou na žalobce.

Ohledně uložení povinnosti žalovanému plnit veškeré své smluvní závazky vůči CZ.NIC, které se týkají doménového jména **x+y+z.cz**, zejména řádně platit poplatky za obnovení registrace tohoto doménového jména na každý další rok se předběžné opatření zamítá.

Žalobce spolu s návrhem ve věci samé, jímž má být žalovanému uložena povinnost převést doménové jméno **x+y+z.cz** na žalobce a zdržet se jeho dalšího užívání, uplatnil návrh na nařízení předmětného předběžného opatření. Žalobce uvedl, že žalovaný si dne 24. 11. 2001 zaregistroval internetovou doménu **x+y+z.cz** se zcela spekulativním záměrem převést následně doménu na žalobce za úplatu. Žalovaný podniká v oboru živnosti maloobchod se smíšeným zbožím.

Žalobce je jednou z nejvýznamnějších a neznámějších světových leteckých společností, od 18. 9. 1992 má v České republice organizační složku s názvem obchodní firmy AF a je majitelem ochranných známek, obsahujících dominantní slovní prvek x+y+z zapsaných u Mezinárodního úřadu průmyslového vlastnictví a požívající ochranu dle Madridské dohody o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek.

Vedle toho, že se žalovaný dopouští zásahů do práv žalobce ve smyslu ust. § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 zákona o ochranných známkách, uplatněných podle § 15 odst. 1 a 2 zákona, dopouští se dle žalobce rovněž jednání v rozporu s ust. § 12 odst. 1. obch. zák., jednání v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže naplněním skutkové podstaty vyvolání nebezpečí záměny podle § 47 obch. zák., parazitování na pověsti podle § 48 obch. zák. a ve smyslu generální klauzule nekalé soutěže ust. § 44 obch. zák. Rovněž se žalovaný dle žalobce dopouští neoprávněného zásahu do dobré pověsti žalobce ve smyslu ust. § 19b) odst. 3 ObčZ.

Žalobce s ohledem na jednání žalovaného se dovolává citelné újmy v souvislosti s nemožností provozovat pod touto doménou efektivní systém elektronické rezervace a prodeje letenek a s tím související vznik hmotné škody spočívající zejména v ušlém zisku a dále z obavy spekulativního převodu doménového jména na třetí osobu uplatnil předmětný návrh na nařízení předběžného opatření v daném znění.

Žalobce osvědčil tvrzení obsažená v návrhu výpisem z obchodního a podnikového rejstříku vedeného soudem v Bobigny o zápisu žalobce do tohoto rejstříku dne 20. července 1990, výpisem z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze o zápisu do rejstříku obchodního zastoupení AF - obchodní zastoupení k datu 18. září 1992, výpisem z mezinárodního rejstříku známek, osvědčujícím zápis ochranných známek, výpisem z dat registru pořízených prostřednictvím internetu o podnikatelském subjektu - žalovanému s uvedením rozhodných dat a k předmětu činnosti spočívajícím v maloobchodu se smíšeným zbožím, osvědčením zápisu domény **x+y+z.cz** ve prospěch vlastníka Š., korespondencí, jejímž obsahem je návrh žalovaného na úplatný převod doménového jména.

Podle ust. § 102 a ve smyslu § 74 a násl. obch. zák. může soud vydat předběžné opatření, je-li potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků naléhavá a rozhodné skutečnosti v návrhu uvedené jsou náležitě osvědčeny. Žalobce se dovolává svých zákonných práv z několika právních titulů, a to majitele ochranné známky z titulu nekalé soutěže a ochrany proti zásahu do dobré pověsti žalobce.

Pro posuzovanou věc je významná a postačující ochrana upravená ust. § 15 odst. 1 a 2 zákona číslo 137/1995 Sb. v platném znění o právu majitele ochranné známky, vyplývajícího z ust. § 13 a § 14 odst. 1 zákona, domáhat se proti každému zákazu užívat jeho ochrannou známku. Toto právo bylo žalobcem náležitě osvědčeno. Stejně tak je zřejmý zásah do žalobcových práv jakožto nositele firmy zapsané do obchodního rejstříku ve smyslu ust. § 12 odst. 1 ObchZ, podnikajícího na území České republiky prostřednictvím organizační složky v souladu s ust. § 21 odst. 3 ObchZ. Již tím, že žalobce osvědčil svůj návrh z těchto dvou právních titulů, je nepochybné, že jednáním žalovaného došlo k porušení práv žalobce a jsou splněny předpoklady pro nařízení předběžného opatření ukládajícího žalovanému zdržet se užívání předmětného doménového jména a nepřevést je na třetí osoby, a to s ohledem na osvědčenou spekulativnost jednání strany žalované a tudíž osvědčené obavy možnosti dalšího převodu domény na třetí osobu.

Co se týče tvrzeného nekalosoutěžního jednání ve smyslu ust. § 44 odst. 1 ObchZ a zásahu do dobré pověsti žalobce ve smyslu ust. § 19b) odst. 3 ObčZ soud neshledal a nemá za osvědčené porušení žalobcových práv z těchto titulů (nemá za osvědčené postavení obou účastníků jako soutěžitelů ani žádné jednání, které lze podřadit pod jednání upravené § 19b) odst. 3 o.z.) a bude na žalobci prokázat toto jednání v rámci řízení ve věci samé.

Soud rovněž vyhověl žalobci v bodu 4 návrhu, kterým se domáhá v souladu s ust. § 76 odst. 2 o.s.ř. uložení povinnosti registrátorovi domén a tento požadavek se s ohledem na shora uvedené rovněž jeví za osvědčený.

Ohledně uložení povinnosti žalovanému, aby plnil veškeré své závazky vyplývající z uzavřené smlouvy se sdružením CZ.NIC, má soud za to, že tento návrh je jednak nad rámec předběžného opatření a navíc pozbývá logičnosti, neboť neplnění smluvních povinností může vést pouze ke zrušení registrace ve prospěch žalovaného, což lze považovat za jeden ze žádoucích výsledků předmětného sporu. Soud proto v této části návrh na nařízení předběžného opatření neshledal v souladu s principy a podmínkami kladenými na předběžné opatření, a proto jej v tomto bodě zamítl.

Soudní rozhodnutí 17 - Předběžné opatření - 20. 11. 2002

Městský soud v Praze, pracoviště Slezská 9, Praha 2, rozhodl dne 20. 11. 2002 v právní věci žalobce: NGS, proti žalovanému: 1. CZ.NIC a 2. IK, o návrhu na nařízení předběžného opatření ta, že nařídil toto předběžné opatření:

První žalovaný je povinen zdržet se provádění změn v registraci domény **x+y+z.cz** s výjimkou jejího převodu z druhého žalovaného na žalobce.

Druhému žalovanému se zakazuje užívat doménu **x+y+z.cz**.

Žalobci se ukládá ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto rozhodnutí podat návrh ve věci samé.

Žalobce se domáhal nařízení předmětného předběžného opatření s odůvodněním, že je jednou z největších neziskových vzdělávacích institucí na světě, vydávající od roku 1888 časopis, který je distribuován od roku 1927 do České republiky a od 6. 12. 1994 je majitelem kombinované ochranné známky č. reg. 123456 ve znění **x+y+z**. Uvedené označení je rovněž chráněno podle § 8 a násl. obch. zák. jakožto součást názvu obchodní firmy žalobce.

Žalovaný si dne 29. 10. 2000 nechal zaregistrovat internetovou doménu ve znění **x+y+z.cz** prostřednictvím prvého žalovaného, který je zájmovým sdružením právnických osob, provozujícím a spravujícím internetové domény nejvyššího stupně cz. Zaregistrovaná internetová doména je zaměnitelná s ochrannou známkou žalobce a jeho světoznámou obchodní firmou. Jednání žalovaného dle žalobce rovněž vykazuje znaky skutkové podstaty nekalé soutěže dle ust. § 44 a násl. obch. zákoníku a znemožňuje zájemcům o informace o žalobci tyto získat prostřednictvím internetu. Žalobce se dále obává spekulativnosti při případném převodu domény na jinou osobu.

Soud může podle ust. § 74 odst. 1 o.s.ř. vydat předběžné opatření pro zatímní úpravu poměrů účastníků, jsou-li splněny podmínky tohoto ustanovení a tvrzené skutečnosti náležitě osvědčeny.

Žalobce osvědčil vlastnictví ke kombinované ochranné známce **x+y+z** výpisem z rejstříku ochranných známek, vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví ČR, vykazujícím ochrannou známku pod číslem 123456, s právem přednosti k datu 6. 12. 1994; potvrzením o právní existenci a pravomoci žalobce, sepsaným notářem, osvědčujícím založení společnosti žalobce v roce 1888; výpisem z rejstříku domén, osvědčujícím registraci domény **x+y+z.cz** od 29. 11. 2000 žalovaným a titulními stranami žalobcova časopisu se shodným názvem. Z uvedených listin jednoznačně vyplývá porušení žalobcových práv, vážících se k ochranné známce a z nich vyplývají ochrany stanovené ust. § 13 a násl. zák. č. 137/1995 Sb. v platném znění. Mezinárodní ochrana této známky je pak dána Pařížskou úmluvou na ochranu průmyslového vlastnictví a Madridskou dohodou o mezinárodním zápisu ochranných známek.

Co se týče žalobcem uplatňované ochrany s odkazem na ust. § 8 a násl. obch. zák., nebylo žalobcem osvědčeno, že žalobce je osobou podnikající na území ČR způsobem předepsaným v ust. § 21 odst. 3 obch. zák. a zapsanou tudíž v obchodním rejstříku, jak je stanoveno v odstavci 4 citovaného ustanovení. Rovněž je spornou a neosvědčenou otázka ochrany žalobce z titulu nekalé soutěže, a to z důvodu, že žalobce nedoložil, ale ani netvrdil, podnikatelské aktivity žalovaného č. 2.

S ohledem na opodstatněnost návrhu pro existenci vlastnictví žalobce k ochranné známce **x+y+z** bylo návrhu na nařízení předběžného opatření vyhověno, jak vůči žalovanému č. 2, jakožto rušiteli těchto žalobcových práv, tak vůči žalovanému č. 1, a to za účelem zachování daného stavu a vyloučení možných změn v okruhu účastníků.

Podle ust. § 76 odst. 3 o.s.ř. bylo žalobci uloženo podat ve stanovené lhůtě návrh na zahájení řízení ve věci samé, jehož neuplatněním předběžné opatření zanikne podle § 77 odst. 1 písm. a) o.s.ř.

Soudní rozhodnutí 18 - Předběžné opatření - 27. 11. 2002

Krajský soud v Brně rozhodl dne 27. 11. 2002 vprávní věci žalobce R. proti žalovaným: 1. M. a 2. CZ.NIC, o návrhu na nařízení předběžných opatření takto:

Žalovaný č. 1 je povinen ode dne doručení tohoto usnesení zdržet se užívání doménového jména **x+y+z.cz**.

Žalovaný č. 1 je povinen ode dne doručení tohoto usnesení zdržet se převodu doménového jména **x+y+z.cz** na třetí osobu.

Žalovaný č. 1 je povinen ode dne doručení tohoto usnesení zdržet se zřízení zástavního nebo předkupního práva ve prospěch třetích osob k doménovému jménu **x+y+z.cz**.

Žalovaný č. 1 je povinen ode dne doručení tohoto usnesení zdržet se poskytování doménového jména **x+y+z.cz** k úplatnému či bezúplatnému užívání ve prospěch třetích osob.

Žalovaný č. 2 je povinen zdržet se provádění změn v registraci doménového jména **x+y+z.cz**, vyjma jejího převodu z žalovaného č. 1 na žalobce.

Žalobce je povinen ve lhůtě do tří dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplatit 2.000,- Kč na soudních poplatcích za návrh na nařízení předběžných opatření v kolcích.

Návrhem ze dne 19. 11. 2002, doručeným soudu 21. 11. 2002, domáhal se žalobce krom rozhodnutí ve věci samé i nařízení předběžných opatření z titulů nekalé soutěže a porušení práv k ochranné známce. Svůj návrh odůvodnil následovně:

Žalobce je rakouskou obchodní firmou, zapsanou v obchodním rejstříku, zabývající se zpracováním a prodejem minerálů. Žalobce užívá s právem přednosti ode dne 3. 4. 1997 pro své výrobky mezinárodní slovní a kombinovanou ochrannou známku. Tato ochranná známka X+Y+Z se stala známou a s tímto označením jsou spojovány výrobky žalobce, distribuované rovněž na trhu v České republice.

Předmětem podnikání žalovaného č. 1 je mimo jiné zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu a služeb a koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej. Žalovaný č. 1 působil po omezenou dobu přibližně od léta 1999 do února 2001 na základě ústní dohody o dodání zboží jako distributor žalobcových výrobků v České republice. V únoru 2001 s ním žalobce smluvní distributorský vztah ukončil. Na počátku roku 2002 uzavřel žalobce novou ústní dohodu o dodání zboží se společností I., s.r.o.

Žalovaný č. 2 je zájmové sdružení právnických osob, které působí jako správce národní domény nejvyšší úrovně .cz a je oprávněno registrovat tzv., domény druhého stupně. Předpokladem pro registraci doménového jména je akceptace vzorové smlouvy předkládané žalovaným č. 2, jejíž nedílnou součástí jsou *Pravidla registrace doménových jmen v doméně .cz*.

Žalobce zjistil, že si žalovaný č. 1 u žalovaného č. 2 zaregistroval a užívá doménové jméno s názvem **x+y+z.cz**. Na internetové stránce www.x+y+z.cz žalovaný č. 1 uvádí, že je výhradním a jediným distributorem výrobků X+Y+Z, což není pravda, neboť mezi žalobcem a žalovaným č. 1 byla spolupráce ukončena na počátku roku 2001, žalovaný č. 1 též uvádí kontaktní adresu pro ČR. Žalovaný č. 1 navíc ani nespecifikuje oblast, pro niž by měl být údajným výhradním a jediným distributorem.

Dopisem ze dne 4. 10. 2002 žalobce vyzval žalovaného č. 1, aby se zdržel dalšího užívání doménového jména **x+y+z.cz** a nejpozději do 31. 10. 2002, učinil potřebné kroky k převedení tohoto doménového jména na žalobce. Dalším dopisem ze dne 7. 11. 2002 žalobce výzvu ke zdržení se protiprávního jednání a k požadovaným krokům zopakoval. Žalovaný č. 1 však na tyto výzvy nereagoval.

Naléhavost zatímní potřeby úpravy poměrů účastníků a to, že jednáním žalovaného č. 1 je ohrožována podnikatelská činnost žalobce a hrozí mu vznik škod a znehodnocení ochranné známky osvědčují:

internetové stránky žalovaného,

dopisy a výzvy žalobce vůči žalovanému č. 1,

další podklady popsané soudem v následující části tohoto usnesení.

Z předložených materiálů má soud za osvědčená následující žalobcova tvrzení:

Žalobce je dle výpisu ze dne 13. 11. 2002 obchodní firmou zapsanou 25. 1. 1996 do oddílu FN XXXXXXp obchodního rejstříku vedeného Zemským soudem v St. Pölten v Rakousku s předmětem podnikání v odvětví výroba a prodej minerálů.

Dle předloženého výpisu byl žalovaný č. 1 do oddílu X vložky XXXXX obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně zapsán dne 17. 4. 1996 a jeho předmětem podnikání jsou mj.:

zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu a služeb - od 17. 4. 1996,

koupě zboží za účelem dalšího prodeje a prodej - od 17. 4. 1996,

od 27. 9. 2002 nákup, skladování a prodej hromadně vyráběných léčivých přípravků...,

od 27. 9. 2002 výroba vitamínů a minerálních přípravků.

Mezi účastníky řízení je proto dán soutěžní vztah, umocněný podnikáním s výrobky v podobě minerálů.

Dle výpisu z registru zájmových sdružení právnických osob vedeného odborem vnitřních věcí Úřadu městské části Praha 6 byl žalovaný č. 2 od 27. 5. 1998 zapsán do uvedeného rejstříku. Jeho zapsaným předmětem podnikání je zajišťovat registraci doménových jmen druhé úrovně pod doménou nejvyšší úrovně CZ, provoz jmenných serverů pro doménu CZ, zajišťování provozu jmenných serverů pod doménou CZ.

Z výpisu z databáze ROMARIN, vedené World Intellectual Property Organization plyne, že žalobce je majitelem mezinárodní kombinované ochranné známky X+Y+Z, pod číslem 123456 s právem přednosti ode dne 3. 4. 1997. Chráněna jsou jak slova, tak i vyobrazení a to se zvláštním důrazem na kombinaci barev - jasně zelené s tmavou zelenou. Tato známka je registrována mimo jiné i pro území České republiky a to pro třídu výrobků a služeb č. 05, konkrétně pro farmaceutické živiny, farmaceutické pudry, léky, tablety, také minerální tablety, farmaceutické a léčebné kapsle škrobu, speciální potraviny pro nemocné a rekonvalescenty, všechny výše uvedené výrobky pro léčebné účely, hlinitá minerální půda pro léčebné účely, léčebné balíčky, léčebné koupele a léčebné náplasti.

Žalobce uvedenou ochrannou známku užívá po právu pro své výrobky při své podnikatelské činnosti a s tímto označením jsou výrobky žalobce spojovány rovněž na trhu v ČR, kam jsou též distribuovány.

Korespondencí žalobce a žalovaného č. 1 z 20. 2. 2001, 7. 5. + 4. 10. + 7. 11. 2002 má soud za osvědčené, že žalovaný č. 1 působil na základě ústní dohody po omezenou dobu přibližně od léta 1999 do února 2001 jako distributor žalobcových výrobků v České republice, v únoru 2001 byl vztah mezi žalobcem a žalovaným č. 1 jako distributorem výrobků žalobce v České republice ukončen ze strany žalobce, na počátku roku 2002 uzavřel žalobce novou ústní dohodu o dodání zboží se společností I., s.r.o.

Předloženým výpisem z rejstříku domén ze dne 7. 11. 2002 a výtiskem virtuálních tzv. internetových stránek má soud za osvědčené, že si žalovaný č. 1 u žalovaného č. 2 dne 13. 10. 2000 zaregistroval doménové jméno s názvem **x+y+z.cz**, a že je aktivně užívá a že na uvedených stránkách je soustavně užita ochranná známka žalobce ať kompletně či její textová část.

Dle výpisu z registru zájmových sdružení právnických osob je žalovaný č. 2 zájmovým sdružením právnických osob, které působí jako správce národní domény nejvyšší úrovně .cz a je oprávněno registrovat tzv. domény druhého stupně.

Výtiskem vzorové smlouvy o registraci doménového jména včetně *Pravidel registrace doménových jmen v doméně .cz* má soud za osvědčené, že

předpokladem pro registraci doménového jména ve prospěch žalovaného č. 1 byla akceptace vzorové smlouvy předkládané žalovaným č. 2, jejíž nedílnou součástí jsou *Pravidla registrace doménových jmen v doméně .cz*,

akceptací článku 6.2. uvedené smlouvy se žalovaný č. 1 výslovně zaručil, že registrace doménového jména ani způsob, jakým bude doménové jméno přímo nebo nepřímo užíváno, neporuší zákonná práva třetí strany.

Právo užívat ochrannou známku může být poskytnuto licenční smlouvou, která vůči třetím osobám nabývá účinnosti zápisem do rejstříku ochranných známek, provedeným k žádosti majitele známky. Nic takového však osvědčeno nebylo.

Žalovaný č. 1 registrací a užíváním doménového jména **x+y+z.cz** shodným s ochrannou známkou registrovanou žalobcem neoprávněn zasahuje do žalobcových práv k ochranné známce.

Z internetové stránky www.x+y+z.cz má soud za osvědčené, že žalovaný č. 1 dokonce uvádí, že je výhradním a jediným distributorem výrobků žalobce.

Dopisy ze 4. 10. 2002 a 7.11.2002 má soud za osvědčené, že žalobce podvakrát vyzval žalovaného č. 1, aby se zdržel dalšího užívání doménového jména **x+y+z.cz** a aby co nejdříve učinil potřebné kroky k převedení dotčeného doménového jména na žalobce. Nebylo osvědčeno, že by žalovaný č. 1 na tyto výzvy reagoval, naopak výtisky aktuálních internetových stránek bylo osvědčeno, že popsané závadné jednání žalovaného č. 1 trvá i nadále.

Na trhu v České republice s žalobcovými výrobky patrně obchoduje více podnikatelů. Žádný z nich však patrně neporušuje práva žalobce, vážící se k ochranné známce X+Y+Z.

Každý, kdo volí označené své domény na internetu má k dispozici široké spektrum možností pro takové označení a neměl by volit takové, které již někdo používá pro svůj výrobek a to dokonce jako zapsanou mezinárodní ochrannou známku.

Jednání žalovaného č. 1 je dle výše uvedených závěrů soudu jednáním v hospodářské soutěži, porušuje známková práva žalobce, a naplňuje i skutkové podstaty nekalé soutěže, neboť jsou v rozporu s dobrými mravy soutěže a jsou způsobilá přivodit újmu žalobci coby soutěžiteli žalovaného č. 1.

Žalovaný č. 1 registrací a užíváním doménového jména, jehož znění je identické s ochrannou známkou registrovanou a užívanou po právu žalobcem se dopustil nekalosoutěžního jednání, a to jak dle generální klauzule - ustanovení § 44 ObchZ, tak i jednání popsaného v ustanoveních § 47 písm. b) a § 48 téhož kodexu, neboť doménové jméno **x+y+z.cz** může vyvolat nebezpečí záměny s ochrannou známkou žalobce a můlže žalobci působit zvyšující se újmu spočívající mimo jiné v tom, že je žalobci znemožněno prezentovat své výrobky prostřednictvím internetu. Toto jednání je způsobilé vyvolat klamnou představu o spojení žalovaného č. 1 s firmou a výrobky žalobce, přičemž takovéto spojení mezi nimi již delší dobu neexistuje a žalovaný č. 1 již není distributorem výrobků žalobce v České republice. Tvrzení žalovaného č. 1 na internetové stránce **www.x+y+z.cz** o tom, že je výhradním a jediným distributorem dotčených výrobků pro ČR může dokonce evokovat představu, že žalovaný č. 1 je výhradním a jediným distributorem výrobků žalobce nejen v ČR ale i v dalších zemích. Užíváním doménového jména **x+y+z.cz** žalovaný č. 1 parazitně využívá pověsti výrobků žalobce s cílem získat pro výsledky vlastního podnikání prospěch, kterého by jinak nedosáhl.

Dle výpisu z registru zájmových sdružení právnických osob je žalovaný č. 2 zájmovým sdružením právnických osob, které působí jako správce národní domény nejvyšší úrovně .cz a je oprávněno registrovat tzv. domény druhého stupně. Výtiskem vzorové smlouvy o registraci doménového jména včetně *Pravidel registrace doménových jmen v doméně .cz* má soud za osvědčené, že žalovaný č. 2 je oprávněn zrušit nebo pozastavit registraci doménového jména zejména při jeho rozporu se zákonnými povinnostmi jakož i v případě soudního příkazu.

Na základě výše uvedeného soud vyhověl návrhu na nařízení předběžných opatření, neboť má za osvědčené, že žalovaný č. 1 se dopustil nekalosoutěžních jednání a porušení žalobcových práv k ochranné známce. Jednání žalovaného č. 1 a újmy hrozící žalobci shledal soud natolik závažnými, že újmy, které by žalovaným nařízením předběžných opatření mohly vzniknout, jsou ve svých účincích neporovnatelně menší. Mimoto mají žalovaní v případě vzniku újmy v důsledku nařízení předběžných opatření vůči žalobci právo na její náhradu ve smyslu ustanovení § 77 odst. 3 o.s.ř.

Dále soud zavázal žalobce k doplacení 4 x 500,- Kč soudního poplatku, neboť jeho návrh směřuje k nařízení celkem pěti předběžných opatření, avšak zaplaceno bylo v kolcích jen 500,- Kč.

Aktivní legitimace žalobce coby zahraničního podnikatelského subjektu je dána ustanovením § 43 odst. 2 ObchZ. Soud při právním hodnocení přihlédl k ochraně podnikání, poskytované naší Ústavou jakož i Listinou práv a svobod, k mezinárodní smlouvě známé pod označením *TRIPS*, kterou jsou vázány státy účastníků řízení - Česká a Slovenská republika, k zákonu č. 137/1995 Sb. o ochranných známkách ve znění zákonů pozdějších ve spojení s § 2 o.s.ř., § 44 odst. 1, § 47, § 48 a § 53 ObchZ. Tato ustanovení poskytující ochranu proti porušování práv a právem chráněných zájmů a směřují i proti zneužívání práv. Soud vyšel i z procesněprávních ustanovení § 74 odst. 1-3, § 75 odst. 1 a 3-5, § 76 odst. 1 písm. e) a f), § 76 odst. 3, § 171 o.s.ř.

Soudní rozhodnutí 19 - Předběžné opatření - 2. 12. 2002

Městský soud v Praze rozhodl dne 2. 12. 2002 v právní věci žalobce: Č. proti žalovaným: 1. O., 2. CZ.NIC, o návrhu na vydání předběžného opatření takto:

Odpůrce č. 1 je povinen zdržet se užívání doménového jména **x+y+z.cz** a převodu doménového jména **x+y+z.cz** na třetí osobu, vyjma navrhovatele.

Návrh na vydání předběžného opatření, aby soud uložil odpůrci č. 1 povinnost zdržet se jakéhokoliv nakládání s doménovým jménem **x+y+z.cz**, se odmítá.

Návrh na vydání předběžného opatření, aby soud uložil odpůrci č. 2 povinnost neumožnit odpůrci č. 1 jakékoliv nakládání s doménovým jménem **x+y+z.cz**, se odmítá.

Návrh na vydání předběžného opatření, aby soud uložil odpůrci č. 2 povinnost neumožnit odpůrci č. 1 provozování internetových stránek pod doménovým jménem **x+y+z.cz**, se zamítá.

Návrh na vydání předběžného opatření, aby soud uložil odpůrci č. 2 povinnost neumožnit jiné osobě odlišné od žalobce provozování internetových stránek pod doménovým jménem **x+y+z.cz**, se odmítá.

Navrhovatel je povinen zaplatit soudní poplatek Kč 500,-, a to do deseti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Navrhovatel je povinen do třiceti dnů ode dne doručení tohoto usnesení podat proti odpůrcům č. 1 a č. 2 žalobu ve věci samé.

Návrhem ze dne 26. listopadu 2002 se navrhovatel domáhal vydání předběžného opatření, kterým soud uloží odpůrci č. 1 povinnost zdržet se ode dne doručení usnesení o nařízení předběžného opatření užívání doménového jména **x+y+z.cz** a jakéhokoliv nakládání s doménovým jménem **x+y+z.cz**, zejména pak převodu doménového jména na třetí osobu. Dále se domáhal vydání předběžného opatření, kterým soud uloží odpůrci č. 2 povinnost neumožnit ode dne doručení usnesení o nařízení předběžného opatření odpůrci č. 1 jakékoliv nakládání s doménovým jménem **x+y+z.cz**, zejména pak provozování internetových stránek pod tímto jménem odpůrce č. 1 nebo jinou osobou odlišnou od navrhovatele.

V odůvodnění návrhu uvedl, že je právnickou osobou zřízenou na základě zákona. Není zapsán v obchodním rejstříku a svůj název odvozuje přímo z uvedeného zákona. Je majitelem dvou kombinovaných ochranných známek pod čísly zápisu 123456 a 123456, které jsou grafickým zpracováním názvu navrhovatele. Uvedené ochranné známky má navrhovatel zapsány pro třídy výrobků a služeb 9, 16, 35, 38 a 41. Tyto ochranné známky užívá v rozsahu uvedených tříd již několik desítek let a předpokládá, že je nesporné, že ochranné známky **X+Y+Z** jsou všeobecně známými známkami.

Odpůrce č. 1 je společností s ručením omezeným, jejímž předmětem podnikání je automatizované zpracování dat, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej a zprostředkovatelská činnost. Odpůrce č. 1 se na internetu prezentuje jako provozovatel projektu abc.cz.

Odpůrce č. 2 spravuje internetovou doménu CZ a registr doménových jmen druhého řádu v České republice a je autorem Pravidel registrace doménových jmen v doméně CZ, kterým se proces a užívání doménových jmen řídí.

V srpnu 2002 navrhovatel zjistil, že odpůrce č. 1 je vlastníkem domény **x+y+z.cz** a užívá jí ke své prezentaci na internetových stránkách pod adresou www.x+y+z.cz. Po zadání této stránky do internetového vyhledavače se objeví téměř prázdná stránka, kde je aktivní odkaz na stránku www.abc.cz a dále pak na "firemní" stránku odpůrce č. 1. Na adrese www.abc.cz je uvedený projekt abc.cz, který provozuje společnost O. Projekt je zaměřen zejména na registraci domén.

Navrhovatel dopisem ze dne 2. září 2002 požádal odpůrce č. 1 o převedení domény **x+y+z.cz** na navrhovatele. Odpůrce č. 1 převod domény dopisem ze dne 15. října 2002 odmítl a nabídl pouze umístění odkazu www.y+z.cz na stránku zobrazující se na www.x+y+z.cz.

Následně se navrhovatel obrátil na odpůrce č. 2 a dopisem ze dne 22. října 2002 jej požádal o pomoc při převodu domény z odpůrce č. 1 na navrhovatele. Odpůrce č. 2 v dopise ze dne 29. října 2002 žalobci sdělil, že není schopen navrhovateli pomoci, neboť není subjektem, který rozhoduje o právech třetích osob.

Navrhovatel má za to, že odpůrce č. 1 svým jednáním porušuje ust. § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 zákona o ochranných známkách. Svých práv vyplývajících z titulu majitele ochranných známek po čísly zápisu č. 123456 a 123456 se domáhá v souladu s § 15 odst. 2 uvedeného zákona. Jednání odpůrce č. 1 zároveň vykazuje znaky skutkové podstaty nekalé soutěže podle § 44, resp. § 47 písm. a) a § 48 ObchZ. Konkrétní jednání odpůrce č. 1 využívá pověsti navrhovatele s cílem získat pro své podnikání prospěch. Dále pak je možné najít v jednání odpůrce č. 1 znaky skutkové podstaty vyvolání nebezpečí záměny, neboť protiprávně užívá názvu třetího subjektu.

Navrhovatel má za to, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, neboť odpůrce č. 1 svým jednáním působí navrhovateli každodenně škodu. Z uvedených důvodů navrhl vydání předběžného opatření ve znění výše uvedeném.

Podle ust. § 74 a násl. o.s.ř. může soud nařídit předběžné opatření, jestliže je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků. Předběžné opatření nařizuje na základě tvrzení navrhovatele, která jsou v podaném návrhu patřičně osvědčena. Dokazování těchto skutečností se pak provádí až v řízení na základě návrhu ve věci samé.

Institut předběžného opatření nesleduje pouhou úpravu faktických poměrů účastníků, ale vždy úpravu právních poměrů, i když jen předběžnou.

Soud dospěl k závěru, že je třeba zatímně upravit poměry navrhovatele a odpůrce č. 1 a vyhověl proto návrhu navrhovatele na vydání předběžného opatření, kterým se domáhal, aby se odpůrce č. 1 zdržel užívání a převodu doménového jména **x+y+z.cz**.

Soud má za osvědčené, že navrhovatel je majitelem dvou kombinovaných ochranných známek X+Y+Z zapsaných do rejstříku ochranných známek vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví dne 28. dubna 1998. Dále pak, že odpůrce č. 1 je vlastníkem a užívá doménu **x+y+z.cz**. odpůrce č. 1 je firmou poskytující internetové služby včetně provádění registrací v národní doméně .cz. Stránka www.x+y+z.cz je standardní stránka, která je zveřejňována na každé registrované doméně provozované u odpůrce, u které nebyl dosud vytvořen obsah www stránek.

Soud tudíž dospěl k závěru, že je v míře postačující osvědčena možnost posouzení jednání odpůrce č. 1, jenž pro sebe registroval doménu **x+y+z.cz**, jako neoprávněného zásahu do práv žalobce. Dalším důvodem vydání předběžného opatření uvedené v bodu I. výroku usnesení byla skutečnost, že bylo třeba zajistit podmínky pro rozhodnutí této věci bez možných změn v okruhu účastníků řízení.

Podle ust. § 75a odst. 1 o.s.ř. návrh na vydání předběžného opatření, který je neurčitý, soud odmítne, jestliže pro tento nedostatek nelze pokračovat v řízení; ustanovení § 43 se nepoužije.

Soud dospěl k závěru, že návrh na vydání předběžného opatření (petit) uvedený v bodech II., III. a V. výroku tohoto usnesení není v ukládaných povinnostech konkrétní, tj. určitý natolik, aby mohl být převzat do rozhodnutí soudu a být i předmětem výkonu rozhodnutí (při dobrovolném nesplnění). Rozhodnutí, jímž by bylo návrhu navrhovatele vyhověno, by tak bylo nevykonatelné. Proto tuto část návrhu na vydání předběžného opatření odmítl.

Navrhovatel se dále proti odpůrci č. 2 domáhal vydání předběžného opatření, kterým by mu soud uložil povinnost neumožnit odpůrci č. 1 provozování internetových stránek pod doménovým jménem **x+y+z.cz**. Soud tento návrh na vydání předběžného opatření zamítl, neboť odpůrce č. 2 provádí pouze registraci doménových jmen podle Pravidel registrace doménových jmen.

Bod VI. výroku usnesení je odůvodněn ust. § 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 549/1991 Sb., s soudních poplatcích, v platném znění, dle kterého poplatková povinnost vzniká uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opaření; § 5, § 7 odst. 1 a § 8 citovaného zákona. Podle ust. § 7 odst. 1 uvedeného zákona vzniká-li poplatková povinnost způsobem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. d) až g), je poplatek splatný do tří dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit stanovena. Navrhovatel zaplatil soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření ve výši Kč 500,-. Jelikož se svým návrhem domáhal vydání předběžných opatření jak proti odpůrci č. 1, tak i proti odpůrci č. 2, uložil mu soud zaplatit soudní poplatek ve výši Kč 500,-.

Předběžné opatření, nařízení v bodu I. výroku tohoto usnesení, zanikne podle ust. § 77 odst. 1 o.s.ř., nebude-li ve lhůtě stanovené soudem podán návrh ve věci samé; jinak právní moci rozhodnutí, nebude-li návrhu ve věci vyhověno; bude-li návrhu ve věci samé vyhověno, pak uplynutím patnácti dnů od vykonatelnosti rozhodnutí ve věci samé. Podle druhého odstavce citovaného ustanovení, pominou-li důvody, pro které bylo předběžné opatření nařízeno, soud je zruší.

Soudní rozhodnutí 20 - Zamítnutí předběžného opatření - 28. 11. 2002

(rozhodnutí odvolacího soudu k odvolání žalovaného č. 1 proti usnesení soudu prvního stupně - Soudního rozhodnutí 14)

Vrchní soud v Olomouci rozhodl dne 28. 11. 2002 ve věci žalobce **COEF**proti žalovanýmč. **1) H.** a č. **2) CZ.NIC**, o nařízení předběžného opatření v řízení o uložení povinnosti provést změnu registrace doménových jmen, k odvolání žalovaného 1) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 9. 2002 tak, že změnil usnesení soudu prvního stupně ve výrocích I. a II. takto:

Návrh na nařízení předběžného opatření, aby žalovanému 1) byla uložena povinnost zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení užívání doménových jmen **x+y+z.cz** a **x+y.cz** a povinnost zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení jakéhokoliv nakládání s doménovými jmény **x+y+z.cz** a **x+y.cz**, zejména pak převodu těchto doménových jmen na třetí osobu, vyjma žalobce, **se zamítá**.

Usnesením označeným v záhlaví tohoto rozhodnutí, soud prvního stupně nařídil předběžné opatření, kterým žalovanému 1) uložil povinnost zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení užívání doménových jmen **x+y+z.cz** a **x+y.cz** (výrok I.) a povinnost zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení jakéhokoli nakládání s doménovými jmény **x+y+z.cz** a **x+y.cz**, zejména pak převodu těchto doménových jmen na třetí osobu, vyjma žalobce (výrok II.). Žalovanému 2) uložil povinnost ode dne doručení neumožnit žalovanému 1) jakékoli nakládání s doménovými jmény **x+y+z.cz** a **x+y.cz** zaregistrovanými pod doménou nejvyššího stupně CZ, zejména pak provozování internetových stránek pod těmito jmény žalovaným 1) nebo jinou osobou odlišnou od žalobce, respektive převod předmětných doménových jmen na jiné osoby, vyjma žalobce (výrok III.). V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že z hlediska zabránění vzniku, popřípadě rozšiřování újmy dotčeného účastníka, je požadovaná zatímní úprava poměru účastníků potřebná. Reálné nebezpečí újmy žalobce shledal soud v tom, že žalovaný 1) ve svém přípise z 8. 7. 2002 vyjádřil úmysl "rozšíření" svých podnikatelských aktivit právě v souvislosti s doménou **x+y+z.cz** a z uvedených důvodů navrhl žalobci i možnost užití této domény a současně i ochranné známky žalovaným 1). Jeho spekulativní úmysl je patrný i ze soudem ověřené skutečnosti, že pod předmětnými doménovými jmény nemá zřízenou webovou stránku. I když znění ochranné známky, kterou má žalobce zaregistrovanou, není zcela totožné se zněním doménových jmen, jsou tato označení pro běžného spotřebitele, případně uživatele internetové sítě zaměnitelné, a proto registrace doménového jména shodného, případně zaměnitelného s ochrannou známkou žalobce, bez jeho souhlasu, brání žalobci jako majiteli ochranné známky ve výkonu jeho výlučného práva známku užívat.

Proti tomuto usnesení podal žalovaný 1) včas odvolání, ve kterém především namítal, že samotnou registrací doménového jména ještě nedochází k porušení práva vlastníka k ochranné známce dle ust. § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 zákona o ochranných známkách. K tomu dochází až v případě, že je ochranné známky užíváno, respektive vyjádření zaměnitelného s ochrannou známkou, pro výrobky a služby, pro které je ochranná známka zapsána, ovšem registrací domény nedochází k označení výrobků nebo služeb. V této souvislosti dále uvedl, že žalobce nemá ochrannou známku registrovanou pro všechny třídy výrobků a služeb, ale pouze pro třídy výrobků a služeb č. 16, 30 a 42 a ochrana se proto týká pouze papírů, lepenky a výrobků z těchto materiálů, ubrousků, podšálků, servítků, časopisů, knih nástěnných a stolních kalendářů (třída č. 16), kávy, čaje, kakaa, cukru, kávových náhražek a výrobků z těchto surovin (třída č. 30) a služeb poskytovaných při provozování restaurací a podobných zařízení a provoz takových zařízení (třída č. 42). K označování výrobků, které nepatří do tříd, pro něž má žalobce registrovanou ochrannou známku, lze proto použít i předmětná zaregistrovaná doménová jména. Dále se žalovaný 1) ohradil proti závěru soudu, že úmysl registrace doménového jména byl pouze spekulativní, což dovodil ze skutečnosti, že žalovaný 1) nemá pod zaregistrovanými doménovými jmény zřízenou webovou stránku. V této souvislosti uvedl, že samotná registrace doménových jmen nabyla účinnosti ke dni 24. 3. 2002 a již dne 4. 6. 2002 byl žalovaný 1) vyzván žalobcem ke zdržení se zásahu do práva k ochranné známce a proto již k užití či zřízení webové stránky nedošlo. Naopak poukázal na korespondenci, kterou se žalobcem v této věci vedl, zejména na email ze dne 5. 9. 2002, ve kterém žalobci navrhl převod domény za prakticky symbolickou částku představující náklady registrace. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že návrh na nařízení předběžného opatření zamítne.

Žalobce se k podanému odvolání žalovaného 1) nevyjádřil.

Odvolací soud podle ust. § 206, § 212 o.s.ř., ve znění účinném od 1. 1. 2001 přezkoumal usnesení soudu prvního stupně v odvoláním napadené části, ve vztahu k žalovanému 1), tj. ve výrocích I. a II., jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Z obsahu předloženého spisu odvolací soud zjistil, že žalobou doručenou soudu 20. 9. 2002 se žalobce proti žalovaným označeným: 1) H. a 2) CZ.NIC domáhal uložení povinnosti provést změnu registrace internetových doménových jmen druhého stupně **x+y+z.cz** a **x+y.cz** tak, aby nejpozději do patnácti dnů od právní moci rozsudku byl jako oprávněná osoba k těmto doménovým jménům v registru doménových jmen vedených žalovaným 2) zapsán žalobce. Současně s touto žalobou podala návrh na nařízení předběžného opatření, kterým se domáhal, aby žalovanému 1) byla uložena povinnost zdržet se užívání doménových jmen **x+y+z.cz** a **x+y.cz**, jakéhokoli nakládání s těmito doménovými jmény, zejména pak jejich převodu na třetí osoby, vyjma žalobce a žalovanému 2) povinnost neumožnit žalovanému 1) jakékoli užívání či nakládání s doménovými jmény **x+y+z.cz** a **x+y.cz** zaregistrovanými pod doménou nejvyššího stupně CZ, zejména pak provozování internetových stránek pod těmito doménovými jmény žalovaným 1) nebo jinou osobou odlišnou od žalobce, respektive převod předmětných doménových jmen na jiné osoby, vyjma žalobce. Ve vylíčení rozhodujících skutečností ve vztahu k navrhovanému předběžnému opatření uvedl, že žalobce je majitelem kombinované ochranné známky č. 123456 **X+Y+Z+ABC**, zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví pro třídy výrobků a služeb č. 16, 30 a 42. Kavárny nesoucí označení vycházející z této ochranné známky, respektive, v nichž dochází k poskytování služeb označených touto ochrannou známkou, a provozované žalobcem nebo osobami s ním propojenými v Praze a Brně se za dobu své existence staly známými pro poskytování služeb nejvyšší kvality. U žalobce došlo ke změně názvu obchodní firmy a i když se tyto změny v evidenci ochranných známek dosud nepromítly, probíhá u Úřadu průmyslového vlastnictví příslušné řízení. Při podání žádosti o registraci doménového jména **x+y+z.cz** a následně při pokusu o registraci doménového jména **x+y.cz** u žalovaného 2), který je jediným subjektem spravujícím doménová jména druhého řádu v České republice, žalobce zjistil, že obě tato doménová jména byla zaregistrována žalovaným 2) ve prospěch žalovaného 1), jehož předmětem podnikání není činnost odpovídající třídám výrobků a služeb, pro které má žalobce registrovanou ochrannou známku. Přesto že žalovaný 1) doposud neužívá domény **x+y+z.cz** ani **x+y.cz** k žádné prezentaci, porušuje již samotnou registrací těchto doménových jmen práva žalobce vyplývající pro něho z ochranné známky, neboť brání žalobci užívat ochrannou známku způsobem garantovaným v § 13 odst. 1 zákona o ochranných známkách, respektive do těchto práv nedovoleným způsobem zasahuje, když znemožňuje majiteli ochranné známky mimo jiné propagovat a prodávat výrobky či služby, pro jejichž označení má ochrannou známku zaregistrovanou, prostřednictvím internetu z vlastní internetové domény, jež svým jménem odpovídá nebo vychází z ochranné známky. Dále pak žalobce odkazoval na ust. § 102 o.s.ř. a uvedl, že předmětem soudního řízení jsou práva k doménovým jménům, kterými může žalovaný 1) až do právní moci rozsudku soudu v této věci prakticky neomezeně disponovat, tedy zejména je může převést na osobu odlišnou od účastníků řízení, nebo ve stejné době může žalovaný 1) začít s doménovými jmény provozovat či jiné osobě umožnit provozování internetové domény, přičemž tímto provozováním by mohla být žalobci způsobena újma spočívající v ekonomických ztrátách či dokonce poškození dobrého jména žalobce. Na podporu těchto svých tvrzení žalobce soudu mimo jiné předložil osvědčení o registraci ochranné známky žalobce ze dne 13. 9. 2002, výpisy z registru domén vedených žalovaným 2), pravidla registrace doménových jmen druhé úrovně v síti internet pod doménou .cz, korespondenci mezi účastníky zejména dopisy žalobce ze dne 4. 6. 2002 a 23. 7. 2002, dopis žalovaného 1) ze dne 8. 7. 2002 a na tomto základě rozhodl odvoláním napadeným usnesení, které ve vztahu k žalovanému 2), který odvolání nepodal, nabylo právní moci (výrok III.).

Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř., je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo, je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

Podle ust. § 75 odst. 5 o.s.ř., pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) usnesení soudu prvního stupně.

I když žalobce v návrhu na nařízení předběžného opatření nespecifikoval, zda je navrhováno pro potřebu zatímně upravit poměry účastníků nebo pro obavu, že by výkon rozhodnutí mohl být ohrožen, lze z jeho obsahu dovodit (§ 41 odst. 2 o.s.ř.), že je navrhováno pro účely zatímní úpravy poměrů účastníků. Přičemž předpokladem nařízení předběžného opatření z tohoto důvodu je, že jsou dány nebo alespoň osvědčeny skutečnosti, které zatímní úpravu vyžadují a tato navrhovaná zatímní úprava je potřebná a naléhavá. Žalobce v návrhu na jedné straně tvrdil, že žalovaný 1) zaregistrovaná doménová jména **x+y+z.cz** a **x+y.cz** k žádné prezentaci dosud neužívá, a na druhé straně nepodloženě dovozoval, že žalovaný 1) může začít zaregistrované internetové domény provozovat, případně umožnit provozování jiné osobě, čímž by mohla být žalobci způsobena újma spočívající v ekonomických ztrátách či dokonce poškození dobrého jména žalobce. Žádnou skutečnost, z níž by bylo možno chování žalovaného 1) směřující k provozování předmětných doménových jmen, případně k jejich převodu na třetí osobu alespoň předpokládat, netvrdil. Svá tvrzení o potřebě zatímně upravit poměry účastníků žalobce neosvědčil, neboť sám v návrhu uvedl, že žalovaný 1) doposud předmětná doménová jména neužívá a své domněnky o jejich možném užívání žalovaným 1), případně třetím subjektem, na kterého žalovaný 1) práva převede, a to až v období do právní moci rozhodnutí o žalobě na uložení povinnosti provést změnu registrace doménových jmen, žalobce žádnými důkazy neosvědčil. Jeho námitkou, že již samotná registrace předmětných doménových jmen, která jsou zaměnitelná s jeho ochrannou známkou, zasahuje nedovoleným způsobem do práv žalobce jako majitele ochranné známky, když mu znemožňuje propagovat či prodávat výrobky či služby, pro jejichž označení má ochrannou známku zaregistrovanou prostřednictvím internetu z vlastní internetové domény, jež svým jménem odpovídá nebo vychází z ochranné známky, bude posuzována až ve věci samé a není na místě se těmito tvrzeními v souvislosti s rozhodováním o nařízení předběžného opatření zabývat.

S ohledem na shora uvedené odvolací soud usnesení soudu prvního stupně dle ust. § 220 změnil a návrh na nařízení předběžného opatření pro nesplnění zákonných předpokladů pro jeho nařízení, zamítl.

Soudní rozhodnutí 21 - Předběžné opatření - 10. 2. 2003

Městský soud v Praze rozhodl dne 10. 2. 2003 v právní věci žalobce **R.** proti žalovaným: **1) CZ.NIC** a **2) O.** na ochranu proti neoprávněnému zásahu do práv k ochranné známce a k obchodní firmě s návrhem na nařízení předběžného opatření takto:

Soud vydává toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1) CZ.NIC je povinen zdržet se od doručení tohoto usnesení provádění změn v registraci doménového jména **x+y+z.cz** s výjimkou jeho převodu ze žalovaného č. 2) O. na žalobce.

Žalovaný č. 2) O. je povinen zdržet se od doručení tohoto usnesení převodu doménového jména **x+y+z.cz** s výjimkou převodu na žalobce.

Ohledně požadavků, aby žalovanému č. 2) O. bylo uloženo zdržet se užívání doménového jména **x+y+z.cz** a bezúplatně převést doménové jméno **x+y+z.cz** na žalobce, a aby žalovanému č. 1) CZ.NIC bylo uloženo tento převod registrovat, se návrh na vydání předběžného opatření zamítá.

Žalobce se domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému č. 1) zdržet se provádění změn v registraci doménového jména **x+y+z.cz** s výjimkou jeho převodu ze žalovaného č. 2) na žalobce, žalovanému č. 2) pak zdržet se užívání doménového jména **x+y+z.cz** a převodu tohoto doménového jména **x+y+z.cz** s výjimkou jeho převodu na žalobce, a dále druhému žalovanému povinnost bezúplatně převést doménové jméno **x+y+z.cz** na žalobce s tím, že soud zároveň uloží žalovanému č. 1) povinnost tento převod registrovat, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku. Zároveň žalobce navrhl vydání předběžného opatření, kterým by oběma žalovaným byly uloženy tytéž povinnosti, jako v návrhu ve věci samé.

Žalobce uvedl, že je obchodní společností, zapsanou v obchodním rejstříku od 29. 12. 1990, a dále popsal předmět podnikání tak, že uvedl, jaké produkty vyrábí a jaké služby poskytuje. Žalobce dále uvedl, že je majitelem kombinované ochranné známky, obsahující dominantní prvek **X+Y+Z**, zapsané v rejstříku ochranných známek u Úřadu průmyslového vlastnictví. První žalovaný je sdružením oprávněným krom jiného registrovat doménová jména sítě Internet a zajišťovat jejich správu, definovat pravidla pro přidělování doménových jmen pod doménou nejvyšší úrovně CZ, zajišťovat registraci doménových jmen druhé úrovně pod doménou nejvyšší úrovně CZ. Druhý žalovaný pak je obchodní společností, zapsanou v obchodním rejstříku od 7. 10. 1997. Žalobce pak popsal předmět podnikání druhého žalovaného. Žalobce dále uvedl, že druhý žalovaný si u prvního žalovaného zaregistroval dne 1. 12. 2002 doménové jméno **x+y+z.cz**, ačkoli pod tímto označením nikdy nevystupoval a ani toto označení pro své výrobky či služby nikdy nepoužíval. Tímto postupem znemožnil druhý žalovaný žalobci, aby si tuto doménu, shodnou se svou firmou i s dominantním prvkem své ochranné známky, zaregistroval. Tímto podle žalobce došlo k porušení jeho práv, a to jednak práv k ochranné známce, a jednak práv k firmě žalobce, neboť doména **x+y+z.cz** je totožná s dominantním prvkem ochranné známky žalobce i s jeho firmou, a žalobce tak nemá možnost pod touto doménou na internetu nabízet své výrobky a služby. Druhý

žalovaný přitom doménu aktivně nevyužívá, pouze znemožňuje žalobci výkon jeho oprávněných zájmů. Skutečnost, že doména **x+y+z.cz** není druhým žalovaným využívána, osvědčuje žalobce exekutorským zápisem ze dne 3. 2. 2003. Žalobce ve snaze předejít sporu vyzval dopisem ze dne 10. 1. 2003 druhého žalovaného, aby učinil veškeré kroky ke zrušení jeho registrace doménového jména **x+y+z.cz** a k bezúplatnému převodu této domény na žalobce, ten však na dopis nereagoval. Žalobce má za to, že v souladu s ust. § 102 v návaznosti na ust. §§ 74 a násl. OSŘ jsou náležitě osvědčeny podmínky pro nařízení navrženého předběžného opatření. Naléhavost potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků spatřuje žalobce v tom, že druhý žalovaný by bez předběžného opatření mohl inkriminovanou doménu prostřednictvím prvního žalovaného převést na třetí osobu (když ji sám nevyužívá), přičemž je třeba zajistit zachování daného stavu s vyloučením možných změn v okruhu stávajících účastníků řízení. Žalobce má dále za to, že v oblasti problematiky doménových jmen již existuje konstantní judikatura, jejíž obsah je v souladu s názory žalobce v žalobě, a proto navrhl vydání shora popsaného předběžného opatření s tím, že veškerá jeho tvrzení byla nejen osvědčena, ale jsou důkazy, připojenými k žalobě i prokázána, a v tomto případě není v rozporu s podstatou věci, aby předběžné opatření nekopírovalo výrok ve věci samé, kdy rozhodující pro posouzení je hledisko zabránění vzniku, případně rozšiřování újmy žalobce.

Žalobce k návrhu připojil osvědčení o zápisu ochranné známky **X+Y+Z** č. 123456, zapsané 25. 1. 1999 s právem přednosti od 29. 6. 1998, pro akciovou společnost R. ve třídách výrobků 6, 7, 8, 10, 12, 17, 24, 28 a 37, aktuální internetový výpis z obchodního rejstříku své společnosti s údaji platnými ke 4. 2. 2003, úplný internetový výpis žalovaného č. 2) s údaji platnými k 16. 12. 2002, stránku vytištěnou z internetu z online databáze domén ohledně současného majitele domény **x+y+z.cz** - žalovaného č. 2), dopis adresovaný žalovanému č. 2) právním zástupcem ze dne 10. 1. 2003, exekutorský zápis EZ 1/2003, sepsaný dne 3. února 2003, výpis z registru zájmových sdružení právnických osob, vedeného u odboru vnitřních věcí Úřadu městské části Praha 6 ohledně žalovaného č. 1) CZ.NIC dále pak tři rozhodnutí o předběžných opatřeních, vytištěná z databáze CZ.NIC na internetu a pravidla registrace doménových jmen v doméně cz, vydané a šířené žalovaným č. 1).

Podle ust. § 102 odst. 1 OSŘ je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků, může soud nařídit předběžné opatření. Podmínky, za kterých lze nařídit předběžné opatření ve stadiu po zahájení řízení jsou v zásadě totožné s těmi, jež zákon vyžaduje pro nařízení předběžného opatření před zahájením řízení. Předně musí být osvědčena naléhavost potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků (v tomto případě jde právě o zatímní úpravu poměrů a nikoli o obavu z budoucího možného ohrožení výkonu soudního rozhodnutí), a dále osvědčit (nikoli prokázat, v řízení o předběžném opatření se dokazování, tak jak ho má na mysli OSŘ neprovádí, tvrzení se pouze osvědčují) samotný nárok tak, aby jeho úspěšné uplatnění v řízení ve věci bylo alespoň pravděpodobné a nejevilo již v této fázi jako vyloučené.

Žalobce přiloženými listinami osvědčil tolik, že užívá obchodní firmu **X+Y+Z**, že je výrobcem strojů a zařízení pro gumárenský, plastikářský o osinkářský průmysl a poskytuje služby opravářské a údržbářské a servis vakových jezů, dále pak, že si druhý žalovaný zaregistroval u prvního žalovaného doménu **x+y+z.cz** od 1. 12. 2002, že jeho předmětem podnikání je automatizované zpracování dat, koupě a prodej zboží a zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu, výroby a služeb. Rovněž lze mít za osvědčené, že druhý žalovaný doménu **x+y+z.cz** nepoužíval k propagaci nebo prezentaci svých podnikatelských aktivit, zapsaných v obchodním rejstříku. Pokud jde o žalobcem tvrzenou ochrannou známku, pak listina předložená žalobcem neosvědčuje, že by žalobce byl majitelem této známky, neboť tím je podle výpisu R., a.s. Náchod, společnost odlišná od žalobce, podle výpisu z obchodního rejstříku zapsaná 30. 4. 1992 pod firmou (tehdy obchodním jménem) R., a.s., od 13. 1. 2000 pod změněnou obchodní firmou R-T., a.s. Z on-line databáze ochranných známek však soud zjistil, že žalobci náleží nejen výše uvedená ochranná známka kombinovaná č. 123456, ale i tři další rovněž kombinované ochranné známky, všechny v černobílém provedení, všechny s označením buď **X+Y+Z** nebo **X X+Y+Z**, č. 234567, č. 345678 a č. 456789. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku žalobce pak soud zjistil, že žalobce byl sice zapsán do rejstříku 29. 12. 1990, ale nikoli pod firmou R., ale pod firmou G., akciová společnost, a tuto firmu změnil na R., a.s. 26. 1. 2000. Z databáze rejstříku domén také soud zjistil, že druhý žalovaný nebyl prvním uživatelem domény **x+y+z.cz**, neboť dřívějším uživatelem před druhým žalovaným byla společnost R., a.s. Náchod, a to od roku 1997 do roku 2001, kdy ji doména byla zrušena pro neuhrazení udržovacího poplatku. Z internetových stránek druhého žalovaného, které tento provozuje pod adresou www.a+b+c.cz by bylo možno usoudit, že druhý žalovaný se buď přímo zabývá prodejem a převody domén, nebo se na této činnosti nějak podílí.

Zjištění, které soud učinil z návrhu a přiložených listin postačují k přijetí závěru, že v době, kdy si druhý žalovaný zaregistroval doménu **x+y+z.cz** prostřednictvím prvního žalovaného, žalobce již podnikal pod obchodní firmou shodného znění a byl majitelem ochranné známky s dominantním prvkem **X+Y+Z**. Doména druhého žalovaného je tedy shodná jak s ochrannou známkou žalobce, tak i s jeho firmou a tím, že doménu má nyní druhý žalovaný, který nemá s žalobcem vůbec nic společného, doménu neužívá a pouze jejím držením brání žalobci, aby pod tímto označením mohl na internetu nabízet výrobky, práce a služby, může se tímto jednáním dopouštět porušování práv jak ke známce žalobce, tak i k žalobcově firmě. Je proto namístě upravit poměry účastníků tak, aby do rozhodnutí ve věci samé nemohlo dojít k převodu domény **x+y+z.cz** na další osoby. Proto soud uložil oběma žalovaným zdržet se v případě prvního z nich provádění změn v registraci s výjimkou převodu domény na žalobce, v případě druhého z nich pak převodu na jiné osoby s výjimkou žalobce. Žalobce se dále domáhal toho, aby soud uložil druhému žalovanému povinnost zdržet se užívání doménového jména **x+y+z.cz**. Zároveň však v celém návrhu žalobce opakovaně uváděl a dokonce i osvědčoval, že druhý žalovaný doménu neužívá vůbec, že ji pouze drží a brání tak žalobci ve výkonu jeho práv. Ani z údajů, které soud zjistil na internetu nebylo možno dovodit, že by druhý žalovaný doménu **x+y+z.cz** užíval např. k propagaci svého podnikání apod. Jelikož toto - užívání domény - nebylo v podstatě ani tvrzeno, ani osvědčeno, soud ohledně tohoto požadavku návrh na předběžné opatření zamítl. Dále soud zamítl i požadavek, aby druhý žalovaný bezúplatně převedl doménu **x+y+z.cz** na žalobce, a aby první žalovaný tento převod zaregistroval. Předběžné opatření je procesním opatřením dočasným, nemůže předbíhat rozhodnutí ve věci, ani toto nahrazovat. V těchto a obdobných sporech není žádnou výjimkou, že text předběžného opatření je shodný s návrhem ve věci. Vždy si ale předběžné opatření musí ponechat dočasnost, a tedy i možnost návratu původního stavu. Žalobce se předběžným opatřením v té části, kde požaduje bezplatně převést doménu, domáhá bez jednání a bez dokazování toho, co míní docílit po celém provedení řízení ve věci - totiž získat doménu **x+y+z.cz** jen pro sebe a své výrobky a služby. Požaduje-li toto ve věci samé, je to jeho volba, je však naprosto nepřípustné, aby to, co má vyčerpat jeho žalobu ve věci, nárokoval již v předběžném opatření, protože takovéto opatření není opatřením dočasným, ale ve své podstatě konečným. Požadavek v této části jde evidentně nad rámec možností předběžného opatření, a proto i v této části soud návrh zamítl.

Předběžné opatření zanikne dnem právní moci rozhodnutí ve věci samé, pokud návrhu nebude vyhověno. Bude-li návrhu ve věci vyhověno, zanikne předběžné opatření uplynutím patnácti dnů od jeho vykonatelnosti. Pominou-li důvody, pro které bylo předběžné opatření nařízeno, může předseda senátu předběžné opatření zrušit i bez návrhu.

Soudní rozhodnutí 22 - Zamítnutí předběžného opatření - 14. 2. 2003

Krajský soud v Brně rozhodl dne 14. 2. 2003 v právní věci žalobce **S.**, se sídlem Itálie, proti žalovaným **č. 1) R.** a **č. 2) CZ.NIC** o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

Návrh žalobce, aby žalovaný R., byl od okamžiku doručení tohoto soudního rozhodnutí povinen zdržet se zveřejňování jakéhokoliv druhu materiálů nebo informací nebo jakéhokoli obsahu na internetu pod doménovým jménem **x+y+z.cz** a rovněž byl povinen upustit od jakéhokoli nakládání s registrací tohoto doménového jména zejména jeho převodu, se zamítá.

Návrh žalobce, aby žalovaný CZ.NIC byl povinen od okamžiku doručení tohoto soudního rozhodnutí zdržet se umožnění převodu doménového jména **x+y+z.cz** z žalovaného R. na jinou osobu a rovněž byl povinen upustit od zrušení doménového jména **x+y+z.cz** se zamítá.

Návrhem ze dne 6. 2. 2003 (doručeným dne 7. 2. 2003) se domáhá žalobce proti žalovaným vydání předběžného opatření, kterým by bylo žalovanému R. uloženo, že od okamžiku doručení tohoto usnesení je povinen zdržet se zveřejňování jakéhokoliv druhu materiálů nebo informací nebo jakéhokoli obsahu na internetu pod doménovým jménem **x+y+z.cz** a rovněž je povinen upustit od jakéhokoliv nakládání s registrací tohoto doménového jména zejména od jeho převodu.

Žalovanému č. 2) CZ.NIC má být uloženo, že je povinen od okamžiku doručení tohoto soudního rozhodnutí zdržet se umožnění převodu doménového jména **x+y+z.cz** z žalovaného č. 1) na jinou osobu a rovněž je povinen upustit od zrušení doménového jména **x+y+z.cz**.

V návrhu tvrdil, že žalobce je majitelem ochranné známky X+Y+Z č. 123456 zapsané pro území České republiky. Žalobce se společně se žalovaným R. po několik let zabýval obchodními aktivitami týkajícími se distribuce a prodeje produktů žalobce, které nesou ochrannou známku X+Y+Z.

Žalovaný R. je právnickou osobou, zabývající se mimo jiné nákupem a prodejem zboží nesoucího ochrannou známku X+Y+Z.

Žalovaný CZ.NIC je zájmovým sdružením právnických osob, jehož předmětem činnosti je přidělování a správa doménových jmen v nejvyšší národní doméně CZ. Postavení tohoto žalovaného je monopolní, neboť žádnému jinému subjektu není povoleno přidělovat doménová jména v nejvyšší národní doméně CZ. Registrace se provádí podle registračních pravidel žalovaného, které se přikládají.

Dne 24. 1. 2000 si žalovaný R. zaregistroval u místního správce doménových jmen doménové jméno **x+y+z.cz**. Tuto registraci provedl, ačkoli si musel být vědom, že známka X+Y+Z je ochrannou známkou žalobce, užívanou k označování výrobků žalobce, které jsou také distribuovány žalovaným. K registraci doménového jména **x+y+z.cz** žalobce nikdy souhlas neudělil. Na protizákonnou povahu registrace doménového jména žalobce žalovaného upozornil dopisem z 1. 10. 2001. Žalovaný udělil souhlas s převodem doménového jména na žalobce, což je obsaženo ve smlouvě ze dne 11. 4. 2002. Dne 28. 6. 2002 vyzval žalobce žalovaného, aby převedl doménové jméno na žalobce, ale žalovaný na tuto výzvu nereagoval.

Žalobce se domnívá, že není pochyb o tom, že doménové jméno **x+y+z.cz** se vyznačuje zaměnitelností s ochrannou známkou X+Y+Z, jejímž je majitelem. Registrace doménového jména **x+y+z.cz** bez souhlasu žalobce jako majitele ochranné známky je v rozporu s ust. § 14 zákona č. 137/1995 Sb. o ochranných známkách.

Registrací doménového jména žalovaný omezuje žalobce v plném výkonu jeho práv stanovených v § 13 odst. 1) zák. č. 137/1995 Sb. (výlučné právo označovat výrobky ochrannou známkou, pro které je zapsána). Současná registrace doménového jména **x+y+z.cz** nedovoluje žalobci zaregistrovat si tuto doménu jako jeho vlastní internetové doménové jméno.

S ohledem na výše uvedené je tedy nezbytné dočasně upravit poměry účastníků, zejména vzhledem ke skutečnosti, že je zde reálné nebezpečí, že žalovaný R. by mohl převést doménové jméno **x+y+z.cz** na třetí osobu.

Dále s ohledem na současné znění registračních pravidel doménových jmen, která umožňují žalovanému č. 2) za určitých okolností zrušit již existující doménové jméno **x+y+z.cz**, je rovněž nezbytné dočasně upravit vztah žalobce k žalovanému CZ.NIC, který by mohl kdykoli před podáním žaloby, nebo kdykoli po zahájení řízení rozhodnout o zrušení registrace doménového jména **x+y+z.cz**, či o jeho převodu na další osobu.

S ohledem na to, že žalobce současně s návrhem na nařízení předběžného opatření nepodal také žalobu, je třeba jeho návrh posoudit podle ust. § 74 a násl. o.s.ř. Dle ust. § 74 odst. 1) o.s.ř. před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Dle ust. § 74 odst. 2) o.s.ř. účastníky řízení jsou ti, kteří jimi byli, kdyby šlo o věc samu. Dle § 75 odst. 5) o.s.ř. pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) usnesení soudu prvního stupně. Dle ust. § 76 odst. 2) o.s.ř. předběžným opatřením lze uložit povinnost někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li to na něm spravedlivě žádat.

Žalobce navrhuje, aby předběžné opatření bylo vydáno z důvodu nutnosti prozatímně upravit poměry účastníků, tj. těch, kteří by byli účastníky řízení ve věci (žalobce a žalovaný R.) a z důvodu uložení součinnosti třetí osoby - žalovaného CZ.NIC, který by podle žalobce nebyl účastníkem řízení v hlavní žalobě.

Je teda třeba, aby žalobce tvrzené skutečnosti, na základě kterých by mělo být předběžné opatření vydáno, alespoň osvědčil.

Výpisem z rejstříku domén pořízeného prostřednictvím počítačové sítě Internet dne 16. 1. 2003 je osvědčeno, že doména **x+y+z.cz** je od 24. 1. 2000 registrována pro držitele R.

Osvědčením ze dne 24. 10. 2002 o zápisu do kategorie všeobecných obchodních společnosti pro S. s.r.l. (= s.r.o.) je doložen zápis žalobce u Úřadu obchodního rejstříku Obchodní komory města Turína pro průmysl, řemeslnou výrobu a zemědělství k 6. 11. 1979. Předmětem činnosti je mimo jiné nákup, výroba a obchodování s brašnářskými výrobky všeobecně vzato, oděvy všeobecně vzato, bezpečnostní zařízení jakéhokoliv druhu a k jakémukoliv použití, příslušenství a náhradní díly, včetně mazacích olejů pro vozidla všeobecně vzato, umělohmotné výrobky a výrobky z kombinovaných materiálů určené k bezpečnostním účelům a pro vozidla, všeobecně vzato, jakož i nákup motorových vozidel, plavidel, motocyklů a registrovaných dopravních prostředků všeobecně vzato.

Internetovou stránkou z 5. 2. 2003 *Vítejte na stránkách x+y+z* je osvědčeno, že pod doménou **x+y+z.cz** je nabízeno zboží jako sedadla, pásy, volanty, kombinézy, kukly, helmy, boty, rukavice, hasicí systémy a ostatní. Je propagováno sponzorství S. pro F1 2002 s výzvou: *staňte se dealerem x+y+z i Vy, navštivte naši vzorkovou prodejnu*. Dále je zde výzva: *S dotazy se obracejte prosím na X+Y+Z produkt managera V.L., nebo na naše spolupracovníky v pobočkách*. Dále je zde poukazováno na servisy v Brně, Praze, Ostravě, Zlíně, Žilině a Ciszyně (Polsko, pouze prodej).

Z listiny označené jako opční smlouva kupní podepsané v Brně 11. 4. 2002 a v Turíně 29. 4. 2002 má soud za osvědčené, že ji uzavřeli S. s.r.l., Itálie (dále jen **S.**) a R. Česká republika (dále jen **R.**) V dohodě se konstatuje, že S. je majitelem všeobecně známé ochranné známky X+Y+Z, registrované v České republice pro automobilové příslušenství, speciální oblečení pro automobilové závody, sportovní oděvy a jiné produkty. R. byl jmenován distributorem pro výrobky nesoucí ochrannou známku X+Y+Z v České republice. Dne 24. 1. 2000 získal R. registraci pro doménové jméno **X+Y+Z.CZ** bez předchozího souhlasu S. Obě strany si přejí, aby se S. stalo jediným majitelem doménového jména. R. se zavázal okamžitě převést na první a prostou žádost S. doménové jméno na českou společnost vybranou dle požadavků S. bez jakýchkoliv finančních nároků na S. Pokud by nebylo možno doménové jméno převést, zavazuje se R. zřídit se registrace doménového jména na první a prostou žádost S. a plně spolupracovat se S., aby bylo doménové jméno registrováno na jméno české společnosti vybrané dle požadavků S. Po dobu, co bude R. vlastníkem doménového jména, bude odpovědný za udržování vlastnictví a jeho platnosti ve prospěch S. Pokud budou dodrženy podmínky smlouvy, zavazuje se S., že nebude namítat proti registraci doménového jména R. Veškeré dodatky smlouvy musí být písemné.

Z přípisu zástupce žalobce žalovanému ze dne 1. 10. 2001 je osvědčeno, že žalobce zjistil, že R. používá zapsanou známku žalobce X+Y+Z jako hlavní součást doménového jména **x+y+z.cz**. Registraci slova x+y+z je možno považovat za porušování práv k výše uvedené ochranné známce ve smyslu ust. § 13 odst. 1) zák. č. 137/1995 Sb. o ochranných známkách (výlučné právo majitele ochranné známky na označování svých výrobků a služeb) a § 14 odst. 1) tohoto zákona (souhlas majitele ochranné známky k užívání označení shodného nebo zaměnitelného s ochrannou známkou). Žalobce v přípise uvádí, že nedal souhlas k registraci doménového jména. Podpis Opční smlouvy o převodu doménového jména žalovaný odmítl. Zástupce žalobce vyzývá žalovaného k okamžitému převodu doménového jména **x+y+z.cz** na S. s.r.l. nebo na jím určenou osobu.

Z přípisu zástupce žalobce žalovanému z 28. 6. 2002 je osvědčeno, že tento zástupce vyzývá žalovaného k dobrovolnému postoupení registrace doménového jména na S. s.r.l. nebo na osobu jím určenou. V případě souhlasu žalovaného, umožní žalobce používání doménového jména žalovanému po dobu, kdy bude vystupovat jako oficiální distributor žalobce. Odpověď je očekávána ve lhůtě 7 dní.

Z listiny opatřené razítkem Úřadu průmyslového vlastnictví v Praze, studovna, soud nečiní téměř žádná zjištění, neboť je předložena v jazyce anglickém a francouzském a zřejmě se má týkat zápisu ochranné známky x+y+z, neboť žalobce v návrhu uvedl, že jako důkaz předkládá výpis z rejstříku ochranných známek pro ochrannou známku X+Y+Z.

Ze sdělení Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 28. 1. 2003 soud zjistil, že zájmové sdružení CZ.NIC je uvedeno v registru zájmových sdružení právnických osob u Magistrátu hlavního města Prahy, č. reg. ZS 30/3/98.

Z Pravidel registrací doménových jmen platných od 1. 3. 2002 soud má za osvědčené, že jsou to pravidla pro registraci a delegaci doménových jmen druhé úrovně v síti Internet pod doménou .cz. Jsou zde upravena pravidla registrace doménového jména, prodloužení registrace doménového jména, převod registrovaného

doménového jména, zrušení registrace doménové jména (na žádost jeho držitele, na základě vykonatelného soudního rozhodnutí, výroku rozhodčího soudu) - čl- 13.4. Dále je zde stanoveno, že sdružení CZ.NIC je oprávněno provést veškerá opatření, která budou nařízena předběžným opatřením, včetně omezení práva převést doménové jméno.

Žalobce se domáhá vydání předběžného opatření z důvodu, že žalovaný registrací doménového jména **x+y+z.cz** porušuje jeho práva majitele ochranné známky dle zákona č. 137/1995 Sb., především ust. § 14 odst. 1) tohoto zákona, neboť užívá označení X+Y+Z, které je shodné s žalobcovou ochrannou známkou bez souhlasu žalobce a dále ust. § 13 odst. 1), když porušuje žalobcovo výlučné právo označovat jeho výrobky nebo služby žalobcovou ochrannou známkou.

Dále s ohledem na to, že žalovaný má zaregistrované doménové jméno **x+y+z.cz**, nemůže si žalobce v současné době zaregistrovat tuto doménu jako svou vlastní.

Žalobce však neosvědčil (a také rozporně tvrdil v návrhu), zda se žalovaným spolupracoval a zda se oba zabývali obchodními aktivitami, které se týkaly distribuce a prodeje produktů žalobce na území České republiky, jak tvrdí v části I/ návrhu, nebo zda je žalovaný distributorem žalobcových výrobků i v současné době (tvrzení v části IV/ návrhu). Není tedy osvědčeno, zda žalovaný byl nebo stále je distributorem žalobcových výrobků, což je významné z toho důvodu, že žalobce v přípise ze dne 28. 6. 2002 žalovanému sděluje, že v případě souhlasu s převodem doménového jména je připraven souhlasit s užíváním doménového jména po dobu, kdy bude žalovaný R. vystupovat jako oficiální distributor žalobce. Jak sám žalobce tvrdí, souhlas žalovaného R. s převodem doménového jména je v opční smlouvě kupní z 11. 4. 2002 resp. 29. 4. 2002.

Podstatné dále je, že se žalobce domáhá nařízení předběžného opatření a také se bude domáhat rozhodnutí ve věci samé z toho důvodu, že žalovaný porušuje jeho práva majitele ochranné známky, vyplývající z § 13 a § 14 zák. č. 137/1995 Sb. o ochranných známkách. Žalobce však neosvědčil, že je majitelem ochranné známky X+Y+Z nebo x+y+z, jak tvrdil v žalobě. Pokud o zápisu ochranné známky měla svědčit listina opatřena razítkem Úřadu průmyslového vlastnictví, potom je třeba uvést, že tato listina byla vystavena v jazyce anglickém a francouzském. Řízení před soudy České republiky probíhá v jazyce českém a pokud hodlá účastník řízení předložit důkaz (listinu), který byl vystaven v cizím jazyce, je třeba ji předložit s překladem do jazyka českého. To platí také pro rozhodování o předběžných opatřeních, neboť ani z listin vystavených v cizích jazycích nelze provádět žádná zjištění a tvrzení v návrzích na vydání předběžného opatření jimi nemohou být osvědčena. Tuto povinnost - předložit listinu v cizím jazyce - přeloženou do jazyka českého - splnil žalobce v případě smlouvy uzavřené se žalovaným dne 29. 4. 2002 (opční smlouva kupní) i v případě osvědčení svého zápisu u Úřadu obchodního věstníku. Listinu, která by měla osvědčit zápis jeho ochranné známky v České republice však v jazyce českém nepředložil.

Protože však se žalobce domáhal nařízení předběžného opatření právě z důvodu porušování práv ze své ochranné známky, bylo nutno, aby zápis ochranné známky byl osvědčen.

Vzhledem k tomu, že pro rozhodnutí o nařízení předběžného opatření je rozhodný stav v době vydání usnesení soudu prvního stupně, soud návrh na nařízení předběžného opatření ze shora uvedených důvodů zamítl.

Soudní rozhodnutí 23 - Předběžné opatření - 3. 3. 2003

Okresní soud v Jablonci nad Nisou rozhodl dne 3. 3. 2003 ve věci žalobce MJN, proti žalovanému P.S. o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

Soud nařizuje předběžné opatření, na základě kterého se žalovanému ukládá, aby se zdržel prodeje, darování, směny či změny údajů u domén x+y+z.cz registrované u CZ.NIC a x+y+z.net.

Žalobci se ukládá podat do 15 dnů od právní moci usnesení návrh na zahájení řízení.

Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 500,- Kč do 3 dnů od právní moci usnesení.

Návrhem podaným dne 26. 2. 2003 se žalobce domáhal proti žalovanému nařízení předběžného opatření tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení. Návrh odůvodnil tím, že žalovaný jako zaměstnanec žalobce zneužil svého pracovního postavení a úmyslně nechal změnit údaje o doméně x+y+z.cz u registrátora CZ.NIC přičemž hrozí převedení domény na další osobu. Žalobce má v úmyslu proti žalovanému podat návrh na zahájení řízení ve věci určení vlastnictví k doménám x+y+z.cz a x+y+z.net.

Svůj návrh žalobce podložil registrací domény x+y+z.net, výpisy z rejstříku domény x+y+z.cz, zprávou firmy CZ.NIC z 18. 2. 2003 a internetovým výpisem z evidence podnikatelů žalovaného.

Z předložených listin soud zjistil, že doména x+y+z.net je registrována u MJN a administrativní kontakt je dán na žalovaného P.S. Doména x+y+z.cz byla do 18. 9. 2000 registrována u MJN, poté došlo ke změnám údajů tak, že držitelem a plátcem domény se stal žalovaný. Ze své pozice tedy může doménami disponovat i proti vůli žalobce, který má zájem na určení vlastnictví.

Podle § 74 odst. 1 o.s.ř. před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že výkon soudního rozhodnutí by byl ohrožen. Podle § 76 odst. 1 písm. f) o.s.ř. předběžným opatřením může být účastníku mimo jiné uloženo, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.

V daném případě je třeba zatímně upravit poměry účastníků tak, aby byla zamezena další dispozice s doménami, o kterých žalobce tvrdí, že jsou v jeho vlastnictví, a to do doby pravomocného skončení řízení ve věci.

Podle § 76 odst. 3 o.s.ř. soud uložil žalobci podat návrh na zahájení řízení do 15 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Toto usnesení o předběžném opatření zaniká rozhodnutím ve věci samé, popř. marným uplynutím lhůty pro podání návrhu na zahájení řízení.

Vzhledem k tomu, že měl žalobce ve věci nařízení předběžného opatření plný úspěch, přiznal mu soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. náhradu nákladů řízení, které zahrnují zaplacený soudní poplatek 500,- Kč.

Soudní rozhodnutí 24 - Předběžné opatření - 17. 3. 2003

Krajský soud v Brně rozhodl dne 17. 3. 2003 v právní věci žalobce S. se sídlem Itálie proti žalovaným č. 1) R. a č. 2) CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

Žalovaný R. je okamžikem doručení tohoto usnesení povinen zdržet se zveřejňování jakéhokoli druhu materiálů nebo informací nebo jakéhokoli obsahu na internetu pod doménovým jménem x+y+z.cz a je povinen upustit od jakéhokoli nakládání s registrací tohoto doménového jména zejména od jeho převodu.

Žalovaný CZ.NIC je povinen okamžikem doručení tohoto usnesení zdržet se umožnění převodu doménového jména x+y+z.cz z žalovaného R. na jinou osobu a je povinen upustit od zrušení doménového jména x+y+z.cz.

Žalobce podá do 30 dnů od doručení tohoto usnesení žalobu ve věci samé.

Návrhem ze dne 7. 3. 2003 (dor. 11. 3. 2003) se domáhá žalobce proti žalovaným vydání předběžného opatření, kterým by bylo žalovanému uloženo, aby se od okamžiku doručení tohoto usnesení zdržel zveřejňování jakéhokoliv druhu materiálů nebo informací nebo jakéhokoli obsahu na internetu pod doménovým jménem x+y+z.cz a aby upustil od jakéhokoliv nakládání s registrací tohoto doménového jména zejména od jeho převodu. Žalovanému CZ.NIC má být uloženo, aby se od doručení tohoto usnesení zdržel umožnit převod doménového jména x+y+z.cz z žalovaného R. na jinou osobu a aby upustil od zrušení doménového jména x+y+z.cz. V návrhu tvrdil, že žalobce je majitelem ochranné známky X+Y+Z č. 123456, zapsané pro území České republiky. Žalobce a žalovaný R. několik let spolupracují při distribuci a prodeji produktů žalobce, které nesou ochrannou známku X+Y+Z.

Žalovaný R. se zabývá mimo jiné nákupem a prodejem zboží nesoucího ochrannou známku X+Y+Z.

Žalovaný CZ.NIC je zájmové sdružení právnických osob, jehož předmětem činnosti je přidělování a správa doménových jmen v nejvyšší národní doméně CZ. Postavení žalovaného je v tomto směru monopolní. Registrace doménových jmen se řídí registračními pravidly vyhlášenými tímto žalovaným. Převod doménového jména upravuje čl. 9) pravidel. Současný držitel doménového jména může, po splnění vymezených požadavků, disponovat se zaregistrovaným doménovým jménem bez omezení, může velmi snadno převádět doménové jméno na jinou fyzickou nebo právnickou osobu. Registrační zásady jsou obsaženy v Pravidlech pro registraci doménových jmen platných od 1. 3. 2003.

Žalovaný R. si dne 24. 1. 2000 zaregistroval u žalovaného CZ.NIC doménové jméno x+y+z.cz. Tuto registraci R. provedl i přes to, že si musel být vědom toho, že X+Y+Z je ochranná známka žalobce, široce užívaná k označování výrobků žalobce, které žalovaný také distribuuje a které lze nalézt v prodejnách autodoplňků v celé České republice. Žalobce souhlas k registraci doménového jména x+y+z.cz nikdy neudělil.

Žalobce upozornil žalovaného R. na protizákonnou povahu jeho registrace doménového jména x+y+z.cz dopisem z 1. 10. 2001 a požádal ho o převedení doménového jména na sebe. Výsledkem byl souhlas žalovaného s převedením doménového jména na první výzvu žalobce. Dne 11. 4. 2002 žalobce a žalovaný podepsali smlouvu, ve které se žalovaný zavázal převést doménové jméno x+y+z.cz, kdykoli ho žalobce vyzve. Dne 28. 6. 2002 žalobce vyzval žalovaného R., aby převedl doménové jméno na žalobce. Žalovaný na výzvu nereagoval ani neučinil žádné kroky k převodu doménového jména na žalobce. Porušil tak smlouvu, konkrétně v části 3. Žalobce se dále domnívá, že doménové jméno x+y+z.cz je zaměnitelné s ochrannou známkou X+Y+Z.

Registrací doménového jména x+y+z.cz porušuje práva žalobce - a to práva k ochranné známce žalobce. Je porušováno ust. § 14 zákona o ochranných známkách č. 137/1995 Sb. a dále žalovaný omezuje žalobce v plném výkonu jeho práv stanovených v § 13 odst. 1) zák. č. 137/1995 Sb. - zejména v právu (výlučném) označovat své výrobky nebo služby ochrannou známkou, pro které je zapsána nebo ji užívat ve spojení s těmito výrobky či službami.

Současná registrace doménového jména x+y+z.cz žalovaným nedovoluje žalobci zaregistrovat si tuto doménu jako jeho vlastní doménové jméno. Je tedy nutno upravit poměry mezi stranami dle ust. § 74 o.s.ř., neboť žalovaný by mohl převést doménové jméno kdykoli před podáním žaloby pro porušení práv k ochranné známce na třetí osobu a žalovaný by přestal být pasivně legitimovanou stranou ve sporu.

S ohledem na současné znění registračních pravidel doménových jmen, která umožňují žalovanému CZ.NIC zrušit za určitých okolností již existující doménové jméno x+y+z.cz je nutné také dočasně upravit vztah žalobce a tohoto žalovaného. V hlavní žalobě by žalovaný CZ.NIC nebyl pasivně legitimován.

Žalovaný R. by mohl také kdykoli na adrese www.x+y+z.cz zveřejnit údaje, které by žalobci způsobily újmu.

S ohledem na to, že žalobce současně s návrhem na nařízení předběžného opatření nepodal také žalobu, je třeba jeho návrh posoudit podle ust. § 74 a násl. o.s.ř. Dle ust. § 74 odst. 1) o.s.ř. před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Dle ust. § 74 odst. 2) o.s.ř. účastníky řízení jsou ti, kteří by jimi byli, kdyby šlo o věc samu. Dle § 75 odst. 5) o.s.ř. pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) usnesení soudu prvního stupně. Dle ust. § 76 odst. 2) o.s.ř. předběžným opatřením lze uložit povinnost někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li to na něm spravedlivě žádat.

Žalobce navrhuje, aby předběžné opatření bylo vydáno z důvodu nutnosti prozatímně upravit poměry účastníků, tj. těch, kteří by byli účastníky řízení ve věci (žalobce a žalovaný R.) a z důvodu uložení součinnosti třetí osoby - žalovaného CZ.NIC, který by podle žalobce nebyl účastníkem řízení v hlavní žalobě.

Je třeba, aby žalobce tvrzené skutečnosti, na základě kterých by mělo být předběžné opatření vydáno, alespoň osvědčil.

Osvědčením ze dne 24. 10. 2002 o zápisu do kategorie všeobecných obchodních společností pro S. je doložen zápis žalobce u Úřadu obchodního rejstříku Obchodní komory města Turína pro průmysl, řemeslnou výrobu a zemědělství k 6. 11. 1979. Předmětem činnosti je mimo jiné nákup, výroba a obchodování s příslušenstvím a náhradními díly včetně mazacích olejů pro vozidla všeobecně vzato, umělohmotné výrobky a výrobky z kombinovaných materiálů určené k bezpečnostním účelům a pro vozidla, obchodování s oděvy, nákup motorových vozidel, plavidel, motocyklů a registrovaných dopravních prostředků všeobecně vzato.

Internetovou stránkou z 5. 2. 2003 *Vítejte na stránkách x+y+z* je osvědčeno, že pod doménou x+y+z je nabízeno zboží jako sedadla, pásy, volanty, kombinézy, kukly, helmy, boty, rukavice, hasicí systémy a ostatní. Je propagováno sponzorství S. pro F1 2002 s výzvou: *staňte se dealerem x+y+z i Vy, navštivte naši vzorkovou prodejnu*. Dále je zde výzva: *S dotazy se obracejte na X+Y+Z produkt managera V.L. nebo na naše spolupracovníky v pobočkách*.

Z listiny označené jako opční smlouva kupní podepsané v Brně 11. 4. 2002 a v Turíně 29. 4. 2002 má soud za osvědčené, že ji uzavřeli S. s.r.l., Itálie (dále jen **S.**) a R. Česká republika (dále jen **R.**). V dohodě se konstatuje, že S. je majitelem všeobecně známé ochranné známky X+Y+Z, registrované v České republice pro automobilové příslušenství, speciální oblečení pro automobilové závody, sportovní oděvy a jiné produkty. R. byl jmenován distributorem pro výrobky nesoucí ochrannou známku X+Y+Z v České republice. Dne 24. 1. 2000 získal R. registraci pro doménové jméno x+y+z.cz bez předchozího souhlasu S. Obě strany si přejí, aby se S. stalo jediným majitelem doménového jména. R. se zavázal okamžitě převést na první prostou žádost S. doménové jméno na českou společnost vybranou dle požadavků S. bez jakýchkoliv finančních nároků na S. Pokud by nebylo možno doménové jméno převést, zavazuje se R. zřídit se registrace doménového jména na první a prostou žádost S. a plně spolupracovat s S., aby bylo doménové jméno registrováno na jméno české společnosti vybrané dle požadavků S. Po dobu, co bude R. vlastníkem doménového jména, bude odpovědný za udržování vlastnictví a jeho platnosti ve prospěch S. Pokud budou dodrženy podmínky smlouvy, zavazuje se S., že nebude namítat proti registraci doménového jména R.. Veškeré dodatky smlouvy musí být písemné.

Z přípisu zástupce žalobce žalovanému R. ze dne 1. 10. 2001 je osvědčeno, že jak žalobce zjistil, R. používá zapsanou známku žalobce x+y+z jako hlavní součást doménového jména x+y+z.cz. Registraci slova x+y+z je možno považovat za porušování práv k výše uvedené ochranné známce ve smyslu ust. § 13 odst. 1) zák. č. 137/1995 Sb. o ochranných známkách (výlučné právo majitele ochranné známky na označování svých výrobků a služeb) a § 14 odst. 1) tohoto zákona (souhlas majitele ochranné známky k užívání označení shodného nebo zaměnitelného s ochrannou známkou). Žalobce v přípise uvádí, že nedal souhlas k registraci doménového jména. Podpis Opční smlouvy o převodu doménového jména žalovaný odmítl. Zástupce žalobce vyzývá žalovaného k okamžitému převodu doménového jména x+y+z.cz na S. nebo na jím určenou osobu.

Z přípisu zástupce žalobce žalovanému z 28. 6. 2002 je osvědčeno, že tento zástupce vyzývá žalovaného k dobrovolnému postoupení registrace doménového jména na S. nebo na osobu jím určenou. V případě souhlasu žalovaného umožní žalobce používání doménového jména žalovanému po dobu, kdy bude vystupovat jako oficiální distributor žalobce. Odpověď je očekávána ve lhůtě 7 dní.

Výpisem z rejstříku domén pořízeného prostřednictvím počítačové sítě Internet dne 7. 3. 2003 je osvědčeno, že doména x+y+z.cz je od 24. 1. 2000 registrována pro držitele R.

Z výpisu Světové organizace duševního vlastnictví pořízeného dne 24. 2. 2003 u Úřadu průmyslového vlastnictví v Praze soud zjistil, že ochranná známka x+y+z č. 123456 je zapsána pro S. s.r.l., Itálie, od 12. 7. 1983 a pro Českou republiku je zapsána od 24. 5. 1993. Tytéž skutečnosti vyplývají z potvrzení Úřadu průmyslového vlastnictví v Praze ze dne 27. 2. 2003.

Z výpisu z obchodního rejstříku pro žalovaného R. je osvědčeno, že tento žalovaný byl zapsán do obchodního rejstříku 22. 10. 1990 s předmětem činnosti opravy motorových vozidel, opravy karosérií, nákup zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej.

Ze sdělení Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 28. 1. 2003 soud zjistil, že zájmové sdružení CZ.NIC je uvedeno v registru zájmových sdružení právnických osob u Magistrátu hlavního města Prahy, č. reg. ZS 30/3/98.

Z Pravidel registrací doménových jmen platných od 1. 3. 2002 má soud za osvědčené, že jsou to pravidla pro registraci a delegaci doménových jmen druhé úrovně v síti Internet pod doménou CZ. Jsou zde upravena pravidla registrace doménového jména, prodloužení registrace doménového jména, převod registrovaného doménového jména, zrušení registrace doménového jména (na žádost jeho držitele, na základě vykonatelného soudního rozhodnutí, výroku rozhodčího soudu) - čl. 13.4. Dále je zde stanoveno, že sdružení CZ.NIC je oprávněno provést veškerá opatření, která budou nařízena předběžným opatřením, včetně omezení práva převést doménové jméno.

Žalobce se tedy domáhá, aby nařízeným předběžným opatřením byly prozatímně upraveny poměry účastníků tak, že žalovaný R. bude povinen se zdržet zveřejňování materiálů a informací pod doménovým jménem x+y+z.cz a upustí od nakládání s registrací tohoto doménového jména (zejména od jeho převodu).

Žalobce prokázal, že je majitelem ochranné známky x+y+z, kterou má zapsánu mezinárodně a také pro území České republiky od 24. 5. 1993. Známka je zapsána pro výrobky jako jsou přilby, brýle, rukavice, obuv, kombinézy, motorová vozidla, sedadla do vozidel, oděvní zboží svrchní a spodní, tkané, pletené z netextilních materiálů apod.

Žalovaný se jako podnikatel zabývá nákupem zboží a jeho prodejem, opravami motorových vozidel a opravami karosérií, což má jako předmět činnosti zapsáno od 22. 10. 1990 v obchodním rejstříku. Na své internetové stránce pod doménovým jménem x+y+z.cz nabízí žalovaný zboží jako kombinézy, kukly, helmy, boty, rukavice a potenciální zájemci o toto zboží jsou zváni k návštěvě vzorkové prodejny žalovaného. Z internetové stránky žalovaného nevyplývá, že by bylo propagováno zboží někoho jiného, tedy např. zboží, které by žalovaný pouze distribuoval a že by tedy pod doménou x+y+z.cz neoznačoval své zboží.

Žalobce tvrdil, že žalovaný distribuuje v České republice jeho zboží, což osvědčuje opční smlouvou kupní ze dne 29. 4. 2002, podepsanou žalobcem i žalovaným, kde je tato skutečnost konstatována. Současně v této smlouvě žalobce a žalovaný R. konstatují, že žalobce nedal souhlas žalovanému k registraci domény x+y+z.cz.

Dle této smlouvy se žalovaný zavázal k převodu domény x+y+z.cz na žádost žalobce, což se dosud nestalo, neboť dle internetové stránky ze dne 5. 2. 2003 žalovaný stále nabízí zboží pod doménou x+y+z.cz, ve které slovo x+y+z je psáno stejným typem písma jako je zapsána ochranná známka žalobce. K převodu doménového jména dle smlouvy byl žalovaný vyzván žalobcem přípisem ze dne 1. 10. 2001 a 28. 6. 2002.

Žalobce tedy osvědčil, že žalovaný má zaregistrováno u žalovaného CZ.NIC doménové jméno x+y+z.cz, které je části x+y+z graficky shodné se žalobcovou ochrannou známkou x+y+z a pod touto doménou nabízí zboží, pro které byla žalobcova ochranná známka zapsána.

Žalobce se hodlá domáhat ochrany svých práv ke své ochranné známce ve smyslu ust. § 13 odst. 1) a § 14 odst. 1) zákona č. 137/1995 Sb. o ochranných známkách.

Za této situace a s ohledem na to, co již soud uvedl výše, má soud za to, že jsou dány podmínky pro nařízení předběžného opatření, j ak je uvedeno ve výroku I) tohoto usnesení, kdy bude žalovaný R. omezen v nakládání s doménovým jménem a to jen po určitou dobu (předběžné opatření zanikne nebo bude zrušeno ve smyslu ust. § 77 odst. 1), 2) o.s.ř.), držitelem zůstává.

Pokud jde o žalovaného č. 2) - CZ.NIC, jde o třetí osobu, které se nařizuje součinnost v souvislosti s nařízeným předběžným opatřením vůči žalovanému R. Tento žalovaný je zájmovým sdružením, které se výlučně zabývá registrací doménových jmen (také jejich převody, zrušením registrace), ve věci hlavní pak nemá být účastníkem řízení. Vzhledem k monopolnímu postavení tohoto sdružení je v souladu s ust. § 76 odst. 2) o.s.ř. uložit mu povinnost, která je uvedena ve výroku II) tohoto usnesení.

Dle čl. 13 - 13.5 Pravidel registrace doménových jmen v doméně .CZ, je CZ.NIC oprávněn provést veškerá opatření, která budou nařízena předběžným opatřením, včetně omezení práva převést doménové jméno.

Soud proto ve smyslu ust. § 74, 75 odst. 2) a § 76 odst. 2) o.s.ř. nařídil předběžné opatření, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno, neboť žalobce osvědčil tvrzené skutečnosti a soud má za to, že je třeba prozatímně upravit poměry účastníků. Povinnosti uložené předběžným opatřením splní účastníci okamžikem doručení tohoto usnesení.

Ve smyslu ust. § 76 odst. 3) o.s.ř. se žalobci ukládá, aby podal ve lhůtě 30 dní ode dne doručení předběžného opatření žalobu ve věci samé.

Soudní rozhodnutí 25 - Předběžné opatření - 7. 3. 2003

Městský soud v Praze rozhodl dne 7.3.2003 v právní věci žalobce: K. proti žalovanému CZ.NIC o nařízení předběžného opatření takto:

Soud vydává toto předběžné opatření:

Žalovaný je povinen ode dne doručení tohoto usnesení zamezit převedení doménových jmen "x+y+z.cz" a "a+y+z.cz" na jakoukoli jinou osobu.

Žalobce je povinen do 30 dnů od doručení tohoto usnesení podat ke zdejšímu soudu návrh na zahájení řízení ve věci samé - tedy na ochranu proti nekalé soutěži a neoprávněnému užívání ochranné známky. Tuto povinnost může žalobce splnit i tak, že ve věci spis. zn. 19 Cm 273/2001, vedené u zdejšího soudu podá v této lhůtě návrh na přistoupení žalovaného do řízení, jako dalšího účastníka na straně žalovaného.

Žalobce je povinen do 7 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatit Městskému soudu v Praze soudní poplatek z návrhu na vydání předběžného opatření ve výši Kč 500,-.

IV. Ohledně požadavku, aby žalovanému bylo uloženo neprodleně znemožnit užívání doménových jmen "x+y+z.cz" a "a+y+z.cz" jakoukoliv osobou, včetně jakékoliv manipulace s údaji nacházejícími se v databázích, vztahujících se k registraci těchto doménových jmen, se návrh na vydání předběžného opatření zamítá.

V. Návrh na vydání předběžného opatření, aby žalovanému bylo uloženo neprodleně znemožnit jakékoli osobě jakoukoli manipulaci s údaji, nacházejícími se v databázích, vztahujících se k registraci doménových jmen "x+y+z.cz" a "a+y+z.cz", se odmítá.

Žalobce navrhl vydání předběžného opatření, kterým by soud žalovanému uložil neprodleně znemožnit užívání doménových jmen "x+y+z.cz" a "a+y+z.cz" jakoukoliv osobou, včetně jakékoliv manipulace s údaji, nacházejícími se v databázích, vztahujících se k registraci těchto doménových jmen, zamezit převodu doménových jmen "x+y+z.cz" a "a+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu, a to až do doby zrušení předběžného opatření nebo vydání pravomocného rozsudku ve věci samé, a nahradit žalobci náklady řízení.

Žalobce uvedl, že je podnikatelem zapsaným v obchodním rejstříku od 28.4.1993 pod firmou (tehdy obchodním jménem) K. a předmětem jeho podnikání je krom poskytování zdravotní péče v oboru K. - diagnostická a monitorovací síť, poradenská činnost v oblasti měřící a diagnostické techniky, provoz nestátního zdravotnického zařízení v oboru interní lékařství, kardiologie. Žalobce je majitelem ochranné známky X+Y+Z, č. 123456, přihlášené 7.4.1995, zapsané 24.7.1996 pro třídy výrobků a služeb 5, 9, 10, 42. Žalobce užívá svou firmu i ochrannou známku při své podnikatelské činnosti, a toto označení se stalo pro žalobce příznačné a žalobce je s tímto označením spojován. V době, kdy si žalobce chtěl zaregistrovat doménové jméno shodné se svou firmou i ochrannou známkou, zjistil, že toto doménové jméno má zaregistrován jiný subjekt, a to obchodní společnost CC, která je zároveň přímým konkurentem žalobce. Uvedená společnost si zaregistrovala u žalovaného, který je správcem domén nejvyššího stupně i doménové jméno "a+y+z.cz", které je jednoznačně zaměnitelné jak s firmou, tak s ochrannou známkou žalobce.

Žalobce podal ke zdejšímu soudu dne 5.9.2001 návrh na vydání předběžného opatření proti společnosti CC na zdržení se užívání doménových jmen "x+y+z.cz" a "a+y+z.cz". Dne 31.8.2001 vydal zdejší soud usnesení č.j. Nc 1147/2001-8, kterým návrhu žalobce vyhověl, a zároveň uložil žalobci podat do jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení návrh ve věci samé. To žalobce učinil a věc je vedena pod sp. zn. 19 Cm 273/2001. Usnesení z 31.8.2001 nabylo právní moci dne 25.9.2001, společnost CC však předběžné opatření neplní a zmíněná doménová jména stále užívá. Podle žalobce není žádná právní cesta, ani technické řešení jak užívání doménových jmen zabránit bez součinnosti žalovaného, který však bez toho, že by nějaká povinnost byla uložena soudním rozhodnutím přímo jemu, odmítl poskytnout žalobci součinnost. Žalovaný je

zájmovým sdružením právnických osob, a jeho hlavním předmětem činnosti je poskytování služby registrace doménových jmen pod národní doménou "cz", a to za úplatu. Na základě smlouvy mezi žalovaným a společnosti CC také došlo k tomu, že domény "x+y+z.cz" a "a+y+z.cz" byly zaregistrovány pro společnost CC ačkoli užití těchto označení konkurujícím soutěžitelem představuje porušení práv k ochranné známce, a naplnění skutkové podstaty jednání nekalé soutěže podle ust. § 44 odst. 1 a násl. ObchZ. Svým negativním postojem tak žalovaný napomohl společnosti CC k porušování práv žalobce, a své event. odpovědnosti z toho vyplývající se nemůže zprostit jednostranným odkazem na pravidla, která sám vytvořil, a která ani nemohou být závazná pro žalobce, který není účastníkem soukromoprávního vztahu mezi žalovaným a společnosti CC. Vzhledem k tomu, že žalovaný zaujal stanovisko, že soudní rozhodnutí (předběžné opatření) bylo vydáno pouze proti společnosti CC a nikoli proti žalovanému, kterému soud neuložil ohledně této domény žádné povinnosti, dospěl žalobce k závěru, že je třeba i žalovanému s ohledem na jeho postavení správce domén nejvyššího stupně uložit takové povinnosti, které by jednak zamezily dalšímu užívání domén "x+y+z.cz" a "a+y+z.cz", a jednak zamezily tomu, aby ještě před skončením věci mohlo dojít k převodům těchto domén na další subjekty, což by nutně mělo za následek změny v okruhu účastníků v již zahájeném sporu proti společnosti CC, a proto žalobce navrhl vydání navrženého předběžného opatření.

Žalobce přiložil k návrhu svůj výpis z obchodního rejstříku, výpis z rejstříku ochranných známek, výpis z rejstříku domén, usnesení zdejšího soudu č.j. Nc 1147/2001-8 ze dne 31. srpna 2001, pravidla žalovaného pro registraci doménových jmen, znalecký posudek Ing. J.F., dopis právního zástupce žalobce žalovanému ze dne 10.2.2003 a odpověď na tento dopis ze dne 17.2.2003

V předmětné věci jde o návrh na předběžné opatření podle ust. § 74 a násl. OSŘ, tedy o návrh podaný před zahájením řízení, neboť ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným ohledně domén "x+y+z.cz" a "a+y+z.cz" žádné řízení ve věci samé neběží. Je však zřejmé, že proti držiteli domén výše uvedených - společnosti CC byl již v roce 2001 podán návrh na předběžné opatření, kterému bylo vyhověno, a zároveň je soudu známo, že žalobce podal proti této společnosti návrh ve věci samé, který je veden u zdejšího soudu pod spis. Zn. 19 Cm 273/2001.

Z návrhu a přiložených listin má soud za osvědčená tato tvrzení žalobce: Žalobce je podnikatelem zapsaným do obchodního rejstříku od 28.4.1993 pod firmou (tehdy obchodním jménem) K. s předmětem podnikání koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, poskytování zdravotní péče v oboru K. - diagnostická a monitorovací síť, poradenská činnost v oblasti měřící a diagnostické techniky a provoz nestátního zdravotnického zařízení v oboru interní lékařství, kardiologie. Žalobce je majitelem slovní ochranné známky "X+Y+Z", přihlášené 7.4.1995, s právem přednosti od tohoto data, zveřejněné 17.4.1996 a zapsané pod č. 123456 dne 24.7.1996 pro třídy výrobků a služeb 5, 9, 10 a 42. Držitelem domén "x+y+z.cz" a "a+y+z.cz" je společnost CC, registrace od 20.3.2000, registrace v systému CZ.NIC od 21.3.2000. Usnesením Městského soudu v Praze č.j. Nc 1147/2001-8 ze dne 31. srpna 2001 bylo společnosti CC uloženo zdržet se užívání doménových jmen "x+y+z.cz" a "a+y+z.cz", a žalobci bylo uloženo podat návrh na zahájení řízení ve věci samé do jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Návrh ve věci byl podán a je veden pod spis. zn. 19 Cm 273/2001.

Z toho je tedy zřejmé, že žalobce používá firmu K., a pod touto firmou provozuje svou podnikatelskou činnost, zároveň je majitelem ochranné známky X+Y+Z, a pod tímto označením nabízí své produkty a služby, nemá však v současné době možnost zaregistrovat doménové jméno "x+y+z.cz" (ani "a+y+z.cz"), neboť tuto doménu zaregistrovala prostřednictvím žalovaného společnost CC a podle podmínek žalovaného tedy není možné, aby tyto domény byly zároveň zaregistrovány pro jiný subjekt (pro žalobce).

Návrh na nařízení předběžného opatření, směřující proti žalovanému však lze považovat za oprávněný pouze zčásti, a to pokud jde o možnost žalovaného, aby jako správce domény nejvyššího stupně mohl účinně zabránit převodu shora uvedených domén ze společnosti CC na jakýkoli jiný subjekt, neboť tuto povinnost lze žalovanému jako správci domén nejvyššího stupně skutečně uložit. Do rozhodnutí věci je totiž třeba, aby nedocházelo ke změnám v okruhu držitelů obou shora uvedených domén. Naproti tomu však žalovanému nelze uložit, aby nějakým způsobem fakticky znemožnil užívání těchto doménových jmen komukoli, když žalovaný jako soukromoprávní subjekt žádnou takovou možnost nemá, a tento požadavek by ani v řízení ve věci nemohl být uložen, jelikož nemá oporu v právních předpisech. Návrh však dále obsahuje požadavek, aby žalovanému bylo uloženo neprodleně znemožnit jakékoli osobě jakoukoli manipulaci s údaji, nacházejícími se v databázích, vztahujících se k registraci těchto doménových jmen. Tento požadavek je natolik neurčitý, že z něj není ani patrno, jaká konkrétní povinnost by žalovanému měla být uložena, a proto soud v této části v souladu s ust. § 75a odst. 1 OSŘ odmítl.

Vzhledem k tomu, že soud vyhověl požadavku žalobce, pokud jde o požadavek, aby žalovanému bylo uloženo znemožnit převod dvou výše uvedených domén na jakoukoli jinou osobu, uložil soud zároveň žalobci v souladu s ust. § 76 odst. 3 OSŘ podat ve lhůtě do 30 dnů návrh na zahájení řízení ve věci samé. S ohledem na skutečnost, že ve vztahu k držiteli domény - společnosti CC již řízení ve věci zahájeno bylo, a nárok proti žalovanému je uplatňován z toho důvodu, že žalovaný je správcem domén nejvyššího stupně, uvedl soud, že žalobce splní tuto povinnost (podat žalobu) i tak, že ve lhůtě stanovené soudem podá návrh na přistoupení žalovaného do řízení ve věci spis. zn. 19 Cm 273/2001 jako dalšího účastníka na straně žalovaného (žalovaný je zde CC).

O nákladech předběžného opatření bude rozhodnuto v souladu s ust. § 145 OSŘ podle výsledku řízení ve věci samé v rozhodnutí, kterým řízení ve věci skončí.

Soudní rozhodnutí 26 - Zamítnutí předběžného opatření - 10. 4. 2003

Městský soud v Praze rozhodl dne 10.4.2003 ve věci žalobce: Z.D. SA, se sídlem Švýcarská federace, proti žalovaným: 1) CZ.NIC, 2) Š. o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

Návrh na nařízení předběžného opatření, kterým se žalobce domáhal určení, že žalovaný 1) není oprávněn převádět doménu druhého stupně "x+y+z.cz" na třetí osoby s výjimkou žalobce a žalovaný 2) není oprávněn tuto doménu používat, převádět ani poskytnout k užívání třetímu subjektu s výjimkou žalobce, se zamítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobce se domáhal nařízení předběžného opatření, kterým by soud určil, že žalovaný 1) jako správce a provozovatel národní domény "cz" není oprávněn převádět na třetí osoby s výjimkou žalobce doménu "x+y+z.cz" a žalovaný 2) není oprávněn tuto doménu používat, převádět ani poskytnout k užívání třetí osobě s výjimkou žalobce. Uvedl, že žalobce je majitelem ochranných známek X+Y+Z.CZ s prioritou od 1.9.1981 zapsanou pro výrobky a služby ve třídách 3, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 25, 33 a 34 a s prioritou od 20.8.1992 zapsanou pro třídy výrobků a služeb č. 3, 8, 9, 11, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 25, 28, 29, 30, 31, 32 a 33. Označení "X+Y+Z" je i součástí jeho obchodní firmy. Žalovaný je soukromou fyzickou osobou, dne 26.2.2002 si nechal zaregistrovat internetovou doménu druhého stupně ve znění "x+y+z.cz". Pod touto doménou je na internetu prezentována firma x+y+z, s.r.o., která nemá nic společného se žalobcem. Žalovaný 2) nevyhověl žádosti žalobce o převod domény na žalobce. Znění domény je zaměnitelné s ochrannou známkou žalobce a zejména s jeho obchodní firmou. Tím, že si žalovaný 2) nechal zaregistrovat tuto doménu očividně s cílem učinit ji předmětem obchodu, vstoupil do hospodářské soutěže a jeho jednání, kterým porušuje práva žalobce k ochranné známce, vykazuje znaky nekalé soutěže.

Při rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření soud posuzoval, zda jsou splněny podmínky stanovené v ust. § 74 a násl. o.s.ř., přezkoumával přípustnost a důvodnost navrženého předběžného opatření. S ohledem na povahu věci v daném případě lze předběžné opatření vydat pouze, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků. V souladu s ust. § 76 odst. 1 o.s.ř. lze zatímní úpravu poměrů účastníků (opět pro daný případ) založit pouze tak, je-li účastníků uloženo, aby nenakládal s určitými věcmi nebo právy, či aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel. Žalobcem navržený petit je petitem na určení (určení oprávněnosti disponovat s právem), nikoli požadavkem na uložení povinnosti s určitým právem nenakládat či povinnosti něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Takto žalobcem formulovaný petit není tedy návrhem na zatímní úpravu poměrů účastníků. Ačkoli ust. § 76 odst. 1 o.s.ř. je demonstrativním výčtem povinností, které mohou v rámci předběžného opatření být uloženy, je povahou institutu předběžného opatření dáno, že uložená povinnost účastníku musí svým obsahem být povinností něco určitého splnit, tedy že vždy musí jít o uložení konkrétní povinnosti. Předběžným opatřením se nelze domáhat určení existence práva či právního vztahu.

S ohledem na shora uvedené soud bez dalšího zkoumání oprávněnosti návrhu žalobce, pokud jde o existenci základních předpokladů pro přiznání toho, co by tvořilo jeho nárok v řízení ve věci samé a důvodnost zatímní úpravy poměrů účastníků, návrh v celém rozsahu zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Vzhledem k tomu, že žalovaní neučinili v řízení úkony, za které by jim náležela náhrada nákladů řízení, soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Soudní rozhodnutí 27 - Potvrzení předběžného opatření - 25. 11. 2002

(rozhodnutí odvolacího soudu k odvolání žalovaného proti usnesení soudu prvního stupně - viz. Soudní rozhodnutí 9)

Vrchní soud v Praze potvrdil dne 25.11.2002 v právní věci žalobce K. proti žalovanému L. o ochranu obchodní firmy, dobré pověsti právnické osoby a proti nekalosoutěžnímu jednání s návrhem na vydání předběžného opatření, k odvolání žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 13.3.2002, usnesení soudu prvního stupně.

V této věci se žalobce domáhá vydání rozsudku, jímž by bylo žalovanému uloženo zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz", postupem tam uvedeným zajistit převod tohoto doménového jména, zaplatit žalobci jako přiměřené zadostiučinění 50.000,- Kč, dále určeno, že užití slovní ochranné známky "X+Y+Z" č. přihlášky 123456 v uvedených třídách výrobků a služeb je nedovoleným soutěžním jednáním a uloženo uhradit žalobci náklady řízení. K odůvodnění nároků, jež žádá z titulu ochrany obchodní firmy, ochrany dobré pověsti právnické osoby a ochrany proti jednání nekalé soutěže, žalobce tvrdí, že žalovaný, aniž by měl k označení "x+y+z" jakékoli subjektivní právo, přihlásil je k ochraně jako ochrannou známku, registroval pro sebe toto označení jako doménové jméno, na stránkách domény pak uveřejňuje text a obrázky, a to i pornografického charakteru, poškozující práva žalobce. Vzhledem k tomu, jak dále žalobce uvedl, že žalovaný byl veden při registraci doménového jména a jeho následným užíváním evidentně úmyslem poškodit žalobce, obsah stránek znamená porušování práv žalobce, je zde obava z převodu doménového jména na třetí osobu a lze po registrátorovi domén CZ.NIC žádat určitou součinnost při ochraně práv žalobce, má žalobce za to, že je na místě zatímní úprava poměrů účastníků. Navrhl tedy současně s podáním žaloby, aby soud předběžným opatřením uložil žalovanému povinnost odstranit internetovou stránku zobrazenou pod doménovým jménem "x+y+z.cz", zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz", zdržet se převodu tohoto jména na třetí osobu a zároveň uložil povinnost zájmovému sdružení právnických osob CZ.NIC zdržet se realizace převodu doménového jména "x+y+z.cz" ze žalovaného na třetí osobu.

Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně návrhu na vydání předběžného opatření vyhověl a navržené povinnosti žalovanému a CZ.NIC uložil. Soud prvního stupně při zkoumání podmínek pro vydání navrženého předběžného opatření podle § 102, § 74 a násl. o.s.ř. vzal z žalobcem předložených písemností za osvědčené, že účastníci jsou vůči sobě v soutěžním postavení v oblasti podnikání s realitami, žalobce byl zapsán pod svou obchodní firmou dne 22.7.1999, žalovaný přihlásil 8.11.2001 označení X+Y+Z jako ochrannou známku, od 12.11.2000 je ve prospěch žalovaného registrována doména "x+y+z.cz". Zápisem z 15.2.2002 měl soud osvědčen obsah internetové stránky uvedené domény, obsahující obrázek pornografického charakteru s německým textem. Soud dospěl v rámci hodnocení podmínek pro vydání předběžného opatření k závěru, že návrh na nařízení předběžného opatření je důvodný. Žalobce osvědčil prioritu užívání označení v obchodní firmě a právo domáhat se ochrany proti zásahu do tohoto práva, osvědčil rovněž, že v soutěžním vztahu účastníků je užití označení v názvu domény použitým způsobem možno považovat za jednání učiněné v rozporu s dobrými mravy soutěže a způsobilé přivodit žalobci újmu. Proto soud měl podmínky zatímní úpravy poměrů účastníků za splněné včetně důvodnosti požadavku vůči třetí osobě - zájmovému sdružení CZ.NIC - jako registrátorovi domén k zábraně převodu domény na další subjekt dle § 76 odst. 3 o.s.ř.

Usnesení napadl žalovaný svým odvoláním, podotýká, že žalobce neuvedl, že pod označením X+Y+Z vystupuje od r. 1997 sdružení podle § 829 ObčZ. Vytýká soudu, že zaměnil obsah pojmu obchodní firma s doménovým jménem v síti internet, v žádném případě nelze internetovou doménu, která navíc není ani předmětem úpravy právního řádu, směšovat s obchodní firmou. Na základě toho soud slučuje prioritní právo užívat firmu s užíváním internetové domény. Skutečnost, že mají internetové stránky x+y+z.cz údajně pornografický obsah, nelze dávat do příčinné souvislosti s tím, že je žalovaný vlastníkem této domény. Žalobce ani netvrdil - jak dále žalovaný uvádí - že by existoval kauzální nexus mezi shora uvedenými skutečnostmi. Navíc je zřejmé, že usnesení je nevykonatelné pro neurčitost povinností. Shrnul, že obsah stránek nenaplňuje tvrzené skutkové podstaty nekalé soutěže a nemohl poškozovat dobrou pověst žalobce, a navrhl, aby bylo usnesení zrušeno a věc vrácena soudu prvního stupně.

Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a násl. o.s.ř. a aniž by nařizoval ve věci jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.), dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

V daném případě žalobce požádal o vydání předběžného opatření, jímž by bylo uloženo žalovanému zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz", odstranit www stránku zobrazovanou pod touto doménou a zdržet se převodu této domény. S naposled uvedenou povinností souvisí i požadavek vydání příkazu registrátorovi domén zdržet se realizace převodu domény. Jak vyplývá z charakteru předběžného opatření, má tak být dosaženo úpravy poměrů účastníků po dobu řízení ve věci samé. Shodně se soudem prvního stupně i soud odvolací má za to, že podmínky pro vydání navrženého předběžného opatření podle § 102, § 74 a násl. o.s.ř. byly splněny, přitom nelze nijak dovodit, že by příkaz obsažený v předběžném opatření nepřiměřeně žalovaného jeho právech omezoval. Je osvědčeno právo žalobce ke znění jeho obchodní firmy obsahující označení "x+y+z", je osvědčena časová priorita žalobce v užívání tohoto označení, tedy i to, že jeho práva jsou časově starší než právo žalovaného k doméně "x+y+z.cz". V míře postačující pro vydání předběžného opatření je osvědčena možnost posouzení jednání žalovaného, jenž pro sebe registroval doménu x+y+z.cz, jako neoprávněného zásahu do těchto práv žalobce. Obsah dosud zobrazované stránky je pak dostatečným podkladem i osvědčením možnosti, že jednání žalovaného může být v řízení ve věci samé posouzeno jako zásah do dobré pověsti žalobce. Jak z hlediska prozatímní úpravy poměrů účastníků, tak i z hlediska vyloučení nebezpečí zmaření event. výkonu rozhodnutí je na místě vyhovět návrhu i v znemožnění převodu domény na třetí osobu, smyslem tohoto příkazu podle předběžného opatření, zahrnujícího i činnost registrátora domén (správně subdomén v národní doméně .cz), je zajistit podmínky pro rozhodnutí této věci bez dalších průtahů, bez možných změn v okruhu účastníků řízení.

Pokud soud prvního stupně návrhu žalobce vyhověl a navržené předběžné opatření svým rozhodnutím vydal, nelze mu vytknout pochybení. Pouze pro úplnost k obsahu odvolání žalovaného je třeba uvést, že vztah majitele subdomény a registrátora je sice soukromoprávním vztahem, to však nevylučuje, aby jednání přihlašovatele a majitele subdomény bylo posouzeno jako zásah do starších práv oprávněného, zejména práv k označení. Prostředí internetu pak není prostředím extra legem, vyjmutým z jakýchkoli právních reguli, bez odpovědnosti za obsah zveřejňovaných a zde takto šířených informací. Není tedy vyloučeno, že uveřejnění určitého obsahu www stránky bude v konkrétním sporu hodnoceno jako jednání nekalosoutěžní nebo (popř. vedle toho) jako jednání představující zásah do dobré pověsti určitého subjektu. Pak není důvod ani pochybovat o možnosti vydání předběžného opatření podle § 74 o.s.ř. (popř. § 102 o.s.ř.) k zabránění dalšího šíření informací takto zveřejněných. Neobstojí ani námitka žalovaného, že příkaz předběžného opatření je nevykonatelný, resp. jím neproveditelný. Je věcí žalovaného, zda a jak příkaz splní, možným plněním je např. umístění vhodného nápisu o dočasném vyřazení stránek z provozu na předmětné doméně bez uvedení označení jejího majitele.

Z uvedených důvodů odvolací soud usnesení jako věcně správné podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Soudní rozhodnutí 28 - Předběžné opatření - 2. 6. 2003

Městský soud v Praze rozhodl dne 2.6.2003 v právní věci žalobců A. KpK a B. OK proti žalovaným č. 1 S. a č. 2 CZ.NIC, o návrh na vydání předběžného opatření takto:

Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se užívání domény "x+y+z.cz" a jejího převodu na třetí osobu, vyjma žalobce.

Návrh na vydání předběžného opatření, aby soud uložil žalovanému povinnost zdržet se zveřejňování jakéhokoli obsahu na síti Internet pod doménou "x+y+z.cz" a jakéhokoli nakládání s doménou "x+y+z.cz", se odmítá.

Návrh na vydání předběžného opatření, aby soud uložil žalovanému č. 1 povinnost odstranit z počítače označeného v síti Internet doménou "x+y+z.cz", počítačový program, s jehož pomocí jsou ti, kdo mají zájem připojit se k počítači označenému v síti Internet doménou "x+y+z.cz", přesměrováni na počítač, označený v síti Internet doménou "a+b+c.cz", se zamítá.

Návrh na vydání předběžného opatření, aby soud uložil žalovanému č. 2 povinnost zdržet se jednání umožňující žalovanému č. 1 nakládání s doménou "x+y+z.cz", zejména jednání umožňující převod domény "x+y+z.cz" ze žalovaného č. 1 na třetí osobu, s výjimkou na žalobce A. a povinnost neumožnit žalovanému č. 1 užívání domény "x+y+z.cz", zejména zveřejňování jakéhokoli obsahu na síti Internet pod doménou "x+y+z.cz" žalovaným č. 1, se zamítá.

Žalobci A. a B. se žalobou domáhají vydání rozhodnutí, kterým soud uloží žalovanému č. 1 zdržet se užívání domény "x+y+z.cz", zejména zveřejňování jakéhokoli obsahu na síti Internet pod doménou "x+y+z.cz" a jednání umožňující převod domény "x+y+z.cz" ze žalovaného č. 1 na třetí osobu, s výjimkou převodu domény "x+y+z.cz" na žalobce A. Dále se domáhá uložení povinnosti žalovanému č. 1 doménu "x+y+z.cz" bezplatně převést na své náklady na žalobce A. a poskytnout žalobci A. přiměřené zadostiučinění ve výši Kč 500.000,-. Současně navrhli vydání předběžného opatření, kterým soud uloží žalovanému č. 1 povinnost odstranit z počítače, označeného v síti Internet doménou "x+y+z.cz", počítačový program, s jehož pomocí jsou ti, kdo mají zájem připojit se k počítači označenému v síti Internet doménou "x+y+z.cz", přesměrování na počítač, označený v síti Internet doménou "a+b+c.cz"; povinnost zdržet se užívání domény "x+y+z.cz", zejména zveřejňování jakéhokoli obsahu na síti Internet pod doménou "x+y+z.cz" a povinnost zdržet se jakéhokoli nakládání s doménou "x+y+z.cz", zejména pak jejího převodu na třetí osobu s výjimkou převodu domény na žalobce A. Dále navrhli vydání předběžného opaření, kterým soud uloží žalovanému č. 2 povinnost zdržet se jednání umožňujícího žalovanému č. 1 nakládání s doménou "x+y+z.cz", zejména jednání umožňující převod domény "x+y+z.cz" ze žalovaného č. 1 na třetí osobu s výjimkou převodu na žalobce A. a povinnost neumožnit žalovanému č. 1 užívání domény "x+y+z.cz", zejména zveřejňování jakéhokoli obsahu na síti Internet pod doménou "x+y+z.cz" žalovaným č. 1.

V odůvodnění žaloby žalobci uvedli, že žalobce A. je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku ode dne 4. května 1992 a podniká zejména v oblasti výroby a distribuce piva a sladu a v oblasti hostinské činnosti. Žalobce A. od okamžiku svého vzniku do dne 24. listopadu 1994 užíval obchodní firmu "AAAA AAAAAA a.s." a ode dne 24. listopadu 1994 dodnes užívá obchodní firmu "AAAA AAAA AAAAAA, a.s.". Je držitelem slovních a kombinovaných ochranných známek, jejichž dominantním slovem, které spojuje všechny uvedené ochranné známky a slouží k jasnému odlišení produktů žalobce A. od produktů jeho konkurentů, je slovo "X+Y+Z".

Žalobce A. je také zapsaným uživatelem označení původu "X+Y+Z". Tato označení jsou zapsána v rejstříku původu vedeném Úřadem pro ochranu průmyslového vlastnictví.

Žalobce B. je obcí s názvem X+Y+Z a je právnickou osobou.

Žalovaný č. 1 je držitelem internetové domény x+y+z.cz. Žádost o registraci podal dne 6. prosince 2000 a doména byla v systému CZ.NIC zaregistrována dne 19. prosince 2000.

Doména x+y+z.cz je doménou druhého řádu, spadající pod doménu právního řádu .cz. Správcem domény prvního řádu .cz je žalovaný č. 2. Jako jediný je oprávněn přidělovat jednotlivým subjektům na jejich žádost domény druhého řádu spadající pod doménu prvního řádu .cz a tyto domény spravovat. Má tedy monopolní postavení.

Žalovaný č. 1 jednoduchým počítačovým programem, umístěným na počítači, který je pro účely vyhledávání v síti Internet označen doménovým jménem x+y+z.cz, dosáhl toho, že každý, kdo se k tomuto počítači chce prostřednictvím Internetu připojit je automaticky přesměrován na počítač zcela jiný, označený doménovým jménem a+b+c.cz. Na tomto počítači je umístěna prezentace výrobků přímého konkurenta žalobce A.

Žalobce A. má za to, že žalovaný č. 1 se popsaným jednáním, tj. registrací domény x+y+z.cz a přesměrováním všech, kdo na počítač touto doménou označený vstoupí, na internetové stránky www.a+b+c.cz , dopouští nekalosoutěžního jednání a porušování práv k ochranné známce a obchodní firmě žalobce A. Žalovaný č. 1 se zároveň dopouští porušování práv žalobce B. k jejímu názvu.

Svá skutková tvrzení doložili žalobci výpisem z obchodního rejstříku žalobce A., výpisy uvedených ochranných známek z databáze Úřadu průmyslového vlastnictví, seznamem zapsaných označení původu, výpisem dat registru ekonomických subjektů Ministerstva vnitra ČR, výpisem z registru domén, notářským zápisem o osvědčení skutkového děje, technickým záznamem dějů, které proběhnou, pokud se kdokoli pokusí připojit k počítači označenému x+y+z.cz, posouzením stavu domény www.x+y+z.cz, souhrnnou informací o stavu domény "x+y+z.cz" ke dni 20. únoru 2003.

Žalobci se domnívají, že jsou splněny podmínky pro vydání předběžného opatření k zatímní úpravě poměrů účastníků. Důvodem je zejména fakt, že tzv. přesměrováním z internetových stránek www.x+y+z.cz na stránky www.a+b+c.cz dochází k závažnému porušování práv žalobců, a to zejména žalobce A., a každým dnem trvání tohoto stavu se zvyšuje újma, která tím žalobcům vzniká. Existuje též reálné nebezpečí, že by žalovaný č. 1 mohl s pomocí žalovaného č. 2 před právní mocí rozhodnutí ve věci samé, převést doménu x+y+z.cz na třetí osobu, a tím žalobcům znemožnit domožení se svých práv.

Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků, může soud nařídit předběžné opatření.

Institut předběžného opatření nesleduje pouhou úpravu faktických poměrů účastníků, ale vždy úpravu právních poměrů, i když jen předběžnou.

Soud dospěl k závěru, že je třeba zatímně upravit poměry účastníků řízení a vyhověl návrhu žalobců na vydání předběžného opatření, kterým se domáhali, aby se žalovaný č. 1 zdržel užívání domény "x+y+z.cz" a jejího převodu na třetí osobu. Soud má za osvědčené, že žalobce A. je majitelem v žalobě uvedených slovních a kombinovaných ochranných známek. Dále pak, že žalovaný č. 1 je ode dne 19. prosince 2000 vlastníkem domény "x+y+z.cz". Žalovaný č. 1 uvedenou doménu užívá k prezentaci na internetových stránkách pod adresou http://www.x+y+z.cz.

Žalobou se žalobci domáhají, aby soud uložil žalovanému č. 1 povinnost zdržet se užívání domény "x+y+z.cz", zejména zveřejňování jakéhokoli obsahu na síti Internet pod doménou "x+y+z.cz" ze žalovaného č. 1 na třetí osobu, s výjimkou převodu uvedené domény na žalobce A. Soud má, jak uvedl výše za to, že do rozhodnutí ve věci samé je třeba zatímně upravit poměry mezi žalobci a žalovaným č. 1, neboť bylo osvědčeno právo žalobce A. ke znění jeho obchodní firmy, jejíž podstatnou částí je slovo "x+y+z", práva k ochranným známkám rovněž toto slovo obsahující a je v míře postačující pro vydání předběžného opatření osvědčena možnost posouzení jednání žalovaného č. 1, jenž pro sebe registroval doménu "x+y+z.cz", jako neoprávněného zásahu do těchto práv žalobce A. Žalobce B. pak osvědčil používání svého názvu X+Y+Z a právní subjektivitu. Soud vyhověl návrhu žalobce i z důvodu vyloučení nebezpečí zmaření event. výkonu rozhodnutí ve věci samé. Proto, jak uvedeno výše, rozhodl o vydání předběžného opatření uvedeného v bodu I. výroku usnesení.

Podle ust. § 75a odst. 1 o.s.ř. návrh na vydání předběžného opatření, který je neurčitý, soud odmítne, jestliže pro tento nedostatek nelze pokračovat v řízení;ustanovení § 43 se nepoužije.

Soud dospěl k závěru, že návrh na vydání předběžného opatření uvedený v bodu II. výroku tohoto usnesení není v ukládaných povinnostech konkrétní, tj. určitý natolik, aby mohl být převzat do rozhodnutí soudu a být i předmětem výkonu rozhodnutí (při dobrovolném nesplnění). Rozhodnutím, jímž by bylo návrhu žalobců vyhověno, by tak bylo nevykonatelné. Proto tuto část návrhu na vydání předběžného opatření zamítl.

Žalobci se dále domáhali, aby soud uložil žalovanému č. 1 odstranit z počítače, označeného v síti Internet doménou "x+y+z.cz" počítačový program, s jehož pomocí jsou ti, kdo mají zájem připojit se k počítači označenému v síti Internet doménou "x+y+z.cz", přesměrování na počítač, označený v síti Internet doménou "a+b+c.cz". Soud u tohoto návrhu na vydání předběžného návrhu dospěl k závěru, že se nejedná o zatímní úpravu poměrů účastníků, ale o úpravu konečnou. Navíc jak je uvedeno v bodu I. výroku usnesení, soud uložil žalovanému č. 1 zdržet se užívání domény "x+y+z.cz". Proto tento návrh na vydání předběžného paření zamítl.

Žalobci se žalobou domáhají uložení povinností uvedených v petitu žaloby pouze proti žalovanému č. 1. Soud proto dospěl k závěru, že se proti žalovanému č. 2 žalobci nedomáhají navrženým předběžným opatřením, aby soud uložil žalovanému povinnost zdržet se jednání umožňující žalovanému č. 1 nakládání s doménou "x+y+z.cz", zejména jednání umožňující převod domény "x+y+z.cz" ze žalovaného č. 1 na třetí osobu, s výjimkou převodu na žalobce A. a povinnost neumožnit žalovanému

č. 1 užívání domény "x+y+z.cz", zejména zveřejňování jakéhokoli obsahu na síti Internet pod doménou "x+y+z.cz" žalovaným č. 1, zatímní úpravy poměrů žalobců a žalovaného č. 2, nýbrž úpravy konečné. Proto návrh na vydání předběžného opatření proti žalovanému č. 2, uvedený v bodu IV. tohoto usnesení zamítl.

O nákladech předběžného opatření bude rozhodnuto v rozhodnutí ve věci samé, kterým řízení končí. Nařízené předběžné opatření zanikne podle ust. § 77 odst. 1 o.s.ř. právní mocí rozhodnutí nebude-li návrhu ve věci vyhověno, bude-li návrhu ve věci samé vyhověno uplynutím patnácti dnů od vykonatelnosti tohoto rozhodnutí. Podle druhého odstavce citovaného ustanovení pominou-li důvody, pro které bylo předběžné opaření nařízeno, předseda senátu je zruší.

Soudní rozhodnutí 29 - Předběžné opatření - 3. 6. 2003

Městský soud v Praze rozhodl dne 3.6.2003 v právní věci žalobce L. proti žalovaným 1) P. a 2) CZ.NIC, z.s.p.o. se sídlem v Praze 5, Lužná 591, IČ: 67985726, o vydání předběžného opaření takto:

Návrh na nařízení předběžného opatření, aby soud uložil žalované č. 1) povinnost zdržet se od doručení tohoto usnesení jakéhokoli užívání doménového jména "x+y+z.cz", jakéhokoli nakládání s tímto doménovým jménem, zejména pak jeho převodu na třetí osobu, s výjimkou jeho převodu na žalobce, a žalovanému č. 2) povinnost zdržet se od doručení tohoto usnesení jednání, umožňujícího jakékoli nakládání s doménovým jménem "x+y+z.cz", zejména pak jeho zrušení, či převodu na třetí osobu, s výjimkou jeho převodu na žalobce, se zamítá.

Žalobci se ukládá doplatit státu Česká republika na soudním poplatku z návrhu na vydání předběžného opatření Kč 500,- do 7 dnů od doručení tohoto usnesení.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů předběžného opatření.

Žalobce se domáhal vydání předběžného opatření, kterým by soud uložil žalované č. 1) zdržet se od doručení tohoto usnesení jakéhokoli užívání doménového jména "x+y+z.cz", jakéhokoli nakládání s ním, zejména pak převodu na třetí osobu, s výjimkou žalobce, žalovanému č. 2) pak zdržet se od doručení tohoto usnesení jednání, umožňujícího jakékoli nakládání s doménovým jménem "x+y+z.cz", zejména pak jeho zrušení, či převodu na třetí osobu, s výjimkou jeho převodu na žalobce.

Uvedl, že je světově proslulým výrobcem a distributorem kosmetických výrobků a také majitelem celé řady slovních a kombinovaných ochranných známek, obsahujících vždy slovo "X+Y+Z", zejména pak ochranné známky slovní "X+Y+Z" č. 123456. Toto označení je třeba považovat za všeobecně známou ochranou známku. Žalovaná č. 1) je od 31.8.2001 držitelkou doménového jména "x+y+z.cz", žalovaný č. 2) je registrátorem a správcem domény nejvyššího stupně "cz". První žalovaná podle žalobce porušila žalobcova práva k ochranné známce, neboť si bez jeho souhlasu a vědomí zaregistrovala označení s touto známkou totožné jako doménové jméno, neprovozuje však pod touto doménou žádnou webovou stránkou, pouze doménu zjevně nabízí k pronajmutí nebo k prodeji. Toto jednání první žalované je zároveň nekalosoutěžním jednáním, neboť jednání první žalované, které druhý žalovaný umožnil směřuje k omezení možnosti žalobce nabízet své služby a své výrobky pod označením, které je pro jeho výrobky typické, což jednoznačně odporuje principům hospodářské soutěže. Žalobce na tyto skutečnosti první žalovanou opakovaně upozorňoval prostřednictvím společnosti ABC Česká republika s.r.o. dopisy z prosince 2002 a ledna 2003, tyto dopisy si však první žalovaná nepřevzala, třebaže jí byly zasílány na adresu jejího trvalého bydliště, a na adresu, kde se zdržuje. Žalobce stejně tak prostřednictvím společnosti ABC Česká republika s.r.o. upozorňoval i druhého žalovaného na nedostatky v jeho registrátorské činnosti, ten však odpověděl v tom smyslu, že není oprávněn kontrolovat, zda registrací doménového jména nedochází k porušení práv třetích osob, a s jakýmikoli nároky odkázal žalobce na soudní řízení. S tím však žalobce nesouhlasí a má za to, že jsou splněny podmínky pro nařízení předběžného opatření podle ust. § 74 a násl. OSŘ, neboť je potřeba zatímně upravit poměry účastníků, aby byla minimalizována škoda, vzniklá žalobci, zachován současný stav registrace předmětného doménového jména, a vyloučeno nebezpečí změny účastníků řízení na straně žalovaných.

Žalobce k návrhu přiložil svůj výpis z obchodního rejstříku, výpis z rejstříku ochranných známek pro známku X+Y+Z, výpis z rejstříku domén - potvrzení o registraci doménového jména "x+y+z.cz" žalovanou č. 1), výpis druhého žalovaného z registru zájmových sdružení právnických osob, pravidla registrace doménových jmen, upomínkové dopisy žalobce, čestné prohlášení žalované č. 1) z 8. ledna 2003, webová stránka pod doménou "x+y+z.cz", dopis a fax společnosti ABC Česká republika s.r.o. z 2. a 6. prosince 2002, dopis druhého žalovaného ze dne 12.12.2002, rozhodnutí Vyššího soudu v Nanterre z 30.6.1999 a 15.5.2000, výpis z registru doménových jmen - předchozí registrace doménových jmen "a+b+c.cz", "d+e+f.cz" a "g+h+i.cz".

Na základě návrhu a přiložených listin dospěl soud k závěru, že není splněna základní podmínka, potřebná k tomu, aby předběžné opatření mohlo být nařízeno - totiž existence naléhavé potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků. Žalobce se návrhem z 30. května 2003 domáhá nařízení předběžného opaření k úpravě poměrů účastníků, když žalovaná č. 1) - držitelka domény "x+y+z.cz" tuto doménu zaregistrovala 31. srpna 2001, a žalobci to bylo známo (v samotném návrhu uvádí žalobce, že webová stránka je prázdná "již po velmi dlouhou dobu"), aniž by tomuto stavu, který nyní zřejmě pokládá za neúnosný, čelil dříve.

Požaduje-li tedy žalobce, aby soud upravil poměry účastníků navrženým předběžným opatřením 21 měsíců po registraci domény první žalovanou, pak jeho potřebu zatímní úpravy poměrů nelze považovat za naléhavou. Soud proto návrh na nařízení předběžného opaření zamítl.

Vzhledem k tomu, že žalobce se domáhal uložení povinností dvěma různým subjektům, byl povinen zaplatit na soudním poplatku Kč 1.000,- (2 x 500,-), neboť jde o návrhy, které lze uplatnit samostatně vůči každému ze žalovaných. Žalobce však uhradil pouze Kč 500,- a soud mu proto doměřil zbývající část soudního poplatku. Doplatek soudního poplatku ve výši Kč 500,- lze uhradit kolkovými známkami.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn tím, že žalobce nebyl úspěšný a žalovaným v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Soudní rozhodnutí 30 - Předběžné opatření - 5. 6. 2003

Městský soud v Praze rozhodl dne 5.6.2003 v právní věci žalobce: L. proti žalovanému: č. 1 H. a č. 2 CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se jakéhokoli užívání doménového jména "x+y+z.cz", jakéhokoli nakládání s ním, zejména pak převodu na třetí osobu s výjimkou převodu na žalobce.

Žalovaný č. 2 je povinen zdržet se jednání umožňujícího nakládání s doménovým jménem "x+y+z.cz", zejména jeho zrušení či převodu na třetí osobu s výjimkou jeho převodu na žalobce.

Žalobce je povinen doplatit na soudním poplatku z návrhu na nařízení předběžného opatření částku Kč 500,- na účet soudu do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalobce je povinen podat návrh na zahájení řízení ve věci do 30 dnů od doručení tohoto rozhodnutí.

Žalobce uplatnil předmětný návrh na nařízení předběžného opatření a uvedl, že je proslulým výrobcem a distributorem širokého sortimentu kosmetických výrobků a současně vlastníkem celé řady slovních nebo kombinovaných ochranných známek obsahujících výraz "X+Y+Z". Uvedené ochranné známky jsou chráněny i na území České republiky, ochranná známka X+Y+Z je známkou proslulou a všeobecně známou a podléhá ochraně ve smyslu článku 6 bis Pařížské úmluvy o ochraně průmyslového vlastnictví a podle § 15 odst. 2 zák.č. 137/1995 Sb. v platném znění.

Žalovaný č. 1 využil této všeobecně známé ochranné známky žalobce bez jeho souhlasu, když si zaregistroval doménové jméno "x+y+z.cz" dne 16.5.2003 a porušil tak žalobcova práva k ochranné známce. Brání tak žalobci svou známku užívat, poškozuje jeho zájmy a mate spotřebitele. Rovněž jedná dle žalobce v rozporu s dobrými mravy ve smyslu § 3 ObčZ a v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku dle § 265 obch. zák. s naplněním skutkové podstaty nekalé soutěže. Co se týče žalovaného č. 2, umožnil registraci doménového jména "x+y+z.cz" žalovanému č. 1 a jeho užívání, jakožto zájmové sdružení provádějící registraci doménových jmen. Žalobce se proto dovolává zatímní úpravy poměrů účastníků podle § 74 o.s.ř. za účelem snížení vznikající škody v souvislosti s tím, že žalobci není umožněno propagovat a prodávat své výrobky a služby prostřednictvím internetu.

Podle ust. § 74 o.s.ř. lze před zahájením řízení ve věci samé upravit poměry účastníků, je-li osvědčena naléhavost takovéto úpravy. V daném případě žalobce osvědčil výpisem z obchodního rejstříku Obchodního soudu v Paříži své podnikatelské oprávnění, výpisem z rejstříku ochranných známek, že je vlastníkem, mimo jiné, ochranné známky kombinované "AAAAA X+Y+Z BBBBB" s právem přednosti k 7.7.1997, chráněné mimo jiné na území České republiky, dále je vlastníkem ochranné známky kombinované "X+Y+Z" s právem přednosti k 28.11.1986 rovněž chráněné na území České republiky. Výpisem z rejstříku domén bylo osvědčeno, že žalovaný č. 1 je majitelem domény pod názvem "x+y+z.cz" od 16.5.2003.

Je tedy osvědčeno, že žalobce jakožto majitel světově proslulých ochranných známek tvořených názvy "AAAAA", "X+Y+Z", chráněných rovněž na území České republiky má výhradní právo ochrannou známku užívat, bez jeho souhlasu tedy nesmí třetí osoba známku užívat a žalobce má nepopiratelné právo na ochranu ve smyslu čl. 6 bis Pařížské úmluvy a podle § 15 odst. 1 a 2 zák. o ochranných známkách č. 137/1995 Sb. v platném znění.

Soud má za osvědčené jak toto právo, tak i naléhavost zatímní úpravy poměrů účastníků ve vztahu žalobce a žalovaného č. 1 z titulu porušování známkoprávní, proti žalovanému č. 2 pak jakožto registrátorovi domén, který dle pokynu vlastníka domény a dle Pravidel registrace doménových jmen v doméně .cz činí příslušné úkony směřující ke změně registrace.

Z uvedených důvodů bylo postupem podle § 74 a násl. o.s.ř. nařízeno toto předběžné opatření.

Protože soudní poplatek z návrhu činí Kč 1.000,- (500,- Kč proti každému jednotlivému žalovanému) podle pol. č. 3 Sazebníku poplatků zák. č. 255/2000 Sb., byl žalobci postupem podle § 4 odst. 1 písm. f) cit. zák. doměřen.

Rovněž byla žalobci v souladu s ust. § 76 odst. 3 o.s.ř. uložena povinnost uplatnit žalobu ve věci samé.

Soudní rozhodnutí 31 - Předběžné opatření - 6. 6. 2003

Krajský soud v Brně rozhodl dne 6.6.2003 v právní věci navrhovatele: AD proti odpůrci: BNS a vůči třetí osobě: CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžných opatření takto:

Odpůrci se zakazuje, aby jakkoliv disponoval s právy plynoucími z registrace doménového jména www.x+y+z.cz, tedy zejména aby doménovou registraci převedl, prodal, postoupil, zatížil jinými právy či zrušil, vyjma převodu na navrhovatele.

Odpůrci se přikazuje, aby na adresu, kam je nyní doména směrována, umístil na své náklady text o velikosti písma 25 bodů dle běžné počítačové sazby v modré barvě na bílém podkladě v rámečku o velikosti 500 x 300 obrazovkových bodů s umístěním od levého horního rohu ve znění "O tuto doménu je veden soudní spor u Krajského soudu v Brně". Tento text bude jediným grafickým prvkem na jakékoli adrese, kam se lze dostat zadáním adresy www.x+y+z.cz v běžném internetovém prohlížeči.

Třetí osobě - CZ.NIC se přikazuje, aby nejpozději do 24 hodin od doručení předběžného opatření učinila veškerá opatření zabraňující jakékoli manipulaci s doménou www.x+y+z.cz a to zejména převodu na jinou osobu než je navrhovatel, zrušení domény či jiným možným zásahům.

Třetí osobě - CZ.NIC se přikazuje, aby způsobem v registru doménových jmen obvyklým vyznačila, že o uvedenou doménu je veden soudní spor u Krajského soudu v Brně a že doména je blokována.

Navrhovatel je povinen ve lhůtě tří dnů ode dne doručení tohoto usnesení v kolcích doplatit 1.500,- Kč na soudních poplatcích za návrh na nařízení čtyř předběžných opatření.

Navrhovatel je povinen ve lhůtě do 30.6.2003 podat žalobu ve věci samé.

Jelikož soud zcela vyhověl návrhu, kterému nikdo neodporoval, upustil ve smyslu ustanovení § 169 odst. 2 o.s.ř. od jeho odůvodnění.

Soudní rozhodnutí 32 - Zamítnutí předběžného opatření - 26. 3. 2003

Městský soud v Praze rozhodl dne 26.3.2003 v právní věci žalobce: B. proti žalovanému: CZ.NIC o nařízení předběžného opatření takto:

Návrh na nařízení předběžného opatření, aby soud uložil žalovanému zdržet se registrace doménového jména pro jinou osobu než žalobce, se odmítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů předběžného opatření.

Žalobce navrhl vydání předběžného opatření, kterým by soud uložil žalovanému zdržet se registrace doménového jména pro jinou osobu než žalobce, a nahradit žalobci náklady řízení.

Žalobce uvedl, že je společností s ručením omezeným a od svého vzniku v roce 1997 užívá firmu (dříve obchodní jméno) B. s.r.o. Krom toho je žalobce také vlastníkem ochranné známky "x+y+z", kombinované, zapsané v rejstříku ochranných známek, vedeném Úřadem průmyslového vlastnictví ČR s právem přednosti od 30. května 2001. Žalobce dále uvedl, že měl u žalovaného zřízenou službu "doménové jméno": "x+y+z.cz", a to od 9. února 2002. Žalovaný podle názoru žalobce zrušil tuto doménu ještě dříve, než to mohl platně učinit ke dni 9. února 2003. Žalobce má za to, že ke zrušení došlo neoprávněně, neboť žalovaný toto nemohl platně učinit ani při prodlení se zaplacením poplatku, aniž by došlo ke zpracování nové žádosti o registraci této domény jinou osobou. Vedle toho jsou podávány neustále tzv. speciální žádosti, aniž by kdokoli z osob, které tyto žádosti podávají zaplatil registrační poplatek. Tak dochází k situaci, kdy je již několik měsíců tato doména zablokována. I přes výslovné upozornění na protiprávní stav a porušování práv naší společnosti žalovaný doménu neobnovil a nadále zpracovává speciální žádosti. S ohledem na práva žalobce vyplývající z práv majitele ochranné známky a na práva vyplývající z užívání obchodní firmy, má žalobce za to, že registrace domény na jiného majitele než žalobce je nezbytně nutné pokládat za jednání v rozporu s obchodním zákoníkem a úpravou hospodářské soutěže v této době je osobou, jejíž speciální žádost je projednávána, V.P. Žalobce má za to, že provedením registrace podle stávajícího stavu by došlo k protiprávnímu stavu, proti kterému by se žalobce musel bránit další žalobou, a proto s ohledem na tuto skutečnost, tedy aby se zabránilo neoprávněné registraci, navrhl předmětné předběžné opatření.

Podle ust. § 75a odst. 1 o.s.ř. předseda senátu odmítne návrh na předběžné opaření, který neobsahuje všechny náležitosti, nebo který je nesrozumitelný nebo neurčitý, a pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení. Přitom se nepoužije ust. § 43 o.s.ř. Požadavek žalobce, obsažený v petitu, podle kterého by měl soud rozhodnout nesrozumitelný a neurčitý nepochybně je, neboť žalobce se domáhá pouze toho, aby žalovaný byl povinen zdržet se registrace doménového jména pro jinou osobu než žalobce, aniž uvádí jakého doménového jména. Proto soud postupoval podle ust. § 75a o.s.ř. a návrh odmítl. Jen pro úplnost je však třeba uvést, že návrh, byť by i obsahoval konkrétní požadavek, trpí řadou jiných nedostatků, ať již formálních nebo věcných. Žalobce nikterak nespecifikoval, v čem konkrétně spočívá podle něj protiprávnost jednání žalovaného, ani to, že by měl v úmyslu podat žalobu ve věci (předběžné opatření je opatřením toliko dočasným, a neprobíhá-li řízení ve věci, předpokládá se jeho trvání do skončení řízení ve věci, které bude zahájeno), a jaká žaloba by to vůbec měla být. Závěr o tom, co by mělo být předmětem řízení ve věci samé, je nezbytný, měl-li by soud v případě, že by návrhu vyhověl, zároveň žalobci uložit podat žalobu. Z návrhu žalobce to však zjistit nelze, neboť obecné konstatování, že jednání žalovaného je "v rozporu s obchodním zákoníkem a úpravou hospodářské soutěže" naprosto nepostačuje ke zjištění, co by mělo být předmětem řízení ve věci. Z podkladů, které žalobce k návrhu přiložil je patrno, že doména "x+y+z.cz" je zaregistrovaná, byť nebyl dosud uhrazen poplatek, a v současné době tedy není volná. Konečně z nedostatečně skutkově odůvodněného návrhu není ani patrno, proti komu by v případě, že by žalobce podal žalobu ve věci, tato vůbec směřovala - zda proti žalovanému jako registrátorovi, nebo také proti jiným osobám.

Vzhledem ke skutečnosti, že návrh na předběžné opatření byl návrhem vadným, nepodléhá takovýto vadný návrh poplatkové povinnosti, a protože soudní poplatek nebyl uhrazen, není důvod pro jeho vrácení.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 146 odst. 3 OSŘ s tím, že žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly, a proto soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku.

Soudní rozhodnutí 33 - Zamítnutí předběžného opatření - 4. 7. 2003

Městský soud v Praze rozhodl dne 4.7.2003 v právní věci žalobce: T. se sídlem Libanon, proti žalovaným: 1) T. a 2) CZ.NIC na ochranu proti porušování práv k ochranným známkách a proti nekalé soutěži, o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

Návrh na nařízení předběžného opatření, aby žalovanému č. 1) bylo uloženo zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení zveřejňování jakýchkoli údajů nebo informací na internetu pod doménovým jménem x+y+z.cz, upustit od jakéhokoli nakládání s registrací doménového jména x+y+z.cz, zejména od jeho zrušení či převodu, vyjma jeho převodu na žalobce, a zdržet se od doručení tohoto usnesení registrace dalšího doménového jména, obsahujícího slovo x+y, a aby bylo žalovanému č. 2) uloženo zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení umožnění převodu doménového jména x+y+z.cz ze žalovaného č. 1) na jinou osobu kromě žalobce, a zrušení doménového jména x+y+z.cz, se zamítá.

Žalobce je povinen zaplatit státu Česká republika soudní poplatek za návrh na nařízení předběžného opatření ve výši Kč 1.000,- do 5 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným č. 2) nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů předběžného opatření.

Žalobce se domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému č. 1) odstranit internetovou stránku zobrazenou pod doménovým jménem x+y+z.cz, zdržet se zveřejňování jakýchkoli údajů nebo informací pod doménovým jménem x+y+z.cz, bezplatně převést prostřednictvím žalovaného č. 2) doménové jméno x+y+z.cz na žalobce, zdržet se registrace a užívání doménového jména, obsahujícího slovo x+y nebo jiného zaměnitelného doménového jména s x+y+z.cz, a nahradit žalobci náklady řízení. Zároveň navrhl nařízení předběžného opatření, kterým by soud uložil žalovanému č. 1) zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení zveřejňování jakýchkoli údajů nebo informací na internetu pod doménovým jménem x+y+z.cz a registrace dalšího doménového jména, obsahujícího slovo x+y, a dále upustit od jakéhokoli nakládání s registrací doménového jména x+y+z.cz, zejména od jeho zrušení či převodu, vyjma jeho převodu na žalobce, žalovanému č. 2) pak aby soud uložil zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení umožnění převodu doménového jména x+y+z.cz ze žalovaného č. 1) na jinou osobu kromě žalobce, a zrušení doménového jména x+y+z.cz.

Žalobce uvedl, že je právnickou osobou, zapsanou v obchodním rejstříku v Libanonu, a že podniká v oblasti výroby a distribuce mléčných výrobků, které vyváží do mnoha států. Je také majitelem dvou ochranných známek kombinovaných, zapsaných v ČR "X+Y D" a "X+Y E" a dále ochranné známky slovní "X+Y F". Žalovaný je právnickou osobou s předmětem podnikání krom jiného výroba mléčných výrobků. První žalovaný má zaregistrovanou doménu x+y+z.cz od 7.12.2000. V té době měl první žalovaný obchodní firmu (tehdy obchodní jméno) M.H., od 4.3.2003 byla firma změněna v obchodním rejstříku na X+Y+Z. Žalovaný č. 2) je zájmovým sdružením právnických osob, a jeho předmětem činnosti je přidělování a správa doménových jmen v nejvyšší národní doméně "cz", má v ČR monopolní postavení a ve své činnosti se řídí vlastními doménovými pravidly. Podle žalobce je druhý žalovaný pasivně legitimován proto, aby bylo účinně zabráněno prvnímu žalovanému nakládat s doménou x+y+z.cz.

Doménové jméno x+y+z.cz je podle žalobce zaměnitelné se staršími ochrannými známkami žalobce, neboť obsahuje shodný prvek X+Y, který je jak u ochranných známek, tak u doménového jména. První žalovaný registroval a užívá bez souhlasu žalobce zaměnitelné doménové jméno pro výrobky, které jsou shodné pro výrobky, pro které má žalobce ochranné známky zapsány. Tím první žalovaný porušil práva žalobce z ochranných známek. Prvnímu žalovanému přitom bylo známo, že majitelem ochranných známek, obsahujících slovo X+Y je žalobce. To vyplývá především z toho, že žalobce a první žalovaný uzavřeli dne 21. ledna 1994 licenční smlouvu na užívání ochranných známek X+Y E pro specifikované mléčné výrobky. Žalobce od smlouvy odstoupil dopisem ze dne 6. května 2002. I přesto, že k registraci domény x+y+z.cz došlo ještě za trvání licenční smlouvy, toto neopravňovalo prvního žalovaného k tomu, aby zaregistroval zaměnitelné doménové jméno s výše uvedenými ochrannými známkami. Registrace domény nespadá pod pojem "užívání" ochranné známky. Podle žalobce jde o obdobnou situaci jako podle zákona o ochranných známkách, kdy licenciát k tomu, aby si mohl registrovat shodnou nebo zaměnitelnou známku, potřebuje výslovný souhlas majitele ochranné známky. Takový souhlas však prvnímu žalovanému udělen nebyl. Dalším dokladem toho, že první žalovaný nebyl v dobré víře je fakt, že se pokusil zaregistrovat u Úřadu průmyslového vlastnictví vlastní ochranné známky, obsahující prvek X+Y, což se mu nepodařilo. Jednání prvního žalovaného tedy jednoznačně směřovalo k tomu, aby se stal majitelem ochranné známky nebo držitelem označení, obsahujícího prvek X+Y nezávisle na žalobci. Z prezentace prvního žalovaného na internetu je patrná jeho snaha prezentovat označení X+Y jako své vlastní. Tomu koresponduje i změna firmy prvního žalovaného z M.H. na X+Y+Z, čímž rovněž porušil práva žalobce k ochranných známkám. V současné době je u Krajského soudu v Hradci Králové veden spor proti žalovanému, ve kterém je krom jiného požadována změna jeho obchodní firmy.

Žalobce poté, co odstoupil od licenční smlouvy s prvním žalovaným uzavřel nové smlouvy se společností M., které tuto společnost opravňují užívat ochranné známky X+Y E a X+Y F na všech mléčných výrobcích krom kondenzovaného mléka. Jelikož má v současné době doménové jméno x+y+z.cz zaregistrováno první žalovaný, je novému licenciátu (M.) bráněno, aby mohl využívat doménového jména pro své výrobky, oprávněně označené ochrannými známkami X+Y E a X+Y F.

Žalovaný se tedy registrací a užíváním domény x+y+z.cz dopustil jednak neoprávněného zásahu do práv žalobce k ochranným známkám, a dále také nekalosoutěžního jednání, neboť doménové jméno prvního žalovaného může vyvolat nebezpečí záměny s ochrannými známkami žalobce a následně tak s výrobky, které jsou označeny těmito známkami, které uvádí na trh žalobcův licenciát. Jeho jednání je také způsobilé vyvolat klamnou představu o spojení se žalobcem a s licenciátem, přičemž takové mezi žalobcem a prvním žalobcem již neexistuje a mezi prvním žalovaným a licenciátem nikdy neexistovalo. Současná situace poškozuje práva žalobce a licenciáta, neboť spotřebitel nabývá dojmu, že ochranná známka s označením X+Y je majetkem prvního žalovaného. Žalobce má za to, že s ohledem na pravidla registrace doménových jmen, která umožňují druhému žalovanému zrušit za určitých okolností již existující doménové jméno, je také nutno dočasně navrženým předběžným opatřením upravit vztah žalobce a druhého žalovaného. Předběžného opatření ve vztahu k prvnímu žalovanému je třeba také proto, že zde existuje obava, že by tento mohl doménu převést na třetí osobu, čímž by porušování práv žalobce pokračovalo.

Žalobce k návrhu přiložil doklad o subjektivitě žalobce s překladem, výpis z obchodního rejstříku prvního žalovaného, registraci druhého žalovaného a jeho pravidla, výpisy z rejstříků ochranných známek a domén, licenční smlouvy a dodatky (v anglickém jazyce), odstoupení od smlouvy s prvním žalovaným a jeho odpověď, internetové stránky prvního žalovaného a výpisy přihlášek ochranných známek prvního žalovaného a katalog výrobků licenciáta (M).

Vzhledem k tomu, že navržené předběžné opatření bylo podáno zároveň se žalobou ve věci samé, zabýval se soud nejprve otázkou postavení žalovaného č. 2). Žalobce se vůči němu domáhá v rámci předběžného opatření uložení konkrétní povinnosti, ve věci samé však proti druhému žalovanému neuplatňuje vůbec nic, veškeré žalobní nároky směřují pouze a výhradně proti prvnímu žalovanému. Žalovaný č. 2) je tedy účastníkem pouze řízení o předběžném opatření, nikoli účastníkem řízení ve věci samé. Tato okolnost, byť ne zcela obvyklá, by formálně vzato sama o sobě nařízení předběžného opatření proti druhému žalovanému nebránila, neboť by jistě bylo možno uložit žalobci v souvislosti s předběžným opatřením, podat žalobu ve věci i proti druhému žalovanému, event. časově takové předběžné opaření omezit. Z důvodů níže uvedených má však soud za to, že tento postup použít nelze.

V řízení o předběžném opatření vychází žalobce z toho, že byl dotčen (a tento stav trvá) na svých právech jako majitel shora popsaných ochranných známek, neboť doménové jméno x+y+z.cz pokládá za zaměnitelné ve vztahu k těmto známkám, že se touto registrací první žalovaný dopustil nekalé soutěže, a to jak ve vztahu k žalobci, tak ve vztahu k licenciátu žalobce, a že tomuto licenciátu brání v tom, aby mohl užívat pro prezentaci svých výrobků inkriminované doménové jméno. Listinami pak žalobce osvědčuje, že je vlastníkem tří ochranných známek - dvou kombinovaných a jedné slovní, a pro jaké třídy výrobků a služeb jsou tyto zapsány. Osvědčuje také, že mezi žalobcem a prvním žalovaným byla uzavřena od roku 1994 do roku 2002 licenční smlouva, a že tato byla vyznačena i v osvědčení o zápisu známek, stejně jako její ukončení. Osvědčuje dále, že první žalovaný je vlastníkem domény x+y+z.cz. Obsah všech předložených licenčních smluv byl však předložen pouze v anglickém jazyce bez českého překladu. Osvědčuje také, že první žalovaný provozuje internetové stránky pod doménovým jménem x+y+z.cz i jejich obsah - prezentace vlastních mléčných výrobků, i to, že první žalovaný přihlásil ochrannou známku X+Y G. Z katalogu výrobků společnosti M. pak je zřejmý sortiment tohoto licenciáta žalobce.

Podle navrženého předběžného opatření by se měl první žalovaný nadále zdržet uveřejňování jakýchkoli údajů nebo informací na internetu pod doménových jménem x+y+z.cz - tedy zjevně na stránkách, kde již prezentace výrobků prvního žalovaného je. Vzhledem k tomu, že předběžné opatření působí do budoucna, je zřejmé, že takovýto zákaz by se mohl týkat nových, dalších informací, které by na stránky prvního žalovaného byly v budoucnu doplněny. Nelze totiž dovodit, že by takový zákaz zahrnoval i odstranění údajů, které v současnosti na stránkách prvního žalovaného již jsou. Dále pak by první žalovaný měl být omezen v nakládání s doménou potud, že by ji nemohl zrušit, ani převést na jinou osobu, nežli žalobce, a měl by se zdržet registrace dalšího doménového jména s označením X+Y. Druhý žalovaný by pak měl zamezit tomu, aby výše uvedené doménové jméno bylo převedeno na jinou osobu nežli žalobce.

Soud má za osvědčené, že žalobce je majitelem tří již zmíněných ochranných známek pro mléko a ostatní mléčné výrobky, žalobce však netvrdil a ani neosvědčoval, že by podnikal sám na území ČR, ať již prostřednictvím organizační složky, nebo podniku, který by byl přemístěn na území ČR. Netvrdil ani, že žalobce dodává své mléčné výrobky přímo do ČR přímo. Soud tedy pro potřeby předběžného opatření nemůže mít za osvědčené, že žalobce a první žalovaný jsou vůbec v soutěžním vztahu, tedy, že se jakkoli na trhu v ČR střetávají jako soutěžitelé. Soud také neshledává paralelu mezi ochrannými známkami a doménami. Domény jako takové obecně nejsou průmyslovým vlastnictvím na rozdíl od známek, proces jejich registrace probíhá automaticky bez ingerence státu, uplatňované orgánem státní správy (ÚPV). Na rozdíl od zákona o ochranných známkách neexistuje žádný obecně závazný právní předpis o doménách. Přihláška známky znamená vždy prioritu, ovšem pouze ve vztahu k jiným označením, které by mohly být jako známky rovněž - později přihlášeny.. Tak tomu ovšem není u domén. Ty, za předpokladu, že jde o označení volné, neobsazené, jsou postupem, stanoveným druhým žalovaným zaregistrovány ihned, aniž by zde probíhal nějaký státem kontrolovaný proces. Právě s ohledem na diametrální odlišnost známek a domén se soud neztotožnil s argumentací žalobce o tom, že jedná v podstatě i za (přesněji ve prospěch) svého nového licenciáta. Jak je již výše uvedeno, nemá soud za osvědčené, že žalobce a první žalovaný se na území ČR střetávají jako soutěžitelé. Dochází-li k soutěžnímu střetu mezi prvním žalovaným a licenciátem, pak je obrana proti takovému jednání, včetně možného konfliktu kvůli doménovému jménu x+y+z.cz věcí dotčeného subjektu - licenciáta, a nikoli žalobce. Soud se dále neztotožnil s důvody pro předběžné opatření, které měly spočívat v obavě, že by první žalovaný registraci svého doménového jména zrušil, nebo toto převedl na jinou osobu. Není tajemstvím, že existují, a to ve značném množství spekulativní registrace domén a spekulativní převody. U prvního žalovaného však nic nenasvědčuje tomu, že by pro něj byl takový postup typický. Spekulativní držitelé se často soustřeďovali na blokaci určitých domén tím, že si je registrovali, a nehradili poplatky. První žalovaný si zaregistroval doménu 7. prosince 2000, podle internetového údaje o stavu platby je zřejmé, že uhradil všechny poplatky za užívání vždy včas, podle výpisu z rejstříku domén byl prvním držitelem této domény a je jím stále. V současné době je jeho obchodní firma stejná jako doménové jméno - X+Y+Z. Soud proto dospěl k závěru, že podmínky pro nařízení žalobcem navrženého předběžného opatření nejsou splněny, především zde není dána naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků - míněn žalobce a první žalovaný. Soud nepovažuje za osvědčené, že žalobce a první žalovaný jsou na českém trhu soutěžiteli. Licenciát není účastníkem řízení, a z hlediska ochrany proti nekalé soutěži žalobce nemůže před soudem jednat efektivně a úspěšně za tohoto licenciáta. Ten by musel své nároky na ochranu proti nekalé soutěži uplatnit sám. Jen pro úplnost je třeba uvést k ochranným známkám, že v rejstříku ochranných známek je zaregistrováno celkem 32 známek (slovních nebo kombinovaných), které obsahují označení X+Y, z toho 23 známek obsahuje pouze označení X+Y, dalších devět známek pak krom slova X+Y i další výraz slovní nebo číselný. Naprostou většinu známek s označením X+Y vlastní X+Y, a.s. a jsou zapsány pro automobily, součásti, příslušenství apod. Jiné známky s označením X+Y jsou pak zapsány pro cigarety, holicí čepelky a dřevěný nábytek. Krom toho žalobce dne 18.11.2002 přihlásil k zápisu slovní ochrannou známku X+Y, u které nedošlo ještě ke zveřejnění. Samotné doménové jméno x+y.cz náleží majiteli většiny ochranných známek s označením X+Y - akciové společnosti X+Y,a.s.. Soud proto dospěl k závěru, že za popsané situace je třeba sporné otázky mezi žalobcem a druhým žalovaným ponechat standardnímu dokazování ve věci samé. Není-li tedy důvod k zatímní úpravě poměrů žalobce a prvního žalovaného, je bezpředmětné ukládat povinnosti druhému žalovanému, který vystupuje pouze v řízení o předběžném opatření jako jakýsi prostředník. Soud proto návrh na nařízení předběžného opatření v celém rozsahu zamítl.

Vzhledem k tomu, že návrh na nařízení předběžného opatření podléhá poplatkové povinnosti - poplatek činí podle položky 3 Sazebníku Kč 500,-, přičemž tento návrh na předběžné opatření směřuje proti dvěma žalovaným, a proto činí poplatek Kč 1.000,-, a s podáním návrhu nebyl zaplacen, uložil soud žalobci uhradit tento soudní poplatek ve lhůtě do 5 dnů od právní moci tohoto usnesení, a to buď bezhotovostně na účet Městského soudu v Praze. Nebude-li soudní poplatek ve lhůtě stanovené soudem uhrazen, bude jej soud od žalobce vymáhat.

O nákladech předběžného opatření bude rozhodnuto podle ust. § 145 o.s.ř. v rozhodnutí, kterým řízení ve věci skončí. Vzhledem ke skutečnosti, že tímto rozhodnutím již končí řízení pro žalovaného č. 2), který není účastníkem řízení ve věci samé, rozhodl soud, že ve vztahu mezi žalobcem a druhým žalovaným, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů předběžného opatření, neboť žalobce byl sice neúspěšný, ale druhému žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Soudní rozhodnutí 34 - Předběžné opatření - 7. 7. 2003

Městský soud v Praze rozhodl dne 7.7.2003 v právní věci žalobce: D. proti žalovaným: 1) Š. a 2) CZ.NIC na ochranu proti nekalé soutěži a porušování práv k ochranným známkám s návrhem na nařízení předběžného opatření takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1) je povinen zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení užívání doménového jména "x+y+z.cz" a dále veškerých úkonů směřujicich ke změně registrace tohoto doménového jména, zejména jeho převodu, s výjimkou jeho převodu na žalobce.

Žalovaný č. 2) je povinen zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení do dne právní moci rozhodnutí, kterým řízení ve věci skončí, provádění změn v registraci doménového jména "x+y+z.cz" s výjimkou jeho převodu ze žalovaného č. 1) na žalobce.

Žalobce navrhl vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému č. 1) Š. zdržet se další registrace a užívání doménového jména "x+y+z.cz", zrušit do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku registraci doménového jména "x+y+z.cz" v systému žalovaného č. 2) a nahradit žalobci náklady řízení s tím, že soud přizná žalobci právo uveřejnit rozsudek formou inzerátu o ploše 20 x 20 cm se zvýrazněnou firmou žalobce a žalovaného Š. a v rozsahu, specifikovaném v žalobním petitu, ve čtvrtečním vydání deníku Mladá fronta DNES. Zároveň žalobce navrhl vydání předběžného opatření, kterým by soud uložil žalovanému č. 1) Š. zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení užívání doménového jména "x+y+z.cz", jakož i veškerých úkonů, které by vedly ke změně registrace tohoto doménového jména, zejména jeho převodu, s výjimkou převodu na žalobce, a žalovanému č. 2) by pak soud uložil zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení provádění změn v registraci doménového jména "x+y+z.cz" s výjimkou jeho převodu ze žalovaného č. 1) na žalobce.

Žalobce uvedl, že je podnikatelem - právnickou osobou, registrovanou ve Spolkové republice Německo a patří mezi čtyři největší telekomunikační společnosti na světě. Hlavními oblastmi, ve kterých žalobce podniká jsou mobilní komunikace, Internet, sítě pevných linek a systémová řešení pro informační technologie. První žalovaný je fyzická osoba - podnikatel, podnikající na základě živnostenského oprávnění v předmětu podnikání koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej , druhý žalovaný je národní správce domény nejvyššího stupně - cz, a registrátor doménových jmen druhé úrovně pod doménou nejvyšší úrovně. Jako takový má výlučné postavení v České republice. Žalobce je majitelem řady ochranných známek, zapsaných i pro území ČR, jako např. slovní ochranná známka "X-Y+Z", kombinovaná ochranná známka "X-Y+Z", ochranná známka slovní "X-Y+Z+W", a ochranná známka kombinovaná "X-Y+Z+W". Všechny známky jsou chráněny pro širokou škálu výrobků a služeb, které všechny úzce souvisí s oblastní telekomunikací, kam patří i šíření informací a poskytování výrobků a služeb prostřednictvím internetu. Žalobce je dále vlastníkem mnoha doménových jmen druhé úrovně, registrovaných pod národními nebo generickými doménovými jmény nejvyšší úrovně v řadě zemí světa. V České republice žalobce vlastní např. doménová jména "x-y+z+w.cz" a "x+y+z+w.cz", ke kterým jsou připojeny webové stránky, využívané k prezentaci a propagaci výrobků a služeb žalobce. Žalobce v České republice přímo nepodniká, drží však prostřednictvím společnosti C., kterou ovládá podíl ve společnosti X+Y+Z CR, a.s. Při svém podnikání v oblasti mobilní komunikace používá žalobce celosvětové označení "X+Y+Z", a to rovněž i v České republice, kde na reklamní kampaň věnoval žalobce značné finanční prostředky.

Žalovaný č. 1) je osobou, která je dlouhodobě aktivní v oblasti masivní registrace doménových jmen a následného obchodování s nimi, přičemž v tomto oboru patří v České republice k nejznámějším. Podle informací na serveru Lupa.cz měl první žalovaný k 1.7. 2002 zaregistrováno celkem 2.476 doménových jmen, u kterých však jen v 6,4 % uhradil registrační poplatky. K naprosté většině doménových jmen registrovaných prvním žalovaným nejsou připojeny žádné webové stránky. Činnost prvního žalovaného je tedy ryze spekulativní a jejím cílem je vlastní obohacení na úkor většinou majitelů ochranných známek, kterým se snaží první žalovaný prodat doménová jména, totožná s ochrannými známkami, která si zaregistroval. První žalovaný dne 29.12.2001 požádal o registraci doménového jména "x+y+z.cz", registrace v systému žalovaného č. 2) byla provedena po uhrazení registračního poplatku dne 13.1.2001. K tomuto doménovému jménu první žalovaný od doby registrace nepřipojil žádnou webovou stránku, ovšem po zadání doménového jména "x+y+z.cz" do prohlížeče, je však uživatel internetu přesměrován na webovou stránku žalobce www.x-y+z+w.cz. Toto přesměrování provedl první žalovaný bez vědomí a souhlasu žalobce. Poté, co žalobce v prosinci 2002 informoval prvního žalovaného o skutečnosti, že jeho registrace doménového jména "x+y+z.cz" porušuje práva žalobce k jeho ochranným známkám, a že toto jednání rovněž naplňuje znaky skutkové podstaty nekalé soutěže, reagoval první žalovaný e-mailem, ke kterému byl připojen soubor ve formátu Word, označený jako "soubor.doc", ve kterém byla obsažena odpověď prvního žalovaného v tom smyslu, že je ochoten o převodu domény jednat, ovšem za úplatu ve výši Kč 1,300.000,-, která je pevná, neboť první žalovaný má v úmyslu "zahájit podnikání na určité úrovni". První žalovaný rovněž žalobci nabídl jakousi výměnu, kdy by mu protihodnotou převedl doménu "a+b+c.cz", kterou by event. žalobce mohl prodat a kompenzovat tak své výdaje.

S ohledem na zjevnou zaměnitelnost doménového jména "x+y+z.cz" s ochrannými známkami žalobce, považuje žalobce jednání prvního žalovaného za neoprávněný zásah do práv k ochranným známkám, a rovněž za projev nekalosoutěžního jednání, a to s ohledem na úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví (vyhl. č. 64/1975 Sb.). Vzhledem ke skutečnosti, že druhý žalovaný je národním správcem domény nejvyšší úrovně "cz", a veškeré registrace i jejich rušení je možno realizovat pouze jeho prostřednictvím, uplatnil žalobce návrh na vydání předběžného opatření i proti tomuto druhému žalovanému. Ve věci samé se však domáhá uložení povinnosti pouze proti prvnímu žalovanému.

Žalobce k návrhu přiložil výpis z obchodního rejstříku žalobce, výpis z on-line databáze podnikatelů podle živnostenského zákona, vztahující se k prvnímu žalovanému, stanovy druhého žalovaného, výpisy z databáze ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví, výpisy z registru domén na internetu, vedeného CZ.NIC pro doménová jména x-y+z+w.cz a x+y+z+w.cz, přehled článků českých periodik, osvědčujících užívání označení X-Y+Z+W v ČR v období od 1. ledna 2002, kopie propagačních materiálů, vztahujících se k výrobkům a službám pod označením X-Y+Z+W, výpis organizační složky žalobce z obchodního rejstříku, výpis z obchodního rejstříku společnosti X-Y+Z+W CR, a.s., kopie článků z internetového serveru Lupa (www.lupa.cz) o aktivitách prvního žalovaného, internetový výpis z registru domén, vedeného druhým žalovaným o registraci doménového jména "x+y+z.cz" prvním žalovaným, internetový výpis z registru domén, zobrazující historii registrací doménového jména "x+y+z.cz", dopis žalobce žalovanému č. 1) z 18. prosince 2002, a kopii e-mailu prvního žalovaného žalobci z 26. února 2003 včetně přiloženého souboru s vyjádřením prvního žalovaného.

Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř., je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků, nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření. Předpoklady pro nařízení předběžného opatření ve stadiu po zahájení řízení jsou v zásadě totožné s těmi, jež zákon vyžaduje pro nařízení předběžného opatření ve stadiu před zahájením řízení. Vždy musí být osvědčena naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků (je-li předběžné opatření navrhováno z tohoto důvodu) a také nárok sám alespoň do té míry, aby jeho úspěšnost ve věci samé byla pravděpodobná. V daném případě byl návrh na předběžné opatření, směřující proti oběma žalovaným podán současně se žalobou, která ovšem směřuje jen proti prvnímu žalovanému. Ve věci samé tedy druhý žalovaný účastníkem řízení není, a to s ohledem na skutečnost, že druhému žalovanému není vytýkáno porušení právních povinností, ale jeho součinnosti, je podle názoru žalobce třeba právě v řízení o předběžném opatření. Na základě návrhu a přiložených listin má soud za osvědčené, že žalobce je majitelem slovních i kombinovaných ochranných známek "X-Y+Z" a "X-Y+Z+W", zapsaných na území ČR a že první žalovaný spekulativně zaregistroval doménové jméno "x+y+z.cz", neotevřel pod tímto jménem žádnou webovou stránku, ačkoli toto doménové jméno je zaregistrováno již od 13. ledna 2002, a ten, kdo na internetu zadá toto doménové jméno, je bez dalšího přesměrován na webovou stránku žalobce. Toto přesměrování se děje bez souhlasu žalobce. První žalovaný také nabídl žalobci odkoupení svého doménového jména za částku Kč 1,300.000,-, přičemž mu k tomu nabídl jako kompenzaci další doménu "a+b+c.cz". Soud proto považuje pro potřeby předběžného opatření za osvědčená tvrzení žalobce o zaměnitelnosti doménového jména "x+y+z.cz" s ochrannými známkami žalobce i spekulativní záměry prvního žalovaného při registraci doménových jmen. S ohledem na množství doménových jmen, která první žalovaný již zaregistroval, nelze vyloučit, že by za řízení mohl doménové jméno "x+y+z.cz" převést na jinou osobu, a proto je namístě až do skončení řízení zachovat stav, jaký je tu nyní a zamezit tak dalším převodům tohoto doménového jména na další osoby, ovšem s výjimkou žalobce. Proto soud vyhověl návrhu a prvnímu žalovanému uložil zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz", neboť tím bude dočasně i zamezeno vyvolávání souvislosti tohoto doménového jména se žalobcem a prezentací jeho služeb na webové stránce www.x-y+z+w.cz. Soud zároveň uložil prvnímu žalovanému zdržet se změn registrace doménového jména "x+y+z.cz, zejména jeho převodu, vyjma na žalobce. K zajištění těchto povinností prvního žalovaného, uložil soud druhému žalovanému, aby se zdržel provádění změn v registraci doménového jména "x+y+z.cz" s výjimkou jeho převodu z prvního žalovaného na žalobce. S ohledem na skutečnost, že druhý žalovaný se účastní pouze řízení o předběžném opatření, bylo třeba v trvání předběžného opatření vůči druhému žalovanému časově ohraničit, a soud mu proto výše popsanou povinnost uložil do doby, než pravomocně skončí řízení ve věci samé.

O nákladech předběžného opatření bude rozhodnuto v rozhodnutí, kterým skončí řízení ve věci v souladu s ust. § 145 o.s.ř.

Toto předběžné opatření zanikne dnem právní moci rozhodnutí, nebude-li návrhu ve věci vyhověno, bude-li vyhověno, pak uplynutím patnácti dnů od vykonatelnosti rozhodnutí ve věci. Pominou-li důvody, pro které bylo předběžné opatření nařízeno, předseda senátu je zruší.

Soudní rozhodnutí 35

Městský soud v Praze rozhodl dne 22.7.2003 v právní věci žalobce E. proti žalovanému: 1) VP a 2) CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření v rámci žaloby o zákaz nekalosoutěžního jednání takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

První žalovaný je povinen zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz".

Druhý žalovaný je povinen zamezit převod doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu kromě žalobce.

V části návrhu na nařízení předběžného opatření, kterým by byla druhému žalovanému uložena povinnost znemožnit užívání doménového jména "x+y+z.cz" jakoukoli osobou, kromě žalobce samého, včetně jakékoli manipulace s údaji, nacházejícími se v databázích, vztahujících se k registraci těchto doménových jmen, se odmítá.

Žalobce uplatnil u zdejšího soudu žalobu o zákaz nekalousoutěžního jednání spočívajícího v užívání doménového jména shodného s ochrannou známkou žalobce a současně podal předmětný návrh na nařízení předběžného opatření.

Žalobce uvedl, že v rámci své podnikatelské činnosti vydává časopis X+Y+Z a má zapsanou ochrannou známku "X+Y+Z" Úřadem průmyslového vlastnictví ČR z roku 1994. Uvedený časopis vydává žalobce od roku 2000 a s rozvojem Internetu chtěl toto médium využít jako komunikační a informační. První žalovaný získal předmětnou doménu jejím převodem od jiné osoby po pravomocném rozhodnutí soudu ukládajícím této osobě převést doménu na žalobce a podílí se tak na spekulativním jednání využívajícím název domény totožný s časopisem žalobce a jeho ochrannou známkou. Protože druhý žalovaný přes výzvy žalobce nezabránil manipulaci s touto doménou, domáhá se žalobce i proti němu, jakožto registrátorovi doménových jmen, předmětného opatření. Žalobce se dovolával neustálého rozšiřování majetkové újmy právě tím, že nemůže předmětnou doménu užívat, sám proto uplatnil předmětný návrh na nařízení předběžného opatření.

Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. může soud po zahájení řízení ve věci samé upravit poměry účastníků, jsou-li tvrzené skutečnosti dostatečně osvědčeny a jsou dány podmínky pro takovou zatímní úpravu účastníků.

Žalobce osvědčil výpisem z databáze ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví, že je vlastníkem ochranné známky kombinované, ve znění "X+Y+Z" s právem přednosti k 11.11.1993, výpisem z databáze domén registrátora sdružení CZ.NIC bylo osvědčeno, že držitelem domény "x+y+z.cz" je žalovaný č. 1). Další listina, která má představovat obsah stránky www.x+y+z.cz neosvědčuje dle soudu žalobcem uváděnou skutečnost, že se jedná o obsah žalobcem uvedené stránky, neboť předložená fotokopie takovéto údaje neobsahuje.

Nicméně z obou shora citovaných listin má soud za osvědčené, že žalobce je oprávněným vlastníkem ochranné známky, která byla užita žalovaným č. 1) v doméně registrované u žalovaného č. 2). Žalobce má právo na ochranu, kterou mu zaručuje ust. § 6 zák. č. 137/1995 Sb. v platném znění o ochranných známkách a může se podle § 15 citovaného zákona domáhat u soudu zákazu užívat tuto ochrannou známku. Stejně tak může postupovat i cestou předběžného opatření podle již citovaného ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. a proti neoprávněnému uživateli se domáhat shodného zákazu. Soud vůči žalovanému č. 1) shledal beze zbytku návrh osvědčeným a tudíž opodstatněným a uložil tomuto žalovanému povinnost uvedenou pod bodem I odst. 1 výroku tohoto rozhodnutí.

Co se týče žalovaného č. 2), je, jak je všeobecně známo, sdružením provádějícím registrace doménových jmen a tudíž uložení povinnosti zákazu převést předmětnou doménu na třetí osobu, s výjimkou žalobce, má své opodstatnění. Tím je dle soudu zcela vyčerpána jakákoli možnost s předmětnou doménou jakkoli nekale nakládat. Soud i proto ve zbývající části požadavek žalobce odmítl, avšak podstatou tohoto odmítnutí je dle § 75a) odst. 1 o.s.ř. zřejmá neurčitelnost a nesrozumitelnost zbytku návrhu směřujícího vůči žalovanému č. 2).

Soudní rozhodnutí 36

Městský soud v Praze rozhodl dne 28.7.2003 ve věci žalobce O. proti žalovanému CZ.NIC, o návrhu na nařízení předběžného opatření v řízení o ochranu názvu právnické osoby takto:

Návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by soud uložil žalovanému povinnost zdržet se od okamžiku doručení usnesení provádění změn v přidělení nebo zařazení doménového označení "x+y+z.cz" v národní databázi domén "cz" včetně umožnění předvádění tohoto označení na třetí osobu, vyjma provádění změn navržených žalobcem se zamítá.

Žalobce se žalobou ve věci samé domáhá uložení povinnosti žalovanému vyřadit doménové označení "x+y+z.cz" přidělené jiné osobě než žalobci z národní databáze domén "cz" a umožnit přidělení tohoto doménového označení žalobci a zařadit je do národní databáze domén "cz". Uvedl, že si v průběhu roku 1999 a opakované v roce 2000 chtěl u žalovaného zadat technické přidělení doménového označení "x+y+z.cz", toto označení však již bylo žalovaným přiděleno třetí osobě. Žalobce zaslal dopisem ze dne 29.11.2000 žalovanému právní výstrahu a žádal o napravení protiprávního stavu. Po opětovném zaslání výstrahy žalovaný odpověděl až dne 20.3.2002. Žalobce reagoval dopisem ze dne 29.3.2002, na který žalovaný odpověděl dopisem ze dne 8.4.2002. Žalobce reagoval dopisem ze dne 16.5.2002, poslední dopis žalovaného, který je odmítavý, je ze dne 27.5.2002. Žalobci přitom výhradně patří název X+Y+Z, který je jeho jedinečným názvem jako právnické osoby. Žalobce tak má právo být výhradně ztotožňován se svým názvem. Ochrany se žalobce dovolává jak podle ust. § 19b odst. 1 a 2 obč. zák., tak podle čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Současně žalobce navrhl nařízení předběžného opatření, kterým by soud uložil žalovanému povinnost zdržet se od okamžiku doručení usnesení provádění změn v přidělení nebo zařazení doménového označení "x+y+z.cz" v národní databázi domén "cz" včetně umožnění převádění tohoto označení na třetí osobu, vyjma provádění změn navržených žalobcem. Tento návrh odůvodnil potřebou zatímní úpravy poměrů účastníků, když doménové označení slouží běžně jako předmět obchodu, a to i obchodu spekulativního, čímž je dána i obava z ohrožení výkonu rozhodnutí. Důvodnost nařízení předběžného opatření žalobce shledává i v nutnosti zabránit vzniku nebo rozšiřování újmy spočívající ve vyvolání nebezpečí záměny totožnosti žalobce a jeho zkrácení na informačním sebeurčení.

Podmínky nařízení předběžného opatření ve stadiu po zahájení řízení (podle ust. § 102 o.s.ř.) jsou v zásadě totožné s podmínkami stanovenými v ust. § 74 a násl. o.s.ř. upravujících podmínky nařízení předběžného opatření ve stadiu před zahájením řízení. Předběžné opatření lze nařídit, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. V daném případě obava z ohrožení výkonu budoucího soudního rozhodnutí vzhledem k charakteru předmětu sporu nepřichází v úvahu. Zbývá tedy posoudit, zda je dána potřeba zatímní úpravy poměrů. Při tomto rozhodování soud vychází z vymezení navrhovaného předběžného opatření a z toho, čím žalobce nutnost zatímní úpravy poměrů odůvodňuje. V daném případě žalobce tvrdí zásah do svých práv existencí doménového jména "x+y+z.cz", které je v národní doméně "cz" spravované žalovaným zaregistrováno ve prospěch třetí osoby. Jak tvrdí žalobce, skutečnost, že držitelem předmětného doménového jména je třetí osoba, zjistil již v průběhu roku 1999, kdy se sám pokusil u žalovaného doménové jméno registrovat. Žalobce se pokusil o mimosoudní nápravu stavu v průběhu doby od 29.11.2000, kdy započal s korespondencí s žalovaným. Poslední dopis žalovaného s odmítavým stanoviskem je přitom datován 27.5.2002. S ohledem na tyto skutečnosti není dána podmínka naléhavosti zatímní úpravy poměrů účastníků. Objektivní stav vzniklý v roce 1999 a potažmo stav trvající i k 27.5.2002 se nijak nezměnil. Jestliže tedy žalobce dlouhodobě strpěl jím tvrzený zásah do svých práv, nelze nyní dovozovat nebezpečí z prodlení a není tu podmínka nezbytnosti zatímní úpravy poměrů účastníků předběžným opatřením.

S ohledem na tento závěr soud návrh na nařízení předběžného opaření v celém rozsahu zamítl, aniž se zabýval zkoumáním míry osvědčení žalobcem tvrzených skutečností.

O nákladech řízení soud rozhodne podle ust. § 150 o.s.ř. v souvislosti s konečným rozhodnutím ve věci samé.

Soudní rozhodnutí 37

Krajský soud v Plzni rozhodl dne 14.8.2003 v právní věci žalobců: A) AVJK se sídlem SRNa B) A. se sídlem Praha proti žalovaným: 1) P.L. a 2) CZ.NIC na odstranění závadného stavu - návrhu na vydání předběžného opatření takto:

Návrh na vydání předběžného opatření, jímž by bylo prvnímu žalovanému uloženo zdržet se nakládání s internetovou doménou x+y+z.cz, zejména úplatného či bezúplatného převodu, zastavení či jiného zatížení této domény, se ve vztahu k prvnímu žalovanému zamítá.

Návrh na vydání předběžného opatření, jímž by bylo druhému žalovanému zakázáno provádět změny v registraci vlastníka internetové domény x+y+z.cz, se ve vztahu k druhému žalovanému odmítá.

Žalobci A) a B) jsou každý povinni zaplatit České republice prostřednictvím Krajského soudu v Plzni soudní poplatek za vydání předběžného opatření ve výši 500,- Kč, a to do 3 dnů od doručení tohoto usnesení.

Žalobci A) a B) zahájili řízení podáním žaloby dne 13.8.2003. Žalobou se domáhají převodu internetové domény x+y+z.cz na prvního žalobce. Zároveň se domáhají vydání předběžného opatření, jímž by bylo prvnímu žalovanému zakázáno nakládat s internetovou doménou x+y+z.cz a druhému žalovanému zakázáno provádět změny v registraci vlastníka této domény.

Skutkově k odůvodnění žaloby i návrhu na vydání předběžného opatření žalobci uvedli, že žalobce A) je majitelem mezinárodní ochranné známky slovní platné i na území České republiky ve znění "XX+Y+Z" zapsané ke dni 6.12.1991 pro třídu 9 a 16 výrobků a služeb. Žalobce A) je dále majitelem celkem 25 registrovaných národních ochranných známek, z nichž 17 obsahuje slovo XX+Y+Z. Žalobce A) je dále majitelem a provozovatelem řady internetových domén, z nichž 13 obsahuje slovo XX+Y+Z. Žalobce B) je majitelem 3 ochranných známek, z nichž žádná neobsahuje slovo XX+Y+Z, avšak je majitelem a provozovatelem internetových domén xx+y+z.cz a xx+y+zonline.cz.

Dne 30.11.1997 podal první žalovaný žádost o registraci internetové domény x+y+z.cz, a to s úmyslem využívat tuto doménu jako virtuální prostor pro prezentaci a archivaci novinářských produktů, článků a grafiky. Tento úmysl však nikdy nenaplnil a doménu nevyužíval. Od června 2001 se oba žalobci pokoušejí o dohodu se žalovaným č. 1, podle které by žalovaný č. 1 převedl na žalobce uvedenou doménu, avšak první žalovaný soustavně možnost dohody maří. Registrací předmětné domény první žalovaný porušil a stále porušuje známková práva žalobců. V době podání žádosti o registraci muselo být prvnímu žalovanému známo, že jím požadovaná doména je zaměnitelná s ochrannými známkami žalobce. To, že tato doména není využívána, může ve spotřebitelích vyvolávat dojem, že žalobci mají obchodní potíže, resp. že jejich obchodní aktivity byly ukončeny. Uvedeným jednáním se první žalovaný dopouští nekalé soutěže.

Ve vztahu k druhému žalovanému žaloba obsahuje jedinou větu, podle které je druhý žalovaný zájmovým sdružením právnických osob oprávněným registrace internetových domén druhého řádu v rámci TLD.cz.

Návrh na vydání předběžného opatření žalobci dále odůvodnili tím, že žalobci mají naléhavý právní a ekonomický zájem na tom, aby nedocházelo k tříštění jejich známkové řady. Po celou dobu, po kterou je první žalovaný vlastníkem domény x+y+z.cz, docházelo k matení a klamání spotřebitelů a ostatních soutěžitelů. Tím první žalovaný způsobil újmu pověsti žalobců a jejich ochranných známek i škodu na obchodních aktivitách žalobců. Těmito skutečnostmi je podle názoru žalobců dostatečně odůvodněn naléhavý právní zájem a naléhavá potřeba zatímní úpravy vztahů mezi stranami sporu. Podle žalobců je zde současně reálné nebezpečí, že by mohl být ohrožen případný výkon rozhodnutí v tomto sporu, pokud by nebylo navrhované předběžné opatření.

Žalobci dále žalobu a návrh na vydání předběžného opaření doplnili listinnými důkazy. Z nich pro potřeby rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření bylo osvědčeno, že oba žalovaní jsou existentními subjekty. První žalovaný podniká podle živnostenského zákona a není zapsán v obchodním rejstříku. Předmětem podnikání prvního žalovaného je činnost reklamní agentury a produkce audiovizuálních děl. Dále bylo z předložených listin ověřeno tvrzení žalobců o tom, že jsou vlastníky shora uvedených ochranných známek a jejich počtu. Podle výpisu z rejstříku domén je žalobce B) držitelem domény xx+y+z.cz, s datem registrace 4.10.1997 a registrace v systému CZ.NIC od 20.10.1999, a domény xx+y+zonline.cz, s datem registrace 7.6.2001 a registrace v systému CZ.NIC od 10.6.2001. První žalovaný je držitelem domény x+y+z.cz s datem registrace 30.11.1998 a registrace v systému CZ.NIC od 21.10.1999.

Podle předložených dopisů zástupce žalobců komunikoval s prvním žalovaným, popř. jeho zástupcem, o případném převodu domény x+y+z.cz na žalobce od 8.6.2001 do 24.7.2001. Z korespondence nebylo zjištěno, že by první žalovaný projevil úmysl, že se svojí doménou x+y+z.cz nakládat, zcizovat ji, zatěžovat, zastavovat apod.

Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

Podle ust. § 75a odst. 1 o.s.ř. návrh na předběžné opaření, který neobsahuje všechny náležitosti, nebo který je nesrozumitelný nebo neurčitý, předseda senátu odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; ust. § 43 se nepoužije.

Ve vztahu k prvnímu žalovanému soud návrh na vydání předběžného opatření zamítl, neboť žalobci podle názoru soudu neosvědčili naléhavost potřeby zatímní úpravy ani obavu z případného ohrožení výkonu rozhodnutí. Žalobci se domáhali rozhodnutí, jímž by bylo prvnímu žalovanému zatímně zakázáno do rozhodnutí ve věci samé nakládat s doménou x+y+z.cz, zcizovat ji, zatěžovat, zastavovat apod. Přitom však neosvědčili, že by žalovaný č. 1 projevil jakoukoli snahu s doménou nakládat, ze žádného předloženého důkazu neplyne, že by žalovaný měl něco takového v úmyslu, k něčemu podobnému se chystal, či případně v tomto směru již nějaké kroky činil. Podle názoru soudu tu tak zjevně není důvod žalovanému popisované jednání zakazovat, pokud se jej první žalovaný nedopouští a není osvědčeno, že by měl v úmyslu tak činit.

Dále podle závěrů soudu zde není naléhavost potřeby zatímní úpravy stran, neboť stav popisovaný v žalobě trvá od roku 1997, přičemž v roce 2001 se žalobci pokoušeli o dohodu. Pokud žalobci závadný stav strpěli po dobu nejméně 7 let, a poprvé a naposledy vyzvali 1. žalovaného k převodu domény 8.6.2001, tedy před více než dvěma lety, pak podle názoru soudu I. stupně tu není důvod, pro který by bylo třeba předběžné opatření jaké výjimečný zásah do sféry 1. žalovaného nařizovat.

Ve vztahu k druhému žalovanému soud návrh na vydání předběžného opatření podle ust. § 75a odst. 1 o.s.ř. odmítl, neboť žaloba neobsahovala dostatek skutkových tvrzení, z nichž by bylo zřejmé, z čeho žalobci vůbec odvozují pasivní legitimaci druhého žalovaného v tomto směru. K druhému žalovanému je v žalobě uvedeno toliko, že druhý žalovaný je zájmovým sdružením právnických osob oprávněným registrace internetových domén. Žádné další skutkové tvrzení žaloba neobsahuje, není proto známo, jaký má druhý žalovaný vztah ke stranám sporu a z jakého důvodu by se žalobci domáhají zákazu provádět změny v registraci vlastníka internetové domény x+y+z.cz. Žalobci ani neosvědčili existenci druhého žalovaného. Při vyloučení postupu podle ust. § 43 o.s.ř. soudu nezbylo než návrh na vydání předběžného opatření odmítnout.

O nákladech řízení spojených s vydáním předběžného opatření soud ve smyslu ust. § 145 o.s.ř. rozhodne spolu s rozhodnutím ve věci samé.

Každému ze žalobců bylo podle položky 3 sazebníku soudních poplatků uloženo zaplatit České republice prostřednictvím Krajského soudu v Plzni soudní poplatek za podání návrhu na předběžné opaření ve výši 500,- Kč.

Soudní rozhodnutí 38

Městský soud v Praze rozhodl dne 8.10.2003 v právní věci žalobce C. proti žalovaným č. 1. O. a č. 2. CZ.NIC, o návrhu na vydání předběžného opatření takto:

Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" a veškerých úkonů směřujících ke změně registrace tohoto doménového jména, zejména jeho převodu, s výjimkou jeho převodu na žalobce.

Návrh na nařízení předběžného opatření, aby soud uložil žalovanému č. 1 povinnost uveřejnit na stránkách pod doménovým jménem zřetelné oznámení znění: "O registraci této domény probíhá momentálně soudní spor mezi společnostmi C. a O. Do skončení tohoto sporu jsou veškeré informace o časopisu X+Y+Z, jež se zde vyskytovaly do konce roku 2000, k dispozici na adrese x+y+z.c+c+c.cz", se zamítá.

Žalovaný č. 2 je povinen zdržet se provádění změn v registraci doménového jména "x+y+z.cz", s výjimkou jeho převodu ze žalovaného č. 1 na žalobě, a to do právní moci rozhodnutí ve věci samé.

Žalobou ze dne 29. září 2003 se žalobce domáhá, aby soud uložil žalovanému č. 1 povinnosti zdržet se využívání domény "x+y+z.cz" a zaplatit žalobci přiměřené zadostiučinění ve výši Kč 150.000,- a žalovanému č. 2 povinnost odstranit závadný stav tím, že zruší registraci žalovanému č. 1 na doménové jméno "x+y+z.cz" a umožní okamžitě poté žalobci, aby si opět doménu zaregistroval, k čemuž žalobci poskytne výhradní lhůtu 15 dnů. Současně se žalobou podal žalobce návrh na vydání předběžného opatření ve znění uvedeném ve výrocích tohoto usnesení.

Uvedl, že je společností zabývající se nakladatelskou a vydavatelskou činností, která od května 1991 publikuje časopis X+Y+Z, registrovaný u Ministerstva kultury ČR.

Žalovaný č. 1 je obchodní společností zabývající se automatizovaným zpracováním dat, koupí a prodejem zboží a zprostředkováním činnosti v oblasti obchodu, výroby a služeb.

Žalovaný č. 2 je zájmové sdružení právnických osob sdružující přes 20 obchodních společností zabývajících se informačními technologiemi. Sdružení je registrátorem domén 2. úrovně pod doménou nejvyšší úrovně "cz", které je správcem. V této činnosti má monopolní postavení.

Žalobce má ode dne 24. října 1996 v rejstříku ochranných známek Úřadem průmyslového vlastnictví ČR zapsánu ochrannou známku "X+Y+Z" s právem předosti ode dne 7. července 1995, jako slovní ochrannou známku určenou pro třídu časopisů knih, tiskovin a činnost vydavatelskou a nakladatelskou. Ochranná známka byla žalobcem využívána jednak k publikování časopisu X+Y+Z, a jednak k provozování internetových stránek pod doménovým jménem "x+y+z.cz".

V roce 1997 si žalobce, prostřednictvím žalovaného č. 2, zaregistroval doménové jméno "x+y+z.cz". Na internetových stránkách pod touto doménou byly návštěvníkům k dispozici zejména informace o žalobci, o časopise X+Y+Z a informace reklamní a propagační povahy.

V průběhu listopadu 2000 žalobce údajně zapomněl zaplatit žalovanému č. 2 pravidelný obnovovací roční administrativní poplatek ve výši Kč 800,- (s DPH Kč 840,-). V důsledku toho byla žalobci po 76 dnech od údajné první výzvy registrace žalovaným č. 2 zrušena.

Dne 21. prosince 2000 bylo doménové jméno x+y+z.cz registrováno, prostřednictvím žalovaného č. 2, ve prospěch žalovaného č. 1, a to přesto, že mezi žalobcem a žalovaným č. 2 probíhala komunikace, v níž se žalobce snažil dokázat neoprávněnost ukončení registrace dotčeného doménového jména.

Od ledna 2001 provozuje žalovaný č. 1 pod doménou x+y+z.cz stránky, jež pouze oznamují, že jsou nadále provozovány na serveru "www.o+o+o.cz", tedy na serveru žalovaného č. 1, a umístil zde reklamní "bannery" s odkazy jak na své stránky, tak na stránky třetích subjektů.

Na žalobce se vztahuje ochrana poskytovaná částí třetí zákona č. 137/1995 Sb., ve znění pozdějších novel o ochranných známkách, zejména pak § 15 zákona. Žalovaný č. 1 se s tímto zákonem dostal svým jednáním do příkrého rozporu a tím, že zaregistroval a užíval doménu "x+y+z.cz", porušil žalobcova výlučná práva z této ochranné známky plynoucí.

Žalovaný č. 1 zapříčinil, že čtenáři časopisu X+Y+Z, kteří navštíví stránky pod doménou "x+y+z.cz", zde již nenacházejí informace, které by očekávali, ale pouze "prázdnou" reklamní stránku žalovaného č. 1. Ten zabraňuje umísťování prezentací žalobce na tyto stránky. U zákazníků pak může vzbudit dojem, že stránky spravuje pro žalobce. Zákazníci si mohou vytvořit mylnou představu, že žalobce není schopen vytvořit vlastní kvalitní prezentaci. Takto zmýlených zákazníků přibývá každý den, kdy protiprávní stav trvá, čímž vznikají žalobci nemalé škody, jak finanční, tak zejména na dobré pověsti, a vzhledem k tomu, že se jedná o problematiku nejednoduchou, jež přepokládá soudní řešení nikoliv krátké, navrhl žalobce nařízení předběžného opatření, kterým budou oběma žalovaným stanoveny takové povinnosti, které zabrání prohlubování uvedeného nepříznivého stavu.

Svá skutková tvrzení žalobce doložil výpisem z obchodního rejstříku žalobce a žalovaného č. 1, výpisem z registru zájmových sdružení právnických osob o zápisu žalovaného č. 2, osvědčením o zápisu ochranné známky X+Y+Z, výtisky internetových stránek, výtiskem smlouvy o registraci doménového jména, výpisem z rejstříku domén, korespondencí mezi žalobcem žalovanými č. 1 a č. 2.

Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků, může soud nařídit předběžné opatření.

Institut předběžného opatření nesleduje pouhou úpravu faktických poměrů účastníků, ale vždy úpravu právních poměrů, i když jen předběžnou.

Soud dospěl k závěru, že je třeba zatímně upravit poměry účastníků řízení a vyhověl návrhu žalobce na vydání předběžných opatření uvedených v bodech I. a III. výroku usnesení. Soud má za osvědčené, že žalobce je majitelem slovní ochranné známky X+Y+Z zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví. Dále pak, že žalovaný č. 1 je od prosince 2000 vlastníkem domény "x+y+z.cz" na základě smlouvy o registraci doménového jména uzavřené se žalovaným č. 2 jako správcem domény nejvyšší úrovně "cz", neboť ve výpisu z rejstříku domén je uveden jako vlastník domény "x+y+z.cz" s registrací ode dne 8. prosince 2000 a registrací v systému CZ.NIC ode dne 21. prosince 2000. Žalovaný č. 1 uvedenou doménu užívá ke své prezentaci na internetových stránkách pod adresou http://www.x+y+z.cz/.

Žalobou ze dne 29. září 2003 se žalobce domáhá, aby uložil žalovanému č. 1 povinnost zdržet se využívání domény "x+y+z.cz" a zaplatit žalobci přiměřené zadostiučinění ve výši Kč 150.000,- a žalovanému č. 2 povinnost odstranit závadný stav tím, že zruší žalovanému č. 1 registraci na doménové jméno x+y+z.cz a umožní okamžitě poté žalobci, aby si opět doménu zaregistroval, k čemuž žalobci poskytne výhradní lhůtu 15 dnů. Soud má, jak uvedl výše za to, že do rozhodnutí ve věci samé je třeba zatímně upravit poměry mezi žalobcem a žalovanými č. 1 a č. 2, a to i z důvodu obavy z ohrožení výkonu rozhodnutí ve věci samé. Proto rozhodl o vydání předběžného opatření uvedeného v bodech I. a III. výroku usnesení.

Pokud jde o návrh žalobce na nařízení předběžného opatření, kterým měl soud uložit žalovanému č. 1 povinnost uveřejnit na stránkách pod doménovým jménem "x+y+z.cz" zřetelné oznámení znění "O registraci této domény probíhá momentálně soudní spor mezi společnostmi C. a O. Do skončení tohoto sporu jsou veškeré informace o časopisu X+Y+Z, jež se zde vyskytovaly do konce roku 2000, k dispozici na adrese x+y+z.c+c+c.cz", dospěl soud k závěru, že nejsou dány podmínky pro jeho nařízení. Mezi žalobcem a žalovaným č. 1 neprobíhá, jak uvádí žalobce, soudní spor o registraci domény "x+y+z.cz", nýbrž spor o užívání uvedené domény žalovaným č. 1. Soud je dále toho názoru, že toto navržené předběžné opatření není návrhem na zatímní úpravu poměrů mezi žalobcem a žalovaným č. 1. Navíc znění oznámení je neurčité, neboť je v něm namísto uvedení "o registraci domény "x+y+z.cz" probíhá momentálně spor" uvedeno "o registraci této domény probíhá momentálně soudní spor". Proto soud návrh na nařízení předběžného opatření uvedený v bodu II. výroku usnesení zamítl.

Soudní rozhodnutí 39

Městský soud v Praze rozhodl dne 14.11.2003 v právní věci navrhovatele: T. se sídlem v Praze, proti odpůrcům č. 1 E. se sídlem v Praze a č. 2 CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

Návrh na nařízení předběžného opatření, aby odpůrci č. 1 byla uložena povinnost zdržet se užívání doménového jména "x+y+z", se odmítá.

Návrh na nařízení předběžného opatření, aby odpůrce č. 2 byl povinen neprodleně znemožnit užívání doménového jména "x+y+z.cz" jakoukoliv osobou, kromě žalobce samého, včetně jakékoliv manipulace s údaji, nacházejícími se v databázích, vztahujících se k registraci těchto doménových jmen, jakož i zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu kromě žalobce samého, se odmítá.

Navrhovatel se domáhal nařízení předběžného opatření uvedeného ve výrocích tohoto usnesení. Uvedl, že je zapsán v obchodním rejstříku ode dne 12. listopadu 2001. Podniká v oblasti činnost daňových poradců, činnost podnikatelských, finančních, organizačních a ekonomických poradců, zpracování dat, služby databank, správa sítí, překladatelská a tlumočnická činnost, zprostředkování služeb, velkoobchod. Užívá kombinovanou ochrannou známku "x+y+z" zapsanou u Úřadu průmyslového vlastnictví dne 29. října 2002. Specializuje se na servis spojený s problematikou daňového systému USA. Nabízí svým klientům vypracování daňového přiznání a servis spojený s administrativním procesem navrácení daně.

V souvislosti s rozvojem Internetu si chtěl řádně zaregistrovat doménové jméno "x+y+z.cz", tedy doménu 2. stupně s názvem "x+y+z" v národní doméně "cz". Zjistil, že toto doménové jméno už má registrováno jiný subjekt, a to odpůrce č. 1. Ten podniká v oblastech obstaravatelská činnost v oblasti obchodu a služeb, zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu a služeb, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej. Hlavním předmětem jeho činnosti je podání daňového přiznání s následnou refundací daní do USA, SRN a jiných světových zemí.

Odpůrce č. 1, jako přímý konkurent navrhovatele v hospodářské soutěži, si zaregistroval doménu se jménem "x+y+z.cz" dnem 16. ledna 2002.

To, že doménové jméno "x+y+z.cz" může být užíváno neoprávněným subjektem, tj. odpůrcem č. 1, se děje mj. v důsledku toho, že odpůrce č. 1 uzavřel smlouvu s odpůrcem č. 2, jehož hlavním předmětem činnosti je poskytování služby registrace doménových jmen pod národní doménou "cz", a to za úplatu.

Doménové jméno představuje významnou jinou majetkovou hodnotu a je snadno zapamatovatelnou pomůckou odkazující na webové stránky (server) subjektu, který si jej zaregistroval a který na nich obvykle propaguje své zboží a nabízí obchodní či jiné služby. Doménová jména jsou obvykle totožná s obchodními firmami či ochrannými známkami.

Z odborné literatury, ale i z aplikace příslušných ustanovení ObchZ (dále jen obch. z.) jednoznačně vyplývá, že registrace doménového jména shodného s ochrannou známkou jiného subjektu má charakter nekalosoutěžního jednání podle § 47, popř. § 48 obch. z., jakož i podle generální klauzule o nekalé soutěži § 44. Za jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy je třeba především považovat používání jména domény, které je v tomto případě shodné s doménou chráněnou jako registrovaná ochranná známka.

Užívání doménového jména odpůrcem č. 1 způsobuje navrhovateli trvalou a stále se zvyšující újmu spočívající v tom, že zákazníci mající zájem o jeho zboží či služby, se zapsáním označení shodného s ochrannou známkou dostanou do Internetu na webové stránky odpůrce č. 1. Tím navrhovatel přichází o zakázky a je krácen na svých právech a možnostech při propagaci na Internetu jako na novém mediu s celosvětovou působností a dopadem, a tudíž je mu touto záměnou způsobována škoda. Navrhovatel je toho názoru, že před podáním žaloby, vzhledem ke skutkovému stavu a stále se zvyšující újmě na straně navrhovatele, je žádoucí nařídit předběžné opatření.

Podle ust. § 75a odst. 1 o.s.ř. návrh na vydání předběžného opatření, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, soud odmítne, jestliže pro tento nedostatek nelze pokračovat v řízení; ustanovení § 43 se nepoužije.

V daném případě se navrhovatel domáhal nařízení předběžného opatření podle § 74 o.s.ř., které lze nařídit, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků. Prvotním předpokladem pro nařízení předběžného opatření je osvědčení nároku ve věci samé, aniž by však soud při posouzení návrhu na nařízení předběžného opatření mohl předjímat rozhodnutí ve věci samé.

Pro posouzení toho, zda je z hlediska nařízení předběžného opatření osvědčen návrh ve věci samé, je proto také třeba vědět, jaký konkrétní nárok má být předmětem řízení ve věci samé. Jen tak lze posoudit nejen osvědčení nároku ve věci samé, ale i potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků do doby, než ve věci samé bude rozhodnuto. Institut předběžného opatření neslouží k tomu, aby sám o sobě vyřešil sporné vztahy účastníků, ale aby zatímně - do doby, než bude známo, jak budou sporné vztahy účastníků vyřešeny pravomocným rozsudkem - poměry upravil. Proto musí být již v okamžiku podání návrhu na nařízení předběžného opatření navrhovateli jasno, zda bude následovat žaloba na určení (přičemž by bylo třeba uvést konkrétní právní vztah či právo, jež by mělo být předmětem takového určení s uvedením, z čeho navrhovatel dovozuje svůj naléhavý právní zájem na požadovaném určení) či zda má následovat žaloba na plnění s uvedením důvodu požadovaného plnění.

V daném případě navrhovatel sice na první straně svého návrhu označil svůj návrh "Žaloba o zákaz nekalosoutěžního jednání spočívajícího v užívání doménového jména shodného s obchodním jménem a ochrannou známkou žalobce a s návrhem na vydání předběžného opatření", avšak s podaným návrhem na nařízení předběžného opatření nepodal jím uvedenou nekalosoutěžní žalobu. Nedoložil též, že by nějaký návrh ve věci samé podal a v návrhu na nařízení předběžného opatření pouze uvedl, že před podáním žaloby je žádoucí nařídit předběžné opatření.

Z návrhu na nařízení předběžného opatření musí být zřejmé, jaký návrh ve věci samé hodlá navrhovatel podat a teprve tehdy může soud při nařízení předběžného opatření navrhovateli zároveň podle § 76 odst. 3 o.s.ř. uložit, aby návrh na zahájení řízení ve lhůtě, kterou mu určí, podal. Určení předmětu řízení, který je vymezen v návrhu ve věci samé, je plně v rukou navrhovatele a soud nemůže místo něj zvažovat všechny možné eventuality návrhů, které by přicházely v úvahu a uložit mu podání toho, který sám soud považuje za vhodný. Takový postup by byl porušením zásady rovnosti účastníků řízení.

Je třeba dále uvést, že návrh na nařízení předběžného opatření uvedený v bodu I. výroku tohoto usnesení je neúplný, neboť je v něm neúplně uvedeno doménové jméno, jehož užívání se má odpůrce č. 1 zdržet. Tento návrh tak není, pro svoji neúplnost, v ukládané povinnosti určitý natolik, aby mohl být převzat do rozhodnutí soudu a být i předmětem výkonu rozhodnutí (při dobrovolném neplnění). Rozhodnutí, jímž by bylo návrhu navrhovatele vyhověno, by tak bylo nevykonatelné.

Vzhledem k tomu, že návrh na nařízení předběžného opatření jednak neobsahuje všechny náležitosti a jednak není dostatečně určitý a ust. § 75a odst. 1 o.s.ř. vylučuje použití ust. § 43 o.s.ř., nezbylo soudu, než návrh na nařízení předběžného opatření odmítnout.

Soudní rozhodnutí 40

Městský soud v Praze, pracoviště Slezská 9, Praha 2 rozhodl dne 8.1.2004 v právní věci žalobce: T., proti žalovanému č. 1: E. a žalovanému č. 2: CZ.NIC, o návrhu na vydání předběžného opatření takto:

Soud nařizuje předběžné opaření:

První žalovaný je povinen zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" včetně nakládání s ním jakýmkoli způsobem.

Druhý žalovaný je povinen zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoli jinou osobu s výjimkou žalobce samého.

Ohledně povinnosti druhému žalovanému neumožnit jakékoli manipulace s údaji, týkajícími se doménového jména "x+y+z.cz" v jím vedené databázi, se návrh odmítá.

Navrhovatel je povinen zaplatit na náhradu nákladů tohoto řízení částku Kč 1.000,- na účet Městského soudu v Praze do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Navrhovateli se ukládá ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto rozhodnutí podat žalobu ve věci samé.

Žalobce se domáhal předmětného předběžného opatření jakožto subjekt, který vznikl zápisem do obchodního rejstříku k datu 12.11.2001 mající v předmětu podnikání činnost daňových poradců, podnikatelských, finančních, organizačních a ekonomických poradců, zpracování dat, služby databank, správa sítí, překladatelství a tlumočnictví, zprostředkovatelskou činnost a velkoobchod. Je vlastníkem ochranné známky, kombinované "x+y+z" zapsané u Úřadu průmyslového vlastnictví ke dni 29.10.2002 s právem přednosti ke dni 13.2.2002 pro třídy výrobků a služeb odpovídajících předmětu podnikání žalobce. Při své činnosti se specializuje na servis spojený s problematikou daňového systému USA, nabízí svým klientům vypracování daňového přiznání a servis s tím související, a to i prostřednictvím Internetu. První žalovaný si však nechal zaregistrovat doménové jméno "x+y+z.cz" pro sebe a tím žalobci znemožnil jeho užití při podnikatelské činnosti. Tím, že první žalovaný podniká ve shodném oboru podnikání se shodným teritoriálním zaměřením, přičemž na svém serveru pro přesměrování na doménu "a+b+c.com" uveřejňuje informace o svém podnikání a nabízí služby týkající se předmětu svého podnikání způsobuje žalobci trvalou a zvyšující újmu spočívající v tom, že zákazníci žalobce mající zájem o jeho služby se po zapsání označení shodného s firmou žalobce a jeho ochrannou známkou dostanou na webové stránky žalovaného č. 1. Tím žalobce přichází o zakázky, je krácen na svých právech a možnostech propagace prostřednictvím Internetu, jakožto média s celosvětovou působností. Vůči žalovanému č. 2 se pak žalobce domáhá nařízení předběžného opatření v souvislosti s jeho postavením registrátora doménových jmen pod národní doménou "cz" umožňujícího registrace a jejich změny v rejstříku doménových jmen.

Soud může podle ust. § 74 odst. 1 o.s.ř. nařídit před zahájením řízení předběžné opatření, pokud byly splněny podmínky pro jeho nařízení, tj. zejména je-li dána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků nebo je-li obava z ohrožení budoucího výkonu rozhodnutí a tvrzené skutečnosti jsou náležitě osvědčeny.

V daném případě žalobce osvědčil vlastnictví k ochranné známce kombinované ve znění "x+y+z" výpisem z databáze ochranných známek vedené Úřadem průmyslového vlastnictví, osvědčující právo přednosti k datu 13.2.2002 pro uvedenou známku zapsanou, obsahem stránky www.x+y+z.org a www.x+y+z.cz a výpisem z databáze CZ.NIC bylo osvědčeno, že držitelem uvedené domény je prvý žalovaný užívající své stránky za účelem nabídky svých služeb a jejich inzerce, jež lze při porovnání předmětu činnosti zapsaného v obchodním rejstříku konstatovat obdobnými či shodnými s činnostmi, jež jsou předmětem zápisu v obchodním rejstříku ve prospěch žalobce.

Je tedy žalobcem osvědčeno jeho právo na ochranu své ochranné známky "x+y+z" řádně registrované u Úřadu průmyslového vlastnictví, jež mu zaručuje ust. § 13 a § 14 zák. č. 137/1995 Sb. v platném znění o ochranných známkách a dává mu právo domáhat se vůči každému zákazu neoprávněného užívání ochranné známky, jak je upraveno ust. § 15 citovaného zákona. Užívání domény prvým žalovaným ve znění shodném s ochrannou známkou tudíž přestavuje zásah do zmiňovaných žalobcových práva s účinky vyvolání materiální újmy.

Soud proto vůči žalovanému č. 1 návrhu zcela vyhověl a zakázal tomuto žalovanému dalšího užití domény "x+y+z.cz".

Vůči druhému žalovanému jakožto registrátorovi doménových jmen soud shledal návrh opodstatněným v rozsahu výroku obsaženého pod bodem I.2 tohoto rozhodnutí, neboť tento žalovaný by bez zákazu soudu mohl k podnětu žalovaného č. 1 provést změnu registrace předmětné domény na třetí osobu a tím by zmařil účinky předběžného opatření vydaného vůči žalovanému č.2.

Ohledně požadavku na uložení povinnosti druhému žalovanému zamezit manipulacím s údaji, jež se týkají doménového jména "x+y+z.cz" soud shledal návrh v tomto rozsahu neurčitým a tudíž byl postupem podle ust. § 75a) odst. 1 o.s.ř. odmítnut, přičemž dle soudu je naprosto dostatečný a všeobsažný zákaz uložený žalovanému č. 2 k převodu domény.

Podle ust. § 4 odst. 1 písm. f) zák. č. 549/1991 Sb. v platném znění byla žalobci uložena povinnost úhrady soudního poplatku z předmětného návrhu.
Podle ust. § 76 odst. 3 o.s.ř. byla žalobci rovněž uložena povinnost k uplatnění žaloby v určené lhůtě.

Soudní rozhodnutí 41

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 19.12.2003 v právní věci žalobců a) KpK, a.s. a b) Obec K., proti žalovaným 1) P.S. a 2) CZ.NIC, o ochranu proti nekalé soutěži, porušování práv k ochranným známkám a ochranu obchodní firmy s návrhem na nařízení předběžného opatření, k odvolání P.Š., proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. června 2003 takto:

Usnesení soudu prvního stupně se v odvoláním napadeném výroku I. mění tak, že návrh na nařízení předběžného opatření, aby žalovanému č. 1) bylo uloženo zdržet se užívání domény "x+y+z.cz" a jejího převodu na třetí osoby, vyjma žalobce a), se odmítá.

Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně nařídil proti žalovanému č. 1) předběžné opatření, kterým mu uložil "zdržet se užívání domény "x+y+z.cz" a jejího převodu na třetí osobu, vyjma žalobce (výrok I). Ohledně požadavku, aby soud uložil žalovanému povinnost zdržet se zveřejňování jakéhokoli obsahu na síti Internet pod doménou "x+y+z.cz" a jakéhokoli nakládání s doménou "x+y+z.cz", byl návrh na nařízení předběžného opatření odmítnut (výrok II), a ohledně zbývajících požadavků vůči žalovanému č. 1) a žalovanému č. 2) byl návrh na nařízení předběžného opatření zamítnut (výroky III. a IV). Soud prvního stupně vyšel z toho, že žalobce a) je podnikatelem a působí v oblasti výroby a distribuce piva a sladu a hostinské činnosti, a od svého vzniku v roce 1994 užívá obchodní firmu (dříve obchodní jméno) "AAA X+Y+Z, a.s.". Žalobce a) je majitelem řady ochranných známek, slovních i kombinovaných, ve kterých je vždy obsaženo slovo X+Y+Z. Žalobce a) je také zapsaným uživatelem označení původu "X+Y+Z" pro výrobky "pivo". Žalobce b) je obec a je právnickou osobou. Žalovaný č. 1) je držitelem internetové domény druhého stupně x+y+z, pod doménou nejvyššího stupně ".cz.", a to od 19. prosince 2000. Žalovaný č. 1) jednoduchým počítačovým programem, který je pro účely vyhledávání v internetu označen doménovým jménem x+y+z.cz, dosáhl toho, že každý, kdo se k tomuto počítači chce prostřednictvím Internetu připojit, je automaticky přesměrován na počítač jiný, označený doménovým jménem "a+b+c.cz", kde je umístěna prezentace společnosti PP, a.s., tedy přímého konkurenta žalobce a). Žalobci mají za to, že žalovaný č. 1) se tímto jednáním - registrací domény x+y+z.cz a uvedeným přesměrováním, dopustil nekalosoutěžního jednání, porušení práv k ochranným známkám a k obchodní firmě žalobce a), a porušení práv žalobce b) k jeho názvu. Žalobci jsou přesvědčeni, že jsou splněny podmínky pro nařízení předběžného opatření k zatímní úpravě poměrů účastníků, neboť tzv. přesměrování ze stránek na stránky působí závažnou újmu žalobci a), která se neustále zvyšuje. Existuje také reálné nebezpečí, že by žalovaný č.1) s pomocí žalovaného č. 2) mohl ještě před rozhodnutím ve věci samé převést doménu x+y+z.cz na další osobu, a tak žalobcům znemožnit domožení se svých práv.

Soud prvního stupně vzal za osvědčené, že žalobce a) je majitelem v žalobě uvedených slovních a kombinovaných ochranných známe, a že žalovaný č. 1) je od 19. prosince 2000 vlastníkem domény "x+y+z.cz", a tuto doménu užívá k prezentaci na internetových stránkách pod adresou. Na základě toho dospěl k závěru, že do rozhodnutí ve věci samé je třeba zatímně upravit poměry mezi žalobci a žalovaným č.1), neboť bylo osvědčeno právo žalobce a) ke znění jeho obchodní firmy, jejíž podstatnou částí je slovo "x+y+z", práva k ochranným známkám rovněž toto slovo obsahující, a je v míře postačující pro vydání předběžného opatření osvědčena možnost posouzení jednání žalovaného č. 1), který pro sebe registroval doménu "x+y+z.cz"jako neoprávněného zásahu do těchto práv žalobce a). Žalobce b) pak osvědčil používání svého názvu X+Y+Z a právní subjektivitu. Soud návrhu v rozsahu výroku I. vyhověl i z důvodu vyloučení nebezpečí zmaření event. výkonu rozhodnutí ve věci samé. Požadavek, aby soud uložil žalovanému povinnost zdržet se zveřejňování jakéhokoli obsahu na síti Internet pod doménou "x+y+z.cz" a jakéhokoli nakládání s doménou "x+y+z.cz" je podle soudu prvního stupně natolik neurčitý, že bylo nutno jej odmítnout podle ust. § 75a odst. 1 o.s.ř. (výrok II). Pokud jde o požadavky žalobců, aby soud uložil žalovanému č. 1) odstranit z počítače, označeného v síti Internet doménou "x+y+z.cz" počítačový program, který zájemce přesměruje na webové stránky společnosti PP, a.s., dospěl soud prvního stupně k závěru, že zde nejde o opatření dočasné, ale o konečnou úpravu, a tento návrh zamítl (výrok III.). Vzhledem ke skutečnosti, že žalobci se žalobou ve věci domáhají uložení povinnosti pouze proti žalovanému č. 1), dospěl soud prvního stupně k závěru, že to, čeho se žalobci domáhají vůči žalovanému č. 2) předběžným opatřením - povinnost zdržet se jednání umožňující žalovanému č. 1) nakládání s doménou "x+y+z.cz", zejména jednání umožňující převod domény "x+y+z.cz" ze žalovaného č. 1) na třetí osobu s výjimkou převodu na žalobce a), a povinnost neumožnit žalovanému č. 1) užívání domény "x+y+z.cz", zejména zveřejňování jakéhokoli obsahu na síti Internet pod doménou "x+y+z.cz" žalovaným č. 1) - nesleduje zatímní úpravu žalobců a žalovaného č. 2), nýbrž úpravu konečnou, a proto i v tomto rozsahu návrh na nařízení předběžného opaření zamítl (výrok IV).

Toto usnesení soudu prvního stupně napadl včas podaným odvoláním, směřujícím proti výroku I. P.Š., který uvedl, že ačkoli v návrhu i usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. června 2003, je žalovaný č. 1) označen jako P.S., doručila pošta této návrh s usnesením jemu s tím, že na doručence neznámá osoba nakreslila háček nad počátečním písmenem příjmení S. Odvolatel tuto zásilku převzal, aniž věděl, co je jejím obsahem. Právě z tohoto důvodu podává na svoji obranu odvolání, a to v rozsahu výroku 1., kterým soud uložil žalovanému č. 1) povinnost zdržet se užívání domény "x+y+z.cz" a jejího převodu na třetí osobu, vyjma žalobce. Odvolatel vytýká soudu prvního stupně, že označení žalovaného č. 1) v žalobním návrhu, jehož součástí byli návrh na nařízení předběžného opatření, a které soud prvního stupě bez dalšího převzal do svého usnesení, neodpovídalo požadavkům podle ust.§ 79 odst. 1 OSŘ, které požaduje, aby účastníci byli v žalobě dostatečným způsobem identifikování, aby nemohlo dojít k jejich záměně s jinými osobami. Jestliže žaloba s návrhem na nařízení předběžného opatření obsahuje takové označení účastníka, které neumožňuje jeho přesnou identifikaci, jde o nesprávné podání, jehož vadu je třeba postupem podle ust. § 43 OSŘ odstranit. Tento postup je však vyloučen u návrhu na předběžné opatření, kde v takovém případě přichází v úvahu pouze postup podle ust. § 75 a OSŘ. To však soud prvního stupě neučinil. Odvolatel pak dále poukázal na věcnou nesprávnost výroku I. usnesení soudu prvního stupně, z něhož není patrno, kterého ze dvou žalobců se týká event. převod domény, který soud prvního stupně jako jediný možný dovolil žalovanému č. 1), a dále to, že předběžné opatření bylo proti žalovanému č. 1) nařízeno bez časového omezení, že žalobci neosvědčili existenci naléhavé potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků, ani to, že jim byla způsobena újma. Odvolatel také zpochybnil závěr soudu prvního stupně o možném nekalosoutěžním jednání žalovaného č. 1) a o tom, že by bylo osvědčeno, že to byl žalovaný č. 1) kdo provedl přesměrování na stránky. Odvolatel proto navrhl, aby Vrchní soud v Praze napadený výrok I. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. června 2003 změnil tak, že "návrh žalobců, že žalovaný č. 1) je povinen zdržet se užívání domény "x+y+z.cz" a jejího převodu na třetí osobu, vyjma žalobce", se odmítá, případně zamítá.

Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadený výrok I. usnesení soudu prvního stupně podle ust. § 212 a násl. OSŘ, a aniž by nařizoval ve věci jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) OSŘ), dospěl k závěru, že odvolání je důvodné, a podané osobou k tomu oprávněnou. V žalobě s návrhem na nařízení předběžného opatření je žalovaný č. 1) označen jako "P.S. bytem AAAAA XXXX, Praha X, PSČ: XXX XX". Toto označení neumožňuje přesnou identifikaci takto označeného účastníka řízení tak, aby bylo možno ověřit, zda osoba tohoto jména vůbec existuje a zdržuje se na uvedené adrese. Takovým znakem, který by umožnil přesnou identifikaci žalovaného č. 1) v tom smyslu, zda jde o existující osobu, je především datum narození, rodné číslo, event. identifikační číslo podnikatele. Takový údaj však v žalobě obsažen není, a soud prvního stupně označení žalovaného č. 1) pouze převzal do svého usnesení, které bylo ovšem doručeno odvolateli P.Š. na téže adrese. Za situace, kdy odvolatel převzal žalobu a usnesení soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně uložil povinnost osobě jménem P.S., je třeba odvolateli přiznat právo podat proti takovému usnesení odvolání. Protože soud prvního stupně jednal jako s účastníkem s osobou (P.S.), o které není jisto, zda vůbec existuje, přičemž při rozhodování o návrhu na předběžné opatření je výslovně vyloučeno užití ust. § 43 OSŘ, nebylo jeho rozhodnutí správné, a byl na místě ohledně výroku I. postup podle ust. § 75a odst. 1OSŘ, což však soud prvního stupně neučinil. Odvolací soud proto odvoláním napadený výrok I. usnesení soudu prvního stupně podle ust. § 220 OSŘ změnil tak, že návrh žalobců na nařízení předběžného opatření odmítl podle ust. § 75a odst. 1 OSŘ. S ohledem na závěr, ke kterému odvolací soud dospěl, se již nezabýval dalšími námitkami odvolatele proti napadenému výroku I. usnesení soudu prvního stupně.

Soudní rozhodnutí 42

Městský soud v Praze rozhodl dne 10.3.2004 v právní věci žalobců a) KpK, a.s. a b) Obec K., proti žalovaným 1) P.Š. a 2) CZ.NIC, označenému v návrhu na vydání předběžného opatření jako vedlejší účastník, o návrhu na vydání předběžného opatření takto:

Žalovaný č. 1 je povinen od doručení tohoto usnesení zdržet se užívání domény "x+y+z.cz" a nakládání s ní, zejména pak jejího zastavení anebo převodu na třetí osobu, s výjimkou převodu domény na žalobce a).

Návrh na nařízení předběžného opatření, aby soud uložil CZ.NIC povinnost neumožnit žalovanému č. 1 zastavení domény "x+y+z.cz", se zamítá.

Řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření, aby soud uložil CZ.NIC povinnost neumožnit převod domény "x+y+z.cz" ze žalovaného č. 1 na třetí osobu s výjimkou na žalobce a), se zastavuje.

Žalobci a) a b) se žalobou domáhají vydání rozhodnutí, kterým soud uloží žalovanému č. 1 zdržet se užívání domény "x+y+z.cz", zejména zveřejňování jakéhokoli obsahu na síti Internet pod doménou "x+y+z.cz" a jednání umožňující převod domény "x+y+z.cz" ze žalovaného č. 1 na třetí osobu, s výjimkou převodu domény "x+y+z.cz" na žalobce a). Dále se domáhá uložení povinnosti žalovanému č. 1 doménu "x+y+z.cz" bezplatně převést na své náklady na žalobce a) a poskytnout žalobci a) přiměřené zadostiučinění ve výši Kč 500.000,-.

Návrhem ze dne 3. března 2004 navrhli žalobci a) a b) vydání předběžného opatření, kterým soud uloží žalovanému č. 1 povinnost zdržet se užívání domény "x+y+z.cz" a nakládání s ní, zejména pak jejího zastavení anebo převodu na třetí osobu s výjimkou převodu domény na žalobce a). Dále navrhli vydání předběžného opatření, kterým soud uloží CZ.NIC., z. s. p. o. povinnost neumožnit žalovanému č. 1 zastavení domény "x+y+z.cz" anebo převod domény "x+y+z.cz" ze žalovaného č. 1 na třetí osobu s výjimkou převodu na žalobce a).

V odůvodnění žaloby žalobci uvedli, že žalobce a) je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku ode dne 4. května 1992 a podniká zejména v oblasti výroby a distribuce piva a sladu a v oblasti hostinské činnosti. Žalobce a) od okamžiku svého vzniku do dne 24. listopadu 1994 užíval obchodní firmu "AAA X+Y+Z a. s." a ode dne 24. listopadu 1994 dodnes užívá obchodní firmu "AAA BBB X+Y+Z, a. s.". Je držitelem řady slovních ochranných známek obsahujících prvek "X+Y+Z" a kombinovaných ochranných známek, přičemž dominantním slovem z grafického vyjádření kombinovaných známek, které spojuje všechny uvedené ochranné známky a slouží k jasnému odlišení produktů žalobce a) od produktů jeho konkurentů, je slovo "X+Y+Z".

Žalobce a) je také zapsaným uživatelem označení původu "X+Y+Z", "X+Y+Z ležák" a "X+Y+Z pivo", pro výrobky "pivo". Tato označení jsou zapsána v rejstříku původu vedeném Úřadem pro ochranu průmyslového vlastnictví.

Žalobce b) je obcí s názvem X+Y+Z a je právnickou osobou.

Žalovaný č. 1 P.Š. bytem AAAAA XXXX, Praha X, jehož identifikaci žalobci a) a b) v návrhu na vydání předběžného opatření upřesnili uvedením jeho čísla občanského průkazu, je držitelem internetové domény x+y+z.cz. Žádost o registraci podal dne 6. prosince 2000 a doména byla v systému CZ.NIC zaregistrována dne 19. prosince 2000.

Doména x+y+z.cz je doménou druhého řádu, spadající pod doménu prvního řádu .cz. Správcem domény prvního řádu .cz je žalovaný č. 2. Jako jediný je oprávněn přidělovat jednotlivým subjektům na jejich žádost domény druhého řádu spadající pod doménu prvního řádu .cz a tyto domény spravovat. Má tedy monopolní postavení.

Přesvědčivými důkazy bylo prokázáno, že všichni, kdo hledají na Internetu pod doménou x+y+z.cz informace o prvním či druhém žalobci, jsou přesměrováni na internetovou adresu www.a+b+c.cz., na niž se nacházejí informace a propagační materiály přímého konkurenta žalobce. č. 1 společnosti PP, a. s.

Žalobce a) má za to, že žalovaný č. 1 se popsaným jednání, tj. registrací domény x+y+z.cz a přesměrováním všech, kdo na počítač touto doménou označený vstoupí, na internetové stránky www.a+b+c.cz, dopouští nekalosoutěžního jednání a porušování práv k ochranné známce a obchodní firmě žalobce a). Žalovaný č. 1 se zároveň dopouští porušování práv žalobce b) k jejímu názvu.

Žalovaný č. 1 ve svém podání ze dne 3. července 2003 uvedl, že zkusil-li by soud provést některý z navrhovaných důkazů žalobců, např. technickým záznamem dějů, které proběhnou, pokud se kdokoli pokusí připojit k počítači označenému x+y+z.cz, mohl sám ověřit, že pod doménou "x+y+z.cz" nejsou umístěné či užívané žádné informace. Žádné znamená nulové, tj. nelze hovořit o "užívání" domény. Nelze tak hovořit o vznikající újmě, jestliže připojením k internetové síti prostřednictvím vypsání písmen www.x+y+z.cz se neobjeví nic (resp. dojde k zobrazení informace, že "stránku nelze zobrazit").

Svá skutková tvrzení doložili žalobci výpisem z obchodního rejstříku žalobce a), výpisy uvedených ochranných známek z databáze Úřadu průmyslového vlastnictví, seznamem zapsaných označení původu, výpisem dat registru ekonomických subjektů Ministerstva vnitra ČR, výpisem z registru domén, notářským zápisem o osvědčení skutkového děje, technickým záznamem dějů, které proběhnou, pokud se kdokoli pokusí připojit k počítači označenému x+y+z.cz, posouzením stavu domény www.x+y+z.cz, souhrnnou informací o stavu domény "x+y+z.cz" ke dni 20. únoru 2003.

Ve výpisu z registru domén správce domény nejvyšší úrovně CZ.NIC, pořízeného žalobci a) a b) dne 2. března 2004, je uvedeno, že doména "x+y+z.cz" je registrována ode dne 6. prosince 2000 a jejím držitelem a technickým správcem je P.Š, bytem bytem AAAAA XXXX, Praha X, PSČ: XXX XX, číslo dokladu XXXXXXX, typ dokladu O.

Žalobci se domnívají, že jsou splněny podmínky pro vydání předběžného opatření k zatímní úpravě poměrů účastníků. Důvodem je zejména fakt, že tzv. přesměrováním z internetových stránek www.x+y+z.cz na stránky www.a+b+c.cz dochází k závažnému porušování práv žalobců zejména žalobce a), a každým dnem trvání tohoto stavu se zvyšuje újma, která tím žalobcům vzniká. Existuje též reálné nebezpečí, že by žalovaný č. 1 mohl s pomocí žalovaného č. 2, před právní mocí rozhodnutí ve věci samé, převést doménu x+y+z.cz na třetí osobu, a tím žalobcům znemožnit domožení se svých práv.

Podle ust. § 102 odst. 1 o. s. ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků, může soud nařídit předběžné opatření. Předpokladem pro to je, že žalobce osvědčí skutkové okolnosti, které věcně odůvodňují navrhované opatření a že současně osvědčí naléhavost potřeby zatímní úpravy vztahů. Soud vychází při rozhodování o nařízení předběžného opatření ze skutkových okolností, které tvrdí a osvědčuje žalobce a rozhodující pro předběžné opatření je podle ust. § 75 odst. 5 o. s. ř. stav v době vydání usnesení soudu.

Žalobou se žalobci domáhají, aby soud uložil žalovanému č. 1 povinnost zdržet se užívání domény "x+y+z.cz" zejména zveřejňování jakéhokoli obsahu na síti Internet pod doménou "x+y+z.cz" a jednání umožňující převod domény "x+y+z.cz" ze žalovaného č. 1 na třetí osobu, s výjimkou převodu uvedené domény na žalobce a). Soud má, jak uvedl výše za to, že do rozhodnutí ve věci samé je třeba zatímně upravit poměry mezi žalobci a) a b) a žalovaným č. 1, neboť bylo osvědčeno právo žalobce a) ke znění jeho obchodní firmy, jejíž podstatnou částí je slovo "x+y+z", práva žalobce a) k ochranným známkám rovněž toto slovo obsahující a je v míře postačující pro vydání předběžného opatření osvědčena možnost posouzení jednání žalovaného č. 1, jenž pro sebe registroval doménu "x+y+z.cz", jako neoprávněného zásahu do těchto práv žalobce a). Žalobce b) pak osvědčil používání svého názvu X+Y+Z a právní subjektivitu. Soud má dále za osvědčené, že žalovaný č. 1 má v současné době zaregistrováno doménové jméno "x+y+z.cz", přičemž toto doménové jméno zaregistroval prostřednictvím žalovaného č. 2, který je zájmovým sdružením právnických osob a předmětem jeho činnosti je přidělování a správa doménových jmen v nejvyšší národní doméně "cz" za podmínek stanovených žalovaným č. 2 v registračních pravidlech, které vyhlásil a používá. Skutečnost, že doménové jméno "x+y+z.cz" má zaregistrován žalovaný č. 1, brání komukoli jinému, aby mohl tuto doménu zaregistrovat. Takovou možnost tak nemá ani majitel zapsané ochranné známky nebo uživatel názvu shodného s doménou.

Vzhledem k tomu, že žalobce a) osvědčil jeho právo ke znění jeho obchodní firmy, jejíž podstatnou částí je slovo "x+y+z", právo k ochranným známkám rovněž toto slovo obsahující a žalobce b) osvědčil užívání názvu X+Y+Z, je, dle názoru soudu, v míře postačující pro vydání předběžného opatření osvědčena možnost posouzení

jednání žalovaného č. 1, jenž pro sebe registroval doménu "x+y+z.cz", jako neoprávněného zásahu do práva žalobců a) a b). Soud vyhověl návrhu žalobců i z důvodu vyloučení nebezpečí zmaření event. výkonu rozhodnutí ve věci samé. Proto, jak uvedeno výše, rozhodl o vydání předběžného opatření uvedeného v bodu I. výroku tohoto usnesení.

Žalobci se dále domáhali vydání předběžného opatření, kterým soud uloží CZ.NIC povinnost neumožnit žalovanému č. 1 zastavení domény "x+y+z.cz". Soud tento návrh zamítl, neboť, jak uvedeno výše, předmětem tohoto zájmového sdružení právnických osob je přidělování a správa doménových jmen v nejvyšší národní doméně "cz", za podmínek jím stanovených v registračních pravidlech. Podle názoru soudu nemůže toto sdružení, s ohledem na svoji činnost, ovlivnit jednání žalovaného č. 1 vedoucí k zastavení domény "x+y+z.cz".

Nakonec se žalobci domáhali vydání předběžného opatření, aby soud uložil CZ.NIC povinnost neumožnit žalovanému převod domény "x+y+z.cz" ze žalovaného č. 1 na třetí osobu, s výjimkou převodu na žalobce a). O tomto návrhu však již soud rozhodl, a to usnesením ze dne 2. června 2003, kterým totožný návrh žalobců a) a b) zamítl. Proto řízení o tomto návrhu na vydání předběžného opatření zastavil.

O nákladech předběžného opatření bude rozhodnuto v rozhodnutí ve věci samé, kterým řízení končí. Nařízené předběžné opatření zanikne podle ust. § 77 odst. 1 o. s. ř. právní mocí rozhodnutí nebude-li návrhu ve věci vyhověno, bude-li návrhu ve věci samé vyhověno uplynutím patnácti dnů od vykonatelnosti tohoto rozhodnutí. Podle druhého odstavce citovaného ustanovení pominou-li důvody, pro které bylo předběžné opatření nařízeno, předseda senátu je zruší.

Soudní rozhodnutí 43

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 26.3.2004 v právní věci žalobce D. proti žalovaným: 1) Š. a 2) CZ.NIC o ochranu proti jednání nekalé soutěže a porušování práv k ochranným známkám s návrhem na nařízení předběžného opatření, k odvolání prvního žalovaného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. července 2003 takto:

Usnesení soudu prvního stupně se v odvoláním napadeném výroku, označeném písm. a/, potvrzuje.

Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně vyhověl návrhu žalobce a vydal předběžné opatření, jímž prvnímu žalovanému uložil povinnost zdržet se užívání doménového jména x+y+z.cz a dále veškerých úkonů, směřujících ke změně registrace tohoto doménového jména, zejména jeho převodu, s výjimkou jeho převodu na žalobce (písm. a/ výroku), druhému žalovanému pak povinnost zdržet se provádění změn v registraci doménového jména " x+y+z.cz" s výjimkou převodu z prvního žalovaného na žalobce (písm. b/ výroku). V odůvodnění usnesení uvedl soud tvrzení žalobce dle jeho žaloby, v níž zároveň navrhl vydání předmětného předběžného opatření. K jeho odůvodnění tvrdil žalobce, že je majitelem řady ochranných známek, chráněných i pro území ČR, a to národní ochranné známky slovní X-Y+Z a kombinované X-Y+Z, mezinárodní ochranné známky slovní X-Y+Z+W a kombinované X-Y+Z+W, zapsaných mj. i pro služby související s oblastí telekomunikací, do ní náleží i šíření informací a poskytování výrobků a služeb prostřednictvím internetu. Žalobce je vlastníkem rovněž řady domén druhé úrovně, v ČR pak doménového jmén x-y+z+w.cz. Jak uvedl žalobce, označení X-Y+Z+W se stalo - díky rozsáhlým reklamním kampaním - celosvětově všeobecně známým pro podnikání žalobce v oblasti telekomunikací, a to i v ČR. Jak dále uvedl, první žalovaný si ze spekulativních důvodů zaregistroval u druhého žalovaného doménové označení x+y+z.cz, k němu však žádné vlastní webové stránky nepřipojil a eventuelní zájemce je po zadání uvedeného označení přesměrován na webovou stránku žalobce www.x-y+z+w.cz, toto přesměrování se však děje bez souhlasu a vědomí žalobce. Uvedené jednání prvního žalovaného, jak dále žalobce podrobněji rozvádí, má za jednání porušující jeho práva z ochranných známek a za jednání nekalosoutěžní. Vzhledem k tomu, že první žalovaný dobrovolně od svého jednání neupustil (naopak doménu nabídl žalobci k odkoupení za 1.300.000,- Kč) a není vyloučena další jeho dispozice s doménou (její převedení), požádal o vydání navrženého předběžného opatření. Soud prvního stupně uvedl dále v odůvodnění svého rozhodnutí listinné doklady, jež žalobce přiložil ke svému návrhu a poukázal na zákonnou úpravu podmínek pro vydání předběžného opatření podle § 102 o. s. ř. Vzal za osvědčená tvrzení žalobce o jeho ochranných známkách, o zaregistrování doménového jména x+y+z.cz žalovaným, o přesměrování případného zájemce, jenž zadá toto označení, na stránky žalobce i o nabídce žalovaného na odkoupení domény, a dovodil splnění podmínek pro vydání navrženého předběžného opatření. Vzhledem k osvědčení zaměnitelnosti ochranných známek se zněním doménového jména a vyvolávání souvislosti (i nedovoleným přesměrováním na stránky žalobce) doménového jména se žalobcem a prezentaci jeho služeb, je na místě uložení povinnosti prvnímu žalovanému zdržet se dalšího užívání předmětného doménového jména a vzhledem k potřebě zamezit změně stavu, který zde je, i uložení povinnosti zdržet se změn v registraci doménového jména. Shodnou povinnost směřující k zachování stavu uložil soud podle návrhu i druhému žalovanému.

Usnesení napadl první žalovaný v rozsahu mu uložené povinnosti svým odvoláním. Vytýká soudu prvního stupně, že vyhověním návrhu předjímá rozhodnutí ve věci samé a že nejde tak o prozatímní úpravu, ale úpravu konečnou. Má za to, že podmínky pro vydání předběžného opatření splněny nebyly, soud jejich splnění ani patřičně nerozvedl. Pokud je mu ukládána povinnost zdržet se užívání doménového jména, pak jde o činnost, kterou žalovaný ani neprovozoval (sám žalobce potvrzuje, že první žalovaný žádné webové stránky k předmětnému označení nepřipojil), přesměrování na stránky žalobce pak, jak odvolatel uvádí, "může zadat kdokoliv". Pouhá registrace doménového jména podle odvolatele není porušováním práv z ochranných známek a není tím bráněno uživateli internetu, aby se dostal na stránky prezentující činnost žalobce. Poukazuje dále na odlišnosti doménového jména a znění známek žalobce, svá ústavně zaručená práva k majetku a v závěru odvolání navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že návrh na vydání předběžného opatření zamítne. K odvolání připojil stránky z internetu k podmínkám registrace domény a stránky, jež se zobrazí při zadání doménového jména žalovaného ve znění "stránku nelze zobrazit."

Odvolací soud přezkoumal v rozsahu odvolání napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a násl. o. s. ř. a aniž by nařizoval ve věci jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Podle § 102 o. s. ř. může soud nařídit předběžné opatření, jestliže je třeba zatímně upravit poměry účastníků, přičemž dále obdobně platí ustanovení § 74 a násl. o. s. ř. Předpokladem pro nařízení předběžného opatření je, že žalobce osvědčí skutečnosti, které po věcné stránce odůvodňují nařízení navrženého předběžného opatření a dále, že osvědčí rovněž naléhavost zatímní úpravy poměrů účastníků. Jestliže vznikne povinnému újma z předběžného opatření, pak je třeba poukázat na to, že pokud pak v řízení ve věci samé žalobce neuspěje, bude povinen, zanikne-li nebo bude zrušeno předběžné opatření z jiného důvodu než proto, že návrhu ve věci samé bylo vyhověno nebo proto, že právo žalobce bylo uspokojeno, takovou újmu povinnému k jeho návrhu podle § 77 odst. 3 o. s. ř. nahradit.

Pro předběžné opatření je podle § 75 odst. 5 o. s. ř. rozhodující stav v době vydání usnesení soudu prvního stupně. Odvolací soud proto vyšel ze stavu věci, jak vyplývá ze spisu v době vydání rozhodnutí soudu prvního stupně a posuzoval jen, zda za tohoto stavu je rozhodnutí v souladu s ustanovením § 102 o. s. ř. Ve shodě se soudem prvního stupně odvolací soud pak dospěl k závěru, že důvody pro nařízení předběžného opatření, jaké bylo navrženo ve vztahu k prvnímu žalovanému, dány byly. Jestliže soud prvního stupně hodnotil na základě předložených dokladů, jak jsou v odůvodnění jeho rozhodnutí uvedeny, za osvědčená práva žalobce z ochranných známek k zapsanému označení i užívání tohoto označení v zaměnitelné jeho podobě prvním žalovaným (za takové užívání je dle názoru odvolacího soudu třeba považovat i pouhou registraci označení pro sebe, neboť jde o základní úkon a předpoklad k prezentaci majitele v prostředí internetu, bez zřetele k tomu, zda taková prezentace již byla vytvořena připojením webových stránek či nikoli), nelze mu vytknout pochybení. To platí i o vyvozeném závěru, že v míře postačující pro vydání předběžného opatření je dána možnost posouzení jednání prvního žalovaného jako jednání, jež porušuje práva žalobce z ochranných známek. Při dlouhodobém užití označení, jež je zaměnitelné s ochrannou známkou, vzniká nebezpečí rozmělnění ochranné známky a tím snížení její hodnoty, je dána proto i naléhavost zatímní úpravy poměrů účastníků. Přitom nelze nijak dovodit, že by příkaz obsažený v předběžném opatření nepřiměřeně prvního žalovaného v jeho právech omezoval. Jak z hlediska prozatímní úpravy poměrů účastníků, tak i z hlediska vyloučení nebezpečí zmaření event. výkonu rozhodnutí bylo na místě vyhovět návrhu i v znemožnění převodu domény na třetí osobu - smyslem tohoto příkazu podle předběžného opatření je zajistit podmínky pro rozhodnutí této věci bez dalších průtahů, bez možných změn v okruhu účastníků řízení. Je třeba k povaze navrženého předběžného opatření ještě doplnit, že uložení povinnosti zdržet se po určitou dobu určitého jednání neprejudikuje rozhodnutí ve věci samé a pokud pak žalobě v konečném rozhodnutí nebude vyhověno lze původní stav zde bez obtíží obnovit a vzniklou újmu vyrovnat, jak to předpokládá ust. § 77 odst. 3 o. s. ř. (a bylo zmíněno shora).

Z uvedených důvodů odvolací soud podle § 219 o. s. ř. usnesení soudu prvního stupně v napadeném rozsahu jako věcně správné potvrdil.

Soudní rozhodnutí 44

Městský soud v Praze rozhodl dne 27.4.2004 v právní věci žalobce: F. proti žalovanému: 1. K. a 2. CZ.NIC o nařízení předběžného opatření takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se užívání doménového jména "a+b+c.x+y+z.cz" a doménového jména "x+y+z.cz" včetně nakládání s ním jakýmkoli způsobem.

Žalovaný č. 2 je povinen zamezit převedení doménového jména "a+b+c.x+y+z.cz" a doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoli jinou osobu s výjimkou žalobce samého.

Žalobci se ukládá ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto rozhodnutí podat žalobu ve věci.

Žalobce je podnikatelem v oboru zprostředkovatelské činnosti v oblasti sběratelství, vydavatelství, nakladatelství a je vlastníkem ochranné známky "X+Y+Z" zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví ČR, s právem přednosti ke dni 11.3.1993, podniká pod obchodní firmou X+Y+Z. Žalovaný č. 1 podniká v obdobném oboru se žalobcem, nechal si zaregistrovat doménové jméno "www.a+b+c.x+y+z.cz" a "www.x+y+z.cz" a na svých webových stránkách poskytuje služby se zaměřením na filatelii, poštovní známky, burzy poštovních známek apod.

Žalobce se dovolával svého výlučného práva užívat ochrannou známku "X+Y+Z" podle ust. § 8 odst. 1 zák. č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách, dovolával se ustanovení § 44 odst. 1 ObchZ upravující generální klausuli nekalé soutěže, jíž se žalovaný č. 1. svým jednáním dopouští s tím, že dochází k naplnění skutkové podstaty vyvolání nebezpečí záměny podle § 47 obch. zák. a parazitování na pověsti podle § 48 obch. zák., a to i neoprávněným užíváním obchodní firmy užívané po právu jiným soutěžitelem, dále využíváním pověsti výrobků a služeb žalobce s cílem získat pro výsledky svého vlastního podnikání prospěch, jehož by jinak nedosáhl. Žalobce vynaložil značné finanční prostředky na propagaci své firmy, ochranné známky a udržení svého dobrého jména, přičemž žalovaný č. 1 nepoctivě těží z dobrého jména ochranné známky a k její újmě, znemožňuje žalobci svou další propagaci prostřednictvím internetu a způsobuje mu tak významné škody v nemajetkovou újmu v souvislosti s amatérským provedením internetových stránek pod názvem, jež je příznačné v zákaznických kruzích pro žalobce. Proto se žalobce domáhá vůči němu vydání předběžného opatření k zamezení dalšího užívání předmětných domén a vůči žalovanému č. 2 povinnosti zamezit převodu domén na třetí osoby.

Podle ust. § 74 odst. 1 o. s. ř. lze využít institutu předběžného opatření za předpokladu, že jsou osvědčeny podmínky pro naléhavou úpravu poměrů účastníků před zahájením řízení ve věci samé. Žalobce doložil vlastní výpis z obchodního rejstříku, z něhož je zřejmé, že vzniknul k datu 21.1.1993 a podniká v oboru zprostředkovatelské činnosti ve sběratelské oblasti, vydavatelství a nakladatelství, podle výpisu z obchodního rejstříku žalovaného tento vzniknul k datu 4.10.1994 a podniká v obdobném oboru podnikání se žalobcem, mimo jiné produkční a zprostředkovatelské činnosti v oblasti kultury, reklamy a propagace, vydavatelství a nakladatelství, zprostředkovatelská činnost. Z Potvrzení Magistrátu Hl. m. Prahy vyplývá zápis žalovaného č. 2 do registru zájmových právnických osob pod č. reg. ZS 30/3/98 s předmětem činnosti mimo jiné registrátora doménových jmen. Výpisem z databáze ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví ČR bylo osvědčeno vlastnictví žalobce k ochranné známce slovní "X+Y+Z" s právem přednosti k datu 11.3.1993, výtisky z internetových stránek "www.x+y+z.cz" a "www.a+b+c.x+y+z.cz" bylo osvědčeno provozování těchto stránek žalovaným č. 1 ve znění předmětných domén jako ochranných známek. Časopisem X+Y+Z č. 3/2004 vydávaným žalobcem, časopisy P. ročníky 2003 a 2004, fotokopiemi prvních stran časopisů X+Y+Z a kopiemi korespondenčních dopisnic s užitím poštovních známek s označením X+Y+Z bylo žalobcem osvědčeno dlouhodobé užívání ochranné známky X+Y+Z a její propagace v oboru sběratelství žalobcem, vydávání vlastního časopisu s názvem X+Y+Z.

Soud má za osvědčené, že žalobci svědčí právo vlastníka k ochranné známce slovní X+Y+Z, jež je upraveno ust. § 8 zák. č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách, žalobce podniká pod obchodní firmou X+Y+Z od roku 1993, přičemž k registraci obou domén došlo ve prospěch předchozího držitele ke dni 8.7.1998, s následným převodem ve prospěch žalovaného č. 1/ ke dni 20.10.1999, oba účastníci jsou podnikatelé střetávající se při své podnikatelské činnosti v oboru sběratelství, jak vyplývá z internetových stránek žalovaného č. 1 nabízejících služby se zaměřením na filatelii, poštovní známky, burzy poštovních známek apod., jsou tudíž soutěžiteli.

Shodnost domény "x+y+z.cz" s ochrannou známkou žalobce je nesporná, užití slova "x+y+z" v doméně "a+b+c.x+y+z.cz" způsobuje taktéž zásah do práv žalobce k ochranné známce "X+Y+Z".

Právo známkové je třeba chápat jako součást širšího práva soutěžního, tudíž v užití pojmů "x+y+z" v obou doménách lze spatřovat zásah do dobrých mravů hospodářské soutěže, naplnění generální klauzule nekalé soutěže, jak je upraveno sut. § 44 odst. 1 obch. zák. a skutkových podstat vyvolání nebezpečí záměny dle § 47 obch. zák. a parazitování na pověsti dle § 48 obch. zák.

Je rovněž nepřehlédnutelné, že žalobce dříve a po právu užívá pojem X+Y+Z v názvu své firmy.

Soud proto shledal opodstatněnou a naléhavou potřebu úpravy poměrů účastníků vůči žalovanému č. 1, jakožto soutěžiteli a rušiteli práv žalobce, rovněž vůči žalovanému č. 2, registrátorovi doménových jmen, jehož postavení v řízení je odvozené a závislé na výsledku návrhu vůči žalovanému č. 1. Soud proto nařídil v souladu s ust. § 74 odst. 1 o. s. ř. požadované předběžné opatření a podle § 76 odst. 3 o. s. ř. uložil žalobci podat návrh na zahájení řízení.

Soudní rozhodnutí 45

Krajský soud v Ostravě rozhodl dne 12.5.2004 v právní věci žalobce: D. proti žalovanému: 1. G. a 2. CZ.NIC o nařízení předběžného opatření takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1/ je povinen zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz".

Žalovaný č. 1/ je povinen zdržet se veškerých úkonů, vedoucích ke změně stavu registrace doménového jména "x+y+z.cz", zejména jeho převodu, s výjimkou převodu na žalobce.

Žalovaný č. 2/ je povinen zdržet se do dne právní moci rozhodnutí, kterým řízení ve věci skončí, provádění změn v registraci doménového jména "x+y+z.cz" s výjimkou jeho převodu ze žalovaného č. 1 na žalobce.

Žalobce je podnikatelem mj. i v oboru zřizování a provozování veřejné mobilní telekomunikační sítě GSM a poskytování mobilních telekomunikačních služeb, poradenské činnosti v oblasti telekomunikací a v oblasti informačních technologií a je vlastníkem mezinárodní známky slovní "T+U+V" registrované u Světové organizace duševního vlastnictví a chráněné mj. i pro území České republiky s prioritou od 31.8.1996 a je vlastníkem národní ochranné známky slovní "X+Y+Z" zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví ČR ke dni 26.8.1997, s prioritou od 20.12.1995. Žalovaný č. 1 je podnikatelem o oblasti koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodeje, reklamy a propagace, poskytování software a internetu.

Žalobce se dovolával svého výlučného práva užívat ochrannou známku "X+Y+Z" podle ust. § 13 a násl. zákona č. 137/1995 Sb. o ochranných známkách a dovolával se ustanovení § 44 odst. 2 písm. c) ObchZ upravující skutkovou podstatu vyvolání nebezpečí záměny, jíž se žalovaný č. 1. svým jednáním dopouští tím, že neoprávněně využívá označení služeb žalobce s cílem získat pro výsledky svého vlastního podnikání prospěch, jehož by jinak nedosáhl. Žalobce vynaložil značné finanční prostředky na propagaci své firmy a ochranné známky, přičemž žalovaný č. 1 v rozporu se zákonem užívá jeho ochranné známky a k její újmě, znemožňuje žalobci svou další propagaci prostřednictvím internetu a způsobuje mu tak významné škody v nemajetkovou újmu v souvislosti s provedením internetových stránek tím, že po zadání označení "x+y+z.cz" do internetového prohlížeče je uživatel automaticky přesměrován na jinou webovou stránku www.a+b+c.cz (doménové jméno "x+y+z.cz" webovou stránku připojenou nemá), po jejímž otevření se objeví reklamní banner obsahující výraznou upoutávku v podobě "SMS na T+U+V jen za 1,20 Kč". Proto se žalobce domáhá vůči němu vydání předběžného opatření k zamezení dalšího užívání předmětných domén a vůči žalovanému č. 2 povinnosti zamezit převodu domén na třetí osoby.

Podle ust. § 102 odst. 1 o. s. ř. lze využít institutu předběžného opatření za předpokladu, že jsou osvědčeny podmínky pro naléhavou úpravu poměrů účastníků v době po zahájení řízení ve věci samé. Žalobce doložil výpis z obchodního rejstříku společnosti "T+U+V+E+D+F", v níž má majoritní podíl, z něhož je zřejmé, že tato společnost vznikla k datu 15.2.1996 a podniká v oboru zřizování a provozování veřejné mobilní telekomunikační sítě GSM a poskytování mobilních telekomunikačních služeb, poradenské činnosti v oblasti telekomunikací a v oblasti informačních technologií. Podle výpisu z obchodního rejstříku žalovaného č. 1 tento podniká v obdobném oboru podnikání se žalobcem, když oba poskytují a nabízejí služby související s internetem. Ze stanov žalovaného č. 2 vyplývá, že předmětem jeho činnosti je mimo jiné i činnost registrátora doménových jmen. Výpisem z databáze ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví ČR bylo osvědčeno vlastnictví žalobce k ochranné známce slovní "X+Y+Z" a "T+U+V", výtisky z internetových stránek "www.x+y+z.cz" bylo osvědčeno provozování těchto stránek žalobcem a výtisky z internetových stránek www.a+b+c+.cz bylo osvědčeno provozování těchto stránek žalovaným č. 1 ve znění předmětných domén jako ochranných známek. Kopiemi různých propagačních materiálů vztahujících se k výrobkům a službám pod označením "T+U+V", přehledem článků z českých periodik osvědčující užívání označení "T+U+V" v ČR bylo žalobcem osvědčeno dlouhodobé užívání ochranné známky X+Y+Z a T+U+V.

Soud má za osvědčené, že žalobci svědčí právo vlastníka k ochranné známce slovní X+Y+Z a T+U+V, jež je upraveno v ust. § 13 a násl. zákona č. 137/1995 Sb. o ochranných známkách, žalobce podniká pod obchodní firmou T+U+V+E+D+F od roku 1996, oba účastníci jsou podnikatelé střetávající se při své podnikatelské činnosti v oboru nabízení a poskytování služeb souvisejících s internetem, jsou tudíž soutěžiteli.

Shodnost domény "x+y+z.cz" s ochrannou známkou žalobce je nesporná, užití slova "x+y+z" v doméně "x+y+z.cz" způsobuje taktéž zásah do práv žalobce k ochranné známce "X+Y+Z".

Právo známkové je třeba chápat jako součást širšího práva soutěžního, tudíž v užití pojmů "x+y+z" v obou doménách lze spatřovat zásah do dobrých mravů hospodářské soutěže, naplnění generální klauzule nekalé soutěže, jak je upraveno sut. § 44 odst. 1 obch. zák. a skutkových podstat vyvolání nebezpečí záměny dle § 47 obch. zák.

Je rovněž nepřehlédnutelné, že žalobce dříve a po právu užívá pojem X+Y+Z v názvu své firmy.

Soud proto shledal opodstatněnou a naléhavou potřebu úpravy poměrů účastníků vůči žalovanému č. 1, jakožto soutěžiteli a rušiteli práv žalobce, rovněž vůči žalovanému č. 2, registrátorovi doménových jmen, jehož postavení v řízení je odvozené a závislé na výsledku návrhu vůči žalovanému č. 1, a to do doby nabytí právní moci rozhodnutí, kterým řízení ve věci končí. Soud proto nařídil v souladu s ust. § 102 odst. 1 o. s. ř. požadované předběžné opatření.

Soudní rozhodnutí 46

PŘEDBĚŽNÉ OPATŘENÍ

Městský soud v Praze rozhodl dne 7.6.2004 v právní věci žalobce: D. proti žalovanému: 1. Š. a 2. CZ.NIC o nařízení předběžného opatření takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" včetně nakládání s ním jakýmkoli způsobem.

Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se užívání doménového jména "a+b+c.cz" včetně nakládání s ním jakýmkoli způsobem.

Žalovaný č. 2 je povinen zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" a doménového jména "a+b+c.cz" na jakoukoli jinou osobu s výjimkou na žalobce samého.

Žalobce je jednou z největších světových telekomunikačních společností registrovanou v SRN a je vlastníkem mj. i národní ochranné známky "X+Y+Z" , č. zápisu 204768, mezinárodní známky slovní "X+Y+Z" registrované pod č. 661455, národní známky kombinované "A+B+C", č. zápisu 248106, mezinárodní známky slovní "A+B+C" registrované pod č. 699719. Žalobce je také vlastníkem mnoha doménových jmen. Vlastní doménové jméno "t+u+v.cz", které bylo v minulosti rovněž zaregistrováno žalovaným č. 1 a na základě dohody se žalobcem za úplatu na žalobce převedeno.

Žalobce do propagace označení a ochranných známek investoval značné finanční prostředky a tyto jsou všeobecně známé po celém světě, i v ČR. Z dostupných zdrojů bylo zjištěno, že žalovaný č. 1 má zaregistrováno celkem 2.476 doménových jmen, přičemž k většině z nich není připojena žádná webová stránka. Tato činnost nese známky spekulativnosti. Jednání žalovaného č. 1 naplňuje znaky generální klauzule nekalé soutěže. Využívá známosti o dobré pověsti žalobcova označení k vlastnímu prospěchu a zhoršuje pozici žalobce v hospodářské soutěži a žalobci tak hrozí vznik závažné majetkové i nemajetkové újmy. Proto se žalobce domáhá vůči němu vydání předběžného opatření k zamezení dalšího užívání předmětných domén a vůči žalovanému č. 2 povinnosti zamezit převodu domén na třetí osoby.

Soud má za osvědčené, že žalobci svědčí právo vlastníka k národním ochranným známkám "X+Y+Z" a "A+B+C" a mezinárodním ochranným známkám "X+Y+Z" a "A+B+C" a že žalovaný č. 1 zaregistroval doménové jméno "x+y+z.cz" dne 5.9.2003 a "a+b+c.cz" dne 12.1.2003 vedeného žalovaným č. 2 a neotevřel žádnou webovou stránku.

Soud proto shledal opodstatněnou a naléhavou potřebu úpravy poměrů účastníků vůči žalovanému č. 1, který porušuje svým jednáním práva žalobce z ochranných známek se spekulativními záměry při registraci doménových jmen a kdy hrozí snížení hodnoty ochranných známek, a návrhu na vydání předběžného opatření vyhověl. Zároveň uložil i povinnost žalovanému č. 2 neprovádět změny v registraci těchto doménových jmen, aby se vyloučila možnost změny okruhu účastníků řízení a případného zmaření výkonu rozhodnutí.

Soudní rozhodnutí 47

PŘEDBĚŽNÉ OPATŘENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 14.6.2004 v právní věci žalobce T. proti žalovaným: 1) E. a 2) CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření, k odvolání prvního žalovaného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. ledna 2004 takto:

Usnesení soudu prvního stupně se v odvoláním napadeném výroku I.1 potvrzuje.

Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně vyhověl návrhu žalobce a vydal předběžné opatření, jímž prvnímu žalovanému uložil povinnost zdržet se užívání doménového jména x+y+z.cz včetně nakládání s ním jakýmkoli způsobem (výrok I.1) a druhému žalovanému pak povinnost zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jinou osobu s výjimkou převodu z prvního žalovaného na žalobce (výrok I.2). V odůvodnění usnesení uvedl soud tvrzení žalobce dle jeho návrhu na vydání předmětného předběžného opatření. K jeho odůvodnění tvrdil žalobce, že je majitelem kombinované ochranné známky X+Y+Z. Žalobce je vlastníkem rovněž doménového jména x+y+z.org. Jak uvedl žalobce, označení X+Y+Z je firmou, pod kterou podniká ve stejném oboru jako první žalovaný. Jak dále uvedl, první žalovaný si zaregistroval u druhého žalovaného doménové označení x+y+z.cz pro sebe, a tím žalobci znemožnil jeho užití při podnikatelské činnosti. Tím, že první žalovaný podniká ve stejném oboru jako žalobce na tomtéž území a informace o svém podnikání a nabídku svých služeb poskytuje pod doménou a+b+c.com na stránkách, na které jsou automaticky přesměrováni uživatelé, kteří zadají v internetových vyhledávačích adresu www.x+y+z.cz, přichází žalobce o zakázky. Uvedené jednání prvního žalovaného, jak dále žalobce podrobněji rozvádí,

má za jednání porušující jeho práva z ochranných známek. Soud vzal za osvědčená tvrzení žalobce o jeho ochranné známce, o zaregistrování doménového jména x+y+z.cz prvním žalovaným, o přesměrování případného zájemce, jenž zadá toto označení, na stránky žalobce a dovodil splnění podmínek pro vydání navrženého předběžného opatření.

Výrok I.1 usnesení napadl první žalovaný svým odvoláním, v němž namítá, že registrací doménového jména x+y+z.cz nijak nezasáhl do práv žalobce k ochranné známce X+Y+Z, neboť jednak nelze zaměňovat pojmy užívání doménového jména a užívání ochranné známky, byť doménové jméno je shodné s touto známkou, a jednak si první žalovaný doménové jméno zaregistroval 16.1.2002, tedy ještě před tím, než žalobce vůbec podal návrh na zápis ochranné známky - to se stalo až 13.2.2002. Vzhledem k tomu, že si žalobce již v r. 2001 zaregistroval doménu x+y+z.org a tuto pro podnikatelské účely nadále užívá, je zřejmé, že o národní doménu žalobce zjevně neměl zájem. Proto navrhl, aby odvolací soud zrušil v napadeném rozsahu usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Odvolací soud přezkoumal v rozsahu odvoláním napadeném rozsahu usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a násl. o. s. ř. a aniž by nařizoval ve věci jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), dospěl k následujícím závěrům:

Soud prvního stupně při rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření vycházel pouze z titulu ochrany proti zásahu do práv žalobce k ochranné známce X+Y+Z, třebaže vylíčení rozhodujících skutečností v návrhu svědčí také o tom, že žalobce a první žalovaný jsou soutěžitelé a jednání prvního žalovaného bylo jednáním v hospodářské soutěži, byť to žalobce ve svém návrhu výslovně neuvedl. Vyplývá to však z jeho tvrzení o tom, že jak on, tak první žalovaný podnikají ve shodném předmětu podnikání (servis pojený s problematiku daňového systému USA), který není zcela běžný a obvyklý, a že první žalovaný jako držitel domény x+y+z.cz (označení X+Y+Z je nejen ochrannou známkou žalobce, ale i jeho firmou), měl na webových stránkách www.x+y+z.cz přesměrování na své stránky www.a+b+c.com., takže zájemci o internetovou adresu shodnou s firmou žalobce, byli přesměrováni na stránky s nabídkami obdobných služeb žalovaného. Takovéto jednání mohlo mít za důsledek získání zákazníků na úkor žalobce a mohlo být způsobilé přivodit žalobci újmu. Z tohoto pohledu je osvědčené, že byla splněna existence naléhavé potřeby zatímní úpravou poměrů žalobce a prvního žalovaného k zamezení vzniku další újmy. Stejně tak je potřeby nařízení předběžného opatření osvědčený i nárok sám do té míry, aby bylo možno předběžné opatření nařídit. S ohledem na skutečnost, že žalobce i první žalovaný nabízí i prostřednictvím internetu shodné služby, vykazuje jednání prvního žalovaného znaky klamavé reklamy, když označení "X+Y+Z" nemá na rozdíl od žalobce, žádnou spojitost s jeho firmou, ani s označením jeho webových stránek. Soudu prvního stupně proto nelze vytknout pochybení, pokud návrhu na nařízení předběžného opatření vůči prvnímu žalovanému vyhověl, třebaže z jiných, než v napadeném usnesení uvedených důvodů. Soud totiž není vázán právním hodnocením účastníků, pokud skutkové vylíčení rozhodujících skutečností je takové, aby popsaný skutek bylo možno podřadit pod hypotézu právní normy. To v návrhu žalobce učinil. Třebaže tedy z titulu ochrany majitele zapsané ochranné známky by nebyly splněny podmínky pro nařízení předběžného opatření vůči prvnímu žalovanému, neboť je třeba přisvědčit žalovanému v tom, že si doménu "x+y+z.cz" zaregistroval ještě dříve, než žalobce podal přihlášku ochranné známky, skutkové vylíčení obsažené v návrhu umožňovalo přijmout závěr, že zatímní úpravy poměrů žalobce a prvního žalovaného je třeba k zamezení vzniku další újmy z titulu osvědčeného nekalosoutěžního jednání prvního žalovaného.

Z uvedených důvodů odvolací soud v napadeném výroku I.1 usnesení soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil, byť jak je uvedeno výše z jiných důvodů s tím, že výroky, které odvoláním napadeny nebyly, nabyly právní moci.

Soudní rozhodnutí 48

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl dne 22.6.2004 v právní věci žalobce A): Z. a žalobce B) Z.B. proti žalovanému: 1. ZK. a 2. CZ.NIC o nařízení předběžného opatření takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" včetně nakládání s ním jakýmkoli způsobem s výjimkou jeho převodu na žalobce A) nebo B).

Žalovaný č. 2 je povinen zdržet se jednání umožňujícího nakládání s doménovým jménem "x+y+z.cz", zejména jeho zrušení či převodu na třetí osobu s výjimkou převodu na žalobce A) nebo B).

Soud původní návrh na nařízení předběžného opatření v této věci odmítl, neboť návrh byl odůvodněn značně neurčitě a abstraktně. V odvolacím řízení pak žalobci svůj návrh konkretizovali a zpřesnili, a proto odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že se neztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že návrh na vydání předběžného opatření ve vztahu k oběma žalovaným je natolik neurčitý a nepřesný, že pro tyto nedostatky nelze v řízení pokračovat.

Žalobce A) je zapsán do obchodního rejstříku ode dne 28.6.1999, předmětem jeho podnikání jsou mimo jiné i tyto činnosti: koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodních kontaktů, činnost organizačních a ekonomických poradců a výroba strojů a zařízení pro využití mechanické energie, ložisek a komponentů ložisek, součástí pro převod otáčivého pohybu. Žalovaný č. 1 má obchodní firmu X+Y+Z od 10.11.2003, kdy mu byla zapsána změna původní firmy T+U+V. Žalovaný č. 1 má se žalobcem A) z části shodné předměty podnikání, týká se to těchto činností: koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu, činnost organizačních a ekonomických poradců a výroba strojů a zařízení pro využití mechanické energie, ložisek a kuliček, součástí pro převod otáčivého pohybu. Žalobci A) tedy s ohledem na datum zápisu obchodní firmy svědčí právo přednosti. Žalobce A) již podal žalobu na změnu obchodní firmy žalovaného č. 1, užívání obchodní firmy X+Y+Z žalovaným č. 1 je v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže a je způsobilé vyvolat nebezpečí záměny zboží a služeb obou soutěžitelů. Žalobce A) též odkazuje na soudem vydané předběžné opatření, vztahující se k ochranným známkám "X+Y+Z", podané z důvodu, aby žalobci A) nebylo znemožněno účinné uplatnění jeho práva na vyloučení ochranných známek z konkurzní podstaty úpadce, společnosti X+Y+Z. Současně probíhá řízení ve věci žaloby na vyloučení ochranných známek "X+Y+Z" ze soupisu konkurzní podstaty úpadce X+Y+Z. Předchozí správce konkurzní podstaty uvedeného úpadce uzavřel neplatnou smlouvu o prodeji podniku, kterou na žalovaného č. 1 převedl i ochranné známky "X+Y+Z". Na základě této neplatné smlouvy užívá žalovaný doménové jméno "x+y+z.cz", které bylo dne 6.3.1998 zaregistrováno u žalovaného č. 2. Dle aktuálního výpisu z rejstříku domén je současným držitelem doménového jména "x+y+z.cz" stále společnost X+Y+Z. Žalovaný č. 1 tedy užívá doménové jméno "x+y+z.cz" neoprávněně.

Žalobce B) uvedl, že je držitelem doménového jména "x+y+z.cz", zaregistrovaného již dne 25.3.1997 u žalovaného č. 2. Žalobce B) a žalobce A) jsou součástí koncernu A+B+C. Žalobce B) jako oprávněný držitel doménového jména "x+y+z.cz", užívá a provozuje již od 25.3.1997 internetové stránky www.x+y.cz, které jsou hlavními stránkami koncernu.

Návrh na nařízení předběžného opatření je podáván proto, že užíváním doménového jména "x+y+z.cz" žalovaný č. 1 porušuje dobré mravy hospodářské soutěže a způsobuje tím jiným soutěžitelům, a to žalobci B) a zejména žalobci A) újmu, přičemž vzniklá škoda s dalším trváním tohoto protiprávního jednání dále narůstá.

Žalobci zdůraznili, že naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků je dána především právní nejistotu vzniklou následujícími skutečnostmi:

Žalovaný 1 koupil podnik úpadce - společnosti X+Y+Z v rámci konkursního řízení.

Nově ustanovený správce konkurzní podstaty prohlásil předmětnou kupní smlouvu za neplatnou a na základě této skutečnosti rozhodl zapsat zpět do soupisu konkurzní podstaty veškerý soubor věcí movitých a nemovitých, tvořící podnik úpadce, který výše uvedenou kupní smlouvou nabyl žalovaný č. 1

Přestože toto rozhodnutí učinil správce konkurzní podstaty 2.7.2003 a následně v měsíci říjnu 2003 byly podány na základě výzvy konkurzního soudu vylučovací žaloby, žalovaný č. 1 změnil dne 10.11.2003 svoji firmu na X+Y+Z a začal užívat doménové jméno "x+y+z.cz" jako své internetové stránky. Žalovaný č. 1 na těchto internetových stránkách např. uvádí: "Ve střední Evropě se žádný výrobce nemůže pochlubit tak dlouhou a bohatou tradicí v oboru výroby ložisek, jako právě X+Y+Z. Počátek výroby se datuje od roku 1923". Protože - společnost X+Y+Z je dosud součástí koncernu X+Y+Z (i když je v konkurzu) vzniká u zákazníků dojem, že žalovaný č. 1 je podle znění firmy - X+Y+Z koncernovým podnikem X+Y+Z, dokonce jako historicky nejstarší výrobce ložisek.

Žalobci tedy mají zato, že dokud nebude pravomocně rozhodnuto v probíhajících soudních řízeních o majetku úpadce - společnosti X+Y+Z, rozšiřování nepravdivých a zavádějících údajů na doménovém jménu "x+y+z.cz" žalovaným č. 1 je nutně v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu koncernovým podnikům X+Y+Z. Do doby, než bude pravomocně rozhodnuto, je zde tedy naléhavá potřeba zatímně upravit poměry účastníků, tj. žalobce A) a B) a žalovaného č. 1.

V daném případě dospěl soud k závěru, že je zde potřeba upravit poměry mezi účastníky dána. Přitom přestože zpravidla není připustné, aby již předběžným opatřením dosáhl oprávněný toho, čeho lze dosáhnout až pravomocným rozsudkem ve věci po proběhlém řízení a dokazování, nepoužije se tato zásada v případech předběžných opatření o zdržení se jednání naplňujícího znaky nekalé soutěže. Za rozhodné je zde třeba považovat hledisko zabránění rozšíření újmy dotčeného účastníka.

Soud má za osvědčené, že počínání žalovaného č. 1 vykazuje ve vztahu k žalobcům znaky nekalé soutěže, a že tedy užíváním ve výroku uvedeného doménového jména může dojít k vyvolání dojmu přislušnosti žalovaného ke koncernu X+Y+Z a tedy k nebezpečí vyvolání záměny. Soud tedy návrhu na vydání předběžného opatření vyhověl.

Soudní rozhodnutí 49

PŘEDBĚŽNÉ OPATŘENÍ

Vrchní soud v Olomouci rozhodl dne 1.6.2004 v právní věci žalobce D. proti žalovanému B. a třetí osobě CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření, k odvolání prvního žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 15.12.2003 takto:

Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.

Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně zakázal žalovanému, aby jakkoliv disponoval s právy plynoucími z registrace doménového jména www.x+y+z.cz, tedy zejména, aby doménovou registraci převedl, prodal, postoupil, zatížil jinými právy či zrušil, vyjma převodu na žalobce (výrok I.), dále žalovanému přikázal, aby na adresu kam je nyní doména směřována, umístil na své náklady text o velikosti písma 25 bodů dle běžné počítačové sazby v modré barvě na bílém podkladě, v rámečku o velikosti 500 x 300 obrazovkových bodů s umístěním od levého horního rohu ve znění "O tuto doménu je veden soudní spor u Krajského soudu v Brně", s tím, že tento text bude jediným grafickým prvkem na jakékoliv adrese kam se lze dostat zadáním adresy www.x+y+z.cz v běžném internetovém prohlížeči (výrok II.), třetí osobě - CZ.NIC z.s.p.o., přikázal, aby nejpozději do 24 hodin od doručení předběžného opatření učinila veškerá opatření zabraňující jakékoliv manipulaci s doménou www.x+y+z.cz, a to zejména převodu na jinou osobu než je žalobce, zrušení domény či jiným možným zásahům (výrok III.) a dále třetí osobě - CZ.NIC z.s.p.o., přikázal aby způsobem v registru doménových jmen obvyklým vyznačila, že o uvedenou doménu je veden soudní spor u Krajského soudu v Brně a že doména je blokována (výrok IV.).

V důvodech svého rozhodnutí soud prvního stupně uvádí, že jméno X+Y+Z je velmi specifické, takže je způsobilé rozlišovat jak firmu, tak ochranné známky či doménu, opačná tvrzení žalovaného shledal soud účelovými pro tzv. doménovou spekulaci, neboť žalovaný je počítačovou správcovskou firmou a neprovozuje žádnou činnost, pro kterou by označení X+Y+Z používal. Produkty, ani služby žalované společnosti nijak nesouvisí s tímto jménem a neexistuje tedy žádné relevantní spojení žalovaného s drženou doménou a žalovaný doménu drží ze spekulativních důvodů. Žalovaný sice tvrdil o účelech registrace, že je "pro klienta", pak "pro své účely", pak "pro amerického klienta, který bude provozovat knihkupectví" a na smírčím jednání argumentoval, že je "pro amerického klienta z Music hall a hudební burzou". Žádný z těchto účelů nebyl osvědčen, stejně jako jakýkoliv vztah žalovaného ke slovu X+Y+Z. Soud dospěl k závěru, že jednáním žalovaného vzniká žalobci újma na firmě, právo k ochranné známce a žalovaný se dopouští nekalosoutěžního jednání, neboť dle Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20.3.1883 pod číslem 64/1975 Sb. ve znění pozdějších revizí a doplňků, dle článku 8, této smlouvy, je chráněno obchodní jméno žalobce samo o sobě a je zřejmé, že slovo X+Y+Z je nejvýznamnějším a fakticky jediným rozlišovacím znakem od firem jiných. Toto jeho právo je žalovaným poškozováno i ve smyslu ust. § 12 ObchZ, jakož i ust. § 14 zákona o ochranných známkách č. 137/1995 Sb. ve znění zákonů pozdějších. Žalovaný omezuje žalobce v plném výkonu jeho práv stanovených v § 13 zákona o ochranných známkách - zejména ve výlučném právu označovat své výrobky nebo služby ochranou známkou, pro které je zapsána nebo ji užívat ve spojení s těmito výrobky či službami, a to tím, že někdo brání použití známky ve sféře internetových domén. Jednání žalovaného odporuje i ustanovení o hospodářské soutěži, když ji zabraňuje tzv. "domaingrabbingem". Soudu je z jiných jeho rozhodovacích činností známo, že systém spekulace s doménovými jmény funguje většinou tak, že se vyhledávají nově zapsané firmy do obchodního rejstříku a na základě nich se pak registrují domény, pokud si je společnost již neregistrovala.

Proti tomuto usnesení podal žalovaný včasné odvolání namítaje, že soud prvního stupně nepřihlédl k jím tvrzeným skutečnostem a označeným důkazům. Žalovaný se domnívá, že jelikož ve věci již byla podána žaloba, samotné nařízení předběžného opatření by se mělo řídit úpravou uvedenou v ust. § 102 o.s.ř., tj. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků, nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl býti ohrožen. Tvrdí, že není třeba upravovat poměry účastníků, neboť nenařízením předběžného opatření by se v žádném případě nezhoršila dosavadní pozice žalobce, která již trvá značnou dobu a není doložen důvod jejího zhoršení. Namítá, že není splněna ani druhá alternativní podmínka pro nařízení předběžného opatření, protože žalovaný žádným svým jednáním neohrozil výkon rozhodnutí v řízení, naopak žalobce opakovaně odmítl převod domény. Má zato, že žalobce uvádí ve svém návrhu pouze své spekulativní úvahy, případně uvádí způsob převodu domény, avšak v žádném případě neuvádí konkrétní okolnosti, jež by osvědčovaly potřebu nařízení předběžného opatření, aniž by žalobce uvedl a doložil, že žalovaný učinil kroky odůvodňující

potřebu vydání předběžného opatření z důvodu obavy o výkon rozhodnutí. Namítá, že nedochází k porušování práv k ochranné známce žalobce zaregistrováním domény, protože o této námitce dosud neproběhlo důkazní řízení a nejsou proto splněny podmínky pro předběžné opatření. Otázkou je rovněž, zda porušení práv k ochranné známce se dopouští žalovaný či třetí osoba, jež si dle smlouvy zhotovení informačního systému objednala. Dle jeho názoru takto přiznaná ochrana k ochranné známce by před samotným rozhodnutím ve věci bránila žalovanému splnit řádně uzavřenou smlouvu, čímž by se jednalo o rozhodnutí faktické. Připojenou smlouvou žalovaný dokládá, že je povinen zhotovit informační systém, přičemž nesplněním smlouvy mu hrozí značná újma. Má zato, že nařízené předběžné opatření mu může způsobit značné a nepřiměřeně tvrdé následky. Navrhuje, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že návrh na nařízení předběžného opatření v celém rozsahu zamítne.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 206, § 212 a § 212a o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.

Odvolací soud má zato, že jednáním žalovaného mu vzniká újma na firmě, dobrém jméně, právu k ochranné známce a žalovaný se dopouští nekalosoutěžního jednání v několika skutcích. Jednáním žalovaného je porušováno ust. § 12 ObchZ, ust. § 14 zákona o ochranných známkách a ust. o hospodářské soutěži. Tvrdí, že doména www.x+y+z.cz nezobrazuje žádné informace, přičemž tento stav může navozovat domněnku v neznalém uživateli internetu, hledajícímu informace o žalobci, že aktivity žalobce jsou zastaveny, či neúspěšné. Naléhavost vydání předběžného opatření je dána tím, že doménu lze jednoduše převést v okamžiku, kdy by se žalovaný dozvěděl o žalobě na spřízněný subjekt a libovolně dále. Má zato, že je dána a plně zdůvodněna zákonem žádaná potřeba prozatímně upravit poměry účastníků.

Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro vydání předběžného opatření podle ust. § 74 a následujícího o.s.ř., přičemž nelze dovodit, že by příkaz obsažený v předběžném opatření byl nepřiměřeným zásahem do práv žalovaného. Stejně tak nelze přisvědčit odvolateli, že nejsou splněny podmínky pro nařízení předběžného opatření, jelikož žalobce dlouhodobě trpěl tvrzený zásah žalovaného do svých práv. Žalobce osvědčil, že již dopisem z 8.3.2002 protestoval u žalovaného proti užívání domény, kterou má žalovaný registrovanou od 21.1.2002. Žalobce osvědčil i následná jednání, která mezi účastníky v průběhu roku 2002 probíhala a teprve po vyčerpání všech pokusů o mimosoudní vyřízení věci, podal návrh na nařízení nyní projednávaného předběžného opatření, a to již 2.6.2003. Tato situace vylučuje argument žalovaného o tom, že žalobce daný stav dlouhodobě trpěl, a není tak třeba zatímní úpravy poměrů. Zcela nedůvodná je i odvolací námitka žalovaného, že samotné nařízení předběžného opatření by se mělo řídit úpravou uvedenou v ust. § 102 o.s.ř., protože podmínky pro nařízení předběžného opatření ve stádiu po zahájení řízení jsou zásadně totožné s podmínkami, které zákon stanoví pro nařízení předběžného opatření před zahájením řízení. Žalobce osvědčil právo ke znění své obchodní firmy obsahující slovo "X+Y+Z", dále osvědčil, že je vlastníkem několika různých typů ochranných známek obsahujících v různých variantách slovo "X+Y+Z" a rovněž tak osvědčil, že žalovaný je od 21.1.2002 registrovaným majitelem registrace domény www.x+y+z.cz. Žalobce tedy osvědčil, že mu svědčí časová priorita k užívání označení "X+Y+Z", tedy, že jeho práva jsou časově starší než právo žalovaného k registrované doméně. Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně dospěl k závěru, že jednání žalovaného, který pro sebe zaregistroval doménu www.x+y+z.cz může být hodnoceno v řízení ve věci samé jako neoprávněný zásah do práv žalobce, k jeho obchodní firmě a ochranným známkám, přičemž toto jednání žalovaného může žalobci způsobovat tvrzenou újmu spočívající v možnosti dezorientace zákazníků z nefunkční domény a z toho plynoucí pokračující poškození firmy, dobrého jména apod. Je proto na místě zamezit žalovanému do rozhodnutí ve věci samé, aby jakkoliv disponoval s právy plynoucími z registrace doménového jména www.x+y+z.cz s tím, aby současně na adresu kam je doména směřována umístil informativní text v tom směru, že o doménu je veden spor u Krajského soudu v Brně.

Z uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil podle ust. § 219 o.s.ř.

Soudní rozhodnutí 52

PŘEDBĚŽNÉ OPATŘENÍ

Městský soud v Praze rozhodl dne 14.9.2004 v právní věci žalobce U. proti žalovanému: 1. P. Š., žalovanému 2. CZ.NIC a žalovaným 3. až 19. (registrátoři) o návrhu na předběžné opatření takto:

Návrh na předběžné opatření, jímž by byla žalovanému č. 1 uložena povinnost zdržet se užívání doménových jmen "x+y+z.cz", "t+u+v.cz", a "q+r+s.cz" se zamítá.

Žalovanému č. 1 se ukládá povinnost zdržet se nakládání s doménovými jmény "x+y+z.cz", "t+u+v.cz", a "q+r+s.cz" jakýmkoliv způsobem.

Žalovanému č. 2 se ukládá povinnost neumožnit převedení doménových jmen "x+y+z.cz", "t+u+v.cz", a "q+r+s.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce.

Návrh na předběžné opatření, jímž by soud uložil žalovanému č. 3 až č. 19 povinnost neumožnit převedení doménových jmen "x+y+z.cz", "t+u+v.cz", a "q+r+s.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce se zamítá.

Soud ukládá žalobci ve lhůtě 14 dnů podat žalobu ve věci samé.

Žalobce je povinen zaplatit státu na účet zdejšího soudu náhradu soudního poplatku ve výši 500,- Kč do 3 dnů od právní moci rozhodnutí.

Návrhem se žalobce domáhá vydání předběžného opatření, jímž by soud zakázal žalovanému č. 1 zdržet se užívání doménových jmen "x+y+z.cz", "t+u+v.cz", a "q+r+s.cz" a nakládání s těmito doménovými jmény. Současně žalobce požaduje, aby soud uložil 18 registrátorům povinnost zdržet se provádění změn v registraci doménových jmen "x+y+z.cz", "t+u+v.cz", a "q+r+s.cz".

Dle svého tvrzení je žalobce vlastníkem kombinované ochranné známky X+Y+Z zapsané u ÚPV pod číslem zápisu 123456. Žalobce užívá slovní a kombinované ochranné známky X+Y+Z č. zápisu 654321 na základě nevýlučné licenční smlouvy zapsané do rejstříku ochranných známek s účinností 26.11.2001. Ochrannou známku "X+Y+Z" zapsanou pod číslem zápisu 234567, ochrannou známku "Q+R+S" zapsanou pod číslem zápisu 345678, 456789, 567891 a ochrannou známku "T+U+V" zapsanou pod číslem zápisu 678912 a 789123 užívá žalobce na základě licenční smlouvy uzavřené s mateřskou společností žalobce U. N.V. dne 15.5.2001, zapsané do rejstříku ochranných známek dne 15.4.2002.

Žalobce si chtěl zaregistrovat doménová jména, "x+y+z.cz", "t+u+v.cz", a "q+r+s.cz" a zjistil, že doménová jména má registrovaný žalovaný č. 1.

Žalobce zaslal žalovanému č. 1 dne 19.7.2004 dopis s nabídkou mimosoudního vyřešení sporu. Žalovaný č. 1 v odpovědi uvedl, že požaduje za doménová jména 100.000,- Kč a 200.000,- Kč. Pokud žalobce nebude návrh akceptovat, odprodá doménová jména jinému subjektu.

Žalobci je způsobena škoda tím, že je ohrožen na možnostech při propagaci na internetu.

Žalobce žádá vydání předběžného opatření, protože převedením doménových jmen na jiný subjekt by byl ohrožen výkon soudního rozhodnutí.

Dle § 74 o.s.ř. může soud před zahájením řízení nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen.

Předpokladem je, že žalobce osvědčí skutkové okolnosti, které odůvodňují navrhované opatření a naléhavost potřeby zatímní úpravy.

Žalobce osvědčil, že je držitelem licence k ochranné známce "X+Y+Z", "T+U+V" a "Q+R+S" zapsaných u Úřadu průmyslového vlastnictví (potvrzení Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17.4.2002, 26.11.2001 a 23.7.2001).

Žalobce osvědčil souhlas vlastníka ochranných známek k podání návrhu na zahájení řízení ve věcech porušení práv z ochranné známky nabyvatelem licence (souhlas společnosti U.N.V. ze dne 16.8.2004, 8.8.2004, 10.8.2004).

Žalobce dále v řízení osvědčil, že žalovaný č. 1 je majitelem domény "x+y+z.cz", s datem registrace od 7.12.2000, domény "t+u+v.cz" s datem registrace od 7.12.2000, domény "q+r+s.cz" s datem registrace od 7.12.2000 (výpisy z internetu).

Žalobce dále osvědčil, že žalovaný č.1 v odpovědi na návrh žalobce na odprodej internetových domén uvedl, že požaduje za doménu "x+y+z.cz" 100.000,- Kč a za doménu "q+r+s.cz" a "t+u+v.cz" 200.000,- Kč. V případě, že návrh nebude akceptován, odprodá doménu jiným zájemcům (internetová zpráva ze dne 26.7.2004).

Soud má osvědčenu zaměnitelnost doménových jmen s ochrannými známkami žalobce a spekulativní záměry žalovaného č. 1 při registraci doménových jmen. Soud shledal předpoklad pro vydání předběžného opatření z důvodu ohrožení soudního rozhodnutí převedením domén ze současného majitele na třetí osobu. Soud tudíž vyhověl návrhu v části nároku uvedeném v části druhého výroku rozhodnutí. Současně soud uložil žalovanému č. 2 jako národnímu správci domény nejvyšší úrovně "cz" povinnost zdržet se provádění změn v registraci doménových jmen.

Návrh na předběžné opatření byl zamítnut v rozsahu uvedeném v I. části výroku rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalovaný č. 1 registroval předmětné domény v roce 2000, neshledal soud naléhavost potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků předběžným opatřením a návrhu v této části nevyhověl.

Návrh byl zamítnut i v části nároku na povinnost zdržet se provádění změn v registraci, která by byla uložena všem registrátorům působícím na trhu v České republice, protože tento návrh neshledal důvodným. Příslušný registrátor se po uzavření smlouvy s uživatelem obrátí na národního registrátora, který provede změny registrace. Soud tudíž neshledal pasivní legitimaci žalovaných č. 3 až 19.

Soud uložil žalobci dle § 4 odst. 1 písm. f) zák. č. 549/1991 Sb. v platném znění zaplatit soudní poplatek.

Soudní rozhodnutí 53

PŘEDBĚŽNÉ OPATŘENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl dne 22.9.2004 v právní věci žalobce R. proti žalovanému I. a třetí osobě CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

Žalovanému se zakazuje, aby jakkoliv disponoval s právy plynoucími z registrace doménového jména "www.x++y+z.cz", tedy zejména, aby doménovou registraci převedl, prodal, postoupil, zatížil jinými právy či zrušil, vyjma převodu na žalobce.

Třetí osobě CZ.NIC z.s.p.o. se přikazuje, aby nejpozději do 24 hodin od doručení předběžného opatření učinila veškeré opatření zabraňující jakékoli manipulaci s doménou "www.x++y+z.cz", a to zejména převodu na jinou osobu než na žalobce, zrušení domény či jiné možné zásahy.

Návrh, aby žalovanému bylo přikázáno, aby na adresu, kam je nyní doména směrována, umístil na své náklady text o velikosti písma 25 bodů dle běžné počítačové sazby v modré barvě na bílém podkladě v rámečku o velikosti 500 x 300 obrazkovkových bodů s umístěním od levého horního rohu ve znění "O tuto doménu je veden soudní spor u Krajského soudu v Plzni". Tento text bude jediným grafickým prvkem na jakékoli adrese, kam se lze dostat zadáním adresy "www.x+y+z.cz" v běžném internetovém prohlížeči a aby bylo přikázáno třetí osobě, aby způsobem v registru doménových jmen obvyklým vyznačila, že o uvedenou doménu je veden soudní spor u Krajského soudu v Plzni a doména je blokována, se zamítá.

Žalobci se ukládá, aby ve lhůtě dvou měsíců od vydání tohoto předběžného opatření podal soudu žalobu na ochranu nekalosoutěžního jednání.

Žalobce podal návrh na vydání výše uvedeného předběžného opatření. Žalobu odůvodnil tím, že žalobce i žalovaný jsou řádně zapsanými a existujícími obchodními společnostmi, oba se zabývají obchodováním s pneumatikami, koly a disky. Žalovaný je konkurentem a soutěžitelem žalobce, jak na území České republiky, tak ve Spolkové republice Německo. Třetí osoba je existujícím zájmovým sdružením právnických osob, které zajišťují jako jediné registraci, evidenci a rušení doménových jmen v České republice a disponuje veškerými prostředky k zamezení dispozice s doménou. Je jediným registrátorem a jediným místem, kde je kompletně celý soubor doménových jmen v České republice přístupný. Efektivnímu zamezení manipulace s doménou je třeba, aby třetí osoba byla účastníkem řízení o vydání předběžného opatření. V žalobě dále žalobce uvedl, že žalovaný je registrovaným majitelem registrace domény "www.x++y+z.cz" od 10.1.2002. Zároveň má registrovanou doménu "www.a+b+c.cz", kde jsou registrovaným majitelem domény "www.x++y+z.cz" a "www.t+u+v.cz". Svá tvrzení žalobce doložil výpisy z obchodního rejstříku obou účastníků i třetí osoby, výtiskem obsahu internetových stran žalovaného, elektronickým výpisem z evidence doménových jmen pro různé adresy účastníků. Žalobce má za to, že současný stav, kdy na adrese "www.x++y+z.cz" a "www.a+b+c.cz" jsou umístěny identické webové stránky žalovaného, může v potencionálním zákazníkovi, jakož i v jakémkoli spotřebiteli, navozovat neoprávněnou a klamnou domněnku, že žalovaný je určitým způsobem obchodně spojen se žalobcem nebo že žalobce a žalovaný jsou dokonce jeden subjekt. Ve skutečnosti mezi účastníky je veden ostrý konkurenční boj. Žalobce je přesvědčen, že jednáním žalovaného, že má registrovanou doménu "www.x++y+z.cz", kde prezentuje výrobky, vzniká žalobci újma na dobrém jméně. Má v úmyslu podat žalobu ve věci protiprávního jednání žalovaného odporujícího ustanovení o hospodářské soutěži. Je totiž přesvědčen, že žalobce svým jednáním naplnil skutkovou podstatu ustanovení § 44 odst. 1 ObchZ, § 47 písm. a) ObchZ, v platném znění. Je přesvědčen, že je dána naléhavost pro nařízení jakoukoli jinou doménu lze snadno převést v okamžiku, kdy by se žalovaný dověděl o žalobě na spřízněný subjekt a libovolně dále na další subjekty. Žalobce má za to, že výše uvedeným je dána i plně zdůvodněna zákonem žádaná potřeba prozatímně upravit poměry účastníků. Nejde o nic jiného než o nutnost dočasné úpravy vztahů, o zajištění budoucího výkonu práva v případě úspěchu žalobce ve sporu a o naléhavost danou rychlostí možnosti převodu domény, kde je pro vydání předběžného opatření rozhodující sama objektivní možnost.

Podle ust. § 74 odst. 1 o.s.ř. před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Předběžné opatření nařídí předseda senátu na návrh. Účastníci nemusí být vyslechnuti. Pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vyhlášení usnesení soudu prvního stupně - § 75 o.s.ř. Podle § 76 odst. 1 písm. f) o.s.ř. může předběžným opatřením soud účastníku uložit zejména, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel. V souladu s odst. 2 citovaného § předběžným opatřením lze uložit povinnost někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li to na něm spravedlivě žádat. Podle odst. 3 citovaného § předseda senátu při nařízení předběžného opatření uloží navrhovateli, aby ve lhůtě, kterou mu určí, podal soudu návrh na zahájení řízení ve věci samé. K rozhodnutí o

předběžném opatření může soud přistoupit i pokud není nárok spolehlivě prokázán, ale rozhodné skutečnosti jsou alespoň osvědčeny. Potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků musí být naléhavá. Naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků je dána tehdy, když nenařízením předběžného opatření by vznikl prostor k tomu, aby byl učiněn takový právní úkon, jež by tvořil, buď nevratný právní stav nebo by vedl ke ztížení právního postavení žalobce.

V posuzovaném případě žalobce řádně osvědčil, že žalobce i žalovaný jsou soutěžiteli jak ve Spolkové republice Německo tak na území České republiky. Řádně osvědčil, že jsou registrovanými majiteli výše uvedených domén. Vzhledem k tomu, že žalobce má za to, že tím, že žalovaný má registrovánu doménu "www.x++y+z.cz", mu vzniká újma na dobrém jméně a žalovaný svým jednáním naplňuje skutkovou podstatu řady nekalosoutěžních jednání podle platného obchodního zákoníka, hodlá v nejbližší době podat nekalosoutěžní žalobu. V tomto řízení by se řešilo, zda žaloba je oprávněná a zda by se žalovaný měl zdržet nekalosoutěžních jednání, jak bude žalobce požadovat. To však předpokládá důkazní řízení, které bude prováděno u koncentrovaného jednání u soudu. Žalobce řádně osvědčil, že žalovaný má registrovány výše uvedené domény a co na nich prezentuje, osvědčil, že obdobné domény s prezentací výrobků má řádně zaregistrovány i žalobce, který v současné době proniká na trh v České republice. Podle názoru soudu s ohledem na to, že bude probíhat mezi účastníky nekalosoutěžní spor, vidí soud potřebu prozatímní úpravy poměrů mezi účastníky jako naléhavou v tom směru, jak žalobce navrhuje, to je aby zatím bylo žalovanému zakázáno, aby jakkoli disponoval s právy plynoucími z registrace doménového jména "www.x++y+z.cz", tedy zejména, aby doménovou registraci převedl, prodal, postoupil, zatížil jinými právy či zrušil vyjma převodu na žalobce. Tato doména i prezentace výrobků na ně má nepochybně vztah ke sporu, který bude mezi účastníky řízení o nekalosoutěžním jednání. Je proto třeba, aby do doby vyřešení sporu žalovaný s touto doménou nedisponoval, neboť by potom podání nekalosoutěžní žaloby a spor vedený byl v podstatě bezpředmětný. To, že soud zakáže žalovanému disponovat s právy plynoucími z registrace výše uvedeného doménového jména, nemůže nijak ohrozit žalovaného na jeho dalších aktivitách, ale hrozí zde reálné nebezpečí, že kdyby s doménou žalovaný nějakým způsobem disponoval, že by vznikl nenávratný právní stav, který by ohrozil postavení žalobce. Proto soud návrhu na nařízení předběžného opatření v bodě I. žalobci vyhověl a předběžné opatření v tomto rozsahu nařídil. Zároveň třetí osobě CZ.NIC přikázal, aby učinila veškerá vhodná opatření zabraňující jakoukoliv manipulaci s výše uvedenou doménou, a to v souladu s ust. § 76 odst. 2 o.s.ř. Tato třetí osoba sice není účastníkem řízení, ale lze jí uložit výše uvedenou povinnost, aby vůbec blokace domény měla smysl a byla účinná. Lze tedy na ni spravedlivě žádat, aby tam uložené úkoly splnila. Proto i v souladu s výše uvedeným ustanovením o.s.ř. neshledal potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků a naléhavost řešení v tom, aby žalovanému bylo přikázáno, aby na adresu, kam je nyní doména směrována, umístil na své náklady text o tom, že je veden soudní spor o doménu u Krajského soudu v Plzni. V daném okamžiku není tedy soudem spatřována naléhavost řešení v tomto směru, proto v tomto rozsahu byl návrh vůči žalovanému i vůči třetí osobě zamítnut.

Soudní rozhodnutí 54

Městský soud v Praze rozhodl dne 20.9.2004 v právní věci žalobce E. proti žalovanému: 1. P. Š., žalovanému 2. CZ.NIC a žalovaným 3. až 19. (registrátoři) o návrhu na předběžné opatření takto:

I. Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz", včetně nakládání s ním jakýmkoliv způsobem.

Žalovaný č. 7 je povinen zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoli jinou osobu s výjimkou žalobce samého.

Ohledně návrhu žalobce na uložení povinnosti žalovanému č. 2 až 6 a č. 8 až 19 zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce samého se návrh zamítá.

Žalobce je povinen zaplatit soudní poplatek z návrhu na nařízení předběžného opatření ve výši Kč 9.500,- na účet Městského soudu v Praze do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalobci se ukládá ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto rozhodnutí podat návrh ve věci samé.

Žalobce je podnikatelem podnikajícím v oblasti vydavatelské činnosti, koupě zboží za účelem dalšího prodeje a prodej, nakladatelství atd., podnikajícím od 10.9.1994 a vlastnícím ochrannou známku "X+Y+Z" zapsanou Úřadem průmyslového vlastnictví pod číslem známky 123456 a číslem spisové značky 111222 ze dne 3.5.1995. Předmětná známka je zapsána v třídě výrobků a služeb č. 35, 36, 39, 42 a je využívána pro název časopisu "X+Y+Z" vydávaný žalobcem.

Žalovaný č. 1 spekulativně zaregistroval pro sebe doménu s názvem "X+Y+Z" jako doménu 2. stupně v národní doméně "cz" a zamezil tak žalobci pro sebe zaregistrovat si tuto stejnojmennou doménu a omezil jej v užívání ochranné známky.

Žalovaní č. 2. - 19. jsou registrátory doménových jmen a žalobce z obavy, že žalovaný č. 1 po učiněném zákazu soudem jednomu z registrátorů by si předmětnou doménu zaregistroval u jiného z nich, domáhá se proto předmětného zákazu vůči všem existujícím registrátorům doménových jmen.

Podle ust. § 74 a násl. o.s.ř. za předpokladu, že byly splněny podmínky citovaného ustanovení, lze soudem nařídit předběžné opatření za účelem zatímní úpravy poměrů účastníků. Žalobce v dané věci osvědčil výpisem z databáze ochranných známek vedené Úřadem průmyslového vlastnictví ČR, že je vlastníkem ochranné známky slovní s názvem "X+Y+Z" zapsané pod číslem 123456 s právem přednosti k 1.12.1993, je vydavatelem stejnojmenného časopisu "X+Y+Z" a dochází k zásahům do jeho práv registrací domény "x+y+z.cz" žalovaným č. 1 od 11.10.2003 dle výpisu z databáze CZ.NIC. Protože podle § 8 zák. č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách má vlastník ochranné známky výlučné právo k jejímu užití a soud má za dostatečně osvědčený zásah do těchto práv žalovaným č. 1, bylo soudem vůči tomuto žalovanému bez dalšího vyhověno.

Co se týče požadavku na uložení povinnosti uvedeným registrátorům, bylo vycházeno z předmětného návrhu, v jehož skutkových tvrzeních soud postrádá označení, u kterého z uvedených registrátorů je doména registrována, byť se žalobce domáhá z opatrnosti uložení povinnosti vůči všem existujícím registrátorům.

Vycházeno dále ze znění zamýšleného žalobního petitu, podle něhož by v rozhodnutí ve věci samé mělo být rozhodnuto pouze proti žalovanému č. 7, pak soud vůči zbývajícím žalovaným registrátorům neshledal podmínky k vydání předmětného předběžného opatření splněnými, nechystá-li se žalobce vůči nim žalobu podat. Proto vůči nim byl návrh zamítnut.

Podle ust. § 4 odst. 1 písm. f) zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích v platném znění byla žalobci uložena povinnost k úhradě soudního poplatku z předmětného návrhu podle položky 3 Sazebníku poplatků ve výši Kč 500,- vyměřeného samostatně z každého požadavku vůči 19ti žalovaným.

Uložená povinnost k podání žaloby se řídí ust. § 76 odst. 3 o.s.ř.

Soudní rozhodnutí 55

Městský soud v Praze rozhodl dne 4.10.2004 v právní věci žalobce E. proti žalovanému: 1. I. a žalovanému 2. CZ.NIC o ochranu před nekalou soutěží takto:

Návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by soud uložil žalovanému č. 1 povinnost zdržet se užívání jakýmkoliv způsobem a žalovanému č. 2 povinnost zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce se zamítá.

Žalobci se ukládá, aby ve lhůtě do 3 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za návrh na nařízení předběžného opatření, který podle položky 3 sazebníku soudních poplatků činí 500,- Kč, a to buď v kolcích, nebo na účet soudu vedený u ČNB Praha.

Žalobce se žalobou ve věci samé domáhá z titulu ochrany před jednáním nekalé soutěže uložení povinnosti žalovanému č. 1 zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" a odstranit závadný stav formou převodu registrace tohoto doménového jména na žalobce a žalovanému č. 2 povinnost znemožnit užívání doménového jména jakoukoliv osobou kromě žalobce, včetně jakékoliv manipulace s údaji v databázích vztahujících se k registraci doménových jmen, jakož i zamezit převedení doménového jména na jakoukoliv jinou osobu vyjma žalobce a povinnost převést registraci doménového jména "x+y+z.cz" na žalobce. Nekalosoutěžní jednání žalovaného č. 1 spatřuje žalobce v užívání doménového jména "x+y+z.cz" shodného s ochrannou známkou žalobce. Podáním doručeným soudu dne 29.9.2004 navrhl žalobce nařízení předběžného opatření, kterým by soud uložil žalovaným v bodě I. výroku tohoto usnesení specifikované povinnosti. Na odůvodnění návrhu s odkazem na odůvodnění žaloby samé uvedl, že se rešerší na internetu dozvěděl, že žalovaný č. 1 má registrováno více doménových jmen shodných s ochrannými známkami nebo obchodními firmami jiných subjektů, která jsou velmi atraktivní právě kvůli tomu, že se shodují se světově proslulými ochrannými známkami. Tato doménová jména nabízí k registraci za cenu několikrát vyšší, což je jeho podnikatelským záměrem. Z jiných obdobných soudních sporů je podle žalobce zvykem, že žalovaný v době před vydáním rozsudku nebo před nabytím právní moci rozsudku převede doménu na jiný subjekt a tím znemožní pokračování sporu. Protože rozhodnutí v této věci může být vydáno i za několik let, je možné, že nebude zajištěno nenakládání s doménou do vydání pravomocného rozhodnutí a budou tak dále porušována práva žalobce. Proto i žalovanému č. 2 má být uložena taková povinnost, která by znemožňovala převod doménového jména "x+y+z.cz" do doby pravomocného rozhodnutí. Užití doménového jména žalovaným č. 1 způsobuje žalobci trvalou a stále se zvyšující újmu. Žalobce má za to, že jsou dány předpoklady pro nařízení předběžného opatření před podáním žaloby podle ust. § 74 o.s.ř., když je třeba zatímně upravit poměry účastníků a je obava z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí.

Jedním z předpokladů nařízení předběžného opatření je nezbytnost zatímní úpravy poměrů účastníků předběžným opatřením. Žalobce své poněkud zmatečné odůvodnění návrhu, jímž se domáhá nařízení předběžného opatření před podáním žaloby (když žaloba byla podána již 10.3.2003), opírá o odůvodnění žaloby ve věci samé. V něm tvrdí, že má ochranné známky zaregistrovány s právem přednosti od 30.11.1993, resp. 1.12.1993. Žalovaný č. 1 má doménové jméno zaregistrováno od 6.2.2000. O tom, že se žalovaný č. 1 nehodlá doménového jména vzdát, se dozvěděl již 17.8.2001. Návrh na předběžné opatření byl podán 29.9.2004. Stav poměrů účastníků v době, kdy soud rozhoduje o předběžném opatření, je pouze pokračováním stavu, který zde byl nejpozději již v srpnu roku 2001. Jestliže tedy žalobce dlouhodobě strpěl jím tvrzený zásah žalovaného č. 1 do svých práv, nelze nyní dovozovat nebezpečí z prodlení a není tu podmínka nezbytnosti zatímní úpravy poměrů účastníků předběžným opatřením.

S ohledem na shora uvedené soud návrh na nařízení předběžného opatření v celém rozsahu zamítl.

O povinnosti zaplatit soudní poplatek soud rozhodl v souladu s ust. § 4 odst. 1 písm. f) zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění.

O nákladech řízení soud rozhodne v souladu s ust. § 145 o.s.ř. v konečném rozhodnutí ve věci samé.

Soudní rozhodnutí 56

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 9.9.2004 v právní věci žalobce E. proti žalované 1. V. P. a žalovanému 2. CZ.NIC o ochranu před nekalou soutěží, k odvolání žalované č. 1 proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22.7.2003 takto:

Usnesení soudu prvního stupně se v napadeném výroku I.1. mění tak, že návrh na nařízení předběžného opatření, aby žalované č. 1 bylo uloženo zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz", se zamítá.

Shora uvedeným usnesením soud 1. stupně vyhověl zčásti návrhu žalobce na nařízení předběžného opatření a uložil žalované č. 1 povinnost zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" (výrok I.1), žalovanému č. 2 pak povinnost zamezit převodu doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoli jinou osobu kromě žalobce (výrok I.2). Ohledně požadavku, aby žalovanému č. 2 bylo uloženo znemožnit užívání doménového jména "x+y+z.cz" jakoukoli osobou, kromě žalobce samotného, včetně jakékoli manipulace s údaji nacházejícími se v databázích vztahujících se k registraci těchto doménových jmen, soud 1. stupně návrh na nařízení předběžného opatření odmítl.

Soud 1. stupně vycházel z návrhu na nařízení předběžného opatření podaného zároveň se žalobou ve věci samé na ochranu proti nekalé soutěži a neoprávněnému zásahu do práv k ochranné známce. Žalobce uvedl, že v rámci své podnikatelské činnosti vydává časopis s názvem "X+Y+Z" a je rovněž majitelem ochranné známky kombinované ve znění "X+Y+Z" zapsané pod č. 123456 12. července 1994 s právem přednosti od 11. listopadu 1993 ve třídách 16 - tiskoviny všeho druhu a 41 - nakladatelská a vydavatelská činnosti, zejména vydávání odborných, vzdělávacích a zábavných zpráv a publikací, vydávání statistických zpráv, informací, distribuce tiskovin a zprostředkovatelská činnost v oblasti vydávání a distribuce tiskovin. Žalobce vydává shora uvedený časopis od roku 2000 a s rozvojem internetu chtěl v souvislosti se svým podnikáním využít i tohoto média. Žalovaná č. 1, která je v současné době držitelkou domény "x+y+z.cz" získala tuto v roce 2001 převodem od společnosti S. poté, co žalobce proti této společnosti podal žalobu na převod doménového jména. Třebaže má žalobce k dispozici pravomocný rozsudek v této věci, je mu v důsledku převodu domény na žalovanou č. 1 znemožněno předmětnou doménu užívat. Žalovaná č. 1 se tedy dle žalobce podílí na manipulacích s doménou směřujících k tomu, aby ji žalobce nemohl užívat. Žalobce uvedl, že se pokusil vyřešit spor mimosoudně, na svůj dopis z 1. července 2003 adresovaný žalované č. 1 však neobdržel žádnou odpověď. Protože užívání doménového jména žalovanou č. 1 působí žalobci trvalou a stále se zvyšující újmu spočívající v tom, že zákazníci mající zájem o jeho zboží či služby, se, pokud zvolí v internetu označení shodnou s ochrannou známkou žalobce, dostanou na webové stránky jiného subjektu -žalované č. 1, má žalobce za to, že jsou splněny podmínky pro to, aby žalované č. 1 bylo dočasně - do rozhodnutí ve věci samé - uloženo zdržet se užívání domény "x+y+z.cz". Žalovaný č. 2 pak přes výzvy žalobce nezabránil manipulaci s touto doménou, a proto se žalobce domáhá i proti němu, jakožto registrátorovi doménových jmen, uložení povinností specifikovaných v návrhu.

Soud 1. stupně z návrhu a přiložených listin vzal za osvědčené, že žalobce je majitelem ochranné známky kombinované ve znění "X+Y+Z", a že držitelem domény 2. stupně "x+y+z" pod doménou nejvyššího stupně ".cz" je žalovaná č. 1. Proto považoval za osvědčené, že znění ochranné známky žalobce je obsaženo v doméně, jejímž držitelem je žalovaná č. 1, a že žalobce má právo na ochranu podle ust. § 6 zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách a může se tedy u soudu domáhat zákazu užívat tuto ochrannou známku. Takto může postupovat i cestou předběžného opatření. Proto soud 1. stupně vůči žalované č. 1 shledal návrh na nařízení předběžného opatření opodstatněným a vyhověl mu. Pokud jde o žalovaného č. 2, ten je podle soudu 1. stupně sdružením provádějícím registrace doménových jmen, a tedy uložení povinnosti zákazu převést předmětnou doménu na třetí osobu s výjimkou žalobce je opodstatněno. Proto v tomto rozsahu návrhu na nařízení předběžného opatření vůči žalovanému č. 2 vyhověl. Ve zbývající části, tedy pokud jde o uložení

povinností znemožnit užívání doménového jména "x+y+z.cz" jakoukoli osobou kromě žalobce, včetně jakékoli manipulace s údaji nacházejícími se v databázích vztahujících se k registraci této domény, návrh odmítl pro jeho neurčitost a nesrozumitelnost podle ust. § 75a odst. 1 o.s.ř.

Proti výroku I.1 tohoto usnesení se včas odvolala žalovaná č. 1. Soudu 1. stupně vytkla, že zde nebyly předpoklady k nařízení předběžného opatření směřujícího vůči ní. Žalovaná č. 1 uvedla, že doména "x+y+z.cz" byla zaregistrována v roce 1998 společnosti S. řádně a v souladu s pravidly CZ.NIC, a to po prověření, že jediná tehdy platná ochranná známka "X+Y+Z" byla registrována pro časopis. Pod doménovým jménem bylo plánováno spuštění galerie fotografií a diskusního serveru pro dívky. V roce 2001 byla doména dočasně převedena na žalovanou č. 1, zejména pro usnadnění technického nakládání s touto doménou z důvodu výstavby internetové prezentace (do současné doby nebyla žádná prezentace spuštěna). Žalovaná č. 1 uvedla, že nikdy neměla v úmyslu spustit prezentaci, která by jakkoli narušovala práva žalobce - tedy časopis. Doména "x+y+z.cz" byla podle žalované č. 1 zaregistrována v dobré víře jako slovo obecného významu, pod kterým je chápána mladá osoba ženského pohlaví, s úmyslem zprovoznění software s prezentací fotografií dívek a žen. Žalovaná č. 1 je dočasným držitelem domény a neměla v úmyslu s doménou spekulativně nakládat, jak tvrdí žalobce. Podle ní také nemůže docházet ke klamání nebo lákání zákazníků, protože informace o časopise X+Y+Z mohl žalobce zveřejnit na webových stránkách své společnosti, jak je běžnou praxí na internetu. Žalovaná č. 1 dále vyjádřila nesouhlas s tvrzením žalobce, že na jeho výzvu ke smírnému vyřešení sporu nereagovala. Uvedla, že na jeho výzvu odpověděla prostřednictvím kolegy elektronicky. Žalovaná č. 1 dále namítla, že pouhá registrace domény, jejíž název se shoduje s ochrannou známkou, nemusí být nekalosoutěžním jednáním. Její předmět podnikání se ostatně ani neshoduje s předmětem podnikání žalobce. Žalovaná č. 1 namítla, že se nedopustila nekalé soutěže a ani neporušila práva žalobce k ochranné známce "X+Y+Z", když toto označení není užíváno v současné době vůbec, a tedy ani pro výrobky a služby, pro které je ochranná známka žalobce zapsána. Vzhledem k tomu, že užívání internetu je v ČR obecně známé od roku 1996 a žalobce měl svou ochrannou známku zapsanou od roku 1994, měl dostatek času k registraci domény "x+y+z.cz", toto ovšem neučinil.

Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu 1. stupně v napadeném rozsahu podle ust. § 212 a násl. o.s.ř. aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné, nikoli však ze všech v něm uvedených důvodů.

Soud 1. stupně dospěl k závěru, že podmínky pro nařízení předběžného opatření vůči žalované č. 1 jsou splněny proto, že žalobce je vlastníkem ochranné známky kombinované ve znění "X+Y+Z" a že žalovaná č. 1 je držitelkou domény "x+y+z.cz". Přitom konstatoval, že nepovažuje za osvědčené žalobcovo tvrzení o obsahu webové stránky www.x+y+z.cz, neboť předložená fotokopie takovéto údaje neobsahuje. Se závěrem soudu 1. stupně, že shora uvedené dvě listiny postačují k nařízení předběžného opatření se však odvolací soud bez dalšího neztotožňuje. Má-li být návrh na nařízení předběžného opatření úspěšný, je třeba, aby ten, kdo se nařízení předběžného opatření domáhá, osvědčil, že je zde naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků (má-li být předběžné opatření nařízené za tímto účelem, a tak tomu v předmětné věci je), a dále aby osvědčil alespoň v míře potřebné pro předběžné opatření nárok sám do té míry, aby bylo možno předběžné opatření nařídit. V řízení před soudem 1. stupně bylo zřejmé, že pod doménou "x+y+z.cz" nefunguje žádná webová prezentace (byť webová prezentace není jedinou funkcí domény), a že žalovaná č. 1 uvedenou doménu pouze drží. Nebylo také zjištěno, že by zmíněná doména sloužila k tomu, že pokud někdo zvolí adresu www.x+y+z.cz, bude kamkoli přesměrován. Odvolací soud má proto za to, že za této situace nebyl nárok žalobce natolik osvědčen, aby bylo možno předmětné předběžné opatření nařídit. Samotnou skutečnost, že žalovaná č. 1 je držitelkou domény shodné s ochrannou známkou žalobce, nelze za situace, kdy tato doména není užívána způsobem seznatelným běžnému návštěvníkovi internetové sítě, považovat za zásah do práv žalobce k ochranné známce, která byla zapsána pro určitý okruh výrobků a služeb. Není však vyloučeno, že by k takovému zásahu mohlo dojít po vybudování prezentace zmiňované žalovanou č. 1. Ochranná známka žalobce je zapsána pro dvě třídy výrobků a služeb, a to 16 a 41 a žalobce ji má zapsánu pro časopis, který však může mít jak tištěnou, tak i virtuální podobu. Pokud by jakákoli prezentace pod doménou "x+y+z.cz" mohla navozovat dojem souvislosti s časopisem žalobce, nebo by např. byl návštěvník webové stránky přesměrován na konkurenční produkty, mohlo by být takové jednání posuzováno jako zásah do práv k ochranné známce, event. jako nekalá soutěž, bez ohledu na skutečnost, že žalovaná č. 1 podle svého živnostenského oprávnění není v přímém soutěžním vztahu se žalobcem. I mezi takovými soutěžiteli však ke střetu může dojít. Nic z toho však nebylo osvědčeno a odvolací soud proto dospěl k závěru, že za této situace nebyly splněny podmínky pro nařízení předběžného opatření vůči žalované č. 1. Odvolací soud též přihlédl ke skutečnosti, že žalovaná č. 1 nemá možnost výše uvedenou doménu převést na jakoukoli třetí osobu s výjimkou žalobce, neboť povinnost zamezit převodu této domény bylo uložena žalovanému č. 2 a v tomto rozsahu usnesení soudu 1. stupně nebylo napadeno odvoláním. Žalovaná č. 1 doménu nabyla od společnosti S. v době, kdy proti této společnosti bylo ze strany žalobce vedeno řízení o převodu domény. Převodem domény za řízení byl účel tohoto řízení zmařen. V tomto řízení však s ohledem na výše uvedené nehrozí, že by žalovaná č. 1 ještě před pravomocným skončením věci mohla doménu dále převádět. Další námitky žalované č. 1 nepovažuje odvolací soud za významné pro přezkoumání napadeného usnesení soudu 1. stupně, jimi se bude zabývat soud 1. stupně až v rámci řízení ve věci samé.

Vzhledem k tomu, že podle názoru odvolacího soudu nebyly splněny podmínky pro nařízení předběžného opatření vůči žalované č. 1, odvolací soud změnil napadený výrok I. usnesení soudu 1. stupně podle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. tak, že se návrh na nařízení předběžného opatření směřující proti žalované č. 1 zamítá.

O nákladech odvolacího řízení rozhodne soud 1. stupně v souladu s ust. § 145 o.s.ř. v souvislosti s rozhodnutím ve věci samé.

Soudní rozhodnutí 57

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 15.9.2004 v právní věci žalobce F. proti žalované 1. K. a žalovanému 2. CZ.NIC o nařízení předběžného opatření, k odvolání žalovaného č. 2 proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27.4.2004 takto:

Usnesení soudu 1. stupně se mění tak, že návrh na nařízení předběžného opatření, aby žalovanému č. 2 bylo uloženo zamezit převedení doménového jména "a+b+c.x+y+z.cz" na jakoukoli jinou osobu s výjimkou žalobce, se zamítá.

Shora uvedeným usnesením soud 1. stupně nařídil na návrh žalobce před zahájením řízení předběžné opatření, kterým uložil žalovanému č. 1 zdržet se užívání doménových jmen "a+b+c.x+y+z.cz" a "x+y+z.cz" včetně nakládání s nimi jakýmkoli způsobem, žalovanému č. 2 pak povinnost zamezit převodu doménových jmen "a+b+c.x+y+z.cz" a "x+y+z.cz" na jakoukoli jinou osobou s výjimkou žalobce, a žalobci uložil ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení podat žalobu ve věci.

Soud 1. stupně vyšel z návrhu, kterým se žalobce domáhal uložení výše uvedených povinností žalovanému č. 1 a žalovanému č. 2 s tím, že je podnikatelem v oboru zprostředkovatelské činnosti, sběratelství, vydavatelství a je majitelem ochranné známky slovní ve znění "X+Y+Z" č. 123456, s právem přednosti od 11. března 1993. Jeho obchodní firma je shodná se zněním ochranné známky. Žalovaný č. 1 podniká v obdobném oboru jako žalobce a nechal si zaregistrovat domény "x+y+z.cz" a "a+b+c.x+y+z.cz". Na svých webových stránkách poskytuje služby se zaměřením na filatelii, poštovní známky, burzy poštovních známek, apod. Žalovaný č. 2 je zájmovým sdružením právnických osob s předmětem činnosti registrace doménových jmen. Jednání žalovaného č. 1 považuje žalobce jednak za zásah do svého výlučného práva užívat ochrannou známku X+Y+Z podle ust. § 8 odst. 1 zák. č. 441/2003 Sb., o ochranných

známkách, a jednak za nekalosoutěžní jednání podle ust. § 44 a násl. ObchZ, konkrétně pak vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti. Dále pak má žalobce za to, že žalovaný č. 1 svým jednáním zasáhl do práv žalobce k obchodní firmě, to vše s cílem využít pověsti žalobce a získat pro výsledky svého podnikání prospěch, jehož by jinak nedosáhl. Žalobce uvedl, že vynaložil značné finanční prostředky na propagaci své firmy, ochranné známky i udržení svého dobrého jména, z čehož žalovaný č. 1 nepoctivě těží, znemožňuje žalobci další propagaci prostřednictvím internetu a působí mu značnou újmu v souvislosti s amatérským provedením internetových stránek pod názvem, který je v zákaznických kruzích příznačný pro žalobce. Proto se žalobce domáhá, aby žalovanému č. 1 bylo uloženo zdržet se užívání shora uvedených doménových jmen, protože je přesvědčen, že je třeba dočasně upravit poměry účastníků. Vůči žalovanému č. 2 se pak domáhá žalobce toho, aby žalovanému č. 1 bylo znemožněno domény ještě před rozhodnutím soudu převést na další osobu a zmařit tak účel řízení.

Soud 1. stupně vzal za osvědčené, že žalobce vznikl zápisem do obchodního rejstříku 21. ledna 1993, podniká v oboru zprostředkovatelské činnosti v oblasti kultury, reklamy a propagace, vydavatelství a nakladatelství a zprostředkovatelské činnosti a je majitelem slovní ochranné známky "X+Y+Z" č. 123456. Dále vzal za osvědčené, že žalovaný č. 1 vznikl zápisem do obchodního rejstříku 4. října 1994 a podniká mimo jiné v oboru produkční a zprostředkovatelské činnosti v oblasti kultury, reklamy a propagace, vydavatelství a nakladatelství, zprostředkovatelské činnosti. Žalovaný je držitelem domén "x+y+z.cz" a "a+b+c.x+y+z.cz". Jeho návrh na zápis ochranných známek slovních ve znění uvedených domén byl Úřadem průmyslového vlastnictví zamítnut a v rozkladovém řízení bylo toto rozhodnutí potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví. Žalovaný č. 2 je sdružením právnických osob s předmětem činnosti mimo jiné registrátor doménových jmen. Žalobce rovněž osvědčil, že dlouhodobě užívá ochrannou známku "X+Y+Z" jako název časopisu, který vydává, i na korespondenčních dopisnicích. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalobce a žalovaný č. 1 jsou v soutěžním vztahu, a že výše uvedené domény žalovaného č. 1 jsou způsobilé zasáhnout do práv žalobce k jeho ochranné známce. Známkové právo přitom je třeba chápat jako součást širšího práva soutěžního a tudíž je třeba užití pojmu "x+y+z" v obou doménách chápat i jako zásah proti dobrým mravům hospodářské soutěže. Je proto podle soudu prvního stupně opodstatněna zatímní úprava poměrů účastníků ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným č. 1 navrženým předběžným opatřením. Rovněž vůči žalovanému č. 2 jako registrátorovi doménových jmen, jehož postavení v řízení je odvozené a závislé na výsledku řízení vůči žalovanému č. 1 shledal soud 1. stupně návrh opodstatněný a proto mu v celém rozsahu vyhověl. Žalobci pak v souladu s ust. § 76 odst. 3 o.s.ř. uložil podat ve lhůtě jednoho měsíce žalobu ve věci samé.

Proti tomuto usnesení se včas odvolal žalovaný č. 2 v rozsahu, v jakém mu byla uložena povinnost zamezit převedení doménového jména "a+b+c.x+y+z.cz" na jakoukoli jinou osobu s výjimkou žalobce samého. Žalovaný č. 2 vytkl soudu 1. stupně, že tato povinnost je pro něj jako správce domény nejvyššího stupně "cz" fakticky nesplnitelná. Žalovaný č. 2 poukázal na skutečnost, že vede registr doménových jmen druhé úrovně nacházejících se v rámci domény "cz". Jednotlivá doménová jména jsou přitom navzájem oddělována tečkou a pořadí jednotlivých úrovní doménových jmen je dáno pořadím v sekvenci doménových jmen oddělených tečkou, a to počítané zprava. Žalovaný č. 2 jako správce domény nejvyšší úrovně je schopen ovlivňovat pouze registraci nejbližšího nižšího stupně doménových jmen, tedy registraci doménových jmen druhé úrovně (v tomto případě x+y+z). Držitel domény druhého stupně je pak oprávněn vytvářet domény třetí úrovně pod doménou druhé úrovně. Držitel doménového jména "x+y+z.cz" je oprávněn sám užívat nebo ve prospěch svůj nebo dalších osob registrovat libovolný počet doménových jmen třetí úrovně, jako např. "a+b+c.x+y+z.cz". Žalovaný č. 2 je schopen zamezit převodu doménového jména "x+y+z.cz" na jinou osobu (a v tomto rozsahu také předběžné opatření nenapadá), nemá však možnost, jak zamezit převedení doménového jména "a+b+c.x+y+z.cz". Proto navrhl, aby odvolací soud změnil usnesení soudu 1. stupně tak, že návrh na nařízení předběžného opatření v rozsahu, v jakém mu byla uložena povinnost zamezit převodu doménového jména "a+b+c.x+y+z.cz" na jakoukoli jinou osobu s výjimkou žalobce, zamítne.

Odvolací soud přezkoumal v napadeném rozsahu usnesení soudu 1. stupně podle ust. § 212 a násl. o.s.ř. aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.), a dospěl k závěru, že dovolání je důvodné. Odvolací soud má za to, že předběžným opatřením lze uložit jen takovou povinnost, jejíž splnění je z hlediska dotčeného subjektu možné. Žalovaný č. 2 jako správce domény nejvyššího stupně "cz" vede registr doménových jmen nejblíže nižšího stupně doméně "cz", tedy doménových jmen druhého stupně. To také vyplývá z Pravidel registrace doménových jmen v doméně ".cz", kde v článku 2.1.7. je "doménové jméno" definováno jako doména druhého stupně tvořená povolenou kombinací povolených znaků. Jde sice o pravidla vytvořená soukromoprávním subjektem, ale předpokladem pro registraci domény druhého stupně je jejich akceptace subjektem, který o takovou registraci požádá. Jedním ze základních požadavků je jedinečnost doménového jména, a je vyloučeno, aby byla zaregistrována dvě shodná doménová jména druhého stupně. Za situace, kdy každé doménové jméno druhého stupně, které je zaregistrováno, je jedinečné, pak je ponecháno na vůli držitele takové domény, zda vytvoří doménové jméno třetí a další úrovně, a to správce domény nejvyššího stupně již nemůže ovlivnit, ani tomu zabránit. Není-li v jeho dispozici zamezení registrace doménového jména třetí, event. další úrovně, nemá ani možnost ovlivňovat dispozici s těmito doménami. Nemůže tedy zajistit, aby doménové jméno třetí úrovně bylo převedeno na určitou osobu, ani to, aby převáděno vůbec nebylo.

Protože soud 1. stupně nevzal v úvahu rozdíl mezi doménovým jménem druhého stupně a doménovým jménem třetího stupně a žalovanému č. 2 uložil povinnost ohledně doménového jména třetího stupně, jejíž splnění je nad rámec možností žalovaného č. 2, odvolací soud v napadeném rozsahu změnil usnesení soudu prvního stupně podle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. tak, že návrh na nařízení předběžného opatření, aby žalovanému č. 2 bylo uloženo zamezit převedení doménového jména "a+b+c.x+y+z.cz" na jakoukoli třetí osobu s výjimkou žalobce, zamítl.

O nákladech odvolacího řízení bude rozhodnuto v souvislosti s rozhodnutím, kterým skončí řízení ve věci samé podle ust. § 145 o.s.ř.

Soudní rozhodnutí 60

Krajský soud v Ostravě rozhodl dne 19.10.2004 v právní věci žalobkyně M. proti žalované: 1. E. a žalovanému 2. CZ.NIC o návrhu na vydání předběžné opatření v řízení o ochranu práv porušených nekalým soutěžním jednáním takto:

Žalovaná č. 1 je povinna zdržet se nakládání s právy držitele doménového jména x+y+z.cz a t+u+v.cz.

Žalovaná č. 1 je povinna zajistit, aby její správce webu (provozovatel webhostingu) zrušil veškeré přesměrování z doménových jmen x+y+z.cz a t+u+v.cz na www.stránky, elektronickou poštu a jiné elektronické služby a toto zrušení přesměrování je povinna strpět.

Žalobkyně se žalobou, došlou soudu dne 14.10.2004 (ve znění dodatku došlého soudu dne 15.10.2004), domáhá ochrany jednak z titulu porušení práv k názvu právnické osoby, dále z titulu majitele zapsaných ochranných známek a z titulu nekalosoutěžního jednání žalované č. 1. Současně žalobkyně navrhla vydání předběžného opatření ve znění formulovaném ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí.

Žalobkyně v žalobě tvrdí, že vznikla dne 26.6.1992 zápisem do obchodního rejstříku a podniká v oblasti výroby obalů z plastů a výroby zboží z pěnového polyetylenu a provádí všechny další činnosti spojené se zajišťováním výroby a odbytu pěnového polyetylenu za účelem jeho dalšího prodeje. Od roku 1993 označuje prodávané výrobky názvem "T+U+V". Žalobkyně má název X+Y+Z a T+U+V chráněn národní ochrannou známkou pro obalový materiál z plastických hmot a pěnového polyetylenu i pro obchodní činnost s těmito výrobky spojenou.

Žalovaná č. 1 vznikla dne 18.11.1994 a od roku 1999 rozšířila předmět podnikání na činnost shodnou s žalobkyní. Jednatel a společník žalované č. 1 společnosti L. Š. byl dříve zaměstnancem žalobkyně, posléze zprostředkovával prodej výrobků žalobkyně, takže věděl, že název X+Y+Z a T+U+V je chráněn národní ochrannou známkou. S účinností od 9.2.2000 si žalovaná č. 1 nechala u žalovaného č. 2 provést registraci doménového jména a+b+c.cz a následně od 24.2.2000 registraci doménových jmen x+y+z.cz a t+u+v.cz. Všechny tři doménová jména začala používat jako adresu, po jejímž zadání se otevřou stejné internetové stránky žalované č. 1, na nichž propaguje svou firmu a své výrobky, jimiž konkuruje službám a výrobkům žalobkyně poskytovaným pod názvem X+Y+Z a T+U+V. Žalobkyně zjistila, že spotřebitel, který zná její zboží pod názvem X+Y+Z a T+U+V, po zadání těchto názvů v národní doméně CZ, objednává výrobky a služby žalované č. 1, ačkoli měl původně v úmyslu objednat výrobky a služby žalobkyně. Žalovaná č. 1 se dopouští v hospodářské soutěži jednání, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit žalobkyni i spotřebitelům újmu. Dále brání žalovaná č. 1 žalobkyni v povinnosti zapsanou známku užívat, neboť poté, co si nechala zaregistrovat jako své doménové jméno znění ochranných známek, znemožnila žalobkyni provedení registrace doménových jmen X+Y+Z a T+U+V v národní doméně nejvyšší úrovně CZ, to vše ve zlovolném úmyslu poškodit žalobkyni. Žalovaná č. 1 přitom názvy X+Y+Z a T+U+V pro označování svého zboží nepoužívá.

Žalobkyně dále v žalobě tvrdí, že nekalosoutěžním jednáním a navíc i porušováním práv k ochranným známkám a k obchodní firmě žalobkyně, se žalovaná č. 1 bezdůvodně obohatila. Výše bezdůvodného obohacení se rovná částce, kterou by žalovaná č. 1 musela zaplatit za licenci, kdyby jí žalobkyně poskytla k užívání názvu X+Y+Z a T+U+V. Za dobu čtyř let před podáním žaloby se žalovaná č. 1 obohatila na úkor žalobkyně nejméně o částku 8.000.000,- - Kč.

Žalobkyně navrhla, aby soud vydal předběžné opatření, kterým žalované č. 1 jednak zakáže do skončení tohoto sporu jakkoli nakládat s právy držitele doménového jména x+y+z.cz a t+u+v.cz a jednak uloží žalované č. 1, aby do skončení sporu strpěla, že po zadání neoprávněně užívaných doménových jmen se neotevřou její www stránky na internetu a nebude dostávat elektronickou poštu žalobkyně.

Podle § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

Podle § 76 odst. 1 písm. f) o.s.ř. může soud předběžným opatřením uložit účastníku, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.

V daném případě se žalobkyně domáhala nařízení předběžného opatření pro potřebu prozatímní úpravy poměrů účastníků.

Dle výše citovaného ustanovení § 102 odst. 1 o.s.ř. a dle ustálené judikatury je předpokladem nařízení předběžného opatření, jímž mají být upraveny poměry účastníků, jednak osvědčení nároku a jednak osvědčení, že potřeba úpravy poměrů je naléhavá.

Z níže uvedených listin, předložených žalobkyní spolu se žalobou, vzal soud za osvědčené tyto skutečnosti:

úplným výpisem z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddíl C, vložka 0000, fakturou č. 44103, propagačním materiálem, ceníkem žalobkyně z roku 1993 a výpisy z rejstříku ochranných známek, že žalobkyně byla zapsána do obchodního rejstříku pod názvem X+Y+Z, spol. s r.o. dne 26.6.1992 a od tohoto okamžiku má v předmětu podnikání zapsanou činnost "výroba obalů z plastů" a "výroba zboží z pěnového polyetylenu a provádění všech dalších činností spojených se zajišťováním výroby a odbytu pěnového polyetylenu". Prodávané výrobky označuje od roku 1993 názvem T+U+V. Žalobkyně je vlastníkem kombinované ochranné známky ve znění x+y+z, č. zápisu 123456, pro třídy výroků a služeb 16, 17, 20, 28 a 37, s datem práva přednosti 19.12.1995. Dále je žalobkyně vlastníkem kombinované ochranné známky ve znění t+u+v, č. zápisu 234567, pro třídy výrobků a služeb 17, 20, 37, s datem práva přednosti 28.12.1995.

úplným výpisem z obchodního rejstříku, vedeným Krajským soudem v Ostravě oddíl C, vložka 0000, že žalovaná č. 1 byla zapsána do obchodního rejstříku dne 18.11.1994 pod názvem E+T+U+V, spol. s r.o. a s účinností od 21.6.1999 změnila obchodní firmu na E. spol. s r.o. Od 18.11.1994 má v předmětu podnikání zapsanou činnost "koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej" a od 21.6.1999 má dále zapsanou činnost "výroba zboží z pěnového polyetylenu a provádění všech dalších činností, spojených se zajišťováním výroby a prodeje". Od 2.11.1995 vykonává funkci jednatele L. Š.

výpisy z registru domén a výpisy z rejstříku ochranných známek, že žalovaná č. 1 je od 9.2.2000 držitelem domény a+b+c.cz a od 24.2.2000 držitelem domén x+y+z.cz a t+u+v.cz. Žalovaná č. 1 podala u Úřadu průmyslového vlastnictví v Praze přihlášky č. 345678, 456789, 567890, 678901 a 789012 k zápisu ochranných známek ve znění X+Y+Z, www.x+y+z.cz, T+U+V, www.t+u+v.cz a www.t+u+v.com.

kopií objednávky zákazníka B. ze dne 1.7.2004, reakcí žalovaného č. 1 na tuto objednávku ze dne 2.7.2004 a kopií emailu o provedení kontroly výrobků žalobkyně, že žalovaná č. 1 přijímá korespondenci určenou žalobkyni.

výpisem z internetových stránek žalované č. 1, že tato užívá k označení svých výrobků názvy D+E+F, G+H+I a J+K+L.

výzvou žalobkyně ze dne 15.7.2004 a dopisem žalované č. 1 ze dne 30.7.2004, že žalobkyně vyzvala (prostřednictvím svého patentového zástupce) žalovanou č. 1, aby se zdrželi protiprávního jednání v souvislosti s používáním domén x+y+z.cz a t+u+v.cz. Žalovaná č. 1 sdělila žalobkyni, že je oprávněných držitelem uvedených domén a neuvažuje o žádném způsobu jejich převedení.

Lze tedy shrnout, že žalobkyně osvědčila, že právo ke znění obchodní firmy X+Y+Z, právo k označování výrobků názvem T+U+V a právo k zapsaným ochranným známkám x+y+z a t+u+v jsou časově starší než právo žalované č. 1 k doménám x+y+z.cz a t+u+v.cz. Žalobkyně a žalovaná č. 1 se na trhu se svými podnikatelskými aktivitami střetávají (mají zcela shodný předmět podnikání). K doménám x+y+z.cz a t+u+v.cz není připojena žádná webová stránka, nicméně po zadání těchto domén je uživatel internetu přesměrován na webovou stránku žalované č. 1 www.a+b+c.cz s nabídkami obdobných služeb jaké poskytuje žalobkyně. Označení X+Y+Z a T+U+V nemá (na rozdíl od žalobkyně) žádnou spojitost s firmou žalované č. 1, která podniká pod názvem E. a rovněž své výrobky propaguje a prodává pod zcela jiným označením (D+E+F, G+H+I a J+K+L). Lze tedy přisvědčit žalobkyni, že žalovaná č. 1 si doménová jména x+y+z.cz a t+u+v.cz zaregistrovala s úmyslem žalobkyni poškodit, což se jí nepochybně daří, např. získáváním zákazníků na úkor žalobkyně, znehodnocováním ochranných známek.

S ohledem na skutečnost, že žalobkyně a žalovaná č. 1 podnikají ve stejné oblasti, vykazuje jednání žalované č. 1 i znaky nekalosoutěžního jednání dle § 44 odst. 1 ObchZ, jakož i znaky skutkových podstat klamavého označení zboží a služeb (§ 46 ObchZ), vyvolání nebezpečí záměny (§ 47 ObchZ) a parazitování na pověsti (§ 48 ObchZ).

S ohledem na výše uvedené je dle názoru soudu osvědčena naléhavost potřeby upravit poměry žalobkyně a žalované č. 1 k zamezení vzniku další újmy. Stejně tak, byl osvědčen i nárok sám do té míry, aby bylo možné předběžné opatření nařídit.

S cílem dočasně (do vydání rozhodnutí ve věci samé) zabránit žalované č. 1 jakkoliv nakládat s právy držitele doménových jmen x+y+z.cz a t+u+v.cz a dočasně zabránit žalované č. 1, aby se po zadání těchto doménových jmen otevřela její webová stránka, jakož i zabránit, aby žalovaná č. 1 dostávala elektronickou poštu žalobkyně, soud návrhu na nařízení předběžného opatření vyhověl. Dlužno uvést, že nelze ani dovodit, že by příkaz, obsažený v předběžném opatření, byl nepřiměřeným zásahem do práv žalované č. 1.

O náhradě nákladů vzniklých účastníkům předběžného opatření bude rozhodnuto v souvislosti s rozhodnutím ve věci samé (§ 145 o.s.ř.).

Soudní rozhodnutí 61

Městský soud v Praze rozhodl dne 24.9.2004 v právní věci žalobce M. proti žalovanému P. Š. o návrhu na vydání předběžného opatření takto:

Žalovaný je povinen se zdržet právních úkonů směřujících k převodu práv k doménám **w.w.w.x+y+z.cz** a **w.w.w.t+u+v.cz** na třetí osoby nebo ke zrušení registrace kterékoliv z nich.

Žalobce se domáhá žalobou ochrany před porušováním práv k ochranné známce a firmě. Dle svého tvrzení je žalobce vlastníkem 19 národních ochranných známek obsahujících slovní prvek x+y+z. Nejstarší zapsaná ochranná známka x+y+z v České republice je známka č. 123456 s prioritou od 14.12.1981, která chrání výrobky a služby ve třídách 16, 35 a 36. Žalobce je vlastníkem národní známky č. 234567 t+u+v s prioritou od 10.6.1991, která chrání služby ve třídě 36.

Žalovaný je zapsán v rejstříku doménových jmen v nejvyšší doméně cz jako vlastník domén x+y+z.cz a t+u+v.cz. Žalovaný si zaregistroval doménu x+y+z.cz dne 15.1.2000 a doménu t+u+v.cz dne 16.9.2000. Ani jedna z těchto webových stránek není v současné době užívána.

Registrace doménových jmen x+y+z.cz a t+u+v.cz žalovaným účinně zabraňuje žalobci ve vytvoření a provozování webové stránky, jejíž adresa by se zakládala na ochranných známkách a firmách vlastněných žalobcem. Žalovaný brání žalobci v propagaci jeho výrobků prostřednictvím internetu se zaměřením na české spořitele.

Žalobce se pokoušel přesvědčit žalovaného, aby upustil od užívání doménových jmen x+y+z.cz a t+u+v.cz a vzdal se jejich vlastnictví, a to dopisy ze dne 19.7.2002 a 12.8.2002. Žalovaný na dopis odpověděl elektronickou poštou dne 23.9.2002 s nabídkou na prodej domény t+u+v.cz žalobci za 3.000.000,- Kč. Dne 27.5.2003 nabídl žalobce žalovanému za převod obou domén částku 3.000 USD. Žalovaný na tuto nabídku odpověděl dne 24.6.2003 a požadoval, aby mu žalobce poskytl půjčku ve výši 1.200.000,- Kč. Za těchto okolností je zřejmé, že jednání žalovaného je motivováno spekulací a zlou vírou.

Žalobce požaduje předběžné opatření z důvodu ohrožení výkonu rozhodnutí s tím, že by žalovaný v průběhu řízení mohl doménová jména převést na třetí osobu, popř. uvolnění registraci tak, aby je mohla registrovat třetí osoba.

Soud shledal návrh na předběžné opatření důvodným.

Podle § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného by mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

Žalobce osvědčil, že je vlastníkem slovní ochranné známky č. 234567 T+U+V (osvědčení Úřadu průmyslového vlastnictví o zápisu ochranné známky a dále osvědčil, že je vlastníkem kombinované známky č. zápisu 223215 obsahující textovou část X+Y+Z (výpis z rejstříku ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví).

Žalobce dále osvědčil výpisem z obchodního rejstříku doménových jmen CZ registraci domény x+y+z.cz a t+u+v.cz pro žalovaného. Doména x+y+z.cz byla registrována dne 15.1.2002, doména t+u+v.cz dne 16.9.2000. Obchodní korespondencí vedenou mezi účastníky bylo osvědčeno, že žalovaný požadoval za prodej domény t+u+v.cz částku 3.000.000,- Kč a dále požadoval půjčku 1.200.000,- Kč (dopis zástupce žalobce ze dne 12.8.2002, ze dne 19.7.2002, ze dne 27.5.2003, internetová odpověď žalovaného ze dne 23.9.2002, 24.6.2003).

Soud shledal důvodnou obavu ohrožení výkonu rozhodnutí vydaného posléze ve věci samé, pokud by během řízení byly domény postupně převedeny na další osoby, popř. byla zrušena jejich registrace.

Soud tudíž návrhu na předběžné opatření vyhověl.

Soudní rozhodnutí 62

Městský soud v Praze rozhodl dne 2.12.2004 v právní věci žalobce I. proti žalovanému č. 1: M. a žalovanému č. 2: CZ.NIC o návrhu na vydání předběžného opatření v rámci žaloby o zdržení se nekalosoutěžního jednání takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1 je povinen ode dne doručení tohoto usnesení zdržet se nakládání s doménovým jménem "**x+y+z.cz**" jakýmkoli způsobem.

Žalovaný č. 2 je povinen neumožnit převedení doménového jména "**x+y+z.cz**" na jakoukoli jinou osobu s výjimkou žalobce.

Žalobce je povinen zaplatit soudní poplatek z návrhu na nařízení předběžného opatření ve výši Kč 500,00 na účet Městského soudu v Praze do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalobce se domáhal předmětného nařízení předběžného opatření v rámci žaloby o povinnost žalovaného č. 1 převést na žalobce doménové jméno "x+y+z.cz" a povinnosti žalovaného č. 2 provést změnu majitele této domény "x+y+z.cz" v určené lhůtě, dále o úhradu přiměřeného zadostiučinění částkou Kč 50.000,00. Žalobce uvedl, že podniká v oboru výroby kancelářské techniky, zejména v oblasti vázání dokumentů a skartování dokumentů, je vlastníkem mezinárodní ochranné známky č. 123456 s prioritou ke dni 15.12.1989 pro zboží ve třídě 7 a 16 a mezinárodní známky č. 234567 X+Y+Z s prioritou ke dni 18.1.1994, registrovanou pro zboží ve třídách 9, 14 a 16. Dle žalobce se tyto známky staly známými na českém trhu a jsou s nimi spojovány výrobky žalobce.

Žalovaný č. 1 podniká v oboru zprostředkovatelské činnosti, poskytování software, reklamní činnosti a dle svých internetových stránek i v oblasti kancelářské techniky.

Žalovaný č. 2 jako zájmové sdružení právnických osob působí jako správce národní domény nejvyššího stupně a je registrátorem tzv. domény 2. stupně. Žalovaný č. 1 si nechal dne 2.2.2001 zaregistrovat doménové jméno "x+y+z.cz" pro oblast České republiky prostřednictvím žalovaného č. 2 s platnosti do 3.2.2005 a touto registrací a užíváním doménového jména "x+y+z.cz" pro provozování internetového obchodu s technikou na zpracování dokumentů dochází k zásahu do práv k žalobcovým ochranným známkám ve smyslu ust. § 8 zák. č. 441/2003 Sb. Žalovaný č. 1 původně slíbil převedení domény na žalobce a ustal v provozování internetové stránky "x+y+z.cz", po nedohodě se žalobcem sdělil znovu zprovoznění této stránky a nadále blokuje žalobci možnost užívání domény "x+y+z.cz" spolu se zásahem známkoprávním se žalobcem dovolával takovéhoto jednání, jež lze označit v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže podle ust. § 44 odst. 1 obch. zák. zejména naplnění skutkové podstaty vyvolání nebezpečí záměny podle ust. § 47 obch. zák. a parazitování na pověsti podle § 48 obch. zák., směřující k získání hospodářského prospěchu na úkor žalobce. Žalobce z obavy znovu zprovoznění doménové stránky "x+y+z.cz" a s tím související hrozby vzniku a rozšiřování škod a znehodnocení ochranných známek žalobce se domáhal zatímní úpravy poměrů účastníků do konečného rozhodnutí ve věci.

Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. soud na návrh po zahájení řízení ve věci samé upravit poměry účastníků, jsou-li dány podmínky pro takovýto postup a tvrzené skutečnosti náležitě osvědčeny. Žalobcem je osvědčeno, že je vlastníkem obou mezinárodních ochranných známek č. 123456 s prioritou ke dni 15.12.1989 a č. 234567 s prioritou ke dni 18.1.1994 ve znění X+Y+Z pro kancelářskou techniku, žalovaný č. 1 je dle prohlížeče domén na internetové stránce vedené CZ.NIC držitelem domény ve znění "x+y+z.cz" od 2.2.2001 a na své internetové stránce M. prezentuje e-obchod pod adresou www.x+y+z.cz s

technikou zpracování dokumentů. Žalobcem bylo rovněž osvědčeno, že podniká v oblasti výroby mimo jiné kancelářského zboží podle výpisu z obchodního rejstříku Kantonu Schaffhau, i to, že žalovaný č. 1 na základě korespondence účastníků hrozil spuštěním nové podoby internetových stránek www.x+y+z.cz.

Soud má za osvědčený žalobcem tvrzený zásah do jeho práv k ochranným mezinárodním známkám prvým žalovaným, požívajícím ve smyslu ust. § 2 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách ochrany na území České republiky a tudíž po právu uplatňovaná práva vlastníka ochranné známky ve smyslu ust. § 8 citovaného zákona proti žalovanému č. 1. V tomto neoprávněném zásahu lze rovněž spatřovat jednání žalovaného č. 1 v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže naplněním znaků, jež stanoví ust. § 44 odst. 1 obch. zák., rovněž naplnění skutkových podstat vyvolání nebezpečí záměny a parazitování podle §§ 47 a 48 obch. zák. tímto žalovaným. Soudu se proto jeví na místě úprava poměrů těchto účastníků předběžným opatřením podle shora uvedeného ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. Vůči žalovanému č. 2 má rozhodnutí o povinnosti neumožnit převést napadané doménové jméno "x+y+z.cz" formou předběžného opatření na třetí osoby s výjimkou žalobce opodstatněnost pro jeho postavení registrátora předmětného doménového jména jsoucího v právním vztahu k žalovanému č. 1, jakožto vztahu odvozenému. Tím, že soud shledal splněnou podmínku spočívající i v reálné hrozbě vzniku škod a jejich dalšího rozšíření avizovaným spuštěním doménové stránky žalovaným č. 1, vyhověl v celém rozsahu požadavku žalobce na nařízení předběžného opatření.

Podle ust. § 4 odst. 1 písm. f) zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích v platném znění byla žalobci uložena povinnost k úhradě soudního poplatku z návrhu na nařízení předběžného opatření, jehož výše vyplývá z položky 3 Sazebníku.

Soudní rozhodnutí 63

Krajský soud v Plzni rozhodl dne 9.12.2004 v právní věci žalobce M. proti žalovanému č. 1: V. V. a žalovanému č. 2: CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovanému č. 1 ukládá povinnost zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" včetně nakládání s ním jakýmkoliv způsobem, zejména pak jeho převodu na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce samého.

Žalovaný č. 2 je povinen zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce samého.

Žalobce je povinen zaplatit soudní poplatek za toto řízení v částce 500,-- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na účet Krajského soudu v Plzni.

Dne 3.12.2004 podal žalobce žalobu na ochranu proti porušování práv ochranné známce a ochranu proti jednání nekalé soutěže.

Zároveň s touto žalobou podal návrh na nařízení výše uvedeného předběžného opatření. V návrhu uvedl, že žalobce je právnickou osobou, jejímž předmětem podnikání je zejména nakladatelská a vydavatelská činnost, poskytování software, půjčování nahraných zvukových a zvukově obrazových záznamů, agentážní činnost v oblasti kultury a reklamní činnost. Je držitelem osvědčení ČTÚ o registraci č. 111/111 čj. 11111/1111 podle generální licence č. GL-28/S/2000 vydané k poskytování telekomunikačních služeb. Je také vlastníkem ochranné známky "X+Y+Z" registrované ÚPV jako slovní ochranná známka pod č. zápisu 111111. Zápis do rejstříku ochranných známek byl proveden na základě přihlášky dne 27.10.1999 s právem přednosti od 11.2.1998. Ochranná známka byla řádně zapsána. Žalobce měl na síti internet s účinností do 5.12.2003 registrované doménové jméno "x+y+z.cz". Správcem domény cz. je žalovaný č. 2, který je jako jediný oprávněn přidělovat jednotlivým subjektům na jejich žádost domény druhého řádu spadající pod doménu prvního řádu cz. A tyto domény spravovat. Žalovaný č. 1 je fyzickou osobou, který podniká na základě živnostenského oprávnění s předmětem podnikání poskytování služeb v oblasti informačních systémů, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej a moderátorská a konferenciérská činnost. Žalovaný č. 1 si nechal na síti internet u žalovaného č. 2 s účinností od 5.12.2003 zaregistrovat doménové jméno "x+y+z.cz" se zcela shodným označením, pro něž svědčí žalobci shora uvedená známkoprávní ochrana a tím žalobci znemožnil jeho užití při podnikatelské činnosti. Přípisem ze dne 8.1.2004 byl žalovaný č. 1 vyzván ke zdržení se porušování práv ochranné známky a zdržení se nekalosoutěžního jednání. Ve svém nezákonném jednání nadále pokračuje. Tímto jednáním zasahuje do práv žalobce z ochranné známky a současně naplňuje také podstatu nekalé soutěže obsaženou v generální klauzuli dle ust. § 44 ObchZ. Má za to, že žalovaný č. 1 bez souhlasu žalobce neoprávněně užívá na síti internet označení doménového jména "x+y+z.cz" zcela shodné s registrovanou ochrannou známkou žalobce pro zcela totožné výrobky a služby. Svá tvrzení žalobce doložil výpisem z obchodního rejstříku žalobce, s výpisem z živnostenského rejstříku 1. žalovaného, osvědčení ÚPV o zápisu ochranné známky "x+y+z", potvrzení o zápisu v registru zájmových právnických osob u žalovaného č. 2, osvědčení ČTÚ o registraci žalobce č. 111/111, výpisem z registru domény "x+y+z.cz", výpisy z internetových stránek "www.x+y+z.cz", výzvou žalobce žalovanému č. 1 ze dne 8.1.2004 a kopiemi různých propagačních materiálů vztahujících se k výrobkům a službám žalobce pod označením "x+y+z". Žalovaný č. 1 má registrovanou tuto doménu s účinností od 5.12.2003.

V posuzovaném případě se jedná o řízení o vydání předběžného opatření ve stadiu po zahájení řízení o žalobě o nekalosoutěžním jednání podle ust. § 102 o.s.ř. za použití § 74 a § 76 odst. 1 písm. f) o.s.ř. V tomto stadiu řízení lze tedy nařídit předběžné opatření tehdy, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. V souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. f) o.s.ř. může soud předběžným opatřením účastníku uložit, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel. Při rozhodování o předběžném opatření musí mít soud osvědčeny všechny rozhodné skutečnosti pro vydání rozhodnutí. Musí být dále osvědčena potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků, která musí být vždy naléhavá. Naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků je dána tehdy, když nenařízením předběžného opatření by vznikl prostor k tomu, aby byl učiněn takový právní úkon, jež by tvořil buď nevratný právní stav a nebo by vedl ke ztížení právního postavení žalobce. Podle ust. § 76 odst. 2 o.s.ř. předběžným opatřením lze uložit povinnost někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li tona něm spravedlivě žádat.

V posuzovaném případě soud tady zkoumal, zda splněny výše uvedené podmínky pro nařízení předběžného opatření o uložení povinnosti 1. žalovanému zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" včetně nakládáním s ním jakýmkoliv způsobem, zejména pak jeho převodu na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce samého a žalovanému č. 2 je povinen zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce samého. V daném případě žalobce řádně osvědčil, že žalobce i žalovaní jsou podnikatelé, kteří se s ohledem na předmět své činnosti střetávají při své podnikatelské činnosti a jsou tedy soutěžiteli. Žalobce osvědčil, že je vlastníkem ochranné známky slovní "x+y+z" s právem přednosti ke dni 11.2.1998. K registraci obou doménových jmen došlo nejprve ve prospěch žalobce jako předchozího uživatele do 5.12.2003 a pak byl registrován 1. žalovaný s účinností od 5.12.2003. Podle výpisu z internetových stránek "www.x+y+z.cz" je osvědčeno provozování těchto stránek s ochrannou známkou 1. žalovaným. Žalovaný č. 1 zaregistroval doménové jméno "x+y+z.cz" prostřednictvím 2. žalovaného, jehož předmětem činnosti je přidělování a správa doménových jmen. Z uvedeného je zřejmé, že zde reálně hrozí nebezpečí, že tímto jednáním žalovaného č. 1, když si nechal účinností od 5.12.2003 zaregistrovat doménové jméno (x+y+z.cz), vzniká žalobci újma, protože jednáním žalovaného č. 1 nepochybně způsobuje zásah do práv žalobce k ochranné známce. Prodlužováním tohoto stavu se nepochybně zvyšuje újma, která tímto jednáním žalobci může reálně vznikat. Při dlouhodobém užití označení "x+y+z", jež je zaměnitelné s ochrannou známkou žalobce, vzniká nebezpečí rozmělnění ochranné známky, a tím snížení její hodnoty. Nepochybně existuje i reálné nebezpečí, že by

žalovaný č. 1 mohl prostřednictvím žalovaného č. 2 před právní mocí rozhodnutí ve věci samé, převést doménové jméno "x+y+z.cz" na jinou osobu a tím žalobci znemožnit domožení se svých práv. Je zde třeba poukázat na ust. § 8 zákona č. 441/2003 Sb., podle něhož má vlastník ochranné známky výlučné právo užívat ochranné známky výlučné právo užívat ochranné známky ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněno. Nikdo nesmí v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky užívat. Jednak označení shodné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby nebo podobnosti s ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobku nebo služeb označených ochrannou známkou. Tím, že žalovaný jedná takto bez souhlasu žalobce, užívá ve své doméně označení "x+y+z.cz" nepochybně vyvolává pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, nelze přehlédnout, že žalobce řadu let tuto svou ochrannou známku užíval a dostal se tak do podvědomí veřejnosti, která si učinila určitý obrázek o kvalitě jeho poskytovaných služeb souvisejících s touto ochrannou známkou. Právo známkové je třeba chápat jako součást širšího práva soutěžního. Z užití pojmu "x+y+z" v obou doménách lze spatřovat i zásah do dobrých mravů hospodářské soutěže naplnění generální klauzule nekalé soutěže dle ust. § 44 odst. 1 obchodního zákoníka. S ohledem na výše uvedené osvědčené skutečnosti existuje totiž vysoká pravděpodobnost k učinění závěru, že jednání 1. žalovaného je v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže a je způsobilé přivodit újmu žalobci, který je s žalovaným č. 1 soutěžitel. Podle názoru soudu existuje naléhavost potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků do konečného rozhodnutí ve věci a proto soud nařídil výše uvedené předběžné opatření, když žalovanému č. 1 uložil povinnost zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" včetně nakládání s ním jakýmkoliv způsobem. Tím, že žalovaný č. 1 si nechal na síti internet u žalovaného č. 2 zaregistrovat doménové jméno "x+y+z.cz" se zcela shodným označením, pro něž svědčí žalobci známkoprávní ochrana, žalobci tím fakticky znemožnil jeho užití při podnikatelské činnosti. Soud uložil i 2. žalovanému povinnost převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce samého. Je toho názoru, že to lze na něm spravedlivě žádat, aby tuto povinnost měl, protože je výlučně jeho předmětem činnosti přidělování a správa doménových jmen, nejvyšší národní doméně "cz" za stanovených podmínek. S ohledem na shora uvedené osvědčené skutečnosti rozhodl soud tedy způsobem vyjádřeným ve výroku tohoto usnesení.

Žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za nařízení předběžného opatření v částce 500,-- Kč podle položky 3 sazebníku poplatků k zákonu o soudních poplatcích č. 549/1991 Sb., v platném znění. Žalobce je totiž ve smyslu tohoto zákona poplatníkem poplatku.

Soudní rozhodnutí 64

Městský soud v Praze rozhodl dne 16.12.2004 v právní věci žalobce T. proti žalovanému č. 1: J. V. a žalovanému č. 2: CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření v řízení na ochranu práv majitele ochranné známky, ochranu obchodní firmy, ochranu dobré pověsti a ochranu před nekalou soutěží takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení užívání doménového jména "x+y+z.cz" a nakládání s ním jakýmkoliv způsobem s výjimkou jeho bezúplatného převodu na žalobce.

Žalovaný č. 2 je povinen ode dne doručení tohoto usnesení zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou převodu na žalobce.

Žalobce se návrhem na zahájení řízení ve věci samé domáhá z titulu ochrany práv majitele ochranné známky, ochrany obchodní firmy, ochrany dobré pověsti a ochrany před nekalou soutěží uložení povinnosti žalovanému č. 1 zdržet se užívání doménového jména x+y+z.cz a nakládání s ním s výjimkou bezúplatného převodu na žalobce a odstranit závadný stav převedením tohoto doménového jména na žalobce a žalovanému č. 2 povinnosti zdržet se registrace převodu předmětného doménového jména na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce a převést doménové jméno na žalobce.

Současně navrhl nařízení předběžného opatření, kterým by soud uložil žalovanému č. 1 povinnost zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" a nakládání s ním jakýmkoliv způsobem s výjimkou jeho bezúplatného převodu na žalobce a žalovanému č. 2 povinnost zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou převodu na žalobce.

Na odůvodnění tohoto návrhu v kontextu s odůvodněním žaloby ve věci samé uvedl, že podniká v oblasti výroby a prodeje motorových vozidel. Žalovaný č. 1 podniká v oblasti automatizovaného zpracování dat, web-designu a web-hostingu. Žalovaný č. 2 je správcem národní domény "cz" a zajišťuje registraci doménových jmen druhé úrovně pod doménou "cz" s tím, že v této činnosti má výhradní postavení. Registrace doménových jmen se řídí pravidly stanovenými žalovaným č. 2.

Žalobce je dceřinnou společností - společným podnikem dvou významných světových výrobců motorových vozidel. Výroba bude zahájena v prvním čtvrtletí roku 2005. Investice byla od samého počátku předmětem velkého zájmu médií i veřejnosti. Zakladatelé žalobce a následně i sám žalobce od počátku úvah o realizaci projektu používali pro označení projektu zkratku X+Y+Z a tato záhy vešla prostřednictvím médií v obecnou známost. První zmínky o připravovaném projektu, ve kterých se zkratka X+Y+Z objevuje, lze nalézt k počátku ledna 2002. Označení X+Y+Z je chráněno jako slovní ochranná známka zapsaná do rejstříku ochranných známek vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví ČR pod č. 123456.

Žalovaný si dne 10.1.2002, tedy ve stejný den, kdy se v tisku objevily první zprávy o připravované obchodní firmě žalobce a její zkrácené podobě (X+Y+Z), nechal u žalovaného č. 2 zaregistrovat označení x+y+z.cz jako internetovou doménu. Tato registrace byla spekulativní, motivována vidinou finančního zisku při případném převodu domény na žalobce, neboť žalovaný se pokusil kontaktovat vedoucí představitele žalobce ve snaze jim doménu prodat nebo ji provozovat za pravidelný měsíční poplatek ve výši několika tisíc Kč. To žalobce odmítl a vyzval žalovaného č. 1 k uvolnění domény oproti úhradě jeho nákladů spojených s registrací domény. 18. listopadu 2004 žalobce zjistil, že žalovaný č. 1 začal doménu aktivně užívat, když pod ní začal provozovat stránky zpřístupňující registrovaným osobám sexuálně explicitní materiály. Na těchto stránkách začal užívat označení X+Y+Z v grafické podobě, která je shodná s grafickým zpracováním loga, které bylo vytvořeno a užíváno zakladateli žalobce ještě před vznikem žalobce a které žalobce nadále užívá. Po obdržení doporučeného dopisu právního zástupce žalobce ze dne 3.12.2004 žalovaný č. 1 částečně upravil grafické zpracování loga, kdy namísto koleček používá čtverečky v téže barevné kombinaci. Na schůzce s právními zástupci žalobce zopakoval žalovaný č. 1 svůj návrh na zaplacení několikasettisícové kupní ceny za převod domény anebo pravidelné několikatisícové měsíční úplaty za provozování domény. Na argumenty ohledně protiprávnosti svého jednání žalovaný č. 1 nereagoval. Užívání označení X+Y+Z a domény x+y+z.cz žalovaným č. 1 je výkonem práva, který zasahuje do práv a oprávněných zájmů žalobce a je v rozporu s dobrými mravy a jako takový nepožívá právní ochranu.

Užíváním domény x+y+z.cz pro provoz internetových stránek se sexuálně explicitním obsahem, se žalovaný č. 1 dopouští porušení práv žalobce k ochranné známce, obchodní firmě a narušuje dobrou pověst žalobce. Rovněž se dopouští nekalé soutěže, když jeho jednání naplňuje skutkovou podstatu parazitování na pověsti žalobce a vyvolání nebezpečí záměny. Neoprávněným užíváním slovní ochranné známky X+Y+Z jako domény žalovaný č. 1 brání žalobci v užívání tohoto označení v nejjednodušší a pro veřejnost nejsnáze zapamatovatelné formě, vyvolává a využívá časté případy záměny, kdy zájemce o informace o žalobci v dobré víře a logicky hledá informace nejdříve pod veřejně dostatečně známým označením X+Y+Z. Doména x+y+z.cz jej však zavede

na www stránky, které nevyhledával a jinak by je nenavštívil. To se děje za situace, kdy se žalobce nachází ve fázi náboru pracovních sil a vyhledávání dodavatelů a kdy jednotlivci, agentury práce či podnikatelé vyhledávají www stránky žalobce vůbec poprvé za účelem navázání budoucích vztahů. Žalovaný č. 1 tím rovněž zneužívá dobrého jména a známosti označení X+Y+Z. Toto jednání vede ke ztrátě rozlišovací způsobilosti označení X+Y+Z a spojením ochranné známky se sexuálně explicitními materiály působí újmu na dobrém jméně a pověsti žalobce. Zásah do práv plynoucích z obchodní firmy shledává žalobce v tom, že žalovaný č. 1 omezuje práva žalobce užít obchodní firmu pro internetovou doménu a zjevně neoprávněně těží z veřejné známosti obchodní firmy žalobce, resp. její zkrácené verze. Časová spojitost mezi zveřejněním obchodní firmy žalobce, včetně její zkrácené verze, a registrací domény x+y+z.cz žalovaným č. 1 vedou k nepochybnému závěru, že jde o případ spekulativní registrace označení nového podnikatelského subjektu za účelem získání majetkového prospěchu při převodu domény na oprávněného uživatele. Toto jednání je pro zjevnou spekulativnost v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže a způsobuje újmu žalobci, který je nucen pro provoz svých www stránek používat jinou, složitější doménu a propagaci této domény věnovat více pozornosti a prostředků. Svým nedovoleným jednáním žalovaný č. 1 zhoršuje pozici žalobce v hospodářské soutěži a žalobci hrozí vznik závažné nemajetkové újmy v právě nyní tak vysoce citlivém období dokončování stavby a montáži výrobních zařízení, přípravy výroby a navazování kontaktů.

Tím, že žalovaný č. 2 nezajišťuje oprávněnost registrace z hlediska práv duševního vlastnictví třetích osob a podle svých pravidel odstraní závadný stav zrušením registrace doménového jména pouze na základě vykonatelného soudního rozhodnutí, nezbylo žalobci, než jej žalovat spolu s žalovaným č. 1.

Naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků je podle žalobce dána tím, že v důsledku jednání žalovaného č. 1 zaznamenal žalobce několik negativních reakcí ze strany veřejnosti. Je nutné, aby žalovaný č. 1 okamžitě ukončil užívání doménového jména x+y+z.cz. Vzhledem ke spekulativnosti počínání žalovaného je velmi pravděpodobné, že se žalovaný č. 1 pokusí v době do vydání konečného rozsudku v této věci převést doménové označení na třetí osobu. Je tudíž nutné zamezit převodu doménového jména z žalovaného č. 1 na třetí osoby a tuto povinnost uložit i žalovanému č. 2, neboť pouze tak lze vyloučit možnost změny okruhu účastníků řízení a případné zmaření výkonu konečného rozhodnutí.

Při rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření soud posuzoval, zda jsou splněny podmínky stanovené v ust. § 102 v návaznosti na ust. § 74 a násl. o.s.ř., přezkoumával přípustnost a důvodnost navrženého předběžného opatření. Předběžné opatření lze nařídit, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. V daném případě obava z ohrožení výkonu budoucího soudního rozhodnutí vzhledem k charakteru předmětu sporu nepřichází v úvahu. Zbývá tedy posoudit, zda je dána potřeba zatímní úpravy poměrů. Při tomto rozhodování soud vychází z vymezení navrhovaného předběžného opatření a z toho, čím žalobce nutnost zatímní úpravy poměrů odůvodňuje. Ten, kdo se domáhá nařízení předběžného opatření musí osvědčit existenci základních předpokladů pro přiznání toho, co by tvořilo jeho nárok v řízení ve věci samé. Soud proto zkoumal, zda doklady předložené žalobcem osvědčují skutečnosti jím tvrzené, aby soud mohl posoudit, zda se v daném případě jedná o poměry účastníků, jejichž předběžnou úpravu si okolnosti vyžadují. V řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření soud nemusí hodnotit předložené důkazy, nárok nemusí být prokázán jako důvodný, musí však být osvědčen.

Žalobce na osvědčení svých tvrzení předložil výpis žalobce z obchodního rejstříku, výpis žalovaného č. 1 z Ústřední evidence podnikatelů Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, výpis žalovaného č. 1 z registru ARES, prezentaci žalovaného č. 1 pod adresou www.t+u+v.cz, potvrzení o registraci žalovaného č. 2, pravidla pro registraci doménového jména v doméně ".cz" v rozhodné době a pravidla aktuálně platná, usnesení vlády ČR č. 66 z 16.1.2002, články z denního tisku "M. M.", výpis z rešerše databáze ochranných známek ÚPV, údaj o registraci domény x+y+z.cz, www stránky žalovaného č. 1 pod adresou x+y+z.cz v dřívější verzi a v současné podobě, materiály s grafickým logem žalobce, dopis právního zástupce žalobce žalovanému č. 1 z 3.12.2004.

Soud má z těchto listinných důkazů za osvědčené, že žalovaný č. 1 je s účinností od 10.1.2002 registrovaným držitelem domény x+y+z.cz. Pod touto doménou provozuje webové stránky se sexuálně explicitním obsahem. Přitom používal označení X+Y+Z v grafické podobě shodné s grafickým zpracováním loga žalobce. Stejné logo užívali zakladatelé žalobce před vznikem žalobce při přípravě realizace společného projektu výstavby závodu na výrobu motorových vozidel. V současné době žalovaný č. 1 používá změněnou podobu grafické podoby označení X+Y+Z, když namísto barevných koleček používá v téže barevné kombinaci čtverečky. Datum registrace domény žalovaným č. 1 se shoduje s datem uveřejnění informací o připravované obchodní firmě žalobce a její zkrácené verzi. Žalobce vznikl 8.3.2002, je oprávněn podnikat mimo jiné v oboru výroby a prodeje motorových vozidel. Je majitelem slovní ochranné známky X+Y+Z s právem přednosti od 25.10.2002. Žalovaný č. 2 je správcem národní domény "cz" a registrátorem domény druhého stupně pod doménou "cz".

Tyto osvědčené skutečnosti postačují soudu k rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření.

Soud dospěl k závěru, že návrh na nařízení předběžného opatření je důvodný, byť ne ze všech právních titulů specifikovaných žalobcem. Důvodnost návrhu soud shledal z titulu ochrany před nekalou soutěží, když dospěl k závěru, že jednání žalovaného (provozování webových stránek se sexuálně explicitním obsahem pod doménou x+y+z.cz a použití grafického ztvárnění označení X+Y+Z ve shodné, resp. zaměnitelné podobě s logem užívaným žalobcem a dříve zakladateli žalobce) je jednáním v hospodářské soutěži, neboť se podstatným způsobem dotýká účasti žalovaného jako soutěžitele v hospodářské soutěži. Byť si účastníci přímo nekonkurují v určité oblasti hospodářské soutěže, je nutné v daném případě soutěžní vztah posuzovat v širším měřítku. Popsané jednání žalovaného č. 1 je v rozporu s dobrými mravy soutěže pro svou zjevnou spekulativnost. Ta vyplývá zejména z časových souvislostí mezi datem registrace domény žalovaným č. 1 a datem uveřejnění podoby obchodní firmy žalobce a její zkrácené verze a dále z reakce na dopis právního zástupce žalobce, kterou byla částečná změna grafické podoby žalovaným č. 1 užívaného označení X+Y+Z. Jednání žalovaného č. 1 je způsobilé přivodit žalobci újmu spočívající v tom, že je nucen pro provoz svých webových stránek užívat jinou doménu a její propagaci věnovat více pozornosti s prostředků. Byť žalobce vznikl až 8.3.2002 (zatímco doména x+y+z.cz byla registrována 10.1.2002), je jednání žalovaného s ohledem na všechny souvislosti při registraci domény nekalou soutěží ve smyslu generální klauzule § 44 odst. 1 obch. zák. Naléhavost zatímní potřeby úpravy poměrů pak je dostatečně odůvodněna tvrzenou situací, kdy se žalobce nachází ve fázi náboru pracovních sil a vyhledávání dodavatelů a vzhledem ke známosti zkratky X+Y+Z užívané v souvislosti s projektem žalobce je proti oprávněným zájmům žalobce, že pod touto zkratkou je uživatelům internetu umožněn přístup na sexuálně orientované webové stránky. Soud se ztotožňuje s obavou žalobce o pravděpodobném pokusu žalovaného č. 1 v době do vydání konečného rozsudku v této věci převést doménové označení na třetí osobu. Soud proto návrhu na nařízení předběžného opatření ve vztahu k žalovanému č. 1 vyhověl.

Vzhledem k výsadnímu postavení žalovaného č. 2 coby registrátora domény druhého stupně pod národní doménou "cz" a jeho zájmu na řešení sporů ohledně oprávněnosti registrace domény z hlediska práv duševního vlastnictví vyjádřenému v "pravidlech pro registraci doménového jména v doméně .cz" je zřejmé, že k účinné ochraně oprávněných zájmů osoby, které byly registrací domény dotčeny, je třeba zatímní úpravu poměrů vztáhnout i k tomuto subjektu. V kontextu ke shora uvedenému proto soud vyhověl návrhu na nařízení předběžného opatření i ve vztahu k žalovanému č. 2.

Jen pro úplnost soud uvádí, že neshledal důvodnost návrhu na nařízení předběžného opatření z titulu ochrany práv majitele ochranné známky, z titulu ochrany obchodní firmy a ochrany dobré pověsti, to s ohledem na datum vzniku žalovaného a skutečnost, že počátek výroby motorových vozidel (tedy

hlavní činnosti celého projektu žalobce) má nastat až v prvním čtvrtletí roku 2005. Žalovaný č. 1 užívá označení shodné se slovní známkou žalobce pro jiné zboží a služby, než pro které byla zapsána a o dobrém jménu ochranné známky v souvislosti s výrobky a službami, pro které je zapsána, nelze zatím hovořit. Stejně tak ve vztahu k hlavnímu cíli projektu žalobce nelze hovořit o dobré pověsti žalobce, když v tomto směru žalobce nezískal pověst žádnou. Pokud jde o obchodní firmu žalobce a ochranu práv s ní spojených, pak je třeba uvést, že tato práva vznikla až zápisem žalobce do obchodního rejstříku, tedy až k 8.3.2002.

O nákladech řízení bude rozhodnuto v souladu s ust. § 145 o.s.ř.

Soudní rozhodnutí 65

Krajský soud v Plzni rozhodl dne 12.1.2005 v právní věci žalobce S. E. s.r.o. proti žalovanému č. 1: C. S. s.r.o. a žalovanému č. 2: CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

Návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by bylo žalovanému č. 1 uloženo zdržet se užívání doménového jména www.x+y+z.cz jeho přesměrováním na internetové stránky označené doménovým jménem www.t+u+v.cz, zdržet se veškerých úkonů vedoucích ke změně stavu registrace doménového jména www.x+y+z.cz, zejména jeho převodu, s výjimkou převodu na žalobce a žalovanému č. 2 uloženo zdržet se provádění změn v registraci doménového jména www.x+y+z.cz s výjimkou jeho převodu ze žalovaného č. 1 na žalobce, se zamítá.

Žalobce uplatnil dne 11.1.2005 u zdejšího soudu návrh na nařízení shora popsaného předběžného opatření s tím, že je obchodní společností, která se zabývá prodejem elektrospotřebičů pod obchodní firmou S. E., s.r.o. Žalovaný č. 1 je obchodní společností, jejímž předmětem podnikání je poskytování software a automatizované zpracování dat. Žalovaný č. 2 je sdružením, oprávněným registrovat doménová jména sítě internet. Žalovaný č. 1 je držitelem doménového jména www.x+y+z.cz, po jehož zadání je okamžitě zobrazena stránka www.t+u+v.cz., provozovaná společností E., s.r.o. Ta je konkurentem žalobce. Společnosti E., s.r.o. není o tomto přesměrování a existenci stránek www.x+y+z.cz nic známo. Žalovaný č. 1, přes výzvu žalobce, svoji činnosti nezanechal. Žalobce má za to, že jednání žalovaného č. 1 je nekalosoutěžní povahy, jímž žalovaný č. 1 dále zasahuje rovněž do práv žalobce k obchodní firmě. Žalobce se proti tomuto jednání hodlá bránit žalobou. Tuto žalobu však v návrhu na nařízení předběžného opatření blíže nespecifikoval. Rovněž v návrhu na nařízení předběžného opatření neuvedl, od kdy je mu známa činnost žalovaného č. 1.

Vzhledem k tomu, že jednáním žalovaného č. 1 je žalobci denně způsobována újma, je tu podle žalobce dána potřeba z důvodu nebezpečí z prodlení dočasně upravit poměry účastníků předběžným opatřením. Podle žalobce je tu dále obava o ohrožení výkonu rozhodnutí v řízení posléze vydaného, pokud by první žalovaný v průběhu řízení doménové jméno převedl.

Z připojených listin bylo osvědčeno, že žalobce byl zapsán do obchodního rejstříku dne 8.10.2002 pod obchodní firmou S. E. s.r.o. Jeho předmětem podnikání je velkoobchod. Žalovaný byl zapsán do obchodního rejstříku dne 20.9.2000, podle výpisu z obchodního rejstříku podniká v oboru poskytování software a automatizované zpracování dat. Žalovaný č. 2 je zájmovým sdružením právnických osob. Jeho existence byla osvědčena výpisem z registru ekonomických subjektů v ARES.

Z dalších listin bylo osvědčeno, že doména www.x+y+z.cz byla registrována pro žalovaného č. 1 od 24.2.2004.

Společnost E., s.r.o. byla zapsána do obchodního rejstříku dne 1.10.1999, jejím předmětem podnikání je koupě zboží za účelem dalšího prodeje a prodej.

Dopisem ze dne 17.9.2004 vyzval žalobce prostřednictvím jeho zástupce společnost E., s.r.o. k ukončení užívání domény www.x+y+z.cz. Společnost E., s.r.o. na to odpověděla dne 22.9.2004, že o této doméně jí není nic známo a není jí nic známo ani o důvodech přesměrování na stránky www.t+u+v.cz. Žalobce nato vyzval k ukončení užívání domény www.x+y+z.cz žalovaného dopisem ze dne 24.9.2004. Tento dopis byl žalovanému č. 1 odeslán doporučeně dne 24.9.2004. Následně tuto výzvu žalobce opakoval ještě 15.10.2004, kterou odeslal žalovanému č. 1 doporučeně dne 16.10.2004.

Podle ust. § 74 odst. 1 o.s.ř., před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen.

Soud neshledal důvody pro nařízení předběžného opatření, neboť podle jeho názoru nebyla osvědčena naléhavost potřeby zatímní úpravy poměrů stran a není tu ani obava z ohrožení výkonu rozhodnutí.

Stav vyvolaný registrací domény www.x+y+z.cz pro žalovaného č. 1 vznikl v únoru roku 2004 a od té doby trvá v nezměněném stavu. Žalobce tedy nejméně po dobu od února 2004 do ledna 2005, kdy podal návrh na předběžné opatření, tento stav strpěl a nebránil mu jinak, než zasláním dvou upomínek. Žalobce v řízení netvrdil nic o tom, jak dlouho je mu tento stav znám, z předložených dokladů je zřejmé, že tomu tak muselo být alespoň od září roku 2004. Ani od té doby žalobce nepodal k soudu návrh na předběžné opatření nebo nepodal žalobu, byť žalovaný č. 1 na jeho upomínky nereagoval. Od září 2004 do podání návrhu na nařízení předběžného opatření tak marně uplynuly 4 měsíce, po které žalobce jím tvrzený závadný stav bez obtíží strpěl. S návrhem na nařízení předběžného opatření ani nepodal žalobu, kterou by byl tento stav a spor mezi stranami řešen. Za této situace tu není důvod pro naléhavou potřebu úpravy poměrů účastníků.

Podle názoru soudu tu není ani důvod pro obavu z ohrožení výkonu rozhodnutí v řízení posléze vydaného, neboť žalobce netvrdil nic o tom, že by se žalovaný č. 1 snažil doménu převádět na třetí osoby a ani z předložených dokladů nic takového neplyne. Pokud žalovaný č. 1 úkony, směřující k převodu domény, nečiní a z ničeho nelze dovodit jeho úmysl tak učinit, nelze mu takové jednání předběžným opatřením zakázat, neboť není osvědčeno ohrožení výkonu budoucího rozhodnutí.

Z uvedených důvodů soud návrh na nařízení předběžného opatření zamítl, aniž by se dále zabýval splněním předpokladu pro jeho nařízení.

O nákladech řízení nebylo rozhodnuto, a to podle ust. § 145 o.s.ř.

Soudní rozhodnutí 50

Městský soud v Praze rozhodl dne 29.4.2004 (rozsudek nabyl právní moci dne 9.6.2004) v právní věci žalobce N.G. proti žalovanému: 1. CZ.NIC a 2. I.K. o převod internetové domény takto:

Žalovaný č. 2 je povinen do 5 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí převést na svůj náklad doménu druhého stupně "x+y+z.cz" zaregistrovanou pod doménou nejvyššího stupně "cz" na žalobce a žalovaný č. 1 je povinen provést změnu majitele domény "x+y+z.cz" do 24 hodin od doručení žádosti žalovaného č. 2 o převod domény druhého stupně "x+y+z.cz" zaregistrovanou pod doménou nejvyššího stupně "cz".

Žalobce a žalovaný č. 1 nemají vůči sobě právo na náhradu nákladů řízení.

Žalovaný č. 2 je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalobce je jednou z největších neziskových institucí na světě, je vlastníkem mimo jiné ochranné známky č. reg. 198366 ve znění "x+y+z" s prioritou ode dne 6.12.1994, jež je chráněn pro třídu výrobků a služeb 9 a 16, mimo jiné pro knihy, časopisy, brožury. V zájmu "šíření zeměpisných vědomostí" začal žalobce v říjnu roku 1888 vydávat časopis s názvem X+Y+Z, jehož součástí jsou mapy, plakáty a fotografie a dle vyjádření Národní knihovny ČR byl v anglické verzi distribuován do ČR od roku 1912 s přerušením pouze po dobu druhé světové války. Nyní je vydáván i v české mutaci.

Žalovaný č. 2 si dne 29.10.2000 nechal zaregistrovat doménu druhého stupně ve znění "x+y+z.cz" ve znění zaměnitelném se žalobcovou ochrannou známkou i s jeho světově známou obchodní firmou. Tímto spekulativním jednáním zasáhl do známkových práv žalobce a znemožnil žalobci jejich řádný výkon. Znemožnil rovněž využití internetu žalobcem při užití domény stejnojmenné s jeho obchodní firmou a ochrannou známkou, kdy internetová síť je významným celosvětových prostředkem komunikace a možností získání informací o žalobci, navázání kontaktů. Dojde-li však k zadání adresy www.x+y+z.cz objeví se stránka nemající se žalobcem nic společného, jež není žalobcem autorizována a nejsou tak případným zájemcům o informace tyto zpřístupněny.

Žalovaný č. 1 je registrátorem doménových jmen a osobou oprávněnou změnu registrace domény provést.

Žalovaný č. 1 uvedl, že je zájmovým sdružením právnických sob spravujícím tzv. domény nejvyšší úrovně cz a vede registr doménových jmen druhé úrovně nacházející se v rámci domény cz. Doménová jména však nepřiděluje, nijak nekontroluje případná porušení práv třetích osob a vychází při registraci z povinnosti žadatele o registraci doménových jmen, aby tuto povinnost převzali uzavřením smlouvy se žalovaným č. 1. Žalovaný č. 1 tudíž odmítá odpovědnost za porušení práv vůči třetím osobám s tím, že není nadán pravomocí rozhodovat o právech a povinnostech držitelů doménových jmen vůči těmto třetím osobám. Z uvedených důvodů se nevyjadřoval k meritu věci.

Žalovaný č. 2 se k žalobě nevyjádřil vůbec.

Bylo zjištěno z výpisu z rejstříku ochranných známek vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví ČR, že žalobce je vlastníkem ochranné známky kombinované číslo 198366 ve znění X+Y+Z v rámečku s právem přednosti k datu 6.12.1994 a dle Rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ČR ze dne 2.4.2003, č.j. 76309/2002 byla tato známka označena podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zák. č. 137/1995 Sb. o ochranných známkách v platném znění všeobecně známou. Podle potvrzení Národní knihovny ČR byl časopis s názvem A+B+C distribuován do ČR od roku 1912, jehož existenci a podobu žalobce prokázal titulními listy mnoha vydání časopisu. Podle výpisu z rejstříku domén vedeného žalovaným č. 1 bylo prokázáno, že k registraci doménového jména "x+y+z.cz" došlo dnem 29.11.2000 a držitelem registrace je žalovaný č. 2. Právní postavení žalovaného č. 1 bylo prokázáno Potvrzením Magistrátu Hl. m. Prahy ze dne 28.1.2004 o zápisu žalovaného č. 1 do registru zájmových sdružení právnických osob.

Soud má za prokázané, že žalovaný č. 2 zaregistroval dne 29.11.2000 doménové jméno "x+y+z.cz" prostřednictvím žalovaného č. 1, který je registrátorem doménových jmen a má na starosti jejich správu, jak vyplývá z Potvrzení Magistrátu Hl. m. Prahy ze dne 28.1.2004 o zápisu žalovaného č. 1 do registru zájmových sdružení právnických osob. Bylo zjištěno, že žalobce je vlastníkem ochranné známky kombinované s názvem "X+Y+Z" zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví ČR pod číslem 198366 s právem přednosti ke dni 6.12.1994.

Při porovnání znění domény "x+y+z.cz" se zněním ochranné známky žalobce je zřejmá jejich shoda. Totéž platí při srovnání s názvem firmy žalobce jakožto subjektu mezinárodně známého a uznávaného.

Vycházeno z ustanovení přechodných § 52 zák. č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách, a to odstavce 8, kdy nároky z ochranných známek zapsaných do rejstříku přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzují podle předpisů platných v době jejich vzniku. Nicméně posouzení vztahů z ochranných známek zapsaných do rejstříku před nabytím účinnosti tohoto zákona se řídí ustanoveními tohoto zákona. Vzhledem k charakteru porušování práva k ochranné známce, je proto rozhodným pro posouzení věci právní stav v době vydání rozhodnutí a je proto třeba zkoumat obsah práv účastníků podle dnes platné úpravy dané zákonem č. 441/2003 Sb.

Ustanovení § 8 odst. 1 zák. č. 441/2003 Sb. stanoví výlučné právo vlastníka ochranné známky užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo služby, pro něž je chráněna. Podle odstavce 2 písm. c) citovaného ustanovení nesmí nikdo v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky užívat označení shodné s ochrannou známkou nebo jí podobné pro výrobky a služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je ochranná známka zapsána, avšak jeho užívání by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky, která si získala dobré jméno v České republice nebo jim bylo na újmu. Dle odstavce 4 cit. ust. má vlastník ochranné známky v případě neoprávněného zásahu do svých práv právo domáhat se u soudu toho, aby porušení nebo ohrožení práva bylo zakázáno a následky porušení byly odstraněny. Z uvedeného vyplývá nesporné právo žalobce se domáhat vůči žalovanému č. 2 povinnosti převést doménu se shodným názvem "x+y+z.cz" s ochrannou známkou žalobce ve prospěch žalobce. Vůči žalovanému č. 1, jehož postavení ve sporu je odvozeno od výsledku sporu proti žalovanému č. 2, soud vyhověl žalobě rovněž, neboť žalovaný č. 1 má ve své působnosti provedení změny registrace ze žalovaného č. 2 na žalobce.

Výrok o nákladech řízení se řídí ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a žalobci úspěšnému ve věci byly vůči žalovanému č. 2 přiznány náklady řízení.

Soudní rozhodnutí 51

Městský soud v Praze rozhodl dne 31.3.2004 (rozsudek nabyl právní moci dne 13.5.2004) v právní věci žalobce K. proti žalovanému: 1. C. C. a 2. CZ.NIC o zákaz nekalosoutěžního jednání takto:

Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se užívání doménových jmen "x+y+z.cz" a "t+u+v.cz" a je povinen odstranit závadný stav, a to formou převodu registrace doménových jmen "x+y+z.cz" a "t+u+v.cz" na žalobce co by oprávněného uživatele, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí s tím, že žalovaný č. 1 má právo na náhradu vynaložených nákladů spojených s registrací.

Žalovaný č. 2 je povinen neprodleně po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí neumožnit jakékoliv nakládání s doménovými jmény "x+y+z.cz" a "t+u+v.cz" až do okamžiku jeho převodu na žalobce a do 3 dnů od právní moci rozhodnutí převést doménová jména "x+y+z.cz" a "t+u+v.cz" na žalobce.

Žalovaný č. 1 je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku Kč 9.125,- k rukám právního zástupce žalobce do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalobce a žalovaný č. 2 nemají vůči sobě právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobce se domáhal vůči žalovanému č. 1 zákazu užívat doménových jmen "x+y+z.cz" a "t+u+v.cz" s uložením povinnosti jejich převodu na žalobce s odůvodněním, že žalobce je oprávněným uživatelem názvů X+Y+Z v souvislosti s jeho zápisem do obchodního rejstříku ke dni 28.4.1993 s názvem firmy X+Y+Z s.r.o. a zápisem ochranné známky "X+Y+Z" u Úřadu průmyslového vlastnictví pod. č. 123456 dne 24.7.1996. Tato ochranná známka je přihlášena ve třídách výrobků a služeb odpovídajících předmětu podnikání žalobce, a to pro tř. 5, 9, 10 a tř. 42, mimo jiné pro výrobky farmaceutické a zdravotnické, provoz zdravotnických zařízení s poskytováním zdravotnické péče, provozování diagnostické monitorovací sítě apod., žalobce podniká v oboru poskytování zdravotní péče v oboru X+Y+Z - diagnostická a monitorovací síť, provoz nestátního zdravotního zařízení, obor interní lékařství, kardiologie,

koupě zboží za účelem dalšího prodeje. Pro žalobce se stalo označení X+Y+Z v souvislosti s jeho dlouhodobým užíváním známým a je se žalobcem spojováno.

Žalovaný se zabývá koupí zboží za účelem dalšího prodeje, provozováním zařízení pro regeneraci a rekondici, provozováním nestátního zdravotnického zařízení v oboru interní lékařství, rehabilitace, tělovýchovné lékařství, kardiologie, je tudíž přímým konkurentem žalobce a účastníkem hospodářské soutěže. Dnem 21.3.2000 si žalovaný zaregistroval národní doménu s názvem "x+y+z.cz", tedy s totožným názvem s ochrannou známkou žalobce i jeho obchodní firmou. Rovněž si zaregistroval foneticky totožnou národní doménu "t+u+v.cz" a při připojení uživatele Internetu na adresu http://www.x+y+z.cz nebo http://www.t+u+v.cz, objeví se nabídka a propagace služeb firmy žalované. Takováto registrace doménových jmen učiněná žalovaným představuje jednání nekalé soutěže podle § 47 a § 48 obch. zák., dále podle generální klauzule § 44, žalobce se proto dovolává ochrany před takovýmto jednáním a odstranění závadného stavu formou převodu registrace na žalobce jako oprávněné osoby.

Vůči žalovanému č. 2 byla žaloba uplatněna v souvislosti s jeho postavením registrátora doménových jmen poskytujícího mimo jiné služby registrace doménových jmen národní domény "cz".

Žalovaný č. 1 odmítal tvrzení žalobce o všeobecné známosti ochranné známky "X+Y+Z" a jejího spojení se žalobcem. Dovolával se významového překladu názvu "X+Y+Z" jako lékařského termínu, z řečtiny označujícího "srdce" a tudíž všeobecné rozšířenosti v medicínských kruzích. Zpochybnil způsobilost tohoto označení k zápisu ochranné známky. Ohledně názvu "T+U+V" se dovolával překladu z řečtiny pro lékařský termín "česlo" jako část žaludku, tedy při totožné výslovnosti obou slov se jedná o dva rozdílné medicínské pojmy. Žalovaný si zaregistroval doménu "t+u+v.cz" z důvodu, že označení "t+u+v" představuje dominantní prvek v označení firmy žalovaného, a toto označení spolu s doménou "x+y+z.cz" vystihuje hlavní předmět činnosti žalovaného, jímž je poskytování léčebné péče, mimo jiné v oborech kardiologie a gastroenterologie a žalovaný si vybral obecně známé a používané lékařské termíny, jejichž užitím nemůže být zasahováno do práv třetích osob. Žalobce proto nemůže mít výhradní právo k jejich užití a nemůže se dovolávat nekalosoutěžního jednání vůči jiným soutěžitelům. Z uvedených důvodů navrhoval zamítnutí žaloby.

Jak vyplynulo z výpisu z obchodního rejstříku žalobce vedeného Městským soudem v Praze, byl žalobce zapsán do rejstříku dne 28. dubna 1993 a jeho předmětem činnosti je zdravotní péče v oboru X+Y+Z - diagnostická a monitorovací síť a poradenství, provoz nestátního zdravotnického zařízení v oboru interní lékařství, kardiologie. Dle výpisu téhož rejstříku byl žalovaný zapsán k datu 2. března 1999 a jeho předmětem činnosti je koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje, provozování zařízení pro regeneraci a rekondici, provozování nestátního zdravotního zařízení v oboru interní lékařství, rehabilitace, tělovýchovné lékařství, kardiologie. Jak z uvedeného vyplývá, střetávají se oba účastníci v hospodářské soutěži při částečně shodném výkonu činnosti v oboru zdravotní péče a konkrétně v oboru kardiologie. Žalobce pak vznikl podstatně dříve, než-li žalovaný a pro ochranu názvu X+Y+Z si nechal u Úřadu průmyslového vlastnictví ČR zapsat ochrannou známku X+Y+Z, jak vyplývá z Osvědčení tohoto úřadu svědčící právo přednosti k ochranné známce slovní X+Y+Z registrované pod č. 123456 ve prospěch žalobce dnem 7.4.1995.

Podle výpisu z rejstříku domén byla doména "x+y+z.cz" registrována ve prospěch žalovaného k datu 20.3.2000, a doména "t+u+v.cz" byla rovněž registrována ve prospěch žalovaného k datu 20.3.2000. Podle znaleckého posudku znalce bylo jeho předmětem zjištění a zadokumentování obsahu webových stránek umístěných na Internetu na adrese "http.www.t+u+v.cz" a "http.www.x+y+z.cz", z něhož vyplývá při zadání obou adres skutečnost, že se objeví stránky společnosti žalované.

Jak bylo uvedeno shora, střetávají se oba účastníci v hospodářské soutěži, podnikají částečně ve shodném, částečně obdobném předmětu činnosti, jímž je zejména poskytování zdravotní péče, a to v oboru kardiologie. Žalobce zahájil svou podnikatelskou činnost výrazně dříve, nežli žalovaný a lze chápat, že přistoupil k ochraně názvu X+Y+Z, který si zvolil do názvu firmy, formou ochranné známky. Toto právo žalobci svědčí již od 7.4.1995 a je upraveno ust. § 13 a § 14 zákona o ochranných známkách č. 137/1995 Sb. v platném znění zák. č. 400/2000 Sb. Podle ust. § 15 cit. zákona se může majitel ochranné známky domáhat u soudu zákazu užívat jeho ochrannou známku nebo označení s ní zaměnitelné pro stejné nebo podobné výrobky či služby. Obecně je právo známkové chápáno jako právo formální a jako součást širšího práva soutěžního. Pro posouzení oprávněnosti žalobcova nároku na zákaz žalovanému užívat doménového jména "x+y+z.cz" je pro shodnost obou výrazů právo žalobce zřejmé a jeho užitím žalovaným lze nad to spatřovat jednání v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže ve smyslu generální klauzule ust. § 44 obch. zák., zejména pak jednání vyvolávající nebezpečí záměny podle § 47 písm. a) a parazitování na pověsti podle § 48 obch. zák.

Co se týče nároku na ochranu vůči označení "t+u+v" a jeho užití v doméně "t+u+v.cz", lze v tomto označení spatřovat prvky zaměnitelnosti omezující žalobce při výkonu práv k ochranné známce, a zvýhodňující neoprávněně žalovaného v hospodářské soutěži. Samotná fonetická shodnost výrazů "x+y+z" a "t+u+v" činí tento název zjevně zaměnitelným s ochrannou známkou žalobce a jeho obchodní firmou a tudíž nepřípustný zásah známkoprávní a tudíž i nekalosoutěžní naplněním shodných skutkových podstat. Soud se proto přiklonil i k požadavku žalobce na zákaz užívat doménového jména "x+y+z.cz" a vyhověl žalobě i ohledně povinnosti na převod registrace obou domén ve prospěch žalobce, a to ve vztahu k žalovanému č. 1, kdy jeho námitky o nedostatku způsobilosti zápisu běžně užívaných lékařských termínů, jež představují v překladu termíny "srdce" a "česlo", soud neshledal opodstatněnými vycházeno z ust. § 2 zákona o ochranných známkách č. 137/1995 Sb. v platném znění, z něhož bylo vycházeno Úřadem průmyslového vlastnictví při posouzení této způsobilosti zápisu požadovaného označení jako ochranné známky.

Uložená povinnost žalovanému č. 2 vyplývá z jeho postavení registrátora doménových jmen jakožto zájmového sdružení, s nímž má žalovaný č. 1 uzavřenu smlouvu o registraci doménových jmen "x+y+z.cz" a "t+u+v.cz" a uložení této povinnosti se odvíjí od kladného výsledku sporu vůči žalovanému č. 1.

Výrok o nákladech řízení se řídí ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a žalobci úspěšnému ve věci byly vůči žalovanému č. 1 přiznány náklady řízení. Žalovaný č. 2 se vzdal nákladů řízení, tudíž mu jako úspěšnému nebyly přiznány.

Soudní rozhodnutí 58

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 7.9.2004 (rozsudek nabyl právní moci) v právní věci žalobce a) C. a b) C. ČR proti žalovanému 1. P. Š. a žalovanému 2. CZ.NIC o ochranu práv k ochranným známkám a proti nekalé soutěži, o odvolání žalovaného č. 1 proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. září 2003 takto :

Rozsudek soudu 1. stupně se v napadeném rozsahu ve věci samé mění tak, že

se schvaluje smír účastníků v tomto znění:

Žalovaný č. 1 se zavazuje zdržet se dispozice s doménovými jmény "r+s+t.cz", "u+v+w.cz", "x+y+z.cz", a tímto uděluje výslovný souhlas s tím, aby žalovaný

č. 2 provedl změnu držitele domén takto označených tak, aby jako držitel těchto domén byl zapsán žalobce b/. Žalovaný č. 2 se zavazuje tuto změnu provést ve lhůtě 14 dnů od doručení rozhodnutí odvolacího soudu.

Žaloba o zaplacení 100.000,- Kč žalovaným č. 1 žalobci b/ se zamítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Shora uvedeným rozsudkem soud 1. stupně uložil žalovanému č. 1 povinnost zdržet se jakékoli manipulace a užívání doménových jmen 2. stupně "r+s+t.cz", "u+v+w.cz", "x+y+z.cz", zaplatit žalobci b/ částku 100.000,- Kč a na náhradu nákladů řízení 70.440,- Kč (výrok I. rozsudku), žalovanému č. 2 povinnost provést tak, aby do tří dnů od právní moci rozsudku byl jako vlastník doménových jmen výše uvedených zapsán žalobce b/ (výrok II.), dále rozhodl, že žalovanému č. 2 se náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.) a že ohledně požadavku žalobce b/ na zaplacení 300.000,- Kč žalovaným č. 1 se žaloba zamítá (výrok IV.).

V odůvodnění rozsudku soud uvedl, že žalobou domáhali se žalobci na žalovaném č. 1 zdržení se dispozice a užívání tří již výše označených domén a zaplacení 400.000,- Kč žalobci b/, na žalovaném č. 2 provedení změn registrace tak, aby jako držitel domén byl zapsán žalobce b/. K odůvodnění uplatněných nároků žalobci tvrdili, že žalovaný č. 1 tím, že pro sebe registroval u žalovaného č. 2 dne 22.11.2000 doménová jména, jež jsou totožná se zněním ochranných známek žalobce a/ a názvy výrobků, jež distribuuje na českém trhu žalobce b/, porušuje práva žalobce a/ z ochranných známek a jedná nekalosoutěžně. Žalobce a/ je celosvětově proslulým distributorem zejm. nealkoholických výrobků, mj. označených R+S+T, X+Y+Z a U+V+W, jejich názvy má i v ČR chráněny registrovanými ochrannými známkami č. 123456, 234567, 345678, přičemž má tyto ochranné známky za všeobecně známé ve smyslu ust. čl. 6bis Pařížské unijní úmluvy. Prodej výrobků realizuje žalobce a/ prostřednictvím dceřinných společností, na území ČR mj. prostřednictvím žalobce b/. Žalovaný č. 1 si při registraci domén, označených shodně s názvy výrobků žalobců musel být vědom toho, jak dále žalobci uvedli, že jde o označení všeobecně známá a spojená s výrobky žalobců, nepožádal je přesto o souhlas s užitím pro označení domén. Zaregistrováním uvedených označení ve svůj prospěch žalovaný č. 1 znemožnil žalobci a/ řádný výkon práv majitele ochranných známek, oběma žalobcům (když žalobce b/ užívá předmětná označení se souhlasem žalobce a/) znemožnil, aby předmětná doménová označení sami přihlásili a na webových stránkách těchto domén výrobky prezentovali. Uvedené omezení dopadá především na žalobce b/, jenž tak byl zbaven možnosti činit svou nabídku výrobků i v síti Internetu (pod názvy výrobků, jež nabízí), vůči němu jako tuzemskému distributorovi nápojů s předmětnými názvy jednal žalovaný č. 1 nekalosoutěžně. Žalovaný č. 1 přitom jednal, jak dále uvedli žalobci, evidentně s cílem získat prospěch na úkor žalobců, neboť za převod domén žádal úplatu 400.000,- Kč. Pod uvedenými názvy domén přitom neotevřel webové stránky, pokud proto návštěvníci zadají uvedené názvy výrobků, pak získají dojem, že žalobci nejsou schopni takové stránky vytvořit. Jednání žalovaného č. 1 má podle žalobců všechny znaky tzv. domain grabbing, není zde žádný důvod, opravňující žalovaného č. 1 k přihlášení a držení předmětných doménových jmen. Žalovaného č. 2 žalobci označili za účastníka řízení především proto, že pouze on je schopen technicky zabezpečit provedení požadovaného převodu domén z žalovaného č. 1 na žalobce b/. Vytýkají mu však, že neprovozuje své služby způsobem, chránícím zájmy třetích osob, nezabraňuje spekulativním registracím určitých označení.

Žalovaný č. 1 se žalobě bránil tvrzením, že nijak nezasáhl do práv k ochranným známkám - jejich znění neužil pro chráněné třídy výrobků a služeb, rovněž vytýkaného jednání nekalé soutěže se nedopustil, neboť pod předmětnými doménovými jmény není prezentována žádná podnikatelská činnost žalovaného č. 1 ani výrobky či služby. Poukázal i na to, že pod jinými vrcholovými doménami (např. .com, . net) nemají žalobci pod názvy svých výrobků vlastní domény. Žalovaný č. 2 ve svém vyjádření především popsal své postavení a úlohu při správě národní vrcholové domény .cz a registraci doménových jmen v jejím rámci, z nichž neplyne jakékoli oprávnění přezkoumávat, zda registrující subjekt má či nemá právo určité označení přihlásit jako doménové jméno.

Z provedených důkazů, jež vyjmenovává, vzal soud 1. stupně za prokázané, že žalobce a/ je majitelem ochranných známek R+S+T č. 123456, U+V+W č. 234567, X+Y+Z č. 345678, zapsaných v ČR a vzhledem k rozšíření i dlouhodobému užívání těchto označení na nápojích, spojovaných s tímto žalobcem, jde o známky všeobecně známé, nehledě k tomu, že v řadě zemí jsou formálně známkoprávně chráněny. Žalovaný č. 1, podnikatel s oprávněním pro činnost nákup a prodej zboží, se zabývá, jak je zřejmé z předloženého přehledu, registrací různých doménových jmen, jež patrně později převádí zájemcům o ně. Takto si u žalovaného č. 2 zaregistroval v r. 2000 domény r+s+t.cz, u+v+w.cz, x+y+z.cz, po výzvách žalobců projevil ochotu domény převést za úplatu 400.000,- Kč. V doménách žalovaný č. 1 neotevřel vlastní webové stránky, v době rozhodování soudu 1. stupně pak - na základě vydaného předběžného opatření - mu bylo jejich další užívání a dispozice s nimi žalovaným č. 2 znemožněno. Tím, jak dále soud 1. stupně uvedl, že žalovaný č. 1 pro sebe registroval uvedená doménová jména, bylo znemožněno je registrovat komukoli dalšímu, tedy i žalobcům. Žalovaný č. 1 tímto svým jednáním zasáhl do práv žalobce a/ z ochranných známek a vůči žalobci b/ jednal nekalosoutěžně. Třebaže žalovaný č. 1 pod označenými doménami nic nenabízí, jak soud uvedl, již samotnou jejich registraci je třeba považovat za nedovolené užití všeobecně známých ochranných známek žalobce a/ a za omezení práva majitele ochranných známek je nerušeně užívat, a to i v prostředí Internetu. Vyhověl proto nároku žalobce a/ a uložil žalovanému č. 1 povinnost zdržet se "manipulace" s těmito doménami a jejich užívání. Byť ve vztahu k žalobci b/ není žalovaný č. 1 co do předmětu podnikání zřejmě jeho soutěžitel na trhu, tím, že mu znemožnil pod názvy jím distribuovaných výrobků realizovat nerušeně soutěžní aktivity, tj. i tyto výrobky nerušeně na Internetu prezentovat, jednal vůči němu v hospodářské soutěži a toto jeho jednání bylo způsobilé přivodit újmu jinému soutěžiteli. Vzhledem k tomu, že zde není žádný relevantní důvod k registraci tří předmětných domén žalovaným č. 1, jde rovněž o jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže, znaky dle § 44 odst. 1 ObchZ jsou dány. Právem se tedy, jak z rozhodnutí vyplývá, žalobci domáhají odstranění závadného stavu na žalovaném č. 1, pouze z technických důvodů bylo třeba provedení vlastního úkonu přeregistrace předmětných domén na žalobce b/ uložit žalovanému č. 2 jako správci vrcholové domény. Jak soud 1. stupně dále uvedl, jednání žalovaného č. 1 bylo způsobilé přivodit žalobci b/ újmu a soud má také za to, že mu nemajetkovou újmu způsobilo, když na Internetu nemohl pod doménami shodnými s výrobky, které na trh dodává, tyto prezentovat, ani realizovat s těmito výrobky související reklamní aktivity. Odmítl námitku žalovaného č. 1, že žalobci mohla k takovým aktivitám postačovat jedna doména - a+b+c.cz, neboť žalobce b/ může za tím účelem držet "tolik domén a vybudovat tolik webových stránek, kolik uzná za potřebné." Dospěl proto k závěru, že za tuto újmu je na místě poskytnout žalobci b/ zadostiučinění, jako odpovídající zásahu s přihlédnutím k osobě žalovaného č. 1 shledal za přiměřené zaplacení částky 100.000,- Kč. Soud tak i přihlédl k době, po kterou žalovaný č. 1 domény držel a odmítal je dobrovolně převést. Ve zbývajícím rozsahu požadavek na zadostiučinění soud zamítl. K povinnosti ukládané žalovanému č. 2 ještě soud doplnil, že na jeho straně neshledal porušení žádné zákonné povinnosti, jako správce vrcholové domény nenese odpovědnost za úkony přihlašovatelů a nepřísluší mu v daném soukromoprávním vztahu ani posuzovat přihlašovaná doménová jména. Jeho účast v řízení se omezuje pouze na technickou realizaci změny registrace a výsledek řízení nelze proto považovat za jeho neúspěch. Dále soud podrobně rozvedl důvody svého rozhodnutí o nákladech řízení, poukázal přitom na ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. a skutečnost, že žalovaný č. 2 se práva na náhradu nákladů vzdal. Závěrem ještě uvedl, že pokud jde o námitku podjatosti, jež byla vznesena žalovaným č. 1 v závěrečném návrhu, postupoval podle § 15b odst. 2 o.s.ř.

Z protokolu z jednání ze dne 9.9.2003 vyplývá, že v rámci závěrečného návrhu právní zástupkyně žalovaného č. 1 vznesla námitku podjatosti rozhodující soudkyně, a to z toho důvodu, že získala dojem o tom, že tato "je negativně zaujata proti jejímu klientovi". Námitku podjatosti doplnila právní zástupkyně žalovaného č. 1 v podání ze dne 10.9.2003, uvedla, že byť žalovaný č. 1 nebyl formálně nijak zkrácen na svých procesních právech, soudkyně jednala neprofesionálně, v rozporu se soudcovskou etikou, kdy soudce je povinen se zdržet projevů sympatií či naopak negativních postojů a její rozhodnutí tak nedává záruku spravedlivého rozhodování. Dále poukázala i na to, že po skončení jednání získala materiály o tom, že se soudkyně účastnila v květnu 2003 semináře, organizovaného mj. i žalovaným č. 2, na němž přednášel (o problematice doménových jmen) i právní zástupce žalovaného č. 2. I toto přispívá k pochybnostem o nepodjatosti soudkyně.

V rozsahu vyhovujících výroků ve věci samé a v souvisejícím výroku o nákladech řízení (výroky I. a II.) napadl rozsudek žalovaný č. 1 svým odvoláním z důvodu, obsažených v ust. § 205 odst. 2 písm. a/, písm. e/ a g/ o.s.ř. Odkázal na vznesenou námitku podjatosti a důvody dále doplněné, pro něž má za to, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce. Vytýká dále soudu 1. stupně, že učinil nesprávný skutkový závěr ohledně charakteru ochranných známek žalobce a/, nesouhlasí s tím, že tyto známky je třeba považovat za známky všeobecně známé. Soud dále nesprávně vzal v úvahu přehled registrovaných domén žalovaného č. 1, jak byl předložen žalovaným č. 2 při jednání, ač tento přehled nebyl jako důkaz ani proveden a ostatně se netýká ani pro věc rozhodného období. Zdržovací výrok rozsudku ukládá žalovanému č. 1 zdržet se činnosti, kterou odvolatel ani nikdy neprovozoval, neboť jak vyšlo najevo, žádné webové stránky pod uvedenými doménovými jmény odvolatel neotevřel. Pokud pak soud uvádí, že již pouhou registrací předmětných doménových jmen odvolatel omezil žalobce, pak odvolatel namítá, že tak učinil v dobré víře, neboť mu tuto registraci žalovaný č. 2 umožnil. Žalovaný č. 2 ve svém monopolním postavení nemůže být nijak zproštěn odpovědnosti za jím registrovaná jména. Soud 1. stupně dále nesprávně učinil právní závěr o splnění podmínek pro hodnocení jednání odvolatele jako jednání nekalé soutěže, není zde dán totiž ani soutěžní vztah účastníků. Nebylo také nijak zasaženo do práv žalobce a/ z ochranných známek, označení není užíváno pro zapsané či podobné výrobky a služby, známkou chráněné. Nebylo nijak bráněno žalobci b/, který se na Internetu pro tuzemské prostředí prezentuje v doméně a+b+c.cz, v jeho soutěžních aktivitách, jednání odvolatele tak postrádalo způsobilost přivodit tomuto žalobci újmu a v rozporu s tím bylo přesto mu přiznáno zadostiučinění v penězích ve výši 100.000,- Kč. Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žaloba bude zamítnuta.

V rámci odvolacího řízení se předně odvolací soud zabýval vznesenou námitkou podjatosti ve věci rozhodující soudkyně a dospěl k závěru, že námitka není důvodná.

Podle § 14 odst. 4 o.s.ř. nejsou důvodem k vyloučení soudce okolnosti, spočívající v postupu soudce v řízení o projednávané věci. Již pro toto zákonné omezení nelze shledat jakoukoli důvodnost žalovaným č. 1 vznesené námitky, neboť její důvody a výtky vůči soudkyni jsou založeny a směřují právě k jejímu postupu v této věci, nenasvědčují tomu, že by zde byl dán jiný než zákonu odpovídající poměr soudce k věci a účastníkům řízení, a to je rozhodné. Protokolace proběhlého jednání pak nesvědčí o tom, že by snad byl dán rozdílný prostor pro sdělení stanovisek jednotlivým účastníkům a byl tak vyjádřen i rozdílný prostor pro sdělení stanovisek jednotlivým účastníkům a byl tak vyjádřen i rozdílný postoj soudkyně k nim. Námitka spočívající v údajném poměru (odchylném přístupu) jmenované soudkyně k účastníkům či jejich zástupcům není opodstatněná, rovněž (zároveň přezkoumávané) rozhodnutí a obsah spisu nijak nenasvědčuje tvrzení tohoto žalovaného, že poznatky o věci byly získány soudkyní nikoli procesními postupy v této věci.

Vzhledem k tomu, že ze spisu nevyplynuly žádné okolnosti, zakládající pochybnost o nepodjatosti jmenované soudkyně a ta sama ve vyjádření uvedla, že k účastníkům a věci samé nemá žádný vztah, Vrchní soud v Praze neshledal důvod k postupu podle § 221 odst. 1 písm. b/ o.s.ř.

V rámci pokusu odvolacího soudu o smírné vyřešení věci účastníci řízení uzavřeli před ním o části předmětu řízení smír, jímž se žalovaný č. 1 zavázal zdržet se dispozice s doménovými jmény "r+s+t.cz", "u+v+w.cz", "x+y+z.cz", a udělil výslovný souhlas s tím, aby žalovaný č. 2 provedl změnu držitele domén takto označených tak, aby jako držitel těchto domén byl zapsán žalobce b/. Žalovaný č. 2 se zavázal tuto změnu provést ve lhůtě 14 dnů od doručení rozhodnutí odvolacího soudu.

Vrchní soud v Praze po ověření, že účastníky uzavřený smír není v rozporu s právními předpisy a je jím řešen zčásti předmět řízení, před ním uzavřený smír schválil (§ 211, § 99 odst. 2 o.s.ř.) s tím, že zároveň změnil rozsudek v tomu odpovídajícímu výroku ve věci samé, jak plyne z ust. § 220 odst. 3 o.s.ř. Podle ust. § 99 odst. 3 o.s.ř. platí, že schválený smír má účinky pravomocného rozsudku.

Odvolací soud dále přezkoumal rozsudek soudu 1. stupně ve zbývajícím odvoláním napadeném rozsahu (tj. ohledně povinnosti žalovaného č. 1 zaplatit žalobci b/ 100.000,- Kč a ve výroku o nákladech řízení), jakož i řízení mu předcházející, podle § 212 a násl. o.s.ř. a dospěl k následujícím závěrům:

Je třeba předně uvést, že v odvolacím řízení vycházel odvolací soud ze zjištění soudu 1. stupně, jak jsou i uvedena v odůvodnění napadeného rozhodnutí (na něž proto pro stručnost zde odkazuje), ostatně žádný z účastníků doplnění dokazování provedením dalších důkazů nenavrhl.

Předmětem odvolacího řízení (po částečném vyřešení věci smírem) je uplatněný a soudem 1. stupně v rozsahu úhrady 100.000,- Kč přiznaný nárok na poskytnutí zadostiučinění v penězích podle § 53 ObchZ, který žalobce b/ požaduje za tvrzené nekalosoutěžní jednání žalovaného č. 1. Předpokladem uplatnění a přiznání nároku na zadostiučinění podle § 53 ObchZ soudem je vznik nemateriální újmy. Žalobce tuto újmu sice tvrdil, avšak zůstal pouze v rovině obecného tvrzení. Spatřoval ji v tom, že v důsledku jednání žalovaného č. 1 (registraci předmětných doménových jmen, totožných s názvy výrobků, jež tento žalobce distribuuje na trhu v ČR) nemohl on sám v doménách takto označených informovat spotřebitelskou veřejnost o těchto svých výrobcích. Je však třeba souhlasit s tvrzením odvolatele, že prostor pro svou prezentaci na Internetu žalobce b/ má, a to pod označením, s nímž ho veřejnost spojuje a také bude zde předpokládat a vyhledávat (tj. v doméně a+b+c.cz). Je také pravidlem, že veřejnost vyhledává v prostředí Internetu informace o nabídce určitého podnikatele pod označením shodným s jeho obchodní firmou, nikoli podle názvu konkrétních výrobků. Nehledě k tomu, že - pokud dodává žalobce b/ výrobky takto označené na český trh více jak desetiletí, jak bylo tvrzeno - nic nebránilo včasné registraci označení žalobcem b/, pokud hodlal i pod těmito označeními se na Internetu prezentovat, je třeba vzít v úvahu i to, že žalovaný č. 1 pod předmětnými doménovými jmény vlastní stránky neotevřel. Pak jen samotným odnětím možnosti držet domény shodné s názvy dodávaných výrobků - za stavu, kdy o těchto výrobcích informuje žalobce b/ veřejnost tam, kde je to i očekáváno - existence určité nemateriální újmy žalobce b/ prokázána není. Protože v celém řízení taková újma ani jinak prokázána nebyla (rovněž ani přibližný její rozsah) a nejsou zde tedy ani konkrétní hlediska, z nichž by soud ve své úvaze o přiměřeném zadostiučinění mohl vycházet, nelze jinak než uzavřít, že žalobce b/ tvrzený vznik imateriální újmy, jež by měla být hrazena požadovaným zadostiučiněním, neprokázal a soud 1. stupně pochybil, pokud za tohoto stavu - byť jen zčásti - žalobě vyhověl.

Veden uvedeným závěrem odvolací soud proto napadený rozsudek v rozsahu, v němž bylo uloženo žalovanému č. 1 zaplatit žalobci 100.000,- Kč, podle § 220 o.s.ř. změnil tak, že žalobu o zaplacení této částky zamítl.

O nákladech řízení před soudy obou stupňů (§ 224 odst. 2 o.s.ř.) bylo rozhodnuto, pokud jde o vztah žalobce b/ a žalovaného č. 1 podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 2 o.s.ř. tak, jak ve výroku uvedeno, s přihlédnutím k celkovému výsledku řízení, když nelze shledat úspěch některého z nich za převažující, shodně i ve vztazích ostatních účastníků, zde podle § 224 odst. 1 a § 146 odst. 1 písm. b/ o.s.ř.

Soudní rozhodnutí 59a

(rozsudek byl napaden odvoláním a byl rozhodnutím odvolacího soudu změněn dne 10.8.2004 - viz judikát 59b)

Městský soud v Praze rozhodl dne 7.7.2003 v právní věci žalobce Č. P. proti žalovanému: 1. J. H. a žalovanému 2. CZ.NIC na ochranu obchodní firmy a ochranných známek s návrhem na nařízení předběžného opatření takto:

Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se jakékoli manipulace s doménou druhého stupně "x+y+z", registrovanou pod doménou nejvyššího stupně "cz.", zaplatit žalobci částku Kč 100.000,- a na náklady řízení k rukám právního zástupce částku Kč 36.500,-, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalovaný č. 2 je povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku provést změnu registrace subjektu držitele (IDADM) k internetové doméně druhého stupně "x+y+z" pod internetovou doménou nejvyššího stupně ".cz" v příslušném rejstříku internetových domén takovým způsobem, aby žalobce byl v téže lhůtě zapsán jako subjekt držitele (IDADM) k doméně "x+y+z" namísto žalovaného č. 1, a to na své náklady, a umožnit tak žalobci nakládat s touto doménou ode dne provedení změny způsobem, který dovoluje platný právní řád.

Ohledně požadavku na zaplacení Kč 100.000,- se žaloba vůči žalovanému č. 1 zamítá.

Ohledně požadavků, aby žalovaný č. 2 zaplatil žalobci částku Kč 100.000,- a aby žalovaný uveřejnil na úvodní stránce webové adresy www.nic.cz způsobem specifikovaným v žalobním petitu omluvu, rovněž specifikovanou v žalobním petitu, a tuto ponechal na tomto místě po dobu 30 dnů, se žaloba zamítá.

Žalovanému č. 2 se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Žalobce je povinen zaplatit státu Česká republika na účet Městského soudu v Praze soudní poplatek ve výši Kč 15.000,- do 7 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalobce se domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému č. 1 zdržet se jakékoli manipulace s doménou druhého stupně "x+y+z", registrovanou pod doménou nejvyššího stupně "cz.", poskytnout žalobci přiměřené zadostiučinění ve výši Kč 200.000,- a nahradit mu náklady řízení, žalovanému č. 2 pak povinnost provést do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku změnu registrace subjektu držitele (IDADM) k internetové doméně druhého stupně "x+y+z" pod internetovou doménou nejvyššího stupně "cz.". V příslušném rejstříku internetových domén takovým způsobem, aby žalobce byl v téže lhůtě zapsán jako subjekt držitele (IDADM) k doméně "x+y+z.cz" namísto žalovaného č. 1, a to na své náklady, a umožnit tak žalobci nakládat s touto doménou ode dne provedení změny způsobem, který mu dovoluje platný právní řád, poskytnout žalobci přiměřené zadostiučinění ve výši Kč 100.000,-, uveřejnit na svůj náklad na úvodní stránce webové adresy http://www.nic.cz omluvu tohoto znění při standardní velikosti písma 13 s výrazně barevným odlišením od ostatního textu.

OMLUVA Č.P., a.s.

"CZ.NIC, z.s.p.o. se sídlem Lužná 591, Praha 6, IČ 67985726 se OMLOUVÁ obchodní společnosti Č. P., a.s., za to, že díky svému pochybení a nedůslednému postupu zaregistroval jako oprávněnou osobu ve vztahu k doméně "x+y+z.cz" jinou osobu. Sdružení CZ.NIC se též omlouvá za náklady a čas, který musela tato obchodní společnost vynaložit na ochranu svých práv", s tím, že text této omluvy je žalovaný č. 2 povinen ponechat na tomto místě po dobu 30 kalendářních dnů ode dne uveřejnění, a nahradit žalobci náklady řízení.

Žalobce, uvedl, že je právnickou osobou, zapsanou v obchodním rejstříku s hlavním předmětem podnikání pojišťovací služby, žalovaný č. 1 je fyzickou osobou, žalovaný č. 2 je zájmovým sdružením 17 právnických osob, registrovaným u Obvodního úřadu Praha 6, a hlavním předmětem jeho činnosti je nezisková národní správa internetové domény nejvyššího stupně "cz.". Žalobce je majitelem několika ochranných známek, např. ochranné známky kombinované č. 123456, zapsané k 31.12.1992 se znakem žalobce a textem "X+Y+Z", nebo ochranné známky kombinované č. 234567, rovněž se znakem žalobce a tímtéž textem v jiné velikosti. Tato známka byla 12.6.1995 Úřadem průmyslového vlastnictví prohlášena za proslulou. Dále je žalobce majitelem slovní ochranné známky X+Y+Z a.s. č. 345678. Proslulá ochranná známka (nyní všeobecně známá) žalobce je také zaregistrována u Světové organizace intelektuálního vlastnictví v Ženevě. Označení X+Y+Z je zároveň firmou žalobce.

Žalobce dále uvedl, že žalovaný č. 1 zaregistroval u žalovaného č. 2 nepochybně se spekulativním záměrem doménu druhého stupně "x+y+z" pod doménou nejvyššího stupně "cz.". Ve prospěch žalovaného č. 1 byla zmíněná doména zaregistrována k 1.1.2000. Žalovaný č. 1, ačkoli sám doménu nehodlá užívat potud, že by si zřídil pod tímto označením vlastní webovou stránku, a musel si být při její registraci dobře vědom toho, že uvedené označení je firmou žalobce, doménu na žalobce nemíní převést za podmínek, za kterých ji sám získal, ale v dopise ze dne 10.4.2000 žalobci nabídl "převod vlastnických práv" k této doméně za "symbolický poplatek" ve výši Kč 100.000,- s čímž žalobce samozřejmě nesouhlasil. Nicméně v důsledku jednání žalovaného č. 1, které je v evidentním rozporu s dobrými mravy i obchodními zvyklostmi, je žalobce v situaci, kdy je mu znemožněno, aby označení, shodné se svou firmou i ochrannými známkami svobodně a nerušeně užíval pro prezentaci na internetu. Žalobce sice své služby na internetu nabízí, nikoli však pod označením, které by bylo lze očekávat, a proto mu tímto vzniká újma, neboť pokud běžný návštěvník internetu napíše www.x+y+z.cz, nedostane se na webové stránky žalobce, což může vést k tomu, že potenciální klienti ztratí zájem o informace žalobce, event. o elektronickou komunikaci s ním. Jednání žalovaného č. 1 je podle žalobce ryze spekulativní a žalovaný č. 1 jedná s cílem získat finanční prospěch, který by jinak nezískal. Pokud jde o žalovaného č. 2, má žalobce za to, že tento žalovaný neprovozuje své služby takovým způsobem, aby dostatečně ochránil oprávněné osoby před spekulativními kroky třetích osob. Žalovaný č. 2 svým chováním vynucuje nepřiměřené podmínky ve smlouvách s jinými účastníky, bez jakékoli kontroly registruje libovolně přihlašovaná doménová jména, a dovádí tak pravidlo "first come, first serve" až do samé krajnosti, bez ohledu na jiné, právem chráněné statky, mechanismus řešení případných konfliktů, navržený a vynucovaný žalovaným č. 2, je svou povahou diskriminující a nezaručuje dostatek právní jistoty pro subjekty, uzavírající smlouvy s žalovaným č. 2. Nespokojené subjekty i z řad třetích osob se mohou obrátit na blíže neurčené nezávislé odborníky, kteří vyjádří své stanovisko, které však žalovaný č. 2 může, ale nemusí akceptovat dle svého uvážení, žalovaný č. 2 je v případě porušení jím stanovených pravidel žadatelem o registraci domény, nebo při nezaplacení poplatku "oprávněn" podle svého uvážení zrušit nebo pozastavit s okamžitou účinností registraci příslušného doménového jména, a v neposlední řadě nakládá s Českým internetem - doménou nejvyššího stupně "cz." způsobem, který budí dojem, že jde o jeho výlučný majetek.

Žalovaný č. 1 se k žalobě nevyjádřil, a k žádnému z nařízených ústních jednání se nedostavil, svou neúčast také nijak neomluvil. Soud proto věc projednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti.

Žalovaný č. 2 ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a uvedl, že v rámci své činnosti - správa domény nejvyšší úrovně (top level domain) CZ - především vede registr doménových jmen druhé úrovně, nacházejících se v rámci domény CZ. Postavení žalovaného č. 2 je přirozeně monopolní, neboť z požadavku jedinečnosti doménového jména druhé úrovně v rámci jedné domény nejvyšší úrovně vyplývá, že správa registru doménových jmen musí být centralizována tak, aby nedocházelo k duplicitám. Žalovaný č. 2 přitom doménová jména druhé úrovně nepřiděluje, zájemci si je vytváří sami z předem dané množiny povolených znaků. Okamžikem registrace doménového jména takto vytvořeného pak žalovaný č. 2 pouze garantuje, že na dotaz sdělí technické

informace, týkající se dotazované domény druhého stupně. Z požadavku jedinečnosti doménového jména vyplývá základní podmínka registrace, kdy nelze zaregistrovat doménové jméno shodného znění, jaké má již jiné registrované doménové jméno. Žalovaný č. 2 při registraci doménových jmen druhé úrovně nijak nekontroluje, a ani k tomu není oprávněn, zda registrovaná doménová jména neporušují práva třetích osob. Taková práva mohou být velmi různorodá, a nelze spravedlivě požadovat po žalovaném č. 2, aby při počtu registrovaných doménových jmen (cca 190.000) každé registrované doménové jméno kontroloval z toho hlediska, zda taková práva porušuje nebo ne. Kolize mezi doménovým jménem a právy třetích osob může nastat u celé řady práv. Povinnost zajistit, aby zaregistrovaná doménová jména neporušovala práva třetích osob, mají žadatele o registraci doménových jmen, a tuto povinnost na sebe převzali uzavřením smlouvy s žalovaným č. 2. Žalovaný č. 2 vystupuje pouze v roli technického garanta registrace, nelze jej činit odpovědným za to, že žadatel o registraci doménového jména porušuje práva třetích osob. Na tom nic nemění ani fakt, že některé případy porušení práv třetích osob registrací doménového jména jsou zcela zjevné, neboť k dispozici není žádné kritérium, které by spolehlivě určilo, kdy se porušení takového práva stává zjevným. K tvrzení žalobce, že žalovaný č. 2 neprovozuje své služby takovým způsobem, který by dostatečně chránil všechny oprávněné osoby před spekulativními kroky třetích osob, žalovaný č. 2 uvedl, že z principu, že desítky tisíc osob uzavírají smlouvu s jediným subjektem, vyplývá potřeba standardizovaného znění smluvních dokumentů, které umožní efektivní správu smluvních vztahů ze strany žalovaného č. 2. Krom toho podmínky žalovaného č. 2 odpovídají běžným podmínkám obdobných subjektů v zahraničí (např. DENIC, správce domény "de." v SRN). Není také obvyklé, aby subjekty, zabývající se registrací doménových jmen v jiných doménách nejvyšší úrovně měly povinnost zkoumat z právního a obsahového hlediska slučitelnost registrace doménového jména s existujícími právy k ochranným známkách a podobným institutům, event. s předpisy soutěžního práva. I zahraniční soudy docházejí k závěrům, že tuto povinnost má primárně žadatel o registraci domény. Konečně poukázal žalovaný č. 2 na skutečnost, že žalobce ani netvrdí porušení práva ze strany žalovaného č. 2, které by zakládalo nárok žalobce na přiměřené zadostiučinění ať již v peněžité nebo v nepeněžité formě. Žalovaný č. 2 nepochybně neporušil zákon o ochraně hospodářské soutěže, ani se nedopustil žádného nekalosoutěžního jednání, a k porušení práv žalobce k ochranným známkám a firmě právnické osoby pak nedošlo jednáním žalovaného č. 2, ale nejvýše jednáním žalovaného č. 1. Proto považuje žalovaný č. 2 požadavky žalobce na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za neoprávněné.

Z výpisu z obchodního rejstříku žalobce soud zjistil, že žalobce byl jako akciová společnost do rejstříku zapsán k 1.5.1992 s předměty podnikání, uvedenými ve výpisu, kde na prvním místě je uvedena pojišťovací činnost.

Z údaje v internetu ohledně historie žalobce, resp. jeho právního předchůdce soud zjistil, že činnost Č. P. se odvíjí od roku 1827, kdy byla v Praze založena P. č. v. p.

Ze sdělení Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 24.4.2001 soud zjistil, že jeho obsahem je sdělení Úřadu o zápisu ochranné známky X+Y+Z a.s. do rejstříku ochranných známek pod č. zápisu 345678.

Z osvědčení bývalého Federálního úřadu pro vynálezy ze dne 31.12.1992 soud zjistil, že jeho obsahem je osvědčení o zápisu ochranné známky kombinované se znakem X+Y+Z a označením X+Y+Z pod č. 123456.

Z osvědčení Úřadu průmyslového vlastnictví o zápisu ochranných známek kombinovaných č. 234567 (prohlášena za proslulou), č. 456789, č. 567890 a č. 678901 soud zjistil, že tyto ochranné známky jsou zapsány pro žalobce, ochranná známka č. 234567 je zapsána mezinárodně a byla prohlášena za proslulou dne 12.6.1995.

Z právních vět z rozhodnutí Vrchního soudu v Praze a nálezu Ústavního soudu soud zjistil, že zmíněné právní věty pocházejí z rozhodnutí Vrchního soudu v Praze spis. zn. 3 Cmo 253/97, 3 Cmo 397/95, 3 Cmo 1446/94, 3 Cmo 813/93, 3 Cmo 328/94 a z nálezu Ústavního soudu ČR III. ÚS 31/97.

Z výpisu z rejstříku domén ohledně domény "x+y+z.cz", "t+u+v.cz", z údajů o vlastnících domén a o plátcích, a ze zobrazení internetové stránky x+y+z.cz soud zjistil, že majitelem domény "x+y+z.cz" je žalovaný č. 1 od 1.1.2000, registrační a udržovací poplatek byl žalovaným č. 1 uhrazen. Majitelem domény "t+u+v.cz" je žalobce, doména byla zaregistrována 12.10.1999. Na stránce www.x+y+z.cz je pouze nabídka na služby WebHostingu při zahájení provozu WWW služeb.

Z dopisu žalobce žalovanému č. 1 ze dne 27.3.2000 se žádostí o zrušení registrace doménového jména x+y+z.cz soud zjistil, že jeho obsahem je sdělení žalobce, že žalovaný č. 1 registrací domény x+y+z.cz porušil právo k firmě žalobce i jeho práva z ochranných známek, a žádost o smírné vyřešení projednáním, jehož výsledkem by bylo zrušení registrace výše uvedené domény.

Z odpovědi žalovaného č. 1 ze dne 10.4.2000 soud zjistil, že jejím obsahem je nabídka žalovaného č. 1 na řešení sporu převodem vlastnických práv k uvedené doméně za symbolický poplatek Kč 100.000,-.

Z dopisu žalobce žalovanému č. 1 ze dne 11.5.2000 soud zjistil, že jeho obsahem je stanovisko k nabídce žalovaného č. 1 v tom smyslu, že žalobce stanovil žalovanému č. 1 lhůtu ke zrušení registrace domény "x+y+z.cz", a to do 30.6.2000 s tím, že po marném uplynutí této lhůty se žalobce hodlá domáhat svých práv soudní cestou.

Z dopisu žalovaného č. 2 ze dne 29.3.2001 soud zjistil, že jeho obsahem je odpověď na informaci o podané žalobě.

Z údajů o žalovaném č. 2 - informace o plátcích daně z přidané hodnoty, výpisu z registru zájmových sdružení právnických osob, osvědčení o registraci, výpisu z dat registru ekonomických subjektů v ARES soud zjistil, že jde o údaje o registraci, činnostech a dalších skutečnostech, týkajících se žalovaného č. 2 jako právního subjektu.

Z internetových stránek žalovaného č. 2 soud zjistil, že tyto obsahují informace o možném řešení sporů včetně formuláře, pravidla pro registraci domén platná v současné době, i dřívější pravidla pro registraci domén.

Ze současně platných pravidel pro registraci doménových jmen, platných od 1.3.2002 soud zjistil, že jde o pravidla, vytvořená žalovaným č. 2 pro registraci doménových jmen.

Z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31.1.2002 č.j. S 170/01-297/02-VO I soud zjistil, že v řízení, zahájeném na návrh žalovaného č. 2 Úřad rozhodl tak, že určil, že Pravidla registrace doménových jmen v doméně .cz, schválená valnou hromadou žalovaného č. 2, konanou dne 1.11.2001, dle kterých měl žalovaný č. 2 postupovat při přidělování a registraci doménových jmen v doméně .cz od 1.3.2002, nepodléhají zákazu dohod, narušujících soutěž dle ust. §§ 3 - 6 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů.

Na základě provedených důkazů a zjištěných skutečností dospěl soud k těmto závěrům: Žalobce je právnickou osobou - podnikatelem s hlavním předmětem podnikání pojišťovnictví. On i jeho právní předchůdce podnikali pod obchodní firmou (dříve obchodní jméno) X+Y+Z, žalobce pod touto firmou podniká od svého vzniku v roce 1992. Žalobce je také majitelem ochranných známek slovních i kombinovaných, ve kterých je vždy tato firma uvedena. Jedna z těchto známek - č. 234567 je zapsána mezinárodně a v roce 1995 byla prohlášena za proslulou. Označení "X+Y+Z" je proto běžně a dlouhodobě veřejnosti spojováno se službami žalobce. Žalovaný č. 1 je fyzickou osobou, která nemá žádnou spojitost se žalobcem, ani se službami, které žalobce poskytuje. Žalovaný č. 2 je zájmovým sdružením 17 právnických osob, zapsaným v registru zájmových sdružení právnických osob, vedeném Úřadem městské části

Praha 6, a jeho předmětem činnosti je zajišťování registrace domén druhé úrovně pod doménou nejvyšší úrovně CZ a provoz jmenných serverů pro doménu CZ. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný č. 1 požádal žalovaného č. 2 o registraci domény druhé úrovně "x+y+z" pod doménou nejvyšší úrovně "cz.". Vzhledem k tomu, že žádost splňovala formální předpoklady a byl zaplacen registrační poplatek, bylo žádosti vyhověno, a žalovaný č. 1 je tak od roku 2000 majitelem domény "x+y+z.cz". Žalovaný č. 1 pod touto doménou neotevřel a neprovozuje žádné vlastní webové stránky. Vzhledem k tomu, že současně platná pravidla pro registraci doménových jmen neumožňují, aby doménové jméno druhé úrovně pod doménou nejvyšší úrovně bylo ve shodném znění zaregistrováno pro více subjektů, je zřejmé, že dokud bude doménu "x+y+z.cz" vlastnit žalovaný č. 1, nemůže být tato zaregistrována pro jakýkoli jiný subjekt. Zároveň pak vlastní pravidla žalovaného č. 2 neumožňují, aby za situace, kdy je řádně placen registrační a udržovací poplatek, bylo možno registraci bez souhlasu vlastníka domény zrušit, event. bez souhlasu vlastníka takovou doménu převést na jiný subjekt. Soud proto dospěl k závěru, že žalovaný č. 1 tím, že zaregistroval pro sebe doménové jméno "x+y+z.cz", porušil práva žalobce, a to jednak právo k obchodní firmě, a jednak právo k ochranným známkám. Obchodní firma je podle ust. § 8 odst. 1 ObchZ název, pod který je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku. Podnikatel je povinen činit právní úkony pod svou firmou. Ust. § 10 odst. 1 ObchZ pak klade důraz na jedinečnost firmy a zákaz klamavosti. Podnikatel je nejen povinen, ale i oprávněn užívat svou firmu a pod tímto označením prezentovat své výrobky nebo služby. Při rozvoji informačních technologií hraje značnou úlohu i internet. Čím dále větší množství podnikatelů prezentuje své výrobky a služby právě na internetu, a značného rozvoje dosáhly i obchody realizované prostřednictvím internetu. Pro jednoduché vyhledávání na prohlížecích serverech je důležité klíčové slovo, které pak vede k vyhledání té které firmy. V mnoha případech je takovým slovem doménové jméno, ke kterému jsou zpravidla připojeny webové stránky. Taková doména se velmi často shoduje s obchodní firmou toho kterého podnikatele. Tím, že žalovaný č. 1 zaregistroval doménu shodnou s firmou žalobce, znemožnil žalobci zaregistrovat si tuto doménu a pod označením shodným s obchodní firmou nabízet na internetu svoje produkty na svých webových stránkách. Tím žalovaný č. 1 omezil možnosti žalobce prezentovat svoje služby na internetu pod doménou, kterou lze pravděpodobně očekávat. Smyslem ochrany majitele ochranné známky podle zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách je pak umožnit majiteli známky, aby toto označení mohl nerušeně užívat a prezentovat pod tímto označením své výrobky nebo služby, pro které je ta která ochranná známka zapsána. Přitom ochrana u všeobecně známých ochranných známek (dříve proslulých), je absolutní. Možnost nerušeného užívání a prezentace výrobků a služeb zahrnuje i možnost prezentace na internetu. V důsledku registrace domény "x+y+z.cz" žalovaným č. 1, však byl žalobce této možnosti zbaven. Takové jednání, jakého se dopustil žalovaný č. 1, je v rozporu s účelem zákona o ochranných známkách, a je proto třeba je považovat za jednání, které je v rozporu se zákonem, a tedy nedovolené. Žalobce se ještě před podáním žaloby pokusil o mimosoudní jednání s žalovaným č. 1, toto však skončilo nezdarem, protože žalobce nebyl ochoten akceptovat požadavek žalovaného č. 1 na zaplacení částky Kč 100.000,-. Vzhledem k tomu, že poplatek za registraci činí Kč 800,-, a roční udržovací poplatek rovněž Kč 800,-, odpovídá částka požadovaná žalovaným č. 1 po odpočtu registračního poplatku ve výši Kč 800,-, udržovacím poplatkům na dobu 124 let. Žalobce proto neměl jinou možnost, než domáhat se ochrany svých práv soudní cestou, a to nejen ve vztahu k žalovanému č. 1, ale i k žalovanému č. 2, jehož postavení se ovšem od žalovaného č. 1 odlišuje. Žalovaný č. 2 vykonává správu domény nejvyšší úrovně "cz." a registruje domény druhé úrovně pod doménu nejvyšší úrovně. To vše podle pravidel, které si sám stanovil. Žalovaný č. 2 je soukromým subjektem, který nemá žádná kontrolní ani přikazovací oprávnění vůči svým klientům (všem, kteří žádají o registraci). Žalovaný č. 2 nevede žádný seznam domén, ze kterého lze vybírat, doménová jména si vytváří potenciální klienti. Žalovaný č. 2 pouze kontroluje, aby pod doménou nejvyšší úrovně nebyla současně pro různé subjekty zaregistrována totožná doménová jména druhé úrovně, a to elektronicky. Za to, že klienty zvolená doménová jména neporušují nejrůznější práva třetích osob, nesou odpovědnost pouze a výhradně tito klienti, žalovaný č. 2, který nemá žádný z atributů státního orgánu, není oprávněn za splnění podmínek dle pravidel odepřít registraci jakéhokoli doménového jména. Pro žalovaného č. 2 platí teda zásada "first come, first serve", která však pochopitelně neplatí pro žalovaného č. 1. Ze skutečnosti, že žalovaný č. 1 byl "rychlejší", nežli žalobce, pokud jde o registraci domény "x+y+z.cz" vyplývá pouze to, že mu bylo žalovaným č. 2 při splnění podmínek vyhověno, své odpovědnosti vůči žalobci, která je výslovně deklarována i v Pravidlech registrace doménových jmen, se však nezprostil a zprostit nemohl. Protože však žalovaný č. 2 nemůže o své vůli bez souhlasu držitele domény tuto zrušit (vyjma případů uvedených v Pravidlech), a zrušit registraci doménového jména může pouze na základě vykonatelného soudního rozhodnutí nebo výroku rozhodčího soudu, je nezbytné, aby v řízení vystupoval i žalovaný č. 2, byť tento žádnou zákonnou ani smluvní povinnost neporušil. Pouze uložením povinnosti žalovanému č. 2 provést změnu registrace subjektu držitele k internetové doméně druhého stupně "x+y+z" pod doménou nejvyššího stupně "cz." Tak, aby žalobce byl zapsán jako subjekt držitele k této doméně namísto žalovaného č. 1, lze dosáhnout změny v osobě držitele domény "x+y+z.cz". Soud dospěl k závěru, že žaloba směřující proti žalovanému č. 1, je v převažující části oprávněná. Žalovaný č. 1 skutečně porušil práva žalobce, vyplývající z vlastnictví ochranných známek, a rovněž jeho právo k obchodní firmě tím, že ze spekulativních důvodů zaregistroval u žalovaného č. 2 doménové jméno "x+y+z.cz", čímž znemožnil žalobci, aby mohl své služby prezentovat na internetu pod doménou, odpovídající jeho firmě, kterou by s největší pravděpodobností očekával běžný návštěvník internetu. Soud proto vyhověl žalobě, pokud jde o požadavek, aby žalovanému č. 1 bylo uloženo zdržet se jakékoli manipulace s doménou "x+y+z.cz". Soud zároveň dospěl k závěru, že je na místě přiznat žalobci také nárok na zadostiučinění v penězích, a to z toho důvodu, že žalovaný č. 1 svým jednáním závažným způsobem omezil žalobce, aby mohl své služby prezentovat na internetu pod doménou shodnou s jeho firmou, která je zároveň shodná se zněním ochranné známky, a to po dobu delší než dva roky. Skutečnost, že doména byla žalovaným č. 1 po delší dobu blokovaná, mohla krom jiného ztížit přístup na webové stránky žalobce běžnými návštěvníky internetu. Soud má proto za to, že jiná forma zadostiučinění by v tomto případě nebyla postačující. Podle názoru soudu však způsobené újmě i závažnosti porušení práv žalobce zcela neodpovídá požadovaná částka. Soud považuje za přiměřenou částku Kč 100.000,-. Tuto částku považuje soud za přiměřenou protiprávnímu jednání žalovaného č. 1, závažnosti i délce trvání důsledků tohoto jednání, a také přihlédl k tomu, že žalovaný č. 1 za tuto "symbolickou" cenu žalobci nabídl převod vlastnických práv k této doméně. Ohledně částky Kč 100.000,- byla žaloba proti žalovanému č. 1 zamítnuta. Pokud jde o žalovaného č. 2, pak, jak již bylo uvedeno, tento se protiprávního jednání nedopustil, a proto, pokud mu soud uložil povinnost provést změnu registrace subjektu držitele k doméně "x+y+z.cz", stalo se tak pouze z toho důvodu, aby tak mohl být odstraněn protiprávní stav, vzniklý jednáním žalovaného č. 1. Jinak byla žaloba směřující proti žalovanému č. 2 zamítnuta.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn jednak tím, že žaloba směřující proti žalovanému č. 1 byla podána důvodně, a žalobce má proti žalovanému č. 1 právo na náhradu nákladů řízení, třebaže mu nebylo zcela vyhověno, pokud jde o výši peněžitého zadostiučinění, neboť tato závisela na úvaze soudu, a jednak tím, že žalovaný č. 2 se výslovně vzdal práva na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce, které je povinen nahradit žalobci žalovaný č. 1 spočívají jednak v nákladech soudního poplatku (z nároků uplatněných vůči žalovanému č. 1) ve výši Kč 9.000,-, a dále v odměně za zastupování advokátem podle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši Kč 27.200,- a ve čtyřech režijních paušálech po Kč 75,- podle vyhl. č. 177/1996 Sb. v částce Kč 300,-, celkem ve výši Kč 36.500,-.

Vzhledem k tomu, že žalobce neuhradil soudní poplatek za návrh na zahájení řízení, neboť mu nedopatřením nebyl vyměřen, rozhodl soud o povinnosti žalobce uhradit tento soudní poplatek, který činí celkem Kč 15.000,- ve lhůtě do 7 dnů od právní moci tohoto rozsudku státu Česká republika na účet Městského soudu v Praze, vedený u ČNB Praha 1. Nebude-li soudní poplatek ve lhůtě stanovené soudem uhrazen, bude jej soud vymáhat.

Soudní rozhodnutí 59b

(rozhodnutí odvolacího soudu o odvolání proti rozsudku soudu 1. stupně ze dne 7.7.2003 - viz judikát 59a)

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 10.8.2004 (rozsudek nabyl právní moci) v právní věci žalobce Č. P. proti žalovanému 1. J. H. a žalovanému 2. CZ.NIC o ochranu obchodní firmy a práv z ochranných známek, o odvolání žalovaného č. 1 proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. července 2003 takto:

Rozsudek soudu 1. stupně se v napadených výrocích I., II. ve věci samé mění jen tak, že žaloba o zaplacení 100.000,- Kč žalovaným č. 1 se zamítá, jinak se potvrzuje v tom správném znění, že žalovaný č. 1 je povinen se zdržet jakékoli dispozice s doménou druhého stupně "x+y+z" registrovanou pod doménou nejvyššího stupně "cz" a žalovaný č. 2 je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku provést změnu registrace subjektu držitele internetové domény druhého stupně "x+y+z" pod doménou nejvyššího stupně "cz" tak, aby jako držitel domény "x+y+z.cz" byl zapsán namísto žalovaného č. 1 žalobce.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

V této věci se domáhal žalobce - po úpravě žalobního návrhu, připuštěné usnesením soudu ze dne 20.5.2003 - vydání rozsudku, jímž by byla žalovanému č. 1 uložena povinnost zdržet se jakékoli manipulace s doménou "x+y+z" a zaplatit žalobci 200.000,- Kč a žalovanému č. 2 uložena povinnost provést změnu držitele domény z žalovaného č. 1 na žalobce, zaplatit žalobci 100.000,- Kč a zveřejnit omluvu žalobci. K odůvodnění uplatněných nároků, jak jsou ve stručnosti shrnuty shora, žalobce tvrdil, že oba žalovaní - první tím, že si nechal nikoli v dobré víře ve svůj prospěch registrovat doménu "x+y+z.cz", druhý tím, že toto jako registrující subjekt umožnil - porušili jeho práva ke znění obchodní firmy (jak podle úpravy ObchZ - § 12, tak ObčZ - § 19b), práva z ochranných známek, jichž je vlastníkem, a to včetně ochranné známky všeobecně známé. Žalovaný č. 1 nad to jednal nekalosoutěžně ve smyslu § 44 ObchZ, žalovaný č. 2 zneužil své monopolní postavení (§ 10 a násl. zák. č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže), jež má v rámci poskytování služeb při provozování národní domény "cz" v síti Internetu. Ve skutkových tvrzeních žalobce uvedl, že oba žalovaní uzavřeli smlouvu o registraci doménového jména, na jejímž základě se žalovaný č. 1 stal od 1.1.2000 držitelem domény "x+y+z.cz". Vzhledem k tomu, že nelze registrovat dvě svým zněním totožná doménová jména, žalobce nemá možnost pod uvedeným označením otevřít webové stránky a nabízet zde své produkty a služby. Žalobce je přitom vlastníkem několika ochranných známek, obsahujících text X+Y+Z - ochranné známky kombinované č. 123456 s právem přednosti od 22.5.1991, ochranné známky kombinované č. 234567 s právem přednosti od 11.11.1992, jež byla Úřadem průmyslového vlastnictví prohlášena za proslulou, ochranné známky slovní č. 345678 "X+Y+Z, a.s." s právem přednosti od 8.3.2000 a ochranných známek kombinovaných, registrovaných podle Madridské dohody u WIPO v Ženevě dne 23.11.1998. Společným znakem ochranných známek je text "X+Y+Z", jenž je zároveň - od r. 1991 - podle zápisu v obchodním rejstříku kmenem obchodní firmy žalobce. Žalobci náleží výlučné právo užívat ochranné známky pro označování svých služeb, v obchodní korespondenci, reklamě, působnost ochranných známek přitom není nijak omezena a dopadá tak i na prostředí Internetu. Žalobce upozornil žalovaného č. 1 na porušování svých práv, ten však reagoval odmítavě a event. převod dispozičních práv podmínil uhrazením "symbolického poplatku" 100.000,- Kč. Toto jednání má žalobce za jednání v rozporu s dobrými mravy a obchodními zvyklostmi, je zřejmé, jak dále uvedl, že doménové jméno se stalo předmětem obchodování a žalovaný č. 1 tak z vlastní vůle vstoupil do hospodářské soutěže s možností ovlivnit výsledky podnikání soutěžitelů a hospodářskou soutěž jako takovou, zneužil obchodní firmu žalobce a zasáhl do výlučných práv žalobce k ní. Žalovaný č. 2 jako subjekt s monopolním postavením v dané oblasti podle žalobce neprovozuje své služby tak, aby práva třetích osob byla dostatečně chráněna, registruje bez jakékoli kontroly přihlašovaná doménová jména podle pravidla "first come, first serve" a v pravidlech registrace si pro sebe vyhrazuje postavení s širokými oprávněními bez jakékoli odpovědnosti.

K žalobě podal své vyjádření žalovaný č. 2, vyložil především své postavení při správě národní domény .cz a způsob registrace doménových jmen druhého stupně. Potvrdil tvrzení žalobce, že nekontroluje a ostatně, jak uvedl, není ani schopen kontrolovat přihlašovaná doménová jména (těch je nyní cca 190 tis. a každým dnem počet narůstá o další stovky) a prověřovat, zda neporušují práva třetích osob. Pokud by byl nucen je prověřovat, pak by také musel hodnotit - při jejich střetu s jinými právy k označení - kdo má "větší" právo k označení a právo na registraci doménového jména, to mu však zcela zjevně nepřísluší. Pak bylo třeba odpovědnost za přihlašovaná a registrovaná doménová jména ponechat na přihlašovatelích, na této zásadě jsou také založena jím vydávaná pravidla registrace doménových jmen. Postavení žalovaného č. 2 tak odpovídá funkci technického garanta, je sice přirozeně postavením monopolním, žalovaný č. 2 však odmítl tvrzení, že by toto postavení při regulaci vztahů s přihlašovateli a uživateli doménových jmen jak vydávanými pravidly, tak i ostatní svou činností jakkoli zneužíval. Odkázal v tomto směru i na rozhodnutí Úřadu pro hospodářskou soutěž ze dne 31.1.2002, jímž byla pravidla registrace posuzována a jakékoli zneužití postavení žalovaným č. 2 shledáno nebylo. Navrhl proto, aby žaloba proti němu byla zamítnuta s tím, že se nebrání uložení povinnosti provést přeregistraci držitele ve prospěch žalobce, pokud žalobce svůj návrh v tomto směru upraví způsobem žalovaným č. 2 dále popsaným.

Shora označeným rozsudkem soud 1. stupně ve výroku I. rozhodl tak, že uložil žalovanému č. 1 povinnost zdržet se jakékoli manipulace s doménou druhého stupně "x+y+z", registrovanou pod doménou nejvyššího stupně ".cz", dále zaplatit žalobci 100.000,- Kč a na náklady řízení 36.500,- Kč. Výrokem II. pak soud uložil žalovanému č. 2 povinnost provést změnu registrace subjektu držitele (IDADM) k internetové doméně druhého stupně "x+y+z" pod internetovou doménou nejvyššího stupně ".cz" subjekt držitele (IDADM) k doméně "x+y+z.cz" namísto žalovaného č. 1, a to na své náklady, a umožnit tak žalobci nakládat s touto doménou ode dne provedení změny způsobem, který dovoluje platný právní řád. Ve výrocích III. a IV. soud zamítl žalobu o zaplacení 100.000,- Kč žalovaným č. 1 a o zaplacení 100.000,- žalovaným č. 2 a o zveřejnění omluvy žalobci žalovaným č. 2 na své úvodní webové stránce. Výrokem V. rozhodl dále, že žalovanému č. 2 se náhrada nákladů řízení nepřiznává a ve výroku VI. uložil žalobci doplatit na soudní poplatek ještě 15.000,- Kč. V odůvodnění rozsudku soud 1. stupně zprvu uvedl tvrzení žalobce podle žaloby, obranu žalovaného č. 2, dále popsal svá zjištění, učiněná z provedených důkazů a v jejich skutkovém a právním hodnocení shledal - by't ne v celém rozsahu - důvodnost žaloby proti žalovanému č. 1. Vzal za prokázané, že žalobce je zapsán od r. 1992 v obchodním rejstříku s obchodní firmou X+Y+Z, a.s, a je majitelem několika i mezinárodně zapsaných ochranných známek, z nichž jedna - ochranná známka kombinovaná č. 234567 - byla prohlášena v r. 1995 za známku proslulou (ve smyslu předchozí právní úpravy). Jak uvedl, označení "X+Y+Z" je běžně a dlouhodobě spojováno právě se žalobcem. Zjistil dále, že žalovaný č. 1 je fyzickou osobou, jež nemá žádnou spojitost se žalobcem ani se službami, které žalobce poskytuje, žalovaný č. 2 je zájmovým sdružením právnických osob, jehož předmětem činnosti je zajišťování registrace domén druhého stupně v národní doméně podle jím vydávaných pravidel a provoz jmenných serverů pro doménu cz. Vzal za prokázané, že žalovaný č. 2 na základě žádosti žalovaného č. 1, jež splňovala pravidly předepsané formální náležitosti, registroval pro žalovaného v r. 2000 doménové jméno "x+y+z", v takto označené doméně žalovaný č. 1 vlastní webové stránky neotevřel. Z pravidel registrace soud dovodil, že neumožňují další registraci totožného doménového jména a že bez souhlasu držitele, pokud jsou jím hrazeny příslušné poplatky, nelze doménu zrušit či ji převést na třetí osobu (vyjma případu, kdy tak stanoví pravomocné soudní rozhodnutí, jak o tom dále). Soud uzavřel, že žalovaný č. 1 tím, že si pro sebe registroval předmětné doménové jméno, porušil práva žalobce k obchodní firmě i ochranným známkám. Poukázal na právní úpravu obchodní firmy dle § 8 a násl. ObchZ, kterou je podnikatel povinen užívat a je

rovněž oprávněn pod jejím zněním nabízet veřejnosti své výrobky a služby, to v sobě zahrnuje i právo se pod označením shodným se zněním obchodní firmy, neboť takové je obvykle předpokládáno, prezentovat na Internetu, přičemž význam takové prezentace právě v prostředí Internetu nepochybně vzrostl. Užít označení shodného s obchodní firmou pro doménové jméno však žalovaný č. 1 žalobci znemožnil a tím i omezil jeho možnost prezentovat nabídku služeb. Obdobný závěr platí i ohledně práva žalobce užívat ochranné známky, přitom však ochrana práva z všeobecně známé ochranné známky (dříve proslulé) je podle právní úpravy zák. č. 137/1995 Sb. absolutní a zahrnuje právo tuto známku (jejíž součástí je text "X+Y+Z") užít i v prostředí Internetu. Svým jednáním však žalovaný č. 1 i toto právo žalobci nepřípustně omezil. Soud dále poukázal i na nezdar jednání žalobce s žalovaným č. 1 před zahájením řízení, skutečnost, že žalovaným č. 1 požadovaná částka za dobrovolný převod doménového jména mnohonásobně přesahuje výši nákladů s udržováním registrace doménového jména a dovodil rovněž spekulativní záměr žalovaného č. 1 při registraci předmětného doménového jména. Právem se proto žalobce obrátil na soud a jeho žalobu proti žalovanému č. 1 soud z větší části shledal jako důvodnou. Je na místě vyhovění uplatněnému zdržovacímu nároku a zčásti rovněž je dán nárok žalobce na přiznání zadostiučinění v penězích. Jak soud k tomu uvedl, žalovaný č. 1 závažným způsobem omezil žalobce v jeho možnostech prezentace služeb na Internetu, a to pod označením shodným s jeho obchodní firmou a zněním ochranné známky, a to po dobu delší než dva roky. Ztížil tak přístup na webové stránky žalobce běžným návštěvníkům. Za přiměřené k náhradě způsobené újmy považuje soud zaplacení částky 100.000,- Kč, jež podle jeho názoru odpovídá závažnosti a délce trvání protiprávního jednání žalovaného č. 1, přihlédl rovněž k tomu, že tato částka odpovídá i žalovaným č. 1 žádané úplatě za převod domény. Ve zbytku - v rozsahu zaplacení dalších 100.000,- Kč žalovaným č. 1 - žalobu soud zamítl. Jiná situace je však ve vztahu k žalovanému č. 2, jak soud uvedl, ten svým jednáním práva žalobce neporušil. Nebyl oprávněn - vázán vlastními pravidly registrace - odepřít žalovanému č. 1 registraci jím zvoleného doménového jména, jako soukromoprávní subjekt nemá postavení, jež by mu umožňovalo rozhodnout, zda právo registrace přihlašujícímu náleží či nikoli. Z pravidel registrace doménových jmen přitom plyne, že plnou odpovědnost za případné porušení práv třetích osob nese přihlašovatel a žalovaný č. 2 sám o své vůli změny ohledně držitele domény realizovat není oprávněn. Výjimkou je pouze případ upravený v pravidlech, že žalovaný č. 2 může zrušit registraci pro držitele na základě vykonatelného soudního rozhodnutí. Byť tedy žalovaný č. 2 ve vztahu k žalobci žádnou smluvní ani zákonnou povinnost neporušil, změnu registrace v osobě držitele lze dosáhnout - podle pravidel registrace - právě uložením povinnosti žalovanému č. 2 tuto změnu provést tak, aby jako držitel byl zapsán žalobce. Ve vztahu žalobce a žalovaného č. 2 proto soud uzavřel, že k odstranění protiprávního stavu - vzniklého jednáním žalovaného č. 1- uvedenou povinnost realizovat změnu registrace tomuto žalovanému č. 2 uložil, jinak žaloba proti němu shledána jako důvodná nebyla. Výrok o nákladech řízení soud odůvodnil výsledkem řízení, ve vztahu žalobce a žalovaného č. 1 byl žalobce zcela úspěšný (rozhodnutí o výši přiznaného zadostiučinění záviselo na úvaze soudu) a skutečnosti, že žalovaný č. 2 se práva na náhradu nákladů ve vztahu k žalobci vzdal. Soud ještě uložil žalobci doplatit na soudní poplatek 15.000,- Kč, jenž mu nebyl - jak uvedl - nedopatřením vyměřen.

Žalovaný podal odvolání proti uvedenému rozsudku, vytýká soudu 1. stupně nesprávnost jím učiněných právních závěrů. Není zde, jak uvádí, žádné pravidlo pro převod ochranných známek na internetovou doménu, sama doména je složena z 15 znaků, z toho je jen 11 společných. Řetězec "x+y+z" dle něho není "označení které by bylo lze očekávat", pokud by tomu tak bylo, pak by žalobce nepochybně od poloviny 90. let tento řetězec pro přístup ke svým domovským stránkám užíval. Žalobce však užíval označení "t+u+v.cz", nyní rovněž "a+b+c.cz". Žalovaný č. 1 tak ani nemohl porušit práva žalobce k obchodní firmě a ochranným známkám, žalobci nebylo upřeno právo se na Internetu prezentovat, a to pod označením, které v nejvyšší možné míře odpovídá jeho obchodnímu názvu, vyhledávací servery také po zadání obchodní firmy žalobce zobrazí odkaz na domovskou stránku žalobce. Uvedl dále, že jeho jednání nelze označit za spekulativní, práva k doménám nepřeváděl na třetí subjekty za úplatu a ani on sám nekontaktoval žalobce s nabídkou odprodeje, jediný podnět z jeho strany byl reakcí na "ostrý tón" žádosti žalobce. Závěrem navrhl, aby rozsudek byl změněn a - jak z obsahu plyne - žaloba proti němu zamítnuta.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek soudu 1. stupně podle § 212 a násl. o.s.ř. v rozsahu jeho vyhovujících výroků I. a II. ve věci samé a souvisejících výroků o nákladech řízení, když považoval žalovaného č. 1 za osobu oprávněnou napadnout i výrok II. rozsudku, jímž sice se ukládá povinnost žalovanému č. 2, avšak bylo jím rozhodnuto zároveň o právu tohoto žalovaného č. 1 nadále držet doménové jméno (do jeho okruhu práv bylo zasaženo) a dospěl k závěru, že odvolání je zčásti důvodné, byť z důvodů jiných, než v něm uvedených.

Je třeba uvést, že v odvolacím řízení vycházel odvolací soud plně ze zjištění soudu 1. stupně, jak jsou i uvedena v odůvodnění napadeného rozhodnutí (na něž proto pro stručnost zde odkazuje), doplnění dokazování provedením dalších důkazů ostatně nebylo účastníky ani navrženo. Odvolací soud se pak zcela ztotožnil s hodnocením jednání žalovaného č. 1, jak učinil soud 1. stupně, pokud toto jednání považoval za porušení práv žalobce k obchodní firmě a z ochranných známek, rovněž i na tuto část odůvodnění rozsudku se zde odkazuje.

K námitkám odvolatele pak lze uvést, že je nerozhodné, že doménové jméno žalovaného č. 1 zní "x+y+z" a nikoli X+Y+Z (jak zní kmen obchodní firmy žalobce a text v jeho ochranných známkách), neboť to je dáno technickými možnostmi označování v internetové síti. Je třeba proto dovodit, že znění doménového jména je totožné se zněním obchodní firmy žalobce a textem ochranných známek. Výlučné právo užívat obchodní firmu i ochrannou známku všeobecně známou však náleží žalobci, a to zcela nepochybně i v síti Internetu. Je dále rozhodné, že osoba v Internetu hledající informace o žalobci a jeho nabídce služeb, takové označení - shodné s obchodní firmou - pravidelně sama zadá a bude předpokládat otevření webových stránek žalobce. Tak tomu však za daného stavu není, nahlížející osobě se - jak zjistil soud 1. stupně - otevře stránka s nabídkou služeb třetí osoby (serveru, jenž poskytuje služby webhostingu, apod.). Rozhodné dále je, že zde není žádným právem uznaný důvod k tomu, aby žalovaný č. 1 takto užil (přihlásil u registrátora) jako doménové jméno znění obchodní firmy žalobce a text jeho všeobecně známé ochranné známky. Oproti právu žalobce nerušeně užívat předmětné označení X+Y+Z i v internetové síti jako doménové jméno tak nestojí relevantní rovnocenné (event. ještě silnější) právo žalovaného č. 1, časová priorita v přihlášení u registrátora k uznání práva žalovaného č. 1 nepostačuje. Na závěru, že takto zasáhl do uvedených práv žalobce nic nemění skutečnost, že on sám na stránce, jež se otevře při zadání domény, nenabízí žádné služby ani výrobky, ani skutečnost, že žalobce své webové stránky umístil v doméně s odlišným označením. Pokud v jednání žalovaného č. 1 žalobce spatřoval porušení svých shora označených práv, pak ve shodě se soudem 1. stupně i soud odvolací uzavřel, že právem se domáhá jejich ochrany podle § 12 ObchZ i § 15 zák. č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách (shodně jsou však jeho práva zaručena i podle stávající úpravy známkového zákona). Pokud pak soud 1. stupně uložil žalovanému č. 1 zdržet se dispozice ("manipulace") s předmětnou doménou, je jeho rozhodnutí správné a bylo - s úpravou co do znění tak, aby výrok byl jednoznačný - potvrzeno podle § 219 o.s.ř.

V daném případě byl uplatněn žalobcem dále nárok na odstranění závadného stavu a takový nárok žalobci přísluší dle § 12 ObchZ, § 15 zák. č. 137/1995 Sb. Závadný stav přitom zde spočívá, jak bylo prokázáno, v tom, že držitelem domény "x+y+z.cz" je žalovaný č. 1 a žalobce, jemuž by právo držitele mělo náležet, k ní přístup nemá a získat ani nemůže bez toho, že by se on sám stal tímto držitelem v registru domén. Platná pravidla registrace doménových jmen, jež jsou součástí smlouvy uzavřené mezi žalovaným č. 1 a žalovaným č. 2, umožňují změnu v osobě držitele na základě úkonů stávajícího a budoucího držitele ve vztahu k registrátorovi, který na základě těchto úkonů vlastní (technickou) změnu provede. Umožňují však i to, že registrátor provede takovou změnu i bez těchto úkonů na základě soudního rozhodnutí. Pak smluvní podmínky, jimiž je žalovaný č. 1 (i žalovaný č. 2) vázán, umožňují

rozhodnout tak, jak učinil k návrhu žalobce i soud 1. stupně. Žalobce měl volbu ve způsobech, jimiž bylo možno dosáhnout odstranění vzniklého závadného stavu. Bylo možno žádat uložení povinnosti žalovanému č. 1, aby provedl příslušné úkony dle platných pravidel registrace, jež by vedly k následnému převodu doménového jména na žalobce. Za stavu, kdy účastníkem řízení vedle porušovatele práva byl i žalovaný č. 2 - tedy registrátor, bylo možno však i žádat, aby - podle daných smluvních podmínek - změnu v registraci učinil přímo žalovaný č. 2, bez dalších úkonů (návrhu) ze strany žalovaného č. 1. Pokud žalobce tento naposled zmíněný postup v žalobě navrhl a současně byla - a to je zcela nezbytný předpoklad - v řízení zjištěna odpovědnost stávajícího držitele doménového jména za vzniklý protiprávní stav, rozhodnutí soudu 1. stupně, jež tomuto návrhu vyhovělo, nelze vytknout pochybení. Proto odvolací soud potvrdil rozsudek i ve výroku II. jako věcně správný podle § 219 o.s.ř., byť s úpravou co do jeho znění, směřující k jednoznačnosti ukládané povinnosti a odstranění nadbytečného textu.

Předmětem odvolacího řízení je dále žalobcem proti žalovanému č. 1 uplatněný a soudem 1. stupně v rozsahu úhrady 100.000,- Kč přiznaný nárok na poskytnutí zadostiučinění v penězích podle § 12 ObchZ a § 15 odst. 3 zák. č. 137/1995 Sb. Předpokladem uplatnění a přiznání nároku na zadostiučinění soudem je vznik nemateriální újmy. Žalobce vznik takové újmy sice tvrdil při projednání věci před soudem 1. stupně, avšak zůstal pouze v rovině obecného tvrzení, opírajícího se o omezení svých možností prezentovat se na Internetu právě v doméně, jejímž držitelem byl žalovaný č. 1. Vzniklý závadný stav, jak byl shora i konstatován, však pro rozhodnutí o zadostiučinění sám o sobě nepostačuje. Existence určité nemateriální újmy žalobce prokázána nijak v celém řízení nebyla, rovněž ani přibližný její rozsah a nejsou zde tedy ani žádná hlediska, z nichž by soud ve své úvaze o přiměřeném zadostiučinění mohl vycházet. Takovým hlediskem nemůže být výše požadavku žalovaného č. 1 za dobrovolný převod. Nelze jinak než uzavřít, že žalobce tvrzený vznik imateriální újmy, jež by měla být hrazena požadovaným zadostiučiněním, neprokázal a soud 1. stupně pochybil, pokud za tohoto stavu - byť jen zčásti - žalobě vyhověl. Odvolací soud v souvislosti s uplatněným nárokem a jeho zdůvodněním žalobcem zdůrazňuje, že zákonným důvodem pro přiznání práva na přiměřené zadostiučinění je jen náprava nemajetkové újmy. Pokud oprávněnému vznikla hmotná újma, prostředkem nápravy může být pouze náhrada škody, event. vydání bezdůvodného obohacení. Nelze připustit, aby (např. z důvodu obtížného prokazování výše škody) si cestou požadavku na zaplacení přiměřeného zadostiučinění oprávněný řešil jemu vzniklou újmu hmotnou. V souladu s břemenem tvrzení a důkazním je na žalobci, aby vznik nemajetkové újmy jednak tvrdil, ale - a to zejména - uvedl rovněž, v čem spočívá tato újma a jaký je její rozsah a navrhl důkazy ke svým tvrzením.

Z uvedených důvodů odvolací soud napadený výrok I. rozsudku v části, ukládající žalovanému č. 1 povinnost zaplatit žalobci 100.000,- Kč, podle § 220 o.s.ř. změnil tak, že žalobu v tomto rozsahu zamítl.

O nákladech řízení před soudy obou stupňů bylo rozhodnuto podle výsledku řízení, rovněž s přihlédnutím k tomu, že jejich náhrady se úspěšný žalovaný č. 2 vzdal, podle § 142 odst. 1 a 2, § 224 odst. 1 a 2 o.s.ř., tak, jak ve výroku uvedeno.

Soudní rozhodnutí 70b

PŘEDBĚŽNÉ OPATŘENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl dne 19.10.2004 v právní věci žalobkyně M. proti žalované: 1. E. a žalovanému 2. CZ.NIC o návrhu na vydání předběžné opatření v řízení o ochranu práv porušených nekalým soutěžním jednáním takto:

Žalovaná č. 1 je povinna zdržet se nakládání s právy držitele doménového jména x+y+z.cz a t+u+v.cz.

Žalovaná č. 1 je povinna zajistit, aby její správce webu (provozovatel webhostingu) zrušil veškeré přesměrování z doménových jmen x+y+z.cz a t+u+v.cz na www.stránky, elektronickou poštu a jiné elektronické služby a toto zrušení přesměrování je povinna strpět.

Žalobkyně se žalobou, došlou soudu dne 14.10.2004 (ve znění dodatku došlého soudu dne 15.10.2004), domáhá ochrany jednak z titulu porušení práv k názvu právnické osoby, dále z titulu majitele zapsaných ochranných známek a z titulu nekalosoutěžního jednání žalované č. 1. Současně žalobkyně navrhla vydání předběžného opatření ve znění formulovaném ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí.

Žalobkyně v žalobě tvrdí, že vznikla dne 26.6.1992 zápisem do obchodního rejstříku a podniká v oblasti výroby obalů z plastů a výroby zboží z pěnového polyetylenu a provádí všechny další činnosti spojené se zajišťováním výroby a odbytu pěnového polyetylenu za účelem jeho dalšího prodeje. Od roku 1993 označuje prodávané výrobky názvem "T+U+V". Žalobkyně má název X+Y+Z a T+U+V chráněn národní ochrannou známkou pro obalový materiál z plastických hmot a pěnového polyetylenu i pro obchodní činnost s těmito výrobky spojenou.

Žalovaná č. 1 vznikla dne 18.11.1994 a od roku 1999 rozšířila předmět podnikání na činnost shodnou s žalobkyní. Jednatel a společník žalované č. 1 společnosti L. Š. byl dříve zaměstnancem žalobkyně, posléze zprostředkovával prodej výrobků žalobkyně, takže věděl, že název X+Y+Z a T+U+V je chráněn národní ochrannou známkou. S účinností od 9.2.2000 si žalovaná č. 1 nechala u žalovaného č. 2 provést registraci doménového jména a+b+c.cz a následně od 24.2.2000 registraci doménových jmen x+y+z.cz a t+u+v.cz. Všechny tři doménová jména začala používat jako adresu, po jejímž zadání se otevřou stejné internetové stránky žalované č. 1, na nichž propaguje svou firmu a své výrobky, jimiž konkuruje službám a výrobkům žalobkyně poskytovaným pod názvem X+Y+Z a T+U+V. Žalobkyně zjistila, že spotřebitel, který zná její zboží pod názvem X+Y+Z a T+U+V, po zadání těchto názvů v národní doméně CZ, objednává výrobky a služby žalované č. 1, ačkoli měl původně v úmyslu objednat výrobky a služby žalobkyně. Žalovaná č. 1 se dopouští v hospodářské soutěži jednání, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit žalobkyni i spotřebitelům újmu. Dále brání žalovaná č. 1 žalobkyni v povinnosti zapsanou známku užívat, neboť poté, co si nechala zaregistrovat jako své doménové jméno znění ochranných známek, znemožnila žalobkyni provedení registrace doménových jmen X+Y+Z a T+U+V v národní doméně nejvyšší úrovně CZ, to vše ve zlovolném úmyslu poškodit žalobkyni. Žalovaná č. 1 přitom názvy X+Y+Z a T+U+V pro označování svého zboží nepoužívá.

Žalobkyně dále v žalobě tvrdí, že nekalosoutěžním jednáním a navíc i porušováním práv k ochranným známkám a k obchodní firmě žalobkyně, se žalovaná č. 1 bezdůvodně obohatila. Výše bezdůvodného obohacení se rovná částce, kterou by žalovaná č. 1 musela zaplatit za licenci, kdyby jí žalobkyně poskytla k užívání názvu X+Y+Z a T+U+V. Za dobu čtyř let před podáním žaloby se žalovaná č. 1 obohatila na úkor žalobkyně nejméně o částku 8.000.000,-- Kč.

Žalobkyně navrhla, aby soud vydal předběžné opatření, kterým žalované č. 1 jednak zakáže do skončení tohoto sporu jakkoli nakládat s právy držitele doménového jména x+y+z.cz a t+u+v.cz a jednak uloží žalované č. 1, aby do skončení sporu strpěla, že po zadání neoprávněně užívaných doménových jmen se neotevřou její www stránky na internetu a nebude dostávat elektronickou poštu žalobkyně.

Podle § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

Podle § 76 odst. 1 písm. f) o.s.ř. může soud předběžným opatřením uložit účastníku, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.

V daném případě se žalobkyně domáhala nařízení předběžného opatření pro potřebu prozatímní úpravy poměrů účastníků.

Dle výše citovaného ustanovení § 102 odst. 1 o.s.ř. a dle ustálené judikatury je předpokladem nařízení předběžného opatření, jímž mají být upraveny poměry účastníků, jednak osvědčení nároku a jednak osvědčení, že potřeba úpravy poměrů je naléhavá.

Z níže uvedených listin, předložených žalobkyní spolu se žalobou, vzal soud za osvědčené tyto skutečnosti:

úplným výpisem z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddíl C, vložka 0000, fakturou č. 44103, propagačním materiálem, ceníkem žalobkyně z roku 1993 a výpisy z rejstříku ochranných známek, že žalobkyně byla zapsána do obchodního rejstříku pod názvem X+Y+Z, spol. s r.o. dne 26.6.1992 a od tohoto okamžiku má v předmětu podnikání zapsanou činnost "výroba obalů z plastů" a "výroba zboží z pěnového polyetylenu a provádění všech dalších činností spojených se zajišťováním výroby a odbytu pěnového polyetylenu". Prodávané výrobky označuje od roku 1993 názvem T+U+V. Žalobkyně je vlastníkem kombinované ochranné známky ve znění x+y+z, č. zápisu 123456, pro třídy výroků a služeb 16, 17, 20, 28 a 37, s datem práva přednosti 19.12.1995. Dále je žalobkyně vlastníkem kombinované ochranné známky ve znění t+u+v, č. zápisu 234567, pro třídy výrobků a služeb 17, 20, 37, s datem práva přednosti 28.12.1995.

úplným výpisem z obchodního rejstříku, vedeným Krajským soudem v Ostravě oddíl C, vložka 0000, že žalovaná č. 1 byla zapsána do obchodního rejstříku dne 18.11.1994 pod názvem E+T+U+V, spol. s r.o. a s účinností od 21.6.1999 změnila obchodní firmu na E. spol. s r.o. Od 18.11.1994 má v předmětu podnikání zapsanou činnost "koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej" a od 21.6.1999 má dále zapsanou činnost "výroba zboží z pěnového polyetylenu a provádění všech dalších činností, spojených se zajišťováním výroby a prodeje". Od 2.11.1995 vykonává funkci jednatele L. Š.

výpisy z registru domén a výpisy z rejstříku ochranných známek, že žalovaná č. 1 je od 9.2.2000 držitelem domény a+b+c.cz a od 24.2.2000 držitelem domén x+y+z.cz a t+u+v.cz. Žalovaná č. 1 podala u Úřadu průmyslového vlastnictví v Praze přihlášky č. 345678, 456789, 567890, 678901 a 789012 k zápisu ochranných známek ve znění X+Y+Z, www.x+y+z.cz, T+U+V, www.t+u+v.cz a www.t+u+v.com.

kopií objednávky zákazníka B. ze dne 1.7.2004, reakcí žalovaného č. 1 na tuto objednávku ze dne 2.7.2004 a kopií emailu o provedení kontroly výrobků žalobkyně, že žalovaná č. 1 přijímá korespondenci určenou žalobkyni.

výpisem z internetových stránek žalované č. 1, že tato užívá k označení svých výrobků názvy D+E+F, G+H+I a J+K+L.

výzvou žalobkyně ze dne 15.7.2004 a dopisem žalované č. 1 ze dne 30.7.2004, že žalobkyně vyzvala (prostřednictvím svého patentového zástupce) žalovanou č. 1, aby se zdrželi protiprávního jednání v souvislosti s používáním domén x+y+z.cz a t+u+v.cz. Žalovaná č. 1 sdělila žalobkyni, že je oprávněných držitelem uvedených domén a neuvažuje o žádném způsobu jejich převedení.

Lze tedy shrnout, že žalobkyně osvědčila, že právo ke znění obchodní firmy X+Y+Z, právo k označování výrobků názvem T+U+V a právo k zapsaným ochranným známkám x+y+z a t+u+v jsou časově starší než právo žalované č. 1 k doménám x+y+z.cz a t+u+v.cz. Žalobkyně a žalovaná č. 1 se na trhu se svými podnikatelskými aktivitami střetávají (mají zcela shodný předmět podnikání). K doménám x+y+z.cz a t+u+v.cz není připojena žádná webová stránka, nicméně po zadání těchto domén je uživatel internetu přesměrován na webovou stránku žalované č. 1 www.a+b+c.cz s nabídkami obdobných služeb jaké poskytuje žalobkyně. Označení X+Y+Z a T+U+V nemá (na rozdíl od žalobkyně) žádnou spojitost s firmou žalované č. 1, která podniká pod názvem E. a rovněž své výrobky propaguje a prodává pod zcela jiným označením (D+E+F, G+H+I a J+K+L). Lze tedy přisvědčit žalobkyni, že žalovaná č. 1 si doménová jména x+y+z.cz a t+u+v.cz zaregistrovala s úmyslem žalobkyni poškodit, což se jí nepochybně daří, např. získáváním zákazníků na úkor žalobkyně, znehodnocováním ochranných známek.

S ohledem na skutečnost, že žalobkyně a žalovaná č. 1 podnikají ve stejné oblasti, vykazuje jednání žalované č. 1 i znaky nekalosoutěžního jednání dle § 44 odst. 1 ObchZ, jakož i znaky skutkových podstat klamavého označení zboží a služeb (§ 46 ObchZ), vyvolání nebezpečí záměny (§ 47 ObchZ) a parazitování na pověsti (§ 48 ObchZ).

S ohledem na výše uvedené je dle názoru soudu osvědčena naléhavost potřeby upravit poměry žalobkyně a žalované č. 1 k zamezení vzniku další újmy. Stejně tak, byl osvědčen i nárok sám do té míry, aby bylo možné předběžné opatření nařídit.

S cílem dočasně (do vydání rozhodnutí ve věci samé) zabránit žalované č. 1 jakkoliv nakládat s právy držitele doménových jmen x+y+z.cz a t+u+v.cz a dočasně zabránit žalované č. 1, aby se po zadání těchto doménových jmen otevřela její webová stránka, jakož i zabránit, aby žalovaná č. 1 dostávala elektronickou poštu žalobkyně, soud návrhu na nařízení předběžného opatření vyhověl. Dlužno uvést, že nelze ani dovodit, že by příkaz, obsažený v předběžném opatření, byl nepřiměřeným zásahem do práv žalované č. 1.

O náhradě nákladů vzniklých účastníkům předběžného opatření bude rozhodnuto v souvislosti s rozhodnutím ve věci samé (§ 145 o.s.ř.).

Soudní rozhodnutí 61

Městský soud v Praze rozhodl dne 24.9.2004 v právní věci žalobce M. proti žalovanému P. Š. o návrhu na vydání předběžného opatření takto:

Žalovaný je povinen se zdržet právních úkonů směřujících k převodu práv k doménám **w.w.w.x+y+z.cz** a **w.w.w.t+u+v.cz** na třetí osoby nebo ke zrušení registrace kterékoliv z nich.

Žalobce se domáhá žalobou ochrany před porušováním práv k ochranné známce a firmě. Dle svého tvrzení je žalobce vlastníkem 19 národních ochranných známek obsahujících slovní prvek x+y+z. Nejstarší zapsaná ochranná známka x+y+z v České republice je známka č. 123456 s prioritou od 14.12.1981, která chrání výrobky a služby ve třídách 16, 35 a 36. Žalobce je vlastníkem národní známky č. 234567 t+u+v s prioritou od 10.6.1991, která chrání služby ve třídě 36.

Žalovaný je zapsán v rejstříku doménových jmen v nejvyšší doméně cz jako vlastník domén x+y+z.cz a t+u+v.cz. Žalovaný si zaregistroval doménu x+y+z.cz dne 15.1.2000 a doménu t+u+v.cz dne 16.9.2000. Ani jedna z těchto webových stránek není v současné době užívána.

Registrace doménových jmen x+y+z.cz a t+u+v.cz žalovaným účinně zabraňuje žalobci ve vytvoření a provozování webové stránky, jejíž adresa by se zakládala na ochranných známkách a firmách vlastněných žalobcem. Žalovaný brání žalobci v propagaci jeho výrobků prostřednictvím internetu se zaměřením na české spořitele.

Žalobce se pokoušel přesvědčit žalovaného, aby upustil od užívání doménových jmen x+y+z.cz a t+u+v.cz a vzdal se jejich vlastnictví, a to dopisy ze dne 19.7.2002 a 12.8.2002. Žalovaný na dopis odpověděl elektronickou poštou dne 23.9.2002 s nabídkou na prodej domény t+u+v.cz žalobci za 3.000.000,- Kč. Dne 27.5.2003 nabídl žalobce žalovanému za převod obou domén částku 3.000 USD. Žalovaný na tuto nabídku odpověděl dne 24.6.2003 a požadoval, aby mu žalobce poskytl půjčku ve výši 1.200.000,- Kč. Za těchto okolností je zřejmé, že jednání žalovaného je motivováno spekulací a zlou vírou.

Žalobce požaduje předběžné opatření z důvodu ohrožení výkonu rozhodnutí s tím, že by žalovaný v průběhu řízení mohl doménová jména převést na třetí osobu, popř. uvolnění registraci tak, aby je mohla registrovat třetí osoba.

Soud shledal návrh na předběžné opatření důvodným.

Podle § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného by mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

Žalobce osvědčil, že je vlastníkem slovní ochranné známky č. 234567 T+U+V (osvědčení Úřadu průmyslového vlastnictví o zápisu ochranné známky a dále osvědčil, že je vlastníkem kombinované známky č. zápisu 223215 obsahující textovou část X+Y+Z (výpis z rejstříku ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví).

Žalobce dále osvědčil výpisem z obchodního rejstříku doménových jmen CZ registraci domény x+y+z.cz a t+u+v.cz pro žalovaného. Doména x+y+z.cz byla registrována dne 15.1.2002, doména t+u+v.cz dne 16.9.2000. Obchodní korespondencí vedenou mezi účastníky bylo osvědčeno, že žalovaný požadoval za prodej domény t+u+v.cz částku 3.000.000,- Kč a dále požadoval půjčku 1.200.000,- Kč (dopis zástupce žalobce ze dne 12.8.2002, ze dne 19.7.2002, ze dne 27.5.2003, internetová odpověď žalovaného ze dne 23.9.2002, 24.6.2003).

Soud shledal důvodnou obavu ohrožení výkonu rozhodnutí vydaného posléze ve věci samé, pokud by během řízení byly domény postupně převedeny na další osoby, popř. byla zrušena jejich registrace.

Soud tudíž návrhu na předběžné opatření vyhověl.

Soudní rozhodnutí 62

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl dne 2.12.2004 v právní věci žalobce I. proti žalovanému č. 1: M. a žalovanému č. 2: CZ.NIC o návrhu na vydání předběžného opatření v rámci žaloby o zdržení se nekalosoutěžního jednání takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1 je povinen ode dne doručení tohoto usnesení zdržet se nakládání s doménovým jménem "**x+y+z.cz**" jakýmkoli způsobem.

Žalovaný č. 2 je povinen neumožnit převedení doménového jména "**x+y+z.cz**" na jakoukoli jinou osobu s výjimkou žalobce.

Žalobce je povinen zaplatit soudní poplatek z návrhu na nařízení předběžného opatření ve výši Kč 500,00 na účet Městského soudu v Praze do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalobce se domáhal předmětného nařízení předběžného opatření v rámci žaloby o povinnost žalovaného č. 1 převést na žalobce doménové jméno "x+y+z.cz" a povinnosti žalovaného č. 2 provést změnu majitele této domény "x+y+z.cz" v určené lhůtě, dále o úhradu přiměřeného zadostiučinění částkou Kč 50.000,00. Žalobce uvedl, že podniká v oboru výroby kancelářské techniky, zejména v oblasti vázání dokumentů a skartování dokumentů, je vlastníkem mezinárodní ochranné známky č. 123456 s prioritou ke dni 15.12.1989 pro zboží ve třídě 7 a 16 a mezinárodní známky č. 234567 X+Y+Z s prioritou ke dni 18.1.1994, registrovanou pro zboží ve třídách 9, 14 a 16. Dle žalobce se tyto známky staly známými na českém trhu a jsou s nimi spojovány výrobky žalobce.

Žalovaný č. 1 podniká v oboru zprostředkovatelské činnosti, poskytování software, reklamní činnosti a dle svých internetových stránek i v oblasti kancelářské techniky.

Žalovaný č. 2 jako zájmové sdružení právnických osob působí jako správce národní domény nejvyššího stupně a je registrátorem tzv. domény 2. stupně. Žalovaný č. 1 si nechal dne 2.2.2001 zaregistrovat doménové jméno "x+y+z.cz" pro oblast České republiky prostřednictvím žalovaného č. 2 s platností do 3.2.2005 a touto registrací a užíváním doménového jména "x+y+z.cz" pro provozování internetového obchodu s technikou na zpracování dokumentů dochází k zásahu do práv k žalobcovým ochranným známkám ve smyslu ust. § 8 zák. č. 441/2003 Sb. Žalovaný č. 1 původně slíbil převedení domény na žalobce a ustal v provozování internetové stránky "x+y+z.cz", po nedohodě se žalobcem sdělil znovu zprovoznění této stránky a nadále blokuje žalobci možnost užívání domény "x+y+z.cz" spolu se zásahem známkoprávním se žalobcem dovolával takovéhoto jednání, jež lze označit v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže podle ust. § 44 odst. 1 obch. zák. zejména naplnění skutkové podstaty vyvolání nebezpečí záměny podle ust. § 47 obch. zák. a parazitování na pověsti podle § 48 obch. zák., směřující k získání hospodářského prospěchu na úkor žalobce. Žalobce z obavy znovu zprovoznění doménové stránky "x+y+z.cz" a s tím související hrozby vzniku a rozšiřování škod a znehodnocení ochranných známek žalobce se domáhal zatímní úpravy poměrů účastníků do konečného rozhodnutí ve věci.

Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. soud na návrh po zahájení řízení ve věci samé upravit poměry účastníků, jsou-li dány podmínky pro takovýto postup a tvrzené skutečnosti náležitě osvědčeny. Žalobcem je osvědčeno, že je vlastníkem obou mezinárodních ochranných známek č. 123456 s prioritou ke dni 15.12.1989 a č. 234567 s prioritou ke dni 18.1.1994 ve znění X+Y+Z pro kancelářskou techniku, žalovaný č. 1 je dle prohlížeče domén na internetové stránce vedené CZ.NIC držitelem domény ve znění "x+y+z.cz" od 2.2.2001 a na své internetové stránce M. prezentuje e-obchod pod adresou www.x+y+z.cz s technikou zpracování dokumentů. Žalobcem bylo rovněž osvědčeno, že podniká v oblasti výroby mimo jiné kancelářského zboží podle výpisu z obchodního rejstříku Kantonu Schaffhau, i to, že žalovaný č. 1 na základě korespondence účastníků hrozil spuštěním nové podoby internetových stránek www.x+y+z.cz.

Soud má za osvědčený žalobcem tvrzený zásah do jeho práv k ochranným mezinárodním známkám prvým žalovaným, požívajícím ve smyslu ust. § 2 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách ochrany na území České republiky a tudíž po právu uplatňovaná práva vlastníka ochranné známky ve smyslu ust. § 8 citovaného zákona proti žalovanému č. 1. V tomto neoprávněném zásahu lze rovněž spatřovat jednání žalovaného č. 1 v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže naplněním znaků, jež stanoví ust. § 44 odst. 1 obch. zák., rovněž naplnění skutkových podstat vyvolání nebezpečí záměny a parazitování podle §§ 47 a 48 obch. zák. tímto žalovaným. Soudu se proto jeví na místě úprava poměrů těchto účastníků předběžným opatřením podle shora uvedeného ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. Vůči žalovanému č. 2 má rozhodnutí o povinnosti neumožnit převést napadané doménové jméno "x+y+z.cz" formou předběžného opatření na třetí osoby s výjimkou žalobce opodstatněnost pro jeho postavení registrátora předmětného doménového jména jsoucího v právním vztahu k žalovanému č. 1, jakožto vztahu odvozenému. Tím, že soud shledal splněnou podmínku spočívající i v reálné hrozbě vzniku škod a jejich dalšího rozšíření avizovaným spuštěním doménové stránky žalovaným č. 1, vyhověl v celém rozsahu požadavku žalobce na nařízení předběžného opatření.

Podle ust. § 4 odst. 1 písm. f) zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích v platném znění byla žalobci uložena povinnost k úhradě soudního poplatku z návrhu na nařízení předběžného opatření, jehož výše vyplývá z položky 3 Sazebníku.

Soudní rozhodnutí 63

Krajský soud v Plzni rozhodl dne 9.12.2004 v právní věci žalobce M. proti žalovanému č. 1: V. V. a žalovanému č. 2: CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovanému č. 1 ukládá povinnost zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" včetně nakládání s ním jakýmkoliv způsobem, zejména pak jeho převodu na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce samého.

Žalovaný č. 2 je povinen zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce samého.

Žalobce je povinen zaplatit soudní poplatek za toto řízení v částce 500,-- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na účet Krajského soudu v Plzni.

Dne 3.12.2004 podal žalobce žalobu na ochranu proti porušování práv ochranné známce a ochranu proti jednání nekalé soutěže.

Zároveň s touto žalobou podal návrh na nařízení výše uvedeného předběžného opatření. V návrhu uvedl, že žalobce je právnickou osobou, jejímž předmětem podnikání je zejména nakladatelská a vydavatelská činnost, poskytování software, půjčování nahraných zvukových a zvukově obrazových záznamů, agentážní činnost v oblasti kultury a reklamní činnost. Je držitelem osvědčení ČTÚ o registraci č. 111/111 čj. 11111/1111 podle generální licence č. GL-28/S/2000 vydané k poskytování telekomunikačních služeb. Je také vlastníkem ochranné známky "X+Y+Z" registrované ÚPV jako slovní ochranná známka pod č. zápisu 111111. Zápis do rejstříku ochranných známek byl proveden na základě přihlášky dne 27.10.1999 s právem přednosti od 11.2.1998. Ochranná známka byla řádně zapsána. Žalobce měl na síti internet s účinnosti do 5.12.2003 registrované doménové jméno "x+y+z.cz". Správcem domény cz. je žalovaný č. 2, který je jako jediný oprávněn přidělovat jednotlivým subjektům na jejich žádost domény druhého řádu spadající pod doménu prvního řádu cz. A tyto domény spravovat. Žalovaný č. 1 je fyzickou osobou, který podniká na základě živnostenského oprávnění s předmětem podnikání poskytování služeb v oblasti informačních systémů, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej a moderátorská a konferenciérská činnost. Žalovaný č. 1 si nechal na síti internet u žalovaného č. 2 s účinností od 5.12.2003 zaregistrovat doménové jméno "x+y+z.cz" se zcela shodným označením, pro něž svědčí žalobci shora uvedená známkoprávní ochrana a tím žalobci znemožnil jeho užití při podnikatelské činnosti. Připisem ze dne 8.1.2004 byl žalovaný

č. 1 vyzván ke zdržení se porušování práv ochranné známky a zdržení se nekalosoutěžního jednání. Ve svém nezákonném jednání nadále pokračuje. Tímto jednáním zasahuje do práv žalobce z ochranné známky a současně naplňuje také podstatu nekalé soutěže obsaženou v generální klauzuli dle ust. § 44 ObchZ. Má za to, že žalovaný č. 1 bez souhlasu žalobce neoprávněně užívá na síti internet označení doménového jména "x+y+z.cz" zcela shodné s registrovanou ochrannou známkou žalobce pro zcela totožné výrobky a služby. Svá tvrzení žalobce doložil výpisem z obchodního rejstříku žalobce, s výpisem z živnostenského rejstříku 1. žalovaného, osvědčení ÚPV o zápisu ochranné známky "x+y+z", potvrzení o zápisu v registru zájmových právnických osob u žalovaného č. 2, osvědčení ČTÚ o registraci žalobce č. 111/111, výpisem z registru domény "x+y+z.cz", výpisy z internetových stránek "www.x+y+z.cz", výzvou žalobce žalovanému č. 1 ze dne 8.1.2004 a kopiemi různých propagačních materiálů vztahujících se k výrobkům a službám žalobce pod označením "x+y+z". Žalovaný č. 1 má registrovanou tuto doménu s účinností od 5.12.2003.

V posuzovaném případě se jedná o řízení o vydání předběžného opatření ve stadiu po zahájení řízení o žalobě o nekalosoutěžním jednání podle ust. § 102 o.s.ř. za použití § 74 a § 76 odst. 1 písm. f) o.s.ř. V tomto stadiu řízení lze tedy nařídit předběžné opatření tehdy, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. V souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. f) o.s.ř. může soud předběžným opatřením účastníku uložit, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel. Při rozhodování o předběžném opatření musí mít soud osvědčeny všechny rozhodné skutečnosti pro vydání rozhodnutí. Musí být dále osvědčena potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků, která musí být vždy naléhavá. Naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků je dána tehdy, když nenařízením předběžného opatření by vznikl prostor k tomu, aby byl učiněn takový právní úkon, jež by tvořil buď nevratný právní stav a nebo by vedl ke ztížení právního postavení žalobce. Podle ust. § 76 odst. 2 o.s.ř. předběžným opatřením lze uložit povinnost někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li tona něm spravedlivě žádat.

V posuzovaném případě soud tady zkoumal, zda splněny výše uvedené podmínky pro nařízení předběžného opatření o uložení povinnosti 1. žalovanému zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" včetně nakládáním s ním jakýmkoliv způsobem, zejména pak jeho převodu na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce samého a žalovanému č. 2 je povinen zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce samého. V daném případě žalobce řádně osvědčil, že žalobce i žalovaní jsou podnikatelé, kteří se s ohledem na předmět své činnosti střetávají při své podnikatelské činnosti a jsou tedy soutěžiteli. Žalobce osvědčil, že je vlastníkem ochranné známky slovní "x+y+z" s právem přednosti ke dni 11.2.1998. K registraci obou doménových jmen došlo nejprve ve prospěch žalobce jako předchozího uživatele do 5.12.2003 a pak byl registrován 1. žalovaný s účinností od 5.12.2003. Podle výpisu z internetových stránek "www.x+y+z.cz" je osvědčeno provozování těchto stránek s ochrannou známkou 1. žalovaným. Žalovaný č. 1 zaregistroval doménové jméno "x+y+z.cz" prostřednictvím 2. žalovaného, jehož předmětem činnosti je přidělování a správa doménových jmen. Z uvedeného je zřejmé, že zde reálně hrozí nebezpečí, že tímto jednáním žalovaného č. 1, když si nechal účinnosti od 5.12.2003 zaregistrovat doménové jméno (x+y+z.cz), vzniká žalobci újma, protože jednáním žalovaného č. 1 nepochybně způsobuje zásah do práv žalobce k ochranné známce. Prodlužováním tohoto stavu se nepochybně zvyšuje újma, která tímto jednáním žalobci může reálně vznikat. Při dlouhodobém užití označení "x+y+z", jež je zaměnitelné s ochrannou známkou žalobce, vzniká nebezpečí rozmělnění ochranné známky, a tím snížení její hodnoty. Nepochybně existuje i reálné nebezpečí, že by žalovaný č. 1 mohl prostřednictvím žalovaného č. 2 před právní moci rozhodnutí ve věci samé, převést doménové jméno "x+y+z.cz" na jinou osobu a tím žalobci znemožnit domožení se svých práv. Je zde třeba poukázat na ust. § 8 zákona č. 441/2003 Sb., podle něhož má vlastník ochranné známky výlučné právo užívat ochranné známky výlučné právo užívat ochranné známky ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněno. Nikdo nesmí v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky užívat. Jednak označení shodné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby nebo podobnosti s ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobku nebo služeb označených ochrannou známkou. Tím, že žalovaný jedná takto bez souhlasu žalobce, užívá ve své doméně označení "x+y+z.cz" nepochybně vyvolává pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, nelze přehlédnout, že žalobce řadu let tuto svou ochrannou známku užíval a dostal se tak do podvědomí veřejnosti, která si učinila určitý obrázek o kvalitě jeho poskytovaných služeb souvisejících s touto ochrannou známkou. Právo známkové je třeba chápat jako součást širšího práva soutěžního. Z užití pojmu "x+y+z" v obou doménách lze spatřovat i zásah do dobrých mravů hospodářské soutěže naplnění generální klauzule nekalé soutěže dle ust. § 44 odst. 1 obchodního zákoníka. S ohledem na výše uvedené osvědčené skutečnosti existuje totiž vysoká pravděpodobnost k učinění závěru, že jednání 1. žalovaného je v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže a je způsobilé přivodit újmu žalobci, který je s žalovaným č. 1 soutěžitel. Podle názoru soudu existuje naléhavost potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků do konečného rozhodnutí ve věci a proto soud nařídil výše uvedené předběžné opatření, když žalovanému č. 1 uložil povinnost zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" včetně nakládání s ním jakýmkoliv způsobem. Tím, že žalovaný č. 1 si nechal na síti internet u žalovaného č. 2 zaregistrovat doménové jméno "x+y+z.cz" se zcela shodným označením, pro něž svědčí žalobci známkoprávní ochrana, žalobci tím fakticky znemožnil jeho užití při podnikatelské činnosti. Soud uložil i 2. žalovanému povinnost převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce samého. Je toho názoru, že to lze na něm spravedlivě žádat, aby tuto povinnost měl, protože je výlučně jeho předmětem činnosti přidělování a správa doménových jmen, nejvyšší národní doméně "cz" za stanovených podmínek. S ohledem na shora uvedené osvědčené skutečnosti rozhodl soud tedy způsobem vyjádřeným ve výroku tohoto usnesení.

Žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za nařízení předběžného opatření v částce 500,-- Kč podle položky 3 sazebníku poplatků k zákonu o soudních poplatcích č. 549/1991 Sb., v platném znění. Žalobce je totiž ve smyslu tohoto zákona poplatníkem poplatku.

Soudní rozhodnutí 64

Městský soud v Praze rozhodl dne 16.12.2004 v právní věci žalobce T. proti žalovanému č. 1: J. V. a žalovanému č. 2: CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření v řízení na ochranu práv majitele ochranné známky, ochranu obchodní firmy, ochranu dobré pověsti a ochranu před nekalou soutěží takto:

Soud nařizuje toto předběžné opatření:

Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se ode dne doručení tohoto usnesení užívání doménového jména "x+y+z.cz" a nakládání s ním jakýmkoliv způsobem s výjimkou jeho bezúplatného převodu na žalobce.

Žalovaný č. 2 je povinen ode dne doručení tohoto usnesení zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou převodu na žalobce.

Žalobce se návrhem na zahájení řízení ve věci samé domáhá z titulu ochrany práv majitele ochranné známky, ochrany obchodní firmy, ochrany dobré pověsti a ochrany před nekalou soutěží uložení povinnosti žalovanému č. 1 zdržet se užívání doménového jména x+y+z.cz a nakládání s ním s výjimkou bezúplatného převodu na žalobce a odstranit závadný stav převedením tohoto doménového jména na žalobce a žalovanému č. 2 povinnosti zdržet se registrace převodu předmětného doménového jména na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce a převést doménové jméno na žalobce.

Současně navrhl nařízení předběžného opatření, kterým by soud uložil žalovanému č. 1 povinnost zdržet se užívání doménového jména "x+y+z.cz" a nakládání s ním jakýmkoliv způsobem s výjimkou jeho bezúplatného převodu na žalobce a žalovanému č. 2 povinnost zamezit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou převodu na žalobce.

Na odůvodnění tohoto návrhu v kontextu s odůvodněním žaloby ve věci samé uvedl, že podniká v oblasti výroby a prodeje motorových vozidel. Žalovaný č. 1 podniká v oblasti automatizovaného zpracování dat, web-designu a web-hostingu. Žalovaný č. 2 je správcem národní domény "cz" a zajišťuje registraci doménových jmen druhé úrovně pod doménou "cz" s tím, že v této činnosti má výhradní postavení. Registrace doménových jmen se řídí pravidly stanovenými žalovaným č. 2.

Žalobce je dceřinnou společností - společným podnikem dvou významných světových výrobců motorových vozidel. Výroba bude zahájena v prvním čtvrtletí roku 2005. Investice byla od samého počátku předmětem velkého zájmu médií i veřejnosti. Zakladatelé žalobce a následně i sám žalobce od počátku úvah o realizaci projektu používali pro označení projektu zkratku X+Y+Z a tato záhy vešla prostřednictvím médií v obecnou známost. První zmínky o připravovaném projektu, ve kterých se zkratka

X+Y+Z objevuje, lze nalézt k počátku ledna 2002. Označení X+Y+Z je chráněno jako slovní ochranná známka zapsaná do rejstříku ochranných známek vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví ČR pod č. 123456.

Žalovaný si dne 10.1.2002, tedy ve stejný den, kdy se v tisku objevily první zprávy o připravované obchodní firmě žalobce a její zkrácené podobě (X+Y+Z), nechal u žalovaného č. 2 zaregistrovat označení x+y+z.cz jako internetovou doménu. Tato registrace byla spekulativní, motivována vidinou finančního zisku při případném převodu domény na žalobce, neboť žalovaný se pokusil kontaktovat vedoucí představitele žalobce ve snaze jim doménu prodat nebo ji provozovat za pravidelný měsíční poplatek ve výši několika tisíc Kč. To žalobce odmítl a vyzval žalovaného č. 1 k uvolnění domény oproti úhradě jeho nákladů spojených s registrací domény. 18. listopadu 2004 žalobce zjistil, že žalovaný č. 1 začal doménu aktivně užívat, když pod ní začal provozovat stránky zpřístupňující registrovaným osobám sexuálně explicitní materiály. Na těchto stránkách začal užívat označení X+Y+Z v grafické podobě, která je shodná s grafickým zpracováním loga, které bylo vytvořeno a užíváno zakladateli žalobce ještě před vznikem žalobce a které žalobce nadále užívá. Po obdržení doporučeného dopisu právního zástupce žalobce ze dne 3.12.2004 žalovaný č. 1 částečně upravil grafické zpracování loga, kdy namísto koleček používá čtverečky v téže barevné kombinaci. Na schůzce s právními zástupci žalobce zopakoval žalovaný č. 1 svůj návrh na zaplacení několikasetsícové kupní ceny za převod domény anebo pravidelné několikatisícové měsíční úplaty za provozování domény. Na argumenty ohledně protiprávnosti svého jednání žalovaný č. 1 nereagoval. Užívání označení X+Y+Z a domény x+y+z.cz žalovaným č. 1 je výkonem práva, který zasahuje do práv a oprávněných zájmů žalobce a je v rozporu s dobrými mravy a jako takový nepožívá právní ochranu.

Užíváním domény x+y+z.cz pro provoz internetových stránek se sexuálně explicitním obsahem, se žalovaný č. 1 dopouští porušení práv žalobce k ochranné známce, obchodní firmě a narušuje dobrou pověst žalobce. Rovněž se dopouští nekalé soutěže, když jeho jednání naplňuje skutkovou podstatu parazitování na pověsti žalobce a vyvolání nebezpečí záměny. Neoprávněným užíváním slovní ochranné známky X+Y+Z jako domény žalovaný č. 1 brání žalobci v užívání tohoto označení v nejjednodušší a pro veřejnost nejsnáze zapamatovatelné formě, vyvolává a využívá časté případy záměny, kdy zájemce o informace o žalobci v dobré víře a logicky hledá informace nejdříve pod veřejně dostatečně známým označením X+Y+Z. Doména x+y+z.cz jej však zavede na www stránky, které nevyhledával a jinak by je nenavštívil. To se děje za situace, kdy se žalobce nachází ve fázi náboru pracovních sil a vyhledávání dodavatelů a kdy jednotlivci, agentury práce či podnikatelé vyhledávají www stránky žalobce vůbec poprvé za účelem navázání budoucích vztahů. Žalovaný č. 1 tím rovněž zneužívá dobrého jména a známosti označení X+Y+Z. Toto jednání vede ke ztrátě rozlišovací způsobilosti označení X+Y+Z a spojením ochranné známky se sexuálně explicitními materiály působí újmu na dobrém jméně a pověsti žalobce. Zásah do práv plynoucích z obchodní firmy shledává žalobce v tom, že žalovaný č. 1 omezuje práva žalobce užít obchodní firmu pro internetovou doménu a zjevně neoprávněně těží z veřejné známosti obchodní firmy žalobce, resp. její zkrácené verze. Časová spojitost mezi zveřejněním obchodní firmy žalobce, včetně její zkrácené verze, a registrací domény x+y+z.cz žalovaným č. 1 vedou k nepochybnému závěru, že jde o případ spekulativní registrace označení nového podnikatelského subjektu za účelem získání majetkového prospěchu při převodu domény na oprávněného uživatele. Toto jednání je pro zjevnou spekulativnost v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže a způsobuje újmu žalobci, který je nucen pro provoz svých www stránek používat jinou, složitější doménu a propagaci této domény věnovat více pozornosti a prostředků. Svým nedovoleným jednáním žalovaný č. 1 zhoršuje pozici žalobce v hospodářské soutěži a žalobci hrozí vznik závažné nemajetkové újmy v právě nyní tak vysoce citlivém období dokončování stavby a montáží výrobních zařízení, přípravy výroby a navazování kontaktů.

Tím, že žalovaný č. 2 nezajišťuje oprávněnost registrace z hlediska práv duševního vlastnictví třetích osob a podle svých pravidel odstraní závadný stav zrušením registrace doménového jména pouze na základě vykonatelného soudního rozhodnutí, nezbylo žalobci, než jej žalovat spolu s žalovaným č. 1.

Naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků je podle žalobce dána tím, že v důsledku jednání žalovaného č. 1 zaznamenal žalobce několik negativních reakcí ze strany veřejnosti. Je nutné, aby žalovaný č. 1 okamžitě ukončil užívání doménového jména x+y+z.cz. Vzhledem ke spekulativnosti počínání žalovaného je velmi pravděpodobné, že se žalovaný č. 1 pokusí v době do vydání konečného rozsudku v této věci převést doménové označení na třetí osobu. Je tudíž nutné zamezit převodu doménového jména z žalovaného č. 1 na třetí osoby a tuto povinnost uložit i žalovanému č. 2, neboť pouze tak lze vyloučit možnost změny okruhu účastníků řízení a případné zmaření výkonu konečného rozhodnutí.

Při rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření soud posuzoval, zda jsou splněny podmínky stanovené v ust. § 102 v návaznosti na ust. § 74 a násl. o.s.ř., přezkoumával přípustnost a důvodnost navrženého předběžného opatření. Předběžné opatření lze nařídit, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. V daném případě obava z ohrožení výkonu budoucího soudního rozhodnutí vzhledem k charakteru předmětu sporu nepřichází v úvahu. Zbývá tedy posoudit, zda je dána potřeba zatímní úpravy poměrů. Při tomto rozhodování soud vychází z vymezení navrhovaného předběžného opatření a z toho, čím žalobce nutnost zatímní úpravy poměrů odůvodňuje. Ten, kdo se domáhá nařízení předběžného opatření musí osvědčit existenci základních předpokladů pro přiznání toho, co by tvořilo jeho nárok v řízení ve věci samé. Soud proto zkoumal, zda doklady předložené žalobcem osvědčují skutečnosti jím tvrzené, aby soud mohl posoudit, zda se v daném případě jedná o poměry účastníků, jejichž předběžnou úpravu si okolnosti vyžadují. V řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření soud nemusí hodnotit předložené důkazy, nárok nemusí být prokázán jako důvodný, musí však být osvědčen.

Žalobce na osvědčení svých tvrzení předložil výpis žalobce z obchodního rejstříku, výpis žalovaného č. 1 z Ústřední evidence podnikatelů Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, výpis žalovaného č. 1 z registru ARES, prezentaci žalovaného č. 1 pod adresou www.t+u+v.cz, potvrzení o registraci žalovaného č. 2, pravidla pro registraci doménového jména v doméně ".cz" v rozhodné době a pravidla aktuálně platná, usnesení vlády ČR č. 66 z 16.1.2002, články z denního tisku "M. M.", výpis z rešerše databáze ochranných známek ÚPV, údaj o registraci domény x+y+z.cz, www stránky žalovaného č. 1 pod adresou x+y+z.cz v dřívější verzi a v současné podobě, materiály s grafickým logem žalobce, dopis právního zástupce žalobce žalovanému č. 1 z 3.12.2004.

Soud má z těchto listinných důkazů za osvědčené, že žalovaný č. 1 je s účinností od 10.1.2002 registrovaným držitelem domény x+y+z.cz. Pod touto doménou provozuje webové stránky se sexuálně explicitním obsahem. Přitom používal označení X+Y+Z v grafické podobě shodné s grafickým zpracováním loga žalobce. Stejné logo užívali zakladatelé žalobce před vznikem žalobce při přípravě realizace společného projektu výstavby závodu na výrobu motorových vozidel. V současné době žalovaný č. 1 používá změněnou podobu grafické podoby označení X+Y+Z, když namísto barevných koleček používá v téže barevné kombinaci čtverečky. Datum registrace domény žalovaným č. 1 se shoduje s datem uveřejnění informací o připravované obchodní firmě žalobce a její zkrácené verzi. Žalobce vznikl 8.3.2002, je oprávněn podnikat mimo jiné v oboru výroby a prodeje motorových vozidel. Je majitelem slovní ochranné známky X+Y+Z s právem přednosti od 25.10.2002. Žalovaný č. 2 je správcem národní domény "cz" a registrátorem domény druhého stupně pod doménou "cz".

Tyto osvědčené skutečnosti postačují soudu k rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření.

Soud dospěl k závěru, že návrh na nařízení předběžného opatření je důvodný, byť ne ze všech právních titulů specifikovaných žalobcem. Důvodnost návrhu soud shledal z titulu ochrany před nekalou soutěží, když dospěl k závěru, že jednání žalovaného (provozování webových stránek se sexuálně explicitním obsahem pod doménou x+y+z.cz a použití grafického ztvárnění označení X+Y+Z ve shodné, resp. zaměnitelné podobě s logem užívaným žalobcem a dříve zakladateli žalobce) je jednáním v hospodářské soutěži, neboť se podstatným způsobem dotýká účasti žalovaného jako soutěžitele v hospodářské soutěži. Byť si účastníci přímo nekonkurují v určité oblasti hospodářské soutěže, je nutné v daném případě soutěžní vztah posuzovat v širším měřítku. Popsané jednání žalovaného č. 1 je v rozporu s dobrými mravy soutěže pro svou zjevnou spekulativnost. Ta vyplývá zejména z časových souvislostí mezi datem registrace domény žalovaným č. 1 a datem uveřejnění podoby obchodní firmy žalobce a její zkrácené verze a dále z reakce na dopis právního zástupce žalobce, kterou byla částečná změna grafické podoby žalovaným č. 1 užívaného označení X+Y+Z. Jednání žalovaného č. 1 je způsobilé přivodit žalobci újmu spočívající v tom, že je nucen pro provoz svých webových stránek užívat jinou doménu a její propagaci věnovat více pozornosti s prostředků. Byť žalobce vznikl až 8.3.2002 (zatímco doména x+y+z.cz byla registrována 10.1.2002), je jednání žalovaného s ohledem na všechny souvislosti při registraci domény nekalou soutěží ve smyslu generální klauzule § 44 odst. 1 obch. zák. Naléhavost zatímní potřeby úpravy poměrů pak je dostatečně odůvodněna tvrzenou situací, kdy se žalobce nachází ve fázi náboru pracovních sil a vyhledávání dodavatelů a vzhledem ke známosti zkratky X+Y+Z užívané v souvislosti s projektem žalobce je

proti oprávněným zájmům žalobce, že pod touto zkratkou je uživatelům internetu umožněn přístup na sexuálně orientované webové stránky. Soud se ztotožňuje s obavou žalobce o pravděpodobném pokusu žalovaného č. 1 v době do vydání konečného rozsudku v této věci převést doménové označení na třetí osobu. Soud proto návrhu na nařízení předběžného opatření ve vztahu k žalovanému č. 1 vyhověl.

Vzhledem k výsadnímu postavení žalovaného č. 2 coby registrátora domény druhého stupně pod národní doménou "cz" a jeho zájmu na řešení sporů ohledně oprávněnosti registrace domény z hlediska práv duševního vlastnictví vyjádřenému v "pravidlech pro registraci doménového jména v doméně .cz" je zřejmé, že k účinné ochraně oprávněných zájmů osoby, které byly registrací domény dotčeny, je třeba zatímní úpravu poměrů vztáhnout i k tomuto subjektu. V kontextu ke shora uvedenému proto soud vyhověl návrhu na nařízení předběžného opatření i ve vztahu k žalovanému č. 2.

Jen pro úplnost soud uvádí, že neshledal důvodnost návrhu na nařízení předběžného opatření z titulu ochrany práv majitele ochranné známky, z titulu ochrany obchodní firmy a ochrany dobré pověsti, to s ohledem na datum vzniku žalovaného a skutečnost, že počátek výroby motorových vozidel (tedy hlavní činnosti celého projektu žalobce) má nastat až v prvním čtvrtletí roku 2005. Žalovaný č. 1 užívá označení shodné se slovní známkou žalobce pro jiné zboží a služby, než pro které byla zapsána a o dobrém jménu ochranné známky v souvislosti s výrobky a službami, pro které je zapsána, nelze zatím hovořit. Stejně tak ve vztahu k hlavnímu cíli projektu žalobce nelze hovořit o dobré pověsti žalobce, když v tomto směru žalobce nezískal pověst žádnou. Pokud jde o obchodní firmu žalobce a ochranu práv s ní spojených, pak je třeba uvést, že tato práva vznikla až zápisem žalobce do obchodního rejstříku, tedy až k 8.3.2002.

O nákladech řízení bude rozhodnuto v souladu s ust. § 145 o.s.ř.

Soudní rozhodnutí 65

Krajský soud v Plzni rozhodl dne 12.1.2005 v právní věci žalobce S. E. s.r.o. proti žalovanému č. 1: C. S. s.r.o. a žalovanému č. 2: CZ.NIC o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

Návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by bylo žalovanému č. 1 uloženo zdržet se užívání doménového jména www.x+y+z.cz jeho přesměrováním na internetové stránky označené doménovým jménem www.t+u+v.cz, zdržet se veškerých úkonů vedoucích ke změně stavu registrace doménového jména www.x+y+z.cz, zejména jeho převodu, s výjimkou převodu na žalobce a žalovanému č. 2 uloženo zdržet se provádění změn v registraci doménového jména www.x+y+z.cz s výjimkou jeho převodu ze žalovaného č. 1 na žalobce, se zamítá.

Žalobce uplatnil dne 11.1.2005 u zdejšího soudu návrh na nařízení shora popsaného předběžného opatření s tím, že je obchodní společností, která se zabývá prodejem elektrospotřebičů pod obchodní firmou S. E., s.r.o. Žalovaný č. 1 je obchodní společností, jejímž předmětem podnikání je poskytování software a automatizované zpracování dat. Žalovaný č. 2 je sdružením, oprávněným registrovat doménová jména sítě internet. Žalovaný č. 1 je držitelem doménového jména www.x+y+z.cz, po jehož zadání je okamžitě zobrazena stránka www.t+u+v.cz., provozovaná společností E., s.r.o. Ta je konkurentem žalobce. Společnosti E., s.r.o. není o tomto přesměrování a existenci stránek www.x+y+z.cz nic známo. Žalovaný č. 1, přes výzvu žalobce, svoji činnosti nezanechal. Žalobce má za to, že jednání žalovaného č. 1 je nekalosoutěžní povahy, jímž žalovaný č. 1 dále zasahuje rovněž do práv žalobce k obchodní firmě. Žalobce se proti tomuto jednání hodlá bránit žalobou. Tuto žalobu však v návrhu na nařízení předběžného opatření blíže nespecifikoval. Rovněž v návrhu na nařízení předběžného opatření neuvedl, od kdy je mu známa činnost žalovaného č. 1.

Vzhledem k tomu, že jednáním žalovaného č. 1 je žalobci denně způsobována újma, je tu podle žalobce dána potřeba z důvodu nebezpečí z prodlení dočasně upravit poměry účastníků předběžným opatřením. Podle žalobce je tu dále obava o ohrožení výkonu rozhodnutí v řízení posléze vydaného, pokud by první žalovaný v průběhu řízení doménové jméno převedl.

Z připojených listin bylo osvědčeno, že žalobce byl zapsán do obchodního rejstříku dne 8.10.2002 pod obchodní firmou S. E. s.r.o. Jeho předmětem podnikání je velkoobchod. Žalovaný byl zapsán do obchodního rejstříku dne 20.9.2000, podle výpisu z obchodního rejstříku podniká v oboru poskytování software a automatizované zpracování dat. Žalovaný č. 2 je zájmovým sdružením právnických osob. Jeho existence byla osvědčena výpisem z registru ekonomických subjektů v ARES.

Z dalších listin bylo osvědčeno, že doména www.x+y+z.cz byla registrována pro žalovaného č. 1 od 24.2.2004.

Společnost E., s.r.o. byla zapsána do obchodního rejstříku dne 1.10.1999, jejím předmětem podnikání je koupě zboží za účelem dalšího prodeje a prodej.

Dopisem ze dne 17.9.2004 vyzval žalobce prostřednictvím jeho zástupce společnost E., s.r.o. k ukončení užívání domény www.x+y+z.cz. Společnost E., s.r.o. na to odpověděla dne 22.9.2004, že o této doméně ji není nic známo a není jí nic známo ani o důvodech přesměrování na stránky www.t+u+v.cz. Žalobce nato vyzval k ukončení užívání domény www.x+y+z.cz žalovaného dopisem ze dne 24.9.2004. Tento dopis byl žalovanému č. 1 odeslán doporučeně dne 24.9.2004. Následně tuto výzvu žalobce opakoval ještě 15.10.2004, kterou odeslal žalovanému č. 1 doporučeně dne 16.10.2004.

Podle ust. § 74 odst. 1 o.s.ř., před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen.

Soud neshledal důvody pro nařízení předběžného opatření, neboť podle jeho názoru nebyla osvědčena naléhavost potřeby zatímní úpravy poměrů stran a není tu ani obava z ohrožení výkonu rozhodnutí.

Stav vyvolaný registrací domény www.x+y+z.cz pro žalovaného č. 1 vznikl v únoru roku 2004 a od té doby trvá v nezměněném stavu. Žalobce tedy nejméně po dobu od února 2004 do ledna 2005, kdy podal návrh na předběžné opatření, tento stav strpěl a nebránil mu jinak, než zasláním dvou upomínek. Žalobce v řízení netvrdil nic o tom, jak dlouho je mu tento stav znám, z předložených dokladů je zřejmé, že tomu tak muselo být alespoň od září roku 2004. Ani od té doby žalobce nepodal k soudu návrh na předběžné opatření nebo nepodal žalobu, byť žalovaný č. 1 na jeho upomínky nereagoval. Od září 2004 do podání návrhu na nařízení předběžného opatření tak marně uplynuly 4 měsíce, po které žalobce jím tvrzený závadný stav bez obtíží strpěl. S návrhem na nařízení předběžného opatření ani nepodal žalobu, kterou by byl tento stav a spor mezi stranami řešen. Za této situace tu není důvod pro naléhavou potřebu úpravy poměrů účastníků.

Podle názoru soudu tu není ani důvod pro obavu z ohrožení výkonu rozhodnutí v řízení posléze vydaného, neboť žalobce netvrdil nic o tom, že by se žalovaný č. 1 snažil doménu převádět na třetí osoby a ani z předložených dokladů nic takového neplyne. Pokud žalovaný č. 1 úkony, směřující k převodu domény, nečiní a z ničeho nelze dovodit jeho úmysl tak učinit, nelze mu takové jednání předběžným opatřením zakázat, neboť není osvědčeno ohrožení výkonu budoucího rozhodnutí.

Z uvedených důvodů soud návrh na nařízení předběžného opatření zamítl, aniž by se dále zabýval splněním předpokladu pro jeho nařízení.

O nákladech řízení nebylo rozhodnuto, a to podle ust. § 145 o.s.ř.

Soudní rozhodnutí 66

Vrchní soud v Olomouci rozhodl dne 26.1.2005 v právní veci žalobkyne M. proti žalované 1. E. a žalovanému 2. CZ.NIC o návrhu na vydání predbežného opatrení, k odvolání žalované c. 1 proti usnesení Krajského soudu v Ostrave ze dne 19.10.2004 takto:

Usnesení soudu 1. stupne se potvrzuje.

Shora uvedeným usnesením Krajský soud v Ostrave vydal predbežné opatrení, jímž uložil žalované c. 1 povinnost zdržet se nakládání s právy držitele doménového jména x+y+z.cz a t+u+v.cz a zajistit, aby její správce webu (provozovatel webhostingu) zrušil veškeré presmerování z doménových jmen x+y+z.cz a t+u+v.cz na www.stránky, elektronickou poštu a jiné elektronické služby a povinnost toto zrušení presmerování strpet.

Dle oduvodnení se žalobkyne žalobou domáhá ochrany názvu právnické osoby, ochrany práv majitele zapsaných ochranných známek a ochrany pred nekalou souteží. V prubehu rízení pak podala návrh na vydání predbežného opatrení, pricemž predloženými listinami osvedcila své tvrzení, že jí svedcí právo ke znení obchodní firmy X+Y+Z, právo k oznacování výrobku T+U+V a právo k zapsaným ochranným známkám x+y+z a t+u+v, které jsou casove starší, než právo žalované c. 1 k doménám x+y+z.cz a t+u+v.cz. Dle názoru soudu 1. stupne bylo rovnež osvedceno, že žalobkyne a žalovaná c. 1 se na trhu stretávají se svými podnikatelskými aktivitami. Zároven bylo osvedceno, že k uvedeným doménám není pripojena žádná webová stránka a po zadání techto domén je uživatel internetu presmerován na webovou stránku žalované c. 1 www.a+b+c.cz s nabídkami odborných služeb. Soud 1. stupne proto považoval za dostatecne osvedcenou obavu žalobkyne z odlákávání zákazníku a znehodnocování ochranných známek, a proto prisvedcil žalobkyni, že v zájmu predcházení ci zvyšování újmy žalobkyne je namíste docasne upravit pomery úcastníku predbežným opatrením.

Proti tomuto predbežnému opatrení podala žalovaná c. 1 vcasné odvolání. Tvrdila, že jednatel její spolecnosti L. š. nikdy nebyl zamestnancem žalobkyne. Mezi nimi byly standardní obchodní vztahy, když tento nakupoval a prodával výrobky žalobkyne, a to i poté, kdy založil vlastní spolecnost E. s.r.o. Tato spolecnost vlastní výrobky oznacovala zcela jinými názvy a nijak neparazitovala na názvech X+Y+Z a T+U+V. S úcinností od 9.2.2000 si žalovaná nechala zaregistrovat doménové jméno a+b+c.cz a od 24.2.2000 doménová jména mirel.cz a mirelon.cz a od brezna 2003 došlo k presmerování u domén x+y+z.cz a t+u+v.cz. žalovaná c. 1 tak ucinila nikoli ve zlovolném úmyslu, nýbrž z duvodu podnikatelského projektu zamereného na prezentaci výrobních stroju, které žalovaná c. 1 v té dobe konstruovala se zámerem jejich dalšího prodeje a dále k prezentaci výrobku vyrábených na techto strojích. žalovaná c. 1 se domnívá, že mezi ochrannými známkami a doménami nelze vést paralelu, když domény nejsou prumyslovým vlastnictvím. Navíc vyjadruje názor, že kombinované ochranné známky žalobkyne c. 198050, 202939 nezakládají žádná práva na slovní znení typu www.x+y+z.cz a www.t+u+v.cz?. žalovaná dále namítá zdruhovení názvu t+u+v, který je dle ní v okruhu odborné verejnosti synonymem pro penovou polyetylénovou izolaci. žalovaná dále poukázala na jednání patentového zástupce žalobkyne, který se nejprve domáhal bezplatného prevedení domén, a poté aniž by bylo vyvoláno jednání, byla podána žaloba. žalovaná se domnívá, že napadeným rozhodnutím je predjímáno konecné rozhodnutí ve sporném rízení, které dle názoru žalované c. 1 bude velmi nárocné. Ze skutecnosti, že domény registrovala již v roce 2000, dovozuje žalovaná c. 1, že se nejedná o rešení které by nestrpelo odkladu a že zde tudíž není naléhavý zájem na vydání predbežného opatrení. Proto navrhla zmenu napadeného usnesení tak, že návrh na vydání predbežného opatrení bude zamítnut.

Odvolací soud prezkoumal napadené usnesení, jakož i rízení, které predcházelo jeho vydání a dospel k záveru, že odvolání žalované c. 1 není duvodné.

Shodne se závery soudu 1. stupne považuje odvolací soud tvrzení žalobkyne, jimiž oduvodnuje návrh na vydání predbežného opatrení, dostatecne osvedcena a souhlasí i s právním názorem o hrozícím zvetšování újmy žalobkyne oduvodnujícím vydání predbežného opatrení. Námitka žalované c. 1, že se nejedná o vec, která nestrpí odkladu do konecného rozhodnutí ve veci, není duvodná. žaloba byla spolu s návrhem na vydání predbežného opatrení podána u soudu 14.10.2004 a sama žalovaná c. 1 v podaném odvolání tvrdí, že k využití zaregistrovaných domén www.x+y+z.cz a www.t+u+v.cz? ve smyslu jejich presmerování došlo až v mesíci breznu 2003. Sama pripouští, že podání žaloby predcházela výzva patentového zástupce žalobkyne, jíž nebylo vyhoveno. Výše újmy, kterou je objektivne zpusobilý privodit žalobkyní tvrzený a osvedcený závadný stav, je tak primo úmerná dobe, po kterou bude tento stav trvat, a tudíž je narízení predbežného opatrení namíste. Za duvodnou nelze považovat ani námitku žalované c. 1, že narízené predbežné opatrení predjímá rozhodnutí ve veci. K této námitce lze odkázat na konstantní judikaturu soudu, dle níž ackoli zpravidla není pípustné, aby již predbežným opatrením dosáhl oprávnený toho, ceho lze dosáhnout až pravomocným rozsudkem ve veci, nelze vyloucit vydání predbežného opatrení, smerujícího k zákazu urcitého jednání, v prípade žaloby o zdržení se tohoto jednání, jež naplnuje znaky jednání nekalé souteže. Rozhodné je zde hledisko zabránení vzniku, popripade rozšiřování újmy dotceného úcastníka (viz R 46/1996).

Ostatní námitky žalované c. 1 uvedené jsou z hlediska prezkumu vydaného predbežného opatrení právne bezvýznamné, když budou predmetem dokazování v rízení ve veci samé.

Odvolací soud proto napadené usnesení jako vecne správné potvrdil (§ 219 o.s.r.).

Soudní rozhodnutí 67b

Vrchní soud v Praze rozhodl dne 23.4.2005 v právní veci žalobce K. S. proti žalovanému 1. CZ.NIC a žalovanému 2. M. o splnění povinností ze smlouvy o registraci doménového jména a o ochranu proti nekalé soutěži, k odvolání žalovaného č. 2 proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2.6.2004 takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích I. a II. potvrzuje v tom znění, že žalovaný č. 1 je povinen zaregistrovat žalobce jako majitele domény s názvem "systemy.cz" v rejstříku domén pod doménou nejvyššího stupně "cz" a umožnit mu řádné užívání domény s názvem "systemy.cz" a žalovaný č. 2 je povinen zdržet se užívání domény s názvem "systemy.cz".

Ve výrocích III. a IV. se rozsudek mění tak, že žalobci se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému č. 1, a že žalovaný č. 2 je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení k rukám advokátky JUDr. S. S. Kč 10.055,50 ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalobci se nepřiznává právo na náhradu nákladů odvolacího řízení vůči žalovanému č. 1, a žalovaný č. 2 je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení k rukám advokátky JUDr. S. S. Kč 7.645,75 ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shora uvedeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému č. 1 povinnost umožnit žalobci, aby se registroval jako majitel domény s názvem "systémy.cz" v rejstříku (databázi) domén pod doménou nejvyššího stupně "cz", který spravuje a který je přístupný na internetových stránkách na adrese http://www.nic.cz a umožnit mu řádné užívání domény s názvem "systémy.cz" (výrok I.), žalovanému č. 2 pak povinnost zdržet se užívání domény s názvem "systémy.cz" (výrok II.) a nahradit žalobci náklady řízení ve výši Kč 9.275,- k rukám právního zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok IV.). O nákladech řízení ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným č. 1 rozhodl tak, že tito účastníci nemají vůči sobě právo na jejich náhradu (výrok III.).

Proti rozsudku se v celém rozsahu včas odvolal žalovaný č. 2 a namítl, že skutková zjištění, která učinil soud prvního stupně nevyplývají z provedených důkazů, a že soud prvního stupně věc nesprávně právně posoudil. Podle žalovaného č. 2 nemá v provedeném dokazování oporu především závěr soudu prvního stupně, že vztah MH k žalobci v době převodu domény ze žalobce na žalovaného č. 2, lze kvalifikovat jako vztah mandatáře a mandanta podle ust. § 566 ObchZ, event. § 724 ObčZ. Žalovaný č. 2 má za to, že žalobce měl v době, kdy skončila účast MH v představenstvu žalobce, ale zůstal nadále administrátorem, učinit patřičné kroky, aby své vztahy s tímto administrátorem smluvně upravil, či jeho oprávnění omezil. To se však nestalo a žalovaný č. 2 je toho názoru, že za této situace MH k převodu domény žádné zvláštní zmocnění od žalobce nepotřeboval. Považuje proto za nesprávný závěr soudu prvního stupně, že MH překročil rozsah svého zmocnění, a že právní účinky převodu domény nenastaly. Zdůraznil, že on sám se na převodu domény nijak nepodílel, a tudíž ani nemohl v této souvislosti porušit žádné právní předpisy. Pokud by odvolací soud dospěl k závěru, že MH rozsah svého oprávnění překročil, pak žalovaný č. 2 nesouhlasí s tím, aby jen on sám byl zavázán k placení nákladů řízení. Soud prvního stupně své rozhodnutí o nákladech řízení odůvodnil tím, že žalovaný č. 1 nevěděl o tom, že MH překročil rozsah svého zmocnění; to však nevěděl ani žalovaný č. 2 a je proto přesvědčen, že pokud by žalobě bylo vyhověno, měli by k náhradě nákladů řízení být zavázáni oba žalovaní, nejenom on sám. Žalovaný č. 2 dále namítl, že se vůči žalobci nedopustil žádného nekalosoutěžního jednání, a pokud soud prvního stupně v odůvodnění rozsudku uvedl, že jeho jednání naplňuje skutkovou podstatu nekalé soutěže podle ust. § 44 a násl. ObchZ, je odůvodnění rozsudku v této části nedostatečné. Žalovaný č. 2 se necítí být soutěžitelem žalobce s ohledem na rozdílnost jejich převažujících aktivit i obchodních partnerů. Má dále za to, že žalobce v řízení před soudem prvního stupně nijak neprokázal, že by se označení "systémy", užívané v inkriminované doméně a internetové adrese, stalo pro žalobce příznačné. Žalobce také nemá v regionu, kde podniká, výlučné postavení. Navrhl proto, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobu v celém rozsahu zamítne a podle výsledku sporu rozhodne o nákladech řízení.

Žalobce k odvolání žalovaného č. 2 uvedl, že tvrzení v něm obsažená jsou zcela bezpředmětná ve vztahu k nároku uplatněnému vůči tomuto žalovanému. Žalobce se vůči žalovanému č. 2 domáhal uložení povinnosti zdržet se užití doménového jména "systemy.cz", neboť má za to, že tímto užitím došlo ze strany žalovaného č. 2

k nekalé soutěži. Žalovaný č. 2 užíval předmětnou doménu až do nařízení předběžného opatření s vědomím, že MH již není oprávněn jednat jménem žalobce, a že uvedená doména byla registrována ve prospěch žalobce, ten ji užíval a měl zájem ji dál užívat. Pokud žalovaný č. 2 tvrdí, že o překročení rozsahu oprávnění MH nevěděl, poukázal žalobce na to, že žalovaný č. 2 se jako akcionář žalobce zúčastnil valné hromady dne 25. července 2000 a bylo mu tedy známo, že MH již nebyl zvolen do představenstva žalobce a jeho funkce tak ke dni konání valné hromady zanikla. Věděl také, že jmenovaný již od počátku roku 2000 nepůsobil ve společnosti žalobce jako zaměstnanec. V létě roku 2000 se MH stal dokonce společníkem a zaměstnancem žalovaného č. 2. Žalobce dále zdůraznil, že skutečnost, že MH byl administrátor, jej neopravňovala k tomu, aby bez projevu vůle žalobce doménu převedl na žalovaného č. 2, a pokud tak přesto učinil, právní účinky s tím spojené nemohly nastat. Z jednání žalovaného č. 2 je také podle žalobce nepochybné, že s registrací domény ve svůj prospěch souhlasil. Žalobce má za to, že on i žalovaný č. 2 v soutěžním vztahu jsou, přitom není třeba, aby byli v přímém soutěžním vztahu, postačuje, že jsou soutěžitelé v širším slova smyslu. Žalobce uvedl, že mu jednáním žalovaného č. 2 byla způsobena újma, a tuto také podrobně popsal v řízení před soudem prvního stupně. Tím, že žalovaný č. 2 "obsadil" doménu žalobce, podstatně mu tím ztížil ne-li přímo znemožnil kontakt se zákazníky, neboť i telefonický, poštovní nebo faxový kontakt je zpravidla vyhledáván pomocí internetu. K námitce žalovaného č. 2, že neprokázal příznačnost domény "systemy.cz", uvedl žalobce, že netvrdil, že příznačné by pro něj bylo obecné slovo "systémy", ale právě doménové jméno "systemy.cz", neboť toto bylo v zákaznických kruzích spojováno se žalobcem. Přitom podle žalobce postačuje, že se toto označení vžilo v té části veřejnosti, vůči níž žalobce směřoval své nabídky. Navrhl proto, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil.

Odvolací soud v souladu s čl. II. bod 2. přechodných ustanovení k zákonu č. 59/2005 Sb. přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 212 a násl. o.s.ř. ve znění platném do 31. března 2005, a dospěl k závěru, že odvolání je přípustné i v rozsahu uložení povinnosti žalovanému č. 1, není však důvodné. Odvolací soud má za to, že výrok I., ukládající povinnost žalovanému č. 1, je přímo závislý na výroku II., kterým bylo žalovanému č. 2 uloženo zdržet se užití domény "systémy.cz". To je dáno postavením žalovaného č. 1, který je správcem domény nejvyššího stupně "cz", pod kterou je registrována doména druhého stupně "systemy", a jako takový může jen on zajistit provedení změn ohledně uvedené domény na základě rozhodnutí soudu.

Odvolací soud považuje skutková zjištění soudu prvního stupně na základě provedeného dokazování za dostatečná pro rozhodnutí ve věci, účastníci ostatně ani v odvolacím řízení doplnění dokazování nenavrhli. Návrh žalobce směřoval k tomu, aby doménu druhého stupně "systemy", kterou si v roce 1997 zaregistroval prostřednictvím svého internetového providera u právního předchůdce žalovaného č. 1 pod doménou nejvyššího stupně "cz", a kterou jeho administráror MH v době, kdy již nebyl členem představenstva žalobce, převedl na žalovaného č. 2, jehož společníkem se krátce nato stal, získal zpět a mohl ji nadále užívat při svém podnikání. Soud prvního stupně po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalobce a žalovaný č. 2 jsou soutěžitelé, když oba mají v předmětu podnikání poskytování software a dále, že administrátor žalobce byl MH, který byl do 25. července 2000 členem představenstva žalobce. Soud prvního stupně posoudil vztah MH a žalobce v době po 25. červenci 2000 (toho dne se konala valná hromada žalobce a MH již nebyl zvolen do představenstva) jako vztah mandatáře a mandanta. Vzhledem k tomu, že MH tím, že bez vědomí a souhlasu žalobce převedl doménu "systemy.cz" na žalovaného č. 2 prostřednictvím žalovaného č. 1, posoudil toto jeho jednání soud prvního stupně jako překročení oprávnění, které nebylo dodatečně schváleno mandantem, a proto podle soudu prvního stupně právní účinky převod domény nenastaly. Proto uložil žalovanému č. 2 zdržet se užívání uvedené domény. Pokud jde o žalovaného č. 1, který je správcem domény nejvyššího stupně "cz", shledal soud prvního stupně žalobu proti němu směřující jako oprávněnou s tím, že podle jeho názoru se žalovaný č. 1 pochybení nedopustil. Proto také soud prvního stupně dospěl k závěru, že ve vztahu mezi žalobcem a prvním žalovaným je na místě rozhodnout o nákladech řízení podle ust. § 150 o.s.ř.

Odvolací soud považuje za správný závěr soudu prvního stupně, že žalobce a žalovaný č. 2 jsou soutěžitelé a námitku žalovaného č. 2, že tomu tak není, má za nedůvodnou. Podle odvolacího soudu nabízejí žalobce a žalovaný, pokud jde o poskytování software obdobné služby, a to i prostřednictvím internetu. Pokud žalovaný č. 2, třebaže se sám na převodu domény nepodílel, využil ke svému podnikání doménu "systemy.cz", do té doby nepřetržitě užívanou žalobcem, kterou na něj bez vědomí a souhlasu žalobce převedl MH v době, kdy již nebyl členem kolektivního statutárního orgánu žalobce, je takové jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit žalobci jako jinému soutěžiteli újmu. Tím, že žalobce v důsledku jednání MH ve prospěch žalovaného č. 2 ztratil možnost prezentovat se na internetu pod adresou "systemy.cz", byl tím jako podnikatel poškozen, neboť tím byl značnou měrou vyřazen ze soutěže. Stránky, na kterých žalobce prezentoval své produkty a služby, které obsahovaly i veškeré ostatní kontakty (telefonický, faxový a poštovní), žalovaný č. 2 nahradil svými vlastními stránkami, čímž na úkor žalobce získal soutěžní výhodu. Odvolací soud má tedy za to, že jednání žalovaného č. 2 naplnilo skutkovou podstatu nekalé soutěže podle ust. § 44 odst. 1 ObchZ. Pokud jde o vztah MH a žalobce, má odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně za to, že vztah obdobný vztahu z mandátní smlouvy (smlouvu příkazní podle ust. § 724 a násl. ObčZ na daný případ nelze aplikovat) zde byl, ovšem pouze po dobu, kdy MH byl členem představenstva žalobce (to vyplývá z ust. § 66 odst. 2 věta první ObchZ). To ovšem neplatí podle odvolacího soudu pro následné období, kdy MH přestal být členem kolektivního statutárního orgánu. V této době jmenovaný zřejmě jen fakticky pokračoval v původním pověření, aniž byla mezi ním a žalobcem jakákoli dohoda. Proto nelze říci, že by svým jednáním, spočívajícím v převodu domény na žalovaného č. 2 překročil rozsah svého zmocnění, když takové zmocnění již od žalobce ani neměl. Proto má odvolací soud shodně se soudem prvního stupně za to, že pokud MH v této době učinil úkony, směřující k převodu domény, nemohly mít a neměly tyto úkony předpokládané právní účinky, tedy k převodu domény na žalovaného č. 2 nedošlo. Registrace domény na žalovaného č. 2 ovšem provedena byla, a to v souladu s platnými podmínkami žalovaného č. 1. V této souvislosti odvolací soud nesouhlasí s námitkou žalobce, že pro něj jsou závazné původně platné podmínky z roku 1997 (kdy doménu zaregistroval) a žádné další podmínky jej nezavazují. Tak tomu podle odvolacího soudu není. Tím, že žalobce doménu nepřetržitě užíval a platil průběžně udržovací poplatky (na jeho vůli doménu užívat nic nemění skutečnost, že za poslední období byl udržovací poplatek bez jeho vědomí zaplacen žalovaným č. 2), akceptoval podmínky správce domény, tak jak tyto byly v průběhu let měněny. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně proti oběma žalovaným s tím že, pokud jde o žalovaného č. 1, je uložení povinnosti provést registraci přičemž jen z toho nelze bez dalšího dovodit pochybení žalovaného č. 1. Pokud jde o žalovaného č. 2, pak požadavek na zdržení se užívání domény "systemy.cz" odpovídá tomu, že žalovaný č. 2 k uvedené doméně nenabyl práv, a jejím užíváním se vůči žalobci dopouštěl zakázaného nekalosoutěžního jednání.

Odvolací soud proto ve výrocích I. a II. potvrdil rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle ust. § 219 o.s.ř. v tom znění jak upřesnil žalobce, tedy že žalovaný č. 1 je povinen zaregistrovat žalobce jako majitele domény s názvem "systemy.cz" (v napadeném rozsudku bylo chybně uvedeno "systémy.cz) v rejstříku domén pod doménou nejvyššího stupně "cz" a umožnit mu tak řádné užívání této domény, a dále že žalovaný č. 2 je povinen zdržet se užívání domény s názvem "systemy.cz". Ve výrocích označených III. a IV. o nákladech řízení pak změnil rozsudek soudu prvního stupně jednak s ohledem na skutečnost že ust. § 150 o.s.ř., které soud prvního stupně správně použil, ale nesprávně ve výroku III. vyjádřil, odpovídá výrok, že žalobci se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému č. 1, a jednak s ohledem na to, že právní zástupkyně žalobce je plátcem DPH, což nebylo zohledněno, a tomu pak odpovídá i přiznaná výše nákladů řízení. Tyto spočívají v soudním poplatku Kč 1.500,- a v odměně advokáta podle § 8 písm. b) vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši Kč 6.200,- podle § 9 cit. vyhl. ve výši Kč 1.200,- podle § 9 a 18 odst. 1 cit. vyhl. ve výši Kč 600,-, 6 režijních náhrad po Kč 75,- podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., se zvýšením o 19 % DPH z částky Kč 8.450,-.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. §§ 224 odst. 1, 142 odst. 1 a 150 o.s.ř. tak, že se žalobci nepřiznává právo na náhradu nákladů odvolacího řízení vůči žalovanému č. 1, a povinnost k náhradě nákladů odvolacího řízení úspěšnému žalobci byla uložena s ohledem na výsledek řízení žalovanému č. 2. Tyto náklady sestávají z odměny advokáta podle § 8 písm. b) a 10 odst. 3 vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši Kč 6.200,- a ze tří režijních náhrad po Kč 75,- podle ust. § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 sb. se zvýšením o 19 % DPH.

Soudní rozhodnutí 69

Městský soud v Praze rozhodl dne 27. září 2005 samosoudcem v právní věci žalobce: B. L. S., proti žalovanému č. 1: D. Š. a č. 2: CZ.NIC, zájmové sdružení právnických osob, o návrhu na nařízení předběžného opatření takto:

I. Soud nařizuje toto předběžné opatření:

1. Žalovaná č. 1 je povinna ode dne doručení tohoto usnesení zdržet se nakládání s doménovým jménem "x+y+z.cz" jakýmkoliv způsobem s výjimkou jeho převodu na žalobce.

2. Žalovaný č. 2 je povinen neumožnit převedení doménového jména "x+y+z.cz" na jakoukoliv jinou osobu s výjimkou žalobce.

II. Žalobci se ukládá ve lhůtě 3 dní od právní moci tohoto rozhodnutí zaplatit soudní poplatek na účet Městského soudu v Praze.

Žalobce uplatnil postupem podle ust. § 22 zák. č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů a s odkazem na obsahu článku 17 a 18 Pravidel pro registraci doménových jmen v doméně "cz", vydaných žalovaným č. 2, návrh na nařízení předběžného opatření, jímž se domáhá úpravy poměrů účastníků po podání návrhu na vydání rozhodčího nálezu k Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR v Praze, uplatněného vůči žalované č. .

Žalobce uvedl a doložil, že je obchodní společností, zabývající se výrobou a prodejem pneumatik X+Y+Z a prodejcem zboží a služeb s tím souvisejícím. Žalobcovy produkty jsou celosvětově nabízeny již více než 20 let, označení X+Y+Z se stalo slavným a pro žalobce příznačným, je chráněno Národní ochrannou známkou "X+Y+Z" pod číslem 123456 s prioritou ze dne 17.3.2000 pro třídu výrobků a služeb 12. Ochranná známka X+Y+Z se stala na českém trhu známou a jsou s ní spojovány výrobky žalobce.

Žalovaná je fyzickou osobou vlastnící mnoho doménových jmen a dne 22.1.2002 si nechala zaregistrovat doménové jméno pod názvem "x+y+z.cz" pro oblast České republiky u žalovaného č. 2 s platností registrace do 30.1.2006. Doména nebyla funkční až do dopisu zaslaného žalobcem ze dne 7.9.2004, kdy žalovaná č. 1 uveřejnila na doméně "x+y+z.cz" zcela účelově text o městu D. ve státě Ohio, USA. Uvedeným jednáním dochází k porušování práv žalobce k ochranné známce ve smyslu ust. § 8 zák. č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách v platném znění a žalobce se obává ztížení nebo znemožnění výkonu rozhodčího nálezu tím, že se žalovaná č. 1 pokusí převést doménu na třetí osobu.

Podle ust. § 102 o.s.ř. a ve smyslu ust. § 22 zák. č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů může soud po zahájení rozhodčího řízení na návrh kterékoliv strany nařídit předběžné opatření a zatímně upravit poměry účastníků, je-li obava ohrožení budoucího výkonu rozhodčího nálezu. Soud má míru pravděpodobnosti toho, že tzv. spekulanti s doménovými jmény převedou účelově doménu v průběhu soudního, či rozhodčího řízení na třetí osobu, za natolik vysokou, že je obava z budoucího výkonu rozhodnutí zcela reálná a dána a splňující podmínky pro nařízení požadovaného předběžného opatření jak vůči osobě registrující doménu ve shodné či zaměnitelné podobě se zapsanou ochrannou známkou oprávněné osoby, tak vůči žalovanému č. 2, registrátorovi domén na základě smlouvy se žalovanou č. 1 a podle Pravidel pro registraci doménových jmen v doméně "cz".

Výrok o povinnosti žalobce uhradit soudní poplatek z předmětného návrhu 2 x 500,- Kč podle Položky 3 Sazebníku poplatků zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích v platném znění se řídí ust. § 4 odst. 1 písm. f) zákona.

Soudní rozhodnutí 70

Krajský soud v Ostravě rozhodl dne 11.8.2005 samosoudcem ve věci žalobce C. GmbH proti žalovanému B. K. o návrhu na vydání předběžného opatření takto :

Žalovaný je povinen zdržet se právních úkonů směřujících k převodu práv k doméně www.x+y+z.cz na třetí osoby nebo ke zrušení její registrace.

Žalobce se žalobou ze dne 04.08.2005 (došlou soudu dne 10.08.2005) domáhá ochrany před porušováním práv k ochranným známkám k obchodní firmě a na převod doménového jména. Dle žaloby je žalobce německou obchodní firmou C. GmbH" a jejím předmětem činnosti je zejména výroba strojů a nástrojů obalové techniky, určené k balení balíků všeho druhu, když podniká celosvětově a je obchodně činný i v České republice, kde prodává své zboží prostřednictvím výhradního obchodního zastoupení. Žalobce nabízí své výrobky rovněž prostřednictvím internetu a jeho hlavní webovou stránku lze navštívit na adrese www.x+y+z.de. Podle žaloby je žalovaný jedním ze tří jednatelů společnosti C. O., s.r.o., jejímž předmětem podnikání je na prvním místě "velkoobchod s obalovými materiály". Žalovaný je veden v rejstříku doménových jmen, registrovaných ve vrcholné doméně "Cz" jako majitel doménového jména "x+y+z.cz" s datem registrace 03.04.2004, a tato webová stránka je v současné době užívána k šíření reklamy výrobků a služeb jmenované společnosti. Podle tvrzení žalobce se žalovaný dle smlouvy, uzavřené se sdružením CZ.NIC z.s.p.o. za účelem registrace uvedeného doménového jména výslovně m.j. zavázal nezasahovat do zákonem chráněných práv (zejména známkových práv) třetích osob, neporušovat pravidla hospodářské soutěže a nepoužívat doménové jméno způsobem klamavým pro uživatele internetu. Žalobce je, podle žaloby, majitelem mezinárodní ochranné známky s prvkem "X+Y+Z", která požívá ochranu i na území České republiky pod č. 123456 "X+Y+Z International" (kombinovaná) s datem přihlášení 28.09.1982 a je zapsána pro široké spektrum výrobků s tím, že je na území České republiky užívána. Žalovaný, dle tvrzení žalobce, bez toho, aby měl souhlas žalobce s užíváním označení "x+y+z", a to samostatně nebo ve spojení s jiným slovním či grafickým prvkem užívá označení "x+y+z". Registrace domény "x+y+z.cz" žalovaných zabraňuje žalobci vytvořit a provozovat internetovou stránku, zaměřenou na české spotřebitele, způsobuje klamání spotřebitelů a to tím, že s ohledem na nepřeberné množství stránek a subjektů, které se na internetu nalézají, nalezne český uživatel internetu po zadání adresy www.x+y+z.cz stránku s informacemi konkurenčních výrobků společnosti C. O., s.r.o. namísto informací o výrobcích žalobce. Tím porušuje žalovaný práva majitele ochranné známky, když užívání ochranné známky má rozhodující význam zejména z hlediska soutěžního a propagačního, a proto má žalobce legitimní zájem užívat své ochranné známky ve spojení se svými výrobky a službami rovněž na internetu pod adresou www.x+y+z.cz. Žalovaný registrací doménového jména "x+y+z.cz" brání žalobci ve výkonu jeho výlučného práva ochrannou známku užívat, dále zasahuje do žalobcových výlučných práv k obchodní firmě "x+y+z", která požívá ochrany v České republice a doménové jméno je stejně jako obchodní firma označením, užívaným podnikatelem pro identifikaci v rámci jeho podnikatelské aktivity. Na výzvu žalobce ze dne 29.03.2005 žalovaný nereagoval a namísto odpovědi společnost C. O., s.r.o. podala dne 21.04.2005 přihlášku známky u Úřadu průmyslového vlastnictví ("X+Y+Z"). Proti této registraci učiní žalobce příslušné právní kroky, jak uvedl v žalobě. Podle dalších tvrzení žalobce žalovaný umožnil společnosti C. O. s.r.o. užívat stránku "x+y+z.cz" k propagaci prodeje výrobků a služeb a z uvedených skutečností vyplývá spekulativní charakter zápisu doménového jména žalovaným, příčí se dobrým mravům a nepožívá proto právní ochrany. V důsledku tohoto jednání vzniká žalobci škoda a dochází ke zhoršování pověsti jeho podniku a výrobků, a protože existuje nebezpečí, že by žalovaný mohl převést na jiný subjekt práva k doménovému jménu, aby zabránil převodu doménového jména na žalobce na základě rozhodnutí soudu, navrhl žalobce vydání předběžného opatření, když naléhavá potřeba úpravy poměrů účastníků do doby tohoto rozhodnutí je odůvodněna zamezením vzniku dalších škod žalobce a zabránění žalovanému převést předmětnou doménu na jiný subjekt. Jistotu ve výši Kč 100.000,- zaplatil žalobce dne 10.08.2005 na účet soudu.

Podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

Podle ust. § 76 odst. 1 písm. f/ o.s.ř. může soud předběžným opatřením uložit účastníku, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.

V dané věci se žalobce domáhá nařízení předběžného opatření pro potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků do doby rozhodnutí ve věci samé dle žaloby ze dne 04.08.2005.

Podle citované právní úpravy a ustálené judikatury je předpokladem nařízení předběžného opatření, jímž mají být upraveny poměry účastníků, osvědčení nároku a osvědčení naléhavosti potřeby úpravy poměrů před rozhodnutím ve věci samé.

Soud vzal za osvědčené tyto skutečnosti z listin, připojených k žalobě:

Z výpisu z obchodního rejstříku zdejšího soudu ze dne 28.07.2005, že společnost C. O., s.r.o., je zapsána v odd. C, vložka 23456 od 30.08.2001 s tím, že jedním ze tří jednatelů je i žalovaný. Předmětem podnikání uvedené obchodní firmy je i velkoobchod a balicí činnost. Z českého překladu výpisu z obchodního rejstříku úředního soudu v Kolíně ze dne 18.04.2005, že žalobce je zapsán m.j. s předmětem podnikání "výroba a odbyt balicích systémů stejně jako obdobných výrobků pod ochrannou známkou "X+Y+Z". Z webové stránky dne 28.07.2005, že žalovaný je majitelem domény "x+y+z.cz" s registrací od 03.04.2001. Z výpisu databáze ochranných známek úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27.07.2005, že žalovaný podal přihlášku k ochranné známce ve znění "X+Y+Z" dne 21.4.2005. Z výpisu mezinárodního registru známek ze dne 29.06.2005, že žalobce je majitelem mezinárodní ochranné známky č. 123456 "X+Y+Z GmbH" s datem registrace 28.09.1982. Z dopisu žalobce ze dne 29.03.2005, že upozornil společnost C. O., s.r.o. i jednotlivé jednatele této obchodní firmy na porušování práv z ochranné známky s výzvou, aby podal stanovisko ve stanovené lhůtě. Z internetové stránky ze dne 04.08.2005, že pod doménovým jménem www.x+y+z.cz nabízí obchodní firma C. O. s.r.o. různé výrobky (ocelové pásky, odvíječe pro ocelovou pásku, páskovací stroje, pneumatické páskovače). Z internetové stránky ze dne 28.07.2005 pod doménou www.x+y+z.cz, že žalobce nabízí své obdobné výrobky.

Shrnutím těchto skutečností dospěl soud k závěru, že žalobce osvědčil, že má právo na znění obchodní firmy X+Y+Z, právo k označování výrobků názvem X+Y+Z a právo k zapsané ochranné známce "X+Y+Z GmbH" a tedy právo užívat tato označení již od roku 1982 a žalovaný právo k užívání doménového jména "x+y+z.cz" až od 03.04.2001. Dále, že žalobce a žalovaný, jako jeden z jednatelů obchodní firmy C. O., s.r.o., se na trhu v České republice střetávají se svými obchodními (podnikatelskými) aktivitami zejména v oblasti obalové techniky. Označení, které užívá žalovaný i k podnikání jmenované obchodní firmy nemá, (na rozdíl od žalobce), žádnou spojitost s označením této firmy a lze tedy přisvědčit žalobci, že žalovaný si doménové jméno "x+y+z.cz" zaregistroval s úmyslem poškodit žalobce, když podnikají ve stejné oblasti a soud má za to, že toto jednání žalovaného vykazuje znaky nekalosoutěžního jednání ve smyslu ust. § 44 odst. 1 ObchZ a znaky skutkových podstat dalších ustanovení (ust. § 45 a násl. ObchZ).

Soud proto s ohledem na to, že žalobce osvědčil naléhavost potřeby upravit poměry účastníků k zamezení vzniku újmy do doby rozhodnutí soudu ve věci samé, vyhověl návrhu na nařízení předběžného opatření ve znění, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, když neshledává zdržovací výrok za nepřiměřený zásah do práv žalovaného.

O náhradě nákladů tohoto řízení rozhodne soud v souvislosti s rozhodnutím ve věci samé dle ust. § 145 o.s.ř.

Soudní rozhodnutí 70b

Vrchní soud v Olomouci rozhodl dne 7.12.2005 ve věci žalobce C. GmbH proti žalovanému B. K. o ochranu před porušováním práv k ochranným známkám a k obchodní firmě a na převod doménového jména, o návrhu na vydání předběžného opatření, o odvolání žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11.8.2005 takto:

Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.

Usnesením označeným v záhlaví tohoto rozhodnutí soud prvního stupně uložil žalovanému zdržet se právních úkonů směřujících k převodu práv k doméně www.x+y+z.cz na třetí osoby nebo ke zrušení její registrace.

V důvodech rozhodnutí uvedl, že žalobce osvědčil, že má právo na znění obchodní firmy X+Y+Z, právo k označování výrobků názvem X+Y+Z a právo k zapsané obchodní ochranné známce, tedy právo užívat toto označení již od roku 1982 a žalovaný právo k užívání doménového jména "x+y+z.cz" až od 3.4.2001. Dále bylo osvědčeno, že žalobce a žalovaný jako jeden z jednatelů obchodní firmy C. O., s.r.o. se na trhu v České republice střetávají se svými obchodními podnikatelskými aktivitami zejména v oblasti obalové techniky. Označení, které užívá žalovaný i k podnikání firmy C. O., s.r.o. nemá (na rozdíl od žalobce) žádnou spojitost s označením této firmy a lze tedy přisvědčit žalobci, že žalovaný si doménové jméno "x+y+z.cz" zaregistroval s úmyslem poškodit žalobce, když podnikají ve stejné oblasti a soud má zato, že toto jednání žalovaného vykazuje znaky nekalosoutěžního jednání ve smyslu ust. § 44 ObchZ. S ohledem na to, že žalobce osvědčil naléhavost potřeby upravit poměry účastníků k zamezení vzniku újmy do rozhodnutí ve věci samé, bylo návrhu na vydání předběžného opatření vyhověno, když soud neshledává zadržovací výrok za nepřiměřený zásah do práv žalovaného.

Proti tomuto usnesení podal žalovaný včasné odvolání namítaje, že vydané předběžné opatření je zmatečné, když žalobce neosvědčil, že by měl právo k ochranné známce označené jako www.x+y+z.cz , když je nutno zdůraznit, že označení x+y+z v oboru je označení druhové, odpovídající kupříkladu označení jako pivo nebo chleba, které nenese ve svém názvu žádné specifikum. Žalobce má zaregistrovanou ochrannou známku k označení "x+y+z international" na území České republiky, nikoliv pouze x+y+z tak, jak se v tomto směru prezentuje. Tvrdí, že je osobou nedostatečně pasivně legitimovanou, když veškerá práva související s předmětnou doménou náleží společnosti C. O., s.r.o. Za situace, kdy není vlastníkem domény, považuje výrok soudu za zmatečný v tom směru, že mu bylo uloženo, aby se zdržel právních úkonů směřujících k převodu práv k doméně www.x+y+z.cz na třetí osoby nebo ke zrušení její registrace. Navrhuje, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.

Žalobce ve svém vyjádření k odvolání žalovaného uvedl, že nikdy netvrdil, že by měl "právo k ochranné známce označené jako www.x+y+z.cz." V žalobě poukazuje na to, že žalovaný registrací doménového jména www.x+y+z.cz a jeho poskytnutím užívání společnosti C. O., s.r.o. zasahuje do jeho práv jako vlastníka mezinárodní ochranné známky "x+y+z international" č. 123456 a dále jako osoby oprávněné užívat obchodní firmu "C. GmbH". Poukazuje na to, že žalovaný nepředkládá žádné důkazy ke svému tvrzení, že označení x+y+z je v oboru označení druhové odpovídající kupříkladu označení jako pivo nebo chleba. Nesouhlasí s námitkou žalovaného, že je osobou nedostatečně pasivně legitimovanou. Tvrdí, že z rejstříku doménových jmén jednoznačně vyplývá, že držitelem doménového jména www.x+y+z.cz je žalovaný jako fyzická osoba, přičemž v rejstříku doménových jmén není uvedeno nic, co by nasvědčovalo tomu, že držitelem je společnost C. O, s.r.o. přímo nebo prostřednictvím žalovaného jako svého jednatele. Navrhuje potvrzení napadeného usnesení soudu prvního stupně jako věcně správného.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.

Žalobce podal vůči žalovanému žalobu na ochranu před porušováním práv k ochranným známkám a obchodní firmě a na převod doménového jména s návrhem na vydání předběžného opatření a tvrdí, že je německou obchodní společností, která vyvíjí činnost již po několik desetiletí pod obchodní firmou "C. GmbH", přičemž předmětem jeho činnosti je zejména výroba strojů a nástrojů obalové techniky. Tvrdí, že činnost vyvíjí celosvětově, je zastoupen ve více než padesáti zemích na všech pěti kontinentech včetně České republiky. Žalovaný je jeden z jednatelů společnosti C. O., s.r.o. se sídlem v Olomouci a je veden v rejstříku doménových jmén registrovaných ve vrcholné doméně CZ jako majitel doménového jména " x+y+z.cz", které registroval 3.4.2001, webová stránka "x+y+z.cz" je užívána k šíření reklamy na výrobky a služby společnosti C. O., s.r.o., která mj. jako předmět svého podnikání uvádí na prvním místě "velkoobchod obalovými materiály". Tvrdí, že je majitelem mezinárodní ochranné známky s prvkem "x+y+z", která užívá i ochrany na území České republiky č. 123456 "x+y+z international", která byla přihlášena dne 28.9.1989. Žalovaný registraci domény "x+y+z.cz" zabraňuje mu vytvořit a provozovat internetovou stránku na české spotřebitele a způsobuje rovněž klamání spotřebitelů, kteří předpokládají, že pouze žalobcova stránka poskytující informace o nabídce výrobků žalobce určených pro trh v České republice se může nacházet na adrese www.x+y+z.cz. Jako majitel ochranné známky s dřívějším právem přednosti je na základě zákona č. 137/1995 Sb. o ochranných známkách výlučně oprávněn označovat své výrobky nebo služby ochrannou známkou "X+Y+Z". Registrací doménového jména "x+y+z.cz" mu žalovaný brání jako majiteli ochranných známek ve výkonu jeho výlučného práva známku užívat, zejména s propagační a soutěžní funkcí a rovněž zasahuje do jeho výlučných práv k obchodní firmě (nom commercial) "X+Y+Z", jež v České republice požívá ochrany na základě čl. 8 Pařížské unijní úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví. Má zato, že jsou dány rovněž podmínky pro vydání předběžného opatření podle ust. § 102 odst. 1 o.s.ř.,

protože v důsledku popsaného jednání žalovaného spočívajícího v protiprávním užívání ochranné známky s prvkem "X+Y+Z" mu vzniká nejenom škoda, ale rovněž dochází ke zhoršování pověsti jeho podniku a výrobků. Navrhuje, aby soud vydal předběžné opatření ve znění tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného usnesení.

K osvědčení svých tvrzení předložil žalobce výpis ze svého obchodního rejstříku, výpis z obchodního rejstříku společnosti C. O., s.r.o., výpis z rejstříku doménových jmen, kopie stránek www.x+y+z.cz, výpis z databáze ochranných známek, korespondenci s žalovaným a výpis z rešerší databáze ochranných známek Úřadu průmyslového vlastnictví. Po posouzení předložených listin soud prvního stupně rozhodl nyní napadeným usnesením.

Odvolací soud se ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně, a odvolací argumenty žalovaného nepovažuje za důvodné.

Pro vydání předběžného opatření postačuje, je-li dostatečně na základě osvědčených skutečností prokázána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků.

Podle ust. § 74 o.s.ř. a shodně též podle ust. § 102 o.s.ř., může soud využít prostředku předběžného opaření, je-li třeba, aby poměry účastníků byly zatímně upraveny. Je nepochybné, že tohoto prostředku soud může využít v těch případech, kdy hrozí nebezpečí z prodlení, tedy potřeba úpravy poměrů účastníků pro dobu, než bude rozhodnuto ve věci, musí být naléhavá, zejména k zamezení vzniku či rozšiřování škody, nebo jiné újmy. K charakteru předběžného opatření tedy náleží mj. jeho dočasnost, zásah do práv předběžným opatřením dotčeného účastníka musí být přiměřený žalobcem osvědčenému porušení jeho práv a právem chráněných zájmů, stejně tak musí být přiměřená i případná újma vzniklá z předběžného opatření dotčenému účastníku.

Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro vydání předběžného opatření podle ust. § 102 o.s.ř., přičemž nelze přisvědčit odvolateli, že není ve věci pasivně legitimován, když není vlastníkem domény www.x+y+z.cz. V řízení před soudem prvního stupně žalobce jednoznačně osvědčil, a to výpisem z rejstříku doménových jmén, že vlastníkem domény www.x+y+z.cz je fyzická osoba B. K. Z hlediska věcné pasivní legitimace je přitom zcela nerozhodné, že webová stránka x+y+z.cz je užívána k šíření reklamy na výrobky a služby společnosti C. O., s.r.o., kde žalovaný je jeden ze tří jednatelů této společnosti. K další námitce odvolatele, že žalobce neosvědčil, že by měl právo k ochranné známce označené jako www.x+y+z.cz popř. pouze jako x+y+z, nutno uvést, že žalobce takové skutečnosti vůbec ani netvrdí. Žalobce tvrdí a osvědčuje, že je majitelem mezinárodní ochranné známky "X+Y+Z international" přihlášené dne 28.9.1982 a dále osvědčil právo ke znění své obchodní firmy existující na trhu již několik desítek let obsahující rovněž slovo "X+Y+Z". Žalobci nepochybně svědčí časová priorita k užívání označení "X+Y+Z", tedy jeho práva jsou časově starší, než právo žalovaného k registrované doméně nesoucí ve svém názvu rovněž označení "X+Y+Z", kterou si nechal žalovaný zaregistrovat dne 3.4.2001. S námitkou odvolatele, kterou žalovaný zatím nijak neprokazuje, že označení "X+Y+Z" je v oboru označení druhové, odpovídající kupříkladu označení jako pivo nebo chleba, se bude muset soud prvního stupně vypořádat až v řízení ve věci samé. Pro účely předběžného opatření zcela postačuje závěr, že jednání žalovaného, který pro sebe zaregistroval doménu www.x+y+z.cz může být hodnoceno v řízení ve věci samé jako neoprávněný zásah do práv žalobce k jeho obchodní firmě a ochranné známce, přičemž toto jednání žalovaného může způsobovat žalobci tvrzenou újmu spočívající v možné dezorientaci zákazníků a z toho plynoucí pokračující poškození firmy, dobrého jména apod. Je proto na místě zamezit žalovanému do rozhodnutí ve věci samé, aby se zdržel právních úkonů směřujících k převodu práv k doméně na třetí osoby nebo ke zrušení její registrace.

Z výše uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil podle ust. § 219 o.s.ř.

Poučení: Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

10. SEZNAM PRAMENŮ A POUŽITÉ LITERATURY

10.1. Literatura

Anticybersquatting Consumer Protection Act

Bettinger T.: ICANN's Uniform Domain Name Resolution Policy, CR 4/2000

Cohen N. J.: ICANN at the Crossroads. 1 Internet L. & Bus., 2000

Čepelka Č, Šturma P.: Mezinárodní právo veřejné, 1. vydání, Eurolex Bohemia, Praha, 2003

Fiala J., Hurdík J., Korecká V., Telec I.: Lexikon Občanské právo, druhé rozšířené vydání, Sagit, Ostrava 2001

Fiala J., Hurdík J., Korecká V.: Občanský zákoník – komentář, ASPI – CODEX

Freeman A.: Internet Domain Name Security Interests: Why Debtors Can Grant them and Lenders Can Take them in this New Type of Hybrid Property, 10 Am. Bankr. Inst. L.Rev. 853, 2002

Frimmel M.: Mýty o druhových doménových jménech, Právní zpravodaj, 2004, č.2.

Frimmel M.: Elektronický obchod / právní úprava, Prospektrum, Praha, 2002

Frimmel M.: Právní aspekty doménových jmen, Právní rádce č. 8/2000

Hajn P.: Právo nekalé soutěže, Brno, Masarykova Univerzita, 1993

Hajn P.: Soutěžní chování a právo proti nekalé soutěži, Brno, Masarykova Universita, 2000

Havránek J.: Teorie práva, 1. vyd., Brno: Masarykova univerzita, 2000

Helfer L. R.: International Dispute Settlement at the Trademark Domain Name Interface. 29 Pepp. L. Rev., 2001

Hendrych D.: Správní právo – obecná část, 5. rozšířené vydání, C.H. Beck, Praha, 2003

Hlavsa P., Klimeš F.:, Civilní nároky a jejich uplatňování, Linde Praha, Praha, 1995

Hoeren T.: Internetrecht, Universität Münster, 2004

Holub M.: Občanský zákoník – komentář, Linde Praha, Praha, 2003

Idris K.: International Intellectual Property Law, Introduction, Fordham University School of Law, January 2003

Jehlička O., Švestka J., Škárová M.: Občanský zákoník – komentář, 6. vydání, C.H. Beck, Praha, 2001

Kabelová A., Dostálek L.: Velký průvodce protokoly TCP/IP a systémem DNS, 3. vydání, Computer Press, 2002

Knap K., Opltová M., Kříž J., Růžička M.: Práva k nehmotným statkům, Codex Praha, 1994

Knap K.: Práva k nehmotným statkům, Codex Praha, 1994

Knapp V.: Teorie práva, C.H. Beck, Praha, 1995

Knapp V.: Učebnice čs. občanského práva, díl I., Praha, 1974

Kol. autorů, Právní a daňové aspekty e-obchodu, Linde Praha, Praha, 2001

Kupka P.: Doménová jména a poskytování právních služeb na internetu, Bulletin advokacie 3/2004

Lanham (Trademark) Act

Larkin, P.: Generic Web Site Names Calling for Big Bucks, Detroit news, September 2000

Látal M.: Internetová doménová jména – Rozbor právní úpravy ČR a USA, VŠE, Praha, 2002

Macek J.: Rozhodnutí ve věcech obchodního jména a nekalé soutěže, 1. vydání, C.H. Beck, Praha, 2000

MacGregor R.: Pravda o druhových doménových jménech, Právní rozhledy 14/2004

Nguyen, X-T.N: Cyberproperty and judicial dissonance: The trouble with domain name classification, George Mason Law review, 2001

Pelikánová I.: Komentář k obchodnímu zákoníku, 1. část, Linde Praha, 1994

Pelikánová I: Komentář k obchodnímu zákoníku, Linde Praha, 2003

Pelikánová R,. Čermák K.: Právní aspekty doménových jmen, Linde Praha, Praha, 2000

Pelikánová R.: K novým rozhodnutím ohledně doménových jmen. Právní rozhledy, 2002, č. 1

Pítra V.: Zákon o ochranných známkách, Komentář, C. H. Beck, Praha, 1996

Rosh W. L.: Domains: Today's Name Game, Plain Dealer, July 2000

Sehnálek D.: Právní povaha doménového jména, Itprávo.cz, 2003

Sehnalová J.: Právní ochrana domén ve vztahu k právům na označení, PF UK, 2002

Scheffler G.: LG Hamburg – Zurückbehaltungsrecht an Domain Names, 2004

Schlütter L.: Ökonomische Funktion als Basis wettbewerbsrechtlicher Zulässigkeit, München, 1992

Smejkal V.: Právo informačních a telekomunikačních systémů, 1. vydání, Praha, C.H.Beck, 2001

Štenglová I., Plíva S., Tomsa M.: ObchZ – komentář, 8. vydání, C.H.Beck, Praha, 2003

Thornburg E. G.: Fast, cheap and out of control: Lessons from the ICANN dispute resolution process, The Journal of small and emerging Business law, 6 J, Northwestern School of Law, Jaro 2002

Winterová A.: Civilní právo procesní – 2. aktualizované a přepracované vydání, Linde Praha, Praha, 2002

10.2. Internet[158]

http://arbiter.wipo.int/center/index.html

http://arbiter.wipo.int/cgi-bin/domains/search/legalindex?lang=eng

http://arbiter.wipo.int/domains/decisions/html/2000/d2000-0847.html

http://europa.eu.int/eur-lex/pri/en/oj/dat/2002/l_113/l_11320020430en00010005.pdf

http://europa.eu.int/eur-lex/pri/en/oj/dat/2004/l_162/l_16220040430en00400050.pdf

http://lacnic.net/

http://www.apnic.net/

http://www.arbcourt.cz/

http://www.arin.net/

http://www.epravo.cz/

http://www.eurid.org/

http://www.iana.org/

http://www.iana.org/cctld/

---

[158] Všechny internetové odkazy jsou aktuální k 30.6.2006

http://www.iana.org/gtld/gtld.htm

http://www.icann.org/

http://www.ietf.org/rfc/rfc2972.txt

http://www.itpravo.cz/

http://www.lupa.cz/

http://www.lupa.cz/tisknazory.php3?show=3345

http://www.nic.cz/_doc/120/Pravidla_registrace_20040325.pdf

http://www.nic.cz/page.php?sid=9

http://www.nic.cz/soudni_rozhodnuti/

http://www.oecd.org/pdf/MOOO27316.pdf

http://www.ripe.net/

http://www.upv.cz/

http://www.w3c.org/

http://www.zive.cz/

10.3. Judikatura a jiné informační zdroje[159]

Konference Doménová jména a ochrana duševního vlastnictví pořádaná Mezinárodní ligou pro soutěžní právo dne 14.4.2004, Praha

Zemský soudní dvůr Celle, rozsudek ze dne 29.3.2001, sp. zn. 13 U 309/00

Spolkový soudní dvůr, usnesení ze dne 17.5.2001, sp. zn. I ZR 216/99: "mitwohnzentrale.de"

Zemský soudní dvůr Mnichov, rozsudek ze dne 22.11.2001, sp. zn. 6 U 5611/00

---

[159] Relevantní rozhodnutí českých soudů jsou uvedena v příloze č. 3 a nejsou proto citována v seznamu pramenů

Zemský soudní dvůr Stuttgart, rozsudek ze dne 7.3.2002, MMR 2002, 388: "netz.de"

Zemský soudní dvůr Düsseldorf, rozsudek ze dne 12.6.2002 CR 2003, 64

Zemský soudní dvůr Dortmund, rozsudek ze dne 24.10.2002, MMR 2003, 200 a Zemský soud Hamm, rozsudek ze dne 18.3.2003, CR 2003, 522: „tauchschule-dortmund.de"

Zemský soudní dvůr Düsseldorf, rozsudek ze dne 25.11.2002, , MMR 2003, 117: „versicherungsrecht.de"

Spolkový soudní dvůr, rozsudek ze dne 25.11.2002, MMR 2003, 252 = ZUM 2003, 302 = CR 2003, 355: „presserecht.de"

Spolkový soudní dvůr, rozsudek ze dne 25.11.2002, MMR 2003, 256 = CR 2003, 354: „rechtsanwaelte-notar.de"

Zemský soudní dvůr Berlín, rozsudek ze dne 16.12.2002, CR 2003, 937: „deutsches-anwaltverzeichnis.de"

Zemský soudní dvůr Frankfurt nad Mohanem, rozsudek z 22.3.2008, 3/8 O 153/99: „01051.de"